

Europeiska unionens officiella tidning

C 377 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

7 december 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2011–2012

Sammanträdena den 10–12 maj 2011

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 227 E, 2.8.2011.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 10 maj 2011

2012/C 377 E/01

Rekommendationer till kommissionen om tillfälliga åtgärder för att frysa och redovisa gäldenärens tillgångar i gränsöverskridande ärenden

Europaparlamentets resolution av den 10 maj 2011 med rekommendationer till kommissionen om tillfälliga åtgärder för att frysa och redovisa gäldenärens tillgångar i gränsöverskridande ärenden (2009/2169(INI)) 1

BILAGA 3

Onsdagen den 11 maj 2011

2012/C 377 E/02

Grönboken om bolagsstyrning i finansinstitut

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om grönboken om bolagsstyrning i finansinstitut (2010/2303(INI)) 7

2012/C 377 E/03

Frihandelsavtal med Indien

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om läget i förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan EU och Indien 13

2012/C 377 E/04

Handelsförbindelserna EU-Japan

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om handelsförbindelserna mellan EU och Japan 19

SV

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 377 E/05	Att förbereda skogen för klimatförändring Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring (2010/2106(INI))	23
2012/C 377 E/06	Årlig rapport från rådet till parlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) 2009 Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2009, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2010/2124(INI))	35
2012/C 377 E/07	Utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik efter Lissabonfördragets ikraftträdande Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik efter Lissabonfördragets ikraftträdande (2010/2299(INI))	51
2012/C 377 E/08	EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer (2010/2298(INI))	66
Torsdagen den 12 maj 2011		
2012/C 377 E/09	Unga på väg – en ram för att förbättra de europeiska utbildningssystemen Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Unga på väg – en ram för att förbättra Europas utbildningssystem (2010/2307(INI))	77
2012/C 377 E/10	Inlärning i tidig ålder Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om inlärning i tidig ålder i Europeiska unionen (2010/2159(INI))	89
2012/C 377 E/11	Partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Mauretanien Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Mauretanien	95
2012/C 377 E/12	Offentliga upphandling Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om lika tillträde till offentliga marknader i EU och i tredjeland och om översynen av det rättsliga regelverket för offentlig upphandling, inbegripet koncessioner	99
2012/C 377 E/13	Kris inom den europeiska fiskesektorn till följd av höjda oljepriser Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om krisen i den europeiska fiskerisektorn till följd av de stigande oljepriserna	101
2012/C 377 E/14	Översyn av småföretagsakten Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om översynen av småföretagsakten (Small Business Act)	102
2012/C 377 E/15	Innovationsunionen: Ett nytt Europa i världen efter krisen Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Innovationsunionen: Ett nytt Europa i världen efter krisen (2010/2245(INI))	108

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Rekommendationer till kommissionen om tillfälliga åtgärder för att frysa och redovisa gäldenärers tillgångar i gränsöverskridande ärenden

P7_TA(2011)0193

Europaparlamentets resolution av den 10 maj 2011 med rekommendationer till kommissionen om tillfälliga åtgärder för att frysa och redovisa gäldenärers tillgångar i gränsöverskridande ärenden (2009/2169(INI))

(2012/C 377 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2007 om grönboken om effektivare verkställighet av domstolsavgöranden i Europeiska unionen: kvarstad på bankmedel ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2009 om effektiv verkställighet av domar i Europeiska unionen: insyn i gäldenärers tillgångar ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet: "Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst – Stockholmsprogrammet" ⁽³⁾,
- med beaktande av Stockholmprogrammet för 2010–2014 – "Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd" ⁽⁴⁾, som Europeiska rådet antog den 10 december 2009 ⁽⁵⁾, särskilt punkt 3.4.2,
- med beaktande av artiklarna 42 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0147/2011), och av följande skäl:

A. Unionens viktigaste verktyg för att främja tillväxt efter finanskrisen är den inre marknaden. Det är mycket viktigt att de miljontals företag och medborgare som använder den inre marknaden och utnyttjar rätten att bo, arbeta och resa i EU har ändamålsenliga hjälpmedel att ta till om de har rättsliga anspråk på andra medborgare eller företag.

⁽¹⁾ EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 655.

⁽²⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 7.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Europeiska rådets slutsatser av den 10–11 december 2009 – EUCO 6/09.

Tisdagen den 10 maj 2011

- B. Den inre marknaden och området med frihet, säkerhet och rättvisa blir inte realiteter för medborgare och företag förrän unionsrätten tillämpas effektivt, i synnerhet på det civilrättsliga området, från införlivande och medvetandehöjande åtgärder till tillämpning och verkställighet.
- C. Den andel gränsöverskridande skulder som kan drivas in är för närvarande påfallande liten, både när det gäller fysiska och juridiska personers tillgångar. Detta är till hinder för den gränsöverskridande handeln, skickar ett budskap om straffrihet till motsträviga gäldenärer och hämmar unionens ekonomiska utveckling.
- D. Kostnaderna för gränsöverskridande skuldindrivning är i dag avskräckande för borgenärerna när gäldenärerna har tillgångar i flera medlemsstater. Det är dags att göra denna indrivningsprocess enklare och snabbare.
- E. Dessa avskräckande kostnader får negativa konsekvenser för utvidgningen av gränsöverskridande lån och även gränsöverskridande handelstransaktioner, och utgör ett betydande hinder för en väl fungerande inre marknad.
- F. Gränsöverskridande skuldindrivning måste vara en prioriterad fråga på den inre marknaden och domstolarna måste kunna agera snabbt för att frysa gäldenärernas eller de påstådda gäldenärernas tillgångar. Om detta inte är möjligt kan ljusskygga handlare och andra som avsiktligt försöker komma undan sitt ansvar flytta sina tillgångar till en annan jurisdiktion och därmed tvinga medborgare och småföretagare som redan har fått ett domstolsutslag att vända sig till en annan medlemsstats domstol för att driva in sina fordringar.
- G. Det behövs ett beslut om spridning av information om tillgångar, eftersom borgenärerna har praktiska svårigheter med att få tillgång till information om gäldenärer från offentliga och privata källor i ett gränsöverskridande sammanhang.
- H. De lagstiftningsåtgärder som föreslås i denna resolution bör bygga på de detaljerade konsekvensbedömningar som parlamentet efterlyser.
- I. Detaljerad information om förfarandena för att driva in skulder i alla medlemsstater bör finnas tillgänglig via EU:s portal för e-juridik, och samarbetet mellan rättsvårdande myndigheter i medlemsstaterna bör intensifieras i syfte att påskynda skuldindrivningen.
- J. De instrument som föreslås bör komplettera nuvarande unionsrätt och unionsinitiativ, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande⁽⁴⁾ samt EU:s portal för e-juridik.
- K. Instrumenten bör vara enkla och fördröjningar och onödiga kostnader bör undvikas. De måste vara tillgängliga *ex parte* när så är lämpligt, med en "överraskningseffekt". Gäldenärers och påstådda gäldenärers rättigheter måste skyddas i motsvarande mån för att undvika att de föreslagna åtgärderna missbrukas.

⁽¹⁾ EUT L 48, 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 199, 31.7.2007, s. 1.

Tisdagen den 10 maj 2011

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av artikel 81.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt förelägga parlamentet ett förslag till rättsakt om åtgärder för frysning och redovisning av gäldenärens och påstådda gäldenärens tillgångar i gränsöverskridande ärenden, i enlighet med de detaljerade rekommendationerna nedan.
2. Europaparlamentet bekräftar att rekommendationerna står i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och medborgarnas grundläggande rättigheter.
3. Europaparlamentet anser att förslaget inte får några ekonomiska konsekvenser för unionens budget.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade detaljerade rekommendationer till kommissionen och rådet.

BILAGA

DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET FÖRSLAG SOM ÖNSKAS

Del 1: Begärda instrument

Rekommendation 1 (om form och natur hos det instrument som ska antas)

Europaparlamentet begär följande instrument: Ett europeiskt beslut om bevarande av tillgångar och ett europeiskt beslut om redovisning av tillgångar. Unionens åtgärd ska ha formen av en förordning. Båda instrumenten bör vara fristående åtgärder som kompletterar de åtgärder som finns att tillgå i enlighet med den nationella rätten. De ska bara vara tillämpliga i gränsöverskridande fall.

Del 2: Bestämmelser som gäller båda instrumenten:

Rekommendation 2 (om behörighet att utfärda ett sådant beslut)

Europaparlamentet anser att de begärda instrumenten bör innehålla enhetliga regler om behörighet med angivande av vilka nationella domstolar som har rätt att utfärda dem. Dessa enhetliga regler bör ta hänsyn till att den domstol som har behörighet i själva saken i enlighet med rådets förordning (EG) nr 44/2001⁽¹⁾ i allmänhet har bäst förutsättningar att utfärda sådana beslut. De bör också ta hänsyn till på vilket stadium huvudförhandlingarna i det mål som ligger till grund för beslutet befinner sig.

Rekommendation 3 (om behörighet att behandla bestridanden av beslut)

Europaparlamentet anser att den domstol som har utfärdat ett beslut om bevarande eller redovisning av tillgångar bör ha ensam behörighet att behandla bestridanden av det när dessa avser ett besluts verkan i hela EU. Om bestridandet gäller effekterna av ett beslut i en specifik medlemsstat som inte är den initiativtagande domstolens stat bör denna regel modifieras för att skydda gäldenärer, påstådda gäldenärer och tredje parter genom att även domstolar i den medlemsstat där tillgångarna finns ges behörighet. De begärda instrumenten bör innehålla en uttömmande beskrivning av de grunder på vilka ett beslut kan bestridas.

Rekommendation 4 (om standardiserad blankett för begäran om beslut och rapportering)

Europaparlamentet anser att ansökan om båda besluten ska kunna göras på en standardiserad flerspråkig blankett samt via EU:s portal för e-juridik. Blanketten bör vara så enkel som möjligt. Också kommunikationen i samband med verkställande av besluten bör standardiseras (t.ex. när det gäller beslutet om bevarande av tillgångar, bankens svar till den behöriga myndigheten om kvarstaden, meddelandet till gäldenären etc.).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 16.1.2001, s. 1).

Tisdagen den 10 maj 2011

Rekommendation 5 (om rapportering)

Kommissionen ska ha skyldighet att rapportera om införandet av de begärda instrumenten och i synnerhet om spridningen av dem.

Del 3: Särskilda rekommendationer om det europeiska beslutet om bevarande av tillgångar

Rekommendation 6 (om i vilket skede av huvudförhandlingarna ansökan om ett sådant beslut kan göras)

Europaparlamentet anser att det är viktigt att ett beslut om bevarande av tillgångar kan erhållas *ex parte*, det vill säga utan att den part vars tillgångar det gäller meddelas i förväg. Beslutet bör kunna erhållas före, under och efter huvudförhandlingarna.

Rekommendation 7 (om mål på initiativ av borgenären)

Europaparlamentet anser att de nationella domstolarna ska utfärda beslut om bevarande av tillgångar efter fria bedömningar av de enskilda fallen. Bevisbördan bör ligga på fordringsägaren för att visa att fordran utgör ett *prima facie*-fall (*fumus boni juris*) och att det råder fara vid dröjsmål (*periculum in mora*). Dessa kriterier bör utvärderas av nationella domstolar på grundval av domstolens befintliga rättspraxis.

Rekommendation 8 (om den information som minst erfordras för att utfärda ett beslut om bevarande av tillgångar)

Europaparlamentet anser att det ska vara tillräckligt med exakta uppgifter om gäldenären eller den påstådda gäldenären, några bankkontonummer fordras inte. Dessa uppgifter bör vara så tydliga att personer med samma namn kan särskiljas.

Rekommendation 9 (om verkställighet av ett sådant beslut)

Om beslutet har erhållits innan skulden har fastslagits genom dom, som fallet oftast är, bör det kunna verkställas i hela EU med ett minimum av mellanliggande åtgärder. Om beslutet däremot har erhållits efter det att skulden har fastslagits genom dom bör det kunna verkställas i hela EU utan några mellanliggande åtgärder.

Rekommendation 10 (om verkan av ett sådant beslut)

Europaparlamentet anser att verkan av ett beslut om bevarande av tillgångar ska begränsas till kvarstad på bankmedel och tillfällig frysning av banktillgodohavanden, utan att borgenären övertar äganderätten till tillgångarna i någon form. Frågan om huruvida beslutet ska kunna omfatta andra slag av tillgångar, såsom fast egendom eller framtida tillgångar (fordringar som kommer att förfalla till betalning eller arv) bör övervägas ytterligare.

Beslut om bevarande av tillgångar bör inte påverka fler bankkonton än nödvändigt och bör begränsas till skuldbeloppet plus arvoden för juridiska tjänster och ränta. Den initiativtagande domstolen bör kunna begränsa beslutens giltighetstid från fall till fall, med hänsyn till omständigheterna i varje enskilt fall.

Rekommendation 11 (om handläggning av beslut om bevarande av tillgångar)

Europaparlamentet skulle föredra att ett elektroniskt system som är tillgängligt via EU:s portal för e-juridik används för att sammanlänka den initiativtagande domstolen med den bank där kontotillgodohavandena finns, men parlamentet är öppet för alla alternativ.

Europaparlamentet anser att bankerna ska vara skyldiga att verkställa beslut om bevarande av tillgångar omedelbart (det vill säga inom en klart fastställd tidsfrist) liksom att informera den behöriga myndigheten om medlen har kunnat beläggas med kvarstad eller inte. Detta förfarande ska följa tillämpliga regler för skydd av uppgifter.

Tisdagen den 10 maj 2011

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma det begärda instrumentet på ett sådant sätt att kostnaderna för användningen av det minimeras. Eftersom kostnaderna för att belägga bankmedel med kvarstad skiljer sig betydligt mellan medlemsstaterna bör frågan om huruvida det begärda instrumentet bör ha till syfte att harmonisera dessa kostnader eller om nivån ska beslutas av medlemsstaterna diskuteras. Oavsett vilket bör dessa kostnader inte överstiga en maximinivå som fastställs i förordningen. De bör vara genomblickbara, icke-diskriminerande, spegla de faktiska kostnaderna och ta hänsyn till upprättandet av det gemensamma betalningsområdet i euro och det faktum att sådana förfaranden bör standardiseras så mycket som möjligt.

Europaparlamentet anser att frågan om vem som ska svara för kostnaderna för handläggning av beslut om bevarande av tillgångar bör diskuteras ingående och att bästa metoder på nationell och regional nivå bör beaktas.

Rekommendation 12 (om förfarandegarantier för gäldenärer och påstådda gäldenärer)

Europaparlamentet anser att det begärda instrumentet bör innehålla en heltäckande uppsättning skyddsåtgärder för gäldenärer och påstådda gäldenärer:

- A. När begäran om ett beslut om bevarande av tillgångar görs innan skulden har fastslagits genom dom bör utfärdandet villkoras med att fordringsägaren tillhandahåller säkerhet eller andra garantier som den initiativtagande domstolen begär för att kompensera den svarande och eventuella tredje parter för eventuell skada. Svaranden bör kunna upphäva beslutet genom att tillhandahålla säkerheter. Medlemsstaterna bör se till att dessa bestämmelser inte utgör något hinder för att kunna användas av personer med begränsade ekonomiska tillgångar.
- B. Om ett beslut om bevarande av tillgångar utfärdas utan föregående meddelande (*ex parte*) bör svaranden meddelas formellt och erhålla all information som fordras för att kunna bestrida beslutet utan dröjsmål när det har verkställts.
- C. Svaranden bör ha rätt att bestrida ett beslut om bevarande av tillgångar *ex post*. Skäl till sådana bestridanden bör harmoniseras i det begärda instrumentet. Behörigheten att behandla sådana bestridanden bör också harmoniseras i instrumentet.
- D. En tydlig tidsram för beslut om bevarande av tillgångar bör fastställas. Om huvudförhandlingarna ännu inte har inletts bör den utfärdande domstolen fastställa en tidsgräns för att göra detta.
- E. Instrumentet bör ta vederbörlig hänsyn till skillnaderna i syn på gäldenärer med betalningssvårigheter i medlemsstaterna samt befintliga tröskelvärden under vilka fysiska personers bankmedel inte kan beläggas med kvarstad. Sådana frågor bör avgöras i enlighet med lagen i den medlemsstat där gäldenären eller den påstådda gäldenären har sin hemvist. För att öka borgenärernas rättssäkerhet bör dock medlemsstaterna ha skyldighet att meddela kommissionen sådana undantag, vilka bör offentliggöras.
- F. I beslut om bevarande av tillgångar bör det anges att borgenären söker verkställighet av beslutet på egen risk och kan bli skyldig att kompensera gäldenären för skada som han åsamkas till följd av verkställighetsåtgärderna.

Del 4: Särskilda rekommendationer om det europeiska beslutet om redovisning av tillgångar

Rekommendation 13 (om ett sådant besluts natur)

Europaparlamentet anser att det bör vara möjligt att ansöka om beslutet åtminstone efter det att en skuld har fastslagits i dom. Kommissionen bör överväga om beslutet ska kunna fattas på ett tidigare stadium i förfarandet, t.ex. när den domstol som är behörig att pröva målet i sak anser att det föreligger en reell risk att dess dom inte ska kunna verkställas och beslutar om skyddsåtgärder för att motverka denna risk.

Europaparlamentet anser vidare att varje medlemsstat bör besluta vilken eller vilka myndigheter som ska ha behörighet att ta initiativ till beslut om redovisning av tillgångar. Dessa myndigheter ska kunna utfärda beslut om redovisning av tillgångar efter bedömningar från fall till fall och med hänsyn tagen till omständigheterna i varje enskilt fall.

Tisdagen den 10 maj 2011*Rekommendation 14 (om det materiella tillämpningsområdet för ett sådant beslut)*

Europaparlamentet anser att gäldenärerna generellt sett bör åläggas att redovisa alla tillgångar som finns i området med frihet, säkerhet och rättvisa, så att borgenärerna får största möjliga handlingsutrymme.

Rekommendation 15 (om verkställighet av ett sådant beslut)

Europaparlamentet anser att endast den domstol eller myndighet som har tagit initiativ till beslutet om redovisning av tillgångar bör kunna ändra eller undanröja det. Ett sådant beslut ska kunna verkställas i hela EU utan några mellanliggande åtgärder.

Rekommendation 16 (om förfarandegarantier för gäldenärer och påstådda gäldenärer)

Europaparlamentet anser att det begärda instrumentet bör innehålla en heltäckande uppsättning skyddsåtgärder för gäldenärer:

- A. Instrumentet bör skapa balans mellan å ena sidan den rätt till skydd för personuppgifter som följer av direktiv 95/46/EG och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och å andra sidan en effektiv verkställighet av domar. I synnerhet bör de uppgifter som sprids till följd av ett beslut om redovisning av tillgångar skyddas och felaktig användning av dem förhindras.
- B. I beslut om redovisning av tillgångar bör det anges att borgenären söker verkställighet av beslutet på egen risk och kan bli skyldig att ersätta gäldenären skada som denne åsamkas till följd av redovisningen.
- C. Om skulden betalas i sin helhet måste beslutet om redovisning av tillgångar omedelbart undanröjas, även på ensidig begäran av gäldenären, om det finns bevis på att skulden betalats.

Rekommendation 17 (om påföljder av att lämna oriktiga uppgifter)

Europaparlamentet anser att det begärda instrumentet bör innehålla en ram med påföljder i händelse av bristande efterlevnad eller lämnande av oriktiga uppgifter, för att se till att besluten efterlevs på ett effektivt och enhetligt sätt i hela området med frihet, säkerhet och rättvisa.

Onsdagen den 11 maj 2011

Grönboken om bolagsstyrning i finansinstitut

P7_TA(2011)0223

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om grönboken om bolagsstyrning i finansinstitut (2010/2303(INI))

(2012/C 377 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i fråga om kapitalkrav för handelslager och omvärdepapperisering samt samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik ⁽¹⁾,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för rättsliga frågor och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0074/2011).

Tillvägagångssätt

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok och tillfället att förbättra bolagsstyrningsstrukturerna i hela EU.
2. Den interna marknadens korrekta funktionssätt är beroende av det finansiella systemets stabilitet, och kopplat till detta, på det förtroende som europeiska medborgare och konsumenterna har för finansiella institut och transaktioner. Europaparlamentet konstaterar att de hittillsvarande ersättningssystemen har lett till olämpliga strukturer.
3. Europaparlamentet är medvetet om att det efter finanskrisen står klart att det behövs påtagliga och betydande förbättringar av konsumentskyddets kvalitet och av garantierna på området för finansiella tjänster, särskilt i fråga om kontroll och tillsyn.
4. Europaparlamentet anser att finanssektorn måste rätta sig efter realekonomins behov, bidra till en hållbar utveckling och ta största möjliga samhällsansvar.
5. Under finanskrisen har många finansinstitut runt om i världen gått omkull och det har kostat skattebetalarna stora pengar. Europaparlamentet anser att kommissionen gör rätt i att undersöka alla tänkbara orsaker till krascher i finansinstitut så att ytterligare kriser kan undvikas.
6. Europaparlamentet konstaterar att det råder en brist på värden och etik i det beteende som vissa aktörer på finansmarknaderna och bland finansinstituterna visat prov på. Parlamentet framhåller att finansmarknaderna och finansinstituterna inom ramen för sitt samhällsansvar måste beakta alla inblandade aktörers intressen, t.ex. kunder, aktieägare och anställda.
7. Sarbanes-Oxley-rättsakten i USA var verkningslös när det gäller att skydda amerikanska institut under finanskrisen samtidigt som den ökade alla börsnoterade företags kostnader för att uppfylla regler, särskilt de små och medelstora företagens, vilket gjorde att konkurrenskraften blev lidande och att färre nya företag börsnoterades. Europaparlamentet betonar att de nuvarande ekonomiska omständigheterna och behovet av tillväxt gör att det är absolut nödvändigt att undvika en Sarbanes-Oxley-effekt i EU.

⁽¹⁾ EUT L 329, 14.12.2010, s. 3.

Onsdagen den 11 maj 2011

8. Europaparlamentet konstaterar att bolagsstyrningsstrukturerna varierar inom Europeiska unionen liksom hur medlemsstaterna går tillväga för att reglera dessa. Modellen "en storlek för alla" vore olämplig och skulle skada finansinstitutens konkurrenskraft. Parlamentet noterar att de nationella tillsynsmyndigheterna har en förståelse för dessa olika tillvägagångssätt och är i många fall bäst lämpade att fatta beslut enligt EU-principer men betonar dock att stränga minimistandarder krävs för att garantera god styrning i hela finanssektorn i Europa.

9. Bolagsstyrningen är ett område som ständigt utvecklas. Europaparlamentet anser att en proportionerlig metod som kombinerar både riktad principbaserad reglering och flexibla koder för bästa praxis baserade på "följ eller förklara" på jämbördig fot vore lämplig. Parlamentet betonar att detta måste kompletteras av regelbundna externa utvärderingar och lämplig tillsyn.

10. På andra områden kan dock ett förfarande med en förstärkt "följ eller förklara"-metod med kontroll vara lämpligare med specifika lagstiftningskrav och mer ingående kontroller av regelefterlevnad eller variation. Europaparlamentet anser att både kvalitativa och kvantitativa bedömningar krävs så att kontrollen av regelefterlevnaden inte urartar till att pricka av rutor.

11. Europaparlamentet begär att kommissionen låter göra en kostnadsnyttoanalys av varje förslag om förbättring av bolagsstyrningen som övervägs, med fokus på behovet att upprätthålla finansinstitutens styrka, stabilitet och konkurrenskraft så att de kan bidra till den ekonomiska tillväxten, samtidigt som man beaktar följderna för den finansiella stabiliteten och realekonomin av att inte reglera.

Risk

12. Vissa finansinstitut och tillsynsmyndigheter misslyckades med att bedöma arten, omfattningen och komplexiteten av de risker de tagit, och detta var en av orsakerna till finanskrisen. Europaparlamentet anser att en effektiv riskhantering är en viktig avgörande faktor för att kunna förhindra framtida kriser.

13. Europaparlamentet uppmanar till att det i alla finansinstitut inrättas ett effektivt styrningssystem med adekvat riskhantering, kontroll av regelefterlevnaden, funktioner för internrevision (och när det gäller försäkringsgivare, aktuariefunktioner), strategier och handlingsprogram, processer och förfaranden.

14. Europaparlamentet betonar att risk är något helt ofrånkomligt och nödvändigt i finanssektorn för att tillhandahålla likviditet, främja konkurrenskraft och bidra till att skapa ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen. Att styrelsen har en fullkomlig insikt i och kännedom om risker är helt centralt för att en framtida finanskris ska kunna undvikas.

15. Europaparlamentet begär att obligatoriska riskkommittéer eller likvärdiga arrangemang på styrelsenivå ska inrättas för alla ekonomiskt betydande finansinstitut och på styrelsenivå i moderföretaget för alla ekonomiskt betydande finansgrupper. EU:s tillsynsmyndigheter i samråd med relevanta nationella myndigheter bör upprätta kriterier för "lämpad person" och förfaranden för högt uppsatta personer och alla egentliga risktagare som sedan ska genomföras av finansinstitutet. Nationella myndigheter ska säkerställa efterlevnad av dessa kriterier.

16. Europaparlamentet anser att riskkommittén eller ett annat liknande organ bör ha ansvar för tillsyn och för råd till styrelsen om finansinstitutets aktuella riskexponeringar och om framtida riskstrategier, inbegripet strategier för kapital- och likviditetsförvaltning, med beaktande av bedömningar av den finansiella stabiliteten som utvecklats av tillsynsmyndigheter och centralbanker.

17. Europaparlamentet betonar att det yttersta ansvaret för riskstyrning ligger hos styrelsen, som också måste ta ansvaret för att uppvisa regelefterlevnad och för att upprätta återhämtningsplaner.

Onsdagen den 11 maj 2011

18. Europaparlamentet betonar att det för alla institut gäller att oproportionerliga risker är oförenliga med det viktigaste ansvaret som deras styrelseledamöter har, nämligen en långsiktig och hållbar affärsstrategi.
19. Europaparlamentet betonar att företag bör inrätta ett internt förfarande som granskats av tillsynsmyndigheten för att hantera konflikter som kan uppstå mellan deras riskhanteringsfunktioner och operativa enheter. Dessutom bör det finnas en skyldighet för styrelsen att informera tillsynsmyndigheterna om varje betydande risk som man känner till.
20. Europaparlamentet stöder inrättandet av kanaler för att förmedla information om interna konflikter eller olämplig praxis i ett företag till riskkommittén eller externa tillsynsmyndigheter, också med beaktande av att praxis ibland skiljer sig från policyn och att företagsledningen inte alltid känner till den verkliga praxisen.
21. Europaparlamentet påpekar att systemet för kommunikation mellan riskhanteringsfunktioner och styrelsen bör förbättras genom att inrätta ett förfarande för att hänföra konflikter och problem till rätt nivå i hierarkin så att de kan lösas.
22. Europaparlamentet betonar att riskchefen bör ha direkt tillgång till företagets styrelse. För att garantera att dennes oberoende och objektivitet inte äventyras, ska beslut om dennes utnämning och entledigande fattas av hela styrelsen.
23. Europaparlamentet föreslår också att det bör upprättas förfaranden för att protokollföra situationer då riskkommitténs synpunkter inte beaktas och att dessa protokoll överlämnas till revisorer och tillsynsmyndigheter.
24. Europaparlamentet noterar transparensdirektivet, som ålägger instituten att i sina affärsöversikter redovisa de huvudsakliga riskerna, och det fjärde bolagsdirektivet, som ålägger instituten att beskriva sina interna kontrollsystem vad avser risker i finansiell rapportering. Finansinstitut bör åläggas att offentliggöra återhämtningsplanering och tillsynsrapporter om detta.
25. Det bör vara obligatoriskt för finansinstitut att varje år utarbeta en rapport – så obyråkratiskt som möjligt – om hur lämpligt och effektivt internkontrollsystemet är och att denna rapport ska antas av styrelsen. Europaparlamentet anser vidare att detta också bör vara obligatoriskt i de externa revisorernas revisionsrapport. En "Sarbanes-Oxley-effekt" måste dock undvikas i EU.
26. Europaparlamentet anser att mer uppmärksamhet bör fästas vid genomförande av åtgärder som höjer riskmedvetandet i finansinstitut, eftersom ett stärkt riskmedvetande på alla nivåer i företaget – också bland de anställda – är avgörande för en bättre riskhantering.
27. Europaparlamentet håller med om att det är nödvändigt att stärka åtgärderna på EU-nivå för att förhindra intressekonflikter och säkra styrelseledamöters objektivitet och självständighet i bank-, värdepappers- och försäkringssektorerna.

Styrelser

28. Europaparlamentet uppmanar EU:s tillsynsmyndigheter att i samråd med berörda nationella myndigheter utveckla objektiva kompetenskriterier för ett "lämpad person"-test i syfte att bedöma lämpligheten hos enskilda personer för kontrollfunktioner, med beaktande av finansinstitutets art, komplexitet och storlek. Tillsynsmyndigheterna måste utföra sina bedömningar och godkännandeförfaranden på ett punktligt och effektivt sätt med vederbörlig hänsyn tagen till bedömningen av reglerade företag. För större och systemrelevanta finansinstitut bör tillsynsmyndigheterna utföra ingående kontroller av styrelseledamöternas lämplighet, sakkunskap och mångfald både individuellt och kollektivt och om de passar för sin uppgift, samt av det styrande organets vidare sammansättning och den tid ledamöterna kan anslå med hänsyn till sina andra verksamheter.

Onsdagen den 11 maj 2011

29. Europaparlamentet begär att kommissionen ska utarbeta lagstiftning som ålägger stora finansinstitut att låta sina styrelser genomgå regelbundna externa utvärderingar som syftar till att garantera inte bara hög standard på enskilda styrelseledamöters arbetsinsatser, utan också att styrelsen som helhet och dess kommittéer är i stånd att leva upp till institutionens strategiska mål och riskhantering. Stora finansinstitut ska i sin årsredovisning intyga att de genomfört en sådan utvärdering, ange namnet på den externa utvärderaren, ge en beskrivning av utvärderingens omfattning samt visa att de följt dess rekommendationer. Parlamentet uppmanar de europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA) att utarbeta riktlinjer om omfattningen på utvärderingarna i samråd med branschen, aktieägare och tillsynsmyndigheter.
30. Den verkställande direktörens och styrelseordförandens roller bör separeras, men det finns omständigheter då en kombinerad roll skulle vara nödvändig på kort sikt. Europaparlamentet understryker också med kraft att man i bolagsstyrningen och ersättningspolicyn måste respektera och främja de principer om lika lön och lika behandling av män och kvinnor som fastställts i EU:s fördrag och direktiv.
31. Europaparlamentet anser att ledamöter av styrelser enligt det monistiska systemet eller styrelser med ren tillsynsfunktion på kollektiv basis bör ha aktuella och relevanta yrkesmeriter, kunskaper och erfarenheter, inbegripet finansiella, för att gemensamt leda ett företag inom finansbranschen. Parlamentet kräver att alla ekonomiskt betydande finansinstitut ska ha icke-verkställande styrelseledamöter men anser att varje finansinstitut bör ha en styrelse med en mångfald av erfarenheter, sakkunskaper och egenskaper, så att förvaltningen blir sund och ansvarsfull, och att utnämningarna bör ske på meriter.
32. Europaparlamentet betonar att större mångfald i styrelserna kommer att minska finanssektorns sårbarhet för kriser och bidra till ekonomisk stabilitet. Kommissionen uppmanas att lägga fram en flerslagsplan för bättre könsbalans med målet att varje kön ska vara representerat med minst 30 procent i finansinstitutens styrelser och att se till att målet förverkligas inom en förutsebar framtid samt att överväga åtgärder för att stärka den professionella, sociala och kulturella mångfalden.
33. Europaparlamentet betonar att större mångfald bland styrelseledamöterna sannolikt skulle förbättra kvaliteten på diskussioner och beslutsfattande.
34. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är med arbetstagarföreträdare i styrelserna, särskilt på grund av deras långsiktiga intresse av en hållbar företagsledning liksom deras erfarenhet och kunskaper om företagets interna struktur.
35. Europaparlamentet anser att offentligägda finansinstitut och finansmyndigheter måste garantera att deras utnämningsförfaranden är öppna och oberoende.
36. Europaparlamentet betonar att styrelseledamöterna måste ägna tillräckligt mycket tid åt sina uppgifter. Riktlinjer för detta bör utvecklas av EU:s tillsynsmyndigheter och kontrolleras av styrelsen och nationella tillsynsorgan.
37. Europaparlamentet anser att utgångspunkten bör vara att ingen person ska ha uppdrag i alltför många styrelser i olika finansgrupper.
38. Europaparlamentet kräver att de regler om samråd och medverkan för arbetstagarna som valts inom ramen för direktiv 2001/86/EG om komplettering av stadgan för europabolag ska genomföras effektivt.
39. Europaparlamentet anser att både företagsledning och styrelse bör hållas faktiskt ansvariga för att bolagsstyrningsprinciper upprättas och genomförs korrekt på alla nivåer inom företaget och koncernen.
40. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med en klart definierad europeisk minimistandard för det ansvar som ledamöter i finansinstituts styrelser bär.

Onsdagen den 11 maj 2011

41. Europaparlamentet noterar att Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Europeiska investeringsfonden och centralbankerna i samtliga medlemsstater har manliga chefer. För närvarande finns det endast mycket få kvinnor i ledande ställningar i centralbankerna i medlemsstaterna och i finansinstituten.
42. Europaparlamentet anser att styrelseledamöter bör ha en generell försiktighetsplikt och vara skyldiga att rapportera betydande risker till tillsynsmyndigheterna.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta jämställdhetsåtgärder när det gäller utnämningen av styrelseledamöter i finansinstitut och Europeiska unionens organ.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja åtgärder som kan hjälpa företag i finanssektorn att under nuvarande ekonomiska förhållanden värdera och hantera en mer balanserad representation av män och kvinnor i de beslutsfattande organen.
45. Europaparlamentet betonar att företagsledningen och ersättningspolicyn måste respektera och främja den princip om lika löner och lika behandling av kvinnor och män som är fastslagen genom fördragen och EU:s direktiv.

Ersättning

46. Europaparlamentet anser att ersättningspolicyn måste baseras på den enskildes och företagets långsiktiga resultat, så att ersättningspolicyn inte bidrar till överdrivet risktagande. Ersättningspolicyn eller löner bör aldrig underminera företagets stabilitet.
47. Europaparlamentet välkomnar de ändringar av ersättningspolicyn som redan påbörjats, där bonusar kopplas till långsiktiga affärsresultat och utbetalas tidigast efter tre år. Parlamentet välkomnar också att bonusar ska kunna återkrävas om de ekonomiska målen inte har uppnåtts.
48. Europaparlamentet anser att alla aktieoptioner måste offentliggöras på ett korrekt sätt och ha intjänandeperioder på åtminstone tre år. Parlamentet anser att man i högre grad bör använda villkorade kapitalinstrument snarare än aktier, eftersom de innebär färre intressekonflikter som kan leda till kortsiktigt tänkande.
49. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt med fullständig transparens för att aktieägare ska kunna ha en fullständig uppsikt över ersättningspolicyn, och uppmanar i synnerhet till ett offentliggörande av antalet anställda i varje institut som erhåller en sammanlagt ersättning som överstiger 1 miljon EUR, i intervaller av åtminstone 1 miljon EUR.
50. Europaparlamentet betonar vikten av en strikt ersättningspolicy enligt vad som föreskrivs i kapitalkravsdirektivet (CRD III) och Solvens II, och förväntar sig att denna liksom andra lagstiftningsåtgärder som redan vidtagits snabbt ska genomföras mellan 2011 och 2013. Kommissionen uppmanas att offentliggöra en utvärderingsrapport 2015.
51. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaternas strukturella ansatser skiljer sig från varandra. Parlamentet efterlyser metoder som stärker bolagsstyrningen beroende på finansinstitutets rättsliga form, storlek, karaktär, komplexitet och affärsmodeller.
52. Europaparlamentet konstaterar att tillämpningen av befintliga rekommendationer om ersättningen till ledande befattningshavare i börsnoterade företag varken är enhetlig eller tillfredsställande. Kommissionen uppmanas därför att lägga fram förslag till lagstiftning på EU-nivå om ersättning till företagsledare i börsnoterade företag i syfte att tillse att ersättningsstrukturen i börsnoterade företag inte uppmanar till överdrivet risktagande samt för att garantera lika konkurrensvillkor inom EU.
53. Europaparlamentet är särskilt oroad över att aktieägare för närvarande varken kan utöva eller utövar vederbörlig kontroll över ersättningspolicyn i finansinstituten.

Onsdagen den 11 maj 2011

54. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt med fullständig transparens för att aktieägare ska kunna ha en fullständig uppsikt över ersättningspolicyn, och uppmanar i synnerhet till ett offentliggörande av antalet anställda i varje institut som erhåller en sammanlagt ersättning som överstiger 500 000 EUR, i intervaller av åtminstone 500 000 EUR.

55. Europaparlamentet anser att aktieägarna bör bidra till att bestämma en hållbar ersättningspolicy och bör ges möjlighet att uttrycka sina synpunkter om ersättningspolicyn, med rätt att avvisa den ersättningspolicy som ersättningskommittén har föreslagit vid bolagsstämman.

Tillsynsmyndigheter, revisorer och institut

56. Europaparlamentet anser att en stärkt trepartsdialog mellan tillsynsmyndigheter, revisorer (både interna och externa) och instituten själva bör förbättra sannolikheten för upptäcka väsentliga eller systemrelevanta risker på ett tidigt stadium. Tillsynsmyndigheter, Europeiska systemrisknämnden, revisorer och institut uppmanas att föra öppna diskussioner och att hålla fler möten i syfte att underlätta tillsynsprocessen. Parlamentet rekommenderar vidare att bilaterala möten äger rum mellan revisorer och tillsynsorgan för större finansinstitut. Parlamentet anser att det är styrelsens och internrevisorernas ansvar att säkerställa att de nödvändiga interna kontrollerna görs för att upptäcka systemrisker och att införa ett förfarande för att informera styrelsens och tillsynsmyndigheter om dessa risker så att negativa följder kan undvikas.

57. Europaparlamentet påpekar att en revisors huvuduppgift inte i onödan bör komprometteras genom att denne betungas av extra uppgifter, såsom granskning och bedömning av annan information än den som ska revideras och som faller utanför dennes sakområde. Revisorer bör rapportera direkt till tillsynsmyndigheter när de känner till något som är av väsentlig betydelse för tillsynen och de bör delta i branschövergripande utvärderingar av specifika kontroller.

58. Europaparlamentet betonar att offentliga myndigheter, inbegripet de europeiska tillsynsmyndigheterna och nationella tillsynsmyndigheter, måste uppfylla höga standarder för oberoende och för bolagsstyrning.

Aktieägare och årsstämman

59. Europaparlamentet uppmanar institutionella aktieägare att inta en aktivare roll när det gäller att ställa styrelsen till svars och få den att på ett lämpligt sätt förklara sin strategi i syfte att återspegla förmånstagarnas långsiktiga intressen.

60. Europaparlamentet efterfrågar lagstiftning som kräver att de som har tillstånd att sköta investeringar för tredje parts räkning i EU offentligt uppger om de tillämpar och offentliggör enligt en kod för god praxis (förvaltningskod) och, om så är fallet, vilken kod och varför, samt, om så inte är fallet, varför inte.

61. Europaparlamentet anser att betydande transaktioner över en viss förbestämd och proportionerlig storlek bör kräva särskilt tillstånd från aktieägarna och bli föremål för ett krav att informera aktieägarna innan transaktionen kan verkställas, förutsatt att aktieägarnas medverkan är genomförbar, konfidentialitetsprincipen efterlevs och det dagliga arbetet vid finansinstitutet inte undermineras. Esma får i samarbete med berörda nationella myndigheter utfärda riktlinjer om lämpliga riktmärken.

62. Europaparlamentet konstaterar att transparens krävs för närståendetransaktioner och att betydande transaktioner med närstående parter antingen bör anmälas till börsmyndigheten och åtföljas av en skrivelse från en oberoende rådgivare som bekräftar att transaktionen är rättvis och rimlig, eller bli föremål för en aktieägaromröstning där den närstående parten är utesluten från röstningen. Esma får i samarbete med berörda nationella myndigheter utfärda riktlinjer om lämpliga riktmärken.

Onsdagen den 11 maj 2011

63. Europaparlamentet begär att varje styrelseledamot obligatoriskt ska väljas varje år, att styrelsens politik obligatoriskt ska godkännas eller ansvarsfrihet ska beviljas varje år vid årsstämman, så att styrelsen i högre grad ställs till svar och en kultur av ökat ansvarstagande främjas.

64. Europaparlamentet efterfrågar en undersökning av hinder för effektiva aktieägarkontroller och ett avskaffande av regelhinder för rimligt samarbete.

65. Europaparlamentet anser att elektronisk röstning bör införas i syfte att uppmuntra aktieägare att engagera sig i finansinstitutens bolagsstyrning.

66. Europaparlamentet anser att alla kommanditbolag i sin bolagsordning bör kunna välja om deras delägare ska vara anonyma eller namngivna och att lagen i det senare fallet bör garantera en faktisk identifiering.

*

* *

67. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Frihandelsavtal med Indien

P7_TA(2011)0224

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om läget i förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan EU och Indien

(2012/C 377 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av riktlinjerna för multinationella företag från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och av Internationella arbetsorganisationens (ILO) trepartsförklaring om principerna för multinationella företag och socialpolitik,
- med beaktande av ministerförklaringen från WTO:s fjärde ministerkonferens, antagen den 14 november 2001 i Doha, särskilt punkt 44 om särskild och differentierad behandling (SDT),
- med beaktande av sin resolution av den 29 september 2005 om ett strategiskt partnerskap mellan EU och Indien ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 oktober 2006 "Ett konkurrenskraftigt Europa i världen – Ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi" (KOM(2006)0567),
- med beaktande av sin resolution av den 26 mars 2009 om ett frihandelsavtal mellan EU och Indien ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om TRIPS-avtalet och tillgång till läkemedel ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2007 om EU i världen – konkurrenskraftens externa aspekter ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 227 E, 21.9.2006, s. 589.

⁽²⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 166.

⁽³⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 591.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av strategidokumentet om Indien (2007–2013),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen bör fortsätta att prioritera ett regelbaserat multilateralt handelssystem inom ramen för WTO, som erbjuder de bästa förutsättningarna för en öppen och rättvis internationell handel, genom att lämpliga regler fastställs och efterlevnaden av dem stärks.
  - B. Det är mycket viktigt för både EU och Indien att utvecklingsagendan från Doha slutförs på ett lyckat och balanserat sätt. En överenskommelse i denna fråga hindrar dock inte att det ingås bilaterala WTO+-avtal som kan komplettera de multilaterala reglerna.
  - C. EU står för den största andelen utländska direktinvesteringar i Indien, närmare bestämt 27 procent av alla utländska direktinvesteringar under 2009. EU:s andel har emellertid minskat under de senaste tre åren, från 37 procent under 2007 till 32 procent under 2008 och 27 procent under 2009. EU:s direktinvesteringar var under 2009 mycket större i Kina än i Indien: EU investerade då 5,3 miljarder euro i Kina och 3,1 miljarder euro i Indien.
  - D. Indien var EU:s sjuttonde viktigaste handelspartner under 2000 och kom på åttonde plats 2010 (då denna handel uppgick till 67,8 miljarder euro). EU:s relativa andel av Indiens marknad minskade dock från 23,2 procent 1999 till 14,5 procent 2009, medan Kinas marknadsandel fyrdubblades under samma period, från 2,6 procent 1999 till 11,3 procent 2009.
  - E. Indien är det allmänna preferenssystemets (GSP) största förmånstagare. EU:s import från Indien till förmånliga tullsats eller nolltullsats uppgick till ett värde av 19,9 miljarder euro 2009 och svarade för 83 procent av EU:s totala import från Indien.
  - F. Båda parter förväntar sig uppnå stora fördelar genom att tullar avskaffas och etableringsrätten och handeln med tjänster liberaliseras, och de står fast vid sitt åtagande om tullsänkningar och ytterligare liberalisering av etableringsrätten och av handeln med tjänster.
  - G. Marknadstillträdet måste åtföljas av tydliga och ändamålsenliga regler och normer som medför att liberaliseringen av handeln blir till nytta.
  - H. Marknadstillträdet hämmas av icke-tariffära handelshinder såsom hälso- och säkerhetskrav eller tekniska hinder, kvantitativa restriktioner, förfaranden för bedömning av överensstämmelse, handelsskyddsmekanismer, tullförfaranden, inhemsk beskattning och underlåtenhet att anta internationella normer och standarder.
  - I. Ännu större hänsyn bör tas till villkoren för erkännande, adekvat och effektivt skydd, tillämpning och genomdrivande av immateriella rättigheter, inklusive patent, varumärken eller tjänstemärken, upphovsrätt och liknande rättigheter, geografiska beteckningar (bland annat ursprungsbeteckningar), industridesign och konfigurationsscheman (topografier) för integrerade kretsar.
  - J. Förfälskade läkemedel kan vara hälsofarliga. EU och Indien bör med gemensamma krafter lösa detta problem.
  - K. Indien är en av de största producenterna och exportörerna av generiska läkemedel.
  - L. Hälsoprogrammens framgång och hållbarhet är i hög grad beroende av fortsatt tillgång till billiga generiska läkemedel av god kvalitet. I detta sammanhang bör hänsyn tas till Indiens centrala roll som producentland för sådana produkter och till den konstaterade skadliga inverkan som de immaterialrättsliga Trips+-bestämmelserna har för tillgången till generiska läkemedel.

Onsdagen den 11 maj 2011

- M. I artikel 1.1 i samarbetsavtalet står det att mänskliga rättigheter och demokratiska principer måste respekteras. Detta är en central del av avtalet.
- N. Tillträdet till den indiska marknaden för företagen i EU hämmas fortfarande av flera icke-tariffära handelshinder såsom betungande hälso- och säkerhetskrav eller tekniska hinder, kvantitativa restriktioner, alltför restriktiva förfaranden för bedömning av överensstämmelse, omotiverade handelsskyddsmekanismer, tullförfaranden, inhemsk beskattning och underlåtenhet att anta internationella normer och standarder.

Allmänna frågor

1. Europaparlamentet anser att frihandelsavtalet bör vara välavvägt och förenligt med WTO:s regler och åtaganden. En framgångsrik utvecklingsagenda från Doha ska även i fortsättningen utgöra EU:s prioriterade målsättning på handelsområdet, och förhandlingarna med Indien om ett frihandelsavtal måste därför vara ett komplement till de multilaterala reglerna.
2. Europaparlamentet välkomnar resultatet av det toppmöte mellan EU och Indien som hölls i december 2010 och uppmanar förhandlingsparterna att påskynda förhandlingarna och fortsätta att samråda med nyckelaktörer. Parlamentet påminner om EU:s och Indiens löfte att påskynda förhandlingarna om ett frihandelsavtal och att göra betydande och effektiva framsteg på vägen mot ett tidigt slutförande av ett ambitiöst, välavvägt och brett handels- och investeringsavtal. Parlamentet är besviket över den långsamma förhandlingstakten och begär att båda parter ska göra allt de kan för att ingå ett omfattande, ambitiöst och välavvägt frihandelsavtal före utgången av 2011.
3. Europaparlamentet uppmanar de indiska federala myndigheterna och delstatsmyndigheterna att samordna politiken och förfarandena för att kunna maximera möjliga fördelar.
4. Europaparlamentet påminner om att syftena med den gemensamma handelspolitiken helt och hållet bör samordnas med Europeiska unionens övergripande mål och om att EU:s gemensamma handelspolitik enligt artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska föras "inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder". Enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen måste unionen bland annat bidra till hållbar utveckling, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna.
5. Med tanke på de båda ekonomiernas kompletterande natur framhåller Europaparlamentet potentialen för en ökning av den handel, de investeringar och de affärsmöjligheter mellan EU och Indien som ett frihandelsavtal skulle innebära. Parlamentet anser att frihandelsavtalet mellan EU och Indien på det hela taget är något som båda parter vinner på men rekommenderar att en utvärdering görs av de nuvarande sektorspecifika svårigheterna, så att man upptäcker de potentiella nackdelar som frihandelsavtalet kan medföra för känsliga EU-sektorer.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa ett ambitiöst kapitel om hållbar utveckling som ska vara en väsentlig del av frihandelsavtalet.

Handel med varor

7. Europaparlamentet välkomnar resultaten från de många simuleringar av frihandeln som visar att frihandelsavtalet skulle öka den totala exporten och importen för både EU och Indien. Med den nuvarande genomsnittliga tillväxttakten förväntas den bilaterala handeln uppgå till 160,6 miljarder euro 2015.
8. Europaparlamentet konstaterar att Indiens genomsnittliga tillämpade tulltaxor har sjunkit men fortfarande är betydligt högre än EU:s tulltaxor. Parlamentet påpekar framför allt att Indiens genomsnittliga tulltaxor för marknadstillträde för andra produkter än jordbruksprodukter nu uppgår till 10,1 procent, jämfört med EU-snittet på 4 procent, och att Indiens genomsnittliga tulltaxa för jordbruksprodukter uppgår till 31,8 procent, jämfört med EU-snittet på 13,5 procent.

Onsdagen den 11 maj 2011

9. Europaparlamentet betonar att målet för handeln med industriprodukter bör vara att helt och hållet avskaffa tullarna på båda sidor med en asymmetrisk tidsplan. Eventuella avsteg från detta mål bör begränsas och följas upp och får inte medföra att sektorer som är viktiga för båda sidor, till exempel personbilssektorn, utesluts.
10. Europaparlamentet anser att avtalet bör respektera att handeln med jordbruksprodukter är känslig men att detta inte får förhindra marknadsöppningar på de områden där de båda parterna kan komplettera varandra.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vederbörligen beakta eventuella negativa konsekvenser för det europeiska jordbruket, särskilt när det gäller marknadsöppningar, genmodifierade organismer, mjölk, nötkött, immaterialrättsligt skydd och ursprungsmärkning.
12. Europaparlamentet anser att det är viktigt att frihandelsavtalet innehåller ambitiösa kapitel om tekniska handelshinder och om sanitära och fytosanitära åtgärder. Kommissionen uppmanas att ta itu med de återstående frågorna, till exempel frågan om djurs välbefinnande.
13. Europaparlamentet uppmanar båda parter att se till att regelverket och de icke-tariffära handelshindren hanteras på ett sådant sätt att den övergripande handeln inte hindras. Både EU och Indien uppmanas att ta fram effektiva rutiner för att förhindra framkomsten av onödiga regleringshinder för handeln och att ta itu med befintliga hinder, samtidigt som båda sidors regleringsrätt respekteras.
14. Europaparlamentet betonar att frihandelsavtalet bör innehålla en bindande mellanstatlig tvistlösningsmekanism och bestämmelser om medling i samband med icke-tariffära handelshinder samt en effektiv skyddsklausul.

Handel med tjänster och etablering

15. Tjänstesektorn är den snabbast växande sektorn i den indiska ekonomin, och Indien har offensiva intressen i en liberalisering av leveranssätt 1 och 4 i det allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats). EU skulle vilja fullfölja liberaliseringen av marknadstillträde och nationell behandling enligt leveranssätt 3 för de flesta tjänster. Alla mål med frihandelsavtalet kan inte uppfyllas utan åtaganden enligt leveranssätt 4. Det finns enorma fördelar med en landsomfattande och EU-omfattande ackreditering av yrkeskvalifikationer och med ömsesidigt erkännande och licenskrav för tjänster inom fri yrkesverksamhet i både EU och Indien, och dessa skulle enkelt kunna införas i frihandelsavtalet. Europaparlamentet begär dock att det genomförs en grundlig analys i förhållande till de enskilda medlemsstaterna, så att man undviker negativa konsekvenser för EU:s arbetsmarknad och samtidigt, enligt leveranssätt 4, tillåter tillfälliga vistelser för nödvändig kvalificerad arbetskraft.
16. Europaparlamentet påpekar att liberaliseringen av tjänster inte på något sätt får hindra rätten att reglera tjänster, inklusive offentliga tjänster.
17. Europaparlamentet konstaterar att handeln med tjänster mellan EU och Indien är relativt obalanserad. EU exporterar 1,9 procent av sina tjänster till Indien, medan 11,6 procent av Indiens totala export går till EU.
18. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck Indien att ta fram lämplig dataskyddslagstiftning som gör det möjligt för Indien att uppnå status som ett land med tillräcklig skyddsnivå. Denna dataskyddslagstiftning bör göra det tillåtet eller möjligt att överföra personuppgifter från EU på grundval av och i enlighet med EU:s lagstiftning.
19. Europaparlamentet anser att den indiska ekonomin och de indiska yrkesutövarna skulle gynnas rejält om det blev möjligt för utländska advokatbyråer och revisionsföretag att bedriva verksamhet i Indien. Detta skulle även medföra fördelar för de europeiska företag som är specialiserade på internationell rätt och revision och för deras kunder. Kommissionen uppmanas att tillsammans med de indiska myndigheterna undersöka möjligheterna till och tillämpningsområdet för en liberalisering av juridiska tjänster och revisions-tjänster inom ramen för frihandelsavtalet.

Onsdagen den 11 maj 2011

20. Europaparlamentet uppmanar Indien att ytterligare öppna sina bank-, försäkrings- och detaljhandelssektorer i överensstämmelse med de reformer som aviserats av de indiska myndigheterna, med tanke på att en lämplig finanslagstiftning är viktig för att säkerställa tillsynen av finansiella tjänster, minska systemriskerna och tillhandahålla högsta möjliga konsumentskydd.

Investeringar

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förhandla fram ett investeringskapitel som en del av frihandelsavtalet. Detta skulle göra det mycket smidigare för båda parter att investera i varandras marknader genom att man främjar och skyddar investeringsavtal samtidigt som man utforskar omedelbara marknadsmöjligheter. Ett sådant investeringskapitel skulle kunna innehålla bestämmelser om inrättande av ett system med ett enda informationsställe för investerare i de båda ekonomierna, så att dessa investerare kan förstå olikheterna i investeringsregler och investeringspraxis och får information om alla juridiska aspekter.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att bestämmelserna om investeringskydd inte försvagar parternas förmåga att utfärda obligatoriska licenser eller undergräver annan folkhälsopolitik.

Offentlig upphandling

23. Europaparlamentet gläder sig över att Indien har gått med på att ta med offentlig upphandling i frihandelsavtalet men beklagar att detta bara har skett på federal nivå. Kommissionen uppmanas att förhandla fram effektiva och transparenta upphandlingssystem. Indien uppmanas att tillämpa transparenta och rättvisa förfaranden för tilldelning av offentliga kontrakt och att låta europeiska företag få tillträde till systemen för offentlig upphandling. Vidare uppmanas Indien att säkerställa en så bred täckning som möjligt, och att framför allt inbegripa offentliga företag.

Handel och konkurrens

24. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts i arbetet med att ta fram ett kapitel om handel och konkurrens i frihandelsavtalet mellan EU och Indien, och uppmanar båda parter att påskynda sitt samarbete när det gäller handelsrelaterade konkurrensfrågor, immateriella rättigheter samt industri- och handelspolitik.

25. Europaparlamentet välkomnar Indiens åtagande om ett starkt system för immateriella rättigheter och om att utnyttja Trips-flexibiliteterna i internationell och nationell lagstiftning för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller folkhälsan, i synnerhet beträffande tillgången till viktiga läkemedel. Indien uppmanas att strikt genomföra och verkställa det systemet och att samtidigt förbättra tillgången till viktiga läkemedel. EU och Indien uppmanas att se till att åtagandena i frihandelsavtalet inte utesluter tillgång till viktiga läkemedel under det att Indien utvecklar sin kapacitet i samband med övergången från en generisk till en forskningsbaserad industri. Parlamentet stöder samarbetet mellan EU och Indien inom deras respektive forskningsbaserade läkemedelsindustrier, i syfte att säkerställa en ömsesidigt gynnsam tillväxt inom dessa industrier.

26. Europaparlamentet begär, i enlighet med sin resolution av den 12 juli 2007, att kommissionen inte ska kräva dataexklusivitet i samband med förhandlingarna om immateriella rättigheter. Kommissionen uppmanas att erkänna att en sådan dataexklusivitet skulle få långtgående konsekvenser för produktionen av generiska läkemedel och därför inverka menligt på utvecklingsländernas tillgång till läkemedel och deras folkhälsopolitik.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de berörda indiska myndigheterna att tillsammans utarbeta en gemensam definition av förfalskade läkemedel på ett sätt som inte skulle skada tillgången till viktiga läkemedel och att samordna åtgärder för att på ett verkningfullt sätt bekämpa förfalskningar och särskilt förfalskade läkemedel som är skadliga för patienternas hälsa.

28. Europaparlamentet betonar att det, senast vid frihandelsavtalets ikraftträdande, är mycket viktigt med ett starkt skydd för geografiska beteckningar.

Onsdagen den 11 maj 2011

Handel och hållbar utveckling

29. Europaparlamentet anser att ett kapitel om hållbar utveckling är en väsentlig del av EU:s alla frihandelsavtal. Båda sidor uppmanas att komma överens om ett ambitiöst kapitel som avspeglar det gemensamma åtagandet om att främja hållbar utveckling och tillväxt för alla utifrån delade värderingar. Kommissionen uppmanas att se till att avtalet innehåller rättsligt bindande klausuler om mänskliga rättigheter, sociala och miljömässiga normer. Kommissionen uppmanas också att se till att klausulerna verkställs och att det finns åtgärder att tillgripa vid eventuella överträdelser

30. Europaparlamentet begär att detta kapitel minst omfattar efterlevnad av ILO:s åtta grundläggande och fyra prioriterade konventioner samt av internationellt överenskomna normer. Därutöver ska det ge företagen incitament att göra åtaganden om socialt ansvar och innehålla ett aktsamhetskrav.

31. Europaparlamentet välkomnar den indiska regeringens alla försök att utrota barnfattigdomen och uppmanar den indiska regeringen och kommissionen att fortsätta att finansiera verksamhet som syftar till att barn ska få gå i skolan.

32. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att EU-företag som utnyttjar särskilda ekonomiska områden respekterar arbetstagarnas grundläggande rättigheter eller andra rättigheter på arbetsmarknaden som bygger på ILO-konventioner som Indien har ratificerat.

33. Europaparlamentet betonar att mänskliga rättigheter, demokrati och säkerhet är centrala inslag i förhållandet mellan EU och Indien. Båda sidor uppmanas därför att se till att dialogen om olösta frågor påskyndas, särskilt när det gäller Kashmir.

34. Europaparlamentet stöder helhjärtat införandet av rättsligt bindande människorättsklausuler i EU:s internationella avtal, med en klar och tydlig samrådsmekanism i överensstämmelse med artikel 96 i Cotonouavtalet.

Europaparlamentets roll

35. Europaparlamentet förväntar sig att rådet och kommissionen lägger fram frihandelsavtalet för parlamentet, som ska godkänna det i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ⁽¹⁾.

36. Kommissionen och rådet uppmanas att innan frihandelsavtalet ingås fullt ut beakta de krav som parlamentet framför i denna resolution. Europaparlamentet påminner om att frihandelsavtalet, för att kunna träda i kraft, måste godkännas av parlamentet, och uppmanar kommissionen och rådet att inte föreslå någon provisorisk tillämpning av avtalet innan parlamentet har gett sitt godkännande.

Övriga frågor

37. Europaparlamentet gläder sig över att Indien har blivit en givare och inte bara en mottagare av utvecklingsbistånd.

38. Om det ekonomiska samarbetet mellan EU och Indien grundas på ett system med delade universella värden skulle det enligt Europaparlamentet kunna fungera som förebild för samarbetet med andra länder.

39. Europaparlamentet anser att EU särskilt måste uppmärksamma de små och medelstora företagen i Indien, och föreslår därför att alla program för utvecklingssamarbete mellan EU och Indien ska stärka sådana företag genom åtgärder för finansiering av marknadsdrivna lokala projekt.

⁽¹⁾ Artikel 218.6 a v i EUF-fördraget.

Onsdagen den 11 maj 2011

40. Europaparlamentet gläder sig över att mikrokrediter har blivit allt vanligare i hela Indien, ett erkänt effektivt sätt att skapa en utveckling underifrån.

*

* *

41. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Indien.

Handelsförbindelserna EU-Japan

P7_TA(2011)0225

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om handelsförbindelserna mellan EU och Japan

(2012/C 377 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om Europa 2020-strategin ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2009 om att förstärka de europeiska små och medelstora företagens roll i den internationella handeln ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 december 2008 om varumärkesförfalskningens inverkan på den internationella handeln ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2008 om handel med tjänster ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2008 om råvaruhandel ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2008 om EU:s strategi för bättre marknadstillträde för europeiska företag ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2007 om EU i världen – konkurrenskraftens externa aspekter ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Handel, tillväxt och världspolitik: Handelspolitiken – en hörnsten i Europa 2020-strategin" (KOM(2010)0612),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Ett konkurrenskraftigt Europa i världen – Ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi" (KOM(2006)0567),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 10 mars 2011 om handels- och investeringshinder,

---

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0068.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0434.

⁽³⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 101.

⁽⁴⁾ EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 47.

⁽⁵⁾ EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 67.

⁽⁶⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 5.

⁽⁷⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 16.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av den gemensamma förklaring som gjordes i Haag den 18 juli 1991 om förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och Japan,
- med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Japan om ömsesidigt erkännande från 2001 ⁽¹⁾,
- med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Japans regering om samarbete i fråga om konkurrensbegränsande verksamhet från 2003 ⁽²⁾,
- med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Japans regering om samarbete och ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor från 2008 ⁽³⁾,
- med beaktande av den tioåriga handlingsplanen som antogs vid det tionde toppmötet mellan EU och Japan, som hölls i Bryssel den 8 december 2001,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen som antogs vid det nittonde toppmötet mellan EU och Japan, som hölls i Tokyo den 28 april 2010,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen som antogs vid det artonde toppmötet mellan EU och Japan, som hölls i Prag den 4 maj 2009,
- med beaktande av Copenhagen Economics rapport av den 30 november 2009 "Assessment of barriers to trade and investment between the EU and Japan",
- med beaktande av resultaten av kommissionens offentliga samråd om handelsförbindelserna mellan EU och Japan, vilka offentliggjordes den 21 februari 2011,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 24–25 mars 2011,
- med beaktande av det planerade toppmötet mellan EU och Japan, som ska hållas i Bryssel den 25 maj 2011,
- med beaktande av artikel 115.5 och artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Det regelbaserade multilaterala handelssystemet, som upprättats genom Världshandelsorganisationen (WTO), är den lämpligaste ramen för att reglera och främja en öppen och rättvis handel.
  - B. Det är mycket viktigt att se multilaterala, plurilaterala och bilaterala avtal som delar av en gemensam "verktygslåda" med internationella frågor och därmed standardinslag i välavvägda och kompletterande politiska förbindelser och handelsförbindelser.
  - C. EU bör stå fast vid sitt åtagande om att i första hand söka uppnå ett välavvägt resultat för utvecklingsagendan från Doha, vilket skulle stödja utvecklingsländernas integration i det internationella handelssystemet, samtidigt som man parallellt gör framsteg med bilaterala och plurilaterala handelsavtal med andra industrialiserade länder där det är realistiskt att ömsesidiga fördelar och ekonomisk tillväxt kan uppnås snabbare.
  - D. EU och Japan stod 2009 tillsammans för mer än 25 procent av världens BNP och över 20 procent av världshandeln.

⁽¹⁾ EGT L 284, 29.10.2001, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 183, 22.7.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 62, 6.3.2008, s. 24.

Onsdagen den 11 maj 2011

- E. Japan och EU är stora investerare i varandras ekonomier med en kombinerad volym av utländska direkta investeringar till ett värde av 200 miljarder euro 2009.
- F. Den totala summan av bilateral handel mellan EU och Japan, den tredje största nationella ekonomin i världen i termer av BNP, uppgick 2010 till 120 miljarder euro. Japan är EU:s sjätte största handelspartner, och EU är Japans tredje största handelspartner.
- G. Både rådet och kommissionen har konstaterat att Japans förmåga att undanröja regleringsmässiga handelshinder är en förutsättning för inledandet av förhandlingar om ett frihandelsavtal mellan EU och Japan, vilket skulle främja en närmare ekonomisk integration mellan de bägge strategiska handelspartnerna.
- H. EU och Japan står inför gemensamma utmaningar, såsom Kinas politiska och ekonomiska uppgång, den ekonomiska avmattningen till följd av den globala finanskrisen, de minskande befolkningstalen och ett trängande behov av tillgång till råvaror och energikällor, liksom att säkerställa prisstabilitet på dessa områden, för att stimulera deras respektive industrier.
- I. En öppen och rättvis handel är ett kraftfullt verktyg för att skapa mer tillväxt och ett välmående samhälle, genom att utnyttja de komparativa fördelarna i de respektive ekonomierna och de potentiella synergieffekter som uppstår till följd av ökad ekonomisk integration och nya insatser för en kunskapsdriven ekonomi.
- J. Både EU och Japan har generellt låga tullar på varor. Över två tredjedelar av unionens exportvärde till Japan och över en tredjedel av Japans exportvärde till EU är tullfria.
- K. Trots dessa låga tullar släpar handelsvolymerna mellan EU och Japan efter i förhållande till huvuddelen av EU:s handelsutbyte med sina övriga stora handelspartner, framför allt på grund av att Japans icke-tariffära hinder försvårar för europeiska företags marknadstillträde.
- L. I Copenhagen Economics undersökning från november 2009 uppskattar man att handelskostnaderna till följd av icke-tariffära hinder är högre än de befintliga tullarna och att den största potentiella ekonomiska vinningen skulle komma från undanröjandet av sådana icke-tariffära hinder. Man uppskattar även att EU:s export till Japan och Japans export till EU skulle kunna öka till 43 miljarder euro respektive 53 miljarder euro om tullarna och de icke-tariffära åtgärderna minimerades.
- M. Kommissionen påpekar i sin rapport om handels- och investeringshinder 2011 att Japans icke-tariffära hinder bekymrar EU i tre viktiga hänseenden: hinder för tillgång till offentlig upphandling, otillräckligt erkännande av internationella standarder för medicintekniska produkter samt förmånsbehandling av nationella marknadsledare inom finansiella tjänster (t.ex. posttjänsten).
- N. Säkerställandet av skyddet för immateriella rättigheter bedöms hålla hög kvalitet i Japan. Japan och EU har gemensamma mål och strategier i frågor om immateriella rättigheter, med undantag för geografiska beteckningar, och har som undertecknare av handelsavtalet om åtgärder mot varumärkesförfalskning (Acta-avtalet) båda engagerat sig i den plurilaterala kampen mot varumärkesförfalskning och piratkopiering.
- O. IKT-industrin är en sektor med högt mervärde och en källa till tillväxt i både EU och Japan, särskilt när det gäller vidareutveckling av smarta produkter och tjänster.
- P. Frågor om investeringar och handel med tjänster måste tas upp i alla handelsöverläggningar med Japan, så att varken de europeiska eller de japanska bestämmelserna till skydd för allmänna tjänster och den kulturella mångfalden tar skada av att marknaden öppnas.

Onsdagen den 11 maj 2011

- Q. Solidariteten med Japans befolkning bekräftas åter efter den senaste tidens naturkatastrofer.
1. Europaparlamentet anser att det multilaterala handelssystemet, som förkroppsligas av WTO, fortfarande är det tveklöst verkningsfullaste systemet för att uppnå en öppen och rättvis global handel. Parlamentet menar att EU och Japan bör bidra till ett framgångsrikt avslut på förhandlingarna inom ramen för utvecklingsagendan från Doha.
  2. Europaparlamentet understryker att det är för ett frihandelsavtal mellan EU och Japan men att det inte är tillfreds med de försumbara framstegen i högnivågruppen de senaste åren. Japan måste göra betydande åtaganden om att undanröja icke-tariffära hinder och barriärer för tillgång till offentlig upphandling i landet innan det inleds några förhandlingar.
  3. Europaparlamentet betonar att avregleringen av handeln mellan EU och Japan bör samexistera med snarare än hindra bestämmelser om skydd av allmänna tjänster och kulturell mångfald och främja en enhetlig lagstiftning och uppfyllandet av multilaterala standarder om sådana redan finns.
  4. Europaparlamentet betonar att det är fast beslutet att stärka handelsförbindelserna mellan EU och Japan genom att fokusera på undanröjandet av icke-tariffära hinder för handel och investering, däribland flera restriktiva bestämmelser och reglerande åtgärder i fråga om europeiska företags tillträde till den japanska marknaden.
  5. Europaparlamentet anser att kommissionen i handelsförbindelserna med Japan, som en av sina prioriteringar, bör koncentrera sig på att undanröja dessa hinder och barriärer som sätter käppar i hjulen för de europeiska små och medelstora företagens tillträde till marknaden.
  6. Europaparlamentet anser att sänkta eller borttagna japanska tullar på IKT-produkter, inklusive delar och komponenter av sådana produkter, skulle öka konkurrenskraften och generera nya arbetstillfällen av hög kvalitet i EU. Parlamentet efterlyser dessutom ett fördjupat ömsesidigt samarbete mellan EU och Japan på området forskning och utveckling, särskilt när det gäller säkerställandet av skyddet för immateriella rättigheter, för att påskynda informationsutbytet om patent mellan de respektive patentverken.
  7. Europaparlamentet anser att kommissionens ambitionsnivå när det gäller frihandelsavtal mellan EU och Japan, särskilt i fråga om ökat marknadstillträde för europeiska företag, bör kompletteras av omfattande åtaganden om hållbar utveckling som man kommit överens om gemensamt.
  8. Europaparlamentet betonar att frihandelsavtalet mellan EU och Japan inte bara skulle ge fördelar i fråga om ökad bilateral handel med varor och tjänster, utan även främja samarbetet kring EU:s övergripande prioriteringar, till exempel samarbetet inom innovation, regleringssamarbetet och bekämpning av marknadsmissbruk, och inte minst samarbetet för att bemöta stora miljöproblem.
  9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i alla handelsöverläggningar med Japan stödja och främja initiativ som gynnar de mänskliga rättigheterna samt sociala normer och miljönormer.
  10. Europaparlamentet anser att en helhetsbetonad bedömning av konsekvenserna för hållbar utveckling och en konsekvensbedömning är av största vikt för att man ska kunna göra en helhetsbedömning av handelsförbindelserna mellan EU och Japan. Parlamentet uppmanar kommissionen att, vid lämplig tidpunkt, lägga fram en sådan bedömning och då framför allt beskriva eventuella för- och nackdelar som fördjupade handelsförbindelser mellan EU och Japan kan ha för alla berörda branscher, i synnerhet för alla industri-sektorer och andra känsliga sektorer, såsom bil-, elektronik-, flyg- och maskinsektorerna.
  11. Europaparlamentet rekommenderar att effektiva bilaterala skyddsåtgärder ska ingå i ett frihandelsavtal mellan EU och Japan för att förhindra en kraftig ökning av importen som allvarligt skulle skada, eller riskera att skada, den europeiska och japanska industrin, särskilt i känsliga sektorer såsom bil-, elektronik-, flyg- och maskinindustrin.
  12. Europaparlamentet är övertygat om att ett frihandelsavtal mellan EU och Japan skulle kunna leda till en situation som gynnar båda ekonomierna.

Onsdagen den 11 maj 2011

13. Europaparlamentet betonar att parlamentet kommer att ombes att ge sitt godkännande till det eventuella frihandelsavtalet mellan EU och Japan.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Japans regering och parlament.

Att förbereda skogen för klimatförändring

P7_TA(2011)0226

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring (2010/2106(INI))

(2012/C 377 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring (KOM(2010)0066),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 11 juni 2010 om att förbereda skogen för klimatförändring,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 15 mars 2010 om biologisk mångfald efter 2010,
- med beaktande av kommissionens vitbok om anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram (KOM(2009)0147) och sin resolution av den 6 maj 2010 ⁽¹⁾ i detta ärende,
- med beaktande av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa (MCPFE) – Forest Europe, samt dess olika resolutioner och dess expertarbete för att tillhandahålla riktlinjer, kriterier och indikatorer för hållbart skogsbruk,
- med beaktande av rådets resolution av den 26 februari 1999 om en skogsbruksstrategi för Europeiska unionen ⁽²⁾ och kommissionens rapport om dess genomförande (KOM(2005)0084),
- med beaktande av EU:s handlingsplan för skog 2006–2011 (KOM(2006)0302) samt den externa halvtidsöversynen av genomförandet av den ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar ⁽⁴⁾, den sammanfattande rapporten om bevarandestatus för livsmiljöer och arter i enlighet med artikel 17 i direktivet om bevarande av livsmiljöer (KOM(2009)0358) och sina resolutioner av den 21 september 2010 om tillämpningen av EU-lagstiftning som syftar till att bevara biologisk mångfald ⁽⁵⁾ och av den 3 februari 2009 om vildmark i Europa ⁽⁶⁾,
- med beaktande av slutsatserna från FN:s miljöprogramns tionde möte i partskonferensen (COP 10) för konventionen om biologisk mångfald i Nagoya i oktober 2010 och målen från Aichi om biologisk mångfald, framför allt åtagandet om att skydda 17 procent av landområdena och inlandsvattenområdena med hjälp av effektiva naturvårdsåtgärder som ett led i landskapsvården som helhet,

⁽¹⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 115.

⁽²⁾ EGT C 56, 26.2.1999, s. 1.

⁽³⁾ Tjänstekontrakt nr 30-CE-0227729/00-59.

⁽⁴⁾ EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0325.

⁽⁶⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 1.

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av undersökningen "Shaping forest communication in the European Union: public perceptions of forests and forestry" ⁽¹⁾,
- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), Kyotoprotokollet och IPCC:s (Mellanstatliga panelen för klimatförändringar) rapport om riktlinjer för god praxis vid markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF),
- med beaktande av handlingsplanen för biomassa (KOM(2005)0628),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (direktivet om förnybar energi) ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (direktivet om systemet för handel med utsläppsrätter) ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (beslutet om fördelning av insatserna) ⁽⁴⁾, kommissionens rapport om hållbarhetskrav för användning av fast och gasformig biomassa för produktion av el, värme och kyla (KOM(2010)0011), kapitel 9 om skogsbruk i den fjärde utvärderingsrapporten från IPCC samt resultaten av samrådet med allmänheten inför sammanställandet av en rapport om en hållbarhetsplan för användning av biomassa som energi,
- med beaktande av det europeiska klimatförändringsprogrammet och det arbete som gjorts av expertgruppen för klimatpolitik för LULUCF ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sina studier 449.292 med en bedömning av grönboken om skogsskydd och skoglig information i EU, 440.329 om skogsbruk och EU:s utsläppshandelssystem och 449.237 om EU-strategin för förebyggande och bekämpning av skogsbränder samt slutsatserna från mötet den 13 juli 2010 i Bryssel i undergruppen för skogsbruk i den tvärvärdiska gruppen för klimatförändringar, biologisk mångfald och hållbar utveckling,
- med beaktande av den europeiska landskapskonventionen från 2000 (Florenskonventionen),
- med beaktande av rådets direktiv 1999/105/EG om saluföring av skogsodlingsmaterial ⁽⁶⁾ samt överynen av EU:s system för växthälsa,
- med beaktande av den sammanfattande rapporten från TEEB (ekonomiska aspekter av ekosystem och biologisk mångfald) "Mainstreaming the Economics of Nature" och uppdateringen av klimatfrågor i samband med TEEB,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 april 2010 om förebyggande av skogsbränder inom Europeiska unionen,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8–9 november 2010 om innovativa lösningar för finansiering av katastrofförebyggande verksamhet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Anbudsförfarande nr AGRI-2008-EVAL-10 // ramkontrakt nr. 30-CE-0101908/00-50.

⁽²⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 63.

⁽⁴⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽⁵⁾ Rapport av den 16 september 2010.

⁽⁶⁾ EUT L 11, 15.1.2000, s. 17.

⁽⁷⁾ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av slutrapporten om genomförandet av systemet Forest Focus (KOM(2010)0430),
- med beaktande av Europeiska miljöbyråns tekniska rapport nr 9/2006 "European forest types: Categories and types for sustainable forest management reporting and policy",
- med beaktande av rapporten till kommissionens generaldirektorat för jordbruk och landsbygdsutveckling "Impacts of Climate Change on European Forests and Options for Adaptation" ⁽¹⁾,
- med beaktande av rapporten från 2009 till kommissionens generaldirektorat för miljö "EU policy options for the protection of European forests against harmful impacts" ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2004 om skogsbruksåtgärder inom politiken för landsbygdens utveckling (tillsammans med kommissionens svar),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ⁽³⁾,
- med beaktande av rekommendationerna från FAO:s/UNRCCR:s/ILO:s nätverk av sakkunniga om genomförandet av hållbar skogsförvaltning,
- med beaktande av MCPFE:s Helsingforsresolution H1 där hållbart skogsbruk definieras som förvaltning och användning av skogar på ett sätt och i en takt som upprätthåller deras biologiska mångfald, produktivitet, förnygringsförmåga, vitalitet och deras potential att nu och i framtiden fylla relevanta ekologiska, ekonomiska och sociala funktioner på lokal, nationell och global nivå och som inte ger skador på andra ekosystem,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0113/2011), och av följande skäl:
  - A. Av EU:s areal är över 42 procent skog och trädbevuxen mark och skogsindustrin, med en omsättning på över 300 miljarder EUR, erbjuder över två miljoner arbetstillfällen, till största delen på landsbygden, och bidrar till den ekonomiska tillväxten och till arbetstillfällen och välfärd genom att tillhandahålla timmer och möjligheter till turism.
  - B. EU:s skogar är kompletta biosfärer som inte bara omfattar träd, utan tillhandahåller ovärderliga ekosystemtjänster, bland annat lagring av kol, reglering av flodernas vattentillförsel, bevarande av landskap, upprätthållande av markens bördighet, skydd av marken mot erosion och ökenspridning samt skydd mot naturkatastrofer. Alla dessa ekosystemtjänster är av stor betydelse för jordbruket, landsbygdsutvecklingen och den europeiska allmänhetens livskvalitet.
  - C. Omkring 40 procent av skogarna i EU är offentligägda, och omkring 60 procent av skogarna i EU ägs av över 10 miljoner privata skogsägare, vilket innebär att såväl privata som offentliga aktörer ansvarar för skogsskyddet och hållbar användning av skogarna genom tillämpning av hållbart skogsbruk i praktiken.

⁽¹⁾ AGRI-2007-G4-06.

⁽²⁾ ENV.B.1/ETU/2008/0049.

⁽³⁾ EUT L 295, 12.11.2010, s. 23.

Onsdagen den 11 maj 2011

- D. Trots en alarmerande avskogningstakt i olika delar av världen har skogstätcket i EU på lång sikt stadigt ökat, och mängden kol i biomassa från skog förväntas öka. Trots denna generellt sett positiva trend fortsätter skogarna runtom i Europa att lagra avsevärt mindre kol än vad deras naturliga kapacitet medger, vilket skulle kunna leda till att de istället blir en kolkälla, eftersom avverkningstrycket ökar och ungefär 500 000 hektar av skogarna i EU går förlorade årligen på grund av skogsbränder och olaglig avverkning.
- E. Av Natura 2000-områdena är 30 procent skog och andra trädbevuxna livsmiljöer, och de spelar en viktig roll som språngbräddor i nätverket av biotoper. 66 procent av skogslivsmiljötyperna av gemenskapsintresse har ogynnsam bevarandestatus.
- F. Skog i bergsområden utgör en tredjedel av den totala skogsarealen i EU och är ett väsentligt inslag i det naturliga landskapet, eftersom skogen bidrar till att skydda jordmånen och reglera vattenförsörjningen. Dessa skogar fyller en mycket viktig uppgift i den lokala ekonomin.
- G. Om de sista återstående vildmarksområdena skyddas kan det bidra till att förlusten av biologisk mångfald och försämringen av ekosystemtjänster hejdas i EU fram till 2020.
- H. Av EU:s förnybara energi 2020 förväntas 58 procent komma från fast biomassa och biologiskt avfall. Andelen biomassa från skogsbruket förväntas minska relativt sett samtidigt som det finns en stadigt ökande efterfrågan på timmer som energikälla. Här måste man vara vaksam för att förhindra olaglig avverkning och intensifiering av skogsbruket, som skulle kunna innebära att avverkningen kan uppgå till mer än 100 procent av tillväxten i vissa medlemsstater, vilket skulle stå i strid med målen för klimatförändringarna och den biologiska mångfalden. Energi från biomassa bör vara mindre beroende av biomassa från skogen.
- I. Skyddet av skogarna och skogarnas funktioner bör ingå som ett led i all unionspolitik som påverkar skogarna.
- J. Skogarna är levande och evolutionära ekosystem som ofta sträcker sig över riksgränserna och kan klassificeras på olika sätt, exempelvis enligt bioklimatzon eller skogstyp. Europeiska miljöbyrån har, för att vägleda EU:s politiska beslut, utarbetat en specifik skogsnomenklatur. De senaste vetenskapliga landvinningarna inom alla områden, exempelvis om den kontinentala vattendelaren, bör beaktas inom unionspolitik som påverkar skogarna, och i denna politik bör man undvika riskerna med att vara alltför allmän för att målen ska kunna nås.
- K. Olika skogstyper och skogsbrukssektorn står inför olikartade och oförutsägbara biotiska och abiotiska hot från klimatförändringarna, exempelvis skadegörare, stormar, torka och bränder, så att skyddet av skogarna framför allt måste inrikta sig på att göra skogarna mer motståndskraftiga.
- L. Handfast och jämförbar information om hur det står till med EU:s skogar och hur de påverkas av klimatförändringarna och produktionsmönstren är en viktig förutsättning för politik och planering, även i fråga om skogarnas bidrag till att begränsa klimatförändringarna och anpassa sig till dem.
- M. Skogsbränder och anlagda bränder, bakom vilka det ofta ligger särskilda motiv, förstör över 400 000 hektar skog årligen, särskilt, men inte uteslutande, i Medelhavsområdet, och orsakar stora förluster av människoliv, egendom, arbetstillfällen, biologisk mångfald och skogarnas skyddande funktioner. Efter bränder är det särskilt svårt med föryngring i alla skogar, och när det gäller Natura 2000-nätet förhindras att målen för nätet uppnås.

Onsdagen den 11 maj 2011

- N. I den ovannämnda vitboken om anpassning till klimatförändringarna ingår skogarna som ett av tyngdpunktsområdena för åtgärder, och där betonas att EU:s skogsbruksstrategi bör aktualiseras med klimatförändringsaspekter.
- O. Endast 5 procent av Europas skogsareal är gammelskog, urskog eller orörd av mänsklig verksamhet. Den låga andelen av denna skogstyp, i kombination med ökad fragmentering av de återstående bestånden av samtliga skogstyper, gör skogarna mera utsatta för klimathot och förklarar delvis varför många skogslevande arter av europeiskt intresse fortsätter ha dålig bevarandestatus.
- P. I EU:s och medlemsstaternas civilskyddsstrategier bör det ingå att skogarnas skyddande funktion förbättras, framför allt med tanke på sådana klimatrelaterade ytterlighetsfenomen som skogsbränder och översvämningar.
- Q. I TEEB-rapporten har det lagts fram en övertygande argumentation som tar hänsyn till kostnad-nyttoförhållandet för offentliga investeringar i ekosystembaserade strategier för anpassning till och begränsning av klimatförändringarna, framför allt i fråga om grön infrastruktur, såsom återbeskogning och skogsvård.
- R. De olika nationella, regionala och lokala systemen för skogsbruk måste respekteras och också få stöd för att de bättre ska kunna anpassa sig.
- S. De europeiska skogarnas kapacitet att fungera som effektiva sänkor för koldioxid, ammoniak och kväveoxider utnyttjas fortfarande inte fullt ut, och trä som kommer från hållbart skogsbruk kan varaktigt begränsa verkningarna av klimatförändringarna. Det kan tjäna som en återvinningsbar, kolrik ersättning för energiintensiva material som metallegeringar, plast och betong, vilka används flitigt inom byggnadsindustrin och andra branscher.
- T. Enligt uppgifter som samlats in av kommissionen kommer sommartemperaturerna att öka två gånger hastigare i Sydeuropa än i övriga Europa, och nederbörden sommartid i Sydeuropa kommer att minska med 5 procent för varje tioårsperiod.
- U. EU:s handlingsplan för skogar har fyra syften: förbättra konkurrenskraften på lång sikt, skydda miljön, bidra till livskvaliteten och sporra till samordning. Avsevärda framsteg har gjorts, i synnerhet med att uppnå det förstnämnda målet.
- V. Inom processen Forest Europe har man redan uppnått en europeisk samsyn på frivillig grund om hållbart skogsbruk. I sitt nuvarande sammanhang har det hållbara skogsbruket dock varken fullt ut erkänts eller genomförts konsekvent.
- W. Inom processen Forest Europe har omfattande förarbeten inför förhandlingar om ett rättsligt bindande instrument genomförts, och vid nästa konferens i Oslo i juni 2011 förväntas beslut i denna fråga.
- X. Förordningarna om skydd av gemenskapens skogar mot bränder ⁽¹⁾ och om övervakning av skogar och miljösamspel i gemenskapen (Forest Focus) ⁽²⁾ har upphört att gälla, vilket lett till att rapporteringen görs från fall till fall och anslagen blivit otillräckliga.
- Y. Den genetiska selektionen bör sträva efter och inriktas på att förbättra skogsekosystemets anpassningsförmåga.
- Z. Det behövs mer information om hur skogarna påverkar väderleksmönstren på europeisk nivå.

⁽¹⁾ Förordning EEG nr 2158/92 av den 23 juli 1992 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder, (EGT L 217, 31.7.1992, s. 3).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2152/2003 av den 17 november 2003 om övervakning av skogar och miljösamspel i gemenskapen (Forest Focus), (EUT L 324, 11.12.2003, s. 1).

Onsdagen den 11 maj 2011

AA. I ovannämnda rapport från 2009 till kommissionen "EU policy options for the protection of European forests against harmful impacts" kartläggs och utreds fyra politiska alternativ, nämligen att man fortsätter som hittills, att man tillämpar den öppna samordningsmetoden, att man ökar övervakningen och att man inför ett ramdirektiv om skogen.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok om skogsskydd och skoglig information: Att förbereda skogen för klimatförändring. Parlamentet anser att EU:s skogsstrategi bör stärkas för att förbättra hållbar förvaltning och bevarande, i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

2. Europaparlamentet betonar dock att EU enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen kan handla när målen för den planerade åtgärden bevisligen inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna.

3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uppfattning att skogar har stor betydelse för att man ska kunna komma till rätta med klimatkrisen. Parlamentet betonar att hållbart skogsbruk spelar en avgörande roll för att EU ska uppnå sina klimatmål och kunna tillhandahålla nödvändiga ekosystemtjänster, såsom biologisk mångfald, skydd mot naturkatastrofer och bindning av koldioxid från atmosfären.

4. Europaparlamentet erinrar om att skogar bildar biosfärer som omfattar mycket mer än träd, och att deras motståndskraft beror av den biologiska mångfalden, inte bara av träd utan av alla skogslevande organismer, särskilt av de skogslevande vilda djuren, och att skogarna spelar en nyckelroll för att samhällena i Europa ska kunna anpassa sig till klimatförändringarna.

5. Europaparlamentet påpekar att skogarna utgör de största kolsänkorna och att de fyller en mycket viktig funktion i kampen mot klimatförändringarna. Det är därför av största betydelse att EU stärker sin strategi för att bekämpa de företeelser som skadar skogarna, t.ex. bränder och luftföroreningar.

6. Europaparlamentet är övertygat om att ekologisk hållbarhet är själva förutsättningen för fortsatta ekonomiska och sociala funktioner för skogarna i EU.

7. Europaparlamentet understryker den roll skoglig biologisk mångfald spelar vid anpassning till klimatförändringarna och att kunskaperna om indikatorer på skoglig biologisk mångfald måste öka – särskilt om skogens genetiska förmåga – av hänsyn till bättre anpassning.

8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uttömmande analys i grönboken av de biotiska och abiotiska hoten och riktar uppmärksamhet på att även andra faktorer som direkt kan kopplas till klimatförändringarnas följder för skogen behöver undersökas, såsom avlövnning, som har lett till att de avlövade trädtopparnas yta i Sydeuropa har fördubblats under de senaste 20 åren, vilket har fått direkta konsekvenser i form av skogarnas minskade kapacitet och effektivitet i koldioxidbindningsprocesser eller minskade temperaturreglerande effekt under perioder av torka och värmeböljor, eftersom träden tappar bladen för tidigt.

9. Europaparlamentet erkänner att befintliga internationella certifieringsystem, exempelvis Forest Stewardship Council (FSC) och Endorsement of Forest Certification Schemes (PEFC), gett viktiga bidrag till det hållbara skogsbruket.

EU:s skogsbruksstrategi och handlingsplan för skog

10. Europaparlamentet understryker att EU:s skogsbruksstrategi och handlingsplan för skog som nämns ovan bör uppdateras så att de tar hänsyn till klimatförändringarna och mer allmänna frågor som rör skogsskydd. Parlamentet påminner om att en sådan översyn måste föregås av en bred skogspolitisk diskussion med medlemsstaterna och samtliga aktörer som påverkas av genomförandet av de föreslagna åtgärderna.

Onsdagen den 11 maj 2011

11. Europaparlamentet ser positivt på att EU lyckats i sitt arbete med att göra den europeiska skogsindustrin globalt konkurrenskraftig.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra mer för att handlingsplanens mål i fråga om miljö och livskvalitet ska uppnås, eftersom genomförandet av dessa fortfarande släpar efter.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en analys av EU-strategier som påverkar EU:s skogar, för att utreda om dessa strategier är konsekventa och garanterar skydd av skogarna.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska den finansiering som för närvarande finns tillgänglig för skogar och skogsbruk och att omfördela befintliga medel som påverkar den skogliga biologiska mångfalden negativt, i enlighet med de ovan nämnda slutsatserna från rådet från mars 2010.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda de åtgärder som anges i kommissionens meddelande av den 27 februari 2008 om innovativa och hållbara skogsbruksbaserade industrier i EU (KOM(2008)0113), och att beakta att överdriven reglering kan göra trävaror mindre konkurrenskraftiga i jämförelse med icke-förnybara och energintensiva material.
16. Europaparlamentet påpekar att det av åtgärderna för skydd av skogarna bör framgå att de biotiska och abiotiska hoten, i relation till sin typ, bioklimatiska zon och de regionala förhållandena, har en gränsöverskridande karaktär. Parlamentet betonar också att åtgärder från medlemsstaternas och regionernas sida för att stödja, samordna och komplettera politiska initiativ bör vidtas när EU-åtgärder innebär ett mervärde, och de bör vidtas i enlighet med den skogsomenklatur som tagits fram av Europeiska miljöbyrån.
17. Europaparlamentet påpekar att skyddet av skogarna förutsätter ett engagemang på lång sikt från medlemsstaternas, regionernas, skogsindustrins och såväl de offentliga som de privata skogsägarnas sida.
18. Europaparlamentet anser att de boreala skogarna (taigan) i norr och Medelhavsområdets skogar är enormt värdefulla för den europeiska biologiska mångfalden och som sänkor för atmosfäriskt kol och att de bör få ökat skydd.
19. Europaparlamentet anser att långsiktig planering av skogarna bör vara flexibel, anpassningsbar och möjliggöra medinflytande, med beaktande av samtliga tänkbara scenarier, och möjliggöra att ett flertal alternativ tas i beaktande för framtida utveckling, vilket ska ge en realistisk och tillförlitlig utgångspunkt för förvaltningsbeslut. Parlamentet anser även att detta, på EU-nivå, bör ta formen av ett permanent "skogsforum", för att garantera skydd av skogarna på lång sikt.

Hållbart skogsbruk

20. Europaparlamentet ser positivt på att Forest Europe lyckats med att förbättra det hållbara skogsbruket och få till stånd en europeisk samsyn om riktlinjer, kriterier och indikatorer för det. Parlamentet konstaterar emellertid att det hållbara skogsbruket i sitt nuvarande sammanhang inte har genomförts konsekvent.
21. Europaparlamentet erinrar om att syftet med det hållbara skogsbruket är att förena aspekten att skogen ska ge avkastning med aspekten att skogen ska skyddas, så att skogarna kan fortsätta att fylla sin funktion ekonomiskt, socialt och ur miljösynvinkel, i enlighet med nationella, regionala och lokala prioriteringar. Parlamentet noterar med oro att den ökande tendensen att se skogarna endast ur ett ekonomiskt perspektiv, och att man glömmer deras miljömässiga och sociala aspekter, inte är förenlig med principerna för hållbart skogsbruk.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om komplettering av ovan nämnda förordning (EU) nr 995/2010 för att garantera att allt timmer och alla trävaror som släpps ut på den europeiska marknaden kommer från hållbart skogsbruk.

Onsdagen den 11 maj 2011

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att fortsätta med sina insatser för att få ett slut på olaglig skogsavverkning och handel med timmer som producerats på det sättet, eftersom de på så vis bidrar till att bekämpa avskogning, skogsförstörelse och förlust av biologisk mångfald.

24. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av kopplingen mellan de nationella skogsbruksplanerna och handlingsplanen för skog genom strukturerade rapporter till ständiga kommittén för skogsbruk.

25. Europaparlamentet anser att hållbart skogsbruk är en förutsättning för att skogarna i EU ska kunna fortsätta uppfylla sina ekonomiska, ekologiska och sociala funktioner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att visa sitt stöd för processen Forest Europe genom att göra genomförandet av hållbart skogsbruk obligatoriskt inom EU. Ett sådant åtagande skulle bidra till att integrera hållbarhetsprinciper i skogsbruket och tjäna som det bästa möjliga stödet för processen Forest Europe och de rättsligt bindande överenskommelser som är under behandling i Forest Europe och Förenta nationernas skogsforum.

26. Europaparlamentet förespråkar att ett aktivt hållbart skogsbruk genomförs fullt ut inom ramen för långsiktiga nationella skogsplaner där det ingår nationella och regionala prioriteringar, mätbara mål och utvärderingskriterier, och där de ökande hoten mot skogarna på grund av klimatförändringarna tas i beaktande.

27. Europaparlamentet betonar att planer för landsbygdens utveckling och operativa program inte ska vara likvärdiga med nationella skogsbruksplaner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att man i de nationella skogsbruksplanerna tar hänsyn till slutsatserna och rekommendationerna från undersökningar om hur klimatförändringarna påverkar vattenresurserna, ekosystemen och den biologiska mångfalden, och att strategier och program för landsbygdsutveckling är förenliga med skogsbruksprogram, strategier för biologisk mångfald och åtgärdsplaner för förnybar energi.

28. Europaparlamentet konstaterar att genetisk mångfald, naturlig föryngring och mångfald i fråga om struktur och artsammansättningen av samtliga skogslevande organismer är vanliga parametrar när man ska välja alternativ för anpassning av skogarna, oberoende av gränser mellan bioklimatiska zoner, system för hållbar skogsskötsel och skogstyper. Hållbart skogsbruk garanterar ekonomisk lönsamhet för kulturskogar men ålägger inte detta för skogar som har andra primära funktioner än att producera timmer.

29. Europaparlamentet anser att långsiktigt skogsskydd är beroende av att skogsekosystem med bred sammansättning i fråga om trädarter, ålder och struktur skapas eller bevaras.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram rekommendationer om olika sätt att anpassa nationella civilskyddstjänster för att klara av klimatförändringarnas följder för skogarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att särskilt vidta åtgärder för att utvidga EU:s taktiska reserv vid skogsbränder ur resurs- och kapacitetssynpunkt.

31. Europaparlamentet varnar för obegränsad kommersiell exploatering av skogsresurserna, vilket oerhört ofta leder till oåterkalleliga skador, särskilt på naturskogar.

32. Europaparlamentet anser att träd som odlas inom ramen för trädjordbruk bör bedömas på samma vis som improduktiva traditionella skogsområden när det gäller kampen mot klimatförändringarna, eftersom de i betydande grad binder koldioxid.

Allmänna förslag

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med utarbetandet av en vitbok om skogsskydd i EU, i vilken hänsyn tas till resultaten från det offentliga samrådet om grönboken, den allmänt spridda uppfattningen att vi måste vara beredda på klimatförändringar, undersökningen om alternativ inom politiken och undersökningen om alternativ ifråga om anpassning. Parlamentet anser att vitboken, förutom att bekräfta skogarnas bidrag till ekonomin i form av träprodukter och andra varor och tjänster, bör inriktas på att bevara och öka de europeiska skogsbestånden, eftersom de hjälper de europeiska samhällena att begränsa klimatförändringarna och anpassa sig till deras effekter. Parlamentet anser vidare att en högre

Onsdagen den 11 maj 2011

skyddsnivå måste garanteras för livsmiljöer av hög kvalitet och för skyddsskogar som bidrar till att motverka översvämningar, jordskred, bränder, ökenspridning, förlust av biologisk mångfald och katastrofer på grund av extremt väder. Tillräckliga finansiella resurser, utbyte av kunskap och främjande av forskning och information är absolut nödvändiga aspekter i kommissionens förslag.

34. Europaparlamentet bekräftar än en gång sin inställning att det behövs ökad finansiering för EU:s skogsskyddsåtgärder, via pelaren för utveckling av landsbygden inom den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP). Parlamentet påpekar att de nya utmaningar som följer av klimatförändringarna gör det uppenbart att skogsskyddet behöver ökade resurser och att det kan komma att krävas nya stödformer.

35. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att noggrant utreda, och avlägga rapport till parlamentet och rådet om, olika alternativ för betalning för ekosystemtjänster, som erkänner ekosystemtjänsternas ekonomiska värde och belönar bevarande av skoglig biologisk mångfald och återställande skogsekosystem. Parlamentet framhåller vikten av att företagen inser fördelarna, i form av trovärdighet, reklam och övrig ekonomisk nytta, med att engagera sig i bevarande av den biologiska mångfalden och skogsskydd.

36. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om förebyggande av skogsbränder, där det också ska ingå anslag till förebyggande planer och riskbedömning, det europeiska informationssystemet för skogsbränder, upptäckande av brand, infrastruktur, yrkesutbildning och utbildning samt återställande av skog efter bränder, inbegripet övervägande av ett 30-årigt förbud mot att bygga på mark som drabbats av skogsbränder.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag som förbjuder bebyggelse av mark som frigjorts genom bevisat anlagda bränder.

38. Europaparlamentet begär att rättsliga hinder mot hållbar skogsförvaltning undanröjs.

39. Europaparlamentet påpekar att det måste upprättas en tillräcklig budgetram för att stärka kampen mot skogsbränder och efterlyser även en större flexibilitet i användningen av solidaritetsfonden.

40. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om skoglig information och då ta hänsyn till klimathot samt till att det behövs insamling och spridning av relevanta, harmoniserade och jämförbara uppgifter om skogstäck, biologisk mångfald, biotiska och abiotiska hot och markanvändning inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, konventionen om biologisk mångfald samt miljöräkenskaper. Parlamentet uppmanar kommissionen att sammanställa och övervaka indikatorer avseende skogarnas skyddande funktioner, exempelvis kvarhållande av jord och fältkapacitet.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja forskning om hur skogen påverkar regionala väderleksförhållanden i EU för att förse skogsförvaltningsstrategier med information om förändringar i skogarnas storlek, sammansättning och läge, och om konsekvenserna av dessa förändringar.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta och sprida riktlinjer för bästa metoder baserade på principerna för hållbar förvaltning, som är anpassade till de privata och statliga ägarnas behov liksom till lokalsamhällena, i syfte att garantera motståndskraft mot klimatförändringarna. Parlamentet noterar vikten av att utbyta bästa metoder för hur företag och industrisektorer kan bidra till målen om biologisk mångfald och stärka livscykelperspektivet och hur de kan fungera som en länk mellan bevarande av biologisk mångfald och intäktsgenerering. Parlamentet belyser behovet av att stärka kommunikations- och informationspolitiken för att garantera ett hållbart skogsbruk, informera allmänheten och uppmuntra till användning av trä som härrör från hållbart skogsbruk.

43. Europaparlamentet understryker att samordningen och informationen avseende skogsskyddet måste förbättras. Parlamentet anser att större insatser behövs för se till att EU:s interna åtgärder överensstämmer med de yttre politiska ställningstaganden man gjort i fråga om skogar (samarbete, utveckling, handel med tropiskt timmer osv.)

Onsdagen den 11 maj 2011

44. Europaparlamentet anser att skogarna ingår i mänsklighetens gemensamma kultur- och miljöarv och att anmärkningsvärda träd bör skyddas oberoende av om de är belägna i eller utanför en skog. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att utarbeta lämpliga strategier för att skydda dem, inbegripet att eventuellt inrätta skogsövervakningscentrum (Forest Heritage Observatories). Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att inom ramen för sina nationella strategier främja lika och allmän tillgång till skogar och naturområden, och erkänner att den allemansrätt att beträda skogar och naturområden som tillämpas i vissa medlemsstater medför många fördelar när det gäller demokratisk tillgång till rekreation, uppskattning av ekosystem och respekt för naturarvet.

45. För att målen i Europa 2020-strategin ska kunna uppnås med avseende på de nationella handlingsplanerna för skog begär Europaparlamentet att varje medlemsstat eller region utarbetar en skogsstrategi som ska omfatta återbeskogning av flodstränder, regnvattenuppsamling, jordbruksverksamhet och forskningsresultat för urval av de växter eller träd bland de traditionella sorterna och arterna som är bäst anpassade till torka.

Forskning om skog

46. Europaparlamentet betonar att anslagen till forskning om effekterna av klimatförändringarna på skogen måste öka, även om det finns obestridlig fackkompetens i Europa när det gäller skog som en följd av en lång tradition av skogsbruk. Med tanke på den vetenskapliga osäkerheten kring klimatförändringarnas tidsperspektiv och omfattningen av hoten mot skogarna i olika områden är det nödvändigt att örönmärka finansiering av klimatforskning i relation till de särskilda behov som finns och lösningar som kan tillämpas i olika bioklimatiska zoner, för att förbättra den relevanta kunskapsbasen.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta gemensamma långsiktiga forskningsprogram för att förbättra kunskapen om följder och känslighet och att stödja skogssektorns anpassningsåtgärder. Kommissionen uppmanas att arbeta för att projekt som rör kunskap om skogsekosystemen och deras kapacitet att anpassa sig till klimatförändringarnas effekter tas med inom den fleråriga ramen för forskning och teknisk utveckling.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en handlingsplan för att skydda EU:s skogar och förebygga de negativa konsekvenserna av spridningen av insekter och sjukdomar som orsakas av klimatförändringarna.

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda forskningen om klimatförändringarna och deras följder för skogarna, att främja ökad medvetenhet om skogarnas mångsidiga betydelse och om hur viktigt det är att de förvaltas på ett hållbart sätt, att stödja utbildning och fortbildning för dem som är sysselsatta inom skogsbruket och särskilt lägga vikt vid de behov av sakkunskap inom respektive områden som väntas uppstå till följd av klimatförändringarna (att främja mångfald samt förebygga och avhjälpa skador) samt att främja utbyte av kunskap och erfarenheter.

50. Europaparlamentet anser att det behövs effektiv forskning om skogsekosystemens "försvarspotential" samt prognos- och strategiforskning om hur man ska kunna mildra klimatförändringarnas effekter för hela skogs- och timmersektorn, och att det därför krävs att denna forskning samordnas och finansieras på EU-nivå.

Andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitiken

51. Europaparlamentet påpekar att man i diskussionerna om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 bör beakta att skogarna tillhandahåller avgörande miljöfunktioner och bidrar till att uppfylla sociala och ekonomiska mål om landsbygdsutveckling och nationella ekonomier. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och regionerna att oinskränkt samarbeta med skogsvårdsmyndigheterna och allmänheten vid sammanställandet av program för landsbygdens utveckling för att garantera konsekvens mellan olika politikområden i EU, och ta hänsyn till att skogsbruk, i vissa fall, kan vara en oberoende sektor inom landsbygds ekonomin.

52. Europaparlamentet påminner om att skogarna spelar en huvudroll när det gäller att tillhandahålla socioekonomiska och miljömässiga offentliga nyttigheter till nytta för samhället och utvecklingen, särskilt i landsbygdsområden. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en politisk strategi som erkänner denna roll, samtidigt som äganderätten respekteras.

Onsdagen den 11 maj 2011

53. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i sitt senaste meddelande om reformen av jordbrukspolitiken⁽¹⁾ erkänner den viktiga uppgift som jordbrukaren fyller för att förebygga skogsbränder, förvalta skogen och skydda den mot sådant som hotar den biologiska mångfalden, såsom sjukdomar, och framför allt för att upprätthålla territoriet, eftersom bevarandet av jordbruksverksamheten är den största garantin för att förhindra avfolkning.

54. Europaparlamentet vidhåller att producenter på landsbygden, producentsammanslutningar och offentliga organ bör få komma i fråga för skogsbruksåtgärder enligt andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitiken. EU måste fortsätta att stödja skogsplantering med hjälp av nationella program för utveckling av landsbygden, men samtidigt se till att dessa initiativ inte stör marknaden och att skogsplanteringsåtgärder litat till lokalt, sjukdomsresistent och brandresistent material och bidrar till att bevara den biologiska mångfalden. Parlamentet betonar också att insatser för skogsplantering måste prioritera träarter som avsevärt ökar jordens kvalitet och den biologiska mångfalden, samtidigt som egenskaperna hos den miljö där skogen planteras, de inhemska arterna och behovet av blandskogar beaktas.

55. Europaparlamentet framhåller, vilket också rådet gjorde i sina slutsatser från mötet 11 juni 2010, att det kan uppstå allvarliga problem om skogen lämnas åt sig själv, eftersom det kan hända att det inte längre blir möjligt att garantera att den uppfyller sina funktioner.

56. Europaparlamentet anser att man måste uppmuntra och stödja inrättandet av producentföreningar och skogsförvaltningsenheter som utövar hållbart skogsbruk, särskilt i områden som karakteriseras av små skogsområden, eftersom detta kommer att bidra till att få försörjningen med det stora antal varor och tjänster som skogar kan tillhandahålla i jämvikt. Dessa föreningar och förvaltningsenheter skulle stärka producenternas förhandlingsposition i distributionskedjan för timmer, och också bidra till att tillhandahålla och skapa rättvisa villkor samtidigt som de bidrar till att man kan finna en lösning på problemen med den ekonomiska krisen, den internationella konkurrensen, klimatförändringarna och kampen mot olaglig avverkning.

57. Europaparlamentet vidhåller att det behövs ökat stöd till aktörer inom den offentliga och privata sektorn som skyddar den skogliga biologiska mångfalden av arter, livsmiljöer och ekosystemtjänster och att också frivilliga metoder för skydd och områden som hänger samman med Natura 2000-områden måste kunna få stöd, eftersom biologisk mångfald är avgörande för jordbrukets upprätthållande, utveckling och anpassning.

58. Europaparlamentet begär att det fakturabaserade ersättningssystemet ska ersättas med standardiserade eller arealbaserade kostnader.

59. Europaparlamentet begär att det utvecklas en standard för goda skogsbruksmetoder som ska fungera som en grund för stöd i samband med alla skogsåtgärder.

60. Europaparlamentet begär att skogsmiljön och Natura 2000-åtgärder ska tas med i program för utveckling av landsbygden och efterlyser ett arealbaserat stöd för Natura 2000-nätverket genom direkta betalningar.

61. Europaparlamentet vill att den gemensamma jordbrukspolitiken ska byggas ut med en ny åtgärd för bevarande av genetiskt skogsmaterial av känd härkomst på plats och utanför platsen.

62. Europaparlamentet motsätter sig starkt att immaterialrätten tillämpas på skogens genetiska resurser.

63. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att inom all EU-finansiering se till att man tillämpar långsiktiga perspektiv på projekt i anslutning till skogsbruk och skogsskydd.

Civilskydd och förebyggande av bränder

64. Europaparlamentet är övertygat om att det är mycket mer kostnadseffektivt att förebygga än att bekämpa skogsbränder.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande av den 18 november 2010 om den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans (KOM(2010)0672).

Onsdagen den 11 maj 2011

65. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på det akuta behovet av att genomföra de rekommendationer om förebyggande av naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människan som det nyligen antog ⁽¹⁾, särskilt rekommendationerna om stöd till besöksnings/återbesöksningsprojekt som prioriterar lokala arter och blandskog, för att stödja den biologiska mångfalden och öka motståndskraften mot bränder, stormar och sjukdomar. Parlamentet påpekar att öar och de yttersta randområdena har ännu svårare att förebygga skogsbränder. Parlamentet begär att dessa områden bör få specialbehandling via de tillgängliga finansieringsinstrumenten, däribland solidaritetsfonden.

66. Europaparlamentet anser att förebyggande av skogsbränder genom landskapsplanering och landskapskonnektivitet, infrastruktur och utbildning bör vara stadigt förankrat i EU:s politik för skogsskydd, anpassning och civilskydd.

67. Europaparlamentet påpekar att man i torra områden och i områden där det finns risk för ökenspridning genom att utföra återbesöksning med produktiva arter kommer att gagna invånarna och garantera deras engagemang i naturvård och brandbekämpning.

68. Europaparlamentet framhåller skogsområdets obestridliga betydelse för den allmänna säkerheten, eftersom de skyddar den mänskliga livsmiljön mot de negativa konsekvenserna av naturfenomen.

Att rapportera och redovisa utsläpp

69. Europaparlamentet anser att EU:s utsläppshandelssystemet i sin nuvarande form inte stämmer överens med redovisningen för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF), eftersom det är skillnad mellan å ena sidan vilka årliga krav som industrianläggningar ska uppfylla enligt utsläppshandelssystemet och å andra sidan de längre tidsperspektiv som gäller för vilka ändringar som ska ske och observeras i fråga om markegendomarnas lagring av koldioxid och att det därför inte bör göras någon koppling. Kommissionen uppmanas att i detta avseende åter behandla frågan om hur man på bästa sätt ska finansiera minskade koldioxidutsläpp från LULUCF-verksamhet.

70. Europaparlamentet uppmärksammar de utmaningar som hänger samman med att ta med LULUCF i medlemsstaternas mål inom ramen för beslutet om fördelning av insatser. Parlamentet oroas framför allt över att skillnaderna i beräkningsprecision och stora naturliga skillnader skulle kunna undergräva kontrollsystemet för efterlevnad enligt beslutet. Därför behövs separata mål för LULUCF-sektorn.

71. Europaparlamentet uttrycker sitt engagemang för att EU 2020-målet om förnybar energi och målet om högst två grader Celsius för klimatförändringarna ska uppfyllas. Parlamentet är emellertid bekymrat över att de korta tidsperspektiv som används i dagens metoder för beräkning av växthusgaser, och därmed antagandet om att biomassa från trä är koldioxidneutral, kan hindra att dessa mål uppnås. Parlamentet uppmanar kommissionen att konsultera IPCC och ta fram en ny metod för beräkning av växthusgaser, med vars hjälp man över ett längre tidsperspektiv kan sköta övervakningen, också av utsläppen från biomassa i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, vilket gör det möjligt att bedöma koldioxidflödena på nationell nivå och även integrera de olika faserna inom skogsbruket (plantering, gallring och avverkning).

72. Europaparlamentet anser att de aktuella kriterierna för "biobränsle" som kommissionen utarbetat är olämpliga när det gäller biomassa och begär att nya rättsligt bindande hållbarhetskriterier ska utarbetas för biomassa som får stöd för att användas som energi. Parlamentet anser att kommissionen bör konsultera det arbete som gjorts av och de resultat som Forest Europe kommit fram till för att utarbeta kriterier som kan ta hänsyn till eventuella risker för snedvridning inom marknaden för förnybar energi, inte litar till antagandet om koldioxidneutralitet, tar upp indirekta utsläpp och inte undergräver målen från Europa 2020-strategin om förnybar energi och biologisk mångfald. Det exakta genomförandet av kriterierna bör lämnas åt den lokala nivån, så att hänsyn kan tas till platsspecifika förhållanden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 21 september 2010 om kommissionens meddelande: En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer (P7_TA(2010)0326).

Onsdagen den 11 maj 2011

73. Europaparlamentet begär att det används sådana skogsdefinitioner, som grundar sig på en ekologisk skogsklassificering som den som föreslogs av Europeiska miljöbyrån 2007, så att man kan göra skillnad mellan gamla skogar som är rika på kol, intensivt skötta monokulturer och andra skogstyper, inbegripet mediterrän macchia, i relation till olika biom och successionsstadier.

74. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att skydda en mångfald av skogar i alla successionsstadier inom EU för att säkerställa biologisk mångfald för och inom skogarna, eftersom varje stadium skapar förutsättningar för det efterföljande, och utan ett samlat skydd i alla olika stadier kommer de senare, sista stadierna allvarligt att hotas.

Den yttre dimensionen

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta internationellt för att fastslå nya definitioner på skogar på FN-nivå, som förtydligar definitioner på naturskogar och grundar sig på biom och gör skillnad mellan inhemska skogar och de som domineras av monokulturer av träd och främmande arter. Denna definition skulle avsevärt förbättra konsekvensen mellan olika politikområden och ge ett ökat "mervärde", eftersom EU är den största offentliga bidragsgivaren till utvecklingsländerna (med skogssektorn som mottagare av över 600 miljoner EUR 2003. Parlamentet beklagar att man i grönboken inte lyckats förteckna framsteg ifråga om att EU:s åtgärder inom och utanför unionen måste samordnas och ifråga om att ett internationellt rättsligt bindande avtal inom ramen för FN:s skogsforum måste uppnås.

76. Europaparlamentet betonar vikten av internationellt samarbete både på administrativ nivå och på forskningsnivå för att fastställa standarder, bästa metoder samt överföring av teknik och vetenskapligt kunnande, särskilt inom systemet för minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse i utvecklingsländerna (Redd). Parlamentet betonar även att vinsterna med Redd-systemet inte kan delas rättvist utan aktivt samarbete och utbyte av bästa metoder. Parlamentet framhåller GMES-programmets (global övervakning för miljö och säkerhet) betydelse för att kartlägga, övervaka och registrera skogsregioner på europeisk och internationell nivå, och den betydelse den insamlade informationen kan få i FN:s förhandlingar om klimatförändringar.

*

* *

77. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Årlig rapport från rådet till parlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) 2009

P7_TA(2011)0227

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2009, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2009, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av det ovannämnda interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning,
- med beaktande av sina resolutioner av den 19 februari 2009 ⁽¹⁾ och den 10 mars 2010 ⁽²⁾ om rådets årliga rapport om Gusp 2007 respektive 2008,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 8 juli 2010 om den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om stärkandet av OSSE: en roll för EU ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förklaringen av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om politisk ansvarighet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den höga representantens uttalande vid Europaparlamentets plenarsammanträde den 8 juli 2010 om hur den centrala förvaltningen av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras i stort ⁽⁵⁾,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 16 september 2010 om EU:s yttre förbindelser,
- med beaktande av artikel 119.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från budgetutskottet (A7-0168/2011), och av följande skäl:
  - A. EU bör utveckla sina utrikespolitiska mål ytterligare och främja sina värderingar och intressen i världen med det övergripande målet att bidra till fred, säkerhet, solidaritet, konfliktförebyggande, främjande av demokrati, skydd för de mänskliga rättigheterna, jämställdhet mellan kvinnor och män, respekt för internationell rätt, stöd för internationella institutioner, effektiv multilateralism och ömsesidig respekt mellan folken, hållbar utveckling, fri och rättvis handel samt utrotning av fattigdomen.
  - B. Genomförandet av Lissabonfördraget tillför en ny dimension till EU:s yttre åtgärder och kommer att bidra till att göra unionens utrikespolitik och – i vidare mening EU:s yttre åtgärder – enhetligare, konsekventare och effektivare.
  - C. Lissabonfördraget ger EU:s utrikespolitik en ny dynamik, särskilt genom att förse unionen med institutionella och operativa verktyg som kan göra det möjligt för den att spela en internationell roll som är förenlig med dess framträdande ekonomiska ställning och dess ambitioner samt att organisera sig för att bli en effektiv global aktör som kan ta medansvar för den globala säkerheten och leda arbetet för att ta fram gemensamma svar på gemensamma utmaningar.
  - D. Den nya dynamiken i EU:s yttre åtgärder kräver också att EU agerar mer strategiskt för att dess inflytande ska få internationell tyngd. EU:s förmåga att påverka världsordningen vilar inte bara på samordningen av unionens politikområden, aktörer och institutioner, utan också på ett verkligt strategiskt koncept för EU:s utrikespolitik som måste samla alla medlemsstater bakom samma prioriteringar och mål, så att de talar med en stark gemensam röst på den internationella arenan. EU:s utrikespolitik måste förses med de resurser och instrument som behövs för att unionen ska kunna agera på ett verkningfullt och konsekvent sätt på den globala scenen.

⁽¹⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 54.

⁽²⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 51.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0280.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0399.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0280, andra bilagan.

Onsdagen den 11 maj 2011

- E. Världsordningen genomgår för närvarande en stor omvandling, och det har uppkommit nya utmaningar och nya maktstrukturer som innebär att EU måste samarbeta mer aktivt med nuvarande och blivande makter och icke-statliga aktörer och med bilaterala och multilaterala partner och institutioner för att främja effektiva lösningar på problem som är gemensamma för medborgare i EU och i hela världen och som kan påverka den globala säkerheten.
- F. Denna nya dynamik måste också leda till att det definieras ett nytt paradig för EU:s såväl nya som gamla strategiska partnerskap. I detta fall är det lämpligt att utgå från gemensamma universella värderingar – till exempel strävan efter demokrati, respekt för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, rättsstatsprincipen och internationell rätt – och från ömsesidiga fördelar och intressen och en gemensam uppfattning om vad global säkerhet är.
- G. Den parlamentariska kontrollen av EU:s utrikespolitik är mycket viktig för att EU-medborgarna ska förstå och stödja EU:s yttre åtgärder. Kontrollen bidrar till utrikespolitikens legitimitet. Organisationen och främjandet av effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete inom EU måste beslutas gemensamt av Europaparlamentet och de nationella parlamenten i enlighet med artiklarna 9 och 10 i protokoll nr 1 i Lissabonfördraget.

Rådets årliga rapport om Gusp 2009

1. Europaparlamentet välkomnar rådets årliga rapport och lovordar dess öppna och temainriktade struktur som ger en tydlig översikt av politiken och åtgärderna inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet ser också positivt på att rådet har som ambition att i högre grad betona och uppmärksamma konflikternas och problemens regionala sammanhang. Det är dock beklagligt att rapporten inte innehåller några möjliga strategier för att lösa dessa konflikter och problem.
2. Europaparlamentet uppmanar rådet att inte begränsa årsrapporten om Gusp till enbart en beskrivning av verksamheten inom Gusp, utan göra den till ett politiskt och lösningsinriktat verktyg. Rapporten bör vara mer än en förteckning över landsbaserade händelser och utvecklingstendenser och bör även ta upp frågan om hur verkningsfull EU:s utrikespolitik är och vilka resurser som behövs för att målen med de europeiska yttre åtgärderna ska kunna uppnås. Rådet uppmanas att i rapporten också göra en utvärdering av samordningen och samstämdheten mellan Gusp och unionens andra delar av unionens utrikespolitik. Rapporten bör även innehålla strategiska och organisatoriska rekommendationer för framtiden utifrån utvärderingar av åtgärderna inom Gusp.
3. Europaparlamentet anser att den årliga rapporten om Gusp bör grunda sig på den nya institutionella ram som skapats genom Lissabonfördraget och tjäna som ett instrument för utökad interinstitutionell dialog, där man framför allt diskuterar genomförandet av EU:s utrikespolitiska strategi, utvärderar hur effektiv den är och anger vilken väg man bör slå in på i framtiden.

Genomförandet av Lissabonfördraget

4. Europaparlamentet upprepar än en gång sitt stöd för utarbetandet av en samstämd strategi för EU:s utrikespolitik, med utgångspunkt i de mål och principer som fastställts i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. Strategin bör innehålla en tydlig definition av EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiska intressen. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att använda sina befogenheter fullt ut för att initiera och genomföra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och se till att den följs och att parlamentets berörda organ blir fullt delaktiga i detta arbete.
5. Europaparlamentet framhåller att samstämdheten måste stärkas mellan Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och medlemsstaterna under ledning av vice ordföranden/den höga representanten. Synergier mellan EU och medlemsstaterna måste utökas och samordningen mellan de olika institutionella aktörerna måste stärkas, i syfte att förbättra integreringen av alla relevanta instrument och politiska åtgärder och framföra ett gemensamt EU-budskap i centrala politiska frågor. Samarbete på alla nivåer mellan Europeiska utrikestjänsten, de berörda organen och utskotten i Europaparlamentet och de berörda avdelningarna inom kommissionen är mycket viktigt för att göra det möjligt för EU att utforma en strategi för EU:s grannkapsområde och för kandidatländer, potentiella kandidatländer och andra partnerländer samt för andra politikområden som mänskliga rättigheter och främjande av demokrati, handel, utveckling, energitrygghet samt rättsliga och inrikes frågor.

Onsdagen den 11 maj 2011

6. Europaparlamentet förväntar sig att Europeiska utrikestjänsten ska svara för närmare samordning mellan Gusp och andra delar av utrikespolitiken och därigenom bidra till att stärka EU:s roll och inflytande på den globala arenan och göra det möjligt för unionen att hävda sina intressen och värderingar mer effektivt i proportion till sin aktuella internationella handel och ekonomiska ställning. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att upprätta de samordningsstrukturer och samordningsmekanismer som behövs inom Europeiska utrikestjänsten.

7. För att uppnå fullständig samstämdhet och effektivitet i EU:s gemensamma politik krävs det dock, utöver inrättandet av Europeiska utrikestjänsten, först och främst att EU:s medlemsstater har den politiska viljan att övervinna sina skilda perspektiv på centrala utrikespolitiska frågor. I detta hänseende anser Europaparlamentet att det är mycket viktigt att EU:s medlemsstater inte bara enas om en gemensam strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken, utan också ser till att deras nationella politik stöder EU:s ståndpunkter.

8. I detta hänseende beklagar Europaparlamentet att det förekommit flera fall där en enskild EU-medlemsstat eller grupper av EU-medlemsstater har gjort uttalanden som gett intrycket av oenighet och därmed försvårat vice ordföranden/den höga representantens arbete avsevärt. Därför uppmanas medlemsstaterna att avstå från sådana enskilda och icke samordnade åtgärder och uttalanden och att försöka bidra till en verkningfull och synlig gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Å andra sidan uppmanas vice ordföranden/den höga representanten att ge klart uttryck för EU:s ståndpunkter, reagera på ett snabbt och synligt sätt och ge Gusp en tydlig och specifik profil.

9. Europaparlamentet betonar att uppgiften för EU:s särskilda representanter i regel bör vara att företräda och samordna EU:s politik gentemot regioner som är av särskild strategisk eller säkerhetsmässig betydelse för EU och som kräver EU:s kontinuerliga närvaro och synlighet. Det måste finnas en nära samordning mellan EU:s särskilda representanter och berörda enheter av Europeiska utrikestjänsten, och viktiga tematiska frågor som tidigare behandlats av personliga företrädare bör omprövas och förslag läggs fram om att denna funktion ska övertas av utrikestjänstens tjänstemän på hög nivå eller EU:s särskilda representanter. Det är mycket viktigt att fastställandet av funktionen och befogenheterna för EU:s särskilda representanter blir föremål för föregående samråd med parlamentet och att förslag utarbetas i enlighet med artikel 36.1 i EU-fördraget om förfarandena och ansvarsområdena för de lägesorienteringar och rapporter som EU:s särskilda representanter ställer till parlamentets förfogande.

10. Europaparlamentet erinrar om sin fördragsenliga befogenhet att rådfrågas inom Gusp- och GSFP-områdena, att få sina synpunkter vederbörligen beaktade och att lämna rekommendationer. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att befästa de samråds- och rapporteringsskyldigheter som hittills har utförts av kommissionen och rådet när det gäller yttre åtgärder. Rådet uppmanas att inom förlikningskommittén inta en konstruktiv hållning rörande instrumenten för externt bistånd, inklusive stabilitetsinstrumentet, genom att erkänna Europaparlamentets rätt till demokratisk kontroll av strategidokument och fleråriga handlingsplaner i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.

11. Europaparlamentet betonar att det reviderade interinstitutionella avtalet från 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning måste ge mer inblick i budgetförandet för Gusp och uppfylla budgetmyndighetens informationskrav, så att myndigheten får fullständig och regelbunden information om bakgrunden, sammanhanget och de ekonomiska konsekvenserna av politiska beslut inom detta politikområde. Parlamentet bör få tillräcklig information innan befogenheter och strategier på Gusp-området godkänns. Parlamentet välkomnar det stöd som vice ordföranden/den höga representanten uttryckt för förslaget att alla viktiga GSFP-uppdrag bör fastställas i budgeten. Parlamentet anser att varje enskilt uppdrag måste få en egen budgetpost för att man ska kunna uppnå full insyn och demokratisk kontroll. För att öka den demokratiska legitimiteten för Gusp bör parlamentets behöriga organ rådfrågas innan uppdrag inom GSFP inleds, och parlamentet bör särskilt ha möjlighet att ordentligt övervaka GSFP-uppdrag. För att Lisabonfördragets kriterier för trovärdighet och självdefiniering ska kunna uppfyllas bör Gusp-målen tilldelas tillräckliga budgetanslag.

12. Europaparlamentet anser att de regelbundna gemensamma samrådsmötena om Gusp bör kompletteras med extra möten om det skulle uppstå behov av förhandsinformation. Mötena bör även inriktas på att vinna centrala strategiska och politisk-militära insikter för att förbättra planeringen och förvaltningen av framtida uppdrag och bidra till att utveckla en framtidsytande strategi för kommande behov. Parlamentet påminner också om sin rätt att bli hört och om behovet av att få ordentlig information om brådskande finansieringsarrangemang för vissa initiativ inom ramen för Gusp i enlighet med artikel 41.3 i EU-fördraget.

Onsdagen den 11 maj 2011

13. Europaparlamentet stöder inrättandet i 2011 års budget av budgetpunkter för de tre större uppdrag som ska genomföras under Gusp/GSFP, enligt den överenskommelse som uppnåddes vid fyrpartsmötet i Madrid om inrättandet av och verksamheten vid Europeiska utrikestjänsten och enligt budgetförordningen såsom den ändrats med avseende på utrikestjänsten. Detta mer specificerade angivande av uppdragen kommer att öka både insynen i och ansvars- och redovisningsskyldigheten för Gusp och GSFP och ligga i EU:s intresse. Angivandet av större Gusp/GSFP-uppdrag får inte ske på bekostnad av information om och insyn i uppdrag som är mindre till omfattningen och inte lika politiskt synliga.

14. Europaparlamentet anser dock att dessa nya budgetpunkter är en minimiförutsättning och bara ett första steg mot en helt detaljerad Gusp-budget som skulle göra det möjligt att få en fullständig översikt och uppföljning av de uppdrag som genomförs inom detta politikområde. Dessa nya budgetpunkter kommer inte att äventyra vare sig den absolut nödvändiga flexibilitet som Gusp-budgeten behöver eller fortsättningen av redan påbörjade uppdrag.

15. Europaparlamentet påminner om andan i EUF-fördraget, som syftar till att göra medbeslutandet till det allmänna förfarandet och som följaktligen leder till avskaffandet av specifika klausuler eller förfaranden som tillämpades på vissa instrument eller viss politik inom ramen för det tidigare fördraget och det interinstitutionella avtalet. Parlamentet bekräftar att de bestämmelser som begränsade flexibiliteten i finansieringen av Gusp nu saknar grund. I överensstämmelse härmed och för att förbättra effektiviteten och ansvars- och redovisningsskyldigheten när det gäller Gusp bör en ny kultur av dialog, ömsesidigt förtroende och utbyte av information slutligen få genomsyra de interinstitutionella förbindelserna, under både fastställandet, genomförandet och efterhandsbedömningen av politiken.

16. Europaparlamentet understryker att en grundlig analys behöver genomföras om de långsiktiga finansiella behoven för Gusp i samband med de kommande diskussionerna om den fleråriga budgetramen 2014–2020.

17. Europaparlamentet framhåller återigen att det i enlighet med artikel 218.6 i EUF-fördraget måste lämnas ett yttrande eller godkännande i fråga om samtliga internationella avtal, inklusive sådana som i huvudsak gäller Gusp, med ett enda undantag, nämligen internationella avtal som uteslutande gäller Gusp. Enligt artikel 218.10 i EUF-fördraget måste parlamentet få fullständig information i inlednings-, förhandlings- och slutskedet av förfarandet för att ingå internationella avtal. Vice ordföranden/den höga representanten förväntas lämna all relevant information om förhandlingarna under hela förfarandet, däribland förhandlingsdirektiv och utkast till förhandlingstexter. Parlamentet påminner om att vice ordföranden/den höga representanten i sin förklaring om politisk ansvarighet har åtagit sig att tillämpa bestämmelserna i ramavtalet om internationella avtal med avseende på konfidentiella Gusp-dokument. Parlamentet efterlyser upprättandet av ett effektivt tillvägagångssätt som förenar respekt för parlamentets befogenheter med erforderlig sekretessnivå, och anser att det krävs ett övergripande avtal som gäller alla institutioner och omfattar alla EU-organ för att reglera parlamentsledamöternas tillgång till konfidentiella dokument.

18. Europaparlamentet noterar att det enligt fördraget är skyldigt att tillsammans med de nationella parlamenten bestämma hur ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete ska organiseras och främjas, särskilt i fråga om den gemensamma utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik. Beklagligt nog finns det fortfarande inte någon överenskommelse om hur denna process ska fås att fungera. Parlamentet insisterar på att dess egen representation i varje ny form av interparlamentariskt samarbete bör vara av en storlek som återspeglar rangen och betydelsen av dess roll i utrikesärenden, och upprepar, med detta som utgångspunkt, sin vilja att nå en överenskommelse med de nationella parlamenten som kan leda till att Europeiska unionens parlamentariska dimension som global aktör verkligen förstärks.

Tematiska huvudfrågor för Gusp

19. Europaparlamentet framhåller att GSFP-åtgärder bör förankras i en övergripande politik med inriktning på länder och regioner i kris där EU:s värden och strategiska intressen står på spel och där GSFP-uppdragen verkligen skulle kunna bidra till att främja fred, stabilitet och rättsstatsprincipen. Parlamentet betonar också att man bör beakta tidigare erfarenheter för att på ett mer korrekt sätt bedöma om genomförandet av de olika insatserna varit framgångsrikt och om de har fått bestående effekter på plats.

Onsdagen den 11 maj 2011

20. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, rådet och medlemsstaterna att motverka obalansen mellan Europeiska utrikestjänstens civila respektive militära planeringskapacitet och att öka personalen på områdena rättsliga frågor, civil förvaltning, tull och medling för att se till att GSPF-uppdragen har adekvat och tillräcklig expertis.

21. Europaparlamentet understryker att EU:s katastrofinsatser och andra EU-instrument som redan är på plats eller som snabbt kan sättas in efter en katastrof måste samordnas på bästa möjliga vis, exempelvis civila och/eller militära uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet anser att en i många fall alltför strikt åtskillnad mellan militära och civila krishanteringsinsatser avspeglar ganska föråldrade institutionsstrukturer, och menar att ett civilmilitärt samspel är bättre lämpat för att hantera realiteterna på plats. Behoven måste därför utvärderas systematiskt och i varje enskilt fall så att man hittar de lämpligaste lösningarna, eftersom vissa kriser kan behöva mötas med en kombination av militära och civila instrument som grundar sig på en omfattande förståelse för sambanden mellan säkerhet och utveckling.

22. Europaparlamentet anser att det är en strategisk prioritering för EU att stärka internationella partnerskap för krishantering och fördjupa dialogen med andra viktiga aktörer för krishantering – som FN, Nato, Afrikanska unionen (AU), OSSE och tredjeländer som Förenta staterna, Turkiet, Norge och Kanada – och att samordna åtgärder, utbyta information och förena resurser för fredsbevarande och fredsbyggande, däribland samarbete om krishantering och särskilt sjöfartssäkerhet, samt kampen mot terrorism i enlighet med internationell rätt.

23. Europaparlamentet betonar att inrättandet av Europeiska utrikestjänsten ger EU ett unikt tillfälle att fullgöra sina åtaganden om konfliktförebyggande och fredsskapande, särskilt inom ramen för Göteborgsprogrammet, och att ytterligare utöka EU:s konfliktförebyggande kapacitet som ett alternativ till krishantering. Därför understryker parlamentet vikten av att direktoratet för konfliktförebyggande och säkerhetspolitik kan arbeta på samma villkor som andra direktorat genom att direktoratet ges tillräckliga resurser för politisk programplanering och genom att starkare band skapas till de geografiska avdelningarna och formella förbindelser upprättas med berörda arbetsgrupper inom rådet. Parlamentet anser att den nuvarande uppdelningen mellan krishanteringsstrukturen och direktoratet för konfliktförebyggande och säkerhetspolitik också bör ses över.

24. Europaparlamentet varnar för risken att EU:s medlemsstater i sin energiförsörjning blir alltför beroende av tredjeländer eftersom det i slutändan skulle kunna undergräva EU:s utrikespolitiska oberoende. Konceptet energitrygghet är i grunden kopplat till en tryggad energiförsörjning. Därför är det hög tid att ta itu med utmaningar på energiområdet genom att främja både förnybara och inhemska energikällor, fullborda en verksam inre energimarknad och förverkliga en gemensam yttre energipolitik i EU som bygger på en bättre samordning av medlemsstaternas politik på detta område, diversifiering av energileverantörer och underlättande av projekt för strategisk energiinfrastruktur, exempelvis Nabucco eller andra genomförbara alternativ för den södra korridoren. Parlamentet stöder ett integrerat och kompatibelt europeiskt energinät och beklagar att medlemsstaterna aktivt stöder initiativ som i själva verket konkurrerar med de ansträngningar som syftar till att trygga och diversifiera energikällorna.

25. Europaparlamentet välkomnar Europeiska rådets beslut att uppmana kommissionen att senast i juni 2011 lägga fram ett meddelande om försörjningstrygghet och internationellt samarbete, med syftet att ytterligare förbättra konsekvensen och enhetligheten i EU:s yttre åtgärder på energiområdet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas i detta sammanhang att beslutsamt fullfölja parlamentets rekommendationer om att utarbeta en samstämd och samordnad politik, särskilt genom att främja EU:s enighet i en konstruktiv dialog med energileverantörer, i synnerhet Ryssland och transitländer. Energitrygghet bör också återspeglas fullt ut i EU:s utvidgnings- och grannskapspolitik, bland annat genom en politisk dialog och ett praktiskt samarbete med partnerländerna.

26. Europaparlamentet uppmärksammar de nya säkerhetshoten och säkerhetsriskerna, till exempel it-attacker, social oro, politiska uppror, internationella kriminella nätverk samt ekonomisk verksamhet som äventyrar rättsordningen och de demokratiska principerna. Det måste utarbetas lämpliga strategier för att bemöta denna utveckling.

Onsdagen den 11 maj 2011

27. Europaparlamentet understryker behovet att samordna förberedelserna för att kunna bemöta okonventionella hot, till exempel it-hot. Kommissionen och rådet uppmanas att göra en grundlig analys av de hot och behov som finns på detta område, och att låta den analysen utmynna i en flerdimensionell och vittomspännande europeisk it-säkerhetsstrategi som bör innehålla beredskapsplaner mot it-attacker.

28. Europaparlamentet påpekar att EU:s utrikespolitik måste ta hänsyn till den yttre dimensionen av området med frihet, säkerhet och rättvisa, och upprepar vikten av en kontrollerad migrationshantering. Det är mycket viktigt att såväl ursprungs- som transitländerna samarbetar och att ett nära samarbete mellan dem uppmuntras med hjälp av en politik med positiva betingelser.

29. Med tanke på att klimatförändringarna har blivit en viktig del av de internationella förbindelserna upprepar Europaparlamentet att EU måste stärka sitt ledarskap inom den globala klimatpolitiken och även inleda en dialog med andra huvudaktörer såsom tillväxtmakterna (Kina, Brasilien, Indien), Ryssland, Förenta staterna och utvecklingsländerna.

30. För att överensstämna med EU:s egna värden måste EU:s utrikespolitik och yttre åtgärder ge prioritet åt att främja demokratin, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning och rättvisa samhällen. Ett reglerat demokratiskt samhälle är nämligen en förutsättning för arbetet för att upprätthålla mänskliga rättigheter och främja stabilitet. Därför upprepar Europaparlamentet att mänskliga rättigheter till fullo måste integreras i EU:s utrikespolitik. EU:s nya institutionella struktur, i synnerhet Europeiska utrikestjänsten med sin särskilda enhet, innebär en möjlighet att göra EU mer samstämt och effektivt på området. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att med framförhållning, genom bilaterala förbindelser med tredjeländer och aktivt deltagande i internationella forum, få tredjeländerna att åta sig att respektera de mänskliga rättigheterna. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas även att i klarspråk fördöma brott mot de mänskliga rättigheterna och att inte avstå från att vidta lämpliga åtgärder i de fall då de mänskliga rättigheterna kränks. Allvarliga kränkningar av trosfriheten blir allt vanligare och kommissionen uppmanas därför att göra en grundlig utvärdering av trosfriheten och se till att den integreras i EU:s politik för de mänskliga rättigheterna.

31. Europaparlamentet anser att frågan om religions- och trosfrihet i hela världen – i synnerhet för kristna, förföljda eller hotade minoriteter och religiösa olikfäktande – och dialogen mellan religioner är en ny central fråga för Gusp. Religions- och trosfriheten är en grundläggande mänsklig rättighet, och dialogen mellan religioner är ett instrument för att motverka diskriminering och våld på religiösa grunder och på så sätt bidra till politisk och samhällelig stabilitet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas därför att snarast utveckla en EU-strategi för verkställande av den mänskliga rättigheten religions- och trosfrihet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas också att utveckla en permanent kapacitet inom Europeiska utrikestjänstens direktorat för mänskliga rättigheter för att övervaka situationen vad gäller regeringars och samhällets begränsningar av religions- och trosfriheten och därmed sammanhängande rättigheter.

32. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet, i vilken man begär att kvinnor ska delta i alla skeden och på alla nivåer i fråga om konfliktlösning, tillämpas fullt ut i samband med de strategier och åtgärder som genomförs inom ramen för Gusp. Strategierna inom Gusp bör också ta hänsyn till FN:s säkerhetsråds resolution 1820 (2008) om sexuellt våld under och efter konflikter samt FN:s säkerhetsråds efterföljande resolutioner 1888 (2009), 1889 (2009) och 1960 (2010) som bygger på de tidigare nämnda resolutionerna. Vice ordföranden/den höga representanten, EU-medlemsstaterna och cheferna för GSFP-uppdrag uppmanas att göra samarbete och samråd med lokala kvinnoorganisationer till ett standardinslag i varje GSFP-uppdrag. Det är beklagligt att endast en kvinna hittills har utsetts till en ledande post inom Europeiska utrikestjänsten och att det bara finns en kvinna bland EU:s särskilda representanter.

Geografiska huvudprioriteringar för Gusp

Multilateral diplomati, internationella organisationer

33. Europaparlamentet betonar att effektiv multilateralism bör vara av allra största strategiska intresse för unionen, och att EU i detta sammanhang bör spela en ledande roll inom det internationella samarbetet, stödja internationella institutioner, underlätta internationellt samförstånd och främja globala åtgärder. Parlamentet framhåller det brådskande behovet av att ta itu med de globala frågor som är av gemensamt

Onsdagen den 11 maj 2011

intresse för EU-medborgarna, såsom bekämpning av terrorism, organiserad brottslighet, pandemier och klimatförändringar, främjande av it-säkerhet, säkerställande av uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen och utrotning av fattigdom, säkerställande av energitrygghet, icke-spridning av massförstörelsevapen, fredlig konfliktlösning och nedrustning, migrationshantering och främjande av mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter. Parlamentet påpekar att det krävs en bättre tillsyn över EU:s medel i enlighet med revisionsrättens specialrapport nr 15/2009.

34. Parlamentet välkomnar FN:s generalförsamlings resolution om EU:s medverkan i FN:s arbete av den 3 maj 2011, som beaktar de institutionella förändringar som gjordes genom Lissabonfördraget och som gör det möjligt för EU:s företrädare att presentera och verka för EU:s ståndpunkter i FN i rätt tid och på ett effektivt sätt. Inom FN:s generalförsamling bör EU ges de förutsättningar som krävs för att EU:s nya representanter ska kunna tala med genomslagskraft i globala frågor samtidigt som unionen behåller sin observatörsstatus. Därför uppmanas EU att helt och fullt samråda med FN:s medlemsländer. Frågan om EU:s verkliga delaktighet i arbetet inom FN:s generalförsamling bör placeras högt på dagordningen för bilaterala och multilaterala toppmöten med strategiska partner. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att samarbeta med EU:s strategiska partner för att hitta lösningar på stora regionala och globala problem, och rekommenderar dessutom att strategiska partnerskap ges en multilateral dimension genom att globala frågor tas med på dagordningarna för EU:s bilaterala och multilaterala toppmöten. Frankrike och Storbritannien uppmanas att, i egenskap av ständiga medlemmar i FN:s säkerhetsråd och i enlighet med artikel 34.2 i EU-fördraget, alltid begära att vice ordföranden/den höga representanten bjuds in för att representera EU när EU har tagit ställning i en fråga som finns på säkerhetsrådets dagordning. EU bör vara representerat som union i de multilaterala finansiella organen, särskilt Internationella valutafonden och Världsbanken, utan att detta påverkar medlemsstaternas representation.

35. Europaparlamentet anser att EU bör utnyttja antagandet av Natos nya strategiska koncept till att kraftigt stärka sitt partnerskap med Nato och samtidigt utveckla EU:s utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet välkomnar den samling konkreta förslag som vice ordföranden/den höga representanten lagt fram för Natos generalsekreterare och som syftar till att införa ett samarbete mellan de olika organisationerna. Parlamentet betonar att de flesta hot mot säkerheten som Nato identifierar i sitt nya strategiska koncept är gemensamma med EU:s. Det behövs pragmatiska sätt att lösa de kvarstående svårigheterna. EU uppmanas att utöva sitt inflytande för att man ska kunna slutföra det pågående arbetet med att hitta en övergripande lösning på Cypernproblemet. Målet bör vara att avlägsna alla de meningsskiljaktigheter mellan Cypern och Turkiet som hämmar utvecklingen av ett närmare samarbete mellan EU och Nato

36. Europaparlamentet anser att det är viktigt att se till att de befintliga styrkor och resurser som i stor utsträckning är gemensamma för de båda organisationerna utnyttjas så effektivt som möjligt och att såväl de europeiska trupperna som de civila aktörerna kan arbeta under så säkra förhållanden som möjligt. Nato uppmanas att avstå från att utveckla en civil krishanteringskapacitet som överlappar EU:s strukturer och kapaciteter. Parlamentet begär att det – inom ramen för samarbetet mellan EU och Nato och i enlighet med den handlingsplan som ingår i förklaringen från 2010 års konferens om översyn av fördraget om icke-spridning av kärnvapen – utarbetas en konsekvent strategi för icke-spridning av kärnvapen och nedrustning. Både Nato och Ryssland uppmanas att verka för ett stabilare förhållande som bygger på ömsesidig tillit.

37. Europaparlamentet är medvetet om att OSSE måste stärkas och dess värderingar bekräftas, och är övertygat om att EU bör verka effektivt för att stärka OSSE, bland annat genom att se till att processen inte försvagar någon av organisationens tre dimensioner (den politisk-militära, den ekonomiska och miljömässiga och den mänskliga). Parlamentet betonar att EU också bör rikta uppmärksamheten på vikten av att fortsätta Korfuprocessen och att hålla regelbundna högnivåmöten för att ge OSSE:s verksamhet politiskt stöd och större synlighet.

38. Europaparlamentet erkänner den arktiska regionens allt större internationella status och betydelse, och efterlyser en socialt, miljömässigt och ekonomiskt hållbar EU-politik för den arktiska regionen, där hänsyn tas till lokal- och ursprungsbefolkningens rättigheter. Parlamentet anser att Arktiska rådet, politiken för den nordliga dimensionen och Barentsrådet bör stå i fokus för samarbetet inom den arktiska regionen och stöder EU:s önskan om att bli ständig observatör i Arktiska rådet. Det behövs en arktisk enhet inom Europeiska utrikestjänsten.

De transatlantiska förbindelserna

39. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande om det transatlantiska partnerskapet, som är en viktig komponent och en av huvudlinjerna i EU:s yttre åtgärder. EU uppmanas dessutom att bekräfta sitt åtagande om det transatlantiska partnerskapet med Förenta staterna och målet om en transatlantisk marknad utan

Onsdagen den 11 maj 2011

några hinder, vilken skulle kunna utgöra grunden för ett förstärkt transatlantiskt partnerskap. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att verka för en bättre samordning och ett ökat samarbete mellan EU och dess närmaste allierade, Förenta staterna. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att se till att EU agerar som en enad, aktiv, jämlik och samtidigt självständig partner till Förenta staterna för att bland annat stärka den globala säkerheten och stabiliteten och främja fred och respekt för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet begär även att det antas en enad strategi för att ta itu med globala utmaningar såsom kärnvapenspridning, terrorism, klimatförändringar och energitrygghet och en gemensam strategi för det globala styret genom att stödja och reformera internationella institutioner och främja respekten för folkrätten och en fredlig konfliktlösning. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att noga samordna och utveckla synergier med Förenta staterna i syfte att trygga stabilitet och säkerhet på den europeiska kontinenten och i världen, även med utgångspunkt i strävan efter samarbete med relevanta aktörer (Ryssland, Kina, Indien och Turkiet), och stabilitet i Mellanösternregionen, Medelhavsområdet, Iran, Afghanistan och Pakistan.

40. Europaparlamentet kräver att det utarbetas en övergripande strategi mellan EU och Förenta staterna för att förbättra säkerhetsläget i Mellanösternregionen, Iran, Afghanistan och Pakistan. Denna strategi bör inbegripa samarbete med Turkiet, Ryssland och Kina.

Västra Balkan

41. Europaparlamentet bekräftar utsikterna till EU-medlemskap för alla länder på västra Balkan och understryker betydelsen av ett kontinuerligt engagemang för utvidgningsprocessen såväl från länderna i regionen som från EU. Det bör påpekas att utsikterna till EU-utvidgning är ett viktigt incitament för fortsatta politiska och ekonomiska reformer i länderna på västra Balkan och bidrar till verklig stabilitet och utveckling i regionen.

42. Europaparlamentet erkänner de framsteg som alla länder i regionen har gjort på vägen mot EU-medlemskap, men konstaterar att politisk instabilitet och institutionella brister i kombination med olösta bilaterala problem hindrar vissa länder att göra ytterligare framsteg med sin EU-integration. Parlamentet betonar att unionen behöver en tydlig och gemensam vision för regionen och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att aktivt arbeta för att lösa de kvarvarande problemen.

43. Europaparlamentet konstaterar att situationen i Kosovo fortsätter att vara stabil och fredlig, men bräcklig. Parlamentet är bekymrat över de allvarliga problem och brott mot vallagen som förekom i många kommuner under de senaste valen, och uppmanar EU att noga följa det demokratiska läget i Kosovo. Alla inblandade parter uppmanas att vidta åtgärder för att förbättra de demokratiska rättigheterna och levnadsvillkoren för alla som bor i Kosovo, och parlamentet betonar hur viktigt det är med en valreform och rättvisa val som ett led i Kosovos pågående övergång till demokrati. Politikerna i Kosovo uppmanas att respektera författningen. Kosovos nya regering och parlament uppmanas att förbättra de framtida valprocesserna, så att de demokratiska rättigheterna för Kosovos alla medborgare säkerställs och landets utsikter om EU-medlemskap stärks. Parlamentet är medvetet om att alla medlemsstater inte har erkänt Kosovos självständighet.

44. Europaparlamentet välkomnar dialogen mellan Kosovo och Serbien och betonar att dessa båda länder kan bidra till stabilitet inte bara i Kosovo utan i hela regionen och bidra till att förbättra situationen för alla människor i Kosovo. Parlamentet ger Europeiska unionens rättsstatsuppdrag (Eulex) i Kosovo sitt fulla stöd att ta itu med problemet med personer som försvunnit i samband med Kosovokonflikten och att utreda organiserad brottslighet och lagföra de berörda brottslingarna, särskilt som ett svar på anklagelserna om omänsklig behandling och organhandel under och alldeles efter konflikten. Parlamentet kräver att Eulex gör en grundlig utredning av dessa anklagelser och håller regelrätta rättegångar för alla som befins vara skyldiga. Parlamentet upprepar att Eulex måste hjälpa och stödja den lokala förvaltningen i fråga om goda styrelseformer. Det är viktigt att se till att uppdraget kan fungera effektivt och på hela Kosovos territorium genom att öka uppdragets verksamhet i norra Kosovo. Kommissionen uppmanas att omedelbart inleda en dialog om viseringar med myndigheterna i Priština för att lägga fast en färdplan för liberalisering av viseringsbestämmelserna.

45. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att fördjupa dialogen med de politiska ledarna i Bosnien och Hercegovina efter valen för att bidra till att landet

Onsdagen den 11 maj 2011

och dess invånare fortsätter på vägen mot EU-integration. Bosnien och Hercegovina har gjort vissa framsteg när det gäller EU-integrationen, och den aktuella agendans inriktning på etnicitet och enhet kan hämma fullgörandet av kraven för medlemskap i EU och Nato.

46. Europaparlamentet är djupt oroat över den pågående interna konflikten i Albanien och uppmanar regeringen och oppositionen att avstå från våld. I stället bör man inleda en ny dialog för att få ett slut på konflikten och hitta en hållbar kompromiss. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang det initiativ som tagits av vice ordföranden/den höga representanten i samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för utvidgning och grannskapspolitik.

Det östliga partnerskapet

47. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att fortsätta sitt engagemang för det östliga partnerskapet med EU:s östeuropeiska grannländer med sikte på politisk associering och ekonomisk integration bland annat inom energiområdet, på grundval av gemensamma europeiska värden och inom en ram för villkor och incitament för att initiera reformer. Parlamentet påminner om att olösta konflikter i regionen gör att de inblandade parterna blir låsta i en situation med ohållbar fred. De inblandade parterna uppmanas att hitta en fredlig lösning på lång sikt. Det är viktigt att man tar hänsyn till de internationella normerna för de mänskliga rättigheterna i de pågående förhandlingarna om associeringsavtal med länderna inom det östliga partnerskapet. Parlamentet efterlyser initiativ och åtgärder som utvecklar och främjar regionalt samarbete i Sydkaukasien.

48. Europaparlamentet hoppas att den reform av den europeiska grannskapspolitiken som kommissionen har inlett kommer att leda till en ny strategisk vision och en differentierad strategi inom samma politik när det gäller intresseområdena, i enlighet med unionens olika intressen, utmaningar och regionala hot.

49. Europaparlamentet bekräftar att det behövs en konsekvent strategi i de regionala samarbetsprocesserna genom att man genomför de initiativ och instrument som EU har lagt fram för sitt östra grannskap (det europeiska partnerskapet, Svartahavssynergien/EU:s strategi för Svarta havet osv.). Det är nödvändigt att säkerställa komplementaritet och differentiering mellan de föreslagna initiativen, särskilt på projektnivå, så att man kan använda resurserna på ett effektivare sätt och nå konkreta resultat.

50. Europaparlamentet fördömer den vitryske presidenten Lukasjenkos hårda förtryck av oppositionsmedlemmar, journalister och representanter för det civila samhället efter presidentvalet den 19 december 2010 och kräver att alla som har frihetsberövats omedelbart frigges och frias från alla anklagelser. Parlamentet välkomnar rådets beslut av den 31 januari 2011 om att införa ett viseringsförbud och frysa de ekonomiska tillgångarna för 157 angivna tjänstemän från Vitryssland. Sanktionerna mot de vitryska regeringstjänstemännen bör gälla fram till dess att alla politiska fångar har släppts ur de vitryska fängelserna. Parlamentet välkomnar också resultatet av den internationella givarkonferensen "Solidaritet med Vitryssland" den 2 februari 2011 där EU utlovade 17,3 miljoner euro till stödåtgärder för det civila samhället, särskilt för studenter och oberoende medier. Kommissionen bör förbättra kontakterna mellan människorna i EU och Vitryssland. De medlemsstater som ännu inte har vidtagit ensidiga åtgärder för att underlätta utfärdandet och sänka priset för viseringar för kortare vistelse, särskilt Schengenviseringar, uppmanas att göra det, eftersom sådana åtgärder har mycket stor betydelse för samhället i stort, studenter och andra ungdomar. Det är viktigt att se till att Vitryssland inte isoleras, särskilt från de nuvarande regionala ramarna.

51. Europaparlamentet efterlyser ett snabbt inrättande av parlamentariska församlingen Euronest. Inga representanter från det vitryska parlamentet bör delta i den församlingen. Härigenom betonas församlingens roll när det gäller att stärka demokratin och de demokratiska institutionerna och dess betydelse för att stärka partnerskapets parlamentariska dimension.

52. Europaparlamentet beklagar att det inte gjorts några verkliga framsteg med att lösa de låsta konflikterna i Sydkaukasien. Detta är en stötesten som hindrar utvecklingen av en verkligt multilateral och regional dimension av det östliga partnerskapet. Parlamentet förväntar sig att Europeiska utrikestjänsten ökar sitt engagemang i regionen. Vidare efterlyser parlamentet en mer proaktiv roll som syftar till att underlätta dialogen mellan parterna, utveckla förtroendeskapande åtgärder och uppmuntra kontakter mellan människor och därigenom bana vägen för en varaktig lösning.

53. Europaparlamentet understryker vikten av att EU spelar en mer aktiv roll i att lösa de låsta konflikterna i Transnistrien och Sydkaukasien.

Onsdagen den 11 maj 2011

54. Europaparlamentet välkomnar och stöder de moldaviska myndigheternas engagemang för att stärka förbindelserna med Europeiska unionen när det gäller arbetet med att ingå associeringsavtalet, utveckla en dialog om liberalisering av viseringsbestämmelserna och inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal.

Europeiska unionens strategi för Svarta havet

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda genomförandet av projekten inom Svar-tahavssynergien och att låta denna fråga stå kvar på Europeiska utrikestjänstens dagordning.

56. Europaparlamentet understryker Svartahavsområdets betydelse inom det östliga partnerskapet och anser att Europeiska unionen måste visa ett större engagemang i detta sammanhang.

Centralasien

57. Europaparlamentet inser att det finns stora möjligheter att utveckla ett strategiskt samarbete mellan EU och Centralasien. Med tanke på regionens geopolitiska läge efterlyser parlamentet ett fördjupat samarbete för att ta itu med såväl gemensamma säkerhetsproblem som politiska, ekonomiska och energimässiga frågor. Parlamentet betonar att det är bråttom att ta upp vattenförsörjningsfrågorna på regional nivå, för att främja en övergripande hållbar utveckling, förbättra säkerheten för människorna, underlätta goda grann-relationer och förebygga konflikter.

Ryssland

58. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att EU:s strategi för Ryssland, däribland förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal, är enhetlig. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas också att se till att stärkandet av rättsstatsprincipen – inklusive folkrätten, principerna om ömsesidighet och öppenhet samt ett åtagande för värdena pluralistisk demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna – är en hörnpelare i det nya övergripande avtalet. Åtagandet att förbättra människorättssituationen i Ryssland och bekämpa korruptionen, särskilt inom rätts-väsendet, måste vara en integrerad del av detta nya avtal. Parlamentet väntar sig stadiga framsteg i de nuvarande förhandlingarna.

59. Europaparlamentet understryker att ett stärkande av rättsstatsprincipen inom det ryska samhällslivets alla områden, även ekonomin, skulle vara till nytta för hela samhället. Parlamentet efterlyser en förstärkning av människorättsdialogen mellan EU och Ryssland för att främja positiva förändringar när det gäller männi-skorättssituationen i Ryssland. Parlamentet kräver att man vidtar åtgärder och genomför initiativ som förbättrar kontakterna mellan de civila samhällena i EU och i Ryssland och som stärker det civila samhället i Ryssland. I detta sammanhang är partnerskapet för modernisering mycket viktigt. Parlamentet understryker samtidigt behovet av att blåsa nytt liv i partnerskapet med Ryssland, på grundval av ömsesidig respekt och ömsesidighet, när det gäller terrorbekämpning, energitrygghet och energiförsörjning, klimatförändringar, nedrustning, förebyggande av konflikter och icke-spridning av kärnvapen – bland annat gentemot Iran, Afghanistan och Mellanöstern – för att man ska kunna uppnå målet om att stärka den globala säkerheten och stabiliteten.

60. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att intensifiera samtalen med Ryssland för att se till att Ryssland ovillkorligen följer och genomför alla bestämmelser i sexpunkts-avtalet från 2008 mellan Ryssland, Europeiska unionen och Georgien och sträva efter att en gång för alla lösa denna konflikt på ett sätt som respekterar Georgiens territoriella integritet. Ryssland bör särskilt garantera att Europeiska unionens övervakningsuppdrag (EUMM) i Abchazien och Sydossetien får fullt och obegränsat tillträde. Parlamentet betonar att det är viktigt att åstadkomma stabilitet i dessa båda områden i Georgien.

Turkiet

61. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att såväl EU som Turkiet antar en långsiktig strategi för sin framtida relation. Parlamentet välkomnar uttalandet från rådet av den 14 december 2010 där man efterlyste ett ökat samarbete i säkerhets- och utrikespolitiska frågor av gemensamt intresse. Turkiets allt aktivare utrikespolitik innebär nya utmaningar och möjligheter för Gusp. Vice ordföranden/den höga re-presentanten uppmanas att inbegripa Turkiet i en institutionaliserad dialog om viktiga strategiska frågor, till

Onsdagen den 11 maj 2011

exempel energipolitik, stabilitet i västra Balkan och Kaukasien, Irans kärnenergiprogram eller det demokratiska uppvaknande som är på gång i Mellanöstern. På så sätt kan man se till att målen blir enhetligare och ge ny dynamik åt de bilaterala förbindelserna. Parlamentet understryker emellertid att en sådan dialog inte får ersätta Turkiets anslutningsprocess, utan måste komplettera och stärka den.

62. Europaparlamentet beklagar djupt att Turkiets anslutningsprocess i själva verket har avstannat. Det bör påpekas att EU:s samtliga medlemsstater och Turkiet har ett gemensamt ansvar för att undanröja hindren för Turkiets EU-medlemskap. Parlamentet varnar för att det kan uppstå allvarliga problem på lång sikt om förhållandet mellan EU och Turkiet inte stabiliseras och EU och Nato även fortsättningsvis hindras från att uppnå målet om närmare samarbete. Parlamentet hoppas i vilket fall som helst att Turkiet kommer att fortsätta sin modernisering i europeisk anda.

Mellanöstern och Medelhavsområdet

63. Europaparlamentet stöder återupptagandet av direkta fredssamtal mellan Israel och den palestinska myndigheten och betonar att det är viktigt att meningsfulla förhandlingar slutförs inom en begränsad tidsfrist och i en anda av ömsesidigt förtroende. En förutsättning för detta förtroende är att Israel omedelbart slutar att uppföra bosättningar. Parlamentet påminner också om att EU är den största bidragsgivaren till den palestinska myndigheten och Israels viktigaste handelspartner. Det ligger därför direkt i EU:s intresse att övertyga båda parter om att så snart som möjligt lösa de grundläggande frågorna (dvs. om flyktingar, gränser och Jerusalems status) och att få till stånd en livskraftig palestinsk stat som lever i fred sida vid sida med staten Israel. Parlamentet betonar att det behövs en tvåstatslösning och erkänner båda parternas rätt att leva sida vid sida i säkerhet, välbefinnande och fred. Parlamentet välkomnar därför rådets slutsatser av den 13 december 2010 om fredsprocessen i Mellanöstern och EU:s uttalande vilja att hjälpa parterna att uppnå detta mål.

64. Europaparlamentet uppmanar EU att, i linje med rådets slutsatser av den 12 december 2009, spela en mer framträdande politisk roll som motsvarar dess finansiella inblandning i regionen. Parlamentet är övertygat om att det finns ett starkt behov av att EU:s Mellanösternpolitik förändras i grunden, så att EU kan föra en beslutsam och konsekvent politik med hjälp av effektiva diplomatiska verktyg för att främja fred och säkerhet i denna grannregion som är av central strategisk betydelse för EU. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att lägga fram en ny europeisk strategi för regionen som anger EU:s intressen och mål och vilka medel EU kan använda.

65. Europaparlamentet är bestört över våldet mot de boende i lägret Camp Ashraf i Irak, och beklagar att människor mist livet eller skadats. Den irakiska regeringen uppmanas att avstå från våldsanvändning och att respektera lägerinvånarnas mänskliga rättigheter. Europaparlamentet vill se en oberoende internationell utredningsgrupp, med fritt tillträde till Camp Ashraf, som kan göra en helhetsbedömning av situationen i lägret. Båda parter uppmanas att visa återhållsamhet och finna en fredlig och hållbar lösning på situationen.

66. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med de medborgare i länderna i det södra grannskapet som kämpar för demokrati, frihet och social rättvisa. EU uppmanas att ge ett entydigt och snabbt stöd för nya krav på demokrati, frihet och social rättvisa. Det är oroväckande att det i EU:s Medelhavspolitik inte finns någon tydlig långsiktig strategisk vision för framsteg och utveckling i regionen. Parlamentet begär att den logiska grunden, målen och arbetsmetoderna för Unionen för Medelhavsområdet (UfM) ska förtydligas och förbättras. Det är därför ytterst viktigt och angeläget att EU:s Medelhavsstrategi tänks igenom på nytt och ses över. Parlamentet understryker att man i den strategiska översynen av den europeiska grannskapspolitiken måste ta full hänsyn till och återspegla den nya utvecklingen i området och inleda en politisk dialog med EU:s grannländer i söder. Unionen för Medelhavsområdet bör dessutom omformas så att den på ett aktivt och effektivt sätt kan bidra till demokratiska, hållbara och rättvisa samhällen i hela området. Parlamentet betonar vikten av att kvinnor deltar i demokratiseringsprocessen och de institutionella reformerna. Parlamentet framhåller på nytt att stärkandet av demokratin, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, kampen mot korruption och respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är centrala inslag i den här dialogen.

67. Europaparlamentet erinrar om sin roll i EU:s budgetförfarande och framhåller vikten av att UfM:s demokratiska legitimitet garanteras, att beslut fattas på ett öppet sätt och att Europaparlamentet, UfM:s parlamentariska församling och de nationella parlamenten blir delaktiga i beslutsprocessen.

Onsdagen den 11 maj 2011

68. Europaparlamentet bevakar noga situationen i Tunisien, Egypten och andra länder i regionen. Parlamentet stöder folkens legitima strävan efter demokrati, frihet och social rättvisa. EU uppmanas att bygga ett partnerskap som utgår från ömsesidiga intressen och fokuserar på sysselsättning och utbildning, så att den nuvarande sociala och ekonomiska krisen i dessa länder lindras, och att bistå med all lämplig hjälp som kan behövas för att stödja de pågående politiska reformerna och den sociala och ekonomiska utvecklingen. Parlamentet understryker hur viktigt det är att stödja institutionell kapacitetsuppbyggnad, ett oberoende rättssystem, stärkandet av det civila samhällets organisationer och bildandet av politiska partier inom ett sekulärt system. Parlamentet välkomnar folkomröstningen om konstitutionella reformer i Egypten. De egyptiska myndigheterna uppmanas att fortsätta att se över konstitutionen och vallagen i syfte att säkerställa fria och rättvisa val.

69. Europaparlamentet beklagar att EU:s medlemsstater inte har kunnat enas om hur man ska bemöta situationen i Libyen och påpekar att detta begränsar vice ordförandens/den höga representantens utrymme för att vidta Gusp-åtgärder i denna fråga. Parlamentet välkomnar dock rådets beslut att inom EU skapa en militär operation till stöd för humanitära biståndsoperationer med anledning av krissituationen i Libyen, den s.k. Eufor Libyen-operationen.

70. Europaparlamentet betonar att de våldsamma repressalierna mot fredliga demonstranter i Syrien där hundratals människor dödas eller fängslats måste upphöra omedelbart. Syriens president och regering uppmanas att tillmötesgå befolkningens rättmätiga krav genom att inleda en verklig nationell dialog syftande till att genomföra grundläggande ekonomiska och sociala reformer och få slut på förtrycket av den politiska oppositionen, det civila samhället och människorättsaktivister. Parlamentet välkomnar att FN:s råd för mänskliga rättigheter har fördömt det våld som Syriens regering utövar mot fredliga demonstranter och att FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter beslutat att sända en delegation för att undersöka situationen i landet. EU och medlemsstaterna uppmanas att fullt ut beakta de pågående händelserna i Syrien i sina bilaterala förbindelser med landet, med ett stopp för fortsatta förhandlingar i fråga om associeringssavtalet mellan EU och Syrien, översyn av samarbetet med de syrianska myndigheterna inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och verkliga och riktade sanktioner mot regimen i Syrien, för att få till stånd en förändring av regimen politik.

71. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Bahrain och Jemen att avstå från att använda våld mot demonstranter och att respektera deras rätt till församlings- och yttrandefrihet. Parlamentet betonar att de som bär skulden för att människor dödas och såras så snart som möjligt kommer att hållas ansvariga och ställas inför rätta, antingen i nationell domstol eller i Internationella brottmålsdomstolen i Haag. EU och dess medlemsstater uppmanas att stödja de fredliga strävandena efter demokrati hos folken i Bahrain och Jemen, att se över sin politik gentemot dessa länder, respektera EU:s uppförandekod om vapenexport och vara beredda – om de nationella myndigheterna gör ett seriöst åtagande – att hjälpa till vid genomförandet av konkreta politiska, ekonomiska och sociala reformplaner i dessa länder. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över utvecklingen av situationen i Bahrain, och särskilt dödsdomarna mot fyra protestanter den 28 april 2011. Parlamentet anmodar vice ordföranden/den höga representanten att göra påtryckningar gentemot myndigheterna i Bahrain för att de tillfälligt ska stoppa avrättningar samt säkerställa rättvisa rättegångar med tillfredsställande rätt till juridiskt ombud och till överklagande.

72. Europaparlamentet står fast vid sitt helhjärtade stöd för den särskilda domstolen för Libanon, som är en oberoende domstol som inrättades genom FN:s säkerhetsråds resolution 1757 och som är av högsta juridiska standard. Parlamentet vidhåller sitt starka stöd för Libanons suveränitet, enhet och territoriella integritet och för en fullgod funktion för alla libanesiska institutioner. Den interna stabiliteten kan förenas med respekt för folkrätten. Alla politiska krafter i Libanon uppmanas att fortsätta delta i en öppen och konstruktiv dialog för att främja alla libanesiska medborgares välfärd, välstånd och säkerhet. Parlamentet lovordar den viktiga roll som FN:s interimstyrka i Libanon, Unifil, har haft och efterlyser ett genomförande av alla bestämmelser i FN:s säkerhetsråds resolution 1701.

Asien

73. Europaparlamentet betonar att utgångspunkten för varje långsiktig lösning på krisen i Afghanistan måste vara de afghanska medborgarnas intressen med avseende på inre säkerhet, civilskydd och ekonomiska och sociala framsteg. Varje lösning bör också innehålla konkreta åtgärder för att utrota fattigdom och diskriminering av kvinnor, stärka respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, samt

Onsdagen den 11 maj 2011

mekanismer för försoning, ett slut på opiumproduktionen, en stark samhällsbyggnad, integration av Afghanistan i världssamfundet och utdrivning av al-Qaida ur landet. Afghanistan måste utrustas med en polisstyrka som kan säkra minimala säkerhetsstandarder och därigenom gör det möjligt för den utländska militära närvaron att senare dra sig tillbaka. För att EU och världssamfundet i stort ska göra en meningsfull insats i Afghanistan bör man satsa på att stödja afghanerna i uppbyggnaden av den egna staten med starkare demokratiska institutioner som kan representera folket, garantera rättsstatsprincipen, fred, territoriell integritet, hållbar social och ekonomisk utveckling och förbättra levnadsvillkoren för alla medborgare, särskilt kvinnor och barn, och som respekterar de historiska, religiösa, andliga och kulturella traditionerna hos landets alla etniska och religiösa grupper. Parlamentet påpekar också att det är viktigt att stödja det civila samhället, bygga upp demokratiska institutioner (till exempel genom utbildning av säkerhetsstyrkor och rättsväsendet) och stödja oberoende medier, icke-statliga organisationer och parlamentarisk kontroll.

74. Europaparlamentet upprepar sin åsikt att Pakistan har en nyckelroll i regionen och att ett stabilt, sekulariserat och rättssäkert Pakistan är av central betydelse för stabilitet i Afghanistan och den omgivande regionen, samt betonar dessutom Pakistans potentiella roll i den afghanska fredsprocessen. Pakistan får inte fungera som frizon för al-Qaida och talibanerna. Parlamentet är medvetet om att de förödande översvämningarna i augusti 2010 har varit en motgång för Pakistans nya regering som hade börjat nå framgång i sitt arbete för att bemöta många utmaningar. Rådet och kommissionen uppmanas att tillsammans med det övriga internationella samfundet reagera genom att visa stor solidaritet och konkret stöd för Pakistans brådskande behov av återuppbyggnad och återställande efter översvämningen och för landets ambitioner att skapa ett starkt och välmående samhälle. Parlamentet välkomnar och uppmuntrar EU:s insatser för att öka det politiska stödet för att påskynda uppbyggnaden av institutioner och kapacitet i Pakistan och hjälpa Pakistans demokratiska institutioner att bekämpa extremismen, särskilt genom att försöka avskaffa hädelse-lagarna och genom att stödja det civila samhället i Pakistan. Pakistan uppmanas att omedelbart ansluta sig till icke-spridningsfördraget och att samarbeta fullt ut med Internationella atomenergiorganet i att uppdaga Pakistans kärnvapenarsenal och kärnanläggningar.

75. Europaparlamentet ställer sig helt bakom E3+3-åtagandet att inom kort hitta en förhandlingslösning på kärnkraftsfrågan i Iran i syfte att återupprätta det internationella förtroendet för att Irans kärnprogram har enbart fredliga syften, i enlighet med en grundprincip i icke-spridningsfördraget. Parlamentet stöder rådets tvåspårsstrategi som syftar till att hitta en diplomatisk lösning, eftersom det är det enda hållbara alternativet för att bemöta kärnkraftsfrågan i Iran. Parlamentet beklagar att FN:s säkerhetsråds resolution 1929(2010), som inför en fjärde sanktionsrunda mot Iran på grund av dess kärnenergiprogram, och de nya restriktiva åtgärder som tillkännagetts av EU, Förenta staterna, Japan, Kanada och Australien blev oundvikliga som en följd av att Iran inte samarbetade fullt ut med Internationella atomenergiorganet (IAEA) när det gäller målen med dess kärnenergiprogram. En lösning av kärnkraftsfrågan får inte ske på bekostnad av EU:s stöd för det iranska civila samhället och dess berättigade krav på grundläggande mänskliga rättigheter och verkligt demokratiska val.

76. Europaparlamentet fördömer starkt den fortsatta utmanande, provocerande och antisemitiska retoriken från den iranske presidenten, som krävt att Israel ska "utplånas". Framför allt är det djupt beklagligt att han riktat hot mot själva staten Israels existens. Parlamentet är mycket oroat över att antalet avrättningar i Iran har ökat dramatiskt. Det hela handlar om att staten utför utomrättsliga mord eftersom de sker utan korrekt rättsförfarande. Att medborgare som strävar efter mer frihet och demokrati fortfarande utsätts för systematiskt förtryck är lika nedslående. De officiella ömsesidiga kontakterna mellan Europaparlamentets delegationer och Majlis bör också utnyttjas till att ta upp människorättsfrågor och förenas med villkor om rätt att fritt besöka politiska fångar och människorättsaktivister. Representanterna bör ges möjlighet att fritt utbyta en mängd olika politiska åsikter. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att verka för att återinrätta EU:s delegation i Iran, så att den kan bevaka situationen på plats ur ett EU-perspektiv. Den iranska regimen uppmanas att inte blanda sig i Iraks interna angelägenheter.

77. Europaparlamentet uttrycker sin tillfredsställelse över de utökade sektorsdialogerna med Kina och efterlyser ett samlat och gemensamt arbete om de kontroversiella frågor som belystes vid det senaste toppmötet mellan EU och Kina. Parlamentet välkomnar utvecklingen mot bättre ekonomisk och juridisk samhällsstyrning. Parlamentet är djupt oroat över de fortsatt allvarliga och systematiska kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i landet och över att minoriteters – i synnerhet tibetaners, uigurers och mongolers – mänskliga rättigheter förtrycks. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att fullfölja människorättsdialogen och att se till att de mänskliga rättigheterna ständigt står på dagordningen.

Onsdagen den 11 maj 2011

78. Europaparlamentet påpekar att förbindelserna med Japan kommer att förändras radikalt som en följd av den förskräckliga jordbävning, tsunami och därpå följande kärnkraftsolycka som har drabbat landet. Parlamentet förväntar sig att EU visar solidaritet och ger stöd för att hjälpa de japanska myndigheterna att hantera katastrofen. Förbindelserna med Japan, ett land som delar EU:s demokratiska värderingar och engagemang för de mänskliga rättigheterna, är fortfarande – särskilt efter den senaste tidens dramatiska händelser – ytterst viktiga såväl i ekonomiskt hänseende som när det gäller samarbete i multinationella forum. Den nuvarande tonvikten på Kina får inte överskugga de nödvändiga insatserna för att utvidga samarbetet med Japan och avlägsna återstående hinder för ekonomisk växelverkan.

79. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som vidtagits på båda sidor om Taiwansundet, vilka lett till att man i juni 2010 har undertecknat ett femtontal avtal, inklusive ett ramavtal om ekonomiskt samarbete och ett avtal om immateriella rättigheter. Att utöka förbindelserna över sundet ligger i de båda parternas och EU:s intresse. Parlamentet stöder därför helhjärtat de ekonomiska förbindelserna mellan EU och Taiwan och undertecknandet av ett avtal om ekonomiskt samarbete mellan EU och Taiwan. Parlamentet är fortfarande fast beslutet att stödja Taiwans meningsfulla roll som observatör i relevanta internationella organisationer och verksamheter, t.ex. Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), Världshälsoorganisationen (WHO) och Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO). Parlamentet välkomnar EU:s beslut att bevilja undantag från viseringskravet för taiwanesiska medborgare, vilket kommer att bidra till att stärka handels- och investeringsförbindelserna mellan EU och Taiwan samt kontakterna mellan människor.

80. Europaparlamentet inser Indiens enorma betydelse för Europa, både som framväxande ekonomisk makt i regionen och viktig demokratisk partner. Parlamentet lovordar Indiens samarbete med EU, särskilt i Afghanistan och med Atalanta-insatsen. Parlamentet efterlyser ett närmare samarbete i frågor som rör kärnvapenedrustning, klimatförändring, global ekonomisk styrning och främjandet av demokrati, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter. Parlamentet är bekymrat över hoten mot de medborgerliga friheterna och mänskliga rättigheterna i Jammu och Kashmir och över den kvarvarande kulturella kastbaserade diskrimineringen. Parlamentet förväntar sig att det strategiska partnerskapet med Indien utvecklas i enlighet med den gemensamma handlingsplanen och ger konkreta resultat. Förhoppningsvis kan ett frihandelsavtal snabbt ingås och undertecknas, men det är angeläget att de pågående diskussionerna om ett sådant avtal inte på något sätt undergräver insatserna för att minska fattigdomen i Indien.

Afrika

81. Europaparlamentet stöder och uppmuntrar partnerskap med Afrikanska unionen (AU) och andra afrikanska regionala organisationer för att gripa sig an problem med stabilitet och säkerhet på den afrikanska kontinenten och garantera framsteg på andra nyckelområden, såsom demokratiska styrelseformer och de mänskliga rättigheterna, klimatförändringar och uppfyllande av millennieutvecklingsmålen. Förfarandet med tilltagande ansvar och medinflytande för AU när det gäller säkerhets- och stabilitetsfrågor på den afrikanska kontinenten kräver, särskilt när det är fråga om fredsbevarande uppdrag, att uppbyggnaden av institutioner och beslutsprocessen stärks inom AU, och EU bör bistå AU i detta hänseende.

82. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för beslutet att ta fram en övergripande EU-strategi för Afrikas horn, genom att bidra till återuppbyggnad av statliga institutioner i Somalia och förena mänsklig säkerhet med utveckling, rättsstatsprincipen, respekt för de mänskliga rättigheterna och kvinnors rättigheter och därvid inbegripa alla EU-instrument för att skapa långsiktiga lösningar.

83. Europaparlamentet välkomnar EU:s beredvillighet att stödja det fredliga genomförandet av det övergripande fredsavtalet i Sudan och att verka för en långsiktig stabilitet i regionen. Samtidigt betonar parlamentet behovet av att förnya försöken att avhjälpa osäkerhet och uppnå en varaktig fredsbyggelse om Darfur. Södra Sudans kommande självständighet får konsekvenser för stabiliteten i andra stater där det finns en kulturell uppdelning och är en utmaning som vice ordföranden/den höga representanten måste vara beredd på. Parlamentet lovordar den sudanesiska befolkningen för det problemfria genomförandet av folkomröstningen i södra Sudan, vilket bekräftats av EU:s valobservatörsuppdrag. EU uppmanas att fortsätta stödja parternas ansträngningar för att lösa de återstående frågorna i det övergripande fredsavtalet, och att i synnerhet ta hänsyn till flyktingarnas och de återvändandes situation samt överväga att vidta de åtgärder som krävs för att garantera hållbara relationer mellan de norra och södra delarna efter folkomröstningen.

Onsdagen den 11 maj 2011

84. Europaparlamentet påminner om att Alassane Ouattara är den ende legitime vinnaren i det presidentval som hölls i Elfenbenskusten den 28 november 2010 och att valresultatet inte kan överklagas. Parlamentet noterar att den sittande ledaren Laurent Gbagbo har gripits och hoppas att detta kommer att bidra till att man får slut på våldet. Alla politiska och väpnade krafter i landet uppmanas att respektera den ivorianska väljarkårens vilja och att se till att det fredliga maktskiftet kan genomföras så snart som möjligt. Parlamentet begär i detta sammanhang att lag och ordning återupprättas. EU uppmanas att helhjärtat stödja president Ouattara i hans ansträngningar för att få till stånd försoning, återhämtning och utveckling och för att skapa välstånd och stabilitet för det ivorianska folket.

85. Europaparlamentet anser att EU bör anta en övergripande strategi för säkerhet och stabilitet i Sahelregionen. Terrorism och gränsöverskridande organiserad brottslighet (narkotika, vapen, cigaretter och människosmuggling) utgör inte bara allvarliga hot för länderna i regionen, utan också direkt för Europeiska unionen. EU måste hjälpa länderna i regionen att utarbeta strategier och instrument för att hantera dessa växande hot mot säkerheten genom att använda alla relevanta EU-instrument för att lösa pågående konflikter – exempelvis konflikten i Västsahara – och främja demokratiska reformer i alla länder i regionen, utrota fattigdom, garantera en hållbar utveckling, ta itu med klimatförändringsproblem i regionen, hantera migrationsströmmar syd-syd och syd-nord och trygga demokrati och rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter, institutionsuppbyggnad (särskilt inom säkerhetssektorn) och kampen mot organiserad brottslighet. Dessutom bör en process inledas för att skapa samförstånd bland länderna i regionen, i samarbete med och under ökande ansvar för AU.

86. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut rörande Zimbabwe som innebär en förlängning av de restriktiva åtgärderna mot vissa politiker, tjänstemän och företag som stöder att Mugabe sitter kvar vid makten. Parlamentet beklagar att den demokratiska förändringen hittills inte varit tillräcklig och uppmanar särskilt SADC-länderna att se till att Zimbabwe påskyndar sina framsteg mot fria och rättvisa val under internationellt överinseende och att det sker ett snabbt och smidigt överlämnande av makten.

87. Europaparlamentet uttrycker oro över att GSPF-uppdraget i Guinea-Bissau upphörde i september 2010. Rådet och vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att hitta nya sätt att bekämpa den organiserade brottsligheten Guinea-Bissau så att landet inte blir en ny narkotikastat.

Latinamerika

88. Europaparlamentet välkomnar slutförandet av förhandlingarna om associeringsavtalet med de centralamerikanska länderna och om avtalet om ekonomiskt partnerskap med Peru och Colombia. Parlamentet betonar likväl att EU bör fortsätta prioritera regionala integrationsprocesser i Latinamerika. Med tillfredsställelse noterar parlamentet att förhandlingarna om associeringsavtalet med Mercosur har återupptagits och efterlyser ett snabbt slutförande.

89. Europaparlamentet uppskattar de positiva resultaten från toppmötet mellan EU och Latinamerika/Västindien i Madrid och understryker behovet av att följa genomförandet av Madrid-handlingsplanen. Parlamentet påminner om behovet av att anta en stadga för fred och säkerhet för EU och Latinamerika och att denna stadga, med FN:s stadga och näraliggande internationell rätt som grund, ska innehålla strategier och handlingslinjer för gemensamma politiska och säkerhetsinriktade åtgärder för att möta gemensamma hot och utmaningar.

*

* *

90. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, EU-medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, talmannen i Natos parlamentariska församling, OSSE:s tjänstgörande ordförande, talmannen i OSSE:s parlamentariska församling, ordföranden för Europarådets ministerkommitté och talmannen i Europarådets parlamentariska församling.

Onsdagen den 11 maj 2011

Utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken efter Lissabonfördragets ikraftträdande

P7_TA(2011)0228

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken efter Lissabonfördragets ikraftträdande (2010/2299(INI))

(2012/C 377 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Förenta nationernas stadga,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin "Ett säkert Europa i en bättre värld", som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och av rapporten om genomförandet av den "Att skapa säkerhet i en värld i förändring", som antogs av Europeiska rådet den 11–12 december 2008,
- med beaktande av utrikesrådets (försvar) slutsatser om GSFP, som antogs den 9 december 2010 och den 31 januari 2011,
- med beaktande av resultatet från toppmötet mellan Förenade kungariket och Frankrike om säkerhets- och försvarssamarbete den 2 november 2010,
- med beaktande av strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen, som godkändes av Europeiska rådet den 25–26 mars 2010,
- med beaktande av rådets beslut av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 november 2010 om civil-militärt samarbete och utvecklingen av civil-militär kapacitet ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2010 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0166/2011).

Säkerhets- och utrikespolitik

1. Europaparlamentet påminner om att det internationella systemet genomgår snabba och genomgripande förändringar som drivs av maktförskjutningen mot framväxande internationella aktörer och ett allt större ömsesidigt beroende, vilket omfattar ekonomiska och finansiella svårigheter, miljöförstörelse och klimatförändringar, knappa energi- och råvaruresurser samt de därmed sammanhängande säkerhetsutmaningarna.

2. Europaparlamentet inser att Europeiska unionen, i en orolig omvärld och i tider av ekonomisk och finansiell kris, måste stärka sitt strategiska oberoende och slå vakt om sina värderingar och intressen samt skydda sina medborgare, genom att utveckla en gemensam vision av de viktigaste utmaningarna och hoten och genom att samla sin kapacitet och sina resurser för en adekvat reaktion på dessa utmaningar och hot, och därigenom bidra till bevarandet av internationell fred och global säkerhet, bland annat genom att sträva efter en verklig multilateralism.

⁽¹⁾ EUT L 201, 3.8.2010, s. 30–40.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0419.

⁽³⁾ EUT C 349E, 22.12.2010, s. 63.

Onsdagen den 11 maj 2011

3. Europaparlamentet anser att ett stärkt strategiskt oberoende i säkerhetsfrågor för EU:s del omfattar förmågan att enas om gemensamma politiska mål och strategiska riktlinjer, att ingå strategiska partnerskap med relevanta internationella organisationer, däribland Nato, och stater för att samla in lämplig information och utarbeta gemensamma analyser och bedömningar, att förvalta och vid behov förena ekonomiska, civila och militära resurser, att planera och driva effektiva krishanteringsinsatser inom ramen för de utvidgade Petersbergsuppgifterna samt att utforma och genomföra en gemensam försvarspolitik, och därmed ta de första konkreta stegen mot ett gemensamt försvar.
4. Europaparlamentet understryker att de nya bestämmelser om en gemensam säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) som infördes genom Lissabonfördraget är ett tydligt politiskt uttryck för EU:s avsikter att verka som en stabiliserande kraft i världen. De utgör också en tydlig rättslig ram som stärker EU:s förmåga att bedriva sin utrikes- och säkerhetspolitik med hjälp av en heltäckande strategi, där alla de instrument som står till unionens och medlemsstaternas förfogande utnyttjas, i syfte att förebygga och hantera kriser och konflikter samt bygga en varaktig fred.
5. Europaparlamentet framhåller särskilt följande:
- a) Gusp (den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) och GSFP, som är en del av Gusp, omfattas numera av den rättsligt bindande institutionella ram som utgörs av EU:s principer (demokratins, rättsstatens, de mänskliga rättigheternas och de grundläggande friheternas allmängiltighet och odelbarhet, respekten för människovärdet, principerna om jämlikhet och solidaritet samt respekten för principerna i FN-stadgan och i folkrätten, inklusive skyddsansvaret), och målen för dessa politikområden har gått upp i de allmänna målen för EU:s yttre åtgärder.
  - b) När EU bedriver sin utrikes- och säkerhetspolitik ska unionen säkra konsekvensen och sammanhållningen mellan de olika delarna av sina yttre åtgärder och mellan externa och interna politikområden. Vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik har ett särskilt ansvar i denna fråga.
  - c) I nära samarbete med medlemsstaterna leder vice ordföranden/den höga representanten Gusp, lägger fram förslag till GSFP-beslut och GSFP-uppdrag samt om utnyttjande av nationella resurser och unionsinstrument tillsammans med kommissionen, samordnar vid behov dessas civila och militära delar samt fungerar som ordförande för rådet (utrikes frågor) och vice ordförande för kommissionen med ansvar för såväl yttre förbindelser som samordningen av och konsekvensen i EU:s yttre åtgärder som helhet.
  - d) Unionens höga representant har befogenhet att för rådet lägga fram förslag på området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, antingen på eget initiativ eller på begäran av Europeiska rådet, under Europeiska rådets allmänna ledning – rådet kan i sådana fall fatta beslut genom kvalificerad majoritet.
6. Europaparlamentet understryker att det krav på konsekvens som fastställs i fördraget, den nya lydelsen av artikel 40 i EU-fördraget (enligt vilken genomförandet av såväl Gusp som EU:s övriga politikområden inte ska påverka tillämpningen av respektive förfaranden) och färsk rättspraxis från EU-domstolen (se målet om handeldvapen och lätta vapen) skyddar såväl gemenskapsmetodens företrädesrätt som särdragen och befogenheterna för Gusp. Samtidigt uppmuntras en tillnärmning av olika politikområden, instrument, resurser och rättsliga grunder i en överordnad helhetsstrategi där bidragandet till freden och säkerheten i världen blir ett övergripande mål för EU:s yttre och inre åtgärder och GSFP ett av unionens redskap. Militära medel kan även sättas in vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människan; ett praktiskt exempel på detta var när EU:s militära stab samordnade den militära kapaciteten till stöd för de civila humanitära räddningsinsatserna under översvämningarna i Pakistan 2010, i överensstämmelse med FN:s tillämpliga riktlinjer om användning av militära och civila försvarsmedel vid internationell katastrofhjälp (Osloriktlinjerna) och efter en begäran av kommissionen.
7. Europaparlamentet uttrycker därför oro över att det fortfarande, över ett år efter Lissabonfördragets ikraftträdande, inte finns några påtagliga tecken på en övergripande strategi för EU efter Lissabon som kan övervinna gamla förfaranderelaterade och institutionella hinder, samtidigt som de olika rättsliga befogenheterna bevaras när EU-medborgares säkerhet står på spel.

Onsdagen den 11 maj 2011

8. Europaparlamentet är övertygat om att en trovärdig yttre säkerhetspolitik kräver ett större inbördes beroende medlemsstaterna emellan, bättre inre sammanhållning samt ett ömsesidigt förtroende och en ömsesidig solidaritet, på ungefär samma sätt som vad som uppnåtts när det gäller den inre säkerheten genom Schengensamarbetet (där Schengenländerna genom att skydda sina egna gränser också skyddar övriga medlemsstaters gränser, nationella regler får giltighet över hela Europa och uppdrag som rör skyddet av nationens säkerhet kan utföras även på en annan stats territorium eller av gemensamma team som agerar i enlighet med EU:s normer).

9. Europaparlamentet beklagar medlemsstaternas ovilja att komma fram till en gemensam hållning i fråga om Libyenkrisen, FN:s säkerhetsråds resolution 1973 och hur denna ska genomföras. Parlamentet är djupt oroat över faran att tillfälliga koalitioner av villiga stater eller bilaterala samarbeten betraktas som hållbara alternativ till GSFP, då ingen stat i Europa har kapaciteten att bli en global aktör av vikt på säkerhets- och försvarsområdet i det nya århundradet. Parlamentet påminner om att Lissabonfördraget erbjuder en möjlighet att anförtro genomförandet av en krishanteringsinsats åt en grupp medlemsstater, dock inom ramen för ett rådsbeslut där målen, räckvidden och villkoren för insatsen anges. Vice ordföranden/den höga representanten ska också knytas till insatsen. Om en trovärdig, ny taktik för politiken för vårt södra grannskap ska kunna utformas är det helt nödvändigt med ett gemensamt svar på händelserna i Libyen. Parlamentet påminner om att mandatet i FN:s säkerhetsråds resolution 1973(2011) om att skydda civila i Libyen inte bör överskridas genom oproportionerlig användning av våld. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att vidta konkreta åtgärder för att säkra ett tidigt eldupphör i syfte att stoppa blodutgjutelse och lidande bland Libyens folk. Parlamentet uppmanar med eftertryck vice ordföranden/den höga representanten att spela en kraftfull och direkt roll för att främja politiska initiativ i denna riktning. Det är av avgörande betydelse att nära samarbeta med det interimistiska nationella övergångsrådet, Afrikanska unionen och Arabförbundet i syfte att kanalisera den aktuella militära konflikten i riktning mot politiska och diplomatiska lösningar, däribland målet att se till att Gaddafiregimen avgår. Parlamentet understryker att utarbetandet av en strategi för Sahelregionen och Afrikas horn utgör ytterligare en konkret möjlighet för EU att visa prov på sin förmåga att ta sig an utmaningar i såväl säkerhets- som utvecklingsfrågor.

10. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att utföra sitt uppdrag att kartlägga EU:s strategiska intressen och politiska mål genom att utarbeta en strategi för EU:s utrikespolitik som är framtagen för internationella händelser, bygger på en verklig tillnärmning mellan de olika dimensionerna av EU:s yttre åtgärder och regelbundet ses över. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och rådet att vidareutveckla begreppet "människors säkerhet" och göra det till ett centralt begrepp i EU:s utrikespolitiska strategi samt omsätta det i konkreta politiska riktlinjer.

11. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet och dess ordförande att sätta i gång med denna uppgift på grundval av en politisk dialog med Europaparlamentet och att diskutera dess rekommendationer. Parlamentet hävdar att denna dialog är nödvändig i ljuset av de nya fördragsbestämmelserna och behovet att ta fram och genomföra en utrikespolitisk strategi som bygger på ett verkligt helhetsgrepp. Dialogen bör föras regelbundet, med lika stort fokus på tidigare framsteg som gjorts som på framtidsutsikterna.

12. Europaparlamentet understryker sin roll som det organ som direkt representerar unionens medborgare, något som betyder att parlamentet är en avgörande källa till den demokratiska legitimiteten för Gusp och GSFP och ger tyngd åt parlamentets rätt att förvänta sig att dess ståndpunkter och rekommendationer kommer att beaktas i vederbörlig ordning.

13. Europaparlamentet påminner dessutom om att vice ordföranden/den höga representanten enligt fördraget ska godkännas av parlamentet, att parlamentet är medbeslutande i frågor som rör budgeten för EU:s yttre åtgärder, inklusive civila uppdrag inom Gusp och GSFP och administrativa kostnader som uppkommer i samband med EU:s militära samordning, och att parlamentets samtycke är väsentligt för att EU:s strategier ska kunna omsättas i lagstiftning och för att internationella avtal ska kunna ingås, inklusive sådana som huvudsakligen rör Gusp, med undantag endast för avtal som uteslutande rör Gusp.

14. Europaparlamentet önskar samtidigt förstärka samarbetet med de nationella parlamenten i EU kring utövandet den demokratiska kontrollen av Gusp och GSFP, med målet att ömsesidigt förstärka deras respektive inflytande över de politiska val som görs av de andra EU-institutionerna och av medlemsstaterna, samtidigt som de nationella parlamentens nuvarande försvarspolitiska befogenheter respekteras till fullo. Parlamentet beklagar att ingen överenskommelse nåddes vid sammanträdet med konferensen för talmän i medlemsstaternas parlament den 4-5 april 2011 om hur en interparlamentarisk konferens om Gusp och

Onsdagen den 11 maj 2011

GSFP ska vara beskaffad och ser fram emot ett avtal med de nationella parlamenten om nya former för interparlamentariskt samarbete på detta område. Parlamentet påminner om att det i artikel 9 i protokoll nr 1 till Lissabonfördraget om de nationella parlamentens roll tydligt fastslås att Europaparlamentet och de nationella parlamenten tillsammans ska bestämma hur ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete ska organiseras och främjas inom unionen.

15. Europaparlamentet framhåller den roll som kommissionen ges av fördragen för att verkställa den politik och de åtgärder som har ett samband med de övriga dimensionerna av EU:s yttre åtgärder, ta initiativ till lagstiftning, genomföra budgeten och administrera gemenskapsprogrammen samt sköta EU:s yttre representation, utom när det gäller Gusp. Rådet, kommissionen och parlamentet uppmanas att stärka sitt samarbete i syfte att säkra enhetlighet mellan de olika områdena av EU:s yttre åtgärder för ett effektivare utnyttjande av instrumenten inom GSFP, med respekt för vars och ens behörighet.

16. Europaparlamentet påpekar att vice ordförandens/den höga representantens befogenheter och ansvarsområden inte innebär dubbla roller, utan en sammanslagning av funktioner och källor till legitimitet, vilket ställer henne i centrum för processen att föra samman de olika instrumenten, aktörerna och förfarandena för EU:s yttre åtgärder i en sammanhållen relation. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att tolka sin roll som proaktiv och att i en konstruktiv dialog med parlamentet verka dels för att aktivt främja politisk enighet mellan medlemsstaterna kring de strategiska linjerna och politiska alternativen för Gusp och GSFP, dels för att säkra konsekvensen i, effektivt samordna och fullständigt utnyttja potentialen till synergier mellan Gusp och GSFP och andra delar av unionens yttre åtgärder, liksom mellan de delar av unionens interna politik som påverkar eller får konsekvenser på det externa planet.

17. Europaparlamentet anser att Europeiska utrikestjänsten har en nyckelroll för att få till stånd en effektiv, heltäckande strategi som bygger på en fullständig integrering av GSFP, Gusp och de andra delarna av EU:s yttre åtgärder, i synnerhet utvecklingssamarbetet samt politiken för handel och en tryggad energiförsörjning. Parlamentet välkomnar resultatet av förhandlingarna, som ledde till att Europeiska utrikestjänsten inrättades som en struktur till stöd för EU:s institutioner och för de olika dimensionerna i unionens yttre åtgärder, och som gav utrikestjänsten ett brett spektrum av befogenheter och ansvarsområden och en fast koppling till kommissionen, utan att på något sätt inkräkta på kommissionens behörighet. Parlamentet hoppas att utrikestjänstens uppdrag att genomföra en strategisk planering av de viktigaste finansiella instrumenten med koppling till EU:s yttre åtgärder får till resultat att de används konsekvent för att främja EU:s principer och mål.

18. Europaparlamentet upprepar att det behövs en närmare samordning och mer samverkan mellan de civila och militära strukturerna och kapaciteterna för krishantering inom ramen för den övergripande strategin, samtidigt som åtskillnaden mellan de civila och militära rollerna och de olika beslutsprocesserna och befälsordningarna bevaras.

19. Europaparlamentet beklagar att den provisoriska organisationsplanen för utrikestjänsten inte omfattar alla befintliga enheter som sysslar med planläggning och programplanering av krishantering samt konfliktförebyggande och fredsbyggande arbete inom GSFP-strukturerna i linje med Madridöverenskommelsen. Parlamentet begär i detta sammanhang för det första att man håller regelbundna sammanträden i en krishanteringsnämnd bestående av direktoratet för krishantering och planering, den civila planerings- och ledningsenheten, EU:s militära stab, Sitcen, enheterna för fredsbyggande, konfliktförebyggande, medling och säkerhetspolitik, ordförandeskapet för Kusp, de geografiska kontoren och övriga tematiska strukturer som berörs, underställda vice ordföranden/den höga representanten och den verkställande generalsekreteraren, med deltagande av kommissionens strukturer för humanitärt bistånd, civilskydd och inre säkerhet, efter omständigheterna. Dessa sammanträden skulle samordnas av den verkställande direktören för krisinsatser. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att förse krishanteringsnämnden med ett effektivt system för varningar och nödsituationer och en stor, gemensam ledningscentral som är placerad hos utrikestjänsten, så att övervakning kan genomföras dygnet runt, sju dagar i veckan för att på så sätt undvika de aktuella operativa överlappningarna, som knappast låter sig förenas med behovet av ett lämpligt system för övervakning och snabbinsatser vid kriser. Parlamentet anser att samordning och utbyte på regelbunden basis bör säkras mellan detta system och det europeiska centrum för krisberedskap som kommissionen håller på att bygga upp, i syfte att säkra lämpliga samverkansvinster, med respekt för varandras behörigheter. För det andra efterlyser parlamentet en permanent arbetsstruktur som innefattar ovan nämnda aktörer och som går utöver den akuta krishanteringen, i syfte att utveckla gemensamma tillvägagångssätt, till exempel på områdena för rättsstatsprincipen och reformer av säkerhetssektorn. För det tredje kräver parlamentet en halvtidsöversyn av den nuvarande ramen i syfte att etablera en verkligt integrerad strategisk planering och begreppsmässig utveckling för utrikestjänsten på området för krishantering och fredsbyggande.

Onsdagen den 11 maj 2011

20. Europaparlamentet anser att krishanteringsnämnden bör förse utrikestjänsten med en enhetlig beredskapsplanering för tänkbara insatsområden och krisscenarion, även genom en krisplattform för praktisk krishantering både i Bryssel och på fältet för att samordna utnyttjandet av de olika finansiella instrument och resurser som står till EU:s förfogande, utan att detta undergräver de enskilda beslutsförfaranden och rättsliga grunder som gäller för utnyttjandet av civila och militära resurser i samband med Gusp och GSFP eller för användningen av gemenskapsinstrumenten.

21. Europaparlamentet understryker behovet att förstärka de civila och militära strukturerna, avdelningarna och enheterna för krishantering inom utrikestjänsten och kommissionen genom att sprida ut dem och organisera dem på ett mer rationellt sätt. Detta innebär i synnerhet följande:

- a) Parlamentet begär en förstärkning av enheten för operativ planering av civila uppdrag inom den civila planerings- och ledningsenheten.
- b) Parlamentet upprepar sitt krav på att tjänsten för utrikespolitiska instrument (FPIS), som planerar och programmerar krisinsatsåtgärderna enligt artikel 3 i kommissionens instrument för stabilitet, integreras i utrikestjänstens strukturer för krishantering och fredsbyggande, vilket bör ske genom att de 12 AD- och 5 AST-tjänster, tidigare Relex/A2, som har varit placerade i enhet 2 i det nya utrikespolitiska instrumentet överförs till utrikestjänsten. Parlamentet påpekar att denna överföring är en förutsättning för att häva reservationerna om motsvarande post i kommissionens budget.
- c) Parlamentet stöder inrättandet av ett gemensamt servicecenter för hantering av GSFP-uppdrag som i ett interinstitutionellt kontor förenar kommissionens enhet 3 "Gusp-uppdrag inom ramen för de utrikespolitiska instrumenten" (före detta Relex/A3) och enheten "Uppdragsstöd" hos den civila planerings- och ledningsenheten. Genom att ta över de uppgifter som gäller personal, logistik, upphandling och finansiering i samband med civila GSFP-uppdrag och befria uppdragschefen från en del av de administrativa uppgifterna skulle den nya tjänsten garantera en ökad effektivitet, såväl genom att samla de administrativa funktionerna, till att börja med processen för val och rekrytering av personal, som genom att centralisera inköp och drift av utrustning.

22. Europaparlamentet beklagar de bristfälliga resultaten i processen att nå de civila kapacitetsmålen för 2010, framför allt om man jämför de personalenheter som ställts till förfogande på papperet från medlemsstaterna och de resurser som faktiskt står till uppdragens förfogande, de måttliga framstegen när det gäller utbildning av personalen (frånvaro av gemensamma standarder, begränsat antal utbildningsprogram som laddats upp till programmet för utbildningsmöjligheter inom programmiljön Goalkeeper, "Schoolmaster"). Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, rådet och medlemsstaterna att med gemensamma ansträngningar åter få liv i processen för utveckling av civil kapacitet, framför allt vad gäller rekrytering, jämn könsfördelning, utbildning och utnyttjande. Parlamentet framhåller särskilt vikten av att man fortsätter att bygga på den grund som lagts genom de två civila kapacitetsmål som EU hittills har eftersträvat för att möta dessa olösta utmaningar. Det bör upprättas en EU-mekanism som stärker den civila kapaciteten, särskilt genom utbildning för och utökning av den civila delen av den europeiska säkerhets- och försvarsakademien.

Säkerhet och försvar

23. Europaparlamentet bekräftar att tillförlitliga, pålitliga och tillgängliga militära resurser är ett nödvändigt villkor för en självständig GSFP och en heltäckande strategi, och att dessa resurser bör tillhandahållas av medlemsstaterna. Parlamentet betonar vidare att sådana militära resurser kan utnyttjas för olika ändamål, inte minst civila, inom ramen för de principer som ligger till grund för EU:s handlande på den internationella arenan och självständigheten för EU:s rättssystem.

24. Europaparlamentet beklagar den skarpa kontrasten mellan de 200 miljarder euro per år som medlemsstaterna avsätter till försvaret och bristen på resurser som står till EU:s förfogande, liksom de plågsamt segdragna konferenserna för att få fram styrkor för EU:s militära operationer, samtidigt som det finns överflödigt kapacitet och personal. Parlamentet beklagar djupt att metoden med styrkebidragsprocesser har tillämpats i mer än tolv år utan att åstadkomma några konkreta kvantitativa eller kvalitativa förbättringar av den militära kapacitet som finns tillgänglig för uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet framhåller behovet av regelbunden utvärdering av förbättringarna av den militära kapaciteten. Parlamentet påpekar att det råder en allt större obalans mellan å ena sidan den växande efterfrågan från utlandet och å andra sidan de resurser som medlemsstaterna ställer till förfogande för unionen.

Onsdagen den 11 maj 2011

25. Europaparlamentet konstaterar med oro att den nuvarande ekonomiska åtstramningen riskerar att resultera i nedskärningar som inte är samordnade på EU-nivå och i fortsatta överlappningar som skulle kunna ifrågasätta GSFP som sådan, när medlemsstaterna i stället borde göra smartare investeringar i försvaret genom att samla och dela på en större andel av sin försvarskapacitet, sin budget och sina behov samtidigt som man uppnår en bättre säkerhet för sina medborgare. Medlemsstaterna uppmanas att möjliggöra större insyn i sina respektive försvarsbudgetar.

26. Europaparlamentet påminner om att Gusp och GSFP även bör resultera i nedrustning och icke-spridning av vapen, från handeldvapen och lätta vapen till kärnstridsvapen och ballistiska robotar. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas med eftertryck att ge denna strategi högsta prioritet genom att främja en ny serie föregripande åtgärder för att ta itu med de frågor som rör landminor, klustervapen, ammunition som innehåller utarmat uran, handeldvapen och lätta vapen samt biologiska, kemiska och kärntekniska massförstörelsevapen och deras bärare. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas också att årligen rapportera till Europaparlamentet om genomförandet av 2010 års konferens för översyn av icke-spridningsfördraget och om konferensens handlingsplan för nedrustning och icke-spridning.

27. Europaparlamentet beklagar djupt den omfattande överlappningen bland EU:s försvarsprogram. Det finns till exempel över tjugo program för pansarfordon, sex olika program för attackubåtar, fem program för luftvärnsrobotar och tre program för stridsflygplan, vilket innebär att man inte uppnår skalfördelar, att de begränsade ekonomiska resurserna slösas bort och att priserna på europeisk försvarsutrustning pressas upp. Detta resulterar också i en fortlöpande fragmentering av det europeiska försvarets industriella och tekniska bas, försämrar konkurrenskraften för hela den säkerhetsrelaterade industrisektorn i Europa och äventyrar därmed direkt det tekniska ledarskapet och sysselsättningen.

28. Europaparlamentet bekräftar att man måste visa en stark gemensam och långsiktig politisk vilja och fullt ut utnyttja möjligheterna i Lissabonfördraget när det gäller samtliga frågor som nämnts ovan, och menar också att det gradvisa utarbetandet av en gemensam försvarspolitik som kan leda till ett gemensamt försvar ska syfta till att förstärka EU:s förmåga att reagera på kriser och ombesörja ett långsiktigt freds- och uppbyggande, och framför allt att stärka Europas strategiska oberoende och handlingsförmåga. Parlamentet begär att Europeiska rådet anordnar ett extra möte om EU:s säkerhet och försvar. Parlamentet upprepar sin begäran om att en vitbok om EU:s säkerhet och försvar utarbetas inom ramen för en process där alla berörda parter i EU ingår, på grundval av nationella översyner av säkerhet och försvar i samtliga medlemsstater. Översynerna bör genomföras enligt en gemensam mall som möjliggör direkta jämförelser av den nuvarande kapacitetens och planeringsförutsättningarnas starka och svaga sidor.

29. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att stödja Europeiska försvarsbyrån som det specialiserade EU-organ som har till uppgift att identifiera och utveckla försvarskapacitet på kris- och katastrofområden och att främja och stärka det europeiska försvarsmaterielsamarbetet.

30. Europaparlamentet noterar att den fransk-brittiska överenskommelsen av den 2 november 2010 om säkerhets- och försvarssamarbete har börjat tillämpas utanför EU-fördragets ramar. Parlamentet hoppas dock att detta senaste försök till fransk-brittiskt samarbete ska kunna fungera som en katalysator för ytterligare framsteg på EU-nivå i enlighet med unionens institutionella ram och det logiska behovet av rationalisering, driftskompatibilitet och kostnadseffektivitet. Parlamentet understryker att Europeiska försvarsbyrån bör ha en understödjande roll i detta sammanhang. Det nuvarande fransk-brittiska försvarssamarbetet bör omfatta en färdplan för ett effektivare europeiskt försvarssamarbete som grundar sig på kapacitetsplanering och ömsesidigt beroende. Parlamentet uppmanar den franska och den brittiska regeringen att göra åtaganden kring framtida EU-system för att på multilateral basis samla och dela resurser.

31. Europaparlamentet understryker att det permanenta strukturerade samarbetet i enlighet med fördraget innebär ett rättsligt skydd och rättsliga skyldigheter och också är ett instrument som främjar en bättre användning av GSFP-medlen i tider av ekonomiska åtstramningar och bidrar till att komma till rätta med bristen på samförstånd mellan medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att utan vidare dröjsmål fastställa målen för och innehållet i detta samarbete, med deltagande av samtliga medlemsstater som är både politiskt villiga och militärt kapabla.

Onsdagen den 11 maj 2011

32. Europaparlamentet anser att försvarsministrarnas roll behöver stärkas inom rådet i konstellationen utrikes frågor.

33. Europaparlamentet påminner om att klausulen om ömsesidig hjälp utgör en rättsligt bindande skyldighet till faktisk solidaritet i händelse av ett angrepp utifrån mot någon av medlemsstaterna, utan att detta strider mot Natos roll i den europeiska säkerhetsstrukturen, samtidigt som man respekterar den neutralitet som några av medlemsstaterna valt. Parlamentet vill därför se en seriös diskussion om den verkliga effekten av klausulen om ömsesidig hjälp. I diskussionen bör man ta upp de olösta frågor i genomförandebestämmelserna som lyftes ut ur förslaget till fördrag om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet efterlyser ett utarbetande av politiska riktlinjer, en absolut nödvändighet inte minst med tanke på det nyligen upphävda ändrade Bryssel fördraget (VEU).

34. Europaparlamentet anser att tiden nu är inne att efter politiska och institutionella resultat nå ett konkret resultat i fråga om den militära kapaciteten i samband med utvecklingen av GSFP. Parlamentet påminner om de stora möjligheter att främja utvecklingen av den kapaciteten och beskriva den progressiva ramen för EU:s försvarspolitik som erbjuds i bestämmelserna som infördes genom Lissabonfördraget, och understryker behovet av att de får en snar tillämpning.

35. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att satsa helhjärtat på tillhandahållande och underhåll av militär kapacitet och att möta den utveckling som innebär större tonvikt vid de kvalitativa aspekterna. Parlamentet instämmer i kraven från det informella mötet med försvarsministrarna i Gent, den tysk-svenska rapporten och Weimarinitiativet, och begär att man utan dröjsmål övergår till den operativa fasen i enlighet med rådets slutsatser från december 2010, där försvarsministrarna kom överens om att Europeiska försvarsbyrån bör intensifiera sitt arbete för att underlätta kartläggningen av områden där man kan samla och gemensamt utnyttja militär kapacitet, bland annat med stöd av en expertgrupp. Parlamentet framhåller att denna nya strategi för kapacitetsutveckling måste bli en framgång, och uppmanar medlemsstaterna att respektera den tidsfrist som fastställdes av rådet i december 2010. Stabscheferna för EU:s väpnade styrkor har fått i uppdrag att fram till maj 2011 inventera sina kapaciteter, EU:s militära stab har fått i uppdrag att använda dessa uppgifter för att ta fram en översikt till mitten av 2011 och EU:s försvarsministrar kommer att dra sina definitiva slutsatser före årsskiftet. Parlamentet uppmanar byrån att göra detta nya initiativ till en prioriterad fråga och att upprätta en förteckning över potentiella nya projekt (till exempel områden som satellitkommunikation, medicinskt stöd, marin logistik och it-säkerhet) för att undvika dubblering av kostnader och öka driftskompatibiliteten.

36. Europaparlamentet ansluter sig till rekommendationerna från rådet (utrikes frågor) i januari 2011, som uppmanade vice ordföranden/ den höga representanten att gå vidare med de frågor som togs upp i Weimarinitiativet, så att konkreta åtgärder snarast möjligt kan vidtas på grundval av en rapport som ska läggas fram vid ett möte med rådet (utrikes frågor) i mitten av 2011, i syfte att i största möjliga mån uppnå konkreta resultat före årsskiftet, inklusive möjligheten att utvidga sådana initiativ till andra intresserade medlemsstater.

37. Europaparlamentet bekräftar behovet att få bukt med den nuvarande obalansen vad gäller kapaciteten att planera och leda civila respektive militära operationer, genom att förse EU med en permanent militär-strategisk planerings- och ledningsnivå eller operationshögkvarter som gör det möjligt för EU att vidta mer återverkande och kostnadseffektiva åtgärder. Parlamentet understryker det begränsade utnyttjandet av Berlin Plus-avtalen som hittills enbart har gällt övertagandet av redan befintliga Natouppdrag och problemen i samband med ramen för Nation Trak på grundval av utnyttjandet av fem nationella operationshögkvarter, och den därav följande bristen på förplanering och svårigheterna att samla styrkan och den allt mer komplicerade samordningen av civil och militär kapacitet.

38. Europaparlamentet anser att det nuvarande operativa centret förvisso utgör ett välkommet första steg, men är otillräckligt och inte motsvarar den ambitionsnivå som bör gälla för ett permanent operativt högkvarter, och anser att det måste göras permanent och få möjligheter att leda mer omfattande uppdrag, att det måste föras med tillräckliga personalresurser och den operativa infrastruktur som krävs, att man måste åtgärda opålitligheten i infrastrukturen för EU:s kommunikations- och informationssystem, som i första hand beror på avsaknaden av en permanent (C2-)struktur för ledning och kontroll (och en relevant rättslig ram), vilket även kan påverka situationsmedvetenheten negativt. Parlamentet förespråkar att man samlar det militära högkvarteret och det civila högkvarteret på ett och samma ställe för att kunna genomföra samtliga militära och civila operationer och maximalt utnyttja de eventuella synergier, samtidigt som man respekterar de skilda civila och militära befälsordningarna, de olika beslutsprocesserna och mekanismerna för finansiering.

Onsdagen den 11 maj 2011

39. Europaparlamentet välkomnar vice ordföranden/den höga representantens erkännande av EU:s behov av en militär ledningskapacitet i hennes svar på Weimarinitiativet. Parlamentet hävdar att den kostnadseffektivitetsanalys som begärts av vice ordföranden/den höga representanten även bör beakta de kostnader som uppkommer på grund av avsaknaden av ett operativt högkvarter för EU. Parlamentet förklarar sin avsikt att främja en studie av den aspekten och den nya strukturens eventuella kostnader och finansieringsmekanismer.

40. Europaparlamentet inser värdet av stridsgrupperna, men efterlyser en noggrann översyn av själva begreppet och gruppernas struktur, som hittills inte utnyttjats, så att större flexibilitet och effektivitet kan uppnås. Parlamentet anser att

- man kunde överväga att specialisera en av de två stridsgrupperna i nischkapaciteter och/eller kapaciteter anpassade för konflikter av låg intensitet som kräver såväl civila som militära uppdrag,
- man bör låta de operativa kostnaderna bäras av Athena-mekanismen, som ska ses över under det polska ordförandeskapet.

41. Europaparlamentet understryker fördragets hänvisning till att en europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel ska utarbetas under medverkan av Europeiska försvarsbyrån, och efterlyser ett samarbete mellan EU:s institutioner och organ samt medlemsstaterna i detta syfte när en sådan politik ska utformas och genomföras.

42. Europaparlamentet uppmuntrar ett nära samarbete mellan Europeiska försvarsbyrån och kommissionen i syfte att stärka kapaciteten till dubbelt utnyttjande och på sätt finna en så heltäckande strategi som möjligt i fråga om säkerhetsrelaterad forskning till förmån för en bättre synergisk hantering av civila och militära resurser, framför allt genom säkerhetstemat i ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling. Parlamentet välkomnar följaktligen planerna på ett åttonde ramprogram som även avser den yttre säkerheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att bekräfta att krishanteringen verkligen är av civil-militär karaktär och att överväga att avsätta EU-medel för att finansiera säkerhets- och försvarsrelaterad forskning med civila användningsområden. Detta samarbete bör dock inte överskrida vad som är nödvändigt för ett civil-militärt samarbete med syfte att bevara freden, förebygga konflikter, stärka den internationella säkerheten och hantera kriser.

43. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck chefen för Europeiska försvarsbyrån (vice ordföranden/den höga representanten) och rådet att i god tid presentera ett nytt rådsbeslut om inrättandet av Europeiska försvarsbyrån, utifrån byråns nya roll i enlighet med Lissabonfördraget. Mot bakgrund av Lissabonfördraget och dess konsekvenser för Europeiska försvarsbyrån ställer sig parlamentet frågande till byråns rättsliga grund, som är från 2004. Rådet uppmanas att informera Europaparlamentet om de förändringar som krävs i rådets gemensamma åtgärd om inrättandet av Europeiska försvarsbyrån till följd av att byrån tas upp i Lissabonfördraget.

44. Europaparlamentet vill att det upprättas ett starkt partnerskap mellan kommissionen, parlamentet, Europeiska försvarsbyrån och de deltagande medlemsstaterna om utarbetandet av det åttonde ramprogrammet för investeringar inom teknikområden av gemensamt intresse på EU-nivå, inte minst med tanke på att EU:s satsningar på investeringar i FoU inom försvarssektorn i dag är cirka 10 procent av de amerikanska.

45. Europaparlamentet efterlyser ett starkt samarbete mellan Europeiska försvarsbyrån och Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete (Occar), och vill ha information från chefen för byrån (vice ordföranden/den höga representanten) om resultatet av de förhandlingar om en administrativ lösning för deras samarbete som inleddes i april 2009.

46. Europaparlamentet hävdar på nytt att en av de viktigaste förutsättningarna för en självständig och trovärdig GSFP är en mer konkurrenskraftig och effektiv europeisk försvars- och säkerhetsmarknad som är öppen för offentlig upphandling, med en förstärkt europeisk teknisk och industriell bas för försvaret som beaktar viktig industriell kapacitet, leveranssäkerhet mellan länder, en fördjupad och diversifierad leverantörsbas samt ett utökat samarbete kring försvarsmateriel.

47. Europaparlamentet understryker betydelsen för den europeiska försvarsindustrin av att samtliga medlemsstater införlivar följande direktiv i den nationella lagstiftningen:

Onsdagen den 11 maj 2011

- (senast den 30 juni 2011) Direktiv 2009/43/EG om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen.
- (senast den 31 augusti 2011) Direktiv 2009/81/EG om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet.

Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att strikt följa tidsfristerna under kommissionens överinseende, utarbeta de nödvändiga genomförandebestämmelserna och utbilda personalen i hur de nya reglerna ska tillämpas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att beakta de vägledande meddelanden som kommissionen utarbetat i detta hänseende.

48. Europaparlamentet rekommenderar att man snarast ser över genomförandet av den gemensamma ståndpunkten av den 8 december 2008, som innehåller gemensamma regler för kontroll av export av teknik och militär utrustning, för att garantera att samtliga berörda nationella myndigheter i medlemsstaterna verkligen följer den på ett enhetligt sätt.

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att hålla sig till Europeiska försvarsbyråns uppförandekod om upphandling av försvarsmateriel och dess uppförandekod för kompensation, för att förhindra att inremarknadsreglerna kränks och minska risken för korruption.

50. Europaparlamentet understryker att man för att främja den framväxande europeiska säkerhets- och försvarsindustrin måste åtgärda den brist på regler och standarder som begränsar marknadsmöjligheterna för såväl de stora aktörerna som små och medelstora företag och förhindrar interoperabilitet mellan säkerhetssystem. Parlamentet stöder till fullo Europeiska försvarsbyråns arbete inom ramen för den nya rättsliga grunden i Lissabonfördraget. Parlamentet förespråkar ett nära samarbete mellan Europeiska försvarsbyrån och kommissionen för att skapa en europeisk försvarsmarknad. Kommissionen uppmanas att i samarbete med Europeiska försvarsbyrån inleda en diskussion om en europeisk industripolitik på säkerhets- och försvarsområdet.

51. Europaparlamentet uppmanar de deltagande staterna att betrakta sitt deltagande i Europeiska försvarsbyrån som ett permanent åtagande och att förse byrån med tillräckliga mänskliga och ekonomiska resurser. Parlamentet efterlyser en ökning av utgifterna avsedda för operativa projekt och studier (hittills cirka 25 procent av budgeten), om det skulle gå så illa att veton mot en ökning av budgeten skulle fortgå under en längre tid.

52. Europaparlamentet uppmanar de stater som deltar i Europeiska försvarsbyrån att bidra till de arbeten och initiativ som kommer att presenteras av vice ordföranden/den höga representanten i hennes egenskap av ordförande för byrån, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att införa arbetsmetoder som ger de deltagande medlemsstaterna ökade befogenheter att ta ansvar som beslutsfattare i enlighet med byråns mellanstatliga natur och fördragets bestämmelser, med avsikten att bygga upp ett politiskt samförstånd.

53. Europaparlamentet anser att det finns ett behov att anta lagstiftningsåtgärder på EU-nivå, inklusive ett omfattande normativt system för privata militära företags och privata säkerhetsföretags fastställande, registrering, överlåtelse och övervakning av samt rapportering om överträdelser av tillämplig lagstiftning, för såväl den inre som den yttre dimensionen.

54. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att initiera lämpliga åtgärder, närmare bestämt

- vad avser inre verksamhet, utarbetandet av en rekommendation som banar väg för ett direktiv om en harmonisering av nationella bestämmelser om tjänster som privata militära företag och privata säkerhetsföretag tillhandahåller, inbegripet tjänsteleverantörer och offentlig upphandling avseende tjänster,
- vad avser yttre verksamhet, utarbetandet av en uppförandekod som banar väg för ett direktiv om export av tjänster som privata militära företag och privata säkerhetsföretag tillhandahåller tredjeländer i den mån ovan nämnda direktiv inte omfattar detta.

Onsdagen den 11 maj 2011

Yttre och inre säkerhet

55. Europaparlamentet anser att de yttre och inre aspekterna av EU:s säkerhet bör behandlas som kompletterande delar av samma strategi, såsom Europeiska rådet gjorde klart efter mötena i Tammerfors (1999), Feira (2000) och Stockholm (2010), när det antog EU:s mål för området för frihet, säkerhet och rättvisa för perioden 2010–2014. Parlamentet betonar att centrala värden och normer som de mänskliga rättigheterna, de grundläggande rättigheterna och friheterna samt den humanitära rätten under inga omständigheter är förhandlingsbara i kampen mot internationell terrorism, och understryker att en av slutsatserna från Europaparlamentets tillfälliga utskott för CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar är att nationella och europeiska strategier och åtgärder mot terrorism måste bli föremål för en ökad parlamentarisk kontroll.

56. Europaparlamentet anser att det blivit allt tydligare i modern tid, och framför allt efter den 11 september, att många gränsöverskridande hot såsom terrorism, spridning av massförstörelsevapen, organiserad brottslighet, it-brottslighet, droger och människohandel inte kan bekämpas utan samordnade åtgärder som omfattar politiken för "extern" säkerhet och "interna" lagstiftningsåtgärder och politiska verktyg, vilket redan framhållits i Europeiska unionens första handlingsplan mot terrorism (2001) och Europeiska unionens strategi mot terrorism (2005). Parlamentet påminner om att rådets rapport från 2008 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin fäster uppmärksamheten på att misslyckanden från statligt håll påverkar den europeiska säkerheten, vilket fallet med Somalia tydligt visar.

57. Europaparlamentet inser att kopplingarna mellan den yttre och inre säkerhetspolitiken har blivit alltmer uppenbar i medlemsstaterna och framför allt i tredjeländer som USA, där Department of Homeland Security (DHS) inrättades 2003 genom att man slog samman 22 federala byråer, och som nu sysselsätter över 200 000 tjänstemän och har en budget på över 40 miljarder dollar per år. Det är inte förvånande att de viktigaste uppdragen för amerikanska DHS delvis är desamma som de uppdrag EU har sammanfört i området med frihet, säkerhet och rättvisa (skyddet av yttre gränser, migration, antiterrorism).

58. Europaparlamentet välkomnar att de viktigaste bestämmelserna i Lissabonfördraget återspeglar en anpassning till denna situation och möjligheterna att utnyttja synergier mellan den yttre och den inre säkerheten, inklusive

— en utvidgning av GSPF-mandatet med utökade uppdrag liknande Petersbergsuppdragen som kan bidra till kampen mot terrorismen, inbegripet genom att ge stöd till tredjeländer att bekämpa terrorismen på eget territorium; dessa bestämmelser bör tolkas i bred mening i linje med relevanta FN-resolutioner och med full respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna; parlamentet påminner emellertid om att militära insatser inte i sig är tillräckliga för att besegra den internationella terrorismen, och efterlyser oförminskade internationella ansträngningar för att identifiera och ta itu med de egentliga bakomliggande missförhållandena och samtidigt stärka dialogen och sprida förståelsen mellan olika civilisationer,

— en solidaritetsklausul: parlamentet håller med om att denna mekanism måste göras operativ och välkomnar kommissionens och vice ordförandens/den höga representantens åtagande att lägga fram ett övergripande förslag – som ska presenteras 2011 – och som ska utgöra basen för ett kollektivt åtagande från EU om att tillämpa solidaritetsklausulen i praktiken.

59. Europaparlamentet anser att den europeiska säkerhetsstrategin (2003) och strategin för inre säkerhet (2010) innehåller ett antal gemensamma sektorer – till exempel terrorism, organiserad brottslighet och it-säkerhet – som får konsekvenser för båda dimensionerna av säkerheten. Parlamentet instämmer därför i den tanke som framförts om behovet att förbättra det sätt på vilket de inre och yttre dimensionerna sammanförs och som kommissionen går in på i sitt meddelande "EU:s strategi för inre säkerhet: fem steg mot ett säkrare Europa" (2010) (COM(2010)0673).

60. Europaparlamentet anser att målen för den yttre och inre säkerheten kompletterar varandra, eftersom

— Kusp och COSI (den ständiga kommittén för inre säkerhet som inrättades genom EUF-fördraget) samt EU:s lägescentral (Sitcen) och säkerhetsrelaterade byråer som Europol, Eurojust och Frontex kommer att samarbeta och lägga fram en gemensam bedömning av hotbilden till EU:s institutioner,

Onsdagen den 11 maj 2011

- en modell för säkerhetsinformation kommer att utvecklas genom att Schengens informationssystem kopplas samman med alla övriga relevanta EU-övergripande nätverk, såsom VIS och Eurodac, med tillämpning av erfarenheter och bästa praxis från andra länder; parlamentet betonar att hoten mot den personliga integriteten och de etiska konsekvenserna av detta måste beaktas vid sammankopplingen,
- möjligheterna att spåra finansiering av terrorism finns inskrivna i avtalet mellan EU och USA om programmet för att spåra terrorism och genom alla lagstiftningsåtgärder som inför krav på spårbarhet för alla misstänkta transaktioner,
- definitionen av EU:s kritiska infrastrukturer tar hänsyn till effekten av mänskliga handlingar, såsom terrorattacker och it-angrepp.

61. Europaparlamentet anser att alla initiativ som anges ovan därför enbart kan vidtas med en stabil rättslig grund och lagstiftningsåtgärder som antas enligt EU:s ordinarie interna behörighet, som fordrar en kvalificerad majoritet i rådet, inbegriper medbeslutande i parlamentet och sist men inte minst kräver en rättslig granskning av EU-domstolen.

62. Europaparlamentet anser att det då är logiskt att EU ska prioritera de effektivare – och rättsligt stabilare – åtgärder som står till buds, det vill säga de som är en följd av den inre behörigheten, när ett och samma hot kräver en aktivering av inre och yttre säkerhetsåtgärder. Europaparlamentets roll bör vara avgörande även för tillhörande särskilda Gusp-strategier och Gusp-åtgärder.

63. Europaparlamentet påminner rådet och vice ordföranden/den höga representanten om att de ska hålla parlamentet informerat om läget för de yttre förbindelserna och framför allt förbindelserna med tredjeländer och internationella organisationer med vilka internationella avtal förhandlas eller ingås i EU:s intresse. Rådet påminns om att Europaparlamentet i enlighet med artikel 218.6 i EUF-fördraget ska informeras om och delta i förhandlingar om och ingående av avtal om utbyte av konfidentiell information med tredjeländer och internationella organisationer när avtalen inte uttryckligen omfattas av Gusp. Parlamentet förbehåller sig på samma sätt rätten att bedöma om avtalet mellan EU:s medlemsstater i rådet om skydd av konfidentiellt material som utbyts för EU:s räkning inte strider mot de rättigheter som fördraget ger parlamentet.

Säkerhet genom uppdrag

64. Europaparlamentet välkomnar att EU sedan 2003 har genomfört ett flertal insatser (24) på tre kontinenter med olika typer av ingripanden, av vilka de flesta varit civila uppdrag med fokus på polisväsendet, reformeringen av säkerhetssektorn och förstärkningen av rättsstaten. Parlamentet konstaterar att 16 av 24 GSFP-uppdrag hittills haft en civil karaktär.

65. Europaparlamentet konstaterar att denna trend har bekräftats genom profilen för de 13 uppdrag som för närvarande pågår och att uppdragen, utöver denna indelning i allt högre grad också måste vara "flerfunktionella", såsom fallet är när det gäller Eulex i Kosovo som omfattar ett flertal funktioner (polis, tull, rättssystem) med uppgifter som utbildning, övervakning och assistans samt verkställande uppgifter, eller som i fallet för det mer aktuella uppdraget EUTM Somalia med huvudkontor i Uganda, vilket är inriktat på militär utbildning av den federala övergångsregeringens säkerhetsstyrkor och som utgör ett exempel på den allt större tonvikten vid uppgifter som rör en reformering av säkerhetssektorn i samband med militär krishantering.

66. Europaparlamentet välkomnar den pågående reformeringen av de befintliga civila GSFP-koncepten: framför allt kommer de rättsstatliga principerna att ses som ett centralt begrepp för civila uppdrag som omfattar polis, rättsväsen, civilförvaltning, tull, gränsövervakning och andra relevanta områden till förmån för planerare och experter på plats som ska utforma och genomföra uppdrag med förstärkande och/eller ersättande (verkställande) uppgifter. Parlamentet stöder det arbete som pågår för att utveckla GSFP:s rättsliga uppdrag och påminner samtidigt om behovet att undvika onödiga överlappningar med eventuella gemenskapsprogram. Mot bakgrund av detta uppmanar parlamentet vice ordföranden/den höga representanten att utan dröjsmål förse parlamentet med detaljerad information om anlita av privata säkerhetsföretag och privata militära företag inom ramen för GSFP- och Guspuppdrag med angivande av krav på yrkeskunskaper och de företagsnormer som företagen åläggs att respektera, tillämpliga förordningar och olika typer av ansvar och skyldigheter enligt lag, övervakningsmekanismer, utvärdering av effektiviteten samt kostnaderna i detta sammanhang.

Onsdagen den 11 maj 2011

67. Europaparlamentet inser dessutom att Lissabonfördraget har möjliggjort en utvidgning av uppdrag liknande Petersbergsuppdragen, vilket redan visat sig i samband med ingripanden under åren innan fördraget trädde i kraft, och på så sätt förnyat och tillhandahållit en förstärkt politisk och rättslig ram som motsvarar verkligheten.

68. Europaparlamentet rekommenderar att man utnyttjar de erfarenheter som gjorts för att ge uppdragen ny stimulans i kvantitativa termer (EUTM Somalia är det enda nya uppdraget under de senaste två åren), eftersom uppdragen blir ett riktmärke för GSFP-uppdragen och därför också ett viktigt test för EU:s trovärdighet som internationell aktör.

69. Europaparlamentet understryker det brådskande behovet av konkreta framsteg inom olika tekniska, rättsliga och operativa aspekter, men framför allt politiska och strategiska aspekter. Parlamentet rekommenderar kraftfullt att varje uppdrag ska ingå i en tydlig politisk strategi (på medellång och lång sikt), och understryker att uppdragen inte genomförs som en ersättning för politik. Denna koppling är avgörande för ett lyckat genomförande av uppdraget och mer allmänt för att bryta den onda cirkel där GSFP, snarare än att vara ett instrument för Gusp, har en tendens att ersätta Gusp med all den inkonsekvens som detta innebär.

70. Europaparlamentet påpekar med oro att denna koppling till en klar politisk strategi hittills har saknats och fortfarande saknas i de flesta fall, vilket påverkar uppdragens effektivitet och resultat negativt, vilket framgår av följande exempel:

- Eupol Afghanistan har endast riktad verkan, eftersom det är inriktat endast på högre tjänstemän, och har bara nyligen tagits med i EU:s handlingsplan för AFPAK.
- Eulex Kosovo, EU:s viktigaste civila uppdrag, har stött på många hinder, framför allt på grund av bristen på stödjande lagstiftning och begränsningar vad avser personalen. Uppdraget har emellertid spelat en viktig roll för respekten för rättsstatsprincipen och fortsätter att bidra till stabiliteten i regionen.
- Eubam Rafah och Eupol COPPS, som allmänt erkänns och godtas som den främsta internationella samtalspartnern med sakkunskaper i polisfrågor inom de palestinska territorierna, har inte haft möjlighet att få någon större betydelse för konfliktens utveckling, eftersom det saknas en kraftfull politisk och diplomatisk strategi, vilket skulle behövas för ett förnyat åtagande på de palestinska territorierna.
- Eufor Althea i Bosnien och Hercegovina (som lanserades 2004 med utnyttjande av Berlin Plus-avtalen) har kanske uppnått de viktigaste målen, och därför behövs en politisk bedömning av det lämpliga i att anse uppdraget avslutat och få tillbaka betydande finansiella och mänskliga resurser (över 1 400 personer).
- EU har med framgång, genom Eunavfor Somalia (operation Atalanta), tagit ledningen för de internationella insatserna i kampen mot piratverksamhet, men en lösning på frågan om den rättsliga behandlingen av pirater måste uppnås snarast möjligt, och den bör baseras framför allt på Langrapporten, som nyligen lades fram för FN:s säkerhetsråd. Operation Atalanta kännetecknas av bristen på en tydlig genomförd regional strategi som kan motverka de grundläggande orsakerna till piratverksamheten och på ett effektivt sätt ta itu med den kroniska instabiliteten på Afrikas horn. Åtgärder för att stärka den regionala sjöbevakningens kapacitet bör vidtas utan dröjsmål.
- EUTM kan visa sig vara kontraproduktivt genom att det stärker den militära kapaciteten hos grupper som med tiden kan komma att ingå i miliser i Somalia.
- Eupol RD Congo och Eusec RD Congo har funnits i landet sedan 2007 respektive 2005 men har i bästa fall bara haft begränsade framgångar, och då enbart inom vissa grupper. Parlamentet rekommenderar att man i större utsträckning inriktar sig på frågan om sexuellt våld, i syfte att göra båda uppdragen effektivare.

71. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut att genomföra operationen Eufor Libyen till stöd för humanitära biståndsinsatser om så begärs av FN/OCHA. Parlamentet uppmanar rådet att tillhandahålla omedelbart humanitärt stöd till Misrata och andra befolkningscentrum, särskilt sjövägen. Parlamentet är djupt oroat över det ökande antalet offer för konflikten i Libyen och över rapporterna om Gaddafiregimens påstådda användning av klustervapen och andra vapen mot civilbefolkningen. Parlamentet beklagar djupt att Eufors uppdrag begränsats till humanitära aspekter, när det fanns ett uppenbart behov av EU:s ledning i

Onsdagen den 11 maj 2011

fråga om övervakning till havs (verkställande av embargot och stöd till Frontex) samt humanitärt bistånd och skydd av civila i Libyen. I detta sammanhang påminner parlamentet om sin resolution av den 10 mars 2011, där vice ordföranden/den höga representanten uppmanades att undersöka möjligheten att tillämpa embargot med hjälp av GSFP:s luftresurser och marina resurser. Parlamentet beklagar att vissa medlemsstater beslutat att lägga in veto mot ett bredare mandat för Eufor Libyen, samtidigt som de på egen hand genomför just sådana operationer. Parlamentet begär att man inleder planeringen av en eventuell GSFP-operation på medellång till lång sikt i Libyen, på områdena för reformering av säkerhetssektorn, institutionsuppbyggnad och gränsförvaltning.

72. Europaparlamentet efterlyser en ökad samordning på plats, där delegationscheferna (som i dag är tjänstemän anställda av utrikestjänsten och inte längre av kommissionen) och EU:s särskilda representanter spelar en viktig roll. Parlamentet anser att en sådan samordning bör utövas på flera olika nivåer, och framför allt

- mellan EU-uppdrag som verkar i samma insatsområden för att undvika inkonsekvens och överlappning av insatser, som tidigare förekommit till exempel i Bosnien och Hercegovina på grund av skillnaderna mellan mandatet för Eufor Althea och EU:s polisuppdrag för att bekämpa den organiserade brottsligheten,
- mellan GSFP-uppdragen och EU:s övriga aktörer och instrument, framför allt i Palestina och när det gäller de afrikanska uppdragen,
- mellan samarbetsprojekt för utveckling och GSFP-uppdrag som en del av Gusp,
- mellan EU och andra internationella aktörer som är verksamma inom samma område, för att optimera samarbetets kvalitet på strategisk nivå (som till exempel utbildning av de afghanska säkerhetsstyrkorna som är uppdelad på EU, USA och Nato) och operativ nivå (med särskild hänvisning till avtalen för att reglera manöverutrymmet på marken för att möjliggöra ett utbyte av konfidentiell information och i samband med Natotruppersnas skydd av EU-personalen).

73. Europaparlamentet rekommenderar en reform av Athena-mekanismen för att rationalisera och öka andelen gemensamma kostnader (för närvarande uppskattade till cirka 10 procent) för att skapa en jämligare fördelning av bördorna för de militära operationerna som nu kommer att medföra ett ökat ekonomiskt ansvar för uppdragets deltagare som redan tar på sig ett tungt ansvar i fråga om risker och kostnader.

74. Europaparlamentet tar med glädje del av resultatet av Madridavtalet om skapandet av Europeiska utrikestjänsten som har lett till inrättandet av särskilda budgetrubriker för de viktigaste GSFP-uppdragen (Eulex Kosovo, Eupol Afghanistan, EUMM Georgia) för att garantera ökad insyn i och bättre parlamentarisk kontroll över utgifterna. Det är viktigt att varje GSFP-uppdrag ges en egen budgetrubrik. Parlamentet bekräftar sin vilja att samarbeta med det nya permanenta ordförandeskapet för Kusp för att förbättra och effektivisera de gemensamma samrådsmötena om Gusp i linje med unionens höga representants uttalande om den politiska ansvarighet som överenskommit i Madrid. Parlamentet drar gärna lärdom av hur den amerikanska kongressen och andra nationella parlament fungerar när det gäller förfaranden och metoder för att kontrollera säkerhets- och försvarspolitiken.

75. Europaparlamentet begär att man, enligt vad som föreskrivs i Lissabonfördraget, inrättar startfonder för förberedande aktiviteter inför militära operationer för att påskynda utbetalandet av medel inom ramen för den i sammanhanget föreslagna revideringen av Athena-mekanismen.

76. Europaparlamentet rekommenderar att man tar itu med svårigheterna att få tag i experter för de civila uppdragen (som i fallet med uppdragen Eulex Kosovo och Eupol Afghanistan) som, enligt vad som framgått, utgör den vanligaste typen av ingripanden, och rekommenderar att man ser till att snabbt få ut dessa personer på fältet på ett hållbart sätt.

77. Europaparlamentet rekommenderar att man på lämpligt sätt engagerar kvinnlig personal på alla nivåer av krishantering inom ramen för den integrering av jämställdhetsperspektivet som förespråkas i säkerhetsrådets resolution 1325 och för att öka de civila och militära uppdragens effektivitet. Parlamentet betonar hur viktigt det är att kvinnor inkluderas på de högre nivåerna i beslutsprocessen, att regelbundna samråd förs med det civila samhället, inklusive kvinnoorganisationer, och att man ökar kapaciteten att arbeta med jämställdhetsfrågor inom ramen för uppdragen. Parlamentet efterlyser inrättandet av ett lämpligt

Onsdagen den 11 maj 2011

offentligt förfarande för klagomål i samband med GSFP-uppdrag vilket särskilt skulle kunna utgöra ett stöd vid inrapportering av sexuellt och könsrelaterat våld. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att i sexmånadersutvärderingen av GSFP-uppdragen inkludera ingående rapportering om kvinnor, fred och säkerhet. Parlamentet betonar vikten av att EU utser fler kvinnliga poliser och soldater till GSFP-uppdragen, och anser att de kvinnliga poliserna i FN:s fredsstyrka i Liberia skulle kunna fungera som förebild i detta hänseende.

78. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att vidta lämpliga åtgärder för att optimera utnyttjandet av de potentiella möjligheter som står till buds genom de europeiska resurserna och kapaciteterna för civila uppdrag, och noterar med oro de höga kostnaderna för säkerheten i samband med uppdragen Eujust Lex Irak och Eupol Afghanistan, som överlätits till privata säkerhetsföretag.

79. Europaparlamentet håller med om att det är nödvändigt att skapa robustare formella, institutionaliserade mekanismer som regelbundet utvärderar genomförandet av uppdragen på plats på grundval av gemensamt överenskomna kriterier. Parlamentet anser att detta skulle göra det möjligt att utnyttja vinsterna i form av politisk-strategiska, tekniska, juridiska och operativa erfarenheter och på lång sikt skapa en bas för att förbättra pågående insatser och utarbeta kriterier som kan tillämpas på de kriser som uppkommer genom att på ett bättre sätt balansera strategiska intressen och tillgängliga resurser.

Säkerhet i partnerskap

80. Europaparlamentet framhåller att det internationella systemets multipolära utveckling och definitionen av strategiska partnerskap måste omfattas av ett aktivt engagemang för att främja multilateralismen, eftersom det är den dimension som bäst låter sig förenas med respekten för den allmängiltiga rättsstatsprincipen, EU:s särart och det växande inbördes beroende som utmärker globaliseringsprocessen.

81. Europaparlamentet upprepar att EU till fullo respekterar bestämmelserna och principerna i FN-stadgan och erkänner att FN:s säkerhetsråd har det grundläggande ansvaret för att upprätthålla internationell fred och säkerhet.

82. Parlamentet påminner om Lissabonfördragets krav att EU ska främja multilaterala lösningar, framför allt inom ramen för FN, och att EU:s internationella agerande som sin ledstjärna ska ha principerna i FN-stadgan och i folkrätten samt EU:s egna principer och värden.

83. Europaparlamentet anser att Lissabonfördraget, ur rättslig synvinkel, har överbryggt den tidigare klyftan mellan unionens och gemenskapens politik genom att göra EU till en juridisk person och genom att stärka självständigheten för EU:s rättsordning vad gäller internationell rätt, också när den internationella säkerheten hotas, vilket domstolen redan konstaterat i Kadi-målet (enligt vilket internationell rätt endast kan inlemmas i EU:s rättsordning enligt de villkor som framgår av gemenskapens konstitutionella principer).

84. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som är medlemmar av säkerhetsrådet att försvara EU:s gemensamma ståndpunkter och intressen och att arbeta för en reform av FN genom vilken EU som sådant skulle kunna få en egen permanent medlemsplats.

85. Europaparlamentet understryker behovet att stärka samarbetet mellan EU och FN på området kris- hantering, särskilt under tidiga skeden av en kris och under återuppbyggnaden efter konflikter, med nära koppling till lämpliga strukturer inom den nyinrättade utrikestjänsten.

86. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta de åtgärder som krävs för att göra det lättare för EU att på ett effektivt sätt delta i FN:s generalförsamlings möten.

87. Europaparlamentet bekräftar att Nato fortfarande utgör grunden för det kollektiva försvaret av de medlemsstater som ingår i organisationen och sträcker sig längre än sina medlemsstater. Parlamentet påminner om behovet av ett konstruktivt samarbete mellan EU och Nato, i synnerhet när båda organisationerna är engagerade i samma insatsområden, och ser fram emot de förslag som den höga representanten gavs i uppdrag att utarbeta i Europeiska rådets slutsatser från september 2010 avseende samarbetet mellan EU och Nato i samband med krishantering.

Onsdagen den 11 maj 2011

88. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen om Natos nya strategiska koncept om att ytterligare stärka det strategiska partnerskapet mellan EU och Nato. Parlamentet bekräftar att även EU konfronteras av merparten av de hot som identifieras i det nya strategiska konceptet, och betonar betydelsen av att öka samarbetet mellan EU och Nato i samband med krishantering i en anda av ömsesidig förstärkning och med respekt för de båda organisationernas självständiga beslutsprocesser. Parlamentet fäster uppmärksamhet vid nödvändigheten att man i krishantering undviker en onödig överlappning av insatser och resurser, och uppmanar EU och Nato att fördjupa sitt samarbete med hjälp av sina respektive medel, inom ramen för ett helhetsgrepp på kriser där båda är engagerade på fältet. Parlamentet uppmanar med eftertryck Nato att strikt begränsa utvecklingen av civil kapacitet, i syfte att undvika en dubblering.

89. Europaparlamentet understryker den afrikanska kontinentens grundläggande betydelse för EU:s säkerhet, fredsbevarande och konfliktförebyggande. Parlamentet stöder ett nära samarbete mellan EU och Afrikanska unionen inom ramen för partnerskapet för fred och säkerhet i anknytning till den gemensamma strategin för Afrika och EU. Parlamentet uppmanar ett starkt deltagande och ansvarstagande av Afrikanska unionen, framför allt vad gäller krishantering, och bekräftar nödvändigheten av att kommissionen och medlemsstaterna vidtar konkreta åtgärder i kampen mot handeln med och spridningen av handeldvapen och lätta vapen. Parlamentet stöder åtagandena i Tripolideklarationen om att göra den afrikanska freds- och säkerhetsarkitekturen fullt operativ.

90. Europaparlamentet rekommenderar särskilt att afrikanska resurser för tidig varning och förebyggande av konflikter tas fram, att medlingskapaciteten för panelen av "vise män" förstärks och att man studerar möjligheter att tillämpa rekommendationerna i Prodirapporten om finansieringen av fredsbevarande insatser i Afrika. Parlamentet kräver att förbindelserna fortsätter med samarbete som grund och att kapaciteten för afrikanska subregionala organisationer stärks.

91. Europaparlamentet påminner om att samarbetet med enskilda tredjeländer bör förstärkas inom ramen för GSFP, utöver partnerskapen med andra internationella organisationer såsom FN, Nato och Afrikanska unionen. Parlamentet påminner om att erfarenheterna har visat att tredjeländer kan tillföra GSFP-uppdragen viktiga tillgångar, mänskliga resurser och expertkunskaper, bland annat i samband med Eufor Tchad/CAR, där Ryssland tillhandahöll välbehövliga helikoptrar och Eufor Althea, där länder som Turkiet och Marocko bidrog med betydande trupper. Att engagera tredjeländer kan dessutom öka legitimiteten för GSFP-operationer och bidra till att skapa en bredare säkerhetsdialog med viktiga partner, samtidigt som man håller fast vid åtagandet att främja respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen.

92. Europaparlamentet anser att en sådan dialog bör gälla hotbilder, omfatta tredjeländers deltagande i EU:s övnings- och utbildningsaktiviteter (om det är relevant) och leda till ett närmare ömsesidigt engagemang över hela linjen. Parlamentet anser att man bör ta itu med procedurtekniska hinder för att underlätta samarbetet med tredjeländer och undvika de förseningar som förhandlingar om varje enskilt bidrag kan medföra. Parlamentet anser också att ramavtal och standardförfaranden skulle kunna införas tillsammans med vissa tredjeländer, för att underlätta deras deltagande.

93. Europaparlamentet understryker vikten av ett samarbete om GSFP med EU:s grannar som bör vara regionalt balanserat och erbjuda ett brett spektrum med möjligheter som skulle gynna reformer inom säkerhetssektorn i partnerländerna. Ett sådant samarbete skulle inte bara bidra till att skapa civil och militär kapacitet hos EU:s östra och södra partnerländer så att de kan delta i GSFP-uppdrag, utan även ge ett starkare stöd för att hantera den regionala säkerheten.

*

* *

94. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, vice ordföranden/den höga representanten, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, Natos parlamentariska församling samt FN:s och Natos respektive generalsekreterare.

Onsdagen den 11 maj 2011

EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer

P7_TA(2011)0229

Europaparlamentets resolution av den 11 maj 2011 om EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer (2010/2298(INI))

(2012/C 377 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén med titeln "För nya styresformer inom internationella organisationer" ⁽¹⁾,
- med beaktande av principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna enligt artikel 4.3 i EU-fördraget,
- med beaktande av artikel 21.1 och 21.2 h i EU-fördraget där det anges att unionen ska främja multilaterala lösningar på gemensamma problem, särskilt inom ramen för Förenta nationerna, och säkerställa en hög grad av samarbete för att främja ett internationellt system som bygger på fördjupat multilateralt samarbete och ett gott globalt styre,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution om Europeiska unionens deltagande i FN:s arbete ⁽²⁾, som antogs den 3 maj 2011,
- med beaktande av EU:s prioriteringar inför FN:s 65:e generalförsamling, vilka antogs av rådet den 25 maj 2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av de interna förfaranden som Europeiska rådet fastställde vid sitt möte i september 2010 i syfte att förbättra Europeiska unionens utrikespolitik genom en mer integrerad strategi ⁽⁴⁾,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) med titeln "Ett säkert Europa i en bättre värld", som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och rådets rapport av den 12 december 2008 om genomförandet av denna strategi med titeln "Att skapa säkerhet i en värld i förändring",
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet med titeln "Europeiska unionen och Förenta nationerna: Vårt engagemang för multilateralism" (KOM(2003)0526),
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om stärkandet av OSSE: en roll för EU ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 med rekommendationer till kommissionen om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2010 om de institutionella aspekterna av Europeiska unionens anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 354, 28.12.2010, s. 43.

⁽²⁾ FN:s generalförsamlings resolution A/RES/65/276: Europeiska unionens deltagande i FN:s arbete.

⁽³⁾ Europeiska unionens råd 10170/10.

⁽⁴⁾ EUCO 21/01/10 REV 1 bilaga I.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0399.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0377.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0184.

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 25 mars 2010 om den 65:e sessionen i FN:s generalförsamling ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2006 om den internationella valutafondens strategiska översyn ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för internationell handel (A7-0181/2011), och av följande skäl:
  - A. Globaliseringen innebär en rad möjligheter, utmaningar och hot för den globala styrningen. Samtidigt visar den att det finns sociala luckor och brister, bland annat på finansmarknaderna, på energisäkerhetsområdet, i kampen mot fattigdomen, inom klimatförändringspolitiken och i form av kränkningar av de mänskliga rättigheterna. För att man ska kunna möta globala utmaningar och hot krävs ett världsomspännande samarbete och gemensamma insatser samt effektiva institutioner och legitima regler. Om de internationella organisationerna ska vara legitima och effektiva måste de vara en avspeglning av alla staters intressen i en multipolär värld.
  - B. EU:s engagemang för en effektiv multilateralism, som slås fast i den europeiska säkerhetsstrategin från 2003, är en vägledande princip inom EU:s yttre åtgärder. EU har – på grund av sin internationella erfarenhet av samarbete mellan länder och institutioner, reglerad ordning och flerskalig multilateralism – ett särskilt globalt ansvar som man bör fortsätta att slå vakt om. EU har försetts med en uppsättning värden – t.ex. respekt för mänskliga rättigheter, frihet, demokrati, jämlikhet, broderskap och rättsstatsprincipen – och politiska verktyg som behövs för att stärka de multilaterala strukturerna. Bland annat har EU blivit en enda juridisk person.
  - C. EU:s medlemskap i multilaterala organisationer har ett mervärde på de områden där unionen har exklusiva eller delade befogenheter, dvs. inom områdena för ekonomi och handel, miljöpolitik, utvecklingsbistånd samt säkerhets- och försvarspolitik. EU kan även ha ett mervärde i multilaterala organisationer eller toppmöten där inte alla dess medlemsstater är företrädna.
  - D. I Lissabonfördraget får EU status som juridisk person. Lissabonfördraget gör därmed EU bättre rustat att bli medlem i olika slags internationella organisationer. Det utvidgar också EU:s befogenheter på det utrikespolitiska området, ger EU möjlighet att få en enda klarare och starkare röst i världen, framför allt genom inrättandet av posten som vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och av Europeiska utrikestjänsten, samt uppmuntrar alla former av ömsesidigt gynnsamt samarbete med relevanta internationella och regionala organisationer och grupper av länder. Samtidigt gör fördraget det möjligt för unionen att organisera sig på ett sådant sätt att den blir en effektiv global aktör.
  - E. I enlighet med artikel 21.2 h i EU-fördraget ska unionen främja ett internationellt system som bygger på fördjupat multilateralt samarbete och ett gott globalt styre. Artikel 32 i samma fördrag anger att EU:s medlemsstater genom ett konvergent uppträdande ska säkerställa att unionen kan göra sina intressen och värderingar gällande i internationella sammanhang. EU:s målsättning att bli en global aktör förutsätter en förmåga, och en vilja, att föreslå genomgripande reformer av multilaterala organisationer och forum.

⁽¹⁾ EUT C 4 E, 7.1.2011, s. 49.

⁽²⁾ EUT C 76E, 25.3.2010, s. 69.

⁽³⁾ EUT C 291E, 30.11.2006, s. 118.

Onsdagen den 11 maj 2011

- F. I och med Lissabonfördraget skapades nya permanenta strukturer för EU:s externa representation. Dessa strukturer gör det möjligt för EU:s nya företrädare att ta över funktioner som tidigare utövats av EU:s roterande ordförandeskap medan inrättandet av Europeiska utrikestjänsten skapar en möjlighet att utöva en effektiv multilateral diplomati.
- G. EU:s och dess medlemsstaters representation i multilaterala organisationer, vid informella toppmöten och i internationella system är fragmenterat och ofta verkningslöst och varierar fortfarande betydligt. Unionens externa representation har utvecklats på ett splittrat, inkonsekvent och ganska ad hoc-mässigt sätt. En mycket splittrad extern representation kan underminera EU:s budskap och engagemang för en effektiv multilateralism och globala styrelseformer, och svaga EU-befogenheter och ineffektiva samordningsmekanismer kan hindra EU från att tala med en röst på den internationella arenan, vilket försvagar dess beslutsamhet och undergräver dess trovärdighet. För att till fullo utnyttja Lissabonfördragets hela potential på det utrikespolitiska området krävs en stark politisk vilja och flexibilitet från medlemsstaternas sida i fråga om deras representation. EU:s ställning på den internationella arean halkar ofta efter utvecklingen av dess befogenheter.
- H. EU:s externa representation på den multilaterala arenan omfattar allt ifrån fall där alla medlemsstater är fullvärdiga medlemmar och EU är observatör (t.ex. Internationella monetära och finansiella kommittén (IMFC), utvecklingskommittén och Europarådet) och fall där både EU och alla medlemsstater är fullvärdiga medlemmar (t.ex. FAO och WTO) eller fullvärdiga deltagare (t.ex. G8/G20) till organisationer där några EU-medlemsstater är fullvärdiga medlemmar och EU inte har någon status alls (FN:s säkerhetsråd och vissa internationella finansiella institutioner). De flesta komplexa situationer uppstår när EU och medlemsstaterna har delade befogenheter eller kombinerade exklusiva och delade befogenheter.
- I. Den globala finanskrisen har påskyndat den relativa ekonomiska tyngdpunktens förskjutning från de mest utvecklade ekonomierna till tillväxtmarknaderna. Mot denna bakgrund kommer inte EU:s stämma att vara stark och effektiv om EU inte talar med en röst.
- J. EU:s medlemsstater ger prioritet åt att reformera och stärka FN i syfte att säkerställa en mer rättvis geografisk representation så att säkerhetsrådets sammansättning speglar dagens föränderliga geopolitiska realitet och så att FN blir i stånd att uppfylla sina skyldigheter och effektivt kan tillhandahålla lösningar på globala problem och ta itu med viktiga hot. EU står för mer än en tredjedel av FN:s reguljära budget, mer än två femtedelar av FN:s fredsbevarande insatser och omkring hälften av alla bidrag till FN:s fonder och program. Mättet på EU:s finansiella åtagande bör därför återspeglas i dess politiska tyngd.
- K. Institutionella mekanismer, exempelvis sådana som främjar en allt närmare och effektivare samordning mellan EU:s medlemsstater, kan erbjuda en väg framåt mot målet med en gemensam extern representation för EU och dess medlemsstater. Samråd mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet inom området för Gusp/GSFP skulle kunna tjäna som katalysator i denna process.
- L. 2010 års reform om inflytande och kvoter i Internationella valutafonden och Världsbanken resulterade i en ökning av tillväxtmarknadernas och utvecklingsländernas inflytande och representation i internationella finansiella institutioner, vilket underlättades av europeiska bidrag. Trots att EU har lämnat betydande bidrag till dessa institutioners kapital har EU inte en roll som helt och hållet motsvarar dess tyngd i världsekonomin och i världshandeln. Det kan också nämnas att den externa representationens nuvarande upplägg medför höga transaktions- och samordningskostnader.

Onsdagen den 11 maj 2011

- M. EU:s och Natos gemensamma mål att få till stånd ett "strategiskt partnerskap" bör möjliggöra verkningfulla synergieffekter och en större maximering av de båda organisationernas tillgångar samt trygga ett effektivt samarbete. EU och Nato bör säkerställa en effektiv krishantering så att man hittar bästa möjliga lösning på en kris, genom ett helt och fullt samordnat agerande och genom att till fullo utnyttja den expertis och de resurser de båda organisationerna har att erbjuda, detta i linje med slutsatserna från Natos toppmöte i Washington D.C. 1999, Europeiska rådets möte i Nice 2002, EU:s och Natos gemensamma förklaring av den 16 december 2002 samt med beaktande av resultaten från Natos toppmöte i Lissabon i november 2010.
- N. Den internationella toppmötesdiplomatin bör stärka sin potential att stimulera ett bredare multilateralt samarbete med målsättningen att stärka den globala säkerheten genom att uppnå millennieutvecklingsmålen och främja människors säkerhet.
- O. De pågående dramatiska förändringarna både inom och utanför EU kommer att få konsekvenser för multilateralismen eftersom nya förutsättningar skapar påtryckningar på att man ska justera medlemsstrukturen, platstilldelningen och rösträtten i de multilaterala organisationerna. EU bör därför i samband med att representationen ombalanseras, vilket oundvikligen kommer att få stora konsekvenser för EU-länderna, utnyttja alla sina diplomatiska instrument och begära att tillväxtekonomierna åtar sig att agera konstruktivt och på ett sätt som inbjuder till insyn i det multilaterala system som är under utveckling, särskilt inom områdena hållbar utveckling, utrotning av fattigdom, kampen mot terrorism och internationell organiserad brottslighet samt klimatförändringar. EU:s deltagande i de kommande strukturerna för globala styrelseformer och förhandlingarna om nya regler och principer kommer att kräva kompromisser med dessa länder och de nya aktörer som försöker göra sina röster hörda på den internationella arenan.
- P. Främjandet av demokrati och mänskliga rättigheter, särskilt kvinnors och barns rättigheter och yttrandefriheten, rättsstatsprincipen, stärkandet av säkerhet, demokratisk stabilitet och välbefinnande samt en rättvis fördelning av inkomster, rikedomar och möjligheter i samhället bör ligga till grund för EU:s alla yttre åtgärder. En ytterligare förstärkning av det internationella straffrättsystemet, för att främja ansvarstagandet och få ett slut på strafflösheten, och insatser för att främja det viktiga arbete som Internationella brottmålsdomstolen – såsom den enda permanenta och oberoende rättsliga institutionen – utför, bör ingå som en integrerad del i EU:s alla yttre åtgärder.

Förstärkning av EU:s roll i det multilaterala systemet

1. Europaparlamentet konstaterar att EU:s mekanismer för att uppnå konsensus och vidta samordnade åtgärder gör EU till ett gott exempel på en regelbaserad internationell ordning. Parlamentet betonar därför att EU måste samarbeta med ledande regionala stormakter och ta aktiv del i skapandet och förbättringen av en internationell miljö som gör det möjligt för EU att främja sina värden och intressen i enlighet med fördraget, särskilt på de områden där unionen har exklusiva eller delade befogenheter. Med tanke på EU:s önskan om och behov av att vara en effektiv global aktör och slå vakt om sin ställning är det mycket viktigt att EU kan stärka den internationella samordning som är nödvändig för att tala med en röst, förmågan att forma det multilaterala samarbetet och gå i bräschen för kollektiva åtgärder för att möta internationella utmaningar, i synnerhet sådana som följer av skyddsansvarsprincipen och behovet att främja människors säkerhet som ett led i en strävan mot global säkerhet.

2. Europaparlamentet pekar på den kraftiga ökningen av politiska och humanitära kriser runt om i världen och efterlyser bättre och mer förebyggande multilaterala EU-insatser. EU måste därför ta tillfället i akt och utnyttja sina utrikespolitiska instrument på ett bättre sätt för att bättre kunna hävda sitt inflytande hos multilaterala organisationer och ta ledningen i insatser för att bemöta aktuella och framtida kriser på ett mer effektivt sätt.

Onsdagen den 11 maj 2011

3. Europaparlamentet anser att de icke-statliga aktörerna bör involveras mer i det multilaterala beslutsfattandet och att man därför i de framtida styrstrukturerna för internationella organisationer bör främja och underlätta ett förbättrat samråd med såväl civila samhällsorganisationer som arbetsmarknadens parter. Parlamentet konstaterar att deras expertis, resurser och kontaktytor på ett avgörande sätt kan bidra till att legitimera och effektivisera det multilaterala samarbetet. Parlamentet erinrar om att insatser för att bemöta krissituationer måste förankras lokalt.
4. Europaparlamentet betonar att EU – genom att öka samarbetet, förbättra institutionerna och engagera alla berörda parter – bör spela en aktiv och ledande roll i arbetet med att reformera de globala styrelseformerna, så att de internationella institutionerna och organisationerna blir mer legitima och effektiva och i högre grad verkar för ett delat ansvar. Samtidigt bör EU stärka sin position och förverkliga sina mål och prioriteringar samt främja sina principer, värden och intressen när det gäller att forma denna process. Kommissionens vice ordförande/unionens höga representant och kommissionen bör i nära samarbete med Europaparlamentet regelbundet utvärdera sina bidrag till reformen av de globala styrelseformerna och titta närmare på hur reformer kan bidra till att EU identifierar och förverkligar en starkare roll för egen del.
5. Europaparlamentet anser att EU:s medlemsstater i större utsträckning bör se och utnyttja EU som en maktmultiplikator när det gäller att uppnå mål som de inte kan uppnå på egen hand. Om medlemsstaterna talar med en EU-röst ökar de inte bara sina chanser till framgång utan de förbättrar även EU:s legitimitet och trovärdighet som en viktig internationell aktör i den nya interpolära världen.
6. Europaparlamentet understryker behovet av att tillämpa ett strategiskt synsätt och en konsekvent logik i den externa representationen genom att för varje multilateral organisation utforma en skräddarsydd EU-strategi som har till syfte att ge EU en större roll och stärka unionens ställning. Kommissionens vice ordförande/unionens höga representant och kommissionen uppmanas att utarbeta en vitbok om EU:s roll i multilaterala organisationer och att föreslå ett övergripande och strategiskt synsätt som ska tillämpas på både kort och medellång sikt fram till 2020.
7. Europaparlamentet erinrar om att det är vice ordföranden för kommissionens/unionens höga representants uppgift att företräda och ge röst åt den europeiska diplomatin. Hennes ställning i de multilaterala organisationerna måste därför förankras.
8. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att systematiskt och strategiskt se över det nuvarande systemet när det gäller unionens roll och institutionella representation i multilaterala organisationer och att undersöka på vilka sätt EU:s externa representation successivt kan stärkas i överensstämmelse med omfattningen av EU:s befogenheter och de institutionella nyheterna i Lissabonfördraget, som skapade en ny balans mellan EU-institutionerna och EU:s medlemsstater. EU och dess medlemsstater uppmanas dessutom med kraft att identifiera de organ där de gällande systemen är förlagade, onormala eller ineffektiva och bör ses över och förändras. Med hänvisning till den institutionella logiken efterlyser därför parlamentet större enhetlighet när det gäller EU:s skiftande ställning i olika multilaterala organisationer och fördragsordningar, och uppmanar rådet att utarbeta en tydlig ram för detta.
9. Europaparlamentet anser att europeiskt samarbete inte bara är en möjlighet utan en nödvändighet i de nuvarande tiderna av finanspolitiska åtstramningar och budgetnedskärningar. Parlamentet välkomnar stordriftsfördelar som har som mål att uppgradera, rationalisera och koncentrera medlemsstaternas gemensamma diplomati genom Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och EU:s delegationer med syftet att undanröja onödiga förfarandemässiga komplikationer och kostsam dubbel representation i många internationella forum. I detta sammanhang är det mycket viktigt att få stöd för denna strävan från andra medlemmar av multilaterala organisationer, vilket kräver noggranna förberedelser.
10. Europaparlamentet anser att EU i de fall där EU har exklusiva befogenheter, i regel och i Lissabonstrategins anda, bör vara den främsta aktören och ha fullvärdigt medlemskap i den berörda multilaterala organisationen. Samtidigt bör EU:s medlemsstater också ha möjlighet – men inte skyldighet – att vara närvarande som medlemmar. I normalfallet bör de dock inte ha en oberoende roll. Samtidigt bör EU:s medlemsstater, om de behåller sin nationella representation i organisationer där EU har exklusiva befogenheter, stödja den ståndpunkt som EU framför på deras vägnar. Om unionen har delade befogenheter bör grundregeln vara att både EU och dess medlemsstater ska vara medlemmar varvid de dock ska se till att undvika sinsemellan avvikande ställningstaganden vid omröstningar.

Onsdagen den 11 maj 2011

11. Mot bakgrund av EU-medlemsstaternas sena och splittrade reaktioner på den politiska oro som sprider sig genom Nordafrika och Mellanöstern understryker Europaparlamentet att institutionella innovationer som Lissabonfördraget måste utnyttjas bättre så att EU kan agera snabbare och på ett mer enhetligt sätt. Vidare påpekar parlamentet att EU för att kunna bemöta framtida kriser på ett proaktivt sätt måste förbättra sina färdigheter inom konfliktförebyggande och konflikthantering.

12. Europaparlamentet konstaterar att EU spelar en viktig roll i piratbekämpningsuppdraget Atalanta där EU:s marina styrka, genom sitt stöd till Afrikanska unionens uppdrag Amisom och sin taktiska samordning med Nato och nationella sjöstridskrafter, intar en ledande roll i ett multilateralt sammanhang.

13. Europaparlamentet påpekar att EU-delegationer som tillhandahåller tjänster för grupper av internationella organisationer – bl.a. i New York, Genève, Paris, Rom, Wien och Nairobi – behöver särskilt stor förstärkning i form av kvalificerad personal, så att de framgångsrikt och effektivt – men utan men för andra EU-delegationer – kan företräda EU:s intressen. Samtidigt understryker parlamentet att detta måste kompletteras med motsvarande resurser vid Europeiska utrikestjänstens högkvarter, särskilt vid dess krishanteringsstrukturer och vid generaldirektoratet för globala och multilaterala frågor.

EU:s roll i FN-systemet

14. FN är den enda internationella organisation där alla världens länder är representerade och det främsta forum inom vilket en effektiv multilateralism kan uppnås och upprätthållas. Europaparlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att försöka stärka EU:s roll och kapacitet inom detta globala multilaterala system. Parlamentet understryker att EU måste omsätta sitt strategiska stöd för FN i politik och praktisk handling, i första hand genom sin politik och insatsförmåga på det humanitära området (kris- och katastrofberedskap, utvecklingsbistånd, fattigdomsbekämpningsinsatser, samordning av katastrofhjälp och resurser för att bemöta naturkatastrofer) och på området för konfliktlösning. Parlamentet uppmanar EU att konsekvent verka för att FN:s civila instrument förstärks och att alla stater, grupper av stater och multilaterala organisationer noga efterlever och tillämpar den internationella rätten.

15. Trots att EU är en viktig ekonomisk bidragsgivare med intressen att bevaka på en rad viktiga politiska områden har det endast observatörsstatus i ett flertal FN-program och FN-konferenser (UNDP, UNCTAD, OHCHR, UNHRC). Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att finna sätt att rätta till detta.

16. Europaparlamentet vidhåller att det är nödvändigt att hitta en ny institutionell balans mellan G20-gruppens nya roll, FN och dess organ samt de internationella finansiella institutionerna. EU och dess medlemsstater uppmanas med kraft att stärka de globala styrelseformerna och försöka hitta lösningar för att ytterligare förbättra samordningen mellan G-grupperna och FN-systemet. I detta fall skulle det kunna vara ändamålsenligt att låta den ekonomiska dimensionen täckas av dessa grupper, förutsatt att FN bibehåller sin centrala roll och förblir det legitima organet för globala åtgärder. G8 och G20 är viktiga forum för att fastställa globala åtgärder, och EU måste fortsätta att aktivt bidra genom samordnade ställningstaganden. EU och dess medlemsstater uppmanas att försöka förbättra de globala styrelseformerna, så att man på bästa sätt utnyttjar synergieffekterna och komplementariteten och inte riskerar att urholka FN-systemet.

FN:s generalförsamling

17. Europaparlamentet anser att EU bör slå vakt om sin observatörsstatus i FN:s generalförsamling och uppmanar med kraft EU att, i överensstämmelse med FN-stadgan och FN:s mellanstatliga natur, se till att nödvändiga arrangemang finns på plats för att EU ska kunna delta effektivt i arbetet i FN:s generalförsamling genom att helt och fullt samråda med FN:s medlemsstater, samtidigt som EU till fullo utnyttjar alla de befogenheter som det tillerkänts i egenskap av regional samarbetsorganisation. Målsättningen bör vara att EU:s nya företrädare effektivt och i god tid ska kunna yttra sig i globala frågor.

18. Europaparlamentet välkomnar varmt att FN:s generalförsamling den 3 maj 2011 antog en resolution om EU:s deltagande i FN:s arbete. Resolutionen tar hänsyn till de institutionella förändringar som Lissabonfördraget medfört och ger EU:s företrädare möjlighet att punktligt och effektivt lägga fram och främja EU:s

Onsdagen den 11 maj 2011

ståndpunkter i FN genom ett antal villkor som ger EU:s delegation rätt att göra inlägg och att svara samt möjlighet att lägga fram muntliga förslag och ändringsförslag.

19. Med beaktande av den allt mer framträdande roll som regionala grupperingar spelar i internationella sammanhang, och med full respekt för FN:s mellanstatliga karaktär, uppmanar Europaparlamentet EU:s medlemsstater att arbeta för att medlemsstrukturen i FN:s generalförsamling ändras så att organisationer för regional integrering som uppnått en avancerad form av samordning, exempelvis genom att etablera sig själva som juridiska personer, ges ökade observatörsrättigheter.

FN:s säkerhetsråd

20. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att man genomför en genomgripande reform av FN:s säkerhetsråd på grundval av en första förhandlingstext och det utbredda stödet för en reform av säkerhetsrådet. Syftet ska vara att skapa större klarhet om säkerhetsrådets befogenheter i förhållande till andra FN-organ. Man bör också genomföra en översyn av dess arbetsmetoder. Dessutom måste man stärka FN:s säkerhetsråds legitimitet, regionala representation och effektivitet och åstadkomma en större samsyn bland EU:s medlemsstater i dessa frågor.

21. Europaparlamentet upprepar, i enlighet med Lissabonfördragets syfte att stärka EU:s utrikespolitik och EU:s roll när det gäller att slå vakt om den globala freden, säkerheten och rättsordningen, att en plats i ett utvidgat säkerhetsråd fortfarande är ett viktigt, långsiktigt mål för Europeiska unionen. Parlamentet uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant att utarbeta en gemensam ståndpunkt för medlemsstaterna i detta syfte. För att detta mål ska kunna förverkligas i framtiden bör arbetet inriktas på att i förväg samordna Europeiska rådets ståndpunkter om upptagandet av nya medlemmar i FN:s säkerhetsråd och reformen av säkerhetsrådets beslutsfattande i riktning mot att eventuellt börja använda utvidgad kvalificerad majoritet.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant att i egenkap av ordförande för rådet (utrikes frågor) påskynda utarbetandet av gemensamma EU-ståndpunkter i frågor som ska beslutas i säkerhetsrådet, så att dessa ståndpunkter kan genomföras genom gemensamma röstningsförfaranden. Parlamentet uppmuntrar dessutom kommissionens vice ordförande/unionens höga representant, Europeiska utrikestjänsten och EU:s medlemsstater att spela en mer aktiv roll i inrättandet av samarbetsmekanismer för att säkerställa att de EU-medlemsstater som sitter i säkerhetsrådet försvarar EU:s gemensamma ståndpunkter i detta råd.

23. De EU-medlemsstater som sitter med i FN:s säkerhetsråd uppmanas att hålla de övriga EU-medlemsstaterna tillräckligt informerade om sina ståndpunkter och sin verksamhet och att låta de övriga EU-medlemsstaterna ta del av sin information om utvecklingen i säkerhetsrådet. Europaparlamentet välkomnar den nyligen etablerade praxis som innebär att en företrädare för EU generellt inbjuds att närvara vid de flesta planlagda överläggningarna i säkerhetsrådet och att delta med viss begränsad rätt att yttra sig.

FN:s råd för mänskliga rättigheter

24. Europaparlamentet understryker behovet av att samordna EU-medlemsstaternas ståndpunkter och förbättra EU-åtgärdernas samstämdhet, synlighet och trovärdighet i FN:s råd för mänskliga rättigheter. Parlamentet välkomnar inrättandet av det nya direktoratet för mänskliga rättigheter och demokrati inom Europeiska utrikestjänsten och uppmanar kommissionens vice ordförande/unionens höga representant att se till att de nya åtgärderna förbättrar EU:s möjligheter till interregional genomslagskraft och till samarbete om gemensamma initiativ med länder från andra block. Parlamentet anser att tydliga kriterier för medlemskap i FN:s råd för mänskliga rättigheter bör fastställas och att länder där kränkningar av de mänskliga rättigheterna är ett vanligt och utbrett fenomen inte bör tillåtas medlemskap i detta organ. Europeiska utrikestjänsten och kommissionens vice ordförande/unionens höga representant uppmanas att vidta åtgärder för att så snart som möjligt fullborda sammanslagningen av rådets och kommissionens tidigare delegationer i Genève.

EU:s roll i de internationella finansiella institutionerna

25. Europaparlamentet understryker vikten av att se över arrangemangen för euroområdet/EU:s representation i internationella organ när det gäller ekonomisk, monetär och finansiell stabilitet i linje med dess roll som ett av världens främsta ekonomiska maktcentrum.

Onsdagen den 11 maj 2011

Internationella valutafonden (IMF)

26. Med tanke på EU:s ekonomiska och monetära befogenheter och euroområdets globala räckvidd och ökade ansvar när det gäller stabiliteten för den globala ekonomin vidhåller Europaparlamentet att EU bör framföra en enhetlig uppfattning i samband med att man bidrar till det internationella ekonomiska och finansiella styret.

27. För närvarande har Tyskland, Förenade kungariket och Frankrike egna platser i IMF, och de resterande EU-medlemsstaterna är fördelade på sju grupper. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att ta itu med frågan om ineffektiv ekonomisk och finansiell representation, som begränsar EU:s inflytande, trots att EU-medlemsstaterna tillsammans innehar mer än 30 procent av rösterna i IMF. Penningpolitiken är en exklusiv EU-befogenhet för de medlemsstater som har en gemensam valuta. Därför uppmanas EU och dess berörda medlemsstater med kraft att ofördröjligen komma överens om en gemensam plats och en gemensam grupp, som eventuellt i början kan vara en eurogrupp. Syftet är att man på längre sikt ska se till att EU företräds på ett enhetligt sätt, där kommissionen engageras och Europaparlamentet utövar kontroll.

28. Europaparlamentet påminner EU och medlemsstaterna om att utnyttja det tillfälle till rationalisering som det ordinarie val till Internationella valutafondens exekutiva styrelse som ska hållas 2012 erbjuder och att göra en gemensam ansträngning för att slå samman medlemsstaternas representation i en enda plats för euroområdet och en annan för de medlemsstater som inte har euron som valuta.

29. Europaparlamentet anser att varken kommissionen, det roterande rådsordförandeskapet eller euroområdets grupp med finansministrar formellt företräds i IMF:s exekutiva styrelse, och ECB är bara en observatör när det gäller de punkter på dagordningen som anses vara relevanta för dess verksamhet. Det är nödvändigt att kommissionen och ECB, som ju är de EU-organ som är behöriga för penningpolitiken och den ekonomiska politiken, beviljas full observatörsstatus i IMF:s exekutiva styrelse, så att den orimligt otillräckliga representationen i styrelsen åtgärdas.

Världsbanken och de viktigaste multilaterala utvecklingsbankerna

30. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att i samförstånd med sina partner ta itu med den onormala institutionella situation som består i att EU inte ens har observatörsstatus i Världsbankens styrelse (utan bara i ministrarnas politiska kommitté) trots att man är en stor bidragsgivare till Världsbankens trustfonder – faktiskt en större bidragsgivare än någon av dess medlemsstater – och trots att dess operativa partnerskap med banken i europeiska och afrikanska regioner är viktiga. Parlamentet understryker den betydelse som EU som helhet har i egenskap av största givare och uppmärksammar de ansträngningar som unionen har gjort för att samordna och anpassa samt minska fragmenteringen av sina biståndsprogram, inte minst genom Parisförklaringen om biståndseffektivitet och det europeiska samförståndet om utveckling. Parlamentet inser i ljuset av detta att det är viktigt att fullfölja ansträngningarna för att få en plats som observatör i styrelsen och sträva efter att reformera politiskt förlegade grupperingar av länder genom att sammanföra alla EU-medlemsstater i en och samma representation. Parlamentet erinrar om att samma princip, dvs. det att sammanföra medlemsstaterna i en gemensam EU-representation, bör gälla för de viktigaste multilaterala utvecklingsbankerna, i första hand Asiatiska utvecklingsbanken, Interamerikanska utvecklingsbanken och Afrikanska utvecklingsbanken.

Banken för internationell betalningsutjämnning (BIS).

31. BIS är en internationell finansiell institution som samlar de viktigaste bankerna i de mest avancerade länderna, till vilka Kina, Brasilien och Indien har anslutit sig på senare tid. Med tanke på ECB:s exklusiva behörighet i fråga om den monetära politiken föreslår Europaparlamentet att ECB står som enda företrädare för euroområdet i BIS styrelse och att kommissionen är EU:s enda företrädare i Baselkommittén för banktillsyn.

Onsdagen den 11 maj 2011

EU:s roll i multilaterala säkerhetsorganisationer

Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato)

32. Det har redan börjat hållas regelbundna möten på alla nivåer och det har redan inrättats permanenta militära sambandsgrupper. Emellanåt anordnas det även gemensamma möten mellan EU:s kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och Natos nordatlantiska råd (NAC). Europaparlamentet uppmanar därför EU och Nato att fördubbla sina ansträngningar för att få till stånd ett system för integrerat samarbete som bland annat ska omfatta permanenta samsamarbetsstrukturer. Parlamentet efterlyser planmässiga kontakter mellan Natos generalsekreterare och kommissionens vice ordförande/unionens höga representant. Parlamentet föreslår att man bör undersöka de möjliga konsekvenserna av att ömsesidig observatörsstatus upprättas på NAC- och Kuspnivå, så att samsamarbetsformerna förbättras i överensstämmelse med Lissabonfördraget, efter Natos antagande av sitt nya strategiska koncept och med hänsyn till ambitionen att utveckla ett strategiskt partnerskap mellan EU och Nato.

33. Europaparlamentet anser att arrangemangen för EU:s tillgång till Natos resurser måste stärkas. Parlamentet understryker att de två organisationerna måste utarbeta en övergripande strategi för krishantering eftersom detta är ett område som ofta kräver en civil-militär insats på flera områden. Parlamentet upprepar sin övertygelse om att detta är förenligt med utvecklingen av ett gemensamt europeiskt försvar genom ett ständigt och strukturerat samarbete och genom Europeiska försvarsbyrån.

Organisationen för samarbete och säkerhet i Europa (OSSE)

34. I samband med ett formellt avtal mellan EU och OSSE efterlyser Europaparlamentet en allvarlig reflektion över hur EU kan ta på sig större ansvar och delta på ett effektivare sätt i arbetet för att uppnå gemensamma syften. I detta sammanhang kan det vara lämpligt att genomföra en mekanism för ständig dialog, komma överens om gemensamma initiativ och samordna lokal verksamhet. EU och dess medlemsstater och OSSE:s permanenta råd uppmanas att gemensamt utveckla en mekanism som syftar till att stärka samarbetet, samordningen och samrådet mellan de båda organisationerna. Med tanke på att man i artikel 220.1 i EUF-fördraget uttryckligen tog med OSSE på listan över internationella organisationer med vilka unionen ska "upprätta samarbete i lämpliga former" är det viktigt att vice ordföranden för kommissionen/ den höga representanten samordnar EU-medlemsstaternas ståndpunkter i OSSE-frågor. När det gäller va-lobservatörsuppdrag understryker parlamentet behovet att inrätta effektiva mekanismer för samarbete mellan OSSE:s parlamentariska församling och Europaparlamentet i syfte att övervinna de brister som har framkommit vid vissa tillfällen.

35. Europaparlamentet efterlyser återigen utformningen av en europeisk försvarspolitik som svar på ett alltmer brådskande behov av att kunna möta den instabilitet och de hot som världen allt oftare står inför.

EU:s roll i andra multilaterala organisationer

Europarådet

36. För att stärka det multilaterala samarbetet mellan EU och Europarådet på de områden som är viktiga för både EU och Europarådet – t.ex. rättsstatsprincipen, demokrati, utbildning, skyddet av mänskliga rättigheter, yttrandefrihet och pressfrihet och goda styrelseformer – och med tanke på att EU är den största bidragsgivaren till gemensamma handlingsprogram med Europarådet, understryker Europaparlamentet hur viktigt det är att reformera EU:s närvaro och observatörsstatus i Europarådet. EU bör samordna sitt arbete med Europarådet på ett bättre sätt när det gäller rättsstatsprincipen, demokrati och mänskliga rättigheter för att göra de båda institutionerna effektivare på dessa områden. Inte minst med tanke på EU:s förestående anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna betonar parlamentet att man har rätt att närvara, med rösträtt för EU, vid de möten som hålls i Europarådets ministerkommitté när den bland annat utför sin uppgift att övervaka verkställandet av Europadomstolens domar. Parlamentet betonar dessutom EU:s rätt att vara företrätt i styrkommittén för mänskliga rättigheter – särskilt efter anslutningen till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som bör ge EU en allmän rätt att till fullo företrädas och delta i omröstningar vid Europarådets ministerkommitté – att utse en domare till Europadomstolen samt att delta vid Europarådets parlamentariska församling då den väljer domare. För att kunna bli mer effektivt på

Onsdagen den 11 maj 2011

området för mänskliga rättigheter på alleuropeisk nivå bör EU även ansluta sig till andra organ vid Europarådet som Europeiska kommittén för förhindrande av tortyr (CPT), Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (ECRI) och kommissionen för effektivisering av rättsväsendet (CEPEJ).

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)

37. Europaparlamentet inser att det finns ett behov – i överensstämmelse med artikel 220.1 i EUF-fördraget, där det står att EU ska upprätta "samarbete i alla lämpliga former" med OECD – att sträva efter att EU:s nuvarande observatörsstatus i OECD ska uppgraderas så att EU blir en fullvärdig medlem, med tanke på att EU har betydande exklusiva och delade befogenheter i nästan alla OECD:s kommittéer.

Världshandelsorganisationen (WTO)

38. Europaparlamentet anser att EU:s roll i WTO tjänar som en förebild för EU:s arbete i andra internationella organisationer (bland annat UNCTAD och OECD), eftersom unionen genom sin exklusiva behörighet är fullvärdig medlem av WTO och förhandlar på alla medlemsstaters vägnar, samtidigt som alla medlemsstater själva är medlemmar av WTO och samarbetar för att visa upp en enad front.

39. Att det till följd av Lissabonfördraget inrättas två separata EU-delegationer i Genève, en vid WTO och den andra vid FN, är något som bör stärka EU:s samordningskapacitet, närvaro och synlighet. Europaparlamentet betonar emellertid vikten av samstämmighet i agerandet mellan de båda delegationerna, så att eventuellt dubbelarbete kan undvikas.

40. Europaparlamentet uppmanar EU att ta hänsyn till och försvara de specifika europeiska intressena inom WTO. Framför allt måste EU kräva en särskild behandling av jordbruksfrågorna och slå vakt om vissa känsliga regioner eller europeiska sektorer, liksom om främjandet av en rättvis handel som möjliggör en hållbar utveckling.

41. Europaparlamentet efterlyser en grundlig utredning av hur icke-handelsrelaterade frågor bättre kan rymmas inom WTO:s bestämmelser, så att medlemmarna tillåts att sträva efter legitima politiska mål samtidigt som marknadstillträdet garanteras. Här vill parlamentet betona att handelspolitiken måste stämma överens med annan EU-politik och internationell rätt och att WTO:s och andra internationella organisationers åtgärder måste vara konsekventa sinsemellan och komplettera varandra.

42. Europaparlamentet ser WTO:s genomförandebefogenheter, som etablerats genom dess tvistlösningsorgan, som avgörande för organisationens framtid.

EU:s roll inom "toppmötesdiplomatien" – ambitionerna inom G8 och G20

43. Europaparlamentet noterar EU:s globala ekonomiska och finansiella tyngd, behovet av att skydda EU:s strategiska intressen på den internationella arenan och det faktum att dagordningarna till G8-toppmötena har blivit betydligt bredare och numera tar upp en rad politiska och säkerhetsrelaterade frågor som berör alltifrån mänskliga rättigheter till regional säkerhet och vapenkontroll. EU bör delta fullt ut i G7/G8-processen och bör till fullo företrädas vid finansministrarnas G7-möten. Det finns ett behov av en ökad EU-samordning före G7- och G8-möten, inte minst genom att i hög grad involvera Europaparlamentet.

44. EU har exklusiva eller delade befogenheter på de områden där G20-gruppen utövar stort och växande inflytande (dvs. regleringar av finansmarknaderna, samordning av den ekonomiska politiken, inklusive växelkursfrågor, det internationella monetära systemet, utvecklingsstöd, frågor i samband med multilateral handel, bekämpning av finansiering av terrorism och penningtvätt, miljöfrågor och energitrygghet). Europaparlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att arbeta med partnerna för att helt och fullt samordna och anpassa budskapen från de fem europeiska länder och den företrädare för EU som sitter vid G20-bordet, i syfte att säkerställa ett effektivt deltagande från EU:s sida vid G20-gruppens ministermöten.

Onsdagen den 11 maj 2011

45. Europaparlamentet uppmärksammar det ökade samarbetet i "minilaterala" forum knutna till specifika krissituationer, från G8 till kontaktgruppen för Balkan och från Mellanösternkvartetten till 5+1 om Iran. Europeiska unionen bygger på solidaritet mellan sina medlemmar och därför bör medlemsstaterna samråda med sina partner om beslut av gemensamt intresse, vilka slutligen bör utmynna i effektiva och konsekventa multilaterala lösningar till nytta för samtliga berörda parter. Vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten uppmanas därför att behandla de föreliggande problemen med effektiv multilateralism. Parlamentet anser att den omarbetade strategin bör syfta till att uppnå mer synlighet och inflytande för EU, inbegripet en skyldighet för "minigrupperna" att samråda med sina EU-partner och eftersträva ett mandat från EU.

*

* *

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska rådet, rådet, kommissionen, EU:s medlemsstater och de nationella parlamenten.

Torsdagen den 12 maj 2011

Unga på väg – en ram för att förbättra de europeiska utbildningssystemen

P7_TA(2011)0230

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Unga på väg – en ram för att förbättra Europas utbildningssystem (2010/2307(INI))

(2012/C 377 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 juni 2010 "Nya insatser för bättre EU-samarbete inom yrkesutbildning för att stödja Europa 2020-strategin" (KOM(2010)0296),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 september 2010 "Unga på väg: Ett initiativ för att släppa fram potentialen hos ungdomar att uppnå smart och hållbar tillväxt för alla i Europeiska unionen" (KOM(2010)0477),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2010 "En EU-strategi för ungdomar – Satsa på ungdomars egna möjligheter" ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets resolution av den 27 november 2009 om Europeiska året för frivilligarbete för främjande av aktivt medborgarskap ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ("Utbildning 2020") ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 11 maj 2010 om utbildningens sociala dimension och om kompetens till stöd för livslångt lärande och initiativet om ny kompetens för nya arbetstillfällen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 juni 2010 om den nya strategin för sysselsättning och tillväxt, i synnerhet den del där de övergripande målen bekräftas i samband med förbättringen av utbildningsnivåerna,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 november 2010 om initiativet Unga på väg, där rådet erkände vikten av en mer integrerad och sektorsövergripande strategi som svar på de utmaningar som ungdomar står inför ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 28 januari 2011 ⁽⁶⁾ och Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 15 mars 2011 ⁽⁷⁾ om Unga på väg-initiativet,
- med beaktande av artiklarna 165 och 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0169/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0166.

⁽²⁾ EUT L 17, 22.1.2010, s. 43.

⁽³⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 135, 26.5.2010, s. 2 och s. 8.

⁽⁵⁾ EUT C 326, 3.12.2010, s. 9.

⁽⁶⁾ CdR 292/2010.

⁽⁷⁾ SOC/395.

Torsdagen den 12 maj 2011

- A. Ungdomars kunskap och färdigheter är, med tanke på Europa 2020-strategin, av avgörande betydelse för att målet en smart och hållbar tillväxt för alla ska kunna nås.
- B. Unga på väg, ett flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020-strategin, syftar till att öka dragningskraften hos Europas högre utbildning och den övergripande kvaliteten på alla utbildningsnivåer och studenters och arbetstagares rörlighet, genom en effektivare användning av de befintliga EU-programmen.
- C. I Europa 2020-strategin är ett av målen att senast 2020 ge alla unga människor i Europa möjligheter att fullgöra en del av sin utbildning i andra medlemsstater.
- D. Ungdomar spelar en mycket viktig roll för att uppnå de fem övergripande målen i Europa 2020-strategin: sysselsättning, forskning och innovation, klimat och energi, utbildning samt kampen mot fattigdom.
- E. Unga på väg-initiativet är en förstärkning av den befintliga EU-strategin för ungdomar (KOM(2009)0200) genom att ungdomar därmed utrustas med den kunskap, de färdigheter och den kompetens som krävs i livet och i arbetet.
- F. Ungdomar har drabbats särskilt hårt av krisen, och ungdomsarbetslösheten i EU överskrider 20 procent, vilket är dubbelt så högt som genomsnittet för vuxna. I några medlemsstater är ungdomsarbetslösheten till och med högre än 40 procent.
- G. En ungdomsarbetslöshet på nästan 21 procent utgör en av de mest akuta utmaningarna för EU.
- H. På grund av den ekonomiska krisen minskar medlemsstaterna sina investeringar i utbildning och fortbildning, vilket får direkta följder för ungdomars framtidsutsikter, samtidigt som Europa står inför en växande demografisk utmaning när det gäller att uppnå den tillväxt som kontinenten behöver.
- I. De ekonomiska kostnaderna för svaga utbildningsprestationer är betydligt högre än kostnaderna för den finansiella krisen.
- J. Krisen lyfte fram behovet av att reformera våra ekonomier och samhällen, liksom den stora betydelsen av yrkesutbildning och utbildningssystem av hög kvalitet för att förstärka dessa reformer och för att utrusta Europa för att bättre kunna möta dagens och morgondagens utmaningar.
- K. De successivt allt mindre offentliga investeringarna i universiteten och påföljande höjda terminsavgifter och/eller minskade sociala bidrag och stipendier har gjort att allt fler elever slutar på universitetet i förtid vilket ökar de sociala klyftorna.
- L. Humankapital är ett centralt strategiskt instrument för att garantera en framgångsrik ekonomisk och social utveckling i våra samhällen.
- M. Enligt Europass-uppgifter uttrycker allt fler unga en önskan att flytta inom Europeiska unionen i utbildnings- eller yrkessyfte.
- N. Utbildning är av grundläggande betydelse för främjande av ungdomars kreativitet och innovationspotential. Utbildning ger människor de redskap som krävs för att utvecklas intellektuellt, integreras på arbetsmarknaden, utvecklas som personer och integreras i samhället och som medborgare.
- O. Forskningsresultat visar att rörlighet bidrar till en känsla av unionsmedborgarskap och deltagande i demokratiska processer.

Torsdagen den 12 maj 2011

- P. Inte bara universitetsstudenter bör kunna delta i rörlighetsprogram utan också ungdomar med lägre utbildning, eftersom ett sådant deltagande kan öka möjligheterna på arbetsmarknaden.
- Q. Rörlighetsprogrammen bör vara tillgängliga för alla ungdomar, oavsett vilken utbildning de valt.
- R. Antalet ungdomar som får möjlighet att åka utomlands för att arbeta och studera och i synnerhet inom ramen för EU:s program har inte ökat tillräckligt snabbt.
- S. Bolognaprocessen stötte under det första årtiondet på många svårigheter med att uppnå målet att utveckla europeisk högre utbildning.
- T. Att minska antalet elever som avbryter sin skolgång är mycket viktigt, både för att förhindra att ungdomar riskerar social utslagning och fattigdom och för att förbättra och underlätta deras tillträde till arbetsmarknaden.
- U. Det är övergången från utbildning till arbete som innebär en stor utmaning för ungdomar.
- V. Frivilligarbete utgör en viktig möjlighet när det gäller att få fler färdigheter genom informellt och icke-formellt lärande, ta socialt ansvar, bli medvetna om betydelsen av den europeiska integrationen och bli aktiva medborgare inom många olika områden som bör främjas framför allt inom ramen för Europa-året för frivilligarbete 2011.
- W. Ungdomsorganisationer är viktiga anordnare av icke-formell utbildning som kompletterar den formella utbildningen, och som är mycket viktig för att utrusta ungdomar med de färdigheter och den kompetens som de behöver för att bli aktiva medborgare och underlätta deras tillträde till arbetsmarknaden. Genom sina insatser bidrar ungdomsorganisationerna till att uppnå målen för Europa 2020-strategin.
- X. Det är mycket viktigt att involvera ungdomar, och de olika ungdomsorganisationer som företräder dem, i beslutsprocessen för att ge dem ansvarskänsla och se till att de bidrar aktivt med sina synpunkter till en strategi för ungdomar.
- Y. Ett av de övergripande målen för initiativet Unga på väg är att stärka den europeiska sammanhållningen och att skapa medborgare som är medvetna om sin europeiska identitet.

Allmänna synpunkter och ekonomiskt stöd

1. Europaparlamentet välkomnar Unga på väg som ett politiskt initiativ för att främja befintliga utbildnings-, rörlighets- och sysselsättningsprogram för ungdomar och som ett incitament för medlemsstaterna att nå målen i Europa 2020-strategin.
2. Europaparlamentet betonar att Unga på väg uppmuntrar högskolorna att förbättra kvaliteten genom ökat samarbete med andra institutioner runt om i världen; i detta sammanhang kan samarbete med institutioner från Förenta staterna visa sig vara särskilt givande.
3. Europaparlamentet påpekar att investering i utbildning utan tvekan är nödvändig för hållbar tillväxt och utveckling, och att finansiering av utbildnings- och ungdomsprogram inte ens i tider av ekonomisk kris bör betraktas som en kostnad att ta itu med nu utan snarare som en investering i Europas framtid.

Torsdagen den 12 maj 2011

4. Europaparlamentet betonar att målsättningen för alla ungdomsinitiativ måste vara att vägleda alla ungdomar så att de integreras väl i samhället och kontinuerligt förbereda dem för ett framtidens Europa, dvs. också ge dem möjlighet att engagera sig i sociala verksamheter och medverka i utformningen av samhället och ge alla unga förmånen av skolutbildning, högre utbildning och icke-formell utbildning samt yrkes- och fortbildning där tonvikten läggs vid att möta utmaningarna i ett modernt, konkurrenskraftigt och hållbart samhälle för alla för att underlätta deras tillträde till arbetsmarknaden.
5. Europaparlamentet framhåller att krisen inte får tas som förevändning för nedskärningar i utbildningsutgifterna, eftersom högre utbildning för ungdomar är ett måste för att effekterna av krisen ska kunna övervinnas.
6. Europaparlamentet beklagar att de nationella program som medlemsstaterna har inrättat för att bidra till att uppfylla utbildningsmålen för Europa 2020-strategin inte är tillräckliga enligt kommissionen.
7. Europaparlamentet konstaterar att de studerandes anställbarhet måste vara ett av målen för den högre utbildningen men understryker att utbildningen måste stimulera ungdomarnas kreativitet och potential till innovation och bidra till deras intellektuella och sociala utveckling.
8. Europaparlamentet medger att framgången med initiativet Unga på väg till stor del är beroende av medlemsstaternas genomförande av initiativets centrala insatser. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att noggrant övervaka och analysera avgörande delar under genomförandet, i syfte att bistå medlemsstaterna och förbättra samordningen dem mellan.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet rapportera till parlamentet om hur effektiva de centrala insatserna inom Unga på väg är och de framsteg som görs av medlemsstaterna.
10. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att inrätta en intensiv strukturerad dialog på utbildningsområdet inom ramen för arbetsprogrammet Utbildning 2020 för att fullt ut involvera ungdomsorganisationer och övriga aktörer i genomförandet av utbildningsåtgärder, i syfte att följa upp Unga på väg-initiativet i samarbete med ungdomar och för att diskutera prioriteringar och åtgärder med ungdomar och ge dem en större roll i beslutsfattandet i frågor som rör dem.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt förslag till ny flerårig budgetram gradvis öka investeringarna i rörlighets- och ungdomsprogram, såsom program för livslångt lärande (Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig), Marie Curie, Erasmus Mundus och Aktiv ungdom i dess nuvarande form och den europeiska volontärtjänsten. Parlamentet efterlyser ett bättre främjande av programmen och bättre information om de möjligheter som de erbjuder för potentiella mottagare. Parlamentet uppmanar även kommissionen att fortsätta investera i samarbetet mellan kandidatländer och potentiella kandidatländer samt lägga fram ett förslag om nästa generations rörlighets- och ungdomsprogram i linje med målen i Europa 2020-strategin.
12. Europaparlamentet anser att de ungdomar som av olika orsaker haft problem under sin skolgång inte får stängas ute från arbetslivet, utan att dessa ungdomar i stället måste ges ett riktat stöd. Tillgång till utbildning får inte bli en fråga om föräldrarnas sociala eller ekonomiska ställning. Särskilt viktigt är det att utbildningsnivåerna inom såväl skol- som yrkesutbildningssystemen präglas av horisontell rörlighet.
13. Europaparlamentet betonar att rörligheten måste göras mer attraktiv och att det ekonomiska stödet måste vara tillräckligt omfattande och i synnerhet rikta sig till de mest missgynnade personerna. Parlamentet upprepar att denna ståndpunkt bör återspeglas i nästa fleråriga budgetram. För att öka arbetsrörligheten bör budgetanslagen till Leonardoprogrammet ökas.
14. Europaparlamentet betonar att det krävs en ambitiös finansiering för att uppfylla målet att ge alla möjlighet att genomföra en del av sin utbildning eller yrkesutbildning utomlands. Parlamentet anser att utbildning och yrkesutbildning måste vara en prioritering för EU och att detta mål bör avspeglas i nästa fleråriga budgetram.

Torsdagen den 12 maj 2011

15. Europaparlamentet begär att de utbildningsprogram som syftar till att främja rörlighet ska förlängas till efter 2013 och uppmanar kommissionen att öka anslagen till dessa program i samband med utarbetandet av framtida ramprogram.
16. Europaparlamentet uppmanar EU att använda sina egna finansiella instrument för att hjälpa ungdomar, genom att bättre utnyttja Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera mer i utbildningssystem på alla nivåer och att ge ekonomiskt stöd till genomförande av EU:s program för rörlighet på nationell nivå samt att säkerställa eller höja utbildningskvaliteten generellt sett.
18. Europaparlamentet är övertygat om att Aktiv ungdom-programmet är av central betydelse för ungdomarnas deltagande i Europa och att detta program bör förstärkas och fortsätta. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att behålla ett enskilt Aktiv ungdom-program i den kommande fleråriga budgetramen.
19. Europaparlamentet betonar vikten av Ungdom på väg-initiativet, som på ett betydande sätt bidrar till att integrera ungdomarna i samhället, och uppmanar kommissionen ta tillvara de erfarenheter som gjorts inom ramen för Aktiv ungdom-programmet.
20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sammanlagt investera minst 2 procent av BNP i högre utbildning, som är det minimum som krävs för en kunskapsintensiv ekonomi enligt kommissionens rekommendation i den årliga tillväxt- och sysselsättningsundersökningen.
21. Europaparlamentet uppmärksammar vikten av flexibla utbildningsprogram som går att kombinera med samtidig anställning.

Ungdomar och rörlighet

22. Europaparlamentet efterlyser ett aktivt deltagande av unga i alla skeden i EU-programmen, från utarbetande till genomförande.
23. Europaparlamentet betonar vikten av att ungdomar görs delaktiga inte bara på arbetsmarknaden och i ekonomin, utan även i utformningen av Europas framtid. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram en grönbok om ungdomars deltagande.
24. Europaparlamentet håller med om att det måste vidtas åtgärder på ett tidigt stadium för att minska antalet elever som slutar skolan i förtid till mindre än 10 procent, enligt överenskommelsen inom ramen för Europa 2020-strategin, med ett speciellt fokus på missgynnade områden. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag till rådets rekommendation om att stödja medlemsstaternas insatser för att minska antalet elever som slutar skolan i förtid.
25. Europaparlamentet betonar att avbruten skolavgång är en känd riskfaktor för framtida utestängning från både arbetsmarknaden och samhället, och att antalet elever som slutar skolan i förtid därför måste minskas avsevärt. Parlamentet betonar att detta problem måste hanteras på ett mångfacetterat sätt, i kombination med sociala åtgärder för att förbättra utbildning och yrkesutbildning i missgynnade områden.
26. Med tanke på att rörlighet bland ungdomar kan bidra till stöd för demokratiska processer, uppmanar Europaparlamentet EU-institutionerna att skapa en ram som gör att ungdomar från de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken kan delta i Unga på väg-initiativet, så att ungdomar från både EU:s medlemsstater och dessa länder kan ges bättre möjligheter till utbildning.
27. Europaparlamentet understryker vikten av att även främja rörligheten för lärare och personal som arbetar med utbildning och ungdomsverksamhet, eftersom de kan inspirera de unga som de vägleder.

Torsdagen den 12 maj 2011

28. Europaparlamentet påpekar att de regionala och lokala myndigheterna bidrar på ett viktigt sätt till att stimulera rörlighet.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att även ägna särskild uppmärksamhet åt och stödja ungdomar som befinner sig i riskzonen, ungdomsgrupper med färre möjligheter och ungdomar som vill ha en "andra chans" att fortsätta att utbilda sig.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in uppgifter på nationell, regional och lokal nivå om praktiska hinder för rörlighet, och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att undanröja dessa hinder för att garantera rörlighet av hög kvalitet för alla under hela utbildningstiden, inklusive yrkesutbildning. Den resultatavla för rörlighet som kommissionen föreslagit skulle vara mycket användbar för att uppnå detta mål.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fler initiativ för ungdomars rörlighet även i områden som gränsar till EU.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snabbt vidta åtgärder för att främja rörlighet med målsättningen att främja utbildning, sysselsättning och erkännande av kvalifikationer.
33. Europaparlamentet betonar betydelsen av att vidta åtgärder för att se till att ungdomar, även de som kommer från missgynnade områden, får möjlighet till rörlighet under hela sin utbildning och att de garanterat kan ta med sig sina studiebidrag fullt ut när de studerar utomlands samt att deras studiepoäng och slutbetyg erkänns i samtliga medlemsstater, vilket föreslås i den europeiska ramen för kvalifikationer.
34. Europaparlamentet medger att ungdomar med funktionshinder och ungdomar med barn bör erbjudas ytterligare stöd för att kunna delta i befintliga rörlighetsprogram och dra full nytta av dem så att de lättare kan förena utbildning, arbete och privatliv.
35. Europaparlamentet påminner om att man vid sidan av internationell rörlighet även bör främja internationalisering på hemmaplan, och stödja inrättandet av ett internationellt samarbetsnätverk från studentens hemuniversitet och hemland. Parlamentet betonar potentialen hos virtuell rörlighet för ungdomar som ett komplement till geografisk rörlighet.
36. Europaparlamentet betonar betydelsen av erkännande av alla färdigheter som inhämtats genom alla former av lärande, inklusive icke-formell och informell utbildning, och deras roll för utvecklingen av betydelsefulla färdigheter och kunskaper som gör att personerna får tillgång till och är anpassningsbara till behoven på arbetsmarknaden. De förvärvade färdigheterna och kunskaperna ska tas med i resultatavlan för rörlighet.
37. Europaparlamentet rekommenderar att man främjar projekt som stöder överföring av kunskap och färdigheter från generation till generation, och uppmärksammar de fördelar som finns att vinna med rörliga internationella studenters färdigheter och kulturkapital.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en heltäckande strategi för att främja icke-formell utbildning och stödja anordnare av sådan utbildning.
39. Europaparlamentet betonar vikten av rörlighet för att stärka känslan av det europeiska medborgarskapet, den europeiska kulturen och de europeiska värderingarna om ömsesidig respekt, öka ungdomars engagemang i de demokratiska processerna och skapa en starkare europeisk identitet hos ungdomar.
40. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att undervisning bör ges i ytterligare två språk utöver modersmålet i ett tidigt skede i livet och i barnens utbildning. Parlamentet påpekar att personer utan andraspråk i praktiken inte kan delta i rörligheten. Parlamentet framhåller även vikten av att lära sig grannländers språk.

Torsdagen den 12 maj 2011

41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja rörlighet i utbildnings- och arbetssyfte genom att a) öka alla berörda ungdomars medvetenhet och göra informationen lättillgänglig för dem, b) på ett tidigt stadium i utbildningen betona mervärdet av rörlighet c) garantera att utbildningsmeriter inom ramen för utbyten mellan medlemsstater erkänns och d) minska de administrativa bördorna och främja samarbete mellan berörda myndigheter i medlemsstaterna.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta rörlighet i utbildnings- och arbetssyfte genom att a) förstärka EU:s utbildnings- och ungdomsprogram, t.ex. Erasmus, Leonardo da Vinci och Aktiv ungdom, b) förbättra genomförandet av befintliga europeiska instrument och verktyg som systemet för överföring av studiemeriter, ECTS, och Europass och c) utveckla de nya verktyg som den redan har undersökt, t.ex. webbplatsen för Unga på väg, Unga på väg-kortet, Europeiska färdighetspasset och pilotprojektet "Ditt första Eures-jobb".

43. Europaparlamentet välkomnar de centrala nya insatserna inom Unga på väg-initiativet, t.ex. en enda och central webbplats för rörlighet, ett s.k. mobility card (kort för person som deltar i rörlighet över gränserna) som kompletterar och förstärker de goda resultaten med befintliga ungdoms- och studentkort, och ett europeiskt färdighetspass, som är avsett att bli en elektronisk meritförteckning över livslångt lärande, som alla förbättrar användbara och befintliga redskap för rörlighet. Parlamentet kräver dessutom att befintliga och framtida program blir mer överblickbara.

Europeisk högre utbildning och Bolognaprocessen

44. Europaparlamentet betonar vikten av att inleda en ny och mer konstruktiv dialog mellan alla aktörer inom Bolognaprocessen, och att uppmärksamma både dess framgångar och problem för att kunna förbättra den ytterligare.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bredda inriktningen för moderniseringsagendan för universitet, och förnya prioriteringarna för att bemöta nya utmaningar, t.ex. den sociala dimensionen i högre utbildning, främja studentinriktat lärande och stödja medlemsstaternas insatser för att uppnå riktmärket 40 procents slutförande av högre utbildning.

46. Europaparlamentet är helt övertygat om att universiteten måste vara självstyrande, men betonar samtidigt universitetens ansvar gentemot samhället, och uppmanar medlemsstaterna att investera i reformeringen och moderniseringen av den högre utbildningen.

47. Europaparlamentet framhåller behovet av att finna en balans mellan å ena sidan högre utbildningssystem och å andra sidan ekonomins och samhällets behov i allmänhet, och koppla samman dem genom en lämplig läroplan som utrustar människor med de kunskaper och färdigheter som behövs i framtidens samhälle och ekonomi.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter att stödja och förbättra samarbetet mellan universitet, yrkesutbildningsinstanser och näringsliv för att stärka dialogen mellan universitet och näringsliv och för att bättre samordna de tre sidorna av kunskapstriangeln: forskning, utbildning och innovation.

49. Europaparlamentet betonar vikten av de befintliga programmen för forskning och innovation inom ramprogrammet för forskning och utveckling och sammanhållningspolitiken för finansiering av forskning och innovation och bättre samordning med utbildningsinitiativen. Parlamentet anser också att samarbete över gränserna är viktigt för att Unga på väg-initiativet ska bli framgångsrikt. Parlamentet uppmanar därför de berörda att till fullo utnyttja de möjligheter som erbjuds inom ramen för sammanhållningspolitikens mål "territoriellt samarbete".

50. Europaparlamentet understryker vikten av att skapa flexibla utbildningsformer, såsom öppna universitet, eller genom att främja användningen av e-undervisning inom högre utbildning, så att alla ungdomar får möjlighet att delta i kvalitetsutbildning på hög nivå och inte utesluts från detta på grund av avstånd eller tidsscheman. Med tanke på ungas sena inträde på arbetsmarknaden, liksom problemen med socialförsäkringssystemens bärkraftighet, är det av avgörande betydelse att lämpliga villkor finns så att det går att kombinera studier och arbete.

Torsdagen den 12 maj 2011

51. Europaparlamentet uppmantrar universiteten att i större utsträckning anpassa sina program och strukturer till de särskilda behoven på arbetsmarknaden och att ta hänsyn till näringslivets behov i utformningen av läroplaner samt söka nya metoder för samarbete med privata och offentliga företag genom att uppmantra till offentlig-privata partnerskap och sponsring, samtidigt som de främjar och stöder entreprenörskap bland unga.

52. Europaparlamentet påpekar att universiteten måste utforma sina yrkesutbildningsprogram så att studenternas företagande stimuleras, och skapa mötesplatser för de finansiella aktörer som vill stödja innovativa projekt.

53. Europaparlamentet betonar vikten av att främja entreprenörskap och hjälpa ungdomar att starta företag samt av att främja och utöka programmet Erasmus för unga entreprenörer. Parlamentet rekommenderar därför att det genomförs en informationskampanj på EU-nivå inom utbildningsanstalter om entreprenörskap, startkapital, beskattning av nystartade företag och stöd till vidareutbildning.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en databas över innovativa projekt för att underlätta ett utbyte av goda exempel mellan projekt som medlemsstaterna eller universiteten redan genomfört, för att främja kontakterna mellan personer med universitetsexamen och företag och garantera ett omedelbart tillträde till arbetslivet efter avslutade studier.

55. Europaparlamentet inser värdet av att studenter erbjuds studiebidrag av privata företag.

56. Europaparlamentet föreslår att kommissionen i stället för det globala rangordningssystemet för universiteten ska införa ett informationsbaserat system för de europeiska universitetens program, där man bland annat skulle kunna ge ut offentliga regelbundna rapporter om anställningsbarheten för studenterna inom varje program och möjligheten till rörlighet.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra allt den kan för att slutföra det europeiska området för forskning genom att öka stödet för unga forskare med målsättningen att främja en europeisk forskning av hög kvalitet.

58. Europaparlamentet framhåller att medlemsstaterna måste se till att det finns stipendiesystem som garanterar tillträde till högre utbildning på lika villkor för unga män och kvinnor i syfte att undvika att det uppstår orättvisor, med särskild betoning på eftergymnasial utbildning.

Yrkesutbildning

59. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att modernisera och öka yrkesutbildningens dragningskraft och kvalitet så att den anpassas bättre till de nuvarande och framtida behoven på den föränderliga arbetsmarknaden, som 2020 kommer att kräva nya kunskaper och färdigheter som baseras på examensbevis som bör få ömsesidigt erkännande i alla medlemsstater. I detta avseende framhåller parlamentet de stora framgångarna med dubbla utbildningssystem i de respektive medlemsstaterna.

60. Europaparlamentet betonar att en av lösningarna för att bekämpa ungdomsarbetslösheten är att anpassa skol- och yrkesutbildningssystemen till de färdigheter som kommer att krävas på framtidens arbetsmarknad och att övergången från skol- och yrkesutbildning eller högre utbildning till arbetslivet därför måste förberedas bättre och följa direkt på utbildningen. Parlamentet anser att det behövs ett bättre samarbete mellan utbildningsinstanser, ungdomsorganisationer, arbetsmarknadens olika sektorer samt arbetsgivarna, t.ex. genom att yrkesverksamma inom olika områden höll i viss undervisning eller seminarier, så att eleverna och studenterna kan få en uppfattning om sitt framtida yrkesområde.

61. Europaparlamentet betonar därför den stora vikten av att effektivt genomföra initiativet om en EU-garanti för ungdomar och att göra det till ett instrument för aktiv integrering på arbetsmarknaden. Parlamentet betonar att medlemsstaterna hittills inte har gett några övertygande löften om att genomföra initiativet EU-garanti för ungdomar och uppmanar dem att snarast göra det.

Torsdagen den 12 maj 2011

62. Europaparlamentet anser att rörligheten för förvärvande av nya kunskaper är ett kraftfullt verktyg för att förbättra ungdomars kunskaper och kompetens, personliga utveckling och aktiva medborgarskap. Den frivilliga rörligheten inom skol- och yrkesutbildningen, fortbildningen och den högre utbildningen måste därför främjas för alla unga, oavsett deras ekonomiska, sociala eller etniska bakgrund, vilken typ av utbildning de deltar i eller deras funktionsnedsättning, hälsoproblem eller geografiska situation, och de bör stöttas genom att yrkesvägledning och yrkesrådgivning tillhandahålls under hela processen.

63. Europaparlamentet understryker att rörligheten inte får leda till en försämring av de sociala standarderna i värdlandet. Parlamentet betonar att ömsesidigt erkännande av examina från skol-, yrkes- och högskoleutbildning samt fortbildningskvalifikationer som erhållits inom EU är viktigt för att öka rörligheten.

64. Europaparlamentet begär att det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (ECVET), den europeiska ramen för kvalifikationer (EQF) och Europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS) genomförs ordentligt. Det kontrollerade ömsesidiga erkännandet måste ske inom 12 månader efter den dag då kvalifikationerna erhållits. Parlamentet måste regelbundet hållas informerat genom resultattavlan för rörlighet.

65. Europaparlamentet betonar vikten av att stödja och ytterligare förstärka rörlighet på yrkesutbildningsområdet, inklusive lärlingsutbildning, genom att erbjuda studenterna och lärlingarna på detta område information, rådgivning, vägledning och värdstrukturer när de är utomlands. Parlamentet framhåller särskilt att det är nödvändigt att inrätta partnerskap med utbildningsinstanser och företagatorganisationer för att garantera en rörlighet av hög kvalitet och integrera den på ett konsekvent sätt i utbildningsvägarna.

66. Europaparlamentet belyser de svårigheter man möter vid övergång från yrkesutbildning till högre utbildning, och betonar att institutioner som tillhandahåller utbildning måste anpassas för att underlätta denna övergång.

67. Europaparlamentet betonar att yrkesutbildning och högre utbildning, genom att man utrustar ungdomar med kunskap och färdigheter, kan förbättra ungdomars motivation och framtidsoptimism och hjälpa dem att bygga upp sin självkänsla.

Övergång från utbildning till arbete

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja volontärarbete, t.ex. genom att fastställa en fast juridisk status för volontärarbete och erkänna volontärarbete som arbetad tid, och på så sätt se till att volontärarbete är ett vettigt alternativ för ungdomar, särskilt under arbetslöshets-tider.

69. Europaparlamentet framhåller med eftertryck att ungdomars möjlighet att lätt och smidigt komma in på arbetsmarknaden främst är beroende av att yrkesutbildningsinstitutioner och universitet och även deras läroplaner moderniseras, och att utbildningens kvalitet säkras och studieprogram anpassas till arbetsmarknadens behov.

70. Europaparlamentet betonar vikten av att göra universitetens scheman flexibla för studenter som redan har börjat arbeta och vill studera parallellt.

71. Europaparlamentet betonar att ungdomar fortsatt måste ha tillgång till yrkesutbildning när de börjat arbeta, med timmar avsatta för utbildning under arbetstiden, och att vidareutbildning och strategier för livslångt lärande och karriärutveckling måste främjas från början av karriären. Medlemsstaterna måste bygga upp en struktur för oberoende fortbildningsvägledning, så att systematiska fortbildningsinsatser kan garanteras.

72. Europaparlamentet framhåller att en högkvalitativ grundutbildning och yrkesutbildning inom samtliga sektorer ökar ungdomars möjligheter på arbetsmarknaden och tryggar företagets tillgång till kvalificerad arbetskraft. Medlemsstaterna uppmanas att inrätta relevanta tillsynsorgan för att garantera att sådan utbildning tillhandahålls.

73. Europaparlamentet stöder helhjärtat EU:s mål att 40 procent av ungdomarna ska slutföra en högre utbildning (dvs. en eftergymnasial utbildning och yrkesutbildning) eller motsvarande.

Torsdagen den 12 maj 2011

74. Europaparlamentet betonar betydelsen av vägledande instrument som hjälper ungdomar i deras utbildnings- och yrkesrelaterade val från grundskolan och upp till och med högre utbildningsnivåer, för att de ska bli bättre förberedda för en smidig övergång till arbetslivet. Åtgärder måste vidtas för att stärka såväl ungdomars hemmiljö och sociala situation som skolans roll för yrkesvägledning och yrkesval. I många fall krävs det individuellt anpassat stöd, i form av yrkesvägledning, för att detta mål ska uppnås.

75. Europaparlamentet uppmanar högskolor att införliva en anständigt betald praktiktjänstgöringsperiod av hög kvalitet i studieprogram där så är lämpligt, så att ungdomar får möjlighet att förbereda sig för arbetslivet, och framför allt för att de ska kunna få arbeten som kräver höga kvalifikationer. Sådan praktiktjänstgöring får inte ersätta riktiga jobb och måste erbjuda tillräckliga löner och sociala trygghetsförmåner, och måste erkännas på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta strategier som gynnar anställning av ungdomar.

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja initiativ på EU-nivå för att erkänna praktiktjänstgöring som en arbetsperiod i socialförsäkringssystemen, vilket en del medlemsstater redan gör.

77. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att stödja initiativ från den privata sektorn som riktas till ungdomar, med målsättningen att skapa arbetstillfällen och uppnå social integration.

78. Europaparlamentet betonar behovet av att använda den europeiska historien och kulturen som de främsta verktygen för att fördjupa den europeiska integrationen.

79. Europaparlamentet anser att utbildningssystem av hög kvalitet kan öka ungdomarnas chanser att finna ett meningsfullt arbete, vilket följaktligen kommer att öka ungdomars framtidstro och kreativitet, vilket i sin tur ökar välbördet i samhället.

80. Europaparlamentet erkänner lokala och regionala myndigheters betydelse för utbildning och rörlighet och anser att deras kunskaper och erfarenheter bör ses som ett komplement till EU:s åtgärder. Parlamentet betonar att EU, för att uppnå sina mål, bör utveckla en partnerskapsstrategi, framför allt med de lokala och regionala myndigheterna.

Sysselsättningen för ungdomar

81. Europaparlamentet betonar att ungdomssysselsättningen är beroende av den övergripande ekonomiska politiken och uppmanar medlemsstaterna att flytta fokus till investeringar och sysselsättningskapande. Åtstramningsåtgärder som exempelvis medför nedskärningar i utbildningssystemet och sysselsättningskapandet kommer inte att vara till hjälp för ungdomar och riskerar att skada samhället och ekonomin på längre sikt.

82. Europaparlamentet understryker att nära kopplingar måste upprättas mellan flaggskeppsinitiativ som syftar till att komma till rätta med ungdomsarbetslösheten såsom "Unga på väg" och "En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen". Parlamentet anser att arbetsmarknadens parter, företrädare för näringslivet, lokala och regionala myndigheter och ungdomsorganisationer måste engageras i framtagandet av en hållbar strategi för att sänka ungdomsarbetslösheten, varvid man också över hela EU ömsesidigt måste erkänna och certifiera kunskaper som återspeglas i formella och informella kvalifikationer – i enlighet med den europeiska ramen för kvalifikationer – och som förvärvats genom formellt, icke-formellt och informellt lärande.

83. Europaparlamentet framhåller att ungdomsarbetslösheten – som enligt ILO inte orsakas av faktorer som nivåerna på inkomst och lönebikostnader, medbestämmanderättigheter och sociala skyddsnormer – till följd av den ekonomiska och finansiella krisen har blivit ett stort problem inom hela EU, ett problem som medlemsstaterna och EU ännu inte lyckats komma till rätta med i tillräcklig utsträckning. Personer som är arbetslösa i unga år löper mycket hög risk att bli fattiga på lång sikt, och det behövs arbetstillfällen av god kvalitet för att förhindra att ungdomar hamnar i kategorin arbetande fattiga.

Torsdagen den 12 maj 2011

84. Europaparlamentet understryker att avtal för anställning och praktiktjänstgöring redan från dag ett måste omfatta sociala rättigheter för alla och avvisar alla förslag om att frångå denna princip. Uppsägningsperioder får inte förkortas, gällande kollektivavtal och lagstiftning ska tillämpas precis som för fast anställda och oinskränkt rätt till medverkan och föreningsfrihet ska gälla från och med första arbetsdagen.

85. Parlamentet efterlyser ett europeiskt regelverk för att fastställa rättigheter och trygghetsförmåner vid atypiska eller otrygga arbetsförhållanden på ett sätt som överensstämmer med subsidiaritetsprincipen.

86. Europaparlamentet betonar att ungdomar måste skyddas mot diskriminering i arbetslivet, framför allt på grund av ålder och yrkeserfarenhet, genom att man effektivt genomför direktiv 2000/78/EG. Alla medlemsstater uppmanas därför att införa nationella strategier mot ungdomsarbetslösheten.

87. Europaparlamentet betonar att det viktigaste för ungdomar är att vara oberoende, ha tillgång till hälso- och sjukvård och ett anständigt boende till ett rimligt pris samt ha möjlighet att utbilda sig, arbeta och utveckla sig själva. Medlemsstaterna uppmanas därför att undanröja åldersrelaterad diskriminering vid tillgång till socialförsäkringssystem.

88. Europaparlamentet upprepar vikten av specifika och kontrollerbara mål och tillräckliga ekonomiska medel när man genomför Europa 2020-strategin och de integrerade riktlinjerna för att sänka ungdomsarbetslösheten. Medlemsstaterna bör därför i sina nationella reformprogram göra åtaganden för att fram till 2014 höja sysselsättningsgraden med 10 procent bland ungdomar i åldersgruppen 15–25 år och öka sysselsättningsgraden bland ungdomar (bland dem som inte deltar i utbildning) till 75 procent senast 2020.

89. Europaparlamentet konstaterar att det kommer att krävas såväl höga kvalifikationer som anpassnings- och innovationsförmåga för cirka 35 procent av alla arbetstillfällen som kommer att uppstå fram till 2020, varför kraftfulla insatser måste göras för att öka andelen personer i åldersgruppen 30–34 år med högskoleexamen eller jämförbar examen till minst 40 procent.

90. Parlamentet medger att genomförandet av de integrerade riktlinjerna är medlemsstaternas ansvar samtidigt som kommissionen bör stödja och övervaka åtgärder på nationell nivå genom den öppna samordningsmetoden. Parlamentet anser att de målgrupper och indikatorer som föreslås av kommissionen i initiativet bör övervakas samt att framstegen med att genomföra dem bör mätas med hjälp av tydliga indikatorer.

91. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste vidta åtgärder för att tillhandahålla så mycket information, så många valmöjligheter och så stor tillgång till utbildning som möjligt i syfte att hjälpa ungdomarna att uppfylla sin potential, men menar bestämt att detta görs bäst av personer på plats på lokal nivå i respektive medlemsstat.

92. Europaparlamentet anser att vägledning av hög kvalitet i samband med yrkesval och yrkesutbildning måste vidareutvecklas, och betonar vikten av att engagera arbetsmarknadens parter i utformningen, organisationen, tillhandahållandet och finansieringen, så att vägledningen blir effektiv och relevant i förhållande till arbetsmarknaden.

93. Europaparlamentet understryker att det inom ramen för företagens sociala ansvar skulle vara lämpligt att vidta åtgärder för att stödja ungdomar i att välja lämpliga karriärer, med hänsyn till både den inhemska och den europeiska arbetsmarknadens behov och påpekar att sådana åtgärder också skulle kunna förenas med passande perioder av arbetslivserfarenhet.

94. Europaparlamentet anser att tendensen att välja yrke utifrån kön alljämt är stark och att detta bidrar till bristande jämställdhet mellan kvinnor och män. Detta påverkar både arbetslösheten och fattigdomen bland kvinnor. Parlamentet framhåller att denna könsbaserade diskriminering måste åtgärdas.

Torsdagen den 12 maj 2011

95. Europaparlamentet betonar att åtgärder måste vidtas för att ge en helhetsbild av de utbildningsmöjligheter och senare yrkesmöjligheter som står till buds, t.ex. med hjälp av jämställdhetsrådgivare, och framför allt att man tidigt måste väcka och främja särskilt flickors intresse för ämnena matematik, IT, naturvetenskap och teknik och områden som är strategiskt viktiga ur yrkesutvecklingssynpunkt, och pojars intresse för yrken inom områdena skola och vård och det sociala.

96. Europaparlamentet betonar att den potential som finns hos flickor och kvinnor måste främjas på ett målinriktat sätt genom, i synnerhet, särskilda stödprogram som förbereder flickor för naturvetenskapliga och tekniska yrken, med tanke på vårt framtida behov av kvalificerad arbetskraft.

97. Europaparlamentet välkomnar att Europeiska investeringsbanken (EIB) fått en ökad roll i upprättandet av finansieringsprogram för studenter och i insatserna för att främja entreprenörskap bland ungdomar. Parlamentet anser att EIB:s roll bör utökas ännu mer, så att den kan göra selektiva investeringar i sektorer med högt mervärde i medlemsstaterna, särskilt i de företag som gör de största insatserna för att anställa ungdomar och ge dem en yrkesutbildning av hög kvalitet.

98. Europaparlamentet betonar att ungdomar som haft en sämre start, särskilt den grupp ungdomar som varken har arbete eller utbildningsplats, måste få tillgång till stöd eller till och med en fadder, för att fastställa deras specifika behov och att tyngdpunkten måste läggas vid att öka deras integration på arbetsmarknaden och deras tillgång till arbetstillfällen av hög kvalitet.

99. Europaparlamentet anser att offentligt finansierade gratis utbildningsplatser och ett standardiserat system med utbildningsstöd skulle kunna vara ett effektivt instrument för att särskilt utsatta ungdomar ska kunna integreras på arbetsmarknaden.

100. Europaparlamentet betonar dock att integration på den primära arbetsmarknaden är mycket viktig och att alla integrationsåtgärder bör syfta till att ge ungdomars tillträde till den reguljära arbetsmarknaden från och med ett tidigt stadium och kompletteras med stödåtgärder som utgår från den enskildes behov.

101. Europaparlamentet betonar att det är särskilt svårt för fattiga ungdomar att förvärva erfarenhet utomlands på grund av ekonomiska och språkliga hinder och i vissa fall diskriminering. Parlamentet är övertygat om att finansiellt stöd särskilt måste riktas till de mest missgynnade personerna och deras behov.

102. Europaparlamentet understryker vikten av att skapa arbetstillfällen för ungdomar med funktionsnedsättning genom att inrätta särskilt anpassade utbildningsprogram och i högre grad ge bidrag till företag som anställer denna viktiga grupp bland den unga befolkningen, med målsättningen att hjälpa dem att bli mer integrerade och ge dem möjligheter att förverkliga sin potential i samhället.

103. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att främja åtgärder för att sprida information om de utbildningsmöjligheter som finns för ungdomar med funktionsnedsättning, t.ex. via projekt som Exchangeability vilket tagits fram av Europeiskt handikappforum och studentutbytesprogrammet Erasmus.

104. Europaparlamentet understryker att Eurofound's arbetsprogram för 2009–2012 omfattar ett särskilt projekt för att aktivt integrera ungdomar med funktionsnedsättning eller hälsoproblem ("Active inclusion for young people with disabilities or health problems") och påpekar att utbildningscentrumen spelar en avgörande roll för att ge ungdomar med funktionsnedsättning och ungdomar som har vuxit upp på institution sociala och yrkesmässiga färdigheter. Parlamentet kräver adekvat stöd till utveckling och användning av dessa utbildningscentrum.

105. Europaparlamentet understryker behovet av åtgärder för att på såväl nationell som europeisk nivå fullständigt reda ut situationen med ungdomar som varken arbetar eller studerar. Kommissionen uppmanas att samarbeta med medlemsstaterna för att finna orsakerna till varför dessa unga hamnar i utanförskap och föreslå åtgärder för att återintegrera dem, och vidta åtgärder för att lösa problemet genom att under de kommande tio åren uppfylla målsättningarna om att öka den europeiska arbetskraftens anställbarhet och konkurrenskraft samt för att minska avhoppet från skolan.

Torsdagen den 12 maj 2011

106. Europaparlamentet betonar att praktikperioder under alla faser vid valet av yrke är en lämplig väg att hitta ett yrke och påminner återigen om behovet av att fastställa minimistandarder för praktikperioder, t.ex. i fråga om avlöning och sociala rättigheter, däribland socialt skydd och socialförsäkring, för att förbättra praktikperiodernas kvalitet och garantera deras utbildningsvärde.

107. Parlamentet upprepar att praktikplatser inte får ersätta fasta arbetstillfällen och att de får gälla endast en mycket begränsad tidsperiod. Parlamentet betonar att det omgående behövs en rättsligt bindande europeisk kvalitetsram för praktikperioder som ska gälla för alla typer av praktikperioder och utbildningar för att förhindra att praktikanter utnyttjas. Kommissionen bör lägga fram en handlingsplan med en tidsram och en översikt över hur kvalitetsramen ska genomföras.

108. Europaparlamentet välkomnar initiativet "Ditt första Eures-jobb" som ska främja arbetskraftens rörlighet och som bör kopplas tätt till det europeiska systemet för övervakning av lediga platser, så att såväl arbetstagare som arbetsgivare kan få en överskådlig helhetsbild av EU:s totala arbetsmarknad och så att lediga platser så snabbt som möjligt kan tillsättas med kompetent personal, men att detta emellertid inte får leda till kompetensflykt från vissa delar av EU.

109. Europaparlamentet betonar att EU för att få bukt med ungdomsarbetslösheten och stödja tillväxt för alla måste vidta samordnade aktiva arbetsmarknadsåtgärder som omfattar offentligt finansierade arbetsprogram för unga och skapandet av nya, hållbara och goda arbetstillfällen – med skäliga löner – och av nya företag, samt främja entreprenörskap i skolorna, ge incitament för lansering av nya initiativ, ge tekniskt stöd till nystartade företag, förenkla administrationen för att påskynda formaliteter, skapa tjänstenätverk på lokal nivå för att förenkla förvaltningen samt samarbeten med universitet och forskningscentrum för att främja innovation av produkter och processer samt erkänna volontärarbete som arbetslivserfarenhet och främja entreprenörskap.

110. Europaparlamentet betonar vikten av icke-formell och informell utbildning samt volontärarbete för ungdomars utveckling. Parlamentet understryker att de förvärvade kunskaperna inte bara ger ungdomar möjlighet att komma in på arbetsmarknaden utan också att aktivt delta i samhällslivet och ta ansvar för sina liv.

111. Europaparlamentet betonar att det slutliga målet med initiativet Unga på väg inte bara är att förbättra de europeiska utbildningssystemen och ungdomars anställbarhet, utan också att skapa en social miljö där alla ungdomar har möjlighet att utnyttja sin potential och förverkliga sina ambitioner.

*

* *

112. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Inlärnin g i tidig ålder

P7_TA(2011)0231

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om inlärnin g i tidig ålder i Europeiska unionen (2010/2159(INI))

(2012/C 377 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 14 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

Torsdagen den 12 maj 2011

- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter, särskilt artiklarna 3, 18 och 29,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Förskola – en bättre grund för framtiden" (KOM(2011)0066),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och parlamentet om effektiva och rättvisa utbildningssystem i Europa (KOM(2006)0481),
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 20 januari 2010 om barnomsorg och förskola ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 11 maj 2010 om utbildningens sociala dimension ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 november 2009 om utbildning för barn med invandrarbakgrund ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 21 november 2008, om att förbereda unga inför 2000-talet: ett program för europeiskt samarbete på utbildningsområdet ⁽⁶⁾,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Barcelona den 15 och 16 mars 2002,
- med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 om bättre utbildning för lärare ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 med titeln "Flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande" ⁽⁸⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A7-0099/2011), och av följande skäl:
  - A. Tidig inlärning för barn lägger grunden för ett framgångsrikt livslångt lärande, vilket är en central faktor i arbetet med att uppnå Europa 2020-målen.
  - B. Riktigt små barn är särskilt vetgiriga, intresserade av att lära sig och mottagliga för inlärning. Viktiga färdigheter som språk- och uttrycksförmåga, men även social kompetens, grundläggs under dessa år. I denna ålder läggs grunden för kommande skol- och yrkesliv.

⁽¹⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽²⁾ EUT C 339, 14.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 135, 26.5.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 301, 11.12.2009, s. 5.

⁽⁵⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁶⁾ EUT C 319, 13.12.2008, s. 20.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 12.

⁽⁸⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 59.

Torsdagen den 12 maj 2011

- C. Förskoleverksamheten skiljer sig åt över hela EU, med olika definitioner av kvalitet som i hög grad hänger samman med ländernas och regionernas olika kulturella värderingar och tolkningar av begreppet barndom.
- D. Det finns en tydlig koppling mellan fattig och missgynnad bakgrund å ena sidan och en låg utbildningsnivå å den andra. Familjer med sådan bakgrund har visat sig gynnas mest av förskoleverksamhet, men samtidigt är missgynnade grupper mindre benägna att söka sig till förskoleverksamhet av tillgänglighets- och kostnadsskäl.
- E. Förskoleverksamhet tenderar att få mindre uppmärksamhet och mindre investeringar än annan utbildning, trots att det finns tydliga belägg för att investeringar i denna verksamhet ger mycket god avkastning.
- F. Målen för förskoleverksamheten styrs ofta i alltför hög grad av arbetsmarknaden och fokuserar för mycket på behovet av att få fler kvinnor i arbete och för lite på barnets behov och intressen.
- G. Många hushåll har stora svårigheter att förena familjeansvar med de krav i arbetslivet som är förknippade med dagens omvälvningar på arbetsmarknaden, som att arbetstagare tvingas acceptera atypiska och flexibla arbetstider samt det ökade antalet otrygga anställningar.
- H. Det finns en direkt koppling mellan å ena sidan föräldrars och barns välbefinnande och å andra sidan det kvantitativa och kvalitativa tillhandahållandet av tjänster för barn i låg ålder.
- I. Barnomsorg har traditionellt betraktats som en naturligt kvinnlig syssla, vilket har lett till att det mest är kvinnor som arbetar inom förskoleverksamheten.
- J. Personalens kvalifikationer varierar kraftigt mellan olika medlemsstater och mellan olika typer av tjänsteleverantörer, och i de flesta medlemsstater finns det inga krav på att tjänsteleverantörer inom förskolan måste anställa personal med särskilda kvalifikationer.
- K. Det har bedrivits väldigt lite forskning om småbarnsundervisning på EU-nivå som skulle kunna fungera som vägvisare vid utformningen och införandet av en EU-omfattande förskolepolitik.

Barnet i centrum

1. Europaparlamentet välkomnar de mål från slutsatserna efter Europeiska rådets möte i Barcelona som innebär att det senast 2010 ska finnas barnomsorg för minst 90 % av barnen mellan tre år och skolpliktig ålder och för minst 33 % av barnen under tre år. Parlamentet anser emellertid att rådet och kommissionen måste se över och uppdatera dessa mål och sätta barnets behov och intressen i centrum för förskolepolitiken.
2. Europaparlamentet konstaterar att Europa 2020-strategin, som syftar till ett inkluderande samhälle genom att öka sysselsättningen, minska antalet skolavhopp och minska fattigdomen, inte kan uppnås utan att alla barn får en rimlig start i livet.
3. Europaparlamentet konstaterar att de första levnadsåren är avgörande för den kognitiva, sensoriska, motoriska, känslomässiga och personliga utvecklingen samt språktillägnet och att de även lägger grunden för det livslånga lärandet. Parlamentet konstaterar även att förskoleverksamhet främjar en sund psykisk och fysisk utveckling hos barn och hjälper dem att bli balanserade människor. Parlamentet rekommenderar därför medlemsstaterna att överväga ett obligatoriskt förskoleår före skolstarten.

Torsdagen den 12 maj 2011

4. Europaparlamentet betonar att tidig utveckling av en sund livsstil, t.ex. goda kostvanor och lämplig och välavvägd fysisk aktivitet, kan ha en stark inverkan på den fysiska och psykiska utvecklingen och vara en avgörande faktor för en god hälsa under hela livet. Parlamentet varnar för en situation där barn för tidigt ägnar sig åt bestämda intensiva och resultatnriktade idrottsaktiviteter, där det viktigaste är att nå bra resultat.
5. Europaparlamentet påminner om hur viktig all tidig inläring är för förvärvandet av kunskaper och särskilt för språk, flerspråkighet och språklig mångfald.
6. Europaparlamentet uppmuntrar införande och främjande av nyskapande pedagogiska modeller för språkundervisning, särskilt förskolor med flerspråkig undervisning, vilket är i linje med det mål som sattes upp i Barcelona 2002 och som bland annat inbegriper inläring av regionala språk, minoritetsspråk och grannspråk.
7. Europaparlamentet framhåller vikten av att utveckla och förbättra utbildningsenheter (fritidshem) som ordnar fritidsaktiviteter för förskolebarn efter förskolan.
8. Europaparlamentet framhåller att alla barn utöver utbildning och uppfostran även har rätt till vila, fritid och lek.

Förskoleverksamhet för alla

9. Europaparlamentet noterar rådets slutsatser av den 12 maj 2009, enligt vilka utbildningsmässigt ogynnsamma situationer bör hanteras genom tillhandahållande av högkvalitativ förskoleverksamhet och målinriktat stöd samt främjande av inkluderande undervisning.
10. Europaparlamentet konstaterar att missgynnade samhällsgrupper visserligen kan få extra stöd men att förskoleverksamhet helst bör erbjudas alla föräldrar och barn oavsett deras bakgrund och ekonomiska ställning.
11. Europaparlamentet framhåller att barn med funktionshinder om möjligt bör delta i den vanliga förskoleverksamheten och att de vid behov bör erbjudas specialishjälp.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål genomföra FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
13. Europaparlamentet framhåller att medlemsstaterna bör tillåta många olika pedagogiska metoder i utformningen och genomförandet av förskoleundervisningen.

Samverkan med föräldrarna

14. Europaparlamentet framhåller att mammor och pappor är förskoleverksamhetens jämbördiga partner och konstaterar att förskoleverksamheten bör medge full delaktighet för all personal, alla föräldrar och om möjligt även barnen själva.
15. Europaparlamentet framhåller att tillhandahållande av tillräckligt lång mamma- och pappaledighet samt en effektiv och flexibel arbetsmarknadspolitik är väsentliga beståndsdelar i en ändamålsenlig förskolepolitik.
16. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att investera i utbildningsprogram för föräldrar och vid behov erbjuda andra former av hjälp, som hembesöksjänster, för föräldrar som behöver extra stöd. Dessutom bör föräldrarna ges möjlighet att få lättillgänglig och kostnadsfri rådgivning på själva förskolorna.

Torsdagen den 12 maj 2011

17. Europaparlamentet framhåller att kulturaktiviteter är berikande för barn, främjar dialogen mellan olika kulturer och gynnar öppenhet och tolerans. Parlamentet påminner i detta sammanhang om vikten av att de yrkesgrupper som arbetar med och för barn bedriver interkulturell verksamhet med barnen och deras föräldrar.

18. Europaparlamentet konstaterar att det fortfarande finns medlemsstater som förvägrar barn till föräldrar utan giltigt uppehållstillstånd tillgång till förskoleutbildning.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bevilja förskoleutbildning för barn till asylsökande, flyktingar, personer med subsidiär skyddsstatus eller personer som fått tillfälligt anstånd med utvisning av humanitära skäl, så att dessa barn inte redan från början får sämre möjligheter i livet.

Bättre integrerade tjänster

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att integrera olika tjänster för förskoleverksamhet genom att ge stöd åt deras utveckling och åt relaterad verksamhet och förbättra samarbetet och samordningen mellan de olika institutioner och ministerier som arbetar med strategier och program för den tidiga barndomen.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera förskolor tillräckligt stor autonomi, så att dessa kan behålla sin unika karaktär och sin kreativitet i arbetet med att hitta lösningar för att garantera barns välbefinnande.

22. Europaparlamentet framhåller vikten av en innovativ förskoleverksamhet med lokal karaktär som samlar företrädare för hälsovård, sociala frågor, utbildning, kultur och andra sektorer.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samspel med lokalförvaltningar och frivilligorganisationer främja och finansiera åtgärder och projekt som syftar till att erbjuda förskoleverksamhet åt barn ur socialt missgynnade grupper och se till att den kontrolleras och utvärderas.

24. Europaparlamentet konstaterar att hänsyn måste tas till de många olika familjeförhållanden som finns och de olika behov som dessa ger upphov till, och välkomnar ett diversifierat, flexibelt och innovativt förskoleutbud.

25. Europaparlamentet efterlyser en europeisk ram för förskoleverksamhet som respekterar medlemsstaternas kulturella mångfald och lyfter fram gemensamma mål och värderingar.

Ekonomiska fördelar

26. Europaparlamentet framhåller att ett instabilt ekonomiskt klimat inte får leda till att betydande investeringar i förskoleundervisning försummas, och framhåller att medlemsstaterna måste satsa tillräckliga resurser på förskoleverksamheten.

27. Europaparlamentet upprepar att investeringar i förskoleverksamhet har visat sig medföra senare ekonomiska och sociala fördelar, såsom ökade skatteintäkter genom en förstärkt arbetskraft, samt lägre vårdkostnader, minskad brottslighet och färre fall av asocialt beteende. Parlamentet betonar att förebyggande åtgärder är ett effektivare och billigare verktyg än ingripanden i ett senare skede.

28. Europaparlamentet konstaterar att god utbildning i tidig ålder kan bidra till att minska skolavhoppen, motverka de utbildningsnackdelar som drabbar barn från missgynnade samhälls- och kulturgrupper samt minska de sociala orättvisor som detta ger upphov till och som drabbar samhället i stort. Särskild risk löper ungdomar från utsatta samhällsgrupper.

Torsdagen den 12 maj 2011

29. Europaparlamentet framhåller att förskoleverksamhet av god kvalitet kompletterar, snarare än ersätter, ett välutbyggt välfärdssystem med ett brett register av fattigdomsbekämpande instrument. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att motverka fattigdom i samhället.

Personal- och kvalitetssatsningar

30. Europaparlamentet betonar att förskoleåldern är det viktigaste stadiet i ett barns känslomässiga och sociala utveckling och att de personer som arbetar med barn i förskoleåldern därför måste ha lämpliga kvalifikationer. Parlamentet framhåller att barnens välbefinnande och säkerhet är ytterst viktiga aspekter vid personalrekrytering.

31. Europaparlamentet konstaterar att de positiva effekterna av program för tidigt ingripande kan upprätthållas på lång sikt endast om de följs upp med grundskole- och gymnasieutbildning av hög kvalitet.

32. Europaparlamentet konstaterar att förskoleverksamhetens kvalitet är särskilt beroende av att det finns kvalificerad och välutbildad personal, och parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att höja yrkeskraven genom att införa erkända kvalifikationer för förskolepersonal. Parlamentet konstaterar att även andra faktorer, bland annat antalet barn per anställd, gruppstorlekar och läroplanernas innehåll, kan påverka kvaliteten.

33. Europaparlamentet konstaterar att det krävs starkare kopplingar och mer utbyte av metoder mellan förskolepersonal och grundskolelärare, med inriktning på kontinuitet i undervisningsmetoderna.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utforma system för utvärdering av förskoleverksamheten och kontroll av att kvalitetsnormerna efterlevs, så att förskoleverksamheten kan förbättras.

35. Europaparlamentet anser att det vid genomförandet av den europeiska referensramen för kvalifikationer måste tas hänsyn till utbildningens kvalitet och därmed till inlärningsresultaten. Medlemsstaterna uppmanas att tillhandahålla fortbildning för förskolepersonal i syfte att förbättra och uppdatera deras specifika kunskaper.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att all kvalificerad förskolepersonal helst har en lön som ligger i linje med grundskolelärarnas löner.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta tag i den skeva könsfördelningen inom omsorgen genom att bedriva en politik som syftar till att öka antalet män på förskoleutbildningar.

Forskning och utbyte av bästa praxis

38. Europaparlamentet påpekar att det från vissa medlemsstater visserligen finns empiriska uppgifter om små barn (som bland annat sammanställts av National Association for the Education of Young Children (NAEYC), Unicef, International Early Years Education Journal och OECD), men att det fortfarande behövs bättre förståelse av barns utveckling under förskoleåren. Parlamentet efterlyser därför ytterligare undersökningar och forskning samt utbyte av resultat över hela EU, varvid hänsyn bör tas till den kulturella mångfalden i medlemsstaterna.

39. Europaparlamentet beklagar att EU:s strukturfonder och program som Comenius, som gör det möjligt för lärare att delta i EU-omfattande utbyten, inte används tillräckligt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att höja medvetenheten bland förskollärare om sådana program och fonder.

Torsdagen den 12 maj 2011

40. Europaparlamentet gläds åt att kommissionen i sitt meddelande om förskolan anger att den tänker främja kartläggning och utbyte av lyckade strategier och metoder genom den öppna samordningsmetoden. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna samarbetar och utbyter bästa praxis för att förbättra de befintliga förskoleprogrammen.

*

* *

41. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Mauretanien

P7_TA(2011)0232

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Mauretanien

(2012/C 377 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 208 och 218 i EUF-fördraget,
- med beaktande av FN:s havsrättskonvention från 1982,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1801/2006 av den 30 november 2006 om ingående av ett partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Mauretanien ⁽¹⁾,
- med beaktande av fiskeriutskottets besök till Mauretanien i november 2010,
- med beaktande av den muntliga frågan till kommissionen om förhandlingarna om förnyat partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska unionen och Mauretanien (O-000038/2011 – B7-0018/2011),
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Det nuvarande protokollet till partnerskapsavtalet om fiske med Islamiska republiken Mauretanien löper ut den 31 juli 2012. Kommissionen avser att inleda förhandlingar för att förnya avtalet och har av rådet fått det mandat som krävs för att göra detta.
  - B. I partnerskapsavtalet om fiske med Mauretanien föreskrivs en ekonomisk ersättning på 305 miljoner euro, fördelad över fyra år, vilket gör avtalet till ett viktigt internationellt avtal för Mauretanien eftersom det stöd och de avgifter som EU betalar uppgår till ungefär en tredjedel av statens totala intäkter.
  - C. Fiskesektorn är extremt viktig för Mauretaniens ekonomi. Den utgör 10 procent av landets BNP och mellan 35 och 50 procent av dess export. Fisket bidrar även till 29 procent av inkomsterna i statsbudgeten.
  - D. Mauretanien är ett av de fattigaste länderna i Afrika och är klassificerat som HIPC-land, det vill säga som ett skuldyngt fattigt land. Mauretanien är dessutom beroende av ekonomiskt stöd från utlandet och kännetecknas av stor politisk instabilitet.

⁽¹⁾ EUT L 343, 8.12.2006, s. 1.

Torsdagen den 12 maj 2011

- E. Samarbetet måste grundas på ömsesidigt intresse och bedrivs i form av initiativ och åtgärder som, vare sig de genomförs gemensamt eller separat, kompletterar varandra och säkerställer att de politiska riktlinjerna är enhetliga.
- F. När fiskerikommittén nyligen besökte Mauretanien lyckades man inte bringa klarhet i en rad viktiga frågor som rör landets fiskeripolitik, inklusive frågorna om beståndens status och omfattningen av den fiskeverksamhet som bedrivs av Mauretaniens och andra länders fiskeflottor.
- G. Enligt artiklarna 61 och 62 i FN:s havsrättskonvention ska fiske bedrivs på ett sätt som syftar till att "bibehålla bestånd av fångade arter på, eller återställa dem till, nivåer som kan ge största konstanta avkastning med avseende på miljöfaktorer och ekonomiska faktorer av betydelse".
- H. Partnerskapsavtalet om fiske har bidragit till en överexploatering av vissa fiskbestånd, särskilt av bläckfisk, och har därför minskat fiskemöjligheterna för de mauretanska fiskarna och gett EU:s industrier konkurrensfördelar på grund av de subventionerade tillträdeskostnaderna för EU-baserade fartyg.
- I. Vid förhandlingarna om fiskemöjligheterna i det nya protokollet är det mycket viktigt att ta hänsyn till Mauretaniens förbindelser med de övriga tredjeländer som bedriver fiske i Mauretaniens exklusiva ekonomiska zon inom ramen för bilaterala eller privata avtal.
- J. I artikel 218 i EUF-fördraget fastställs tydliga villkor för Europaparlamentets medverkan vid beslut om fiskeavtal. Det är därför inte mer än rätt att parlamentet vill bidra till denna process genom att ange sina prioriteringar för de nya protokoll som ska framförhandlas.
- K. I bilaga II till ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen regleras hur sekretessbelagda uppgifter enligt definitionen i punkt 1.2 i bilaga II ska överlämnas från kommissionen till parlamentet och hanteras i samband med parlamentets utövande av sina rättigheter och befogenheter. De båda institutionerna bör verka i enlighet med sina respektive skyldigheter att samarbeta lojalt i en anda av fullständigt ömsesidigt förtroende samt i strikt överensstämmelse med fördragens tillämpliga bestämmelser.
- L. Med tanke på att fisket inte är särskilt utvecklat i Mauretanien och det saknas viktiga landningshamnar utanför Nouadhibou kommer landet inte i åtnjutande av det mervärde som skulle skapas om det självt skulle exploatera sina fiskeresurser (inklusive beredningsprocesserna och saluföringen).
- M. Följande möjligheter att stödja fiskesektorn i Mauretanien har inte utnyttjats på ett tillfredsställande sätt: modernisering och utveckling av det småskaliga traditionella kustfisket och industrier som är knutna till fisket, utveckling av hamninfrastruktur och förbättring av förhållandena för landning av fångst, utveckling av vattenbruksprojekt och förbättring av kontrollen och övervakningen till havs.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att inleda förhandlingar om ett förnyat protokoll mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Mauretanien men betonar att protokollet bör behållas endast om det gynnar båda parter, justeras på lämpligt sätt och genomförs korrekt.
  2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att införa en människorättsklausul.
  3. Europaparlamentet vidhåller att allt tillträde som förhandlas fram för EU-flaggade fartyg och som gör det möjligt för dem att fiska i Mauretaniens farvatten måste bygga på den princip om överskottsbestånd som beskrivs i FN:s havsrättskonvention. Parlamentet betonar framför allt att det behövs en noggrann bedömning av alla bestånd för vilka man har ansökt om tillträde eller som sannolikt kommer att tas upp av EU:s fiskeflotta som bifångst. De kvantiteter som EU får tillträde till måste vara sådana som den mauretanska fiskeflottan inte kan fånga. Om det blir nödvändigt med en minskning av fiskeansträngningen måste denna minskning i första hand göras av de fiskeflottor (från EU-länder och andra tredjeländer) som är mest miljöskadliga.

Torsdagen den 12 maj 2011

4. Europaparlamentet begär att få tillförlitliga uppgifter om tredjeländers fiskemöjligheter och fångster i Mauretaniens farvatten, så att eventuella resursöverskott kan fastställas. När det gäller de bestånd som delas med andra västafrikanska stater måste nivåerna på tillträdet till fiske i Mauretanien förhandlas fram med vederbörlig hänsyn till fiskerivåerna i de andra länderna.
5. Europaparlamentet är oerhört bekymrat över att man vid efterhandsutvärderingen kom fram till att de flesta bestånden i Mauretanien antingen var fullt exploaterade eller överexploaterade och rekommenderade minskningar av fiskeansträngningen för dessa bestånd. Den gemensamma vetenskapliga kommittén bör ges tillräckliga resurser för att kunna göra sitt jobb. Kommissionen uppmanas att inleda en diskussion med Mauretanien om utvecklingen av långsiktiga fiskeförvaltningsplaner som omfattar de mauretanska myndigheternas hela tilldelning av fiskekvoter till både de inhemska fiskeflottorna och fiskeflottorna i andra länder, inklusive avskaffandet av alla fiskeflottors överkapacitet.
6. Europaparlamentet anser att all relevant vetenskaplig information – bland annat den vetenskapliga kommitténs rapporter, uppgifterna om EU:s fiskeflottas fångster och informationen om domar till följd av överträdelser – bör vidarebefordras till parlamentet och offentliggöras.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att begära att de mauretanska myndigheterna lämnar garantier angående sin tolkning av kontrollåtgärderna. Parlamentet påminner särskilt om att EU:s fartyg är utrustade med fartygsövervakningssystem (VMS) och att detta instrument måste bestämma fartygens position. Det bör vara förbjudet att förlita sig på ungefärlig visuell bedömning av avståndet till kusten, eftersom sådana system har visat sig vara opålitliga och skapat osäkerhet om rättsläget för fiskeflottan. Om alternativa system används bör parterna ömsesidigt komma överens om dessa på förhand. Signaler om fartygets position bör vidarebefordras direkt till de mauretanska myndigheterna i realtid. Dessutom anser parlamentet att protokollet bör fastslå att ett fartyg vars VMS-system inte fungerar måste reparera systemet inom två veckor eller få fisketillståndet indraget till dess att systemet har reparerats.
8. Europaparlamentet oroas över det återkommande problemet med de mauretanska myndigheternas bordningar av EU-fartyg. Parlamentet ifrågasätter att de mauretanska myndigheterna har uppfyllt kapitel VI i bilaga II till protokollet, särskilt punkt 3 om förfaranden i händelse av bordning av fartyg.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att parallellt förhandla om fiskemöjligheterna för olika typer av fartyg och de olika tekniska åtgärder som ska tillämpas i varje enskilt fall, i syfte att förhindra underanvändning och situationer där fiske blir omöjligt på grund av tekniska åtgärder, vilket leder till betydande inkomstbortfall. Kommissionen uppmanas att se till att fiskeverksamhet som omfattas av partnerskapsavtalet uppfyller samma hållbarhetskriterier som fiskeverksamheten i EU:s farvatten, även när det gäller selektivitet. Kommissionen uppmanas att inleda en dialog med Mauretanien i syfte att hjälpa landet att vidareutveckla en ansvarsfull fiskepolitik som uppfyller inte bara kraven på bevarande av fiskbeståndet utan även målet att främja den ekonomiska utvecklingen av fiskeresurserna.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske respekteras, särskilt rekommendationen att bevilja de lokala fiskare som bedriver icke-industriellt fiske förmånstillträde till fiskeresurserna i Mauretaniens farvatten.
11. Europaparlamentet uppmanar Mauretanien att ratificera de relevanta internationella fiskeriinstrumenten, såsom hamnstatsavtalet och FN:s avtal om fiskbestånd.
12. Europaparlamentet anser att fiskeavtalen mellan EU och tredjeländer bör föregås av en omfattande diskussion i de berörda länderna som ger befolkningen, samhällsorganisationerna och de nationella parlamenten möjlighet att delta och därmed främjar ökad demokrati och insyn.
13. Europaparlamentet anser att de belopp som betalas ut som ersättning för tillträde till fiskebeståndet i Mauretaniens farvatten måste vara helt skilda från det ekonomiska stödet till det mauretanska fleråriga fiskeprogrammet. Minskade fiskemöjligheter får inte leda till att EU:s betalningar till det fleråriga programmet minskar.

Torsdagen den 12 maj 2011

14. Europaparlamentet anser även att det ekonomiska stödet till det mauretanska fleråriga fiskeprogrammet måste motsvara Mauretaniens behov av en hållbar utveckling av fisket, särskilt förvaltningen (forskning, kontroll, mekanismer för berörda parter deltagande, infrastruktur osv.), i enlighet med ramen för samarbete och utveckling mellan EU och Mauretanien. Ekonomiskt stöd inom ramen för partnerskapsavtalet bör stödja och främja EU:s mål med utvecklingssamarbetet för att genomföra EU:s rättsliga åtaganden för konsekvens i utvecklingspolitiken, i enlighet med artikel 208 i EUF-fördraget.
15. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att genomföra en omfattande och detaljerad utvärdering av skälen till att målen inte uppfyllts i tillräckligt stor utsträckning när det gäller utvecklingssamarbetet samt de olika formerna av stöd till fiskerisektorn i Mauretanien. De mauretanska myndigheterna måste engageras i denna utvärdering.
16. Europaparlamentet anser att partnerskapsavtalet måste innehålla verkningfulla övervakningsmekanismer, så att de medel som öronmärks för utveckling och framför allt för infrastrukturförbättringar inom fiskerisektorn används på rätt sätt.
17. Europaparlamentet gläder sig över att den regionala rådgivande nämnden för fjärrfiske är beredd att låta fartygsägarna betala en rimlig andel av fångstens värde.
18. Europaparlamentet är medvetet om att både EU och vissa medlemsstater har gjort betydande investeringar i Mauretanien och fullföljt dessa, men uppmanar både kommissionen och medlemsstaterna att bättre samordna sina ekonomiska bidrag så att man kan åstadkomma ett verkligt samarbete när det gäller Mauretaniens utveckling och undvika bristande samordning och dubbelarbete.
19. Europaparlamentet anser att EU, i överensstämmelse med artikel 6.3 i det nuvarande protokollet, bör stödja snabbast tänkbara byggande av lämpliga anläggningar för landning av fångst längs den centrala och sydliga delen av Mauretaniens kustremsa, bland annat Nouakchott, så att den fisk som fångas i de mauretanska farvattnen landas i inhemska hamnar och inte utanför landet, vilket ofta sker för närvarande. Detta kommer att öka den lokala fiskekonsumtionen och stödja den lokala sysselsättningen.
20. Europaparlamentet anser att dessa förbättringar, i kombination med bärgningar av vrak och moderniseringen av den stora hamnen i Nouadhibou, skulle göra det möjligt för EU:s fiskeflotta att operera mer effektivt. Dessutom skulle man härigenom underlätta investeringsflödena och främja partnerskapsavtalets inverkan på den lokala ekonomin.
21. Europaparlamentet framhåller att parlamentet måste medverka fullt ut i såväl förhandlingsprocessen som i den långsiktiga kontrollen av hur det nya protokollet fungerar, så att EUF-fördragets föreskrifter om att parlamentet ska informeras omedelbart och fullständigt uppfylls. Parlamentet bör vara representerat vid de gemensamma kommittésammanträden som fastställs i fiskeavtalen, och insisterar på att även det civila samhället, däribland representanter för både EU:s och Mauretaniens fiske, deltar i dessa möten.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överlämna efterhandsutvärderingen av det nuvarande protokollet till parlamentet i form av ett icke-sekretessbelagt dokument, så att ledamöterna kan göra en välgrundad bedömning av huruvida avtalets syften uppnåtts och därmed besluta huruvida de bör godkänna en förnyelse av protokollet eller inte.
23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaternas regeringar och Mauretaniens regering.
-

Torsdagen den 12 maj 2011

Offentliga upphandling

P7_TA(2011)0233

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om lika tillträde till offentliga marknader i EU och i tredjeland och om översynen av det rättsliga regelverket för offentlig upphandling, inbegripet koncessioner

(2012/C 377 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av direktiven 2004/18/EG och 2004/17/EG om förfaranden vid offentlig upphandling och direktiven 89/665/EEG, 92/13/EEG och 2007/66/EG om förfaranden för prövning av offentlig upphandling,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2010 om nya utvecklingstendenser inom offentlig upphandling ⁽¹⁾,
- med beaktande av rapporten från professor Mario Monti till Europeiska kommissionens ordförande, José Manuel Barroso, "En ny strategi för den inre marknaden – i ekonomins och samhällets tjänst för Europa",
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande "På väg mot en inre marknadsakt – att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi" (KOM(2010)0608),
- med beaktande av Europeiska kommissionens grönbok om en modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling med sikte på en effektivare europeisk upphandlingsmarknad (KOM(2011)0015),
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. En väl fungerande marknad för upphandling är viktig för att gynna den inre marknaden, stimulera innovation, gynna tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft, främja ett bättre miljö- och klimatskydd samt ett bättre skydd av sociala rättigheter inom hela EU och för att åstadkomma optimala värden för offentliga myndigheter, medborgare och skattebetalare.
  - B. Den offentlig upphandlingen är av avgörande betydelse, särskilt när det gäller att sig ur den finansiella och ekonomiska krisen och som skydd mot framtida kriser. Den fungerar som en katalysator för återhämtningen inom EU:s ekonomi och följaktligen även för unionens sysselsättning och välfärd.
  - C. Ett sunt och noggrant övervägt förfarande för optimering av det rättsliga regelverket för offentlig upphandling är viktigt för medborgarnas, konsumenternas och företagens välbefinnande inom EU samt för nationella, regionala och lokala offentliga myndigheter och sålunda för inställningen till EU som helhet.
  - D. Det stora antalet frågor som ska behandlas inom översynen av EU:s lagstiftning om offentlig upphandling gör att olika prioriteringar måste göras med utgångspunkt i brådskande behov samt tematiska kopplingar i ljuset av den aktuella politiska utvecklingen på EU-nivå och internationellt.
  - E. Ett omfattande antal frågor inom det traditionella regelverket för offentlig upphandling, och den nära relaterade frågan om koncessioner, kommer att kräva en sammanhängande bedömning som bygger på konsekventa samråd med de olika aktörerna.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0173.

Torsdagen den 12 maj 2011

- F. De särskilda frågorna när det gäller att trygga lika behandling och sund konkurrens på marknaderna för offentlig upphandling i EU och tredjeland måste brådskande få större politisk uppmärksamhet, särskilt med hänsyn till de aktuella problemen avseende tillträde till den offentliga marknaden i tredjeland, långsamma framsteg i förhandlingarna om översynen av WTO:s avtalet om offentlig upphandling och flera tredjeländers uppenbara ovilja att ansluta sig till detta avtal.
1. Europaparlamentet hänvisar till sina åtaganden i sin resolution av den 18 maj 2010 om nya utvecklingstendenser inom offentlig upphandling, särskilt punkt 46 i resolutionen där parlamentet bestämt tar avstånd från protektionistiska åtgärder inom offentlig upphandling på global nivå, men har stark tilltro till principen om ömsesidighet och proportionalitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en detaljerade analys av potentiella fördelar och problem med att införa proportionerliga målinriktade begränsningar av tillträdet till delar av EU:s marknader för offentlig upphandling, en konsekvensbedömning av när dessa begränsningar skulle tillämpas och en bedömning av den rättsliga grund som ett instrument för detta ändamål skulle kunna grundas på när det gäller handelsparter som åtnjuter fördelar av en öppen EU-marknad, men som inte verkar ha någon avsikt att öppna sina egna marknader för EU-företag, samtidigt som man även i fortsättningen uppmanar EU:s partner att erbjuda ömsesidiga och proportionerliga arrangemang för marknadstillträde för europeiska företag innan ett nytt förslag till lagstiftning om offentlig upphandling läggs fram.
  2. Europaparlamentet anser att andan av positiv ömsesidighet och transparens faktiskt kommer att leda till mer öppna marknader för offentlig upphandling och till att man genom att utnyttja alla befintliga medel undviker protektionistiska åtgärder.
  3. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att presentera uppgifter om graden av transparens i offentlig upphandling och att garantera ömsesidighet med andra industriländer och betydande tillväxtekonomier. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka nya sätt att förbättra europeiska företags tillträde till offentliga marknader utanför EU, för att trygga lika villkor för både europeiska och utländska företag som konkurrerar om tilldelning av kontrakt vid offentlig upphandling. Parlamentet föreslår mer generellt att framtida handelsavtal som förhandlas fram av unionen ska innehålla ett kapitel om hållbar utveckling, med utgångspunkt i principerna om företagens sociala ansvar såsom dessa fastställdes 2010 i samband med uppdateringen av OECD:s riktlinjer för multinationella företag.
  4. Europaparlamentet är övertygat om att kommissionen för att undvika nya protektionistiska åtgärder som kan komma att skada EU-exportörernas intressen, även på områden utanför marknaden för offentlig upphandling, bör sträva efter att ta fram lämpliga åtgärder som inte tillåter generella motåtgärder från EU:s sida eller på nationell nivå, men som bygger på lämpliga verktyg inom offentlig upphandling.
  5. Europaparlamentet uppmanar i detta hänseende kommissionen att bedöma problemen relaterade till onormalt låga anbud och föreslå lämpliga lösningar.
  6. Europaparlamentet rekommenderar de upphandlande myndigheterna att sörja för att övriga anbudsgivare får tillräcklig information i god tid i samband med onormalt låga anbud, för att kunna bedöma om det finns skäl att inleda ett prövningsförfarande.
  7. Europaparlamentet anser att EU snabbt måste åstadkomma bättre samstämmighet mellan EU:s gemensamma utrikeshandelspolitik och praxis i de medlemsstater som godtar onormalt låga anbud från företag från länder som inte undertecknat WTO-avtalet om offentlig upphandling, till nackdel för EU-företag och de arbetsnormer, sociala normer och miljönormer som tillämpas i EU:s medlemsstater.
  8. Mot bakgrund av fråga nummer 114 i kommissionens grönbok om en modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling, där parterna uppmanas att rangordna sina prioriteringar bland de olika frågorna i grönboken, anser Europaparlamentet att det är av stor vikt att nå fram till effektiva lösningar, när det gäller behovet av rättvist, öppet och väl avvägt marknadstillträde, samtidigt som man snabbt hanterar andra brådskande frågor, såsom att förenkla och förtydliga regler, förbättra små och medelstora företags tillgång till kontrakt genom offentlig upphandling, driva på innovation genom offentlig upphandling och följaktligen behandla andra aspekter av översynen av offentlig upphandling när det gäller koncessioner. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att först ta itu med frågan om att förenkla regler, åstadkomma ett väl avvägt tillträde till de offentliga marknaderna, förbättra små och medelstora företags marknadstillträde, och

Torsdagen den 12 maj 2011

att som ett andra steg se över offentlig upphandling och koncessioner, i syfte att sörja för att inte endast Europaparlamentet och medlemsstaterna utan även medborgare och företag, engageras i dessa frågor vilket är nödvändigt och klokt om man ska åstadkomma det erkännande som behövs för alla dessa viktiga inre marknadsfrågor av stor betydelse för den allmänna välfärden i EU.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Kris inom den europeiska fiskesektorn till följd av höjda oljepriser

P7_TA(2011)0234

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om krisen i den europeiska fiskerisektorn till följd av de stigande oljepriserna

(2012/C 377 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Energi utgör en stor del av fiskerisektorns driftskostnader, och kostnaderna för yrkesfiskarnas verksamhet beror därför till mycket stor del på oljepriset.
- B. De senaste höjningarna av oljepriset har påverkat fiskerisektorns ekonomiska bärkraft och fått många yrkesfiskare att oroa sig över hur dessa extrakostnader ska kunna balanseras. Höjningarna av priset på olja påverkar direkt yrkesfiskarnas inkomster.
- C. Yrkesfiskarnas inkomster och lönerna för dem som arbetar i fiskeindustrin är av olika skäl osäkra. Faktorer som spelar in är till exempel fiskeverksamhetens oregelbundenhet, de olikartade försäljningsformerna och prissättningen när varan säljs för första gången. Allt detta gör att vissa offentliga nationella stöd och EU-stöd måste finnas kvar.
- D. Den finansiella och ekonomiska krisen påverkar industrisektorn och i synnerhet små och medelstora företag och äventyrar verksamheten och sysselsättningen inom fisket och bearbetningsindustrin.
- E. Kommissionen har vid tidigare tillfällen antagit tillfälliga nödgärder för att hantera de svårigheter som fiskerisektorn drabbats av i samband med stigande bränslepriser.
- F. Priserna på fiskeri- och vattenbruksprodukter bestäms av balansen mellan tillgång och efterfrågan. Eftersom EU är starkt beroende av import från tredjeländer (60 procent) för att kunna säkra försörjningen på sin inre marknad, har producenterna ett väldigt litet, eller rentav inget, inflytande på prisnivån för fiskeriprodukter.
- G. Kommissionen godkänner att medlemsstaterna beviljar stöd av mindre betydelse till fiskeföretag, med ett tak på 30 000 EUR för en treårsperiod och per mottagare.
  1. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den svåra ekonomiska situation som många europeiska yrkesfiskare befinner sig i, vilken har förvärrats ytterligare av de stigande bränslepriserna. Parlamentet uttrycker sitt stöd till EU:s yrkesfiskare och uppmanar kommissionen och rådet att vidta lämpliga åtgärder för att underlätta yrkesfiskarnas verksamhet.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödgärder för att underlätta den svåra ekonomiska situationen för EU:s yrkesfiskare, och då även beakta de finansiella svårigheter som flera länder med stora fiskeflottor står inför just nu.

Torsdagen den 12 maj 2011

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att höja taket för stöden av mindre betydelse från 30 000 EUR till 60 000 EUR per företag för en övergångsperiod på tre år, och samtidigt se till att miljöhållbarhet och social hållbarhet inte äventyras och att konkurrensen mellan medlemsstaterna inte snedvrids.
4. Europaparlamentet betonar att man måste använda alla möjligheter och marginaler i EU:s fiskeribudget för att finansiera särskilda stödåtgärder för fiskenäringen, så att den kan klara av de problem som uppstått på grund av de stigande bränslepriserna i väntan på att andra slags åtgärder vidtas.
5. Europaparlamentet önskar att man ska införa mekanismer som förbättrar priset vid den första försäljningen av fångsten och uppmuntrar en rättvis och lämplig fördelning av det mervärde som skapas längs med fiskerisektorns värdekedja. Man måste försöka öka det pris som betalas till producenterna och hålla nere det pris som slutkonsumenterna betalar.
6. Europaparlamentet betonar att Europeiska fiskerifonden bör fortsätta att bevilja stöd för att förbättra urvalet av fiskeredskap och byta ut motorer, av säkerhetsskäl, miljöskyddsskäl och/eller bränslebesparings-skäl, och särskilt för fiskare som bedriver småskaligt, kustnära och traditionellt fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en plan på medellång och lång sikt för att förbättra bränsleeffektiviteten inom fiskerisektorn (inklusive vattenbrukssektorn). Vidare uppmanas kommissionen att i sina kommande förslag om en reform av den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt i förslaget till förordning om en reform av Europeiska fiskerifonden, inbegripa lämpliga åtgärder för att förbättra bränsleeffektiviteten inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en handlingsplan för kustområden och öar med en aktiv fiskerisektor.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snabbt lägga fram förslag om investeringar i ny teknik, både på EU-nivå och på nationell nivå, för att öka fiskerifartygens energieffektivitet och därigenom minska yrkesfiskarnas beroende av fossila bränslen.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Översyn av småföretagsakten

P7_TA(2011)0235

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om översynen av småföretagsakten (Small Business Act)

(2012/C 377 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 februari 2011 om översyn av småföretagsakten för Europa (KOM(2011)0078),
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om en "Small Business Act" för Europa ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2011 om praktiska aspekter avseende översynen av EU-instrumenten för att stödja de små och medelstora företagens finansiering under nästa programperiod ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om industripolitik för en globaliserad tid ⁽³⁾,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 48.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0057.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0093.

Torsdagen den 12 maj 2011

- A. EU:s 23 miljoner små och medelstora företag, vilka tillsammans utgör 99 procent av alla företag och tillhandahåller mer än 100 miljoner arbetstillfällen, bidrar på ett avgörande sätt till den ekonomiska tillväxten och den sociala sammanhållningen samt till skapandet av nya arbetstillfällen, utgör en av de främsta källorna till innovation, har en viktig roll att spela när det gäller att bibehålla och öka systerställningen samt bidrar till uppnåendet av målen i flaggskeppsinitiativen i EU 2020-strategin.
- B. Småföretagsakten grundas på ett antal viktiga politiska pelare, såsom tillgång till finansiering och tillträde till marknader (den inre marknaden, internationella marknader, offentlig upphandling) samt bättre lagstiftning. Utvecklingen i medlemsstaterna i form av konkreta steg mot ett förbättrat företagsklimat för små och medelstora företag varierar och är ofta marginell trots uttalade politiska åtaganden om att följa principerna i småföretagsakten.
- C. Små och medelstora företag står fortfarande inför stora problem när det gäller att utöka sin verksamhet och förbättra sin innovationsförmåga och sitt marknadstillträde, och dessa problem beror främst på företagens svårigheter att erhålla finansiering samt på fortsatta administrativa bördor som bör minskas ytterligare.
- D. Ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation har visat sig fungera bra, med 100 000 deltagande små och medelstora företag som drar nytta av programmet och fler som förväntas ansluta sig innan dess löptid är slut 2013.

Småföretagsaktens genomförande

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens översyn av småföretagsakten och ger sitt stöd till de nya förslagen som inriktar sig på att ytterligare förbättra tillgången till finansiering, öka marknadstillträdet och fortsätta avbyråkratiseringen genom förbättrad styrning och kontroll samt genom smart lagstiftning och åtgärder som resultatgranskningen av småföretag.
2. Parlamentet välkomnar dessutom det framgångsrika antagandet av nästan alla lagstiftningsförslag inom ramen för småföretagsakten. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att utan dröjsmål anta det sista förslaget om Europabolagsordningen, vilken skulle göra det möjligt för små och medelstora företag att agera i hela EU samtidigt som man sänker kostnaderna och främjar tillväxten på detta område, arbetar för en minskning med 25 procent av den administrativa bördan enligt småföretagsakten, bidrar till effektiviteten hos inremarknadsakten, motverkar eventuella protektionistiska ekonomiska strategier hos medlemsstaterna och främjar näringslivet.
3. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att snarast genomföra det reviderade direktivet om sena betalningar för att på ett effektivt sätt bekämpa sena betalningar och deras negativa följder, särskilt för små och medelstora företag. Dessutom uppmanar parlamentet i detta syfte kommissionen att genomföra det godkända pilotprojektet för att hjälpa små och medelstora företag att inrätta effektiva kredithanteringssystem i syfte att underlätta indrivning av gränsöverskridande skulder.
4. Europaparlamentet påpekar att genomförandegraden för åtgärderna i småföretagsakten varierar mellan medlemsstaterna, och uppmanar därför medlemsstaterna att påskynda detta arbete och göra konkreta åtaganden vid nästa möte i rådet (konkurrenskraft).
5. Europaparlamentet anser att kommissionens regelbundna kontroller måste säkerställa att genomförandet sker på ett systematiskt och övergripande sätt. Parlamentet anser att kommissionen bör förfoga över effektivare verktyg för att uppmantra medlemsstaterna att genomföra småföretagsaktens principer, och uppmanar kommissionen att årligen rapportera om hur genomförandet av småföretagsakten fortskrider, både på EU-nivå och i medlemsstaterna.
6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utnämning av den nya företrädaren för små och medelstora företag, och stöder företrädarens uppdrag att övervaka hur medlemsstaternas genomförande av småföretagsakten fortskrider och att främja små och medelstora företags intressen i hela kommissionen genom att främst se till att principen att tänka småskaligt först verkligen tillämpas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utse nationella företrädare för små och medelstora företag som ska samordna den politik som rör sådana företag och övervaka genomförandet av småföretagsakten i olika myndigheter.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, mot bakgrund av den övergripande roll som politiken för små och medelstora företag spelar och i syfte att säkerställa en samstämd politik, utse biträdande generaldirektörer med ansvar för frågor rörande små och medelstora företag inom relevanta generaldirektorat (t.ex. forskning, miljö, inre marknaden, sysselsättning och handel), som ska samarbeta med företrädaren för små och medelstora företag.

Torsdagen den 12 maj 2011

8. Europaparlamentet är oroat över att man framför allt på nationell nivå enligt kommissionen inte genomgående har gjort ordentliga bedömningar av alla nya lagförslags eventuella effekter på små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och kommissionen att se till att all ny lagstiftning bedöms utifrån dess eventuella effekter på små och medelstora företag, och att denna bedömning görs regelbundet som en del av konsekvensbedömningar. Dessutom uppmanar parlamentet kommissionen att lägga fram minimistandarder och minimikrav, på grundval av bästa praxis, för hur bedömningen ska tillämpas såväl på EU-nivå som på nationell nivå.

9. Europaparlamentet understryker att konsekvensbedömningar med bedömningar av eventuella effekter på små och medelstora företag ska utföras på ett oberoende sätt och alltid baseras på en objektiv, motiverad analys av de eventuella effekterna. Europaparlamentet anser därför att medlemmar av konsekvensbedömningsnämnden ska utses av Europaparlamentet och rådet på grundval av kommissionens förslag, och inte längre få instruktioner av kommissionens ordförande. Parlamentet föreslår att företrädaren för små och medelstora företag bör vara ständig medlem av konsekvensbedömningsnämnden i syfte att övervaka att bedömningen av eventuella effekter för små och medelstora företag utförs korrekt.

Smart lagstiftning

10. Europaparlamentet varnar för fortsatt byråkrati och administrativa bördor som utgör ett allvarligt hinder för små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ för att få medlemsstaterna att undvika nationell överreglering (gold plating), dvs. att införa ytterligare krav utöver kraven i EU-lagstiftningen när de införlivar direktiv i nationell lagstiftning. Enligt parlamentet bör medlemsstaterna använda jämförelsetabeller vid införlivandet av EU-direktiv i nationell lagstiftning, så att det tydligt framgår vilken del av förslaget som härrör från EU-lagstiftning och vilken del som utgör ytterligare nationell lagstiftning.

11. Europaparlamentet framhåller betydelsen av e-förvaltning och engångsprincipen, åtgärder som innebär att medlemsstaternas myndigheter inte efterfrågar samma information mer än en gång.

12. Europaparlamentet välkomnar den förnyade ansträngningen i kommissionens meddelande att fortsätta minska den administrativa bördan för små och medelstora företag på nationell nivå, eftersom inte alla medlemsstater har infört, eller uppnår, nationella mål för att minska denna börda. Parlamentet efterfrågar ett starkare politiskt åtagande från medlemsstaterna när det gäller att fastställa dessa mål, och större insatser för att se till att de uppfylls.

13. Europaparlamentet betonar att den administrativa bördan proportionellt sett är större ju mindre företaget är, och uppmanar därför till att man gör åtskillnad mellan mikroföretag, småföretag och medelstora företag. Parlamentet understryker att mikroföretag (färre än 10 anställda) tillsammans utgör 91,8 procent av alla företag i EU, och att de därför bör ägnas mer uppmärksamhet och få ett skraddarsytt bemötande.

Tillgång till finansiering

14. Europaparlamentet framhåller att en framgångsrik strategi för att främja innovativa små och medelstora företag inte bör baseras på större bidrag utan snarare på att skapa ett företagsklimat där små och medelstora företag åtnjuter en verklig, stimulerande, spännande, effektiv, fullständig och omfattande frihet som medför låga kostnader samt bättre tillgång till alla former av finansieringsinstrument, såsom bidrag, garantier och riskkapital. Vid innovation finns alltid en viss risk för misslyckande, och därför framhåller parlamentet hur viktigt det är att hederliga entreprenörer som driver små eller medelstora företag och som misslyckas kan erhålla finansiering för *en ny chans*.

15. Europaparlamentet efterfrågar bättre tillgång till ekonomiskt stöd i de inledande innovationsfaserna i form av såddkapital, kapital från affärsänglar och finansiering genom riskkapital och liknande för företagsstarter och små innovativa företag på EU-nivå och på regional och lokal nivå. Med avseende på dessa aspekter understryker parlamentet att en europeisk riskkapitalfond behöver inrättas. Enligt parlamentet bör EU utöka de permanenta produkterna för riskdelning som Europeiska investeringsbanken erbjuder genom finansieringsinstrumentet för riskdelning. Parlamentet understryker den viktiga roll som EIB skulle kunna spela, i synnerhet när det gäller att främja program som Jasmine och Jeremie, som kan erbjuda ett varaktigt stöd till att uppfylla de små och medelstora företagens behov.

Torsdagen den 12 maj 2011

16. I syfte att garantera att de nya Basel III-reglerna för banker inte får några följder för dessas finansiering av små och medelstora företag anser Europaparlamentet att särskild vikt bör läggas vid en helhetsbedömning av effekterna på små och medelstora företag som en del av konsekvensbedömningen av den förordning om kapitalkrav som håller på att utarbetas, samt vid arbetet med att ta fram åtgärder för att se till att bankerna fortsätter att uppfylla sin samhällsliga funktion, nämligen att finansiera realekonomin, och att man på EU-nivå bör lägga en större tonvikt vid att tillhandahålla garantisystem som en alternativ finansieringsmetod.

17. Europaparlamentet välkomnar i detta hänseende att EIB anförtrott Europeiska investeringsfonden att för dess räkning investera 1 miljard euro som ett mezzanininstrumentet för tillväxt genom investeringsfonder som riktar sig till växande, innovativa och konkurrenskraftiga små och medelstora företag i Europa. Parlamentet begär därför att finansieringen av dessa finansiella instrument ökas ytterligare eftersom de bidrar till att främja innovation, grunden för den europeiska konkurrenskraften.

18. Europaparlamentet ställer sig helhjärtat bakom ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation som bevisligen varit framgångsrikt och varnar för att dess effektivitet och flexibilitet kan påverkas om strukturen förändras efter ett eventuellt införlivande av programmet i EU:s framtida forskningsprogram. Parlamentet begär att programmet ska förbli ett fristående flaggskeppsprogram för små och medelstora företag. Det bör införas en särskild budgetpost för småföretagsakten i det framtida ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation för att finansiera särskilda prioriteringar i småföretagsakten.

19. Europaparlamentet beklagar att endast 75 procent av det totala ekonomiska stödet till ett värde av 21 miljarder euro hade gjorts fullständigt tillgängligt, via förmedlande banker, vid utgången av 2009, för endast 50 000 av totalt 23 miljoner små och medelstora företag. Parlamentet efterlyser därför åtgärder för att göra betalningsmekanismen, särskilt systemet med förmedlande partnerbanker, mer transparent, tillgänglig och effektiv för att undvika att det uppstår underskott och för att kunna uppfylla målet om att låna ut det totala beloppet på 30 miljarder euro till små och medelstora företag mellan 2008 och 2011.

Tillträde till marknader

20. Europaparlamentet gläder sig åt att inre marknadsakten antagits, vilken bygger på ett initiativ från parlamentet i linje med Monti-rapporten. Parlamentet gläder sig särskilt åt de lagstiftningsåtgärder som gör det möjligt för små och medelstora företag att fullt ut dra nytta av den inre marknadens fördelar, såsom europeiska riskkapitalfundsregler, en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, reviderade momsregler och förenklingen av redovisningsdirektiven. Parlamentet uppmanar rådet att helhjärtat åta sig att arbeta för genomförandet av inre marknadsakten, särskilt i fråga om att anta dess prioriterade åtgärder före utgången av 2012. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ta noga hänsyn till de små och medelstora företagens intressen i samband med *samtliga* åtgärder under hela detta arbete.

21. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att stärka och utvidga den roll som Enterprise Europe Network spelar i fråga om att hjälpa och stödja småföretag i alla deras strävanden att mer effektivt kunna dra nytta av de möjligheter som bjuds på den inre marknaden.

22. Europaparlamentet menar att dialogen mellan små och medelstora företag och offentliga upphandlare bör fördjupas för att göra det lättare för små och medelstora företag att delta i upphandlingsförfaranden. Parlamentet föreslår här att man undersöker möjligheter att hjälpa små och medelstora företag att bilda partnerskap och konsortier och lämna in gemensamma anbud vid offentliga anbudsförfaranden. Kommissionen uppmanas att genomföra en konsekvensbedömning och undersöka trösklarna för EU:s offentliga upphandling så att små och medelstora företag kan delta i kontrakt som annars skulle vara underställda särskilda krav och därmed vara otillgängliga för dem. Kommissionen uppmanas också att undersöka hur offentliggörandet av samtliga meddelanden om offentliga upphandlingar runtom i Europa kan förbättras och att undanröja den administrativa börda som hindrar europeiska företag från att delta i gränsöverskridande offentlig upphandling. Medlemsstaterna uppmanas att mer systematiskt tillämpa den europeiska kodexen om god praxis för att underlätta för små och medelstora företag att delta i offentlig upphandling.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att de små och medelstora företagens intressen tillvaratas inom de europeiska standardiseringsorganen och att standarderna görs tillgängligare för små och medelstora företag i de kommande förslagen om en modernisering av det europeiska standardiserings-systemet.

24. Europaparlamentet understryker den roll som initiativ såsom initiativet för småföretagsforskning spelar för att hjälpa organ inom den offentliga sektorn att få fram forskning och utveckling från små företag i syfte att erbjuda lösningar på allmänhetens behov och samtidigt främja utvecklingen av innovativa produkter och tjänster.

Torsdagen den 12 maj 2011

Stöd till små och medelstora företag

25. Europaparlamentet upprepar sitt tidigare krav på att det ska inrättas nationella kontaktpunkter, fysiska eller elektroniska, och stödorgan för små och medelstora företag i linje med principen om en enda instans, vilka ska ge tillgång till en rad olika informationskällor och stödtjänster ordnade efter ett företags livscykel.

26. Europaparlamentet anser att små företag bör stötts så att de kan förbättra sin konkurrenskraft på internationella marknader genom att man förbättrar deras exportmöjligheter, sprider information om program och initiativ för att underlätta tillträdet till internationella marknader och gör det lättare för de små och medelstora företagen att ta sig in på dessa marknader med sina varor och tjänster samt ser till att de små och medelstora företagens intressen tillvaratas i bilaterala och multilaterala handelsförhandlingar.

27. Europaparlamentet stöder kommissionens initiativ för att ge små och medelstora företag en ny chans, vilket kommer att tas med inom ramen för Europaveckan för små och medelstora företag.

Forskning och innovation

28. Europaparlamentet efterlyser fortsatta insatser för att förenkla finansiering av forskning, utveckling och innovation och en lämplig programförvaltning som särskilt ska gynna små och medelstora företag i enlighet med vad som fastställdes i parlamentets resolutioner av den 11 november 2010 om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning och av den 16 februari 2011 om praktiska aspekter som avser översynen av EU-instrument i syfte att stödja små och medelstora företags finanser under nästa programperiod.

29. Europaparlamentet gläder sig åt att kommissionen föresatt sig att föreslå enklare administrativa och finansiella bestämmelser för små och medelstora företag liksom en uppsättning effektiviserade instrument för att stärka deras innovationsförmåga genom hela innovationscykeln, även icke-teknisk innovation, i det framtida ramverket för finansiering av forskning och innovation, särskilt efterföljande program till sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation. Parlamentet påminner kommissionen om hur viktigt det är att de små och medelstora företagen får lokalt stöd, t.ex. genom att man involverar innovationscentrum, handelskamrar, företagarorganisationer och innovationskluster.

30. Europaparlamentet begär att ett gemensamt europeiskt patent ska antas och efterlyser vidareutveckling och europeisk samordning av instrument och program (t.ex. innovationskuponger) som främjar de små och medelstora företagens innovationshanteringsmöjligheter, deras tillgång till forsknings- och innovationstjänster samt andra kunskapsbaserade företagstjänster (affärsmodeller, riskbedömning osv.). Parlamentet framhåller särskilt medlemsstaternas erfarenheter av bästa metoder inom universitetsbaserade tekniköverföringscentrum som underlättar de små och medelstora företagens tillgång till forskning och utveckling. Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheten att inrätta en europeisk patentfond för att underlätta dessa tekniköverföringar mellan forskningscentrum och företag, i synnerhet innovativa små och medelstora företag.

31. Europaparlamentet beklagar att endast ett litet antal av våra innovativa små och medelstora företag växer till större företag som sysselsätter fler människor, och påpekar att det finns fler unga, FoU-intensiva, innovativa företag i EU än i Förenta staterna, och att allvarliga brister i innovation och digital kompetens hindrar små och medelstora företag från att välja innovativa, smarta företagsmodeller och nya tekniker.

32. Europaparlamentet uppmanar de nationella regeringarna att överväga att införa skatteincitament för innovativa nystartade småföretag under de första verksamhetsåren.

Kompetens, utbildning och fortbildning

33. Europaparlamentet beklagar att småföretagsakten inte tillräckligt uppmärksammar sociala och arbetsmarknadsrelaterade frågor som påverkar entreprenörskap och de små och medelstora företagens möjligheter att uppfylla sin sysselsättningspotential och rekrytera arbetskraft med rätt kompetens.

Torsdagen den 12 maj 2011

34. Europaparlamentet inser att tillväxten och innovationen till stor del drivs framåt av innovativa små och medelstora företag. Mer uppmärksamhet bör ägnas åt att främja framväxten av ett entreprenörstänkande på alla utbildningsnivåer och användningen av innovativa undervisningsmetoder som att driva verkliga miniföretag på högstadie- och gymnasienivå. Parlamentet framhåller vikten av att stödja utvecklingen av ledningskompetens och digital kompetens, något som småföretagen behöver för att bli framgångsrika i dagens marknadsklimat.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla och stödja initiativ för att bättre kunna identifiera och förutse de små och medelstora företagens behov, särskilt för att möjliggöra för dem att verka på ett mer hållbart sätt och att utveckla strategier för entreprenörskapsutbildning och yrkesutbildning som bygger på medlemsstaternas bästa metoder.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra Erasmusprogrammet för unga företagare till ett permanent program med en tillräcklig budget, mot bakgrund av de mycket positiva resultaten från den förberedande åtgärden, även om den fortfarande genomförs i liten skala.

Resurseffektivitet

37. Europaparlamentet gläder sig åt att kommissionen uppmärksammar den viktiga roll som små och medelstora företag spelar för övergången till en resurseffektiv ekonomi. För att nå målen om resurseffektivitet krävs det att man beaktar värdekedjan. Kommissionen uppmanas därför att inrätta samordnade sektoriella projekt och aktiviteter som riktar sig till små och medelstora företag och som syftar till att fastställa potentiella resurseffektiva innovationer inom värde- och utbudskedjan.

38. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att anta en handlingsplan för miljöinnovation. Parlamentet efterlyser långtgående åtgärder för att stödja små och medelstora företags införande av miljöinnovativa lösningar i alla steg av värdekedjan, inbegripet utformning. Parlamentet anser att man måste öka stödet till initiativ på detta område, till exempel genom det framtida ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, men även genom riktat stöd från strukturfonderna. Kommissionen uppmanas att två gånger per år rapportera till medlemsstaterna om hur främjandet av miljöinnovation inom de små och medelstora företagen fortlöper.

39. Europaparlamentet uppmärksammar möjligheten till energibesparingar inom de små och medelstora företagen eftersom endast 24 procent av dessa företag i dag gör aktiva insatser för att minska sin miljöpåverkan. Parlamentet framhåller att tillämpning av kostnadseffektiva energieffektivitetsåtgärder skulle kunna hjälpa de små och medelstora företagen att minska sina energiräkningar och öka sin kapacitet för nyinvesteringar. Det finns ett starkt behov av att främja ökade kunskaper om låga koldioxidutsläpp hos små och medelstora företag. Det tål att påpekas att det finns minst en finanskonsult för varje småföretag eller medelstort företag, men mycket få experter som ger råd till små och medelstora företag om energibesparingar och energieffektivitet.

40. Europaparlamentet noterar den allt större olagliga handeln i alla medlemsstater med varumärkesförfalskade och piratkopierade produkter som har importerats från tredjeländer som hotar de europeiska små och medelstora företagens konkurrenskraft.

*

* *

41. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 12 maj 2011

Innovationsunionen: Ett nytt Europa i världen efter krisen

P7_TA(2011)0236

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Innovationsunionen: Ett nytt Europa i världen efter krisen (2010/2245(INI))

(2012/C 377 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 "Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin: Innovationsunionen" (KOM(2010)0546),
- med beaktande av artikel 179.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilken "1. Unionen ska ha som mål att stärka unionens vetenskapliga och tekniska grund genom att åstadkomma ett europeiskt forskningsområde med fri rörlighet för forskare, vetenskapliga rön och teknik, att främja utvecklingen av unionens konkurrensförmåga, inbegripet inom unionens industri, och att underlätta alla forskningsinsatser som anses nödvändiga enligt andra kapitel i fördragen",
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om europeiska innovationspartnerskap inom ramen för huvudinitiativet "Innovationsunionen" ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 "Ett resurseffektivt Europa – flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin" (KOM(2011)0021),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 maj 2010 "En digital agenda för Europa" (KOM(2010)0245),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 mars 2011 "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050" (KOM(2011)0112),
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om industripolitik för en globaliserad tid ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2010 om gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 om innovation,
- med beaktande av slutsatserna från det 3 049:e mötet i Europeiska unionens råd (konkurrenskraft) den 25–26 november 2010 om Europeiska innovationsunionen,
- med beaktande av slutsatserna från det 3 035:e mötet i Europeiska unionens råd (konkurrenskraft) den 12 oktober 2010 om att öka medvetenheten om EU:s program för forskning och innovation: svårigheten att förenkla,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0398.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0093.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0209.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0223.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0401.

Torsdagen den 12 maj 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2010 "En integrerad industripolitik för en globaliserad tid – Med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum" (KOM(2010)0614),
  - med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 "Regionalpolitik som bidrar till smart tillväxt i Europa 2020" (KOM(2010)0553),
  - med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 september 2009 "Förberedelser för framtiden: Att utveckla en gemensam strategi för viktig möjliggörande teknik i EU" (KOM(2009)0512),
  - med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 mars 2009 "En strategi för europeisk forskning, utveckling och innovation inom området informations- och kommunikationsteknik: Höjda insatser" (KOM(2009)0116),
  - med beaktande av kommissionens grönbok om att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn,
  - med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 februari 2011 "Översyn av småföretagsakten för Europa" (KOM(2011)0078),
  - med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 februari 2007 "vetenskaplig information i den digitala tidsåldern – tillgång, spridning och bevarande" (KOM(2007)0056),
  - med beaktande av den rapport från november 2008 om att främja innovativa företagsmodeller med miljövinster, vilken sammanställdes för kommissionens räkning,
  - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet av utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för regional utveckling, utskottet för kultur och utbildning samt utskottet för rättsliga frågor (A7-0162/2011).
- A. Enligt artikel 179.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska unionen "stimulera företag, inklusive små och medelstora företag, forskningscentra och universitet i deras insatser för forskning och teknisk utveckling av hög kvalitet; unionen ska stödja deras ansträngningar att samarbeta med varandra, främst i syfte att möjliggöra för forskare att fritt samarbeta över gränserna och för företagen att fullt ut utnyttja den inre marknads möjligheter, och detta särskilt genom att skapa tillträde till de nationella offentliga upphandlingsmarknaderna, genom att fastställa gemensamma standarder samt genom att avlägsna rättsliga och fiskala hinder för samarbete".
- B. Att påskynda forskning och innovationen är inte bara viktigt för att uppnå en hållbar och konkurrenskraftig ekonomisk modell och säkra framtida sysselsättning, utan det kommer också att skapa lösningar för de stora gemensamma samhällsutmaningar som det europeiska samhället står inför, nämligen
- de nuvarande demografiska förändringarna: ett åldrande samhälle, växande världsbefolkning (kost, hälsa, förebyggande av sjukdomar), urbanisering, social sammanhållning och migration,
  - övergången till en hållbar resurshantering (biologisk och icke-biologisk): klimatförändringar, förnybar energi och energieffektivitet, resurseffektivitet, vattenbrist, översvämningar och ansträngningar för att säkra och ersätta viktiga råvaror,
  - en stark, stabil, rättvis och konkurrenskraftig ekonomisk grund: ekonomisk återhämtning, utbyggande av ett kunskapsbaserat samhälle och stimulans av EU:s konkurrenskraft och sysselsättning.

Torsdagen den 12 maj 2011

- C. Nyckeln till att stimulera innovation ligger i
- att sätta medborgarnas kreativitet och humankapitalet, företagens anpassningsförmåga och entreprenörskap, konsumtionsmönster och reaktioner på nya idéer främst,
  - en långsiktig, stabil, enkel, öppen och stödjande rättslig ram,
  - bättre tillgång till diversifierade finansieringsmöjligheter under de olika faserna i innovationscykeln (framför allt för små och medelstora företag),
  - att mobilisera och stimulera investeringar från den privata sektorn,
  - ett givande samarbete mellan utbildnings- och forskningsinstitut, inbegripet forsknings- och teknikorganisationer, företag, regeringar och medborgare, också genom att inrätta samarbetsplattformar och instrument såsom öppna nätverk, öppna standarder och klusterbildning för att utbyta kunskap och idéer,
  - att garantera en direkt och öppen medverkan från samtliga berörda aktörer i beslutsprocesserna,
  - att tillhandahålla effektivare verktyg för att skydda den industriella äganderätten mot bakgrund av globaliseringen och digitaliseringen av ekonomin.
- D. Riskbenägenhet är nödvändigt för att nå framgång med innovation.
- E. För att förbättra det europeiska entreprenörskapet och innovationspotentialen och bevara Europas konkurrenskraft behövs en attitydförändring. Det behövs förändringar för att stimulera risktagande och förbättra villkoren för att starta innovativa företag och villkoren för entreprenörer.
- F. Europeiska unionen måste, med tanke på det internationella ekonomiska sammanhanget, inta en offensiv attityd och bli ledande när det gäller konkurrenskraft. Därför måste EU investera i en explosion av innovationer.
- G. Europa behöver ett modernt, kostnadseffektivt och välfungerande system av skydd för immateriella rättigheter i syfte att främja innovation och stärka konkurrenskraften.
- H. Immateriella rättigheter är en viktig förutsättning för kapitalintensiv forskning, utveckling och innovation.
- I. Den främsta möjligheten att stärka innovation i Europa med hänsyn till immateriella rättigheter är att inrätta ett EU-patent.
- J. Ett modernt varumärkessystem inom unionen är nödvändigt för att skydda de investeringar som gjorts av europeiska företag i design, skapande och innovation.
- K. Genom att öronmärka 3 procent av EU:s BNP för forskning och utveckling fram till 2020 skulle man kunna skapa 3,7 miljoner arbetsplatser och den årliga BNP:n skulle fram till 2025 kunna växa med cirka 800 miljoner EUR.
- L. Endast 30 procent av de europeiska forskarna är kvinnor och endast 13 procent av cheferna för europeiska forskningsinstitut är kvinnor.

Torsdagen den 12 maj 2011

En integrerad och tvärvetenskaplig strategi

1. Europaparlamentet välkomnar flagskeppsinitiativet Innovationsunionen, som är det mest betydelsefulla och målinriktade gemensamma försöket hittills att införa en strategisk, integrerad och affärsinriktad europeisk innovationspolitik som ska komplettera medlemsstaternas insatser, genom vilken innovation och framsteg styrs och övervakas på högsta politiska nivå. Dess framgång är dock beroende av ett fullständigt samarbete mellan och genomförande av medlemsstaterna, inbegripet genom deras ekonomiska stöd och smart budgetkonsolidering, med prioritering av hållbara, tillväxtbefrämjande insatser inom områden som innovation, forskning och utbildning. De gemensamma målen för innovation ska styra medlemsstaternas politik inom samtliga berörda områden. Parlamentet välkomnar Europeiska rådets strategiska tillvägagångssätt i samband med dess möte den 4 februari 2011.
2. Europaparlamentet stöder initiativet Innovationsunionen som en grundsten i EU:s ekonomiska, sociala och kulturella utveckling, särskilt när det gäller integrerad utbildning på alla nivåer, däribland yrkesutbildning.
3. Europaparlamentet kräver en bred definition av innovation som är inriktad på resultat och sträcker sig utöver teknisk och produktorienterad innovation, i vilken samtliga aktörer innefattas, särskilt företagen, och framhäver medborgarnas förmåga att skapa möjligheter och samtidigt åstadkommer en attitydförändring. Parlamentet påminner om att innovation handlar om att med framgång tillämpa idéer i praktiken och att den inriktas på produkter, processer, tjänster, aktiviteter, system och organisationsstrukturer. Parlamentet föreslår att kommissionen lägger fram en definition på innovation.
4. Europaparlamentet anser att innovation inom alla kunskapsområden och inom all ekonomisk och social verksamhet bör ha allmänintresset, ökad livskvalitet, främjande av social välfärd, miljöskydd och bevarande av jämvikt i naturen som riktmärken.
5. Europaparlamentet anser att de icke tekniska innovationsinsatserna måste stärkas eftersom innovation är ett komplext begrepp och att det bör spridas bästa praxis för denna typ av innovation och fastställas bestämmelser och villkor för tillgång till EU-finansiering utifrån en öppen och allomfattande strategi.
6. Europaparlamentet begär att det görs tydlig åtskillnad mellan "ursprunglig innovation", dvs. innovation som sker för första gången och som inte finns på marknaden, och de förbättringar eller ändringar som företag gör av en vara, tjänst, process eller aktivitet som redan finns på marknaden.
7. Europaparlamentet menar att det måste ställas upp en strikt och flexibel definition av samhällsekonomisk innovation eftersom denna i många fall inte består av en vara eller tillämpningen av en teknisk lösning, utan av en rad sammanlänkade långsiktiga institutionella, tekniska eller förvaltningsrelaterade förändringar som utgör en process.
8. Europaparlamentet påpekar att de mål som satts upp i Europa 2020-strategin, planen för energieffektivitet 2020, flagskeppsinitiativet för ett resurseffektivt Europa, råvaruinitiativet, energistrategin för Europa 2011–2020, i vilken delmålet för energifärdplanen för 2050 fastställs, samt i färdplanen för en koldioxid snål ekonomi senast 2050 måste prioriteras inom Innovationsunionen.
9. Europaparlamentet påpekar att internationalisering och innovation är de främsta drivkrafterna för extern konkurrenskraft och tillväxt och avgörande för de strategiska målen i Europa 2020.
10. Europaparlamentet betonar betydelsen av såväl klimat- och energieffektiv som förnybar teknik i omställningen till en hållbar global ekonomi. I många viktiga sektorer för klimatvänlig och resurseffektiv industriproduktion är EU ledande. Parlamentet uppmanar kommissionen att definiera strategier för internationalisering och innovation inom dessa sektorer.
11. Europaparlamentet erkänner att kampen mot klimatförändringarna och strävan efter energieffektivitet och en avmaterialiserad industriproduktion kräver en aktiv politik för spridning av ny teknik på internationell nivå.

Torsdagen den 12 maj 2011

12. Europaparlamentet betonar att miljöskyddet, folkhälsan och livsmedelssäkerheten samt kampen mot klimatförändringarna hör till de områden där behovet av ökade innovationsinsatser är som störst, vilket innebär en förstärkning av dagens vetenskapliga och tekniska grund. Dessa områden bör ingå i EU:s framtida forsknings- och innovationsprogram på ett lämpligt sätt, och därför behövs en sektorsövergripande strategi som bygger på ekosystemens motståndskraft.
13. Europaparlamentet konstaterar att fragmenteringen av marknaden för den kulturella och den kreativa sektorn delvis beror på den kulturella mångfalden och på konsumenternas språkliga preferenser.
14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens fokus på större samhällsproblem och betonar att innovation och forskning behövs för att öka resursproduktiviteten, hållbar användning och ersättning samtidigt som man finner nya vägar för att göra resursanvändningen och energiförbrukningen effektivare.
15. Europaparlamentet konstaterar att man inte bör begränsa prioriteringarna av innovation till endast vissa områden eftersom man kan gå miste om värdefull innovationspotential på lång sikt.
16. Europaparlamentet anser att innovation kan spela en viktig roll för att stärka den sociala sammanhållningen, genom att kvaliteten på de tillhandahållna tjänsterna förbättras, och att särskilda yrkesutbildningsprogram därför bör inrättas.
17. Europaparlamentet erinrar om att innovation i en marknadsekonomi inte bara kan vara inriktad på större samhällsutmaningar utan har en lika viktig funktion när det gäller att skapa konsumentvänliga och attraktiva produkter på områden som rekreation, teknik, kultur och underhållning. Parlamentet framhåller den enorma globala marknaden för innovativa högteknologiska underhållningsprodukter (smarttelefoner, pektdatorer, spelkonsoler, bärbara apparater för underhållning etc.) och den globala marknaden för sociala nätverk och innovativa internetjänster, där europeiska företag spelar en obetydlig roll.
18. Europaparlamentet betonar vikten av flaggskeppsinitiativen Ett resurseffektivt Europa och Industripolitiska flaggskeppsinitiativet och av ansträngningar för att bryta sambandet mellan den ekonomiska tillväxten och resursanvändningen genom att stödja övergången till en hållbar, koldioxidsnål, kunskapsbaserad ekonomi, öka användningen av förnybara och hållbara energikällor, utveckla koldioxidminskande och resurseffektivare teknik samt hållbara transporter, samtidigt som de europeiska företagens konkurrenskraft stärks.
19. Europaparlamentet påminner om att den digitala världen och IKT är drivkrafter bakom innovation och att tillgång till höghastighetsbredband därför är en avgörande förutsättning, också för europeiska innovationspartnerskap, eftersom det förbättrar medborgarnas samarbete och medverkan. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att därför skynda på sitt införande av snabba internetjänster och även främja e-initiativ som ska säkra att EU:s digitala agenda verkställs utan dröjsmål.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmärksamma sådan teknik som stöder "smarta-re", hållbara system så att företag kan utveckla anpassningsbara tjänster i realtid inom så spridda sektorer som transport och logistik, byggnads- och fastighetsförvaltning, distribution av energi, telekommunikationer och finansiella tjänster.
21. Europaparlamentet betonar att innovations- och forskningspolitikens framgång är beroende av
  - en strategisk inriktning, utveckling och utformning och ett strategiskt genomförande av all politik och alla åtgärder, i syfte att bidra till och främja innovation i Europa (genom exempelvis utbildning och fortbildning, rådgivningstjänster, arbetsmarknaden, inre marknaden, korrekt förvaltning av immateriella rättigheter, infrastruktur, beskattningsinstrument, industripolitik, upphandling och handel samt gemensam innovativ växelverkan mellan tjänste- och tillverkningsföretag, med särskild inriktning på små och medelstora företag).

Torsdagen den 12 maj 2011

- ett väl samordnat sektorsövergripande samarbete och (finansiellt) stöd på EU- och medlemsstatsnivå samt regional samt lokal nivå.
- maximal medverkan av alla relevanta aktörer, t.ex. små och medelstora företag, näringslivet, universitet, forskningsinstitut, forsknings- och teknikorganisationer, regeringar, det civila samhällets organisationer och arbetsmarknadsparter, samt eventuella nya, produktivitetsskapande samarbetsformer mellan kunskapsinstitutioner och näringslivet,
- samordning av samt sammanhållning och synergieffekter mellan olika politiska områden, åtgärder och instrument, för att förhindra fragmentering och dubbelarbete till följd av forskningsarbete och innovation utan samordning.
- skapande av ett bra regelverk för att innovativa produkter ska kunna anpassas till marknadens behov,
- metoder och förfaranden för utvärdering av åtgärderna, bland annat expertpaneler och spridning av lyckade experiment.

Parlamentet betonar att det huvudsakliga målet med Innovationsunionens politik bör vara att underlätta samordning av politik och sammanhållning mellan de olika politiska instrumenten och skapa samverkansvinster inom innovationspolitiken genom att anta en verklig helhetsstrategi med fokus på de större samhällsproblemen.

22. Europaparlamentet betonar behovet av att omvandla EU:s handels- och innovationspolitik till ett konkret verktyg som skapar sysselsättning, utrotar fattigdom och åstadkommer hållbar utveckling i hela världen. Parlamentet är övertygat om att det måste finnas konsekvens mellan de inre och yttre aspekterna i EU:s politik och att en ny handelspolitik måste utformas i linje med en aktiv sysselsättningskapande industri- och innovationspolitik för att få till stånd ekonomisk tillväxt och därmed skapa fler och bättre arbetstillfällen.

23. Parlamentet betonar att sambandet mellan flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen och den årliga tillväxtöversikten är ett viktigt verktyg för att förbättra samarbetet, eftersom det visar på medlemsstaternas årliga framsteg.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett system med en integrerad indikator, med beaktande av mångfalden bland de befintliga ekonomiska systemen i medlemsstaterna, som företagen ska medverka i, i syfte att möjliggöra bättre övervakning och bedömning av framstegen och de mätbara effekterna av innovationspolitiken och innovationsprogrammen. Parlamentet efterlyser inrättande av tillförlitliga datainfrastrukturer som ska bidra till att övervaka utvecklingen inom finansiering av forskning och uppmanar till en vidare utveckling av "resultattavlan" genom internationellt samarbete och genom utarbetande av ett mer indikator- och evidensbaserat system, som mäter EU:s innovationsförmåga i absoluta termer samtidigt som de tillgängliga resurserna används på ett smart sätt.

25. Europaparlamentet erinrar om att innovation och kreativitet till en viss grad kan odlas, läras ut och förbättras. Därför anser parlamentet att man måste ge större plats åt innovation och kreativitet i EU medlemsstaternas utbildningssystem och ta fasta på och sprida bästa praxis samt kreativa och innovativa läroplaner och undervisningsmetoder som används i medlemsstaterna.

26. Europaparlamentet betonar den avgörande roll som miljöinnovation kommer att spela för att Europa 2020-målen ska nås. Parlamentet efterlyser därför antagande av en ambitiös handlingsplan för miljöinnovation, i vilken åtgärder ska föreslås om införande av miljöinnovation i värdekedjans alla led, inbegripet design och ökade medel till initiativ inom detta område genom programmet för konkurrenskraft och innovation.

27. Europaparlamentet menar att EU bör förbättra sina metoder för att utvärdera innovation eftersom denna brukar vara nära kopplad till marknaden och utvecklas genom informella kanaler, med beaktande av att inte alla områden kan bedömas utifrån samma kriterier.

Torsdagen den 12 maj 2011

28. Europaparlamentet framhåller risken med att göra "innovation" till ett tomt slagord och tro att det räcker att ständigt och jämt upprepa detta. Innovation i sig själv är ingen universallösning som man kan ta till efter behag mot alla typer av problem i ekonomiska och sociala kristider. Innovation innebär snarare en oavslutad strävan inom den offentliga och privata sektorn och måste understödjas aktivt genom en sammanhållen utbildnings-, forsknings-, industri-, social- och miljöpolitik i EU och i medlemsstaterna.

29. Europaparlamentet framhåller den kulturella och kreativa industrins betydelse för innovation och hänvisar till studier som visar att de företag som i högre grad utnyttjar den kulturella och kreativa industrins tjänster har betydligt bättre innovationsresultat.

30. Europaparlamentet framhåller principen om nätneutralitet och öppna standarder som en motor för innovation.

Ett innovationssamhälle som sätter människorna i centrum

31. Europaparlamentet betonar att medborgarnas krav och företagets aktiva engagemang är den viktigaste drivkraften för innovation. Parlamentet påpekar att inrättandet av ett innovativt samhälle därför måste baseras på delaktighet för medborgarna, genom att de får möjlighet att uttrycka sina behov och sin kreativa potential med ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt och genom att tillhandahålla innovativa lösningar som ger enskilda medborgare möjlighet att bidra till resurseffektiviteten.

32. Europaparlamentet framhåller att man behöver skapa en kultur av lärande, vetgirighet och risktagande. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att verkligen anstränga sig för att få till stånd en förändring i tänkesättet i riktning mot innovativt och vetgirigt tänkande och risktagande och en mer tillåtande inställning till misslyckande, genom att uppmuntra till hållbara konsumentmönster och aktivt främja medborgares och företags engagemang i innovation och ett öppet innovationssystem. Parlamentet betonar att innovation är en process som varken kan eller bör styras helt av staten och att den behöver gynnsamma förutsättningar som medger tillräcklig flexibilitet till stöd för oförutsedd utveckling.

33. Europaparlamentet anser att de vetenskapliga framstegen och deras många tillämpningar inte utesluter att det behövs en öppen utvärdering där många får delta om de etiska, samhälleliga och politiska följderna av dessa tillämpningar. Parlamentet uppmärksammar att man måste främja och sprida en vetenskapskultur bland allmänheten.

34. Europaparlamentet anser att stöd måste ges till initiativ som syftar till att främja den vetenskapliga dialogen och sprida resultaten till största möjliga publik, utöver den vetenskapliga, varigenom det civila samhällets roll i forskningen kan stärkas.

35. Europaparlamentet anser att man bör prioritera utvecklingen av en innovationskultur på regional nivå, dels bland företagare, ungdomar som genomgår yrkesutbildning och löntagare, dels bland de partner som har betydelse för företagets verksamhet, till exempel regionala offentliga beslutsfattare, forskningscentrum, företagskluster och finansieringsorgan, vilka ofta inte är tillräckligt medvetna om innovationskapaciteten hos företagen i sina regioner, särskilt bland de små och medelstora företagen (inbegripet mikroföretag och hantverksföretag).

36. Europaparlamentet framhåller att medborgarnas medverkan i innovationsinsatser förutsätter god insikt i vetenskapens utveckling och utmaningar. Därför krävs större spridning av vetenskapliga och tekniska kunskaper. Parlamentet framhåller betydelsen av livslångt lärande samt insatser särskilt riktade till människor med mindre tillgång till vetenskap och teknik, inte minst i landsbygdsområden.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra utvecklingen av hållbara ekonomiska modeller som baseras på innovation och kreativitet och som både skapar och slår vakt om högkvalificerade arbetstillfällen i Europa.

38. Europaparlamentet betonar vikten av att anta ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt och till innovation och en öppen miljö för kreativa idéer, för att stimulera produktivitetsökning, ge anställda befogenheter och utveckla lösningar för sociala behov som inte tillgodosetts (som integration och invandring).

Torsdagen den 12 maj 2011

39. Europaparlamentet efterlyser komplettering av den nuvarande förskottsfinansieringen med nya finansieringsmekanismer såsom pristävlingar eller innovationsstimulerande priser för europeiska innovatörer (enskilda eller grupper), för att uppmuntra idéer och belöna uppfinningar, exempelvis inom socialt värdefulla områden, i syfte att få fram kunskap som en kollektiv nytta. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga huruvida ett första pilotprojekt om ett belöningsystem inom pilotprojektet för ett europeiskt innovationspartnerskap för hälsosamt åldrande är lämpligt.
40. Europaparlamentet betonar att social innovation handlar om att individer eller organisationer, med ett socialt och inte nödvändigtvis kommersiellt syfte, hittar nya och effektiva lösningar på akuta sociala behov. Parlamentet betonar även att social innovation är en möjlighet för medborgarna, oavsett deras roll, att förbättra sin arbets- och livsmiljö och därmed kan bidra till att stärka den europeiska sociala modellen.
41. Europaparlamentet framhåller den betydelse den sociala ekonomin (kooperativ, ömsesidiga bolag, föreningar och stiftelser) har för social innovation genom att den skapar och använder resurser som syftar till att tillgodose de behov som inte fångas upp av vare sig marknaden eller konventionella företagsformer.
42. Europaparlamentet anser att EU:s innovationsstrategi bör frigöra de anställdas potential genom att göra det möjligt också för anställda utan universitetsexamen att vara del av och delta i olika slags EU-program och innovationsprojekt.
43. Europaparlamentet påpekar att strategin Innovationsunionen måste erkänna de vanliga anställdas idéer, förslag och kompetens när det gäller innovation. Ett flertal studier pekar på att innovation som utgår från de anställda inte bara är bra för företaget utan också för tillfredsställelsen i arbetet och kan – om det genomförs på rätt sätt – faktiskt bidra till minskad stress.
44. Europaparlamentet uppmanar EU samt de nationella, regionala och lokala myndigheterna att sätta igång med pilotprojektet och främja forskning om social innovation, och att tillhandahålla offentliga medel till stöd för en sådan liksom för offentlig-privata partnerskap, som kan tjäna som grund för framtida verksamhet inom detta område. Parlamentet betonar att social innovation bör inkluderas i finansierings- och stödprogram som Europeiska socialfonden, ramprogrammen och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (CIP).
45. Europaparlamentet framhåller att forskning är betydelsefull inom den medicinska sektorn och att den, i kombination med innovativa tillämpningar, kommer att främja tillväxt och välfärd i ett åldrande samhälle. Parlamentet understöder ett nära samarbete mellan universitetens forskningsavdelningar och läkemedelsindustrin för att ta fram de produkter och tjänster som EU:s invånare kommer att vara i starkt behov av under det kommande årtiondet.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja resurserna i den gemensamma strategiska ramen för finansiering av forskning och innovation i EU för att säkerställa ett hållbart genomförande av infrastrukturerna för biologisk och medicinsk forskning som en offentlig FoU-tjänst, som ska vara inriktad på högre livskvalitet för medborgarna och utgöra ett steg framåt mot ett kunskapssamhälle som kan möta de samhälleliga förändringarna i Europa.
47. Europaparlamentet anser att större tonvikt på innovationsstrategier utgör en möjlighet att modernisera och förstärka samhällstjänster på nuvarande och nya områden inom en rad sektorer av näringsliv och samhälle, vilket bidrar till att främja såväl deras kvalitet och effektivitet, som skapandet av arbetstillfällen, kampen mot fattigdom och socialt utanförskap samt den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.
48. Europaparlamentet anser att en bättre samordning av insatserna för vetenskap, teknik och innovation inte bör medföra att investeringar i forskningskapaciteten i vissa medlemsstater eller regioner trappas ner eller avvecklas till förfång för andra. Samordningen bör snarare ske genom investeringar för att skapa en stabil och enhetlig grund för innovation och utveckling, som tar hänsyn till särdragen och utvecklingsnivån i olika länder och regioner, så att önskvärda synergier och ett fruktbart samarbete kan komma till stånd.

Torsdagen den 12 maj 2011

49. Europaparlamentet betonar vikten av att modernisera utbildningssystemet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förbättra (unga) européers entreprenörskap och kvantitativa färdigheter samt utbildning genom att införliva företagande, kreativitet och innovation på alla utbildningsområden och förbättra humankapitalet, så att de kan spela en aktiv roll inom innovation, exempelvis genom kommissionens program "Erasmus för unga entreprenörer", samtidigt som man säkrar att högkvalificerade hantverksyrken bevaras som en källa till innovation.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta prognoser på medellång och lång sikt över den kompetens som kommer att behövas på arbetsmarknaden samt främja partnerskap mellan universitet och näringsliv för att lotsa ut unga människor på arbetsmarknaden och bidra till att upprätta ett innovativt, kunskapsbaserat samhälle, utveckla den tillämpade forskningen och ge nyutexaminerade bättre utsikter på arbetsmarknaden.

51. Europaparlamentet konstaterar att det i kristider är mycket viktigt att locka unga människor till nya slags arbeten som finns tillgängliga och att se till att kompetensprogram hjälper unga människor komma in på arbetsmarknaden för att de så gott som möjligt ska kunna förverkliga sina sysselsättningsmöjligheter samt för att motverka den höga arbetslösheten bland människor under 25 år och för att dra nytta av den yngre generationens kunskaper i ny teknik.

52. Europaparlamentet yrkar på att kompetensbristerna inom vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik måste övervinnas och påpekar vikten av att kvaliteten på utbildningen höjs och möjligheterna till livslångt lärande och fortbildning förbättras, fortlöpande utbildning för anställda främjas samt att det organiseras och erbjuds sådan utbildning där alla kan vara med och där kvinnor inte diskrimineras. Dessa åtgärder bör dock främst inrikta sig på arbetstagare som omplacerats till mindre kvalificerade arbeten, som riskerar bli arbetslösa till följd av införandet av ny teknik och som friställts eftersom de saknar den kompetens som omstruktureringen och omställningen kräver. Parlamentet framhåller dessutom att all utbildning, på alla utbildningsnivåer, bör utvecklas mer fullständigt så att den blir till stöd för kreativitet, innovation och företagsamhet.

53. Europaparlamentet betonar vikten av att höja nivån på det livslånga lärandet och ta fram utbildning för alla i syfte att stärka miljöinnovationen och företagsamheten och för att arbetskraften ska kunna anpassa sina färdigheter till arbetsmarknadens behov av en mer hållbar ekonomi som grundar sig på kompetensbaserade utbildningskoncept. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, arbetsgivarna och arbetstagarna att erkänna ett delat ansvar för kompetensförvaltning, utbildning och livslångt lärande i förbindelse med innovation, i enlighet med ramavtalet mellan arbetsmarknadens parter om livslångt lärande från 2002.

54. Europaparlamentet betonar att inför bristen på studenter i den högre utbildningen inom vetenskap och teknik måste det vidtas åtgärder för att inga studenter av ekonomiska skäl ska avbryta sina studier eller begränsas i sina val av utbildningsanstalt, och att det därför är nödvändigt att fortsätta främjandet av tillgång till banklån, som delvis kan finansieras av medlemsstaterna.

55. Europaparlamentet understryker behovet av att upptäcka potentiella innovatörer, särskilt bland små och medelstora företag. Intermediära organisationer spelar en viktig roll när det gäller att upptäcka sådana innovatörer, skapa incitament, ge råd och stödja innovation. Parlamentet anser att dessa organisationer bör stärkas, att det bör tas fram ett program för att förbättra utbildningen, kompetensen och expertkunskaperna för dem och att vikten av modeller för dubbel yrkesutbildning bör öka i framtiden.

56. Europaparlamentet erinrar om betydelsen av en grundläggande kompetensbas och en god allmänbildning för att människor bättre ska kunna anpassa sig till sin arbetsmiljö. I detta sammanhang är språkinläring av särskilt stor betydelse.

57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa kluster och villkor som påskyndar innovation och att stödja utvecklingen av starkare partnerskap mellan utbildningsinstitutioner och företagsvärlden, både nationellt och internationellt, samtidigt som hänsyn bör tas till företagets behov i läroplanerna.

Torsdagen den 12 maj 2011

58. Europaparlamentet anser att särskilda program till förmån för en vetenskaps- och teknikkultur måste ingå i åtgärderna för att främja innovation på alla områden.

59. Europaparlamentet stöder Regionkommitténs förslag om att skapa ett "virtuellt nätverk för kreativitet" som är öppet för alla (företag, lokala och regionala organ, centrala offentliga myndigheter, den privata sektorn och medborgarna) och som skulle ge råd, stöd och tillgång till riskkapital och tekniska tjänster. Parlamentet betonar att ett virtuellt nätverk skulle medföra extra fördelar genom att ge invånare på öar, i avlägset belägna regioner, på landsbygden, i bergsområden och i glesbefolkade områden bättre tillgång till expertråd, utbildning och information, företagsstöd och ekonomisk rådgivning.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra rejäla framsteg när det gäller att förbättra forskares karriärmöjligheter och öka deras rörlighet mellan forskningssektorer och över nationsgränser. Detta skulle bidra till att garantera tillräckligt många forskare och höja kvaliteten på forskning och innovation i EU. Forskare inom hela EU borde kunna dra nytta av rätt utbildning, attraktiva karriärmöjligheter och avskaffande av hinder för rörlighet.

61. Europaparlamentet konstaterar att social innovation är en utmaning för humankapitalet och att universitetens roll måste stärkas genom utbildning, livslångt lärande, forskning, innovation och entreprenörskap. Parlamentet betonar vikten av mer öppna och moderna universitet och av att universiteten får större självbestämmanderätt för att fastställa strategiska prioriteringar och egna åtgärder som svar på prioriteringar i samhället.

62. Europaparlamentet understryker att man för att uppnå en starkare integration mellan de olika delarna i kunskapstriangeln måste bedriva en politik som syftar till att stärka samarbetet mellan utbildningssystemen och näringslivet i samband med utarbetandet av nya kursplaner och av doktorandprogram.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en digital plattform för "öppen innovation" där politiska problem som rör hela Europa kan tillkännages, och idéer och lösningar kan läggas fram av medborgare och aktörer från hela Europa.

64. Europaparlamentet konstaterar att det förekommer skillnader mellan universiteten när det gäller att bättre och mer proaktivt interagera med näringslivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett nytt Europaomfattande program för utbildning och fortbildning av universitetsadministratörer, personal med ansvar för kunskapsöverföring och yrkesutbildade teknikmäklare och att utfärda riktlinjer för att sådana utbildningar ska professionaliseras.

Förenkling, defragmentering, finansiering och standardisering

65. Europaparlamentet betonar att stora alternativkostnader är förknippade med EU:s mer traditionella sektoriella utgifter och pekar på att strategiska prioriteringar i Europa 2020-strategin måste anpassas till budgetpolitiken. En större del av EU:s budget bör därför anslås till FoU och innovation.

66. Europaparlamentet framhåller den relativt ringa EU-budgeten för FoU jämfört med medlemsstaternas budgetar som svarar för största delen av finansieringen av offentlig forskning. Större tonvikt bör därför läggas vid finansieringsinstrument med hävstångseffekt på nationella forskningsanslag, privata investeringar och EIB-finansiering, för att främja en samordning av insatserna och stimulera till investeringar som ska uppgå till de av EU fastställda målen.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kombinera befintliga stödsystem och stödstrukturer för att uppnå ett enkelt och tillgängligt system för att påskynda innovation, att fokusera på de större samhällsproblemen och att aktivt förebygga fragmentering och byråkrati.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera befintliga stödsystem och stödstrukturer och att upprätta en enda kontaktpunkt i samarbete med medlemsstaterna, det vill säga en serviceavdelning där alla aktörer (särskilt innovativa små och medelstora företag) – inklusive de lokala och regionala myndigheterna – kan erhålla information och ansöka om ekonomiskt stöd eller sammankopplas med potentiella partner.

Torsdagen den 12 maj 2011

69. Europaparlamentet betonar att små och medelstora företag måste stödjas från första innovationsstadiet till det sista, så att de kan ägna sig åt innovation och delta i europeiska stödprogram.
70. Europaparlamentet uppmuntrar till strategier för internationalisering av kluster, vilka ska ge stöd och vägledning åt små och medelstora företag.
71. Europaparlamentet betonar att de europeiska klustren måste bli mer synliga och i större utsträckning meddela sina framgångar och resultat. Parlamentet föreslår en serviceplattform för innovativa små och medelstora företag i form av en klusterlänk som förbinder olika kluster och teknikparker i Europa och i världen (t.ex. i Medelhavsområdet).
72. Europaparlamentet betonar att investeringarna i forskning och utveckling brukar minska under ekonomiska krisperioder, trots att det har visat sig att det är de företag och medlemsstater som investerar mest under sådana perioder som får störst komparativa fördelar på marknaden.
73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en enda politisk ram med enhetliga bestämmelser för stöd och finansiering av innovation, för att skapa synergier och slå samman stödprogram för forskning, utveckling och innovation (FoUI), där så är möjligt, och stödja innovation genom att styra över mer medel till innovation och genom att uppmuntra till större medverkan från den finansiella sektorn. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att respektera sina åtaganden om att använda intäkter från systemet för handel med utsläppsrätter till att finansiera klimatrelaterade åtgärder, däribland innovationsprojekt.
74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga användningen av flerfondsprogram för de medlemsstater och regioner som vill använda sådana. Parlamentet anser att detta skulle bidra till ett mer integrerat och flexibelt arbetssätt och göra de olika fondernas (strukturfonderna och ramprogrammen för forskning och utveckling) samverkan effektivare.
75. Europaparlamentet sluter upp bakom rådet i kravet på en bättre balans mellan tillit och kontroll och mellan risktagande och undvikande av risker, och konstaterar att innovation och forskning är en högriskverksamhet utan resultatgaranti.
76. Europaparlamentet uppmärksammar att deltagarna i innovationsprocessen ställs inför olika förfaranden och kriterier för stödberättigande både i olika EU program och i nationella program. Detta leder till byråkrati, höga kostnader och slöseri med tid och möjligheter. Parlamentet begär att kommissionen och medlemsstaterna gemensamt åtar sig att förenkla och närma sig varandra i fråga om de urvalsförfaranden och kriterier för stödberättigande som används inom det europeiska forsknings- och innovationsområdet.
77. Kommissionen uppmanas att för Europaparlamentet lägga fram en extern utvärdering av de innovationsinstrument som skapas inom ramen för det sjunde ramprogrammet och som omfattar teknikplattformar och gemensamma europeiska teknikinitiativ. Utvärderingen bör omfatta aktiviteter, begäranden, innovationsprojekt och resultat (om sådana finns) samt det ekonomiska bidraget från offentlig och privat finansiering.
78. Europaparlamentet noterar att det är viktigt att väsentligt öka både de privata och offentliga investeringarna i FoUI för att EU:s industri ska fortsätta att vara ledande inom teknik och behålla sin internationella konkurrenskraft inom områden såsom transport- och energieffektivitet. Det är också nödvändigt att öka den offentliga finansieringen av FoUI för att få fram privata investeringar.
79. Europaparlamentet begär att kommande ramprogram på ett optimalt sätt ska utnyttja forskningsresultaten och koppla ihop dem med innovationsprocessen genom att projektfinansieringen utvidgas till att omfatta demonstrations- och prototypstadiet.
80. Europaparlamentet betonar vikten av bättre stöd till genomförandet av politik och program som bidrar till att förbättra synergieffekterna i kedjan forsknings- och utvecklingsinfrastrukturer – innovation – skapande av sysselsättning.

Torsdagen den 12 maj 2011

81. Förenklade administrativa och finansiella förfaranden för offentliga medel, särskilt vad gäller EU:s ramprogram, är en nödvändig förutsättning för stabilitet, rättslig förutsebarhet för deltagarna och följaktligen ökat näringslivsdeltagande.
82. Europaparlamentet framhåller att ramprogram bör fortsätta att stödja samarbetsforskning inom industrin, eftersom detta får en hävstångseffekt på industriella medel och inverkar positivt på skapandet av innovativa produkter på den inre marknaden.
83. Europaparlamentet uppmanar till upprätthållande av en stark grund för spetskompetens inom grundforskning som bygger vidare på Europeiska forskningsrådets framgångar, samt av en stark grund för tillämpad vetenskaplig forskning och innovation, genom att inrätta en byrå för tillämpad forskning och innovation, i stil med Europeiska forskningsrådet, där befintliga strukturer slås samman på lämpligt sätt.
84. Europaparlamentet anser att innovation och kreativitet är nyckeln till unionens ekonomiska återhämtning och att vikten av att omsätta unionens vetenskapliga och tekniska landvinningar i nya varor och tjänster inte får underskattas.
85. Europaparlamentet påminner om att innovation handlar om att med framgång tillämpa idéer i praktiken och betonar den grundläggande kopplingen mellan innovation och marknaden. Det bör därför finnas lämpliga finansiella instrument tillgängliga för att påskynda införandet av framgångsrik teknik och framgångsrika tjänster eller processer på EU:s marknad, särskilt sådana som tar upp de stora utmaningarna i samhället.
86. Europaparlamentet anser att forskningsresultaten inom EU inte i tillräcklig grad eller alltför långsamt utnyttjas kommersiellt. Parlamentet rekommenderar att man grundar företagskuvöser som i sin jakt på innovationer aktivt håller kontakt med högskolor och forskningsinstitut, och vars uppgift vore att främja ett kommersiellt utnyttjande av forskningsresultat, till exempel genom företagskontakter eller genom hjälp med att finna företagsänglar eller såddkapital för grundande av nya företag.
87. Europaparlamentet understryker att man för att stimulera efterfrågan på och marknaden för innovativa produkter måste främja innovation genom att skapa nya marknadsmöjligheter.
88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fastställa och genomföra politiska ramar som ska syfta till att användare i hela EU snabbt ska få tillgång till värdefull innovation och se till att nya innovationer faktiskt når ut till potentiella slutanvändare inom rimlig tid.
89. Europaparlamentet understryker vikten av att skilja mellan innovation och forskning. Innovation är en komplex och övergripande samhällsekonomisk process som inbegriper insatser för att öka finansieringen av forskning och utveckling och stödet till små och medelstora företag och spjutspetstekniska verksamheter och är inriktad på att utveckla integrerade system som bygger på de olika territoriernas särdrag.
90. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i högre grad sammankoppla finansieringsinstrument med efterfrågebaserad innovation och att styra detta stöd i högre grad till små och medelstora företag och att stödja nystartade företag som snabbt behöver tillgång till EU-marknaden eller internationella marknader. Parlamentet anser att man därför måste godkänna tydliga och specifika regler för deltagande, bland annat om åtgärder för att öka deltagandet av små företag och mikroföretag.
91. Europaparlamentet betonar vikten av doktorandprogram för europeisk innovation och föreslår en europeisk ram för doktorandprogram som uppmuntrar till livslångt lärande och som får näringslivet att stödja, främja och använda forskningsresultat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undanröja lagsiftningensmässiga eller administrativa hinder som kan begränsa berörda parter tillgång till doktorandprogrammen.
92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga flerfondsprogram för medlemsstater och regioner som vill använda dem. Det skulle bidra till ett mer integrerat och flexibelt arbetssätt och skulle öka effektiviteten mellan olika fonder (strukturfonderna och ramprogrammet för forskning och utveckling).

Torsdagen den 12 maj 2011

93. Europaparlamentet betonar att en sammansatt finansiell struktur måste stödjas, liksom nya finansiella mekanismer, där automatiska instrument kombineras med bidragsbaserade instrument för att främja de investeringar som krävs för att nå strategiska FoU-mål.

94. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att det senast 2014 ska införas finansiella instrument som bidrar till att öka och stärka den privata finansieringen, som är nödvändig för att främja europeisk innovation.

95. Europaparlamentet rekommenderar att EIB:s uppdrag ändras så att finansiering av riskintensiv, marknadsnära forskning och innovation medges. Parlamentet uppmanar mot denna bakgrund kommissionen att utvidga Europeiska investeringsbankens framgångsrika finansieringsfacilitet med riskdelning (RSFF), genom att

— öka riskgarantin,

— öka tillgängliga garantier och lån för privata företag eller offentliga institutioner med en högre finansiell riskprofil för deras FoUI-verksamhet,

— tillhandahålla ytterligare 500 miljoner EUR under 2011 och öka den befintliga finansieringen från 1 miljard till 5 miljarder EUR efter 2013, samt

— diversifiera de olika typerna av strukturer för riskdelning för att tillhandahålla bättre tillgång till kapital för företag, särskilt små och medelstora företag.

96. Europaparlamentet anser att det bör inrättas en europeisk fond för att finansiera innovation och för att främja investeringar i innovativa små och medelstora företag genom riskdelning och uppbyggande av privata resurser.

97. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att fastställa specifika investeringar för innovativa nystartade företag.

98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överföra en större andel av den marknadsnära forskningen, inbegripet demonstrationsprojekt, till instrument som drivs av skulder och aktiekapital i de framtida ramprogrammen, vilka skulle kunna få fram mer privat kapital, exempelvis CIP, RSFF och EIF, och säkerställa små och medelstora företag tillgång till detta i hela Europa. Parlamentet betonar att finansieringsklyftorna för (gränsöverskridande) nystartade företag måste åtgärdas.

99. Europaparlamentet betonar att det krävs bättre förståelse för de särskilda förhållanden som hör samman med företagsstorlek, utveckling, fas och verksamhetssektor vid utformningen av finansiella instrument. Det behövs snabba åtgärder för att komma till rätta med stora flaskhalsar i de inledande innovationsstadierna genom att man förbättrar tillgången till såddkapital, kapital från affärsänglar och mer finansiering genom aktiekapital och liknande kapital på såväl EU-nivå som regional och lokal nivå.

100. Europaparlamentet betonar att utvecklingspotentialen för riskkapital i EU långtifrån är fullt utvecklad på grund av skillnaderna i nationella bestämmelser och skattesystem. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag att se till att riskkapitalfonder i medlemsstaterna senast 2012 kan fungera och investera fritt i EU och därmed skapa en verklig inre marknad för riskkapital inom EU.

101. Europaparlamentet efterlyser vidareutveckling av instrument och mekanismer för att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till forsknings- och innovationstjänster (såsom innovationskuponger) och andra kunskapsbaserade företagstjänster (utformning, riskbedömning osv.) som är avgörande för små och medelstora företags innovation och för att de ska kunna föra ut innovativa lösningar på marknaden.

102. Europaparlamentet framhåller fördelarna för företagen och miljöeffektiviteten med produktservice-system och funktionsinriktade företagsmodeller och uppmanar kommissionen att utarbeta en strategi på detta område.

Torsdagen den 12 maj 2011

103. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att omvärdera hela systemet när det gäller innovation i syfte att undanröja onödiga finansiella och administrativa hinder, exempelvis i fråga om

- att få tillgång till lån och andra möjligheter och instrument för finansiellt stöd för universitet samt forsknings- och teknikorganisationer,
- att utveckla tekniköverföringsverksamhet som grundar sig på utnyttjande av immaterialrätt.

104. Europaparlamentet beklagar att innovationsprotokoll är föremål för långa byråkratiska godkännandeförfaranden som hämmar innovation, begränsar EU-marknadens konkurrenskraft och stoppar utvecklingen av den vetenskapliga kunskapen inom läkarkåren, så att fördelar för patienterna uteblir.

105. Europaparlamentet betonar vikten av att prioritera översynen av direktivet om kliniska prövningar i dialog med forskare, i syfte att säkerställa en bättre lagstiftning för framtagandet av läkemedel och för jämförelse av alternativa behandlingar med läkemedel i klinisk forskning (vilket framhålls i rådets slutsatser från mötet i Bryssel den 6 december 2010 om innovation och solidaritet i läkemedelssektorn).

106. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att använda ny kunskap för att hitta nya och bättre sätt att förebygga, upptäcka och behandla cancer och att främja system som gör att patienterna så snabbt som möjligt får tillgång till upptäckterna.

107. Europaparlamentet framhåller vikten av innovation i kunskapstriangeln och av en innovationskultur i budgetramen och i budgeten efter 2013.

108. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i nära samarbete med regionerna använda strukturfonderna på bästa möjliga sätt för FoUI under den nuvarande finansieringsperioden, med inriktning på de större samhällsproblemen, och sträva efter att uppnå sammanhållning inom innovation och forskning och anpassa strukturfondernas prioriteringar till målen i Europa 2020-strategin. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undvika dyrt dubbelarbete genom att främja mer välriktade strategier för smart specialisering. Regionerna bör stimuleras att främja denna europeiska specialisering.

109. Europaparlamentet framhåller att de sammanhållningsfonder som är öronmärkta för innovation i många fall inte används på grund av onödiga administrativa krav och att medel saknas i ekonomiska kristider. Detta bidrar till att öka de ekonomiska klyftorna mellan medlemsstaterna, vilket är en central aspekt av den nuvarande krisen i euroområdet. Strukturfonderna behöver reformeras och rationaliseras så att de blir tillgängliga för de inblandade ekonomiska aktörerna, särskilt små och medelstora företag, som behöver omstruktureras.

110. Europaparlamentet anser att fastställandet av riktmärken och normer har varit en viktig drivkraft för främjandet av innovation och hållbar konkurrenskraft i åtskilliga industrisektorer. Parlamentet ansluter sig till rådet i uppmaningen till kommissionen att lägga fram förslag om att påskynda, förenkla, minska kostnaderna och modernisera standardiseringsförfarandena genom större öppenhet och medverkan från berörda parter och på så sätt skapa ett snabbare europeiskt svar på innovativ global marknadsutveckling. Kommissionen uppmanas att allvarligt överväga framgångsrika innovativa mekanismer såsom inrättandet av öppna standarder som integrerar de berörda parterna i värdekedjan.

111. Europaparlamentet påpekar att standardisering kan skapa mer innovation och konkurrenskraft genom att marknadstillträdet underlättas och kompatibilitet blir möjlig. Kommissionen uppmanas att öka sina insatser för att införa europeiska standarder i sina framtida frihandelsavtal, särskilt sociala standarder och miljöstandarder.

112. Europaparlamentet understryker därför att alla strategier för att anpassa Europa till en värld efter krisen måste vara inriktade på att skapa hållbar sysselsättning.

Torsdagen den 12 maj 2011

113. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att följa expertgruppens rekommendation från den preliminära utvärderingen av det sjunde ramprogrammet enligt vilken ett moratorium för nya instrument bör övervägas fram till dess att de befintliga instrumenten är tillräckligt utvecklade och utvärderade. Parlamentet manar därför till särskild försiktighet för att undvika förvirring på grund av alltför instrument.

114. Kommissionen uppmanas att för parlamentet lägga fram en extern utvärdering av de innovationsinstrument som skapats inom ramen för det sjunde ramprogrammet, såsom t.ex. tekniska plattformar och gemensamma europeiska teknikinitiativ (Joint European Technology Initiative, JETI). Utvärderingen bör omfatta verksamhet, förslagsinfordringar, innovationsprojekt och (i förekommande fall) resultat samt det ekonomiska bidraget från offentliga och privata medel.

115. Med tanke på målet att forskning och teknisk utveckling ska finansieras med 3 procent av BNP senast 2020 och med tanke på att forskning och innovation är den enda säkra vägen till ekonomisk återhämtning i EU, uppmanar Europaparlamentet kommissionen att undersöka möjligheten att införa ett halvtidskrav på att medlemsstaterna senast 2015 ska lägga minst 1 procent av BNP på finansiering av forskning och teknisk utveckling.

116. Europaparlamentet erinrar om att innovation är mycket viktigt för den ekonomiska utvecklingen och att EU behöver rekrytera ytterligare ca en miljon forskare för att nå målet att 3 procent av BNP ska gå till forskning och utveckling, vilket fastställs i Europa 2020-strategin. Målet kan lättare uppnås med betydligt fler kvinnliga forskare, vilka utgör endast 39 procent av forskarna inom den offentliga sektorn och högre utbildningen och 19 procent av forskarna inom den privata sektorn⁽¹⁾.

117. Europaparlamentet understöder målsättningen att utöka antalet forskare inom unionen med en miljon senast 2020. Parlamentet konstaterar att en sådan väldig satsning skulle få ansevärd följder för sysselsättningen men påpekar samtidigt att denna föresats är en stor utmaning som skulle förutsätta landspecifika mål och målmedvetet arbete, och att det är osäkert om resurserna inom den offentliga sektorn skulle räcka till för detta, vilket innebär att de flesta nya forskare, trots högskolornas och de offentliga forskningsinstitutens stora behov av fler forskartjänster, kommer att få anställning inom den privata sektorn. Parlamentet anser dessutom att mindre uppmärksamhet bör fästas vid forskarnas antal och större vid deras innovationsförmåga och kvaliteten på deras utbildning, vid arbetsfördelningen inom europeisk forskning, forskningens resurser och dess kvalitet.

118. Europaparlamentet välkomnar kommissionens stöd till öppen och samarbetsinriktad innovation för en långsiktig ekonomisk och social utveckling. Parlamentet ställer sig därför bakom kommissionens åtagande vad gäller spridning, överföring och användning av forskningsresultat, bland annat genom öppen tillgång till publikationer och data från offentligfinansierad forskning. Parlamentet uppmanar kommissionen att lokalisera resurser, bland annat finansiella, för att uppnå dessa mål. Europeana kan i detta sammanhang fylla en viktig funktion.

Den inre marknaden och immateriella rättigheter

119. Europaparlamentet betonar att den europeiska inre marknaden omedelbart måste färdigställas för alla varor och tjänster, inklusive innovativa hälsoprodukter, och på så sätt ge 500 miljoner konsumenter tillgång till den. En stor utmaning för den europeiska inre marknaden är att regelverk och valideringsförfaranden är så splittrade.

120. Europaparlamentet framhåller att inom vissa sektorer som hälsosektorn har forskningsresultaten alltid lett till innovation i de fall detta har varit vetenskapligt möjligt, och menar därför att i många fall är kommissionens pessimism i fråga om innovation obefogad.

121. Europaparlamentet understryker att dagens licensförfaranden bidrar till fragmenteringen av EU:s inre marknad. Parlamentet konstaterar att det visserligen gjorts framsteg, men att man ännu inte funnit någon tillfredställande lösning på konsumenternas efterfrågan på licenser som ska gälla för flera territorier och flera repertoarer och kunna användas över gränserna och på internet.

⁽¹⁾ Pressmeddelande med rubriken 'She Figures 2009 – major findings and trends', Europeiska kommissionen, 2009, <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

Torsdagen den 12 maj 2011

122. Europaparlamentet erinrar om att EU har som mål att främja den kulturella och den kreativa industrin både på och utanför internet och anser att målsättningen bör vara att EU-omfattande licenser i överensstämmelse med marknadens och konsumenternas efterfrågan tas i allmänt bruk. Om detta inte kan uppnås inom en snar framtid, bör det göras en heltäckande bedömning av vilken lagstiftning som behövs för att undanröja alla eventuella hinder för inrättandet av en effektiv inre marknad för EU, inklusive territorialitetsprincipen.

123. Europaparlamentet välkomnar kommissionens översyn av varumärkessystemet inom unionen och uppmanar kommissionen att se till att nödvändiga åtgärder vidtas för att försäkra att varumärken drar nytta av samma skydd på och utanför internet.

124. Europaparlamentet betonar att ett starkt, balanserat och väl genomfört system för immateriella rättigheter (IPR), som bidrar till att skapa större insyn och öppenhet förhindrar fragmentering, är en av de centrala förutsättningarna för innovation. Parlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar för att immateriella rättigheter inte ska utgöra ett hinder för konkurrenskraft och innovation. Kommissionen uppmanas vidare att utveckla en omfattande strategi för immateriella rättigheter och i förekommande fall lägga fram lagstiftningsförslag som balanserar uppfinnarens rättigheter med främjande av en bred användning av och tillgång till kunskap och uppfinningar.

125. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fokusera på att se till att små och medelstora företag på ett effektivt sätt kan dra nytta av immateriella rättigheter och industriellt rättsskydd.

126. Europaparlamentet anser att kommissionen bör beakta de särskilda problem som små och medelstora företag har med att hävda sina immateriella rättigheter i enlighet med principen "Tänk småskaligt först", som infördes genom en småföretagsakt för Europa, och bl.a. tillämpa principen om icke-diskriminering på små och medelstora företag.

127. Europaparlamentet anser att ett välfungerande upprätthållande av immateriella rättigheter ökar företagets incitament att ta fram innovativa produkter och därmed ökar utbudet av varor och tjänster till konsumenterna.

128. Europaparlamentet kräver införande av ett väl avvägt gemensamt EU-patent. Parlamentet välkomnar samtidigt det breda stödet inom rådet för att inleda ett förbättrat samarbetsförfarande i fråga om ett gemensamt EU-patent 2011.

129. Europaparlamentet framhåller att det måste tas fram ett enhetligt gemenskapspatent och en stadga för europabolag i syfte att gynna övergången till handel utanför gemenskapen. Det är viktigt att sänka kostnaderna för ett EU-patent och för immateriella rättigheter, med tanke på de ekonomiska skillnader som finns mellan EU:s medlemsstater så att de blir mer konkurrenskraftiga i förhållande till priserna i Förenta staterna och Japan.

130. Europaparlamentet kräver att det europeiska området för forskning och innovation är slutfört senast 2014, vilket är en skyldighet enligt fördraget, så att EU kan behålla och locka till sig toppbegåvningarna, ge största möjliga rörelsefrihet för forskare och främja forsknings- och teknikinstituts gränsöverskridande verksamhet samt främja spridning, överföring och utnyttjande av forskningsresultat. Parlamentet betonar att det därför kommer att vara mycket viktigt att utveckla lämpliga finansieringssystem.

131. Europaparlamentet understryker att åtgärder som bidrar till att forskare stannar kvar i sina EU:s medlemsstater måste främjas genom attraktiva arbetsvillkor vid de offentliga forskningsinstitutionerna.

132. Europaparlamentet anser att en effektiv innovations- och tillväxtpolitik oundvikligen måste investera i forskningsprogram som underlättar rörligheten för och utbytet mellan forskare på internationell nivå samt stärker samarbetet mellan vetenskapsvärlden och näringslivet (Marie Curie-åtgärder).

133. Europaparlamentet betonar vikten av att man, både på EU-nivå och på nationell nivå, skapar förmånliga villkor och tillhandahåller incitament för att stärka deltagandet i studier på doktorandnivå och i innovativ forskning för att förhindra kunskapsflykt och bli till stor nytta för EU, vars konkurrenskraft blir starkare genom innovativ forskning och innovativa studier.

Torsdagen den 12 maj 2011

134. Europaparlamentet begär en skyndsam översyn av lagstiftningen om gemenskapsvarumärken och att lämpliga åtgärder vidtas för att se till varumärkena åtnjuter samma skydd både på och utanför internet.

135. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att utforma en europeisk kunskapsmarknad för immateriella rättigheter och licens till slutet av 2011, inklusive underlättande av tillgång till oanvänd immaterialrätt, bl.a. genom att uppmuntra bildandet av gemensamma patentplattformar och patentpooler.

136. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram nödvändiga lagstiftningsförslag för en fullt fungerande digital inre marknad senast 2015, eftersom detta skulle förbättra ramvillkoren för innovation avsevärt. Parlamentet betonar att initiativen måste vara ambitiösa, särskilt inom nyckelområden som upphovsrätt, e-handel (inbegripet konsumentpolitiken för e-handel) och utnyttjande av information från den offentliga sektorn.

137. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sätta fullbordandet av den inre marknaden, inbegripet åtgärder för att främja en digital inre marknad, i centrum för innovationspolitiken, eftersom detta kommer att tillförsäkra konsumenterna bättre priser och högre kvalitet, främja utvecklingen av innovativa produkter, öka sysselsättningen i EU och ge EU nya tillväxtmöjligheter på ledande marknader.

138. Europaparlamentet påpekar att om vi vill gå mot en inre marknad för innovation måste vi komma överens om metoder för att bedöma de direkta och indirekta ekonomiska och samhälleliga vinsterna på kort och lång sikt.

Offentlig upphandling

139. Europaparlamentet påminner om att offentlig upphandling, som utgör 17 procent av EU:s årliga BNP, spelar en viktig roll på den europeiska inre marknaden och när det gäller att stimulera innovation.

140. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att strategiskt använda offentlig upphandling för att angripa de större samhällsproblemen, stimulera innovation och rikta in sin budget för offentlig upphandling på innovativa, hållbara och miljöeffektiva produkter, processer och tjänster och att samtidigt beakta att det billigaste anbudet inte alltid är det ekonomiskt lönsammaste. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att

- i sina lagstiftningsförslag underlätta offentlig upphandling som möjliggör innovation, inklusive en översyn av förkommersiella upphandlingsmöjligheter,
- ge möjligheter att använda medfinansiering från EU genom strukturfonderna som ett incitament för regionala och lokala organ inom den offentliga sektorn,
- utarbeta riktlinjer för bästa praxis och utbildningsprogram för offentliga upphandlare på medlemsstatsnivå, vilka ska syfta till att utveckla färdigheter i komplexa, förkommersiella och innovativa upphandlingar.

141. Europaparlamentet vidhåller att innovation bör utgöra ett avgörande inslag i den allmänna politiken på områden såsom miljön, vatten, energi, transporter, telekommunikation, hälsa och utbildning. Parlamentet betonar att innovationer måste spridas och tillämpas gränsöverskridande inom den offentliga sektorn och inom privata företag, särskilt små och medelstora företag.

142. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja den offentliga sektorns insatser för att inta innovativa förhållningssätt och lansera det nya forskningsprogrammet för innovation i den offentliga sektorn på till exempel områdena e-förvaltning, e-hälsa och e-upphandling och för att sprida bästa offentlig förvaltningspraxis som minskar byråkratin och inbegriper strategier som riktar sig till allmänheten. Parlamentet betonar den offentliga sektorns betydelse för stärkandet av allmänhetens förtroende för den digitala inre marknaden.

Torsdagen den 12 maj 2011

143. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att uppmuntra till e-upphandling, särskilt användningen av förkommersiell upphandling – inbegripet gemensam upphandling eller elektronisk upphandling – och att samtidigt på vederbörligt sätt följa reglerna om uppgiftsskydd som ett led i EU:s innovationsstrategi. Parlamentet uppmanar i synnerhet kommissionen att inom ramen för den allmänna översynen av den rättsliga ramen för offentlig upphandling klargöra och förenkla de relevanta bestämmelserna och göra det möjligt för de upphandlande myndigheterna att använda sig av förkommersiell upphandling på ett mer insynsvänligt sätt. Dessutom uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att främja ett insynsvänligt inbegripande av specifika och verkliga kriterier rörande sociala förhållanden, miljö, rättvis handel och innovation i samband med offentlig upphandling, utan att underminera små och medelstora företags aktiva engagemang i arbetet för att ta fram nya och innovativa lösningar och med respekt för de tillämpliga konkurrensreglerna.

144. Europaparlamentet konstaterar att innovativa små och medelstora företag har svårt att få tillgång till kapital för internationalisering och kreditförsäkringar för internationell handel, vilket är ett flera hinder, och att det krävs nya stödåtgärder för små och medelstora företag inom ramen för den reviderade Small Business Act och i det kommande meddelandet om internationell handelspolitik och små och medelstora företag.

145. Europaparlamentet betonar att det krävs internationell ömsesidighet i fråga om tillgång till marknader för offentlig upphandling, så att företag inom EU får möjlighet att konkurrera på rättvisa villkor internationellt.

146. Europaparlamentet insisterar på behovet av att särskilt fokusera på icke-tariffära hinder, som i och med att tullavgifterna stegvis minskas eller avskaffas tenderar att bli det främsta hindret för internationell handel. Parlamentet anser att alla hinder som orsakas av ett inkonsekvent genomförande av bilaterala och multilaterala handelsregler är omotiverade. Däremot är alla de hinder berättigade som är ett resultat av legitim lagstiftning och administrativa åtgärder från myndigheternas sida och som har sitt ursprung i andra områden än handel, men som får oavsedda effekter på handeln. Först efter offentliga samråd och överläggningar kan hinder av detta slag avlägsnas.

147. Europaparlamentet konstaterar att den tekniköverföring som görs i utvecklingens namn och med respekt för millennieutvecklingsmålen måste vara en viktig del i europeisk handelspolitik, men anser att överföring av högteknologisk expertis från EU till tredjeländer bör övervakas av kommissionen för att få bättre information om innovationsmönster och den framtida utvecklingen samt för att undvika illojal konkurrens.

148. Europaparlamentet betonar att små och medelstora företag kan fylla en viktig funktion om bestämmelserna om offentlig upphandling innehåller anpassningsbara krav (inklusive kapitalkrav och kontraktens storlek) i enlighet med de deltagande företagens storlek.

149. Europaparlamentet betonar vikten av att EU och dess medlemsstater deltar i vetenskapligt samarbete med tredje länder. EU måste få större tillgång till forsknings- och utvecklingsprogram i tredje länder.

150. Europaparlamentet betonar att EU och medlemsstaterna bör samordna sig om avtal och åtgärder i fråga om vetenskap och teknik i relation till tredje länder. Parlamentet menar att man bör överväga möjligheten till ramavtal mellan EU och dess medlemsstater och tredje länder.

Europeiska innovationspartnerskap

151. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 11 november 2010 om europeiska innovationspartnerskap och

- framhåller den övergripande principen om intelligent resursförvaltning i alla europeiska innovationspartnerskap, varigenom resurseffektivitet, smart konsumtion och effektiv produktion och förvaltning i hela leverantörskedjan främjas,
- välkomnar pilotprojektet för aktivt och hälsosamt åldrande.

152. Europaparlamentet betonar att de europeiska innovationspartnerskapen

- inte får vara fler än det begränsade antalet större samhällsproblem och måste anpassas till dem,

Torsdagen den 12 maj 2011

- måste ge inspiration genom ambitiösa men uppnåbara mål, som är inriktade på konsekvenser, tydliga resultat och på ett konsekvent sätt omvandlar målsättningarna till specifika mål,
- måste skapa synergier och följa Smart-principerna (specifikt, mätbart, möjligt att förverkliga, relevant, daterat),
- måste fördelas och samordnas över mer än två politiska områden (generaldirektorat) inom kommissionen,
- måste integrera och bättre samordna alla befintliga FoUI-instrument och -initiativ, inklusive kunskaps- och innovationsgrupperna inom Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), samtidigt som onödigt dubbelarbete undviks,
- måste garantera medverkan av alla berörda offentliga och privata partner, inbegripet små och medelstora företag och det civila samhällets organisationer, längs med leverantörskedjorna, vid urvalet, utvecklingen och driften av de framtida partnerskapen.

Parlamentet uppmanar därför kommissionen att främja och stödja andra initiativ utifrån principen om europeiska innovationspartnerskap.

153. Europaparlamentet anser att målet för pilotpartnerskapet för ett aktivt och friskt åldrande, att öka de friska levnadsåren med två år fram till 2020, är föredömligt. Parlamentet anser att alla innovationspartnerskap bör förses med konkreta mål. Det framhåller att avsaknad av sådana leder till en innovationsverksamhet utan visioner och motivation som gör det svårt att ställa upp mätbara etapp- och delmål.

154. Europaparlamentet välkomnar de europeiska innovationspartnerskapen som är avsedda att öka och samordna investeringarna i FoU samt att i större utsträckning samordna upphandlingsförfaranden för att påskynda införandet av innovationer på marknaden. Parlamentet betonar emellertid att upphandlingsstrategierna bör vara utformade så att de inte ersätter privata marknader eller snedvrider konkurrensen utan att dessa i stället utnyttjas så att spridningen av innovation stimuleras, samtidigt som marknaderna ska vara fria att röra sig i nya riktningar.

155. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i förordningen lägga fram förslag för de olika fonderna för perioden 2014–2020, för att konkret främja de europeiska innovationspartnerskapen.

156. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att årligen rapportera till parlamentet om alla europeiska innovationspartnerskap, och två gånger årligen om det första pilotprojektet och begär att parlamentet involveras i alla stadier av de europeiska innovationspartnerskapens genomförande.

157. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett innovationspartnerskap för råvaror.

Regionen som en betydelsefull partner

158. Europaparlamentet betonar att regionala och lokala myndigheters fullständiga åtagande är av avgörande betydelse för att uppnå Innovationsunionens mål, eftersom de för samman företag, kunskapsinstitutioner, offentliga myndigheter och medborgarna i den s.k. Diamond 4-modellen, och därigenom tjänar som mellanhand mellan dessa olika aktörer, medlemsstaterna och EU. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att föreslå diskussionsämnen och arbetsformer och ange hur regionerna kan delta och bidra för att på bästa sätt möta de stora utmaningarna i samhället, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, samtidigt som parlamentet respekterar att olika regioner har specifika behov.

159. Europaparlamentet har tagit del av den europeiska innovationspanelens slutsatser från 2009, enligt vilka den ekonomiska och finansiella krisen har oproportionerlig inverkan i olika länder och regioner, vilket hotar konvergensmålet. Parlamentet ser med oro på att de nuvarande budgetkraven på medlemsstaterna kan leda till minskade investeringar i vetenskap, teknik och innovation, vilket kan få mycket negativa effekter. Parlamentet delar åsikten att samtliga medlemsstater och regioner bör bli delaktiga i initiativet Innovationsunionen och att det är nödvändigt att undvika att det skapas en "innovationsklyfta" mellan länder och regioner som är mer eller mindre innovativa.

Torsdagen den 12 maj 2011

160. Europaparlamentet uppmanar varje region att investera i innovation och ändra sin innovationsstrategi så att den blir mer effektiv. Dessutom uppmanas regionerna att förbättra sitt humankapital och öka de regionala företagens förmåga och vilja att förnya sig och vara internationellt konkurrenskraftiga.

161. Europaparlamentet framhåller att de regionala beslutsfattarna måste vara helt medvetna om forskningens och innovationens potential att skapa ekonomisk tillväxt i alla regioner, eftersom merparten av innovationen uppkommer vid det praktiska gränssnittet (efterfråge- och användarbaserad innovation) och huvudsakligen finansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden. Parlamentet påpekar därför att regioner utan universitet och forskningscentrum också bör kunna utveckla sin egen innovationskapacitet, så tillvida som innovationsverksamheter inte nödvändigtvis eller i första hand är beroende av förekomsten av högre utbildningsanstalter, och dra full nytta av de regionala och lokala resursernas och tillgångarnas utnyttjade innovationspotential.

162. Europaparlamentet noterar att främjande av innovation på regional nivå kan bidra till att minska de regionala skillnaderna. Parlamentet uppmanar dock myndigheterna på de olika nivåerna (regional och nationell nivå och EU-nivå) att samordna sina insatser bättre inom ramen för en EU-omfattande planering av forsknings- och utvecklingsverksamheten.

163. Europaparlamentet påminner om att innovation, både vid utformningen av politiken och i det praktiska arbetet på företag och forskningscentrum, är av grundläggande vikt för förverkligandet av EU:s territoriella sammanhållningspolitik. Innovation kan genom sin särskilda karaktär på ett betydande sätt bidra till att sammanhållningsmålen uppnås och problem på detta område undanröjs i regioner med geografiska och befolkningsmässiga särdrag.

164. Europaparlamentet framhåller den kulturella mångfaldens betydelse för innovationen. Parlamentet anser i detta sammanhang att skyddet och främjandet av den regionala kulturella mångfalden måste göras till ett viktigt inslag i innovationspolitiken.

165. Europaparlamentet betonar regionernas viktiga roll i utarbetandet av politik som stimulerar till innovation på nationell nivå. I många medlemsstater är de regionala och lokala budgetarna dock otillräckliga och de nationella budgetarna för innovation låga.

166. Europaparlamentet betonar att EU:s regioners fulla innovationspotential måste mobiliseras för att man ska kunna uppnå Europa 2020-målet om smart och hållbar tillväxt för alla, och poängterar att denna utmaning måste behandlas som en viktig prioritering inom den framtida regionalpolitiken. Parlamentet anser att denna prioritering måste gälla för alla regionalpolitiska mål och betonar att man måste säkerställa EU:s konkurrenskraft i förhållande till internationella standarder. Parlamentet uppmanar näringslivet att engagera sig i miljöinnovationen, eftersom företagen spelar en mycket viktig roll när det gäller att ytterligare sprida miljöinnovation på regional nivå. Parlamentet noterar i detta sammanhang att informationsutbredningen till företagen – där man pekar på nya affärsmöjligheter – kommer att vara oerhört viktig för att strategin för resurssnåla ekonomier och ett hållbart näringsliv ska bli framgångsrik.

167. Europaparlamentet framhäver den potential för innovation som finns i länder som ännu inte är medlemmar i EU men som samarbetar med unionen inom östliga partnerskapet, och ser gärna att dessa länder integreras i initiativet Innovationsunionen.

168. Europaparlamentet understryker städernas stora potential för främjandet av forskning och innovation. Parlamentet anser att en smartare stadspolitik och initiativet för smarta städer på energiområdet som grundas på teknisk utveckling och på att 80 procent av den europeiska befolkningen bor i städer och att de största sociala skillnaderna finns där kan bidra till hållbar ekonomisk innovation.

Genomförandestrategi

169. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omvandla det nuvarande strategidokumentet Innovationsunionen till en handlingsplan med specifika mål och mätbara och tidsbestämda målsättningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet övervaka framstegen, bedöma hindren och föreslå mekanismer som möjliggör förbättring samt att rapportera regelbundet till parlamentet och rådet.

Torsdagen den 12 maj 2011

170. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en utvärdering av den europeiska innovationspolitikens särskilda instrument jämfört med EU:s största konkurrenter (USA, Japan, Brasilien, Ryssland, Indien och Kina) och rapportera om deras resultat i fråga om innovation.

*

* *

171. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Komplettering av ILO:s konvention med en rekommendation om hushållsarbetare

P7_TA(2011)0237

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om förslaget till ILO:s konvention som kompletteras med en rekommendation om hushållsarbetare

(2012/C 377 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av frågan av den 24 februari 2011 till kommissionen om ILO:s konvention om hushållsarbetare (O-000092/2011 – B7-0305/2011),
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om demografiska utmaningar och solidaritet mellan generationerna ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2010 om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om atypiska anställningsformer, säkra yrkesgångar samt nya former för social dialog ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (ramdirektiv) ⁽⁶⁾ och dess särdirektiv,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 maj 2006 "Anständigt arbete för alla – EU:s bidrag till agendan för anständigt arbete i världen" (KOM(2006)0249) och sin resolution av den 23 maj 2007 ⁽⁷⁾ om anständigt arbete för alla,

⁽¹⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 131.

⁽²⁾ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 14.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0365.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0375.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0263.

⁽⁶⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

Torsdagen den 12 maj 2011

- med beaktande av ILO:s rapporter IV.1 och IV.2 om anständigt arbete för hushållsarbetare, som utarbetades inför Internationella arbetskonferensens 99:e sammanträde i juni 2010 samt rapporterna IV.1 ("Brown Report") och IV.2 ("Blue Report", utgiven i två volymer) om anständigt arbete för hushållsarbetare, som utarbetades inför Internationella arbetskonferensens 100:e sammanträde i juni 2011,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande över professionaliseringen av hushållsarbetare ⁽¹⁾,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt artikel 4.1 om förbud mot slaveri och trældom och artikel 14 om förbud mot diskriminering,
- med beaktande av den europeiska konventionen om migrerande arbetstagares ställning (1977),
- med beaktande av det europeiska avtalet om au pair-anställning (1969),
- med beaktande av rekommendation 1663 i den europeiska stadgan om hushållsarbetsares rättigheter (2004),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Krisen har utplånat miljontals arbetstillfällen samt ökat såväl otryggheten på arbetsmarknaden som fattigdomen. Hela 17 procent av EU:s invånare riskerar att drabbas av fattigdom, och 23 miljoner EU-medborgare är arbetslösa.
  - B. I vissa länder sker en stor del av hushållsarbetet inom den informella ekonomin, under otrygga arbetsförhållanden och/eller som odeklarerat arbete.
  - C. I industriländerna svarar hushållsarbetet för 5–9 procent av all sysselsättning. Den stora majoriteten av anställda i denna sektor är kvinnor. Hushållsarbete är underskattat, underbetalt och informellt, och hushållsarbetarna är sårbara eftersom de ofta utsätts för diskriminering och lätt kan behandlas ojämnt, orättvist eller kränkande.
  - D. Migrerande arbetstagare som tar lågkvalificerade tillfälliga arbeten i utkanten av arbetsmarknaden eller hushållsarbete riskerar att utsättas för diskriminering på flera grunder eftersom de ofta arbetar under dåliga, olagliga förhållanden. Insatser bör göras för att i så stor utsträckning som möjligt förhindra att migrerande arbetstagare behandlas illa, får betalt svart och utsätts för våld eller sexuella övergrepp. De känner ofta inte till sina rättigheter och har begränsad tillgång till allmänna tjänster eller svårt att utnyttja dem. De har också ofta begränsade kunskaper i det lokala språket och saknar sociala nätverk. Hushållsarbetare som följer med sina arbetsgivare från ett tredjeland är särskilt sårbara.
  - E. Syftet med konventionen är att hushållsarbete ska få ett rättsligt erkännande som arbete, att rättigheterna ska utökas till alla hushållsarbetare och att kränkningar och övergrepp ska förhindras, så att alla hushållsarbetare omfattas av en rättslig ram och deras arbete inte sker utanför lagstiftningen.
  - F. Många arbetsgivare till hushållsarbetare saknar själva förståelse eller har inte förmåga att ge lämpliga råd och lämpligt stöd ifråga om arbetsrätt, social trygghet och arbetsgivarnas skyldigheter gentemot hushållsarbetare.

⁽¹⁾ EESK, SOC/372, 26 maj 2010.

Torsdagen den 12 maj 2011

- G. Au pairer är en grupp hushållsarbetare som ofta inte betraktas som vanliga arbetstagare. Flera rapporter tyder på att detta kan leda till utnyttjande genom att au pairer till exempel tvingas arbeta alltför långa arbetspass. Au pairer måste få samma skydd som andra hushållsarbetare.
1. Europaparlamentet välkomnar och stöder ILO:s initiativ om att anta en konvention som kompletteras av en rekommendation om anständigt arbete för hushållsarbetare. Parlamentet uppmanar de EU-länder som är medlemmar i ILO att anta dessa instrument vid ILO-konferensen i juni 2011. EU:s medlemsstater uppmanas att omgående ratificera och genomföra konventionen och rekommendationen.
  2. Europaparlamentet anser att antagandet, ratificeringen och genomförandet av en ILO-konvention om anständigt arbete för hushållsarbetare kan minska antalet arbetande fattiga.
  3. Europaparlamentet anser att antagandet, ratificeringen och genomförandet av en sådan konvention skulle belysa behoven hos en av de mest sårbara grupperna av arbetstagare.
  4. Europaparlamentet anser att antagandet, ratificeringen och genomförandet av en sådan konvention inte bara skulle förbättra ställningen för det stora antalet kvinnor på arbetsmarknaden för hushållsarbete genom att garantera dem anständiga arbetsförhållanden, utan även stärka deras sociala delaktighet.
  5. Europaparlamentet ger sitt fulla stöd till den rättighetsbaserade sysselsättningsstrategi som främjades i utkastet till konventionen och rekommendationen. Parlamentet anser också att fokus bör ligga på att skapa anständigt arbete för hushållsarbetare och stöder den definition av hushållsarbetare som anges i konventionen. Parlamentet ser positivt på att man i konventionen tydligt anger att alla arbetstagare som omfattas av denna definition har rätt att behandlas på ett sätt som är förenligt med grundläggande arbetsnormer, social trygghet, icke-diskriminering och likabehandling medan de söker eller har arbete, skydd mot kränkande metoder av arbetsförmedlingar, fortbildning och karriärsutveckling, hälso- och säkerhetsskydd, mödraskydd och bestämmelser om arbetstid/vilotid, skydd mot kränkningar och trakasserier, förenings- och representationsfrihet, kollektivförhandlingar, kollektivåtgärder och livslångt lärande. Parlamentet stöder att konventionen efterlyser en lägsta åldersgräns för anställningsbarhet, liksom avskaffandet av löneskillnader mellan kvinnor och män samt mellan olika etniska grupper.
  6. Europaparlamentet vill att tillgången till lättillgänglig barnomsorg av hög kvalitet och till ett överkomligt pris utökas, vilket skulle hjälpa till att garantera att arbetstagare inte tvingas att utföra sådant arbete på informell basis. Dessutom måste man se till att otryggt hushållsarbete där det är möjligt omvandlas till anständiga, välbetalda hållbara arbetstillfällen.
  7. Europaparlamentet efterlyser en kampanj för en successiv omvandling av otrygga arbetstagare till lagliga arbetstagare. Parlamentet efterlyser stöd för ett program som syftar till att informera arbetstagare om konsekvenserna av otryggt arbete, däribland konsekvenserna för hälsan och säkerheten på arbetsplatsen.
  8. Europaparlamentet anser att man genom att använda bästa praxis från vissa regioner eller medlemsstater, till exempel standardkontrakt, skulle kunna skapa mer stabila anställningsformer för hushållsarbetare som arbetar hemma hos en familj.
  9. Europaparlamentet anser att konventionens fokus bör ligga på att främja produktiva och givande arbetstillfällen av hög kvalitet samt arbetsrättsliga bestämmelser som effektivt skyddar hushållsarbeters rättigheter, garanterar dem likabehandling, erbjuder en maximal nivå av skydd och värnar om deras personliga värdighet.
  10. Europaparlamentet noterar att trenden mot en ökad andel icke standardiserade eller atypiska kontrakt är starkt köns- och generationsbunden, vilket bör tas upp i konventionen och rekommendationen.

Torsdagen den 12 maj 2011

11. Europaparlamentet påpekar att den höga arbetslösheten och segmenteringen på arbetsmarknaden måste övervinnas genom att man ger alla arbetstagare lika rättigheter och investerar i nya arbetstillfällen, färdigheter och livslångt lärande.
12. Europaparlamentet understryker att bekämpning av odeklarerat arbete bör åtföljas av åtgärder för att skapa gångbara och hållbara sysselsättningsalternativ och för att hjälpa människor att få tillgång till den öppna arbetsmarknaden, bland annat genom ett genuint egenföretagande.
13. Europaparlamentet anser att konventionen bör innehålla strategier som gör att alla människor, däribland de svagaste och mest utsatta, får effektiv tillgång till den formella arbetsmarknaden och lika möjligheter.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera den internationella konventionen om skydd av alla migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar, som antogs av FN:s generalförsamling den 18 december 1990 ⁽¹⁾.
15. Europaparlamentet anser att problemet med odeklarerat arbete måste lösas. Sektorn för hushållsarbete utmärks av en hög nivå av informellt och odeklarerat arbete, och många migrerande arbetstagare är anställda i denna sektor, vilkas rättigheter ofta kränks. Vidare anser parlamentet att det är ytterst viktigt att bekämpa otryggt arbete i allmänhet, med tanke på att detta problem drabbar i synnerhet migrerande arbetstagare och därmed förvärrar deras redan utsatta situation.
16. Europaparlamentet anser att det kan bli nödvändigt att anta lagstiftning för att skapa flexibla och säkra anställningsvillkor som garanterar likabehandling. Det är mycket viktigt att undersöka den specifika situation som migrerande arbetstagare och deras familjer befinner sig i.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Internationella arbetsorganisationen.

⁽¹⁾ A/RES/45/158.

Antibiotikaresistens

P7_TA(2011)0238

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om antibiotikaresistens

(2012/C 377 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om en ny strategi för djurhälsa för Europeiska unionen 2007–2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om utvärdering och bedömning av handlingsplanen för djurskydd och djurs välbefinnande 2006–2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen,

---

⁽¹⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 89.

⁽²⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 25.

Torsdagen den 12 maj 2011

- med beaktande av det gemensamma yttrandet om antimikrobiell resistens, med fokus på zoonotiska infektioner, från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC), Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa), Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) och Vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker, Efsa Journal 2009, 7(11):1372,
- med beaktande av den muntliga frågan (O-000048/2011 – B7-0304/2011) till kommissionen av den 1 mars 2011 om antibiotikaresistens,
- med beaktande av Världshälsoorganisationens rapport "The Medical Impact of the Use of Antimicrobials in Food Animals",
- med beaktande av sin resolution om förslaget till rådets rekommendation om återhållsam användning av antimikrobiella medel inom humanmedicin ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Antimikrobiell resistens är en fråga om djurhälsa för den europeiska boskapssektorn, särskilt när behandlingar är resultatlösa. Riktlinjer för återhållsam användning av antimikrobiella medel har redan utfärdats i flera medlemsstater, vilket har lett till att användningen av antimikrobiella medel minskat.
  - B. Boskapssektorn (produktion av mejeriprodukter, nötkött, gris- och fjäderfäkött, ägg samt mjölk och kött från får och getter) spelar en viktig roll i den europeiska jordbruksekonomin.
  - C. Jordbrukarnas främsta mål är att bevara sin boskaps hälsa och produktivitet med hjälp av god jordbrukssed (hygien, rätt utfodring, passande boskapskötsel och ansvarskännande skötsel av djurens hälsa).
  - D. Djuren kan fortfarande bli sjuka och behöva behandling trots de åtgärder jordbrukarna vidtagit.
  - E. Antimikrobiella medel är, när de används korrekt, ett användbart redskap för att hjälpa jordbrukarna att bevara sin boskaps hälsa och produktivitet och garantera djurens välbefinnande.
  - F. Den europeiska djuruppfödningssektorn behöver kunna lita på att behandlingar med antimikrobiella medel är säkra och effektiva i framtiden.
  - G. När antimikrobiella medel ges till djur liksom till människor måste det potentiella hot som antimikrobiell resistens utgör beaktas.
  - H. En betydande del av den antibiotika som används i Europa i dag förskrivs till djur. Eftersom antimikrobiell resistens påverkar både människor och djur och också kan föras över från såväl människor till djur som från djur till människor är detta ett verkligt övergripande problem som kräver ett samordnat bemötande på unionsnivå.
  - I. Antimikrobiell resistens hos människor beror ofta på olämpliga doser av antibiotika, felaktig behandling och på att patogener konstant exponeras för antimikrobiella medel på sjukhus.
  - J. Överföring av patogena bakterier som bär på gener för antimikrobiell resistens utgör ett särskilt hot mot människor som är i daglig kontakt med djur, exempelvis jordbrukare och lantarbetare.
  - K. Djurhållning under förhållanden med hög djurtäthet kan gynna höga sjukdomstal. Olämplig rutinmässig användning av antimikrobiella medel på djur anses generellt vara en riskfaktor som kan leda till resistens med konsekvenser för folkhälsan och djurens hälsa.

⁽¹⁾ EGT C 112 E, 9.5.2002, s. 106.

Torsdagen den 12 maj 2011

- L. Den roll som djur, livsmedel av animaliskt ursprung respektive resistenta bakterier som förekommer inom djurhållning spelar vid överföring av antimikrobiell resistens till människor och de potentiella hot som detta leder till är troligen inte tillräckligt utredda.
- M. Användning av antimikrobiella medel i subterapeutiska nivåer under lång tid skapar generellt en större risk för att antimikrobiell resistens utvecklas och/eller förstärks och sprids, jämfört med terapeutiska behandlingar.
- N. Användning av antimikrobiella medel i subterapeutiska nivåer är förbjuden i EU.
- O. Minskad användning av antimikrobiella medel skulle på sikt leda till lägre kostnader för både jordbrukarna och samhället i stort, under förutsättning att effektiviteten hos de antimikrobiella medlen bibehålls.
- P. Överdriven och olämplig användning av biocider kan också bidra till antimikrobiell resistens.
- Q. Vidare kan även kemisk dekontaminering av slaktkroppar, vilket är olagligt i Europa, bidra till antimikrobiell resistens.
- R. Spridningen av antimikrobiell resistens sker eventuellt i allt större utsträckning via livsmedel.
- S. Icke livsmedelsproducerande djur, såsom sällskapsdjur, kan också bära på resistenta bakterier och bidra till spridningen av antimikrobiell resistens, och parlamentet påminner i detta sammanhang om den extra märkning som krävs för användning av antimikrobiella medel inom humanmedicin.
- T. Modern djurhållning utan möjlighet att använda antimikrobiella medel för behandling av sjukdomar är i dag otänkbart, och god djurhälsa och en rationell och ansvarsfull användning av antimikrobiella medel skulle bidra till att motverka spridningen av antimikrobiell resistens.
- U. Antimikrobiell resistens hos djur varierar mellan arter och olika former av djurhållning.
- V. I sin resolution av den 5 maj 2010 om utvärdering och bedömning av handlingsplanen för djurskydd och djurs välbefinnande 2006–2010 underströk parlamentet att det råder ett samband mellan djurhälsa och folkhälsan och uppmanade med kraft kommissionen och medlemsstaterna att bemöta det tilltagande problemet med antimikrobiell resistens hos djur på ett ansvarsfullt sätt.
- W. I synnerhet uppmanade parlamentet kommissionen att samla in och analysera uppgifter om användningen av djurhälsoprodukter, inklusive antimikrobiella medel, för att säkra att sådana produkter används ändamålsenligt.

Gemensam uppgiftsinsamling

1. Europaparlamentet välkomnar de insatser som kommissionen och dess byråer har gjort för att gemensamt samla in uppgifter på detta område, särskilt initiativet Esvac (European Surveillance of Veterinary Antimicrobial Consumption) från 2009. Parlamentet beklagar att alla medlemsstater ännu inte har anslutit sig till Esvac-nätverket och uppmanar fler länder att göra detta. Parlamentet uppmanar kommissionen att bevilja Esvac-nätverket de resurser som det behöver för att kunna utföra sina uppgifter och att utan dröjsmål lägga fram en fullgod rättslig ram i syfte att ge medlemsstaterna befogenhet att genomföra en effektiv insamling av uppgifter.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att eftersträva uppgiftsinsamling som är harmoniserad och jämförbar, även med verksamheter som genomförs i tredjeländer, såsom Förenta staterna.
3. Europaparlamentet är medvetet om att korrekt insamling och analys av jämförbara uppgifter om försäljningen av antimikrobiella medel inom veterinärmedicinen – och om användningen av dessa produkter på djur – är ett viktigt första steg. Parlamentet understryker att det är viktigt att få en fullständig bild av när, var, hur och på vilka djur de antimikrobiella medlen används utan att skapa ytterligare ekonomiska eller administrativa bördor för jordbrukare eller andra djurägare.

Torsdagen den 12 maj 2011

4. Europaparlamentet understryker att det inte räcker med att samla in uppgifterna utan att de även måste analyseras ordentligt och att resultaten måste utnyttjas i praktiken, och de åtgärder som behövs måste vidtas på både EU-nivå och medlemsstatsnivå. Vidare måste även skillnaderna mellan olika djurarter och former av djurhållning beaktas.

5. Europaparlamentet inser att dessa uppgifter måste sättas in i sitt sammanhang eftersom jordbruks- sederna och intensiteten skiljer sig från en medlemsstat till en annan.

Forskning

6. Europaparlamentet efterlyser mer forskning om nya antimikrobiella medel liksom om andra alternativ (vaccinering, biosäkerhet och resistensförädling) samt faktabaserade strategier för att undvika och begränsa infektionssjukdomar hos djur och betonar vikten av EU:s ramprogram för forskning i detta avseende. Parlamentet understryker i detta sammanhang betydelsen av att utarbeta bra djuruppfödningssystem som minskar den mängd antimikrobiella medel som behöver skrivas ut.

7. Europaparlamentet vill att forskningsresurserna inom human- respektive veterinärmedicinen samordnas bättre genom att det skapas ett nätverk mellan befintliga forskningsinstitut.

8. Europaparlamentet efterlyser forskning om den roll som djur, livsmedel av animaliskt ursprung, hållbara produktionssystem, inbegripet om robusta raser, djurs livslängd, förbättrad förvaltning av besättningar, tidigt förebyggande av sjukdomar, motion och tillgång till utomhusvistelse och lägre djurtäthet samt om andra förhållanden som garanterar att djurens biologiska behov tillgodoses och resistenta bakterier som förekommer inom djurhållning spelar vid överföring av antimikrobiell resistens till människor, och de potentiella hot som detta orsakar.

Övervakning och kontroll

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att regelbundet och systematiskt övervaka och kontrollera förekomsten av antimikrobiell resistens i både livsmedelsproducerande djur och sällskapsdjur, utan att skapa ytterligare ekonomiska eller administrativa bördor för jordbrukare, andra djurägare eller veterinärer. Parlamentet understryker att det behövs enhetliga uppgifter, inklusive information om riskfaktorer, som ska finnas lätt tillgängliga via en enda sökingång. Parlamentet betonar att det behövs årsrapporter från medlemsstaterna med uppgifter som medger jämförelser över hela Europa.

10. Europaparlamentet anser att de kommande budgetarna för Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor och Europeiska myndigheten för livsmedelsäkerhet (Efsa) bör återspegla det ökade behovet av kontroller och analyser på detta område.

11. Europaparlamentet uppmanar alla aktörer att erkänna sin skyldighet att förhindra både utvecklingen och spridningen av antimikrobiell resistens inom sina respektive verksamhetsområden, såsom veterinärmedicin och djuruppfödning.

12. Europaparlamentet föreslår att harmoniserad övervakning av antimikrobiell resistens hos indikatorbakterier (t.ex. *E. coli* och *E. enterococci*) bör fastställas i enlighet med vetenskapliga råd.

Bibehållande av antimikrobiella medels verkan

13. Europaparlamentet understryker att det huvudsakliga målet är att bevara antimikrobiella medel som ett effektivt verktyg för att bekämpa sjukdomar hos både djur och människor, samtidigt som användningen av antimikrobiella medel begränsas till det absolut nödvändiga.

14. Europaparlamentet manar till en försiktig och ansvarsfull användning av antimikrobiella medel på djur och efterlyser mer utbildning av och information till veterinärer och jordbrukare för att minimera utvecklingen av antimikrobiell resistans. Parlamentet uppmanar till utbyte av bästa praxis, såsom godtagande av riktlinjer för återhållsam användning av antimikrobiella medel, som viktiga verktyg för att bekämpa utvecklingen av antimikrobiell resistens.

Torsdagen den 12 maj 2011

15. Europaparlamentet vill att man utarbetar bästa praxis för djuruppfödning som minskar risken för antimikrobiell resistens. Parlamentet betonar att denna praxis särskilt bör gälla ungdjur som förs samman från olika uppfödare, vilket ökar risken för smittsamma sjukdomar.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor att garantera bättre tillsyn av genomförandet av förbudet (från 2006) mot att antimikrobiella medel används som tillväxtbefrämjande medel.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för ett internationellt förbud mot antimikrobiella medel som tillväxtbefrämjande medel i djurfoder och att ta upp denna fråga i sina bilaterala förhandlingar med tredjeländer som t.ex. Förenta staterna.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma och övervaka hur medlemsstaterna genomför och tillämpar de relevanta gällande EU-rättsakterna om antimikrobiella medel.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en bred flerårig åtgärdsplan för antimikrobiell resistens inom ramen för EU:s kommande strategi för djurhälsa. Parlamentet anser att denna åtgärdsplan bör omfatta alla djur i EU:s djurskyddsstrategi, inklusive sällskapsdjur, och framhåller det logiska sambandet mellan djurs hälsa och användning av antimikrobiella medel, liksom kopplingen mellan djurs hälsa och folkhälsan.
20. Europaparlamentet anser att denna handlingsplan bör omfatta en ingående översyn av de olika sätt på vilka antimikrobiella medel används profylaktiskt, i syfte att lösa kontroversen om vad som är rutinmässig profylax respektive godtagbar profylax.
21. Bearbetade animaliska proteiner från icke idisslare har inneboende fördelar för djurs hälsa och näringsmässiga fördelar, vilka skulle kunna ge ett betydande bidrag till en balanserad utfodring av enkelmagade djur, däribland odlad fisk, och samtidigt bidra till minskad användning av antimikrobiella medel, och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att häva de gällande begränsningarna under betingelser som skulle garantera en maximal nivå av livsmedelssäkerhet.

*

* * *

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

De kulturella aspekterna i EU:s yttre åtgärder

P7_TA(2011)0239

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om de kulturella aspekterna i EU:s yttre åtgärder (2010/2161(INI))

(2012/C 377 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 27.3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Unescos konvention från 2005 om främjande av och skydd för mångfalden av kulturella uttryck (Unescos konvention),

Torsdagen den 12 maj 2011

- med beaktande av rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1041/2009/EG av den 21 oktober 2009 om inrättande av ett program för audiovisuellt samarbete med yrkesverksamma från tredjeländer (Media Mundus 2011–2013) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1983/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska året för interkulturell dialog (2008) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om en europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld (KOM(2007)0242),
- med beaktande av kommissionens rapport om genomförandet av den europeiska kulturagendan (KOM(2010)0390),
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 med titeln "Europeana – nästa steg" ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 och 19 november 2010 om handlingsplanen för kultur 2011–2014 (2010/C 325/01) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 november 2008 om främjande av kulturell mångfald och interkulturell dialog i unionens och dess medlemsstaters yttre förbindelser (2008/C 320/04) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Förenta nationernas millenniedeklaration (2000), särskilt artiklarna om mänskliga rättigheter, demokrati och gott styre,
- med beaktande av Förenta nationernas resolution av den 22 september 2010 med titeln "Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals",
- med beaktande av Förenta nationernas resolution av den 20 december 2010 om kultur och utveckling,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan AVS och EU undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽⁸⁾, ändrat för första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 ⁽⁹⁾ och ändrat för andra gången i Ouagadougou den 22 juni 2010 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av protokollet om kulturellt samarbete i bilagan till modellen för frihandelsavtal,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A7-0112/2011), och av följande skäl:
  - A. EU uppvisar en värdegemenskap med kulturell mångfald, vars motto "Förenade i mångfalden" yttrar sig på många olika sätt.

⁽¹⁾ EUT L 201, 3.8.2010, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 288, 4.11.2009, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 44.

⁽⁵⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT C 325, 2.12.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 320, 16.12.2008, s. 10.

⁽⁸⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁹⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽¹⁰⁾ EUT L 287, 4.11.2010, s. 3.

Torsdagen den 12 maj 2011

- B. EU:s successiva utvidgningar, medborgarnas rörlighet inom det gemensamma europeiska området, gamla och nya migrationsströmmar samt utbyten av alla slag med omvärlden bidrar till denna kulturella mångfald.
- C. Kultur har ett egenvärde, berikar människors liv och främjar ömsesidig förståelse och respekt.
- D. Den europeiska agendan för kultur har det strategiska målet att främja kultur som ett väsentligt inslag i EU:s internationella förbindelser.
- E. Kultur kan och bör underlätta utveckling, social inkludering, innovation, demokrati, mänskliga rättigheter, utbildning, konfliktförebyggande och försoning, ömsesidig förståelse, tolerans och kreativitet.
- F. Unionen och dess medlemsstater, medborgare, företag och civilsamhället, i både EU och tredjeländer, är nyckelaktörer i de kulturella förbindelserna.
- G. Det kulturella godset, inbegripet idrott, bidrar till EU:s immateriella utveckling och ekonomi och till utvecklingen av ett kunskapsbaserat samhälle genom i synnerhet kulturindustrier och kulturturism.
- H. Konstnärer agerar i själva verket som kulturdiplomater och utbyter och möter olika estetiska, politiska, moraliska och sociala värden.
- I. De nya medierna och kommunikationstekniken, t.ex. internet, har potential att vara ett instrument för åsiktsfrihet, pluralism, informationsutbyte, mänskliga rättigheter, utveckling, mötesfrihet, demokrati och social inkludering och kan underlätta tillgången till kultur och utbildning.
- J. Kultursamarbetet och kulturdialogen, som utgör hörnstenarna i kulturdiplomatien, har potential att fungera som instrument för global fred och stabilitet.

Kultur och europeiska värderingar

1. Europaparlamentet understryker kulturens övergripande natur och dess betydelse i alla livets aspekter och anser att kulturen måste beaktas i alla EU:s yttre förbindelser i enlighet med artikel 167.4 i EUF-fördraget.
2. Europaparlamentet betonar att samtliga EU-institutioner bättre måste lyfta fram kulturens betydelse som drivkraft för tolerans och förståelse, och dess betydelse för att skapa tillväxt och mer integrerade samhällen.
3. Europaparlamentet efterlyser samarbete med regeringarna i alla medlemsstater, såväl om utformningen av kulturpolitik som om genomförandet och främjandet av sådan politik.
4. Europaparlamentet betonar att demokratiska och grundläggande friheter som t.ex. åsiktsfrihet, pressfrihet, frihet från nöd, fruktan, intolerans och hat liksom tillgång till tryckt och digital information samt förmånsrätten att gå in på internet och kommunicera är en viktig förutsättning för kulturella uttryck, kulturella utbyten och kulturell mångfald.
5. Europaparlamentet påminner om vikten av protokollen om kulturellt samarbete och deras mervärde för bilaterala utvecklings- och handelsavtal. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en strategi för framtida protokoll om kulturellt samarbete och att samråda med Europaparlamentet och civilsamhället om denna strategi.

Torsdagen den 12 maj 2011

6. Europaparlamentet upprepar att kultur spelar en roll i bilaterala avtal om utvecklingsbistånd och handel och genom åtgärder som t.ex. de europeiska instrumenten för utvecklingssamarbete, stabilitet, demokrati och mänskliga rättigheter och föranslutning, liksom den europeiska grannskapspolitiken, det östliga partnerskapet, unionen för Medelhavsområdet och det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, vilka alla beviljar medel till kulturprogram.

7. Europaparlamentet betonar att det transatlantiska samarbetet och samarbetet med de europeiska grannländerna är viktigt för att utveckla gemensamma intressen och värderingar.

8. Europaparlamentet värdesätter offentlig-privat samarbete där det civila samhället ges en framskjuten roll, däribland icke-statliga organisationer och europeiska kulturnätverk, när det gäller att ta upp de kulturella aspekterna i EU:s yttre förbindelser.

EU-program

9. Europaparlamentet är bekymrat över uppsplittringen av EU:s externa politik och projekt på kulturområdet, vilket hämmar en strategisk och effektiv användning av kulturmedel och utvecklingen av en tydlig gemensam EU-strategi för de kulturella aspekterna i EU:s yttre förbindelser.

10. Europaparlamentet efterlyser en rationalisering av den interna verksamheten i kommissionens olika generaldirektorat, t.ex. de generaldirektorat som ansvarar för externa förbindelser (utrikespolitik, utvidgning, handel och utveckling), utbildning och kultur samt den digitala agendan.

11. Europaparlamentet anser att utbyten på kultur- och utbildningsområdet potentiellt kan stärka civilsamhället, främja demokratisering och god förvaltning, gynna kompetensutveckling, stödja de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt utgöra en byggsten för ett långvarigt samarbete.

12. Europaparlamentet stöder det ökade deltagandet från tredjeländer i program som rör kultur, rörlighet, ungdomsfrågor, utbildning och fortbildning. Det bör därför bli lättare för (unga) människor från tredjeländer, t.ex. de europeiska grannländerna, att delta i dessa program.

13. Europaparlamentet efterlyser följdriktiga strategier för att främja ungdomars rörlighet samt konstnärers och övriga kreativa kulturskapares rörlighet, för kultur- och utbildningsmässig utveckling (inbegripet kunskaper om medier och IKT) och för tillträde till konstnärsyttringar av alla slag. Parlamentet stöder därför synergier mellan program som rör kultur, idrott, utbildning, medier, flerspråkighet och ungdomsfrågor.

14. Europaparlamentet uppmuntrar samarbete mellan aktörer, medlande organisationer och civilsamhället, i både medlemsstaterna och tredjeländer, i samband med utarbetandet och genomförandet av yttre kulturpolitik samt främjandet av kulturella uttryck och utbyten för att förbättra den ömsesidiga förståelsen, med iakttagande av den kulturella och språkliga mångfalden i EU.

15. Europaparlamentet anser att det skulle vara lämpligt att inrätta kulturviseringar för tredjelandsmedborgare, konstnärer och andra kulturarbetare, liknande det befintliga viseringsprogrammet för forskare, som har varit i kraft sedan 2005. Parlamentet uppmanar även kommissionen att lägga fram ett initiativ för korttidsviseringar i syfte att undanröja hindren för rörlighet inom kultursektorn.

Medier och ny informationsteknik

16. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att EU vidtar åtgärder i hela världen för att främja respekten för yttrandefrihet, pressfrihet och fri tillgång till audiovisuella medier och ny informationsteknik, på ett sätt som är i enlighet med upphovsrätten.

17. Europaparlamentet fördömer att förtryckarregimer i allt högre grad censurerar och övervakar internet och uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att främja friheten på internet globalt.

Torsdagen den 12 maj 2011

18. Europaparlamentet lyfter återigen fram principen om nätneutralitet, som är avsedd att garantera att internet förblir en fri och öppen teknik som främjar demokratisk kommunikation.
19. Europaparlamentet betonar internets roll som ett verktyg för att främja europeisk kultur och uppmanar medlemsstaterna att vidareutveckla satsningarna på bredband i hela EU.
20. Europaparlamentet understryker betydelsen av de nya medierna, och framför allt av internet, som fria, lättillgängliga och användarvänliga kommunikations- och informationsplattformar som bör användas aktivt, både inom och utanför EU, i samband med den interkulturella dialogen. Vidare betonar parlamentet de nya mediernas betydelse för tillträdet till kulturellt gods och innehåll samt för synliggörandet av Europas kulturarv och historia i och utanför EU, vilket tydliggörs av centrala projekt som Europeana.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en central internetportal som å ena sidan informerar om aktuella EU-stödprogram med kulturell inriktning i EU:s yttre förbindelser och om planering och organisation av kulturella evenemang med alleuropeisk inriktning av EU:s beskickningar och som å andra sidan fungerar som en central informationsplattform för nätverksbyggande mellan kulturskapare, institutioner och civilsamhället, och som samtidigt också länkar till andra möjligheter som EU erbjuder, t.ex. Europeana.

Kulturdiplomati och kultursamarbete

22. Europaparlamentet understryker kulturdiplomatins och kultursamarbetets betydelse för att världen runt föra fram och förmedla EU:s och medlemsstaternas intressen och de värderingar som tillsammans utgör den europeiska kulturen, och understryker också behovet av att EU agerar som en (global) aktör med ett globalt perspektiv och ett globalt ansvar.
23. Europaparlamentet anser att EU:s yttre åtgärder främst bör inriktas på främjande av fred och försoning, mänskliga rättigheter samt internationell handel och ekonomisk utveckling, utan att för den delen glömma bort de kulturella aspekterna i diplomatin.
24. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att utarbeta effektiva strategier för interkulturella förhandlingar och anser att ett mångkulturellt förhållningssätt kan underlätta ingåendet av givande avtal som skapar lika villkor för EU och tredjelandspartner.
25. Europaparlamentet kräver att en person på varje EU-representation utomlands ska ansvara för samordningen av kulturförbindelser och kulturverksamhet mellan EU och tredjeländer samt för främjandet av den europeiska kulturen, i nära samarbete med kulturaktörer och nätverksbaserade organisationer som t.ex. nätverket av nationella kulturinstitut (Eunic).
26. Europaparlamentet understryker behovet av en helhetssyn på kulturförmedling och kulturella utbyten och betonar kulturens roll för att utveckla demokratin, de mänskliga rättigheterna samt konfliktförebyggande och fredsskapande åtgärder.
27. Europaparlamentet uppmanar inledandet av politiska kulturdialoger, såsom den som nyligen inleddes mellan EU och Indien, för att stärka kontakterna människor emellan.
28. Europaparlamentet uppmanar att man anger prioriterade områden inom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, däribland stärkande av rättsstatsprincipen, hantering och förebyggande av konflikter, samarbete med civilsamhället och den nya teknikens roll när det gäller yttrandefrihet, demokratiskt deltagande och mänskliga rättigheter.

EU:s yttre förbindelser och utrikestjänsten

29. Europaparlamentet väntar sig att utkastet till organisationsplan för utrikestjänsten inbegriper tjänster rörande kulturella aspekter och föreslår att en samordningsenhet inrättas i detta syfte.

Torsdagen den 12 maj 2011

30. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att samordna den strategiska användningen av kulturella aspekter i utrikespolitiken genom att konsekvent och systematiskt införliva dessa i EU:s yttre förbindelser och eftersträva komplementaritet med medlemsstaternas kulturpolitik gentemot omvärlden.

31. Europaparlamentet efterlyser lämplig utbildning och vidareutbildning i kulturella och digitala aspekter i utrikespolitiken för utrikestjänstens personal, så att de kan säkra koordineringen på detta område för EU-delegationer, samt gemensamma utbildningsmöjligheter för nationella experter och personal från kulturinstitut inom EU och utbildningsmöjligheter som är öppna för allmänt deltagande.

32. Europaparlamentet vill att det inrättas ett generaldirektorat för kultur- och digitaldiplomati i utrikestjänstens organisation.

33. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att samarbeta med nätverk som t.ex. Eunic vid uppbyggnaden av utrikestjänstens resurser och kompetens på kulturområdet för att tillvarata sina erfarenheter som självständig länk mellan medlemsstaterna och kulturförmedlande organisationer samt skapa och utnyttja synergier.

34. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att beakta EU:s nyligen införda europeiska kulturarvsmärkning som ett viktigt instrument i förbindelserna med tredjeländer i syfte att förbättra kunskapen om och spridningen av de europeiska folkens kultur och historia.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en interinstitutionell arbetsgrupp för kultur inom ramen för EU:s yttre förbindelser i syfte att utveckla och utvidga samordningen, effektiviseringen, strategierna och utbytet av bästa metoder och att i detta sammanhang beakta Europarådets aktiviteter och initiativ samt informera Europaparlamentet om arbetsgruppens arbete.

36. Europaparlamentet föreslår att kommissionen regelbundet lägger fram en rapport för parlamentet om genomförandet av denna resolution om kulturens roll i EU:s yttre förbindelser.

37. Europaparlamentet föreslår att det inrättas särskilda informationssystem för att stödja konstnärers och andra kulturarbetares rörlighet, vilket även föreslås i undersökningen med titeln "Information systems to support the mobility of artists and other professionals in the culture field: a feasibility study" (1).

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under 2011 föreslå och anta en grönbok om kultur och kulturellt samarbete i EU:s yttre åtgärder, som ska åtföljas av ett meddelande.

39. Europaparlamentet uppmanar konkreta åtgärder för att stödja kapacitetsuppbyggnad genom deltagande av civilsamhället och finansiering av oberoende initiativ.

Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar

40. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att uppmanar tredjeländer att utveckla sin kulturpolitik och att även systematiskt uppmana tredjeländer att ratificera och genomföra Unescos konvention.

41. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om betydelsen av de åtaganden som de har gjort genom ratificeringen av Unescos konvention. Skyddet av den kulturella mångfalden i världen kräver en överbäddad och balanserad politik för digitala frågor.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta kulturgodsets och kulturtjänsternas dubbla karaktär vid förhandlingar om bilaterala och multilaterala handelsavtal och undertecknande av kulturprotokoll samt att bevilja förmånsbehandling till utvecklingsländer i överensstämmelse med artikel 16 i Unescos konvention.

(1) Europeiska kommissionens generaldirektorat för utbildning och kultur, mars 2009.

Torsdagen den 12 maj 2011

43. Europaparlamentet välkomnar att ett avtal nyligen ingåtts mellan EU och Unesco om en expertfacilitet på 1 miljon euro för att stödja förvaltningen inom kultursektorn och ge regeringarna i utvecklingsländer möjlighet att utnyttja expertkunskaper för att utforma en effektiv och hållbar kulturpolitik.
44. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna och kommissionen att öka samarbetet för att stödja en förbättring av de nationella regelverken och den nationella politiken för att skydda och bevara kulturarvet och kulturföremål i enlighet med nationell lagstiftning och internationella regler, inbegripet att bekämpa smuggling av kulturföremål och immaterialrättsligt skyddade verk samt att förhindra olagligt förvärv av föremål som ingår i kulturarvet och andra kulturverk, under erkännande av upphovsrättens och immaterialrättens betydelse för att stödja de personer som medverkar i det kulturella skapandet.
45. Europaparlamentet efterlyser en följdriktig EU-strategi för främjande av europeiska kulturaktiviteter och kulturprogram internationellt som bygger på skydd av kulturgodsets och kulturaktiviteternas mångfald och dubbla karaktär och bland annat omfattar en bättre koordinering av EU:s redan existerande yttre program med kulturella inslag och deras genomförande i avtalen med tredjeländer och beaktande av den bestämmelse om att de kulturella aspekterna ska beaktas som ingår i avtal och av subsidiaritetsprincipen samt Unescos konvention.
46. Europaparlamentet efterlyser en följdriktig strategi, som är inriktad på skydd och främjande av det kulturella och naturliga arvet, både det konkreta och det abstrakta, och internationellt samarbete i konfliktområden, t.ex. genom Blue Shield, som använder sig av kultur för att förhindra konflikter och skapa fred.
47. Europaparlamentet anser att den personal som ska sändas till konfliktområden och före detta konfliktområden bör ges utbildning i kulturella aspekter av åtgärder för att bevara kulturarv och främja försoning, demokrati och mänskliga rättigheter.
48. Europaparlamentet vill se till att de operativa programmen inom ramen för de befintliga finansiella instrumenten inriktas på förenkling, effektivitet och samordning av EU:s politik.
49. Europaparlamentet uppmuntrar till att man främjar kulturens roll inom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och i instrumentets arbete för stärkande av rättsstatsprincipen, hantering och förebyggande av konflikter, samarbete inom civilsamhället samt den nya teknikens roll när det gäller åsiktsfrihet, demokratiskt deltagande och mänskliga rättigheter.
50. Europaparlamentet bekräftar behovet av att respektera alla mänskliga rättigheter, såsom de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, Internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, och erkänner därför att det finns en koppling mellan kulturella rättigheter, mångfald och mänskliga rättigheter samt protesterar mot användningen av kulturella argument för att rättfärdiga brott mot de mänskliga rättigheterna.
51. Europaparlamentet föreslår att man tar med ett kulturkapitel i den årliga granskningen av de mänskliga rättigheterna och integrerar kultur i de interparlamentariska delegationernas arbete.
52. Europaparlamentet understryker bestämt att utvecklingen av kulturaktiviteter inte får användas som ett argument för att begränsa den fria rörligheten för kulturaktörer mellan EU och tredjeländer.
53. Europaparlamentet uppmuntrar inrättandet av kulturella förbindelser med länder som EU inte har några andra partnerskap med, som en språngbräda för utveckling av ytterligare förbindelser.

*

* *

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 12 maj 2011

Att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn

P7_TA(2011)0240

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om "Att tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn" (2010/2156(INI))

(2012/C 377 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Unescos (Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur) konvention av den 20 oktober 2005 om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar,
- med beaktande av rådets beslut 2006/515/EG av den 18 maj 2006 om ingående av konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1855/2006/EG av den 12 december 2006 om inrättande av programmet Kultur (2007–2013) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1718/2006/EG av den 15 november 2006 om genomförandet av ett stödprogram för den europeiska audiovisuella sektorn (Media 2007) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 3 januari 2008 om kreativt innehåll på Internet inom den inre marknaden (KOM(2007)0836),
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om "Europeana – nästa steg" ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om en europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om den europeiska kulturindustrin ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2007 om konstnärernas sociala stadga ⁽⁹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om kultur som en drivkraft för kreativitet och innovation ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 om "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),

⁽¹⁾ EUT L 201, 25.7.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 372, 27.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

⁽⁷⁾ EUT C 247 E, 15.10.2009, s. 32.

⁽⁸⁾ EUT C 247 E, 15.10.2009, s. 25.

⁽⁹⁾ EUT C 125 E, 22.5.2008, s. 223.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/doc/CONS_NATIVE_CS_2009_08749_1_EN.pdf

Torsdagen den 12 maj 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska sociala kommittén samt Regionkommittén av den 30 juni 2010 om Europa, världens främsta resmål – en ny politisk ram för europeisk turism (KOM(2010)0352),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 26 augusti 2010 om "En digital agenda för Europa" (KOM(2010)0245/2),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2009 med titeln "Upphovsrätten i kunskapsekonomin" (KOM(2009)0532),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 27 april 2010 med titeln "Att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn" (KOM(2010)0183),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för regional utveckling och utskottet för rättsliga frågor (A7-0143/2011), och av följande skäl:
  - A. Den kulturella och den kreativa sektorn har en dubbel karaktär, som är såväl ekonomisk, i och med att den bidrar till den ekonomiska utvecklingen när det gäller sysselsättning, ekonomisk tillväxt och skapande av välfärd, som kulturell, eftersom den bidrar till människors sociala och kulturella integration i samhället och därmed främjar kulturella värden och identiteter samtidigt som den skapar ett europeiskt kulturarv.
  - B. Denna dubbla karaktär särskiljer den från andra sektorer och man bör följaktligen ta hänsyn till den när man genomför politiska lösningar och särskilda åtgärder.
  - C. Detta särdrag erkänns och främjas av EU på den internationella arenan. Unionen har vidtagit politiska åtgärder för fortsatt kulturellt samarbete med Världshandelsorganisationen och den har ratificerat Unesco-konventionen.
  - D. I Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) fastställs behörighet att genomföra politiska åtgärder som syftar till att främja den kulturella mångfalden, vilket tillämpas systematiskt av EU och av medlemsstaterna.
  - E. I enlighet med artikel 167.4 i EUF-fördraget måste kulturen integreras i den övriga europeiska politiken, såväl den inre som den yttre, och i detta avseende måste man vara särskilt uppmärksam på att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar mot bakgrund av den aktuella globaliseringen.
  - F. Unesco-konventionen erkänner att den kulturella sektorn är viktig för att producera, sprida och ge tillträde till ett brett utbud av kulturella varor och tjänster och uppmuntrar till internationellt samarbete.
  - G. Medlemsstaterna uppmanas stödja kulturen och kreativiteten eftersom de är av avgörande betydelse för bevarandet och förbättringen av kultur- och landskapsarvet, som i sin tur bidrar till identitetsskapande och ökar medborgarnas kulturella medvetenhet.
  - H. Den kulturella och den kreativa sektorn spelar en framträdande roll inom Europeiska unionen vid främjandet av kulturell och språklig mångfald, åsiktsmångfald, social och territoriell sammanhållning och den är även viktig för att göra tillträdet till kulturen mera demokratiskt och främja en interkulturell dialog inom hela EU.
  - I. Den kulturella mångfalden i Europa, och särskilt dess rika arv som utgörs av regionala språk och kulturer, är ett oersättligt råmaterial för den kulturella och den kreativa sektorn.

Torsdagen den 12 maj 2011

- J. Särskilt de kulturella och språkliga särdragen måste uppmärksammas i debatten om inrättandet av en inre marknad inom sektorn för kreativt innehåll.
- K. Den kulturella och den kreativa sektorn är laboratorier för konstnärliga, tekniska och administrativa innovationer som möjliggör en större rörlighet för verk och konstnärer på europeisk och internationell nivå.
- L. Genom olika initiativ som Europaparlamentet och Europarådet stöder, till exempel Europapriset, Luxpriset och Europeiska kulturvägar värdesätts och framhävs den kulturella och den kreativa sektorn.
- M. Den kreativa och den kulturella sektorn bidrar till att bevara särskilda, värdefulla och unika kunskaper och färdigheter som är resultatet av en kombination av samtida kreativitet och historisk erfarenhet. Framför allt inom vissa branscher som mode, urmakeri och juvelerarkonst är konstnärernas och formgivarnas handlag och kunskaper grunden till de europeiska företagens rykte och framgångar i världen.
- N. I nuläget finns det inte någon rättslig ställning för konstnärer på europeisk nivå som tar hänsyn till särdragen hos deras verksamhet och karriär, framför allt när det gäller rörlighet, arbetsvillkor och socialt skydd.
- O. Den kulturella och den kreativa sektorn, som står för 5 miljoner arbetstillfällen och 2,6 procent av EU:s BNP, är en av de främsta drivkrafterna för tillväxt inom EU genom att de skapar nya arbetstillfällen, spelar en avgörande roll i den globala värdekedjan, driver på innovationen, ger ett mervärde som en faktor för social sammanhållning och tjänar som ett effektivt verktyg i bekämpningen av den pågående ekonomiska nedgången.
- P. Den kulturella och den kreativa sektorn utövar stort inflytande på i stort sett alla andra ekonomiska sektorer genom att förse dem med innovation som är avgörande för deras konkurrenskraft, framför allt när det gäller informations- och kommunikationsteknik (IKT).
- Q. Den här sektorn är en drivkraft för digitalålderns ekonomi genom sina viktiga bidrag till innovation och framväxt av ny IKT och den bidrar också till förverkligandet av målen för Europa 2020-strategin.
- R. Den kulturella och den kreativa sektorn kan skapa välfärd och sysselsättning under förutsättning att de får hjälp att konkurrera med de kulturella och kreativa sektorerna i tredjeländer inom ramen för en europeisk strategi för internationell konkurrens.
- S. Vissa av dem som arbetar inom den kreativa och den kulturella sektorn är egenföretagare.
- T. Den kulturella och den kreativa sektorn är en tillväxtmarknad i EU och ett område där EU har möjlighet att bli en global marknadsledare.
- U. En viktig stöttepelare för kulturen, utvecklingen och demokratin är utvecklingen av handel med kulturella och kreativa varor och tjänster.
- V. Kreativiteten beror av möjligheten att ta del av den kunskap, de konstverk och det kreativa innehåll som redan finns.
- W. Det kulturella innehållet spelar en avgörande roll i den digitala ekonomin, och i framtiden kommer utbudet av ett kvalitativt och varierat kulturellt innehåll att vara en av de utslagsgivande faktorerna för EU:s digitala tillväxt.
- X. Digitalåldern öppnar nya perspektiv för denna sektor genom att införa nya ekonomiska modeller som erbjuder konsumenterna ett mångfaldigt utbud av hög kvalitet.

Torsdagen den 12 maj 2011

- Y. Inom innehållsindustrin satsar man mycket på att ta fram ett lagligt utbud av kulturellt digitalt innehåll och alla berörda aktörer bör gå samman för att öka medvetenheten om det lagliga utbud av digitalt innehåll som finns.
- Z. Tidningar och tidskrifter är inslag i den kulturella sektorn och i ett pluralistiskt och diversifierat europeiskt medielandskap.
- AA. Digitalåldern är även en utmaning för lönsamheten inom dessa sektorer traditionella områden, till exempel förlagsverksamhet, bokförsäljning och tryckta medier.
- AB. För att kunna frodas behöver Europas kulturella och kreativa näringar ett modernt, tillgängligt och rättssäkert system för skydd av immateriella rättigheter.
- AC. En utveckling av kreativiteten och kunskaperna om konsten, kulturen, kulturarvet och Europeiska unionens kulturella mångfald förutsätter att medborgarna tillförsäkras undervisning i konst och kultur samt att skapandet respekteras. Undervisningen bör utökas så att den inte enbart omfattar digitala rättigheter utan även skyldigheter, för att främja bättre förståelse och respekt för verk som skyddas av immateriella rättigheter.
- AD. De tekniska framstegen inom IKT ändrar på intet sätt det grundläggande behovet av skydd för immateriella rättigheter.
- AE. Det behövs en bättre efterlevnad av den befintliga rättsliga ram som skyddar dessa rättigheter samt reformer för bland annat förenklade licensieringsförfaranden i kultursektorn för att de nya möjligheter som erbjuds till fullo ska kunna utnyttjas, samtidigt som ett välbalanserat system för skydd för rättigheter där hänsyn tas till både upphovsmännens och konsumenternas intressen kan garanteras.
- AF. Ett modernt unionsvarumärkessystem är nödvändigt för att skydda de värden som skapats genom europeiska företags investeringar inom design, produktion och nyskapande.
- AG. För att den kulturella och den kreativa sektorn till fullo ska kunna skapa en ökad dynamik i Europas ekonomi förutsätts garantier för strategiska investeringar i den kulturella och den kreativa sektorn, framför allt i form av att sektorn får tillgång till finansiering anpassad efter dess särdrag och behov.
- AH. Den kulturella och den kreativa sektorn har stor betydelse för utvecklingen av centrum för kreativitet på det lokala och regionala planet, något som förbättrar regionernas attraktionskraft och gör det möjligt att starta och utveckla företag och sysselsättning som är inblandade i den lokala och regionala ekonomiska väven, främjar turismässig dragningskraft, etablering av nya företag och regionernas image, gynnar den kulturella och konstnärliga sektorn samt bevarar, främjar och vårdar det europeiska kulturarvet, tack vare åtskilliga länkar, såsom de lokala och regionala myndigheterna.
- AI. Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI) och dess regionala vägledande program (RIP), har godkänts och fått anslag för perioden 2011–2013.
- AJ. Den funktion som alliansen för de europeiska kreativa sektorerna (European Creative Industries Alliance) fyller bör förstärkas.

Den kulturella och den kreativa sektorn som drivkraft inom Europeiska unionen

1. Europaparlamentet betonar att de olika delarna inom den kulturella och den kreativa sektorn och deras respektive inverkan på Europas ekonomi måste identifieras, definieras och undersökas skilt för sig för att betona alla särdrag, få ökad insikt i deras mål och svårigheter och genomföra mer effektiva åtgärder.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina insatser för att ta fram en bättre definition av den kulturella och den kreativa sektorn i syfte att på djupet analysera hur de på lång sikt påverkar tillväxten och den internationella konkurrenskraften och att främja ett ökat erkännande av dessa sektorer särdrag.

Torsdagen den 12 maj 2011

3. Europaparlamentet efterlyser ett starkt engagemang från medlemsstaternas sida för att skydda och främja det egna kulturarvet och erkänner att förutsättningen för att den kulturella och den kreativa sektorn ska kunna utvecklas är en dubbel ekonomi med såväl offentliga som privata investeringar.
4. Europaparlamentet anser att den kulturella och den kreativa sektorn borde ha en central plats i en ny europeisk politisk dagordning som ska vara i fas med sektorns ekonomiska behov och som ska ha föranletts av den digitala omvandlingen, och att man i det framtida programmet Kultur borde återspegla behoven hos den kulturella och den kreativa sektorn i digitalåldern genom en mer pragmatisk och övergripande strategi.
5. Europaparlamentet erkänner att den kulturella och den kreativa sektorn medför stora samverkans-effekter som en källa till ekonomisk och social innovation i många andra sektorer av ekonomin.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina insatser för att stödja, främja och underlätta utvecklingen av det kulturella och kreativa området genom att arbeta för ett mer omfattande samarbetsystem bland medlemsstaterna och EU-institutionerna som grundar sig på utbyte av erfarenheter av god praxis. Parlamentet rekommenderar kommissionen att, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, ta med lokala och regionala myndigheter i arbetet med uppföljning av grönboken.
7. Mot bakgrund av de kulturella och kreativa företagens ständigt växande betydelse samt målet att förstärka denna sektor som är strategiskt betydelsefull för att uppnå målen i Europa 2020-strategin uppmanar Europaparlamentet kommissionen att utarbeta en vitbok.

Utbildning och medvetandehöjande

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att främja undervisning i konst och kultur (framför allt utifrån ett kreativt perspektiv) på alla åldersstadier, från och med primärundervisningen till högskole- och/eller yrkesutbildningen och även främja entreprenörskompetensen hos kulturarbetarna, också inom ramen för livslångt lärande, särskilt eftersom denna undervisning är viktig, såväl för att höja medvetenheten om kreativitet som för att lära ut korrekt användning av IKT samt respekt för immateriella rättigheter.
9. Europaparlamentet framhåller fördelarna med en utbildning som kombinerar teoretiska kunskaper i kultur- och konsthistoria med tillämpat konstnärligt skapande och hantering av kulturföremål i företag, ateljéer och dylikt, i syfte att öka både de teoretiska och praktiska färdigheterna.
10. Europaparlamentet framhåller vikten av läroplaner och kursprogram som är inriktade på yrkesutbildning, utveckling av idéer och berättarkonst, e-kompetens, teknisk kompetens samt kompetens inom företagande och marknadsföring, inbegripet användning av sociala nätverk, och yrkeskompetens.
11. Europaparlamentet framhåller potentialen till nära samarbete och dialog mellan företag inom den kulturella och den kreativa sektorn, universitet, forskningscentrum, konstskolor och konstinrättningar för att tillhandahålla gemensamma utbildningsprogram och möjligheter till livslångt lärande.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på europeisk nivå omgående erkänna yrkeskvalifikationerna inom den kulturella och kreativa sektorn, främja studenters och lärares rörlighet samt öka antalet praktikplatser för konstnärer och formgivare.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hänvända sig till medlemsstaterna för att de ska färdigställa ramen för erkännande av yrkeskvalifikationer och utbildningar, inte minst i fråga om sådana nya kunskaper som krävs inom den kreativa och den kulturella sektorn.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja gemensamma forsknings- och partnerskapsprogram mellan den kulturella och den kreativa sektorn och sektorn för utbildning och vidareutbildning (även praktikplatser) för att på så sätt erbjuda medborgarna kreativ och interkulturell kompetens för att underlätta tillämpningen av ny teknik och nya redskap inom utbildningssektorn och förbättra det livslånga lärandet, bland annat med hjälp av Europeiska socialfonden, då detta område undergår en omfattande teknisk förändring, samt förnya den kulturella och den kreativa sektorn genom forskning och undervisning.

Torsdagen den 12 maj 2011

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja tillgången till resurser för ledar-, affärs- och företagartutbildningar som är särskilt anpassade till dem som är verksamma inom den kulturella och den kreativa sektorn för att dessa personer ska få de kommunikations- och entreprenörsfärdigheter som krävs i en ständigt föränderlig socioekonomisk miljö. Parlamentet påminner om den positiva erfarenheten av utbildning och förvaltning inom det audiovisuella området från programmet Media och önskar att även programmet Kultur ska få tillgång till liknande verktyg.
16. Europaparlamentet föreslår att nya pilotprojekt inrättas inom ramen för Erasmusprogrammet och Erasmus för unga företagare för att möjliggöra ökat samarbete mellan universitet och företag inom den kulturella och den kreativa sektorn.
17. Europaparlamentet understryker att teknik och sakkunskap måste överföras och att det är till nytta med förstärkt inlärning och med yrkesutbildningsprogram avsedda för den kulturella och den kreativa sektorn, varvid man bättre bör dra nytta av befintliga program och läroplaner, tillämpa ämnesövergripande undervisning och insistera på samordning och partnerskap mellan utbildningsinstitutionerna, studerandena, de yrkesverksamma inom den kulturella och den kreativa sektorn, företagen av alla storleksordningar, inbegripet den privata och offentliga sektorn, hantverkarna samt finansinstituterna.
18. Europaparlamentet erkänner den betydelse den kulturella och den kreativa sektorn har för att främja innehåll av EU-karaktär och härigenom bidra till att skapa kulturell konvergens mellan medlemsstaterna och föra deras invånare närmare varandra.
19. Europaparlamentet understryker att interkulturellt lärande och interkulturell kompetens gör det lättare för människor att förstå andra kulturer och därmed främjar social integration.

Arbetsförhållanden och företagande

20. Europaparlamentet anser att den kulturella och den kreativa sektorns inverkan, konkurrenskraft och framtida potential är en viktig drivkraft för hållbar tillväxt i Europa, som kan spela en avgörande roll för ekonomisk återhämtning i EU.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna den kulturella och den kreativa sektorn som en produktiv del av EU:s näringsliv, inte minst med tanke på dessa sektorers möjligheter att bidra till andra branschers konkurrenskraft.
22. Europaparlamentet understryker att man ofrånkomligen måste börja dryfta arbetsförhållandena inom denna sektor samt de ekonomiska, sociala, juridiska och skattemässiga aspekterna med anknytning till dem framför allt när det gäller den kulturella och den kreativa sektorns entreprenörsaspekter och arbetsförhållanden.
23. Europaparlamentet vidhåller i detta sammanhang att lönediskrimineringen måste bekämpas och sambandet mellan sysselsättning och kompetensnivå förbättras.
24. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att bedöma vilka effekter verksamheten inom den kulturella och den kreativa sektorn har på den europeiska ekonomin samt att offentliggöra en vägledning för bedömning av resultaten inom varje del av sektorn när det gäller företagets betydelse för sysselsättning och kapitalbildning.
25. Europaparlamentet betonar behovet av att utveckla en stark kulturell och kreativ entreprenörsanda på lokal, regional, nationell och europeisk nivå.
26. Europaparlamentet vidhåller att det måste skapas optimala förutsättningar för att ungdomar med avlagd högskoleexamen och yrkeskunskap ska få anställning inom denna sektor, att det måste ges möjligheter för dem att bli företagare samt att dessa ungdomar måste undervisas om vilka ekonomiska, skattemässiga, finansiella och tekniska särdrag som råder inom sektorn, liksom också om särdragen inom kommunikation och marknadsföring, immateriella rättigheter och kunskapsöverföring mellan generationer.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en flerspråkig plattform för nätverksbildning på europeisk nivå mellan alla yrkesverksamma inom den kulturella och den kreativa sektorn, där de kan utbyta erfarenheter, bästa praxis och expertis, samarbeta inom ramen för gemensamma projekt eller transnationella och gränsöverskridande pilotprojekt och få fullständig information om vilka juridiska regler som gäller (t.ex. i fråga om upphovsrätt och sociala rättigheter) samt om vilka finansieringsmöjligheter som står till buds.

Torsdagen den 12 maj 2011

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom ramen för kulturella och kreativa företag integrera icke-vinstdrivande organ samt deltagare i den sociala ekonomin – som definieras i Europaparlamentets resolution om den sociala ekonomin av den 19 februari 2009 – som är verksamma inom sektorer med anknytning till kulturella och kreativa företag, och därmed möjliggöra ett antagande av de skattelättnader, lättillgängliga krediter och anställningstrygghet som fastställs däri.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att respektera och erkänna det arbete som utförs av kultursektorn och av ideella organisationer, tillsammans med de privata initiativ som bidrar till utvecklandet av en kreativ och solidarisk ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja och befästa god praxis som syftar till att underlätta ungdomarnas, oavsett deras ställning (student, lärling, praktikant, arbetssökande osv.), och de mest sårbara personernas möjligheter att ta del av kultur och kreativt innehåll, t.ex. genom rabatterade avgifter, kulturcheckar eller gratis kulturaktiviteter.

Konstnärsstadgan

30. Europaparlamentet påminner om att det är mycket viktigt att skapa en europeisk konstnärsstadga så att konstnärer kan åtnjuta tillfredsställande arbetsvillkor och lämpliga åtgärder när det gäller skatter, arbetsrätt, socialt skydd och skydd av upphovsrätten i syfte att förbättra deras rörlighet inom Europa.

31. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att följa upp Unescos rekommendation om att erkänna konstnärers yrkesstatus.

De konstnärliga yrkena

32. Europaparlamentet påminner om att de konstnärliga yrkena är en central del av vårt kulturarv och vår ekonomi och att det därför är viktigt att bevara dessa yrken genom lämpliga mekanismer för kunskapsöverföring, vilket också understryks i parlamentets resolution av den 10 april 2008 om kulturindustrin i Europa.

33. Europaparlamentet upprepar målet att bevara vissa yrkens särart och kunskapsöverföringen, framför allt inom den kulturella och den kreativa sektorn och hantverkssektorn, samt att garantera mekanismer för kunskapsöverföring. Parlamentet föreslår att man uppmuntrar inrättande på lokal, regional och territoriell nivå av platser för kunskapsöverföring, som är särskilt avsedda för den kreativa hantverkssektorn.

34. Europaparlamentet erinrar om att den ekonomiska modellen för den kulturella och den kreativa sektorn, inbegripet lyxsektorn som är representativ för detta, grundas på innovation, den konstanta kreativiteten, konsumenternas förtroende och investeringar i arbetskraft som ofta är högutbildad och har unika erfarenheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja denna ekonomiska modellens hållbarhet i de förslag som kommer att påverka den kulturella och den kreativa sektorn, genom att utforma en rättslig ram som anpassas till sektorns särdrag, särskilt när det gäller respekten för immateriella rättigheter.

35. Europaparlamentet betonar risken för brist på arbetskraft inom vissa välkvalificerade eller mycket specifika yrken som bidrar till den kreativa och den kulturella sektorns existens i EU, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samförstånd med företagen vidta de åtgärder som krävs för att bevara dessa förstklassiga kunskaper samt underlätta utbildningen av en ny generation hantverkare och personer som är specialiserade inom dessa yrken.

Bättre spridning av verk under digitalåldern

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja verkens spridning och cirkulation på europeiskt territorium.

37. Europaparlamentet erkänner att innovationen bör främjas inte bara inom den tekniska produktionen, utan också inom förvaltningsprocesserna, liksom utvecklingen av själva projekten och spridningen och saluförandet av dessa.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att inrätta särskilda åtgärder och lämpliga verktyg för att främja och utveckla den kulturella och den kreativa sektorn, framför allt de små och medelstora företagen, i syfte att förbättra skapandet, produktionen, främjandet och spridningen av kulturella varor och tjänster.

Torsdagen den 12 maj 2011

39. Europaparlamentet understryker att utnyttjandet av verk på Internet kan utgöra en verklig möjlighet för en bättre spridning av och rörlighet för europeiska verk, särskilt audiovisuella verk, under förutsättning att lagliga erbjudanden kan utvecklas genom sund konkurrens som lyckas bekämpa ett olagligt tillhandahållande av skyddade verk och att det utvecklas nya ersättningsystem för upphovsmän, så att de får dra ekonomisk nytta av den framgång som deras verk har rönt.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera tillämpningen av artikel 13 i direktivet om audiovisuella medietjänster⁽¹⁾, enligt vilken medlemsstaterna ska säkerställa att de audiovisuella beställtjänsterna främjar produktionen av och tillgången till europeiska verk, samt att rapportera till parlamentet om tillämpningen av denna bestämmelse senast 2012.

41. Europaparlamentet understryker att det är en förutsättning för att europeiska verk och repertoarer bättre ska kunna spridas och släppas ut i omlopp att man tar initiativ för att förbättra och främja översättning, dubbning, textning och digitalisering av europeiska kulturalster samt vidtar särskilda åtgärder på dessa områden inom ramen för de nya versionerna av programmen Media och Kultur under perioden 2014–2020.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gynna utvecklingen för den kulturella och den kreativa sektorn, särskilt på Internet, genom att vidta relevanta åtgärder för att se till att alla berörda aktörer tar ansvar för att i lika grad skydda produkter och tjänster i den digitala miljön, i syfte att skapa ett större förtroende hos konsumenterna på Internet.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en rättslig ram som ska säkerställa ett stort förtroende i den digitala världen, både i den marknadsmässiga sektorn och i den icke-marknadsmässiga sektorn, för att den kulturella och den kreativa sektorn å ena sidan och konsumenterna å andra ska kunna utnyttja de digitala sändningskanalerna till fullo utan fruktan för bedrägeri eller oseriös verksamhet.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att särskilt uppmärksamma bibliotekens roll för kulturspridning och som dialogforum. Parlamentet anser att biblioteken, tillsammans med utbildnings- och kultursektorn, bör ges ansvar och resurser för den digitala övergången och påminner om att detta är angeläget, eftersom de europeiska biblioteken inte ens i dag har mer än begränsade resurser för att tillfredsställa klara övergången till digitala medier.

45. Europaparlamentet understryker framför allt vikten av att utöka det europeiska digitala biblioteket och göra det till ett centrum för framhävande av Europas kulturarv, gemensamma minne och kreativitet och till en utgångspunkt för utbildnings-, kultur-, innovations- och företagungsverksamheter. Parlamentet påpekar att konstnärliga utbyten utgör en av grundpelarna för vårt kulturarv och vår ekonomi och att det därför är viktigt att bevara dem genom lämpliga mekanismer för kunskapsöverföring.

46. Europaparlamentet understryker behovet av att ta tillbörlig hänsyn till utmaningarna för den kulturella och kreativa sektorns traditionella områden, till exempel förlagsverksamhet, bokförsäljning och tryckta medier.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativ för att främja och öka digital kompetens, med tanke på att förlagssektorn alltmer börjar övergå till digital produktion och distribution av innehåll, och betonar att utgivare i hög grad bör vara delaktiga i initiativ för mediekunskap i den digitala miljön.

En inre marknad för kulturellt och kreativt innehåll

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att inrätta en europeisk digital inre marknad och ordna med tekniskt och ekonomiskt stöd till den kulturella och den kreativa sektorn för att hela kulturarvet ska kunna digitaliseras, samt dessutom att införa gemensamma europeiska normer och standarder.

49. Europaparlamentet betonar vikten av ett snabbt och framgångsrikt genomförande av initiativet för den digitala agendan för att den kulturella och den kreativa sektorn till fullo ska kunna dra nytta av och lyckas anpassa sig till alla möjligheter som höghastighetsbredband med stor räckvidd och ny trådlös teknik ger.

⁽¹⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

Torsdagen den 12 maj 2011

50. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att åstadkomma en europeisk inre marknad för kulturellt och kreativt innehåll på nätet och därvid garantera unionsmedborgarna tillgång till detta innehåll, tillförsäkra rättshavarna skydd och skälig ersättning och konsolidera alla kanaler för finansiering av kreativt arbete.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja nya innovativa ekonomiska modeller för den kulturella och den kreativa sektorn, anpassade efter globaliseringens effekter och efter de utmaningar som digitalåldern för med sig, framför allt för innehållsindustrins vidkommande.

52. Europaparlamentet understryker vikten av driftskompatibilitet och standarder för skapandet av lika tillträde till nya plattformar och ny utrustning och uppmanar kommissionen att främja driftskompatibilitet mellan plattformar, att ta fram standarder som bidrar till skapandet av en innovationsfrämjande marknad och att undvika system som kan begränsa tillträdet till olika innehåll.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja användning, spridning och utveckling av programvaror med öppna källkoder och öppna standarder som kan bidra till innovation, kreativitet, kunskapspridning och nya arbetstillfällen.

54. Europaparlamentet konstaterar att fragmenteringen av marknaden för den kulturella och den kreativa sektorn delvis beror på den kulturella mångfalden och på konsumenternas språkliga preferenser.

55. Europaparlamentet erinrar om vikten att överväga hur regelverket, framför allt konkurrensreglerna, bäst ska anpassas till den kulturella sektorns särdrag, för att garantera både den kulturella mångfalden och konsumenternas tillgång till innehåll och tjänster som präglas av mångfald och kvalitet.

56. Europaparlamentet konstaterar att e-handeln och Internet utvecklas mycket snabbt, vilket leder till att nya tekniska "generationer" utvecklas allt snabbare. Parlamentet anser därför att man bör försöka anpassa EU:s lagstiftningsarbete till gällande sociala och kommersiella krav, så att det inte blir meningslöst på grund av att det släpar efter och hindrar potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn i EU:s medlemsstater från att utvecklas till fullo.

57. Europaparlamentet vidhåller att man måste se efter vilka de optimala villkoren är, framför allt inom beskattningen, för att denna inre marknad ska kunna utvecklas, till exempel i form av källskatteavdrag på upphovsrättsintäkter, och exempelvis genom att tillåta sänkt moms på varor och tjänster inom kultursektorn, antingen de sprids via fysiska medier eller läggs ut på nätet, för att på det sättet gynna deras tillväxt.

58. Europaparlamentet understryker att även momsreglerna och avsaknaden av betalningsmetoder för internethandel utgör ett hinder för en väl fungerande inre marknad och måste åtgärdas snarast.

59. Europaparlamentet begär därför att kommissionen snarast lägger fram konkreta lagförslag om hur dessa frågor ska angripas, så att hindren för den inre marknaden, särskilt vad gäller Internet, kan undanröjas, med samtidig hänsyn tagen både till konsumenternas önskemål och den kulturella mångfalden.

60. Mot bakgrund av flaggskeppsinitiativet "den digitala agendan" uppmanar Europaparlamentet kommissionen att överväga behovet av att främja den europeiska elektroniska utgivningens anpassning till konkurrensen och skapa förutsättningar för att gynna driftskompatibilitet mellan olika system, överförbarhet mellan olika enheter och lojal konkurrens.

Immateriella rättigheter

61. Europaparlamentet understryker att immateriella rättigheter är en grundläggande tillgång för företag inom den kreativa sektorn och ett incitament för enskilda personers kreativitet och för investeringar i kreativa verksamheter. Parlamentet efterfrågar därför åtgärder som hjälper den kulturella och den kreativa sektorn att anpassa sig till den digitala övergången genom nya nättjänster grundade på nya former av rättighetsförvaltning som främjar upphovsrätten. Dessutom efterfrågar parlamentet en välavvägd lagstiftningsram för skydd och verkställande av immateriella rättigheter.

Torsdagen den 12 maj 2011

62. Europaparlamentet understryker behovet av en effektiv tillämpning av immateriella rättigheter både på och utanför Internet, och betonar i detta avseende att alla åtgärder noggrant bör utvärderas för att garantera deras effektivitet, proportionerlighet och förenlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anpassa upphovsrätten till den digitala tidsåldern så att den kulturella och den kreativa sektorn kan åtnjuta fördelarna med den digitala tekniken och mediekonvergensen, att överväga särskilda sätt att underlätta användningen av kreativt innehåll och arkivmaterial och enkla system med en enda instans för rättighetsklarering.
64. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang den grundläggande roll som upphovsrättsorganisationer spelar för utvecklingen av den europeiska kreativiteten och den digitala ekonomin och uppmanar kommissionen att, inom ramen för den pågående utformningen av förslaget till direktiv om kollektiv förvaltning av rättigheter, inrätta en rättslig ram som lämpar sig för den verksamhet som upphovsrättsorganisationerna bedriver och för en ny sammanställning av register över upphovsrättsligt skyddade verk.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att möjliggöra ett tillståndssystem som omfattar hela EU och bygger på befintliga gränsöverskridande tillståndsmodeller för individuella och kollektiva rättigheter och underlättar nya tjänster med ett stort innehållsurval, så att tillgången till lagligt utbud av kulturellt digitalt innehåll ökar.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja ett utbyte av bästa praxis om effektiva metoder för att göra allmänheten mera medveten om vilka skadeverkningar intrång i immateriella rättigheter för med sig.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans med berörda aktörer organisera en kampanj för att på europeisk, nationell och lokal nivå öka medvetenheten om behovet av att respektera immateriella rättigheter, framför allt hos unga konsumenter i EU.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta itu med otillbörliga affärsmetoder och överträdelse av immateriella rättigheter som den kulturella och den kreativa sektorn kan utsättas för inom såväl realekonomin som den digitala ekonomin.
69. Europaparlamentet betonar att den starka efterfrågan på litteratur hos synskadade och personer som inte kan läsa tryckt text måste åtgärdas. Parlamentet erinrar kommissionen och medlemsstaterna om att de enligt FN-konventionen om funktionshindrades rättigheter är skyldiga att vidta alla lämpliga åtgärder för att funktionshindrade ska kunna ta del av kulturella alster i ett format som är tillgängligt för dem samt se till att inte lagstiftningen till skydd för immateriella rättigheter reser oskäligen eller diskriminerande hinder för att funktionshindrade ska kunna ta del av dessa alster.
70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom Världsunionen för den intellektuella äganderätten (WIPO) aktivt och positivt arbeta för en överenskommelse om en bindande rättslig norm, utgående från det förslag till konvention som utarbetats av Synskadades världsunions (World Blind Union) och framlagts för WIPO 2009.
71. Europaparlamentet betonar att frågan om anonyma verk måste lösas och ser positivt på kommissionens uttalande avsett att lägga fram förslag inom detta område. Parlamentet konstaterar att problemet med anonyma verk och "1900-talets svarta hål" inte handlar bara om trycksaker såsom böcker och tidskrifter utan omfattar alla slags alster, såsom fotografiska verk, musikverk och audiovisuella verk.
72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra till ekonomiskt stöd till initiativ från den privata sektorn för inrättandet av brett tillgängliga databaser över rättigheter och repertoarer, med musikverk, audiovisuella verk och andra repertoarer. Dessa databaser skulle öka insynen och skapa effektivare förfaranden för rättighetsklarering.
73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra till att det inrättas en rättvis, opartisk och effektiv alternativ tvistlösning för alla berörda parter.
74. Europaparlamentet anser att kommissionen bör beakta de särskilda problem som små och medelstora företag möter när det gäller hävdandet av immateriella rättigheter i linje med principen "Tänk småskaligt först", som införts genom "Small Business Act for Europe", bland annat genom att tillämpa icke-diskrimineringsprincipen på små och medelstora företag.

Torsdagen den 12 maj 2011

75. Europaparlamentet välkomnar kommissionens översyn av systemet med EU-varumärken och uppmanar kommissionen att se till att relevanta åtgärder vidtas för att säkerställa att samma skyddsnivå gäller för varumärken på och utanför Internet.

Finansieringen av den kulturella och den kreativa sektorn

76. Europaparlamentet erinrar om att det inom all politik och alla åtgärder för stöd till och finansiering av den kulturella och den kreativa sektorn måste tas hänsyn till vilka respektive särdrag som gäller inom alla dess olika delar.

77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut bevilja kulturella och kreativa företag status som små och medelstora företag när det gäller alla former av tillgång till krediter, startbidrag och anställningsskydd som är anpassade till sektorns särdrag, framför allt med beaktande av den låga kapitaliseringen, värderingen av märket som tillgång, inledningsfasen som kännetecknas av hög risk, de långtgående konsekvenserna av informationstekniken, de oregelbundna anställningsförhållandena och behovet av centraliserade tjänster.

78. Europaparlamentet uppmanar alla berörda aktörer att dryfta frågan om införande av nya innovativa finansieringsinstrument både på europeisk och nationell nivå, såsom bankgarantier, återbetalningsskyldiga förskott samt riskkapitalfonder och incitament till ingående av lokala partnerskap, och anser att hänsyn därvid ska tas till dessa sektorerers behov och i synnerhet till att det i samband med ett "kreativt" kapital ofta endast är fråga om ett immateriellt värde.

79. Europaparlamentet uppmanar till mobilisering av befintliga europeiska fonder och program (t.ex. instrumentet för mikrokrediter) till stöd för utvecklingen av små företag och mikroföretag inom kultursektorn och den kreativa sektorn, i syfte att optimera stödet till industrierna genom att göra information om finansieringsmöjligheter mer lättåtkomlig liksom också genom att förenkla ansökningsförfarandet.

80. Europaparlamentet föreslår att det införs kortfristig mikrofinansiering för experiment med och utveckling av innovativa kulturella och kreativa projekt.

81. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen gör en bedömning av om det hos strukturfonderna och nuvarande respektive kommande program på områdena kultur, audiovisuella medier, ungdomar och utbildning finns någon potential för att främja de kreativa sektorerna. Utifrån en sådan bedömning kan sedan slutsatser dras för hur en förbättrad stödpolitik ska utformas och genomföras.

82. Europaparlamentet konstaterar ytterligare att EU:s utgiftsprogram, till exempel programmet för konkurrenskraft och innovation, är en effektiv kapitalförsörjningskälla för små och medelstora företag och föreslår att kommissionen undersöker möjligheten att utarbeta liknande program specifikt för den kulturella och den kreativa sektorn.

83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att särskilt avsätta medel, inom ramen för flaggskeppsinitiativet "den digitala agendan", för de europeiska biografteatrarnas digitala övergång i syfte att garantera alla europeiska medborgare tillgång till innehåll som ger uttryck för de olika europeiska identiteterna och göra hela den europeiska filmindustrin mer konkurrenskraftig.

84. Europaparlamentet vidhåller att sponsorer och offentlig-privata partnerskap är väsentliga för finansiering av och stöd till kulturell och kreativ verksamhet och efterlyser bättre tillgång till kredit för denna sektor och en undersökning av alternativa sätt att främja sponsring från företagen, vilket skulle kunna ske i form av avdrag eller skattelättnader.

85. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att utbilda anställda i banksektorn så att de kan ge råd om finansiering av kulturella och kreativa projekt för att förbättra tillgången till kredit från finansinstitut.

86. Europaparlamentet understryker på nytt hur viktigt det är att utveckla tjänster för finansiell rådgivning och företagsrådgivning som ska göra det möjligt för yrkesverksamma inom den kulturella och den kreativa sektorn, särskilt små och medelstora företag samt mycket små företag, att hantera de verktyg som krävs för en god företagsstyrning i syfte att underlätta skapandet, produktionen, främjandet och spridningen av kulturella varor och tjänster.

Torsdagen den 12 maj 2011

87. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att utbilda yrkesverksamma så att de blir i stånd att försäkra sig om huruvida de kulturella och kreativa projekten är ekonomiskt bärkraftiga, i syfte att förbättra tillgången till krediter hos finansinstitut och banker som i allmänhet inte är bekanta med sektorns särdrag.

88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för den digitala agendan bistå små och medelstora företag inom den kulturella och den kreativa sektorn i deras strävan efter konkurrenskraftiga och konsumentvänliga innovativa modeller för online-företag, baserade på samfinansiering och riskdelning mellan den kulturella och den kreativa sektorn och olika mellanhänder.

89. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att förfarandena för offentlig upphandling inte medför onödiga kostnader och onödig byråkrati för små och medelstora företag.

90. Mot bakgrund av lanseringen av det åttonde ramprogrammet för forskning i december 2011 uppmanar Europaparlamentet kommissionen att avsätta finansiering till genomförande av projekt och grundande av företag inom ramen för den kulturella och den kreativa sektorn, som föreslagits av personer under 35 år.

91. Europaparlamentet uppmanar till att inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och det regionala vägledande programmet 2011–2013 bevilja kulturella och kreativa företag prioriterad finansiering, framför allt till den audiovisuella sektorn samt till produktion och distribution av audiovisuella verk i Medelhavsområdet.

92. Europaparlamentet föreslår att man använder alliansen för de europeiska kreativa sektorerna (European Creative Industries Alliance, ECIA) som en plattform för tillgången till information och rådgivning om investeringsmöjligheter och långsiktiga företagsstrategier samt för tillgången till lån, garantifonder och gränsöverskridande privata investeringar och att man utnyttjar möjligheten att inrätta en bank för den kreativa sektorn.

93. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de lokala, territoriella och regionala myndigheterna att skapa gynnsamma förutsättningar för kontakter mellan den kulturella och den kreativa sektorn och de organ som kan finansiera dem. Parlamentet uppmanar dessa myndigheter att göra finansinstituten medvetna om den kulturella och den kreativa sektorns särdrag för att förmå dem att investera i dessa och framför allt i mycket små företag samt små- och medelstora företag, med utgångspunkt i kulturella projekt som har en stor ekonomisk potential.

94. Europaparlamentet uppmanar lokala, territoriella och regionala organ att göra finansinstituten medvetna om de kulturella och kreativa företagens särdrag för att uppmantra dem att investera i denna typ av företag, framför allt små och medelstora företag.

Lokalt och regionalt samarbete

95. Europaparlamentet framhåller att den kulturella och den kreativa sektorn ofta bidrar till att stimulera en omläggning av lokala ekonomier på tillbakagång genom att gynna uppkomsten av nya ekonomiska verksamheter och nya, bestående arbetstillfällen och göra europeiska regioner och städer mer attraktiva, med syftet att uppnå social och territoriell sammanhållning.

96. Europaparlamentet understryker att kulturen fyller en viktig funktion för en hållbar utveckling i gränsområdena och är medvetet om att kulturella och kreativa infrastrukturer och inrättningar kan bidra till att uppnå territoriell sammanhållning. Parlamentet anser att främjandet av kultur och kreativitet är en integrerad del av det territoriella samarbete som bör stärkas.

97. Europaparlamentet uppmanar samtliga berörda organ på lokal nivå att använda sig av programmen för territoriellt samarbete för att tillämpa och överföra bästa praxis för en utveckling av den kulturella och den kreativa sektorn.

98. Europaparlamentet rekommenderar att man dels intensifierar forskningen om sambandet mellan kulturutbudet och företagsetableringen inom den kulturella och den kreativa sektorn och undersöker kulturens betydelse inom EU som faktor för valet av etableringsort, dels stöder forskning om vilka konsekvenser en etablering av kultur- och kreativitetens företag får för etableringsorten.

99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga de befintliga kunskaperna om metoder för samt behov och goda erfarenheter av gränsöverskridande kultur- och kreativitetssamarbete för att få specifik kunskap om kultur, kreativitet och gränsområden (särskilt om dåligt utforskade frågor såsom förhållandet mellan kultur, kreativitet och ekonomi) samt att ta fram gränsöverskridande och territoriella strategier för kulturarvs- och kulturrensförvaltning.

Torsdagen den 12 maj 2011

100. Europaparlamentet uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att inrätta träffpunkter och lägga grunden för att skapa lokala nätverk mellan personer inom den kulturella och den kreativa sektorn för att med hjälp av utbyte av sakkunskap, experiment, förbättrade kunskaper och utbildning i innovativ teknik, såsom digital teknik, göra alla yrkesverksamma i branschen liksom också den stora allmänheten mera medvetna om den kulturella och den kreativa sektorn med hjälp av utbildning, debatter och andra konstnärliga och kulturella evenemang, samt inrätta centrum för skapande liksom företagskuvöser som ska göra det möjligt för unga yrkesutövare och kreativa företag att nätverka, samt främja nyskapande och öka sektorns synlighet.

101. Europaparlamentet uppmanar de lokala, regionala och territoriella myndigheterna att bilda nätverk för att utbyta bästa praxis och genomföra gränsöverskridande och transnationella pilotprojekt.

102. Europaparlamentet understryker att lokala och regionala myndigheter genom att organisera, stödja och ge uppmärksamhet åt evenemang med lämpligt innehåll kan bidra avsevärt till att kulturella varor får en bättre spridning och i högre grad sätts i omlopp.

103. Europaparlamentet betonar att kulturella och kreativa infrastrukturer och inrättningar har en viktig funktion att fylla för att utveckla den fysiska miljön i mindre städer och storstäder, skapa en attraktiv investeringsmiljö och framför allt för att rusta upp och förnya gamla industriregioner. Kulturarvet ger ett mervärde och skapar originalitet vid utvecklingen och förnyelsen av landsbygdsområden, framför allt genom att bidra till landsbygdsturismen och motverka avfolkningen av dessa områden.

104. Europaparlamentet anser också att kulturarvet har stor betydelse för strategierna för upprustning av gamla industriområden, liksom i politiken för att identifiera framväxande områden inom turismsektorn och omdefiniera den traditionella turismen.

105. Europaparlamentet anser därför att skapandet av kulturella och kreativa branscher och utvecklingen av redan befintliga sådana måste stödjas genom nationella, regionala och lokala utvecklingsstrategier i ett partnerskap mellan offentliga myndigheter på olika politikområden, företrädare för små och medelstora företag samt berörda representanter för det civila samhället.

106. Europaparlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och regionerna att skapa möjligheter till sådant samarbete, att ta fram insatser som kombinerar infrastrukturinvesteringar med investeringar i mänskligt kapital samt att använda sig av system med innovationskuponger för att hjälpa små och medelstora företag och enskilda inom den kulturella och den kreativa sektorn att få yrkeskompetens.

107. Europaparlamentet anser att kommissionen i större utsträckning borde kunna uppmärksamma vänortsverksamheten mellan städer, kommuner och regioner, som under många år har utgjort ett utmärkt forum för kulturellt och kreativt samarbete och informationsutbyte. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med europeiska sammanslutningar av lokala och regionala myndigheter främja moderna och högkvalitativa vänortsinitiativ och utbyten som inbegriper alla delar av samhället,

108. Europaparlamentet föreslår att det inrättas ett handlingsprogram för gränsöverskridande kulturfrämjande och samarbete som en del av Europeiska året för frivilligarbete.

Europeiska kulturhuvudstäder

109. Europaparlamentet framhåller det breda erkännandet av initiativet för europeiska kulturhuvudstäder som ett "laboratorium" för stadsutveckling genom kultur. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja detta initiativ och garantera rätt förutsättningar för överföring av bästa praxis, kultursamarbete och inrättande av nätverk för utbyte av erfarenheter av den kulturella och den kreativa sektorns möjligheter, i syfte att tillvarata dessa sektorers fulla potential.

110. Europaparlamentet uppmanar till att inkludera diskussioner om potentialen hos kreativa företag i konst- och kulturbranschen i evenemang inom programmet Europeiska kulturhuvudstäder.

Torsdagen den 12 maj 2011

Mode och turism

111. Europaparlamentet anser att grönbokens förteckning över kulturella och kreativa sektorer måste kompletteras med mode och kulturell och hållbar turism. Dessa båda sektorer kännetecknas av ett starkt kreativt inslag och av företagande, som är av stor vikt för ekonomin och den internationella konkurrenskraften i Europa.

112. Europaparlamentet vill lyfta fram den stora betydelse som turismen har för den kulturella och den kreativa sektorn och rekommenderar att kommissionen bör verka för att EU:s regioner och städer i högre grad använder sig av kulturen som varumärke för att marknadsföra sig som turistmål och samarbetar mer med varandra när det gäller kulturturism. Kommissionen bör främja samarbetet mellan kultursektorn och turismsektorn och stödja gemensamma marknadsföringsprojekt mellan dessa sektorer.

Internationella förbindelser och handel

113. Europaparlamentet framhäver betydelsen av den ovannämnda Unescokonventionen, som ett centralt instrument för att garantera att "det kulturella undantaget" i internationell handel med varor och tjänster av kulturell och kreativ art bibehålls inom Världshandelsorganisationens internationella ram.

114. Europaparlamentet anser att det finns åtskilliga tariffära och icke-tariffära hinder för främjandet av kulturella utbyten och den kulturella mångfalden samt tillträde till tredjeländers marknader, och att detta tillsammans med de osäkra näten för distribution och användning gör det svårt för den europeiska kulturen att hålla sig framme.

115. Europaparlamentet understryker den stora potential som den kulturella och den kreativa sektorn innebär för den internationella handeln, och antar att dess betydelse inte värderas högt nog på grund av svårigheterna med uppgiftsinsamling.

116. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, mot bakgrund av att antalet bilaterala handelsöverenskommelser ökar, att lägga fram en tydlig och övergripande strategi för parlamentet om protokoll om kulturellt samarbete, som bifogas avtalen och som syftar till att anpassa erbjudandet om europeiskt samarbete till den kulturella och den kreativa sektorns behov och särdrag i partnerländer, med respekt för de åtaganden som WTO gjort och i enlighet med andan och ordalydelsen i Unesco-konventionen.

117. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att öka exporten av produkter och tjänster med kulturellt och kreativt innehåll och att verka för att de europeiska kulturella och kreativa sektorerna ska bli mer kända utanför EU.

*

* *

118. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Sarajevo som europeisk kulturhuvudstad 2014

P7_TA(2011)0241

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Sarajevo som Europeisk kulturhuvudstad 2014

(2012/C 377 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 167.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

Torsdagen den 12 maj 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1622/2006/EG av den 24 oktober 2006 om inrättande av en gemenskapsåtgärd för evenemanget Europeisk kulturhuvudstad för åren 2007 till 2019 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det samförståndsavtal som undertecknades den 21 december 2010 och som fastställer villkoren för Bosniens och Hercegovinas fullständiga deltagande i kulturprogrammet 2007–2013,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. En gemenskapsåtgärd kallad Europeisk kulturhuvudstad har inrättats för att framhäva de europeiska kulturernas rikedom och mångfald och deras gemensamma drag samt för att bidra till att Europas medborgare får ökad kunskap om varandra.
  - B. Det ovannämnda beslutet om inrättande av en gemenskapsåtgärd för evenemanget Europeisk kulturhuvudstad för åren 2007–2019 omfattar för närvarande endast EU:s medlemsstater.
  - C. Vid ett flertal tillfällen har städer från europeiska tredjeländer getts chansen att utses till Europeisk kulturhuvudstad.
  - D. Sarajevo intar en särskild plats i den europeiska historien och kulturen och kommer 2014 att uppmärksamma minnet av flera viktiga årsdagar.
  - E. Sarajevos kommunfullmäktige och lokala kulturaktörer har gjort omfattande förberedelser inför ansökan om titeln.
- 1. Europaparlamentet uppmanar rådet att undantagsvis utse Sarajevo till Europeisk kulturhuvudstad 2014.
- 2. Europaparlamentet anser att man genom att utse en stad där en rad tragiska händelser ägt rum under 1900-talet till Europeisk kulturhuvudstad tar ett betydelsefullt steg framåt för att visa upp det nya Europa och lämna förgångna europeiska motsättningar bakom sig.
- 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Regionkommittén.

⁽¹⁾ EUT L 304, 3.11.2006, s. 1.

Sri Lanka: uppföljning av FN-rapporten

P7_TA(2011)0242

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om situationen i Sri Lanka

(2012/C 377 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s generalsekreterares expertpanels rapport av den 31 mars 2011 om ansvarighetsfrågor i Sri Lanka,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares uttalande av den 25 april 2011 om offentliggörandet av expertpanelens rapport om Sri Lanka,

Torsdagen den 12 maj 2011

- med beaktande av de konventioner i vilka Sri Lanka är part och som ålägger landet att utreda påstådda kränkningar av internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning samt att lagföra de ansvariga,
- med beaktande av uttalandet från vice ordföranden/den höga representanten på Europeiska unionens vägnar av den 1 juli 2010 om tillsättandet av en FN-expertpanel för ansvarighetsfrågor i Sri Lanka,
- med beaktande av uttalandet från vice ordföranden/den höga representanten på Europeiska unionens vägnar av den 10 maj 2011 om FN:s generalsekreterares expertpanels rapport om ansvarighetsfrågor i Sri Lanka,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Sri Lanka av den 5 februari 2009 ⁽¹⁾, den 12 mars 2009 ⁽²⁾ och den 22 oktober 2009 ⁽³⁾,
- med beaktande av det andra tilläggsprotokollet till den fjärde Genèvekonventionen, rörande skydd för offren i icke-internationella väpnade konflikter,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. I maj 2009 slutade den långvariga konflikten i Sri Lanka i och med att Tamilska befrielsestridarna (Liberation Tigers Tamil Eelam, LTTE) kapitulerade och deras ledare dog. Konflikten utmynnade i att många invånare i Sri Lanka lever som internflyktingar, framför allt i norra delen av landet.
  - B. Under konfliktens sista månader utkämpades häftiga strider inom civila områden, med den påföljd att tusentals civilpersoner uppskattas ha dödats eller skadats.
  - C. Kort efter det att konflikten tagit slut besökte Ban Ki-moon Sri Lanka. Vid detta tillfälle gick president Mahinda Rajapaksa och Ban Ki-moon den 23 maj 2009 ut med ett gemensamt uttalande där FN:s generalsekreterare underströk vikten av ett ansvarsförfarande och Sri Lankas regering instämde genom att avisera åtgärder i anledning av påstådda brott mot krigets lagar.
  - D. Den 15 maj 2010 tillsatte Sri Lankas regering en kommission för dragande av lärdomar och åstadkommande av försoning (LLRC). Kommissionen hade åtta medlemmar och dess uppgift bestod i att undersöka händelserna i Sri Lanka mellan februari 2002 och maj 2009 för att tillförsäkra att skyldiga ställdes till svars och att rättvisa och försoning förverkligades i landet.
  - E. Den 22 juni 2010 tillkännagav FN:s generalsekreterare att det tillsatts en expertpanel för att bistå honom med råd i frågor om ansvaret för påstådda kränkningar av internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning i slutskedet av konflikten i Sri Lanka.
  - F. FN:s rapport som offentliggjordes den 25 april 2011 befann som trovärdiga de påståenden som gjorts om att både regeringstrupperna och Tamilska befrielsestridarna i samband med militära operationer uppenbart åsidosatt skyddet av civilbefolkningen samt deras rättigheter, välbefinnande och liv, samt underlåtit att respektera den internationella rättens normer.
  - G. I slutskedet av konflikten riktade det internationella samfundet flera uppmaningar till Sri Lankas regering om att låta internationella observatörer resa in i landet för att övervaka den humanitära situationen hos den av striderna drabbade civilbefolkningen.
  - H. Panelen kom också fram till att Sri Lanka hittills, nästan två år efter kriget, gjort uppseendeväckande mindre för att hantera ansvarighetsfrågorna än vad de internationella normerna i sådana fall kräver.

⁽¹⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 141.

⁽²⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 127.

⁽³⁾ EUT C 265 E, 30.9.2010, s. 29.

Torsdagen den 12 maj 2011

1. Europaparlamentet uttrycker oro över hur allvarliga påståendena i FN-rapporten är. Parlamentet understryker att det inte kan fås till stånd någon varaktig försoning i Sri Lanka innan det vidtagits vederbörliga åtgärder i anledning av dessa påståenden och ansvarighetsfrågorna i anslutning till dem.
2. Europaparlamentet inser att panelen befunnit som trovärdiga sådana påståenden, som, ifall de kan ledas i bevis, skulle ge vid handen att både Sri Lankas regering och Tamilska befrielsestridarna i flerfaldiga hänseenden allvarligt brutit mot internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning, ibland på ett sätt som vore att likställa med krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten.
3. Europaparlamentet välkomnar FN:s generalsekreterares initiativ om att tillsätta expertpanelen för ansvarighetsfrågor i Sri Lanka i anledning av de påstådda kränkningarna av internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning i slutskedet av den väpnade konflikten.
4. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse Ban Ki-moons beslut att offentliggöra rapporten den 25 april 2011.
5. Europaparlamentet framhåller att engagemanget till förmån för mänskliga rättigheter och ansvar bildade ett viktigt inslag i det gemensamma uttalandet från Sri Lankas president och FN:s generalsekreterare den 23 maj 2009.
6. Europaparlamentet välkomnar att FN:s generalsekreterare beslutat ställa sig positivt till panelens rekommendation om en översyn av vad FN gjort för att fullgöra sina humanitära uppdrag och skyddsuppdrag under kriget i Sri Lanka, framför allt i dess slutskede. Parlamentet konstaterar att expertpanelen rekommenderat för generalsekreteraren att omedelbart inrätta en oberoende internationell mekanism men att generalsekreteraren erinrats om att detta skulle kräva värdlandets samtycke eller ett beslut från medlemsstaternas sida via ett lämpligt mellanstatligt forum.
7. Europaparlamentet anser att påståendena i FN:s expertpanels rapport måste göras till föremål för en fullständig, opartisk och insynsmedgivande utredning, av omsorg om rättvisa och försoning i Sri Lanka. Parlamentet uppmanar Sri Lankas regering att konstruktivt bemöta expertpanelens rekommendationer.
8. Europaparlamentet är djupt bekymrat för den oroväckande avsaknaden av ett oberoende rättsväsen som kunde tjäna som komplement till ett oberoende utredningsorgan. Parlamentet uppmanar med kraft Sri Lankas regering att se till att rättvisa skipas genom att förorättade får upprättelse och skyldiga bestraffas.
9. Europaparlamentet uppmanar Sri Lankas regering att, för att fullgöra sina internationella åligganden och för att förbättra handläggandet av ansvarighetsfrågorna inom landet, bidra till det som redan görs för att åvägbringa en allomfattande försoning.
10. Europaparlamentet uttrycker i detta sammanhang sin erkänsla för att Sri Lankas regering tillsatt en kommission för dragande av lärdomar och åstadkommande av försoning (LLRC). Parlamentet uppmanar med kraft LLRC att allvarligt beakta FN-rapporten och konstaterar att LLRC bemyndigats anmoda Sri Lankas justitiekansler att inleda straffrättsliga förfaranden utgående från vad LLRC har kommit fram till.
11. Europaparlamentet vill att både Tamilska befrielsestridarna och Sri Lankas regering ska kunna ställas till svars för kränkningar av internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning.
12. Europaparlamentet uppmanar Sri Lankas regering att omsätta panelens rekommendationer i praktiken, med början från de "omedelbara åtgärderna" och att omedelbart börja seriöst utreda de kränkningar av internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning som vardera sidan påstås ha begått under den väpnade konflikten.
13. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten samt rådet och kommissionen att stödja ytterligare insatser för att förstärka ansvarsförfarandet i Sri Lanka och stödja FN-rapporten.

Torsdagen den 12 maj 2011

14. Europaparlamentet uppmanar med kraft Sri Lankas regering att föregripa utvecklingen genom att åtgärda de politiska, ekonomiska och sociala frågor som verkligen oroar tamilerna bland landets invånare och är av intresse för dem. Som ett led i detta uppmanas Sri Lankas regering med kraft att vidta aktiva åtgärder till förmån för ett decentraliserat styre och uppmuntra till att tamiler anställs som statstjänstemän och inom polisen och försvarsmakten, så att de tamilska folken känner sig trygga och kommer till insikt om att Tamilska befrielsestridarnas nederlag i själva verket var en befrielse för dem och börjar se fram mot en ljusnande framtid med välstånd och jämlikhet med de singaleser som bor i landet tillsammans med dem.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare och Sri Lankas president, regering och parlament.

Azerbajdzjan

P7_TA(2011)0243

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Azerbajdzjan

(2012/C 377 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Azerbajdzjan, särskilt resolutionen av den 17 december 2009 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2010 ⁽²⁾ om behovet av en EU-strategi för Sydkaukasien, av den 7 april 2011 ⁽³⁾ om översynen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet – den östliga dimensionen, och av den 20 januari 2011 ⁽⁴⁾ om en EU-strategi för Svartahavsområdet,
- med beaktande av det uttalande som talespersonen för kommissionsledamoten med ansvar för utvidgningen och den europeiska grannskapspolitiken gjorde den 18 april 2011 och av uttalandet från EU:s delegationskontor i Baku den 10 mars 2011,
- med beaktande av slutsatserna från mötet den 13 december 2010 med utrikesministrarna i de länder som omfattas av det östliga partnerskapet,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Azerbajdzjan, som trädde i kraft den 1 juli 1999,
- med beaktande av uttalandena av OSSE:s representant för mediernas frihet om angreppet på journalister den 10 mars 2011 och den 28 mars 2011,
- med beaktande av rapporten från ODIHR:s valövervakningsuppdrag avseende parlamentsvalet den 7 november 2010,
- med beaktande av artikel 122 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Azerbajdzjan deltar aktivt i den europeiska grannskapspolitiken och det östliga partnerskapet, är en av Euronests grundande medlemmar och har åtagit sig att respektera demokrati, mänskliga rättigheter och rättstatsprincipen som är kärnvärden i dessa initiativ.
  - B. Den 15 juli 2010 inleddes förhandlingar om ett associeringsavtal mellan EU och Azerbajdzjan som på grundval av gemensamma åtaganden om en uppsättning gemensamma värderingar omfattar en hel räckvid av områden, inklusive politisk dialog, rättvisa, frihet och säkerhet samt handel och samarbete i politiken inom olika sektorer.

⁽¹⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 27.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0193.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0153.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0025.

Torsdagen den 12 maj 2011

- C. Trots att parlamentsvalet i Azerbajdzjan den 7 november 2010, enligt ett gemensamt uttalande av valobservatörsgruppen, bestående av representanter för OSSE:s parlamentariska församling, Europarådets parlamentariska församling och Europaparlamentet, kännetecknades av en fredlig atmosfär och att alla oppositionspartier deltog i den politiska processen räcker ändå inte denna valförrättning till för att kunna anses som ett meningsfullt framsteg i landets demokratiska utveckling.
- D. En vittomfattande åtstramning av yttrande- och församlingsfriheten pågår i Azerbajdzjan efter de fredliga protesterna mot regeringen den 11 mars och den 2 april 2011. De hårda tagen inbegriper frihetsberövanden, trakasserier och hotelser mot det civila samhällets aktivister, yrkesfolk inom medierna och oppositionspolitiker i Azerbajdzjan.
- E. Aktivisterna Jabbar Savalans och Bakhtiyar Hajievs fall väcker särskild oro. Savalan, medlem i ungdomsgruppen för den azerbajdzjanska folkfrontens parti (APFP) och Hajiev, aktivist och före detta parlamentsledamot, blev uppenbarligen måltavlor på grund av att de hade använt Facebook för att sammankalla demonstrationer mot regeringen. Savalan dömdes till två och ett halvt års fängelse för påstått droginnehav medan Hajiev greps den 4 mars efter att på Facebook ha uppmanat till demonstrationer mot regeringen. Han har nu dömts till två års fängelse för att, som det påstås, ha försökt smita undan sin militärtjänst. Man kan allvarligt ifrågasätta rättvisan i samband med Savalans och Hajievs rättegångar.
- F. I mitten av mars dömde azerbajdzjanska domstolar minst 30 personer som hade deltagit i dessa fredliga protester till mellan 5 och 8 dagars fängelse. Domarna utfärdades under rättegångar som hölls nattetid inom stängda dörrar. De flesta svarande fick inte möjlighet att själva välja sina rättegångsbiträden. Polisen vägrade att låta de frihetsberövade kontakta advokater. Vissa svarandes advokater visste inte när eller var rättegångarna hölls.
- G. Cirka 200 aktivister greps den 2 april 2011, bland dem Tural Abbasli, ledare för Musavatpartiets ungdomsorganisation.
- H. Human Rights House Azerbaijan, som är medlem av det internationella nätverket Human Rights House, registrerades i Azerbajdzjan i maj 2007 och stängdes av myndigheterna efter en order av justitieministeriet utfärdad den 10 mars 2011. Ministeriet motiverade stängningen med att organisationen inte följt den azerbajdzjanska lagen om icke-statliga organisationer.
- I. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har gett Azerbajdzjan order om att frige journalisten Eynulla Fatullayev som sitter i fängelse och betala honom 25 000 euro i moraliskt skadestånd.
- J. Azerbajdzjan är medlem av Europarådet och anslutet till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och en rad andra internationella människorättsfördrag, bland annat den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.
1. Europaparlamentet uttrycker djup oro över att trakasserier, attackerna och våldet mot det civila samhället, aktivister i sociala nätverk och journalister ökar i Azerbajdzjan.
  2. Europaparlamentet beklagar djupt sättet att hota, gripa, åtala och döma oberoende journalister och politiska aktivister på basis av olika brottsåtal.
  3. Europaparlamentet beklagar djupt att cirka 200 personer anhölls före och under protesterna mot regeringen den 2 april 2011 i Baku. Parlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att tillåta fredliga protester och församlingsfrihet, som är viktiga grundsatser i ett öppet och demokratiskt samhälle. Parlamentet beklagar djupt att fysiskt våld används mot demonstranterna.
  4. Europaparlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att frige alla medlemmar av oppositionen, ungdomsaktivister och bloggare som fortfarande hålls i fängsligt förvar efter de fredliga demonstrationerna den 11 mars, den 2 april och den 17 april 2011, samt att frige Savalan och Hajiev och lägga ner åtal mot dem. Parlamentet uppmanar Azerbajdzjans regering att respektera internationella konventioner som landet ratificerat genom att respektera yttrandefriheten.

Torsdagen den 12 maj 2011

5. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att garantera de villkor som krävs för att medierna, inbegripet medier tillhörande oppositionen, ska kunna verka, så att journalister kan arbeta och rapportera fritt, utan påtryckningar, samt att fästa särskild uppmärksamhet vid journalisternas säkerhet. Parlamentet erinrar sig i sammanhanget president İlham Aliyevs högtidliga löfte 2005 om att staten skulle skydda och försvara alla journalisters rättigheter.
  6. Europaparlamentet oroar sig över rapporter om att tidningsredaktör Eynulla Fatullayev är utsatt för hot i fängelset. Hans hälsotillstånd har försämrats och han nekas läkarvård. Parlamentet kräver att han frigges omedelbart.
  7. Europaparlamentet oroar sig över att människorättssituationen i Azerbajdzjan försämrats. Parlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att säkerställa de grundläggande friheter som garanteras av konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt av andra internationella fördrag som Azerbajdzjan anslutit sig till och att respektera sina åtaganden inom ramen för OSSE och Europarådet.
  8. Europaparlamentet beklagar djupt de skriftliga varningar om att "verksamheten upphör" som justitieministeriet i Azerbajdzjan översänt till det nationella demokratiska institutet och till nätverket Human Rights House och kräver i detta sammanhang att de azerbajdzjanska myndigheterna låter den sistnämnda organisationen fortsätta sin verksamhet utan att ställa fler hinder i vägen.
  9. Europaparlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att hålla dialogen med medlemmar av organisationer i det civila samhället vid liv och att göra allt de kan för att ge enskilda individer möjlighet att delta i fredlig, demokratisk verksamhet och tillåta aktivister att organisera sig fritt utan statlig inblandning.
  10. Europaparlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att tillåta fredliga demonstranter på relevanta ställen och kräver att de upphör att hota organisatörer genom frihetsberövande och genom att anklaga dem för brott och andra överträdelser. Parlamentet beklagar det faktum att vissa unga aktivister har relegerats från det statliga universitet i Baku efter att ha missat tentamina medan de hölls i polisförvar kopplat till deras politiska verksamhet.
  11. Europaparlamentet gläder sig över att de två bloggarna Adnan Hajizade och Emin Abdullayev (Milli) nyligen frigavs från fängelset.
  12. Europaparlamentet anser att tillgång till informations- och kommunikationsteknik, inklusive fri och o censurerad tillgång till internet, är av grundläggande betydelse för utvecklingen av demokrati och rättstaten och som ett sätt att främja utbyte och kommunikation mellan azerbajdzjanerna och EU.
  13. Europaparlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att åtgärda de brister som OSSE/ODIHR påtalade i sin slutrapport om parlamentsvalet och ser fram emot ytterligare samarbete med Venedigkommissionen för att säkerställa att vallagen i Azerbajdzjan fullständigt överensstämmer med internationella normer och standarder.
  14. Europaparlamentet efterlyser förnyade insatser från Azerbajdzjans sida för ett fullständigt genomförande av sista året av handlingsplanen för den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att bistå Azerbajdzjan i insatser som dessa.
  15. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av de nya underkommittéerna under samarbetskommittén EU-Azerbajdzjan, vilket kommer att stärka de institutionella ramar som ger möjlighet till diskussioner på området med rättvisa, frihet och säkerhet samt respekt för mänskliga rättigheter och demokrati.
  16. Europaparlamentet gläder sig över Azerbajdzjans bidrag till det östliga partnerskapet och över att en delegation från Milli Majlis deltog i Euronests parlamentariska församlings invignings-session.
  17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant, rådet, kommissionen, Azerbajdzjans president, regering och parlament samt till OSSE/ODIHR.
-

Torsdagen den 12 maj 2011

Vitryssland

P7_TA(2011)0244

Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Vitryssland

(2012/C 377 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Vitryssland, särskilt resolutionerna av den 10 mars 2011 ⁽¹⁾, 20 januari 2011 ⁽²⁾ och 17 december 2009 ⁽³⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 18 februari 2011 från Catherine Ashton, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, om domen mot en företrädare för den vitryska oppositionen, och av uttalandet av den 10 april 2011 från hennes talesperson om tillslagen mot oberoende medier i Vitryssland,
- med beaktande av rådets beslut 2011/69/Gusp av den 31 januari 2011 om ändring av rådets beslut 2010/639/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa tjänstemän i Vitryssland,
- med beaktande av slutrapporten av den 22 februari 2011 om presidentvalet i Vitryssland, offentliggjord av OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (OSSE/ODIHR) samt OSSE:s parlamentariska församling,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Presidentkandidaterna Aljaksej Michalevitj, Uladzimir Njakljajeu, Vital Rymasjeuski, Andrej Sannikau, Mikalaj Statkevityj och Dzmitryj Us samt deras kampanjledare, framför allt Pavel Sevjarjnets, Uladzimir Kobets och Sjarhej Martsaleu, har ställts inför rätta och riskerar nu upp till 15 års fängelsestraff.
  - B. Ett antal oppositionsaktivister, däribland Anatol Ljabledzka, ledare för oppositionspartiet AHP (Förenade medborgarpartiet), Vital Rymasjeuski och Aljaksej Michalevitj, före detta presidentkandidater, Natalja Radzina, chefredaktör för en nyhetsportal på nätet, Andrej Dzmitryjeu, kampanjledare för den oppositionelle presidentkandidaten Uladzimir Njakljajeu, samt Sjarhej Vaznjak, aktivist i kampanjen "Säg sanningen!", har alla släppts ur KGB:s förvar i väntan på rättegång och satts i husarrest medan utredningen mot dem pågår. Aljaksej Michalevitj och Natalja Radzina har flytt landet för att undgå rättegången, medan Dzmitryj Bandarenka, som stödde Andrej Sannikau i en tidigare presidentvalskampanj, har skickats till en allmän straffkoloni i två år.
  - C. Aljaksandr Atrosjtjankau, Aljaksandr Maltjanau, Dzmitryj Novik och Vasil Parfjankou, medlemmar i kampanjstaberna för de demokratiska oppositionskandidaterna Uladzimir Njakljajeu och Andrej Sannikau, Mikita Lichavid, medlem av rörelsen "För frihet", Ales Kirkevityj, Zmitser Dasjkevityj och Eduard Lobau, aktivister inom Ung front, Pavel Vinahradau, aktivist inom kampanjen "Säg sanningen!", den partipolitiskt obundne aktivisten Andrej Pratasienja och historikern Dzmitryj Drozd, protestdeltagaren Uladzimir Chamitjenka samt Dzmitryj Bandarenka, samordnare för samhällskampanjen "Ett europeiskt Vitryssland", har dömts till mellan ett och fyra års fängelse för demonstrationerna den 19 december 2010.
  - D. Det finns bevis för att polisen torterar människor för att tvinga fram bekännelser om påhittade brott mot staten, vilket framkommit i fallen Olga Klasowska och Aljaksej Michalevitj.
  - E. Den 25 april 2011 lämnade det vitryska informationsministeriet in en begäran till Högsta ekonomiska domstolen om en indragning av de oberoende tidningarna Narodnaja Volja och Nasja Niva.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0099.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0022.

⁽³⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 16.

Torsdagen den 12 maj 2011

- F. Andrzej Poczobut, journalist vid tv-kanalen Belsat och tidningen Gazeta Wyborcza, har gripits och riskerar upp till två års fängelse för "förolämpning av presidenten" på grund av artiklar som han nyligen publicerat. Poczobut har erkänts av Amnesty International som samvetsfånge. Journalisten Iryna Chalip, hustru till Andrej Sannikau, har också gripits och är åtalad för brott i samband med protesterna. I nuläget sitter hon i husarrest och har förbjudits att ha kontakter med sin man.
- G. Förtrycket mot medlemmar av den demokratiska oppositionen, de fria medierna, aktivister i det civila samhället och människorättsförfvarare har hårdnat ytterligare, trots upprepade uppmaningar från världssamfundet om att det omedelbart måste upphöra. Situationen utgör ett allvarligt brott mot ett flertal internationella åtaganden som Vitryssland har gjort.
1. Europaparlamentet fördömer kraftfullt alla domar på grundval av brottsrubriceringen "massupplopp" och finner dem godtyckliga och politiskt motiverade. Det har rapporterats att myndigheterna inte lyckades bevisa de åtalades skuld, att rättegångarna ägde rum bakom stängda dörrar, att de åtalade förvägrades möjligheten att inkalla vittnen och träffa sina rättsliga ombud regelbundet och i enrum, att de åtalades advokater har fått flera varningar från justitieministeriet och att vissa av dem har uteslutits ut advokatsamfundet. Därför hävdar parlamentet att rättegångarna inte genomfördes på ett opartiskt sätt.
  2. Europaparlamentet anser att samtliga åtalpunkter mot presidentkandidaterna Uladzimir Njakljajeu, Vital Rymasjeuski, Mikalaj Statkevityj, Dzmitryj Us och Andrej Sannikau är olagliga och otillåtliga. Parlamentet kräver att kandidaterna frikänns och förskonas från ytterligare förföljelse. I detta sammanhang fördömer parlamentet de vitryska myndigheternas brist på respekt för den grundläggande mötes- och yttrandefriheten och kräver att alla demonstranter som fortfarande sitter fängslade omedelbart och ovillkorligt frigges och att alla åtal mot dem läggs ned.
  3. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den allt svårare situationen för människorättsförfvarare i Vitryssland. Parlamentet fördömer kraftfullt de senaste förtalsanklagelserna mot bland andra Ales Bjaljatski, ordförande för människorättsorganisationen Vjasna, från den vitryske presidenten och flera journalister i statsägda medier som i sina kommentarer om bombattacken i tunnelbanan i Minsk påstod att det fanns "en femtekolonn i landet".
  4. Europaparlamentet fördömer det ihållande klimatet av rädsla och hotelser mot politiska motståndare i Vitryssland, liksom den oavbrutna förföljelsen av oppositionella sedan presidentvalet i december 2010.
  5. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck de vitryska myndigheterna att garantera rörelsefriheten för de ukrainska medborgarna Marina Tsapok och Maksim Kitsjuk samt den ryske medborgaren Andrej Jurov – företrädare för kommittén för internationell granskning av människorättsituationen i Vitryssland – som har vägrats inresa i Vitryssland, liksom för de ryska människorättsförfvararna Alik Mnatsakanjan och Viktorija Gromova, som den 4 maj 2011 kvarhölls i människorättsorganisationen Vjasnas lokaler och kort därefter utvisades från Vitryssland och belades med inreseförbud i två år. I detta sammanhang fördömer parlamentet de vitryska myndigheternas samtliga åtgärder mot människorättsförfvarare.
  6. Europaparlamentet fördömer de systematiska trakasserierna och hotelserna och det ökande trycket mot oberoende journalister och medier i Vitryssland. I detta sammanhang uppmanar parlamentet de vitryska myndigheterna att avbryta förfarandet för att dra in tidningarna Narodnaja Volja och Nasja Niva och att avhålla sig från att begränsa tillträdet till de två oberoende webbportalerna Chartyja 97 och Belorusskij Partizan, något som skulle leda till en allvarlig inskränkning av mediemångfalden i Vitryssland, samt att frige Andrej Poczobut och lägga ned alla åtal mot honom.
  7. Europaparlamentet kritiserar bristen på en oberoende utredning av det brutala våld som polisen och KGB använde mot de protesterande på valdagen, särskilt med tanke på att Vitryssland har avvisat ett krav från 14 medlemsstater i EU på ett undersökningsuppdrag för mänskliga rättigheter i OSSE:s regi, i syfte att utreda de massiva tillslagen mot oppositionen efter valet i december 2010. Parlamentet välkomnar interimrapporten från Neil Jarman, särskild rapportör för kommittén för internationell granskning av människorättsituationen i Vitryssland, och uttrycker bestörtning över att människorättsförfvarare från olika OSSE-länder återigen har kvarhållits i Minsk.

Torsdagen den 12 maj 2011

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet, unionens höga representant och andra av EU:s partnerländer att utöka de restriktiva åtgärderna mot regimen i Vitryssland, bland annat genom att införa riktade ekonomiska sanktioner, i synnerhet mot statsägda företag.

9. Mot bakgrund av det ständiga och allt hårdare förtrycket mot oppositionen behöver EU hitta nya sätt att hjälpa det vitryska civila samhället att öka allmänhetens medvetenhet, förhindra en total upplösning av den politiska oppositionen och lyfta fram ett politiskt alternativ till Lukasjenkos regim. Europaparlamentet begär att EU:s stöd till demokratiska oppositionspartier, organisationer i det civila samhället och oberoende medier upprätthålls och intensifieras, till exempel via det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.

10. Europaparlamentet betonar att ett eventuellt återknytande av EU:s kontakter med Vitryssland kommer att underställas strikta villkor och förutsätter att Vitryssland åtar sig att respektera mänskliga rättigheter och rättstatliga principer, enligt vad som sägs i den gemensamma förklaringen från toppmötet i Prag den 7 maj 2009 om det östliga partnerskapet, som även den vitryska regeringen undertecknat.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, OSSE:s och Europarådets parlamentariska församlingar samt Vitrysslands regering och parlament.

Cleanup in Europe och Let's do it world 2012

P7_TA(2011)0245

Europaparlamentets förklaring av den 12 maj 2011 om Cleanup in Europe och Let's do it world 2012

(2012/C 377 E/24)

Europaparlamentet avger denna förklaring

— med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Genomförandet och efterlevnaden av EU:s avfallslagstiftning fungerar dåligt.
- B. Bristen på socialt ansvarstagande och medvetenhet om miljöfrågor är fortfarande ett stort problem i många medlemsstater.
- C. Nationella medborgarinitiativ på gräsrotsnivå har sedan 2008 ägt rum inom ramen för Let's do it!-rörelsen och har lett till en enorm uppslutning från medborgare i Estland, Lettland, Litauen, Portugal, Slovenien och Rumänien och till konkreta resultat såsom kartläggning och uppröjning av olaglig nerskräpning.

1. Europaparlamentet anser att Let's do it world! är en frivilligrörelse som uppmanar alla europeiska länder att under en dag under 2012 delta i den största uppröjningskampanjen någonsin i länderna.

2. Europaparlamentet uppmanar politiker att aktivt stödja initiativen och medborgare att ansluta sig till rörelsen.

3. Europaparlamentet anser att detta kraftfulla verktyg bör ges omfattande stöd så att medvetenheten och ansvaret för avfallshantering kan öka och högsta möjliga återvinningsgrad därigenom kan uppnås.

Torsdagen den 12 maj 2011

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med alla till buds stående medel stödja detta initiativ och att skapa en webbplats där information om nationella avfallsregister och kartor över olagliga avstjäpningsplatser publiceras.
5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder för att till fullo genomföra och kontrollera efterlevnaden av befintlig EU-lagstiftning om avfallshantering i länderna.
6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till rådet, kommissionen och de 27 medlemsstaternas regeringar och parlament.

⁽¹⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 1 till protokollet av den 12 maj 2011 (P7_PV(2011)05-12(ANN1)).

Tisdagen den 10 maj 2011

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Begäran om fastställelse av Luigi de Magistris immunitet och privilegier

P7_TA(2011)0188

Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 om begäran om fastställelse av Luigi de Magistris immunitet och privilegier (2010/2122(IMM))

(2012/C 377 E/25)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av Luigi de Magistris begäran om fastställelse av hans immunitet med anledning av ett mål i italiensk domstol, daterad den 5 juli 2010 och tillkännagiven i kammaren den 7 juli 2010,
- efter att ha hört Luigi de Magistris i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, den 10 juli 1986, den 15 och 21 oktober 2008 och den 19 mars 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 6.3 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0152/2011), och av följande skäl:
  - A. En ledamot av Europaparlamentet, Luigi de Magistris, har begärt fastställelse av sin parlamentariska immunitet med anledning av ett mål i italiensk domstol.
  - B. Luigi De Magistris begäran gäller en stämning som delgetts honom vid domstolen i Benevento på Clemente Mario Mastellas vägnar. Mastella är ledamot av Europaparlamentet och stämningen gäller en intervju som De Magistris gav en italiensk tidning den 31 oktober 2009.
  - C. Enligt stämningen utgör en del av den intervjun ("Mastella var inblandad i en av mina utredningar och försökte hindra mig") ärekränkning och föranleder skadeståndskrav på 1 000 000 EUR plus rättegångskostnader.
  - D. Då intervjun gavs var Luigi de Magistris ledamot av Europaparlamentet efter att ha blivit vald vid 2009 års val till Europaparlamentet.

⁽¹⁾ Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 195, mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391, mål T-345/05, Mote mot Europaparlamentet, REG 2008, s. II-2849, förenade målen C-200/07 och C-201/07, Marra mot De Gregorio respektive Clemente, REG 2008, s. I-7929 samt mål T-42/06, Gollnisch mot Europaparlamentet.

Tisdagen den 10 maj 2011

- E. Enligt artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier får ledamöter av Europaparlamentet inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.
- F. Enligt parlamentets etablerade praxis innebär inte det faktum att de rättsliga förfarandena har inletts inom ramen för civilrättslig eller förvaltningsrättslig lagstiftning, eller omfattar vissa civilrättsliga eller förvaltningsrättsliga aspekter, automatiskt att den immunitet som avses i ovannämnda artikel inte är tillämplig.
- G. När Luigi de Magistris gav intervjun i fråga agerade han under utövandet av sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet och bedrev politisk verksamhet genom att uttrycka sin åsikt i en fråga av allmänt intresse i hans valkrets.
- H. Alla försök att hindra Europaparlamentets ledamöter från att uttrycka sina åsikter i frågor av berättigat allmänt intresse och från att kritisera sina politiska motståndare genom rättsliga förfaranden är oacceptabla i ett demokratiskt samhälle och ett brott mot artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet. Syftet med artikeln är att skydda ledamöternas yttrandefrihet under utövandet av deras ämbete på parlamentets vägnar som en av Europeiska unionens institutioner.
1. Europaparlamentet beslutar att fastställa Luigi de Magistris immunitet och privilegier.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut till den berörda myndigheten i Republiken Italien och till Luigi de Magistris.

Begäran om fastställelse av Bruno Gollnischs immunitet och privilegier

P7_TA(2011)0189

Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 om begäran om fastställelse av Bruno Gollnischs immunitet och privilegier (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av Bruno Gollnischs begäran om fastställelse av hans immunitet, med anledning av ett brottmål i fransk domstol, daterad den 10 juni 2010 och tillkännagiven i kammaren den 14 juni 2010,
- efter att den 26 januari 2011 ha hört Bruno Gollnisch i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008 och 19 mars 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,
- med beaktande av artiklarna 6.3 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0154/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 383, mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391, mål T-345/05, Mote mot Europaparlamentet, REG 2008, s. II-2849, förenade målen C-200/07 och C-201/07, Alfonso Luigi Marra mot Eduardo De Gregorio respektive Antonio Clemente, REG 2008, s. I 7929 samt mål T-42/06, Gollnisch mot Europaparlamentet.

Tisdagen den 10 maj 2011

- A. Bruno Gollnisch, ledamot i Europaparlamentet, har begärt fastställelse av sin parlamentariska immunitet. Han anser nämligen att de franska myndigheterna har begränsat hans frihet som ett led i den rättsliga utredningen av en talan och ett yrkande om ersättning (*plainte avec constitution de partie civile*) som väcktes av International League Against Racism and Anti-Semitism den 26 januari 2009 mot en icke namngiven person för hets mot folkgrupp.
- B. Artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet åberopades inte i begäran om fastställelse av immunitet och är därför inte tillämplig.
- C. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet, som uttryckligen åberopades av Bruno Gollnisch i dennes skrivelse till talmannen av den 10 juni 2010 och som är tillämplig på detta mål, åtnjuter Europaparlamentets ledamöter, under parlamentets sammanträdesperioder, inom sina egna staters territorier den immunitet som tillfaller ledamöter i deras parlament. Detta hindrar inte Europaparlamentet från att utöva sin rätt att upphäva immuniteten för en av sina ledamöter.
- D. Artikel 26 andra stycket i Frankrikes konstitution har följande lydelse: "Parlamentsledamöter får i samband med anklagelser om brottmål inte häktas eller utsättas för någon annan form av frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärder, såvida inte tillstånd har utfärdats av presidiet i den parlamentsförsamling som ledamoten tillhör. Sådant tillstånd krävs dock inte om ledamoten grips på bar gärning eller vid lagkraftvunnen dom". Dessutom står det, i artikel 26 tredje stycket, att "kvarhållande, frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärder, samt lagföring av en parlamentsledamot ska vilandeförklaras under parlamentets sessionsperiod om den församling som ledamoten tillhör begär detta".
- E. Parlamentet har bred handlingsfrihet när det fattar sitt beslut efter en begäran om fastställelse av immuniteten för en av dess ledamöter ⁽¹⁾.
- F. I detta mål har parlamentet inte funnit några tecken på *fumus persecutionis*, det vill säga en tillräckligt allvarlig och exakt misstanke att talan har väckts i syfte att orsaka ledamoten politisk skada.
- G. Målet faller inte inom ramen för Bruno Gollnischs politiska verksamhet som ledamot av Europaparlamentet. Det gäller i stället verksamhet av en rent regional och lokal karaktär som ledamot i regionsstyrelsen i Rhône-Alpes, ett uppdrag som Bruno Gollnisch valdes till genom allmänna direkta val och som skiljer sig från hans uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.
- H. Bruno Gollnisch har gett en förklaring till varför hans politiska grupp i Rhône-Alpes regionstyrelse publicerade det pressmeddelande som nu föranlett begäran om upphävande av hans immunitet. Han framhöll då särskilt att pressmeddelandet skrevs av Nationella frontens grupp i regionen, inklusive dess kommunikationschef, som enligt Gollnisch hade mandat att tala på Nationella frontens valda representanters vägnar. Att tillämpa den parlamentariska immuniteten på en sådan situation vore att otillbörligen utvidga de reglerna, som är till för att undvika störningar av parlamentets funktion och oberoende.
- I. Det är ett beklagligt åsidosättande av parlamentets privilegier att de franska myndigheterna påstås ha vidtagit vad som förefaller vara vissa frihetsbegränsande åtgärder mot Bruno Gollnisch innan de begärde ett upphävande av hans immunitet. Med tanke på att de franska myndigheterna nu formellt har begärt att hans immunitet ska upphävas för att vidta sådana åtgärder i framtiden är det emellertid inte längre nödvändigt att fastställa Bruno Gollnischs immunitet i detta avseende.
- J. Det är inte parlamentet, utan behöriga rättsliga myndigheter som, med respekt för alla demokratiska garantier, ska besluta om i vilken omfattning fransk lag om anstiftan till rashat har överträtts och vilka rättsliga konsekvenser detta kan leda till.
- K. Bruno Gollnischs parlamentariska immunitet bör därför inte fastställas.

⁽¹⁾ Mål T-42/06, Gollnisch mot parlamentet, punkt 101.

Tisdagen den 10 maj 2011

1. Europaparlamentet beslutar mot bakgrund av det ovanstående att inte fastställa Bruno Gollnischs immunitet och privilegier.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de behöriga myndigheterna i Republiken Frankrike och till Bruno Gollnisch.

Begäran om upphävande av Bruno Gollnischs immunitet

P7_TA(2011)0190

Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 om begäran om upphävande av Bruno Gollnischs immunitet (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Bruno Gollnischs immunitet som de franska myndigheterna översände den 3 november 2010 och som tillkännagavs i kammaren den 24 november 2010,
- efter att den 26 januari 2011 ha hört Bruno Gollnisch i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008 och den 19 mars 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,
- med beaktande av artiklarna 6.2 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0155/2011), och av följande skäl:
  - A. En fransk allmän åklagare har begärt att den parlamentariska immuniteten för Bruno Gollnisch, ledamot av Europaparlamentet, ska upphävas så att en anmälan om hets mot folkgrupp kan undersökas och så att Bruno Gollnisch, om så är lämpligt, kan ställas inför rätta vid den franska förstainstansdomstolen, appellationsdomstolen och kassationsdomstolen.
  - B. Upphävandet av Bruno Gollnischs immunitet avser påstått hets mot folkgrupp genom ett pressmeddelande som skickades ut den 3 oktober 2008 av Nationella frontens grupp i Rhône-Alpes-regionen, en grupp för vilken Bruno Gollnisch var ordförande.
  - C. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet ska Europaparlamentets ledamöter, vad avser deras egen stats territorium, under Europaparlamentets sessioner åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras stat. Detta kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.

⁽¹⁾ Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 383, mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391, mål T-345/05, Mote mot Europaparlamentet, REG 2008, s. II-2849, förenade målen C-200/07 och C-201/07, Alfonso Luigi Marra mot Eduardo De Gregorio respektive Antonio Clemente, REG 2008, s. I-7929 samt mål T-42/06, Gollnisch mot Europaparlamentet.

Tisdagen den 10 maj 2011

- D. Enligt artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution får ingen parlamentsledamot i samband med anklagelser om brottmål arresteras eller utsättas för någon annan form av frihetsberövande eller frihetsbegränsande åtgärder, såvida inte tillstånd har utfärdats av den parlamentsförsamling som ledamoten tillhör. Detta tillstånd krävs dock inte om ledamoten grips på bar gärning eller om slutgiltig dom har avkunnats.
- E. I detta fall har parlamentet inte funnit något bevis på *fumus persecutionis*, dvs. en tillräckligt allvarlig och precis misstanke om att fallet har tagits upp i avsikt att orsaka ledamoten politisk skada.
- F. Begäran från de franska myndigheterna berör inte Bruno Gollnischs politiska verksamhet som ledamot av Europaparlamentet. Den gäller i stället verksamhet av en rent regional och lokal karaktär som ledamot i regionstyrelsen i Rhône-Alpes, ett uppdrag som Bruno Gollnisch valdes till genom allmänna direkta val och som skiljer sig från hans uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.
- G. Bruno Gollnisch har gett en förklaring till varför hans politiska grupp i Rhône-Alpes regionstyrelse publicerade det pressmeddelande som nu föranlett begäran om upphävande av hans immunitet. Han framhöll då särskilt att pressmeddelandet skrevs av Nationella frontens grupp i regionen, inklusive dess kommunikationschef, som enligt Gollnisch hade mandat att tala på Nationella frontens valda representanters vägnar. Att tillämpa den parlamentariska immuniteten på en sådan situation vore att otillbörligen utvidga de reglerna, som är till för att undvika störningar av parlamentets funktion och oberoende.
- H. Det är inte parlamentet, utan behöriga rättsliga myndigheter som, med respekt för alla demokratiska garantier, ska besluta om i vilken omfattning fransk lag om hets mot folkgrupp har överträtts och vilka rättsliga konsekvenser detta kan leda till.
- I. Det är därför lämpligt att rekommendera att den parlamentariska immuniteten upphävs i det här fallet.
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Bruno Gollnischs immunitet.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Republiken Frankrike och till Bruno Gollnisch.
-

Onsdagen den 11 maj 2011

Ändring av arbetsordningen efter upprättandet av ett gemensamt öppenhetsregister

P7_TA(2011)0221

Europaparlamentets beslut av den 11 maj 2011 om att ändra Europaparlamentets arbetsordning till följd av inrättandet av ett gemensamt öppenhetsregister för Europaparlamentet och kommissionen (2010/2292(REG))

(2012/C 377 E/28)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av talmanskonferensens beslut av den 18 november 2010,
  - med beaktande av sitt beslut av den 11 maj 2011 ⁽¹⁾ om godkännande av ingåendet av avtalet mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen om inrättande av ett "öppenhetsregister",
  - med beaktande av artiklarna 211, 212 och 127.2 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0173/2011).
1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändringar i arbetsordningen.
  2. Europaparlamentet beslutar att texten på ovannämnda avtal ska införas i arbetsordningen som bilaga X del B.
  3. Europaparlamentet beslutar att dessa ändringar träder i kraft på dagen för avtalets ikraftträdande.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 1

Europaparlamentets arbetsordning Artikel 9 – rubrik

Ledamöternas ekonomiska intressen, ordningsregler och tillträde till parlamentet

Ledamöternas ekonomiska intressen, ordningsregler, **obligatoriskt öppenhetsregister** och tillträde till parlamentet

Ändring 2

Europaparlamentets arbetsordning Artikel 9 – punkt 3a (ny)

3a. Vid början av varje valperiod ska kvestorerna besluta om det högsta antal assistenter som kan registreras av varje ledamot (ackrediterade assistenter).

Ändring 3

Europaparlamentets arbetsordning Artikel 9 – punkt 4

4. Kvestorerna ska ansvara för utfärdandet av personliga passerkort med en giltighet på högst ett år till personer som regelbundet vill ha tillträde till parlamentets lokaler för att i eget eller tredje mans intresse förse ledamöter med information inom ramen för ledamöternas mandat.

4. Passerkort med lång giltighetstid ska utfärdas för personer utanför unionens institutioner under kvestorernas ansvar. Dessa passerkort får ha en giltighetstid på högst ett år och kan förnyas. Presidiet ska fastställa reglerna för användningen av passerkorten.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0222.

Onsdagen den 11 maj 2011

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Dessa personer ska i gengäld

- *följa de ordningsregler som anges i en bilaga till arbetsordningen ⁽²⁾,*
- *skriva in sig i ett register som förs av kvestorerna.*

Allmänheten kan på begäran få ta del av detta register på alla parlamentets arbetsorter och på parlamentets informationskontor i medlemsstaterna på det sätt som kvestorerna fastställer.

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna punkt ska anges i en bilaga till arbetsordningen ⁽³⁾.

Passerkort kan utfärdas för

- *personer som registrerats i öppenhetsregistret ⁽¹⁾ eller som företräder eller arbetar för organisationer som registrerats där; en registrering ger dock inte automatiskt rätt till sådana passerkort,*
- *personer som regelbundet vill ha tillträde till parlamentets lokaler men som inte omfattas av tillämpningsområdet för avtalet om inrättande av ett öppenhetsregister ⁽²⁾, och*
- *ledamöternas lokala assistenter samt personer som assisterar ledamöter i Europeiska Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.*

⁽¹⁾ Register som inrättats genom avtal mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen om inrättande av ett öppenhetsregister för organisationer och egenföretagare som är involverade i utformningen och genomförandet av EU:s politik (se bilaga X del B).
⁽²⁾ Se bilaga X del B.

Ändring 4

Europaparlamentets arbetsordning
 Artikel 9 – punkt 4a (ny)

- 4a. De som registrerar sig i öppenhetsregistret måste inom ramen för sina förbindelser med parlamentet följa*
- *den uppförandekod som utgör en bilaga till avtalet ⁽¹⁾,*
  - *de förfaranden och övriga skyldigheter som fastställs i avtalet, och*
  - *bestämmelserna i denna artikel och i dess genomförandebestämmelser.*

⁽¹⁾ Se bilaga 3 till det avtal som utgör bilaga X del B.

Ändring 5

Europaparlamentets arbetsordning
 Artikel 9 – punkt 4b (ny)

- 4b. Kvestorerna ska fastställa i vilken mån uppförandekoden är tillämplig på personer som, trots att de innehar passerkort med lång giltighetstid, inte omfattas av avtalets tillämpningsområde.*

Onsdagen den 11 maj 2011

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 6
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 9 – punkt 4c (ny)

4c. Passerkortet ska dras in genom ett motiverat beslut av kvestorerna i följande fall:

- Vid strykning ur öppenhetsregistret, såvida det inte finns viktiga skäl som talar mot en indragning.
- Vid allvarligt åsidosättande av skyldigheterna i punkt 4a.

Ändring 7
Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 9 – punkt 4d (ny)

4d. Presidiet ska på förslag av generalsekreteraren fastställa de åtgärder som behövs för att införa öppenhetsregistret, i enlighet med bestämmelserna i avtalet om inrättande av detta register.

Genomförandebestämmelserna för punkterna 4–4c ska fastställas i bilagan ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se bilaga X del A.

Ändring 8
Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga I – artikel 2 – styckena 2 och 3

Ledamöterna har inte rätt att ta emot **andra** gåvor eller förmåner vid utövande av sitt mandat.

Ledamöterna har inte rätt att ta emot **några** gåvor eller förmåner vid utövande av sitt mandat.

Varje ledamot har ett personligt ansvar för de upplysningar som lämnas till registret, vilka ska uppdateras **årligen**.

Varje ledamot har ett personligt ansvar för de upplysningar som lämnas till registret, vilka ska uppdateras **så snart förhållandena ändrats och förnyas minst en gång om året. Ledamöterna är fullt ansvariga för öppenhetsfrågan om sina ekonomiska intressen.**

Ändring 9
Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga X – rubrik

Genomförandebestämmelser till **artikel 9.4 – Lobbyverksamhet vid Europaparlamentet**

Öppenhetsregister

A. Genomförandebestämmelser till **artikel 9.4–9.4d**

Ändring 10
Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga X – artikel 1

Artikel 1

Enda artikel

Passerkort

Passerkort

1. **Passerkortet** ska utgöras av ett inplastat kort med ett fotografi av innehavaren, innehavarens för- och efternamn samt namnet på det företag, den organisation eller den person som innehavaren arbetar för.

1. **Ett passerkort med lång giltighetstid** ska utgöras av ett inplastat kort med ett fotografi av innehavaren, innehavarens för- och efternamn samt namnet på det företag, den organisation eller den person som innehavaren arbetar för.

Onsdagen den 11 maj 2011

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Innehavare av passerkort ska alltid bära kortet synligt inom alla parlamentets lokaler. Underlåtenhet att göra detta kan leda till att kortet dras in.

Passerkortet ska särskiljas i form och färg från de passerkort som utfärdas till tillfälliga besökare.

2. Passerkort ska endast förnyas om innehavaren har uppfyllt de krav som anges i **artikel 9.4** i arbetsordningen.

I det fall en ledamot ifrågasätter en representants eller en lobbygrupps verksamhet ska frågan hänvisas till kvestorerna, som ska göra en utredning och avgöra om passerkortet ifråga får behållas eller ska dras in.

3. Passerkort ger under inga omständigheter innehavaren rätt att närvara vid andra av parlamentets eller dess organs sammanträden än de som förklarats öppna för allmänheten och ger i detta fall inte innehavaren rätt till undantag från de regler om tillträde som gäller för alla övriga unionsmedborgare.

Innehavare av passerkort ska alltid bära kortet synligt inom alla parlamentets lokaler. Underlåtenhet att göra detta kan leda till att kortet dras in.

Passerkortet ska särskiljas i form och färg från de passerkort som utfärdas till tillfälliga besökare.

2. Passerkort ska endast förnyas om innehavaren har uppfyllt de krav som anges i **artikel 9.4a** i arbetsordningen.

Klagomål som stöds av faktiska omständigheter och har ett samband med tillämpningsområdet för den uppförandekod som bifogats avtalet om inrättande av ett öppenhetsregister⁽¹⁾ ska hänvisas till det gemensamma sekretariatet för öppenhetsregistret. Parlamentets generalsekreterare ska meddela beslutet om strykning ur registret till kvestorerna, som ska avgöra om passerkortet ska dras in.

I ett beslut där kvestorerna meddelar om indragning av ett eller flera passerkort ska kortinnehavarna eller de enheter som de företräder eller arbetar för uppmanas att återsända korten till parlamentet inom 15 dagar efter det att de mottagit beslutet.

3. Passerkort ger under inga omständigheter innehavaren rätt att närvara vid andra av parlamentets eller dess organs sammanträden än de som förklarats öppna för allmänheten och ger i detta fall inte innehavaren rätt till undantag från de regler om tillträde som gäller för alla övriga unionsmedborgare.

⁽¹⁾ Se bilaga 3 till det avtal som utgör del B i den här bilagan.

Ändring 11
Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga X – artikel 2

Artikel 2**utgår****Assistenten**

1. Vid början av varje mandatperiod ska kvestorerna besluta om det högsta antal assistenter som kan registreras av varje ledamot.

Registrerade assistenter ska när de tillträder sin tjänst avge en skriftlig förklaring beträffande sin yrkesverksamhet och andra uppdrag och verksamheter som de utför mot ersättning.

2. Assistenterna ska ha tillträde till parlamentet enligt samma villkor som personal vid generalsekretariatet eller de politiska grupperna.

3. Övriga personer, även de som arbetar direkt med ledamöterna, ska enbart ha tillträde till parlamentet enligt vad som föreskrivs i artikel 9.4 i arbetsordningen.

Onsdagen den 11 maj 2011

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 12
Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga X – artikel 3

Artikel 3

utgår

Ordningsregler

1. I sina förbindelser med parlamentet ska de personer vars namn förekommer i registret som avses i artikel 9.4 i arbetsordningen

- a) rätta sig efter bestämmelserna i artikel 9 i arbetsordningen och denna bilaga,
- b) uppge vems eller vilkas intressen de företräder vid kontakt med parlamentets ledamöter, ledamöternas medarbetare eller tjänstemän vid parlamentet,
- c) inte försöka få tag i information på ett oärligt sätt,
- d) inte uppge någon formell anknytning till parlamentet i sina förbindelser med tredje man,
- e) inte i vinstsyfte sprida handlingar som erhållits från parlamentet till tredje man,
- f) strikt rätta sig efter bestämmelserna i artikel 2 andra stycket i bilaga I,
- g) själva förvissa sig om att stöd som erbjuds i enlighet med bestämmelserna i artikel 2 i bilaga I förs upp i det här för avsedda registret,
- h) rätta sig efter bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna vid anställning av före detta tjänstemän från institutionerna,
- i) rätta sig efter alla bestämmelser som parlamentet fastställer om före detta ledamöters rättigheter och skyldigheter,
- j) för att undvika eventuella intressekonflikter, på förhand införskaffa berörda ledamöters tillstånd för kontrakt med eller anställning av ledamotsassistent och därefter förvissa sig om att detta uppges i registret som avses i artikel 9.4 i arbetsordningen.

2. Brott mot dessa ordningsregler kan medföra att passerkortet dras in för berörda personer, och eventuellt för deras företag.

Ändring 13
Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga X – del B – rubrik (ny)

B. Avtal mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen om inrättande av ett öppenhetsregister för organisationer och egenföretagare som är involverade i utformningen och genomförandet av EU:s politik

Onsdagen den 11 maj 2011

Interinstitutionellt avtal om ett gemensamt öppenhetsregister

P7_TA(2011)0222

Europaparlamentets beslut av den 11 maj 2011 om ingående av ett interinstitutionellt avtal mellan parlamentet och kommissionen om ett gemensamt öppenhetsregister (2010/2291(ACI))

(2012/C 377 E/29)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av talmanskonferensens beslut av den 18 november 2010,
- med beaktande av förslaget till avtal mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen om inrättandet av ett "öppenhetsregister" för organisationer och egenföretagare som är involverade i utformningen och genomförandet av EU:s politik (nedan kallat "avtalet"),
- med beaktande av sin resolution av den 8 maj 2008 om utvecklingen av en ram för den verksamhet som bedrivs av företrädare för intressegrupper (lobbyverksamhet) vid Europeiska unionens institutioner ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 127.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0174/2011), och av följande skäl:
  - A. I artikel 11.2 i fördraget om Europeiska unionen anges att "institutionerna ska föra en öppen, tydlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället".
  - B. Ett gemensamt register över de organisationer och enskilda som medverkar i utformningen och genomförandet av EU:s politik skulle göra denna dialog mer tydlig.
  - C. I ovannämnda resolution av den 8 maj 2008 fastställde parlamentet de principer på grundval av vilka det inledde förhandlingar med kommissionen om ett gemensamt register.
  - D. De ändringar som måste göras i arbetsordningen presenteras i parlamentets beslut av den 11 maj 2011 att ändra Europaparlamentets arbetsordning till följd av inrättandet av ett gemensamt öppenhetsregister genom Europaparlamentets och kommissionens försorg ⁽²⁾.
    1. Europaparlamentet betraktar avtalet som ett viktigt första steg mot större öppenhet och har för avsikt att när det blir aktuellt föreslå en skärpning av normerna för att garantera en konsekvent integritet hos unionens offentliga förvaltning och stärka de institutionella reglerna.
    2. Europaparlamentet påpekar att man genom ett gemensamt register ges möjlighet att hitta all information på ett enda ställe, vilket gör det lättare för medborgarna att ta reda på vilka aktörer institutionerna står i förbindelse med. Parlamentet konstaterar att en sådan ordning även skulle underlätta för företrädarna för intressegrupper, som endast behöver registrera sig en gång.
    3. Europaparlamentet upprepar dock att det håller fast vid sin oinskränkta rätt att avgöra vem som bör få tillträde till parlamentets lokaler.
    4. Europaparlamentet anser att avtalet kommer att utgöra ett starkt incitament för registrering eftersom det kommer att bli omöjligt för personer som inte först registrerat sig att få ett passerkort.
    5. Europaparlamentet upprepar emellertid sitt krav på obligatorisk registrering av alla lobbyister i öppenhetsregistret, och begär att nödvändiga åtgärder vidtas inom ramen för den kommande översynsprocessen som en förberedelse inför en övergång till obligatorisk registrering.

⁽¹⁾ EUT C 271 E, 12.11.2009, s. 48.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0221.

Onsdagen den 11 maj 2011

6. Europaparlamentet beklagar att rådet ännu inte har anslutit sig till avtalet trots att detta är av avgörande betydelse när det gäller att garantera insyn i alla stadier av lagstiftningsprocessen på unionsnivå, men välkomnar att rådet har förklarat att det kommer att göra detta. Rådet uppmanas att snarast möjligt ansluta sig till det gemensamma registret.
7. Europaparlamentet välkomnar framför allt att följande aspekter ingår i avtalet:
- Ändringen av registrets namn till "Öppenhetsregister".
  - Registrets omfattning, dvs. samtliga relevanta aktörer med undantag för bl.a. arbetsmarknadens parter inom ramen för den sociala dialogen liksom kyrkor, politiska partier och lokala, regionala och kommunala myndigheter, inbegripet de representationer som ingår i förvaltningen av dessa. Mot bakgrund av deras institutionella roll enligt fördragen, och med hänvisning till artikel 10.b och artiklarna 11, 12 och 13 i avtalet, ska de sistnämnda inte ingå i registret. Detta bör förtydligas i samband med den första översynen av avtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge sitt godkännande till detta.
  - Den insyn som registret skapar när det gäller den mängd olika kontakter som EU-institutionerna har och framför allt att registret, i separata avsnitt, för samman företrädare för olika särintressen, för det civila samhället och för offentliga myndigheter, med en samtidig gränsdragning mellan deras roll som lobbyister och rollen som officiella samtalspartner till unionens institutioner.
  - Kravet på relevant ekonomisk information.
  - Att bindande åtgärder ska vidtas om den uppförandekod som fogats till avtalet inte följs.
8. Europaparlamentet anser att företrädare för offentliga myndigheter och organisationer som i sin verksamhet är förpliktade att ta hänsyn till allmännyttan, utföra konstitutionellt förankrade uppdrag och beakta grundläggande rättigheter ska underställas andra regler än dem som gäller för företrädare för olika särintressen. Framför allt får en inbjudan att registrera sig som riktas till offentliga organ endast gälla självständiga organ och inte de offentliga myndigheterna i sig.
9. Europaparlamentet uppmanar sitt presidium att utforma ett system för att i en motivering till betänkandet eller rekommendationen om det relevanta förslaget till rättsakt registrera samtliga lobbyister som omfattas av registret och som beviljats ett möte med en berörd ledamot angående en viss rättsakt.
10. Europaparlamentet godkänner ingående av det bifogade avtalet i enlighet med de synpunkter som lagts fram i detta beslut och beslutar att foga det som bilaga till arbetsordningen.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

BILAGA

AVTAL MELLAN EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN OM INRÄTTANDET AV ETT "ÖPPENHETSREGISTER" FÖR ORGANISATIONER OCH EGENFÖRETAGARE SOM ÄR INVOLVERADE I UTFORMNINGEN OCH GENOMFÖRANDET AV EU:S POLITIK

Europaparlamentet och Europeiska kommissionen (nedan kallade "parterna") har ingått detta avtal

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (FEU), särskilt artikel 11.1 och 11.2, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 295, och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (nedan tillsammans kallade "fördragen").

EU:s beslutsfattare agerar inte isolerat från det civila samhället, utan de för en öppen, transparent och regelbunden dialog med intresseorganisationer och det civila samhället.

Onsdagen den 11 maj 2011

PARTERNA HAR ENATS OM FÖLJANDE.

I. Inrättande av öppenhetsregistret

1. I linje med sitt engagemang för öppenhet och insyn enas parterna om att inrätta och driva ett gemensamt "öppenhetsregister" (nedan kallat "registret") – för registrering och övervakning av de organisationer och egenföretagare som är involverade i utformningen och genomförandet av EU:s politik.

II. Principer för registret

2. Registret ska inrättas och drivas på grundval av de befintliga registreringssystem som inrättades och togs i bruk av Europaparlamentet 1996 och av Europeiska kommissionen i juni 2008, kompletterat med arbetet av Europaparlamentets och Europeiska kommissionens relevanta gemensamma arbetsgrupp och med de anpassningar som gjordes mot bakgrund av förvärvad erfarenhet och återkoppling från berörda parter som anges i Europeiska kommissionens meddelande av den 28 oktober 2009 "Europeiska öppenhetsinitiativ: Registret över intresseorganisationer – läget ett år efter införandet" ⁽¹⁾. Detta synsätt varken påverkar eller föregriper målen i Europaparlamentets resolution av den 8 maj 2008 om utvecklingen av en ram för den verksamhet som bedrivs av företrädare för intressegrupper (lobbyverksamhet) vid Europeiska unionens institutioner ⁽²⁾.

3. Registret ska inrättas och drivas i överensstämmelse med unionsrättens allmänna principer, inbegripet principerna om proportionalitet och icke-diskriminering.

4. Registret ska inrättas och drivas med respekt för Europaparlamentets ledamöters rätt att utan begränsningar utöva sitt parlamentariska mandat och ska inte hindra att ledamöternas väljare får tillträde till Europaparlamentets lokaler.

5. Registret ska inrättas och drivas utan att inkräkta på parternas behörighet eller rättigheter eller påverka deras respektive organisatoriska befogenheter.

6. Parterna ska sträva efter att behandla alla aktörer som ägnar sig åt liknande verksamhet på liknande sätt, och se till att organisationer och egenföretagare som är involverade i utformningen och genomförandet av EU:s politik registreras på jämlika villkor.

III. Registrets struktur

7. Registret ska innefatta följande:

a) riktlinjer beträffande

— registrets användningsområde, typer av verksamheter och undantag,

— sektioner för registrering (bilaga 1),

— uppgifter som ska lämnas av de registrerade, bland annat ekonomisk information (bilaga 2),

b) en uppförandekod (bilaga 3),

c) en klagomålsmekanism och åtgärder som ska vidtas om uppförandekoden inte följs, inbegripet ett förfarande för utredning och behandling av klagomål (bilaga 4).

⁽¹⁾ KOM(2009)0612.

⁽²⁾ EUT C 271 E, 12.11.2009, s. 48.

Onsdagen den 11 maj 2011

IV. Registrets användningsområde

Verksamhet som omfattas av registret

8. Registret omfattar all verksamhet, med de undantag som nämns i del IV, som avser att direkt eller indirekt påverka utformningen eller genomförandet av EU-institutionernas politik och beslutsprocesser, oavsett kommunikationskanal eller medium, till exempel utkontraktering, massmedier, kontrakt med professionella mellanhänder, tankesmedjor, plattformar, forum, kampanjer och gräsrotsinitiativ. Denna verksamhet omfattar bland annat kontakter med ledamöter, tjänstemän eller annan personal vid EU-institutionerna, utarbetande, spridning och kommunikation av brev, informationsmaterial eller diskussionsunderlag och ståndpunkter, samt anordnande av evenemang, möten eller säljfrämjande verksamhet och sociala tillställningar eller konferenser, till vilka inbjudningar har skickats till ledamöter, tjänstemän eller annan personal vid EU-institutionerna. Även frivilliga bidrag samt deltagande i formella samråd om planerad lagstiftning eller andra rättsakter och andra offentliga samråd ingår.

9. Alla organisationer och egenföretagare oavsett rättslig status som bedriver verksamhet som omfattas av registret förväntas registrera sig ⁽¹⁾.

Verksamheter som undantas

10. Följande verksamheter omfattas inte av registret:

- a) Verksamhet som avser juridisk eller annan yrkesmässig rådgivning av jurister eller andra som tillhandahåller sådan rådgivning, i den utsträckning som denna hänför sig till en klients utövande av sin grundläggande rätt till rättvis prövning, inbegripet rätten till försvar vid administrativa förfaranden. Följande omfattas inte av registret (oavsett vilka parter som faktiskt är inblandade): rådgivning och kontakter med offentliga myndigheter i syfte att vägleda en klient i fråga om en rättslig situation i allmänhet, dennes specifika rättsliga ställning, rådgivning om huruvida ett rättsligt eller administrativt initiativ är lämpligt eller tillåtet enligt gällande lag, inbegripet rådgivning till en klient i syfte att hjälpa denne att organisera sin verksamhet i överensstämmelse med lagen. Detsamma gäller för rådgivning inom ramen för förlikning eller medling som sker i syfte att undvika ett förfarande inför domstol eller förvaltningsmyndighet. Detta gäller för Europeiska unionens samtliga verksamhetsområden och är inte begränsad till vissa särskilda förfaranden (t.ex. konkurrens). Om ett enskilt företag och dess rådgivare är part i ett visst rättsligt eller administrativt fall eller förfarande så faller verksamhet som har direkt samband med fallet och inte i sig är inriktad på att ändra den befintliga rättsliga ramen inte inom registrets användningsområde.
- b) Verksamhet som bedrivs av arbetsmarknadens parter inom ramen för den sociala dialogen (fackföreningar, arbetsgivarorganisationer, osv.) när de deltar i sådan verksamhet som ingår i deras roll enligt fördragen. Detta ska även tillämpas på enheter som i fördragen särskilt utsetts till att spela en institutionell roll.
- c) Verksamhet som bedrivs på direkt och individuell begäran av en EU-institution eller ledamot av Europaparlamentet, t.ex. enstaka eller återkommande förfrågningar om faktauppgifter, data eller sakkunskap, individuella inbjudningar till offentliga utfrågningar och deltagande i rådgivande kommittéer eller liknande forum.

Särskilda bestämmelser

11. Kyrkor och religiösa samfund berörs inte av registret. Deras byråer eller rättsliga organ för intressebevakning, byråer och nätverk som företräder dem gentemot EU-institutionerna samt deras organisationer förväntas dock registrera sig.

⁽¹⁾ Medlemsstaternas regeringar, tredjeländers regeringar, internationella mellanstatliga organisationer samt deras diplomatiska beskickningar förväntas inte registrera sig.

Onsdagen den 11 maj 2011

12. Politiska partier berörs inte av registret. Organisationer med verksamhet som omfattas av registret, som bildas eller stöds av politiska partier, förväntas dock registrera sig.

13. Lokala, regionala och kommunala myndigheter berörs inte av registret. Deras byråer eller rättsliga organ för intressebevakning, byråer och nätverk som företräder dem gentemot EU-institutionerna samt deras organisationer förväntas dock registrera sig.

14. Nätverk, plattformar eller andra former av kollektiv verksamhet vilka saknar rättslig status eller status som juridisk person, men dock i praktiken utgör en källa till organiserat inflytande och vars aktiviteter omfattas av registret, förväntas registrera sig. I sådana fall bör en av dess medlemmar utses till kontaktperson som är ansvarig för deras förbindelser med registrets administration.

15. All verksamhet som är inriktad på EU:s institutioner, byråer och organ samt deras ledamöter, tjänstemän och annan personal bör tas med i den ekonomiska redogörelsen i registret. Denna verksamhet omfattar även verksamhet som är inriktad på de av medlemsstaternas organ på EU-nivå som är delaktiga i EU:s beslutsprocess.

16. De europeiska nätverken, förbunden, organisationerna eller plattformarna uppmanas att ta fram gemensamma, öppna riktlinjer för sina medlemmar där den verksamhet som omfattas av registret identifieras. De förväntas offentliggöra dessa riktlinjer.

V. Regler för de registrerade

17. Organisationer och enskilda personer som registrerar sig

- samtycker till att de uppgifter de lämnar för registrering i registret offentliggörs,
- samtycker till att agera enligt uppförandekoden och att vid behov tillhandahålla eventuell text till en yrkesrelaterad uppförandekod som de följer,
- garanterar att de uppgifter som lämnats för registrering i registret är riktiga,
- godtar att klagomål mot dem hanteras enligt reglerna i den uppförandekod som gäller för registret,
- samtycker till att åtgärder kan riktas mot dem vid överträdelse av uppförandekoden och medger att de åtgärder som anges i bilaga 4 kan riktas mot dem om reglerna i uppförandekoden inte följs,
- beaktar att parterna på begäran och om inte annat följer av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ måste avslöja brevväxling och andra handlingar om verksamheterna för dem som registrerat sig.

VI. Åtgärder som kan vidtas om uppförandekoden inte följs

18. Om de som registrerat sig eller deras företrädare inte följer uppförandekoden kan det, efter en utredning som tar hänsyn till proportionalitetsprincipen och rätten att höras, leda till tillämpning av åtgärder som fastställs i bilaga 4 såsom t.ex. tillfällig avregistrering eller strykning från registret och vid behov indragning av de passerkort till Europaparlamentet som har utfärdats till de berörda personerna och deras organisationer. Ett beslut om sådana åtgärder kan offentliggöras på registrets webbplats.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Onsdagen den 11 maj 2011

19. Vem som helst kan vid misstanke om att uppförandekoden inte har följts lämna in ett klagomål enligt det förfarande som anges i bilaga 4, bestyrkt med relevanta fakta.

VII. Genomförande

20. Europaparlamentets och Europeiska kommissionens generalsekreterare ska vara ansvariga för att övervaka systemet och för alla viktiga operativa aspekter. Efter överenskommelse ska de vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra avtalet.

21. För att genomföra systemet kommer Europaparlamentets och Europeiska kommissionens avdelningar att inrätta en gemensam operativ struktur som ska kallas "det gemensamma öppenhetsregistrets sekretariat". Detta ska bestå av en grupp tjänstemän från Europaparlamentet och Europeiska kommissionen på grundval av en uppgörelse mellan behöriga avdelningar. Det gemensamma öppenhetsregistrets sekretariat ska koordineras av en enhetschef i Europeiska kommissionens generalsekretariat. I dess uppgifter ska ingå att genomföra åtgärder som bidrar till kvaliteten i registrets innehåll.

22. Utfärdande och kontroll av passerkort med längre giltighetstid till Europaparlamentets byggnader ska även fortsättningsvis handhas av Europaparlamentet. Sådana passerkort kommer endast att utfärdas till personer som företräder eller arbetar för organisationer som omfattas av registret om dessa organisationer eller personer har registrerat sig. Registrering ger emellertid inte automatiskt rätt till passerkort.

23. Även om systemet är gemensamt ska parterna ha möjlighet att på egen hand använda registret för sina egna specifika ändamål, bland annat för erbjudande av incitament, t.ex. i form av information till dem som är registrerade när offentliga samråd inleds eller evenemang anordnas.

24. Parterna ska anordna lämplig utbildning och interna informationsprojekt för ledamöter och personal för att öka medvetenheten om registret och förfarandet för klagomål.

25. Parterna ska vidta lämpliga externa åtgärder för att öka medvetenheten om registret och främja dess användning.

26. Grundläggande statistik ur registrets databas ska offentliggöras regelbundet på webbplatsen Europa och ska vara tillgänglig via en användarvänlig sökmotor. Det offentliga innehållet i den databasen kommer att vara tillgängligt på begäran i elektroniskt, maskinläsbart format.

27. Efter samråd med de berörda parterna ska Europaparlamentets och Europeiska kommissionens generalsekreterare överlämna en årsrapport om registrets verksamhet till Europaparlamentets och Europeiska kommissionens ansvariga vice talmän respektive vice ordförande.

VIII. Delaktighet av andra institutioner och organ

28. Europeiska rådet och rådet uppmanas att ansluta sig till registret. EU:s andra institutioner, organ och byråer uppmanas att själva använda systemet som ett referensinstrument för sin egen samverkan med organisationer och egenföretagare som är involverade i utformningen och genomförandet av EU:s politik.

IX. Slutbestämmelser

29. Övergången från parternas befintliga register till det nya gemensamma registret kommer att ske under en tolv månadersperiod från den dag då det gemensamma registret tas i drift. Organisationer och enskilda som redan är registrerade i ett av systemen ska uppmanas att förnya sin registrering i det gemensamma systemet.

Onsdagen den 11 maj 2011

När det gemensamma registret har tagits i drift kommer

- de som redan är registrerade att kunna föra över sin befintliga registrering till det gemensamma registret när de själva vill men inte senare än den dag då de förnyar sin registrering hos Europeiska kommissionen eller, för dem som endast är registrerade hos Europaparlamentet, inte senare än vid utgången av en tolv månadersperiod från det att det gemensamma registret tagits i drift,
- nya registreringar eller uppdatering av befintliga uppgifter endast att vara möjligt genom det gemensamma registret.

30. Det gemensamma registret ska ses över senast två år efter att det tas i drift.

Bilaga 1

”Öppenhetsregister”

Organisationer och egenföretagare som är involverade i utformningen och genomförandet av EU:s politik

Sektioner		Beskrivning/anmärkningar
I – Professionella konsulter/advokatbyråer/oberoende konsulter		
undersektion	Professionella konsulter	Firmor som enligt kontrakt utför lobbyverksamhet, PR-verksamhet, samhällskontakter (public affairs) och kontakter med offentliga myndigheter.
undersektion	Advokatbyråer	Advokatfirmor som enligt kontrakt utför lobbyverksamhet, PR-verksamhet, samhällskontakter (public affairs) och kontakter med offentliga myndigheter.
undersektion	Konsulter som är egenföretagare	Konsulter eller jurister som är egenföretagare och som enligt kontrakt utför lobbyverksamhet, PR-verksamhet, samhällskontakter (public affairs) och kontakter med offentliga myndigheter.
II – Företagsegna lobbyister samt bransch- och yrkesorganisationer		
undersektion	Företag och koncerner	Företag eller koncerner (med eller utan rättslig status) som bedriver företagsegna lobbyverksamhet, marknadsföring, konsultverksamhet och intressebevakning för egen räkning.
undersektion	Bransch- och yrkesorganisationer	
undersektion	Fackföreningar	
undersektion	Andra liknande organisationer	
III – Icke-statliga organisationer		
undersektion	Icke-statliga organisationer, plattformar och nätverk och liknande	Icke vinstdrivande organisationer med eller utan rättslig status, som är oberoende av offentliga myndigheter, politiska partier eller kommersiella organisationer. Omfattar stiftelser, välgörenhetsinrättningar etc.
IV – Tankesmedjor, forsknings- och akademiska institutioner		
undersektion	Tankesmedjor och forskningsinstitutioner	Specialiserade tankesmedjor och forskningsinstitutioner som ägnar sig åt Europeiska unionens verksamhet och politik.

Onsdagen den 11 maj 2011

Sektioner		Beskrivning/anmärkningar
undersektion	Akademiska institutioner	Institutioner vars huvudsyfte är utbildning men som även ägnar sig åt Europeiska unionens verksamhet och politik.
V – Organisationer som företräder kyrkor och religiösa samfund		OBS: Kyrkorna själva berörs inte av registret.
undersektion	Organisationer som företräder kyrkor och religiösa samfund	Juridiska personer, byråer eller nätverk som har inrättats för intressebevakning.
VI – Organisationer som företräder lokala, regionala och kommunala myndigheter, övriga offentliga eller blandade enheter etc.		OBS: De offentliga myndigheterna själva berörs inte av registret.
undersektion	Lokala, regionala och kommunala myndigheter (under nationell nivå)	Juridiska personer, representationskontor, föreningar eller nätverk som har inrättats för att representera lokala, regionala och kommunala myndigheter (under nationell nivå).
undersektion	Övriga offentliga eller blandade enheter etc.	Omfattar andra organisationer med offentlig eller blandad (offentlig/privat) status.

Bilaga 2

Uppgifter som ska lämnas av de registrerade

I. ALLMÄNNA OCH GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER

- Organisationens namn, adress, telefonnummer, e-postadress och webbplats:
- (a) vem som är juridiskt ansvarig för organisationen och (b) namnet på organisationens chef eller affärsledande delägare eller, i tillämpliga fall, huvudsakliga kontaktpunkt när det gäller verksamhet som omfattas av registret. Namn på de personer för vilka passerkort till Europaparlamentets byggnader begärs ⁽¹⁾.
- Antal personer (ledamöter, personal, etc.) som ägnar sig åt verksamhet inom registrets användningsområde.
- Mål/ansvarsområde – intresseområden – verksamhet – verksamhetsländer – nätverkstillhörighet – allmänna uppgifter inom registrets användningsområde.
- I tillämpliga fall: antal medlemmar (enskilda och organisationer).

II. SPECIFIKA UPPGIFTER

A. VERKSAMHET

De viktigaste lagstiftningsförslagen under föregående år som omfattades av verksamhet av den registrerade inom öppenhetsregistrets användningsområde.

B. EKONOMISK INFORMATION

Alla ekonomiska uppgifter bör omfatta ett helt verksamhetsår och avse det senaste avslutade räkenskapsåret, räknat från dagen för registrering eller förnyande.

⁽¹⁾ De registrerade kommer att anmodas att lämna denna information vid registreringsförfarandets slut, för överlämnande till Europaparlamentet. Namnen på de personer som har fått passerkort kommer sedan automatiskt att matas in av systemet på grundval av Europaparlamentets uppdateringar och uppgifter så snart Europaparlamentet har beslutat att utfärda passerkorten. Registrering ger inte automatiskt rätt till passerkort till Europaparlamentet.

Onsdagen den 11 maj 2011

Dubbelredovisning utsluts inte. Ekonomiska redogörelser som professionella konsulter/advokatbyråer/ konsulter som är egenföretagare upprättat om sina kunder (förteckning och uppställning) undantar inte dessa kunder från deras skyldighet att själva ta med denna kontraktsverksamhet i sin egen redogörelse, för att undvika att deras uppgivna utlägg underskattas.

- **Professionella konsulter/advokatbyråer/konsulter som är egenföretagare (sektion I i bilaga 1):** Närmare upplysningar om omsättningen som kan tillskrivas verksamhet som faller inom registrets användningsområde, samt kundernas relativa andel av omsättningen enligt följande uppställning:

Omsättning i euro	Intervallens storlek i euro
0 – 499 999	50 000
500 000 – 1 000 000	100 000
> 1 000 000	250 000

- **Företagsegna lobbyister samt bransch- och yrkesorganisationer (sektion II i bilaga 1):** En uppskattning måste göras av kostnaden för verksamhet som faller inom registrets användningsområde.
- **Icke-statliga organisationer, tankesmedjor, forsknings- och akademiska institutioner – Organisationer som företräder kyrkor och religiösa samfund – Organisationer som företräder lokala, regionala och kommunala myndigheter, övriga offentliga eller blandade enheter etc. (sektion III - VI i bilaga 1):** Totalbudgeten måste anges, tillsammans med en uppdelning på de främsta finansieringskällorna.

Dessutom, för samtliga registrerade: Belopp och källa till finansiering från EU-institutionerna under det senaste avslutade räkenskapsåret från datumet för registrering eller förnyelse.

Bilaga 3**Uppförandekod**

De som registrerat sig ska i sina förbindelser med EU:s institutioner, ledamöter, tjänstemän och annan personal

- alltid uppge sitt namn och namnet på den eller de enheter som de arbetar för eller företräder; uppge vilka intressen, mål eller syften de har och, i förekommande fall, ange namn på de klienter eller medlemmar de företräder,
- inte använda oärliga metoder för att skaffa, eller försöka skaffa, information eller genom otillbörliga påtryckningar eller olämpligt uppträdande påverka, eller försöka påverka, beslut,
- inte påstå sig ha någon formell anknytning till EU eller dess institutioner i sina förbindelser med tredje man, och inte heller ge en missvisande bild av det faktum att de är registrerade på ett sätt som kan vilseleda tredje man eller tjänstemän eller annan EU-personal,
- svara för att all information de lämnar vid registreringen och senare inom ramen för sin verksamhet inom registrets användningsområde så vitt de kan bedöma är fullständig, aktuell och inte vilseledande,
- inte till tredje man sälja kopior av handlingar som erhållits från någon EU- institution,
- inte försöka förmå ledamöter vid EU:s institutioner, tjänstemän eller annan EU-personal, eller ledamöters assistenter eller praktikanter att bryta mot de regler och uppförandenormer som gäller för dem,
- om de anställer före detta tjänstemän eller annan EU-personal eller ledamöters assistenter eller praktikanter respektera de regler och konfidentialitetskrav som dessa är bundna av,
- rätta sig efter reglerna om de rättigheter och skyldigheter som gäller för före detta ledamöter av Europaparlamentet och Europeiska kommissionen,

Onsdagen den 11 maj 2011

- i) informera dem som de företräder om deras skyldigheter gentemot EU-institutionerna.

Enskilda som företräder eller arbetar för enheter som har registrerat sig vid Europaparlamentet för att få ett personligt, icke överförbart passerkort till Europaparlamentets lokaler ska

- j) strikt rätta sig efter bestämmelserna i artikel 9 och bilaga X samt i artikel 2 andra stycket i bilaga I till Europaparlamentets arbetsordning,
- k) själva förvissa sig om att stöd som lämnas i samband med artikel 2 i bilaga I till Europaparlamentets arbetsordning förs upp i det härför avsedda registret,
- l) för att undvika eventuella intressekonflikter, på förhand införskaffa berörda ledamöters tillstånd för kontrakt med eller anställning av ledamotsassistent och därefter uppges detta i registret.

Bilaga 4

Förfarande för utredning och behandling av klagomål

Steg 1: Ingivande av klagomål

1. Klagomål kan inges genom att man fyller i ett standardformulär på registrets webbplats. Detta formulär innehåller uppgifter om den registrerade som är föremål för klagomålet, den klagandes namn och kontaktuppgifter samt uppgifter om klagomålet, inbegripet, i princip, handlingar eller annat material som stöder klagomålet. Anonyma klagomål beaktas inte.
2. I klagomålet ska den klagande ange en eller flera bestämmelser i uppförandekoden som den klagande hävdar har överträtts. Klagomål som gäller uppgifter i registret behandlas som påståenden om överträdelse av punkt d i uppförandekoden⁽¹⁾.
3. Den klagande ska i princip bifoga styrkande handlingar och/eller annat material till stöd för klagomålet.

Steg 2: Beslut om huruvida klagomålet kan tas upp till prövning

4. Det gemensamma öppenhetsregistrets sekretariat ska
  - (a) undersöka om klagomålet är tillräckligt underbyggt genom handlingar, annat material eller personliga uttalanden; för att kunna godtas bör bevismaterial i princip hämtas antingen från den registrerade som är föremål för klagomålet eller från handlingar som tredje man utfärdar,
  - (b) på grundval av en sådan undersökning besluta om klagomålet kan tas upp till prövning,
  - (c) om det anser att klagomålet kan tas upp till prövning, registrera klagomålet och fastställa en tidsfrist (20 arbetsdagar) för beslut om huruvida klagomålet ska betraktas som motiverat.
5. Om det beslutas att klagomålet inte kan tas upp till prövning ska den klagande meddelas per brev med angivande av skälen till beslutet. Om det beslutas att klagomålet kan tas upp till prövning ska det utredas enligt förfarandet nedan.

Steg 3: Utredning

6. Efter att klagomålet har registrerats ska det gemensamma öppenhetsregistrets sekretariat skriftligen meddela den registrerade mot vilken klagomålet är riktat om klagomålet och dess innehåll och uppmana den registrerade att lägga fram förklaringar, argument eller andra uppgifter för svaromålet inom tio arbetsdagar.
7. Alla uppgifter som samlas in vid utredningen ska granskas av det gemensamma öppenhetsregistrets sekretariat.

⁽¹⁾ Enligt punkt d ska de som registrerat sig i sina förbindelser med EU:s institutioner, ledamöter, tjänstemän och övrig personal "svara för att all information de lämnar vid registreringen och senare inom ramen för sin verksamhet inom registrets användningsområde så vitt de kan bedöma är fullständig, aktuell och inte vilseledande".

Onsdagen den 11 maj 2011

8. Det gemensamma öppenhetsregistrets sekretariat kan besluta att höra den registrerade mot vilken klagomålet är riktat eller den klagande.

Steg 4: Beslut om klagomålet

9. Om klagomålet vid utredningen bedöms vara ogrundat ska det gemensamma öppenhetsregistrets sekretariat meddela båda parterna om detta beslut. Om klagomålet bedöms vara motiverat kan den registrerade tillfälligt avregistreras tills problemet är löst (se punkterna 11 - 14 nedan) eller bli föremål för åtgärder som kan sträcka sig från avregistrering på längre tid till strykning från registret och vid behov indragning av eventuella passerkort till Europaparlamentet (se steg 6 och 7 nedan).

Steg 5: Åtgärder som kan vidtas om uppförandekoden inte följs

10. Åtgärder som kan vidtas om uppförandekoden inte följs sträcker sig från tillfällig avregistrering till strykning från registret (se tabellen nedan).
11. Om det fastställs att uppgifter i registret är felaktiga eller ofullständiga ska den registrerade uppmanas att rätta till dessa uppgifter inom åtta veckor. Under denna period ska den registrerade vara avregistrerad. Eventuella passerkort till Europaparlamentet ska inte dras in under denna period.
12. Om den registrerade rättar till uppgifterna inom den frist på åtta veckor som anges i punkt 11, ska registreringen aktiveras på nytt. Om den registrerade inte rättar till problemet inom den frist på åtta veckor som anges i punkt 11, kan en åtgärd vidtas mot den registrerade.
13. Om den registrerade begär mer tid för att rätta till uppgifterna i enlighet med punkt 11 och lämnar tillräckliga skäl för denna begäran, kan avregistreringsperioden förlängas.
14. Om uppförandekoden inte följs av andra skäl ska den registrerade avregistreras i åtta veckor. Under denna tid ska Europaparlamentet och Europeiska kommissionen fatta ett slutligt beslut om eventuella åtgärder gentemot den registrerade.
15. Beslut om strykning från registret ska även innebära ett förbud mot framtida registrering av den registrerade för en tid av ett eller två år.

Steg 6: Beslut om åtgärd

16. Ett förslag till beslut om en åtgärd som ska vidtas ska utarbetas gemensamt av Europaparlamentets och Europeiska kommissionens behöriga avdelningar och översändas för slutligt beslut till dessa institutioners generalsekreterare. De ansvariga vice talmännen i Europaparlamentet respektive vice ordförandena i Europeiska kommissionens ska underlättas.
17. Det gemensamma öppenhetsregistrets sekretariat ska omedelbart meddela båda parterna (den klagande och den registrerade mot vilken klagomålet är riktat) om den beslutade åtgärden, och genomföra denna åtgärd.

Steg 7: Indragning (vid behov) av passerkort till Europaparlamentet

18. Om ett beslut om strykning från registret medför att (ett eller flera) passerkort till Europaparlamentet dras in, ska Europaparlamentets generalsekreterare vidarebefordra detta beslut till ansvarig kvestor, som ska uppmanas att godkänna en indragning av den enskildes eller organisationens passerkort.
19. Den registrerade ska uppmanas att lämna tillbaka alla eller några av sina passerkort inom 15 dagar.

Onsdagen den 11 maj 2011

Tabell över åtgärder som kan vidtas om uppförandekoden inte följs

	Typ av överträdelse	Åtgärd	Åtgärden nämns i registret	Passerkort till Europaparlamentet dras in
1	Oavsiktlig överträdelse som omedelbart rättas till	Skriftligt meddelande med bekräftelse av de faktiska omständigheterna och om hur uppgifterna har rättats till.	Nej	Nej
2	Avsiktlig överträdelse av uppförandekoden som kräver ändrat uppförande eller rättelse av registeruppgifter inom den fastställda tidsfristen	Tillfällig avregistrering i upp till sex månader eller till dess att de begärda åtgärderna vidtas inom den fastställda tidsfristen	Ja, under avregistreringen	Nej
3	Upprepade överträdelser av uppförandekoden — Oändrat uppförande — Uppgifterna rättas inte till inom den fastställda tidsfristen	Strykning från registret i ett år	Ja	Ja
4	Allvarlig avsiktlig överträdelse av uppförandekoden	Strykning från registret i två år	Ja	Ja

Tisdagen den 10 maj 2011

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Avtal om skydd och hållbar utveckling av Prespaparkområdet ***

P7_TA(2011)0191

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 maj 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet om skydd och hållbar utveckling av Prespaparkområdet (16581/2010 – C7-0007/2011 – 2010/0300(NLE))

(2012/C 377 E/30)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (16581/2010),
  - med beaktande av utkastet till avtal om skydd och hållbar utveckling av Prespaparkområdet (16581/2010),
  - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 192.1 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0007/2011),
  - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0078/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna, i Albanien och i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

Avtal om hamnstatsåtgärder för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske ***

P7_TA(2011)0192

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 maj 2011 om utkastet till rådets beslut om godkännande på Europeiska unionens vägnar av avtalet om hamnstatsåtgärder för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (05571/2011 – C7-0068/2011 – 2010/0389(NLE))

(2012/C 377 E/31)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

Tisdagen den 10 maj 2011

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05571/2011),
  - med beaktande av utkastet till avtal om hamnstatsåtgärder för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (05571/2011),
  - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 43.2 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0068/2011),
  - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet (A7-0142/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i anslutning till handelsavtal, regionala organisationer för fiskeförvaltning, fiskepartnerskapsavtal och unionens utvecklingspolitik, aktivt främja undertecknandet, ratificeringen och genomförandet av avtalet om hamnstatsåtgärder för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen, regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna samt generaldirektören för FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO).

Införande av brådskande autonoma handelsförmåner för Pakistan ***I

P7_TA(2011)0205

Europaparlamentets ändringar antagna den 10 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av brådskande autonoma handelsförmåner för Pakistan (KOM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))

(2012/C 377 E/32)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Förslaget ändrades enligt följande ⁽¹⁾:

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 1 Förslag till förordning Beaktanded 2a (nytt)

med beaktande av begäran av den 18 november 2010 om ett WTO-undantag för utökade autonoma handelsförmåner som Europeiska unionen beviljat Pakistan,

---

(1) Ärendet återförvisades till utskottet enligt artikel 57.2, andra stycket (A7-0069/2011).

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 2
Förslag till förordning
Skäl 1

(1) Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Pakistan bygger på det samarbetsavtal som trädde i kraft den 1 september 2004. Ett av huvudmålen i avtalet är skapa förutsättningar för och främja en ökning och utveckling av handeln mellan parterna.

(1) Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Pakistan bygger på det samarbetsavtal som trädde i kraft den 1 september 2004. Ett av huvudmålen i avtalet är skapa förutsättningar för och främja en ökning och utveckling av handeln mellan parterna. **Respekten för mänskliga rättigheter, däribland arbetstagarnas grundläggande rättigheter, och demokratiska principer är också en avgörande del av detta avtal.**

Ändringsförslag 3
Förslag till förordning
Skäl 3

(3) Det humanitära biståndet är naturligtvis huvudinstrumentet i liknande situationer, och unionen har sedan början av nödsituationen tagit initiativ på detta område.

(3) Det humanitära biståndet är naturligtvis huvudinstrumentet i liknande situationer, och unionen har sedan början av nödsituationen tagit initiativ på detta område **och utlovat Pakistan över 415 miljoner EUR i katastrofbistånd.**

Ändringsförslag 4
Förslag till förordning
Skäl 4

(4) Det kommer att vara viktigt att utnyttja alla tillgängliga medel för att stödja Pakistans återhämtning från denna nödsituation **och på vägen mot utveckling i framtiden.**

(4) Det kommer att vara viktigt att utnyttja alla tillgängliga medel för att stödja Pakistans återhämtning från denna nödsituation, **bland annat de särskilda handelsåtgärder som har föreslagits för att främja Pakistans export i syfte att bidra till landets framtida ekonomiska utveckling, och samtidigt garantera att konsekvens och samstämmighet bibehålls på alla nivåer i syfte att utforma en hållbar långsiktig strategi.**

Ändringsförslag 5
Förslag till förordning
Skäl 4a (nytt)

(4a) **Naturkatastrofens omfattning kräver omedelbara och omfattande insatser där hänsyn ska tas till den geostrategiska betydelsen av Pakistans partnerskap med unionen, främst p.g.a. Pakistans nyckelroll i kampen mot terrorism, samtidigt som insatserna ska bidra till den övergripande utvecklingen, säkerheten och stabiliteten i regionen.**

Ändringsförslag 6
Förslag till förordning
Skäl 4b (nytt)

(4b) **Effekterna av de autonoma handelsförmånerna bör kunna mätas konkret i form av nya arbetstillfällen, minskad fattigdom och en hållbar utveckling för Pakistans arbetstagare och fattiga.**

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 7
Förslag till förordning
Skäl 6

(6) Europeiska rådet underströk särskilt sitt fasta åtagande att exklusivt bevilja Pakistan ökat marknadstillträde till EU genom en omedelbar och tidsbegränsad sänkning av tullarna på de viktigaste importvarorna från Pakistan.

(6) Europeiska rådet underströk särskilt sitt fasta åtagande att exklusivt **och undantagsvis** bevilja Pakistan ökat marknadstillträde till unionen genom en omedelbar och tidsbegränsad sänkning av tullarna på de viktigaste importvarorna från Pakistan. **Efter att ha erhållit detta uppdrag föreslog kommissionen ett paket med 75 produktgrupper som är specifika för Pakistans främsta exportsektorer i de områden som drabbats hårdast av översvämningarna, och försäkrade att en ökning av Pakistans export till unionen på minst 100 miljoner EUR per år skulle ge ett verkligt, betydande och värdefullt stöd till regionen.**

Ändringsförslag 8
Förslag till förordning
Skäl 6a (nytt)

(6a) **Pakistans handel med unionen omfattar främst textil- och beklädnadsprodukter, som enligt kommissionen utgjorde 73,7 procent av Pakistans export till unionen 2009, men också etanol och läder. Det rör sig här om industriprodukter som är känsliga i vissa medlemsstater där sysselsättningen inom denna industrisektor redan har drabbats hårt av den globala nedgången och där branschen kämpar för att anpassa sig till en ny global handel.**

Ändringsförslag 9
Förslag till förordning
Skäl 6b (nytt)

(6b) **Textilsektorn är mycket viktig för den pakistanska ekonomin. Den uppgår till 8,5 procent av BNP och sysselsätter 38 procent av arbetskraften, varav cirka hälften är kvinnor.**

Ändringsförslag 10
Förslag till förordning
Skäl 7

(7) Det **är** därför lämpligt att utvidga de autonoma handelsförmånerna för Pakistan genom att under en begränsad tidsperiod tillfälligt upphäva alla tullar på vissa exportvaror för Pakistan. Sådana handelsförmåner **skulle inte** medföra **några större** negativa konsekvenser för unionens inhemska marknad och inte heller leda till några negativa effekter för de minst utvecklade WTO-medlemmarna.

(7) **På grund av den nöd som det pakistanska folket befinner sig i till följd av de förödande översvämningarna är** det därför lämpligt att utvidga de **undantagsvis beviljade** autonoma handelsförmånerna för Pakistan genom att under en begränsad tidsperiod tillfälligt upphäva alla tullar på vissa exportvaror för Pakistan. Sådana handelsförmåner **bör bara** medföra **begränsade** negativa konsekvenser för unionens inhemska marknad och **bör** inte heller leda till några negativa effekter för de minst utvecklade WTO-medlemmarna.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 11
Förslag till förordning
Skäl 7a (nytt)

(7a) Dessa åtgärder föreslås som en del av ett undantagspaket som har utformats till följd av den specifika situationen i Pakistan. Åtgärderna ska inte utgöra något prejudikat för unionens handelspolitik gentemot andra länder.

Ändringsförslag 12
Förslag till förordning
Skäl 8a (nytt)

(8a) Beviljandet av autonoma handelsförmåner är knutet till respekten för de grundläggande principerna om demokrati och mänskliga rättigheter.

Ändringsförslag 13
Förslag till förordning
Skäl 9

(9) Rätten att omfattas av autonoma handelsförmåner är beroende av att Pakistan följer gällande bestämmelser om varors ursprung och de därmed sammanhängande förfarandena samt medverkar i ett effektivt administrativt samarbete med unionen i syfte att förhindra alla former av bedrägeri. Allvarliga och systematiska brott mot villkoren för rätt till förmånsbehandling, bedrägeri eller bristande administrativt samarbete vid kontroll av varors ursprung bör utgöra skäl att tillfälligt upphäva förmånerna. Kommissionen bör för detta ändamål tillåtas att vid behov anta sådana tillfälliga åtgärder.

(9) Rätten att omfattas av **undantagsvis beviljade** autonoma handelsförmåner är beroende av att Pakistan följer gällande bestämmelser om varors ursprung och de därmed sammanhängande förfarandena samt medverkar i ett effektivt administrativt samarbete med unionen i syfte att förhindra alla former av bedrägeri. Allvarliga och systematiska brott mot villkoren för rätt till förmånsbehandling, bedrägeri eller bristande administrativt samarbete vid kontroll av varors ursprung **eller kraftigt försämrad respekt för de grundläggande principerna om demokrati och mänskliga rättigheter i Pakistan, däribland arbetstagarnas grundläggande rättigheter**, bör utgöra skäl att tillfälligt upphäva förmånerna. Kommissionen bör för detta ändamål tillåtas att vid behov anta sådana tillfälliga åtgärder.

Ändringsförslag 14
Förslag till förordning
Skäl 10a (nytt)

(10a) Dessa förmåner beviljas under förutsättning att Pakistan från och med det datum då denna förordning träder i kraft avstår från att bibehålla, införa eller höja tullar eller avgifter med motsvarande verkan eller andra restriktioner för eller förbud mot export eller försäljning för export av sådana material som i huvudsak används för tillverkning av någon av de produkter som omfattas av denna förordning och som är avsedda för export till unionen.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 15
Förslag till förordning
Skäl 10b (nytt)

(10b) *Det är nödvändigt att föreskriva att tullar enligt Gemensamma tulltaxan kan återinföras om en produkt orsakar eller riskerar att orsaka allvarliga svårigheter för en producent inom unionen som enligt kommissionens bedömning producerar en likadan eller direkt konkurrerande produkt.*

Ändringsförslag 16
Förslag till förordning
Skäl 10c (nytt)

(10c) *För att så långt i förväg som möjligt kunna garantera en effektiv övervakning av tendenserna för import av sådana produkter som omfattas av förordningen är det nödvändigt att införa tullövervakning av import som omfattas av denna förordning. Denna övervakning ska ligga till grund för en kvartalsvis rapportering om tillämpningen och genomförandet av förordningen.*

Ändringsförslag 17
Förslag till förordning
Skäl 10d (nytt)

(10d) *De autonoma handelsförmåner som Pakistan beviljas bör bli föremål för en årlig konsekvensanalys av kommissionen. Analysen ska läggas fram inför parlamentet och rådet så att justeringar kan göras på basis av den verkliga importvolymen och eventuella konsekvenser för de sektorer som särskilt berörs av denna förordning.*

Ändringsförslag 18
Förslag till förordning
Skäl 12

(12) Med hänsyn till det brådskande läget i Pakistan bör förordningen tillämpas **från och med den 1 januari 2011, under förutsättning att** WTO har godkänt unionens begäran om undantag från sina förpliktelser enligt artiklarna I och XIII i Gattavtalet.

(12) Med hänsyn till det brådskande läget i Pakistan bör förordningen tillämpas **så snart som** WTO har godkänt unionens begäran om undantag från sina förpliktelser enligt artiklarna I och XIII i Gattavtalet.

Ändringsförslag 19
Förslag till förordning
Skäl 13

(13) För att säkerställa en omedelbar och långsiktig inverkan på den ekonomiska återhämtningen i Pakistan efter översvämningarna bör handelsförmånerna tidsbegränsas till **och med den 31 december 2013**.

(13) För att säkerställa en omedelbar och långsiktig inverkan på den ekonomiska återhämtningen i Pakistan efter översvämningarna bör handelsförmånerna tidsbegränsas till **ett år från och med åtgärdernas ikraftträdande**.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 20
Förslag till förordning
Skäl 14

(14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning avseende tillfälligt upphävande samt övervaknings- och skyddsåtgärder bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Ändringsförslag 21
Förslag till förordning
Skäl 15

(15) Ändringar av Kombinerade nomenklaturen bör inte medföra några större ändringar i sak beträffande de autonoma handelsförmånerna. Kommissionen bör därför bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att göra de ändringar och tekniska anpassningar som behövs i förteckningen över de varor för vilka de autonoma handelsförmånerna gäller.

(15) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av övervakningsåtgärder och provisoriska skyddsåtgärder så att hänsyn tas till effekterna av dessa åtgärder och deras logiska placering i tiden i förhållande till antagandet av slutgiltiga skyddsåtgärder. Samma gäller för upphävande av förmåner när villkoren för rätt till handelsförmåner inte uppfylls, eftersom kommissionen därvidlag bara agerar på faktiska bevis och inte behöver använda politisk finkänslighet.

Ändringsförslag 22
Förslag till förordning
Skäl 15a (nytt)

(15a) För att göra de tekniska anpassningar som behövs i förteckningen över de varor för vilka de autonoma handelsförmånerna gäller och för att införa tullkvoter för sådan import som omfattas av denna förordning och vars volymer överstiger vissa nivåer, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att ändra bilaga I och bilaga II så att de återspeglar förändringarna i den kombinerade nomenklaturen och för att införa nya tullkvoter. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför tillbörliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.

Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar kontinuerligt översänds till Europaparlamentet och rådet på lämpligt sätt.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 23

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 1 – led ca (nytt)

- (ca) Att Pakistan avstår från att bibehålla, införa eller höja tullar eller avgifter med motsvarande verkan eller andra restriktioner för eller förbud mot export eller försäljning för export av sådana material som i huvudsak används för tillverkning av någon av de produkter som omfattas av denna förordning och som är avsedda för export till unionen.

Ändringsförslag 24

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 1 – led cb (nytt)

- cb) Efterlevnaden av artikel XI i Gatt 1994 och dess tolkningsmeddelanden. Detta innebär att Pakistan måste avstå från att anta eller bibehålla några förbud mot eller restriktioner för export eller försäljning för export av sådana material som i första hand används för tillverkning av någon av de produkter som omfattas av bilaga I och II.

Ändringsförslag 25

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 1 – led cc (nytt)

- cc) Att Pakistan avstår från att införa nya tullar eller avgifter med motsvarande verkan och nya kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan för import med ursprung i EU eller från att höja befintliga tull- eller avgiftsnivåer eller från att införa andra restriktioner.

Ändringsförslag 26

Förslag till förordning

Artikel 2 – punkt 1a (ny)

- 1a. Utan att det påverkar villkoren i punkt 1 bör rätten att ta del av de förmånsordningar som införs genom artikel 1 beviljas på villkor att Pakistan respekterar de mänskliga rättigheterna, däribland arbetstagarnas grundläggande rättigheter, och de grundläggande demokratiska principerna.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Om Pakistan vidtar åtgärder som inskränker de mänskliga rättigheterna, arbetstagarnas rättigheter, jämställdheten mellan kvinnor och män eller religiösa rättigheter, eller om landet ger stöd åt eller hjälper en terroristorganisation av något slag, ska kommissionen omedelbart föreslå att denna förordning upphävs.

Ändringsförslag 27
Förslag till förordning
Artikel 3a (ny)

Artikel 3a

Skyndsamt införande av tullkvoter

1. Om importen av en produkt som omfattas av bilaga I och som har sitt ursprung i Pakistan ökar volymmässigt med 20 procent eller mer jämfört med samma period 2010, ska kommissionen ha befogenhet att införa en tullkvot för import av denna produkt och omedelbart ändra bilaga I och bilaga II genom en delegerad akt. Det förfarande som föreskrivs i artikel 7a ska tillämpas på delegerade akter som antas enligt denna artikel.
2. De uppgifter som tillhandahålls via den tullövervakning som avses i artikel 9b ska ligga till grund för införandet av den tullkvot som avses i denna artikel.
3. Denna tullkvot ska vara utformad som en tullfri kvot som begränsas till importnivån för produkten i fråga jämfört med samma period 2010 plus 20 procent. När den delegerade akten trätt i kraft, ska import som överstiger tullkvoten åläggas tullsatsen för mest gynnad nation eller annan tillämplig tullsats.

Ändringsförslag 28
Förslag till förordning
Artikel 4

Artikel 4

Ändring av bilagorna

Kommissionen **får** anta delegerade akter i enlighet med artikel 5 i syfte att ändra bilagorna för att införa **nödvändiga ändringar och** tekniska anpassningar efter ändringar av KN-nummer och Taric-nummer.

Artikel 4

Tekniska anpassningar i bilagorna

Kommissionen **ska bemyndigas att** anta delegerade akter i enlighet med artikel 5 i syfte att ändra bilagorna för att införa tekniska anpassningar **som blivit nödvändiga** efter ändringar av **både** KN-nummer och Taric-nummer.

Under alla omständigheter får de befogenheter som delegeras till kommissionen enligt första stycket inte omfatta möjligheten att tillföra ytterligare produkter som inte redan står upptagna i förteckningarna i bilaga I och II till denna förordning.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 29**Förslag till förordning
Artikel 5****Artikel 5**

Utövande av delegering

1. Kommissionen ska bemyndigas att anta de delegerade akter som avses i **artikel 4 på obestämd tid**.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. **Kommissionens befogenheter att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i artiklarna 6 och 7.**

Artikel 5

Utövande av delegering

1. Kommissionen ska bemyndigas att anta de delegerade akter som avses i **artiklarna 3a och 4 enligt de villkor som fastställs i denna artikel**.

2. **Kommissionen ska bemyndigas att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 3a och 4 under förordningens giltighetstid.**

3. **Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 3a och 4. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Beslutet ska inte påverka giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.**

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

5. **En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 4 ska endast träda i kraft om ingen invändning har gjorts av vare sig Europaparlamentet eller rådet inom två månader från det att denna akt delgivits Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, innan denna frist har löpt ut, har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Fristen kan förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.**

Om detta ändringsförslag antas, ska artiklarna 6 och 7 utgå.

Ändringsförslag 30**Förslag till förordning
Artikel 7a (ny)****Artikel 7a****Skyndsamt förfarande**

1. **Delegerade akter som antagits enligt det skyndsamma förfarandet ska träda i kraft utan dröjsmål och tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Akten ska delges Europaparlamentet och rådet, tillsammans med en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.**

2. **Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt enligt det förfarande som avses i artikel 5. I sådant fall ska kommissionen utan dröjsmål upphäva akten så snart Europaparlamentet eller rådet meddelat sitt beslut att invända mot akten.**

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 31

Förslag till förordning
Artikel 8

Artikel 8

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av tullkodexkommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt ska **artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG** tillämpas. **Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.**

Artikel 8

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av tullkodexkommittén. **Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.**

1a. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

2. När det hänvisas till denna punkt, ska **artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011** tillämpas.

Ändringsförslag 32

Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 2

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det förfarande som avses i **artikel 8**.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det **rådgivande** förfarande som avses i **artikel 8.1a**.

Ändringsförslag 33

Förslag till förordning
Artikel 9a (ny)

Artikel 9a

Skyddsåtgärder

1. Om en produkt som anges i bilaga I eller II och som har sitt ursprung i Pakistan importeras på villkor som orsakar eller riskerar att orsaka allvarliga svårigheter för en producent i unionen som framställer liknande eller direkt konkurrerande produkter kan tullarna enligt Gemensamma tulltaxan när som helst återinföras för denna produkt (nedan kallat skyddsåtgärder).

2. På begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en förening som inte är en juridisk person som agerar för unionsindustrins räkning, eller på eget initiativ ska kommissionen fatta ett formellt beslut att inleda en undersökning inom en månad. Om kommissionen beslutar att inleda en sådan undersökning, ska kommissionen offentliggöra sitt beslut i ett tillkännagivande i Europeiska unionens officiella tidning. Tillkännagivandet ska innehålla en sammanfattning av den erhållna informationen och upplysa om att all relevant information ska skickas till kommissionen. I tillkännagivandet ska dessutom den tidsfrist anges inom vilken berörda parter kan yttra sig skriftligen. Tidsfristen får inte överstiga en månad från och med den dag då tillkännagivandet offentliggjordes.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

3. Kommissionen ska samla in all den information som kommissionen anser nödvändig och får kontrollera uppgifterna med Pakistan eller annan relevant källa. Kommissionen får biträdas av tjänstemän från den medlemsstat inom vars territorium kontroller kan komma att utföras, om medlemsstaten begär detta.

4. Vid undersökningen av om det föreligger allvarliga svårigheter ska kommissionen, i den mån uppgifter finns tillgängliga, bland annat beakta följande faktorer avseende unionsproducenterna:

- marknadsandel,
- produktion,
- lager,
- produktionskapacitet,
- kapacitetsutnyttjande,
- sysselsättning,
- import,
- priser.

5. Undersökningen ska avslutas snarast möjligt, dock senast fyra månader efter det att tillkännagivandet enligt punkt 2 offentliggjorts. I undantagsfall får kommissionen förlänga denna period med ytterligare högst en månad.

6. I kritiska situationer då en fördröjning skulle kunna orsaka sådan skada som kan vara svår att avhjälpa, får kommissionen anta tillfälliga skyddsåtgärder med hjälp av genomförandeakter, efter att en preliminär bedömning gjorts på grundval av de faktorer som anges i punkt 4 för att fastställa att det finns tillräckliga bevis för att importen av en produkt som omfattas av denna förordning har ökat som ett resultat av att tullavgifterna upphävts i enlighet med denna förordning, och att denna import orsakar eller hotar att orsaka allvarliga svårigheter för unionens industri. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 8.1a. De tillfälliga åtgärderna ska inte gälla längre än 200 dagar.

7. Kommissionen ska besluta huruvida den ska införa ett slutgiltigt skydd i enlighet med det prövningsförfarande som avses i artikel 8.2.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 34
Förslag till förordning
Artikel 9b (ny)

Artikel 9b

Övervakningsåtgärder

1. Om trenden för importen av en av de produkter som anges i bilaga I och som har sitt ursprung i Pakistan är sådan att den kan leda till en av de situationer som anges i artikel 9a.1, får kommissionen besluta att importen av denna produkt ska förhandsövervakas av unionen.
2. Övervakningsåtgärder ska antas av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 8.1a.
3. Övervakningsåtgärder ska gälla under en begränsad tid. Om inget annat anges, ska de upphöra att gälla vid utgången av den andra sexmånadersperioden.
4. Denna övervakning ska ge uppdaterade och aktuella uppgifter om importens volym och värde. Dessa uppgifter ska omedelbart göras tillgängliga för medlemsstaterna, Europaparlamentet och de ekonomiska aktörerna.

Ändringsförslag 35
Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 2

2. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2011, under förutsättning att tullförmånerna i denna förordning godkänns genom ett undantag beviljat av WTO. Om WTO beviljar ett sådant undantag efter den 1 januari 2011, ska den tillämpas från detta senare datum då undantaget träder i kraft.

2. Denna förordning är giltig under förutsättning att tullförmånerna i den godkänns genom ett undantag beviljat av WTO och därför ska den tillämpas från det datum då undantaget träder i kraft.

Ändringsförslag 36
Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 3

3. Kommissionen ska offentliggöra ett tillkännagivande i Europeiska unionens officiella tidning för att informera aktörerna om det datum då undantaget beviljas av WTO. Om detta datum infaller efter den 1 januari 2011, ska det angivna datumet vara den dag från och med vilken tullförmånerna ska tillämpas i enlighet med punkt 2 andra meningen.

3. Kommissionen ska offentliggöra ett tillkännagivande i Europeiska unionens officiella tidning för att informera aktörerna om det datum då undantaget beviljas av WTO.

Tisdagen den 10 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Ändringsförslag 38**Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 4**

4. Denna förordning ska tillämpas **till och med den 31 december 2013**.

4. Denna förordning ska tillämpas **under 12 månader efter ikraftträdandet. Före det datumet ska kommissionen överlämna en rapport om bedömningen av förordningens konsekvenser till Europaparlamentet och rådet. På grundval av ett nytt lagstiftningsförslag från kommissionen ska Europaparlamentet och rådet besluta om tillämpningen av denna förordning ska förlängas med ännu ett år.**

**Ändringsförslag 39/rev
Förslag till förordning
Bilaga I**

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

KN-nr	Beskrivning
5208 39 00	ANDRA FÄRGADE VÄVNADER AV BOMULL, INNEHÅLLANDE MINST 85 VIKT-PROCENT BOMULL
5209 39 00	ANDRA FÄRGADE VÄVNADER AV BOMULL, INNEHÅLLANDE MINST 85 VIKT-PROCENT BOMULL, VÄGANDE MER ÄN 200 G/M ²
6115 95 00	STRUMPBYXOR, TRIKÅER, STRUMPOR, SOCKOR O.D., OCH SKODON UTAN PÅSATT SULA, AV BOMULL, AV TRIKÅ (UTOM STRUMPOR O.D. FÖR GRADERAD KOMPRESSION, STRUMPBYXOR OCH TRIKÅER, LÅNGA STRUMPOR ELLER KNÄSTRUMPOR FÖR KVINNOR, MED ENKELGARN SOM HAR EN LÄNGDVIKT AV MINDRE ÄN 67 DECITEX
6204 62 31	LÅNGBYXOR OCH KNÄBYXOR AV BOMULL OCH DENIM FÖR KVINNOR ELLER FLICKOR (ANDRA ÄN ARBETS- OCH SKYDDSKLÄDER)
6211 42 90	KLÄDER FÖR KVINNOR ELLER FLICKOR, AV BOMULL
6302 60 00	TOALETTHANDDUKAR OCH KÖKSHANDDUKAR, AV HANDDUKSFROTTÉ O.D. FROTTÉVÄVNADER, AV BOMULL
6302 91 00	TOALETTHANDDUKAR OCH KÖKSHANDDUKAR, AV BOMULL, ANDRA ÄN AV HANDDUKSFROTTÉ O.D. FROTTÉVÄVNADER

Tisdagen den 10 maj 2011

PARLAMENTETS ÄNDRINGAR

KN-nr	Beskrivning
utgår	utgår
utgår	utgår
utgår	utgår
utgår	utgår
utgår	utgår
utgår	utgår
utgår	utgår

Ändringsförslag 40
Förslag till förordning
Bilaga II

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Löpnummer	Kn-nr	Beskrivning	2011	2012	2013
09.2401	2207 10 00	ODENATURERAD ETYLALKOHOL, MED ALKOHOLHALT AV MINST 80 VOLYM-PROCENT	100 000 TON	100 000 TON	100 000 TON

PARLAMENTETS ÄNDRINGAR

Löpnummer	Kn-nr	Beskrivning	2011	2012
09.2401	2207 10 00	ODENATURERAD ETYLALKOHOL, MED ALKOHOLHALT AV MINST 80 VOLYM-PROCENT	80 000 TON	80 000 TON
	5208 39 00	ANDRA FÄRGADE VÄVNADER AV BOMULL, INNEHÅLLANDE MINST 85 VIKTPROCENT BOMULL	1 685 TON	1 685 TON
	5209 39 00	ANDRA FÄRGADE VÄVNADER AV BOMULL, INNEHÅLLANDE MINST 85 VIKTPROCENT BOMULL, VÄGANDE MER ÄN 200 G/M²	3 002 TON	3 002 TON
	6115 95 00	STRUMPBYXOR, TRIKÅER, STRUMPOR, SOCKOR O.D., OCH SKODON UTAN PÅSATT SULA, AV BOMULL, AV TRIKÅ (UTOM STRUMPOR O.D. FÖR GRADERAD KOMPRESSION, STRUMPBYXOR OCH TRIKÅER, LÅNGA STRUMPOR ELLER KNÄSTRUMPOR FÖR KVINNOR, MED ENKELGARN SOM HAR EN LÄNGDVIKT AV MINDRE ÄN 67 DECITEX)	9 052 TON	9 052 TON
	6204 62 31	LÅNGBYXOR OCH KNÄBYXOR AV BOMULL OCH DENIM FÖR KVINNOR ELLER FLICKOR (ANDRA ÄN ARBETS- OCH SKYDDSKLÄDER)	7 571 TON	7 571 TON
	6211 42 90	KLÄDER FÖR KVINNOR ELLER FLICKOR, AV BOMULL	386 TON	386 TON
	6302 60 00	TOALETTHANDDUKAR OCH KÖKSHANDDUKAR, AV HANDDUKSFROTTÉ O.D. FROTTÉVÄVNADER, AV BOMULL	41 905 TON	41 905 TON
	6302 91 00	TOALETTHANDDUKAR OCH KÖKSHANDDUKAR, AV BOMULL, ANDRA ÄN AV HANDDUKSFROTTÉ O.D. FROTTÉVÄVNADER	9 997 TON	9 997 TON

Tisdagen den 10 maj 2011

Övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer ***I

P7_TA(2011)0206

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer (KOM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD))

(2012/C 377 E/33)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0344),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0172/2010),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0148/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0197

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 10 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer

[Ändring 1 såvida inget annat anges]

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

Tisdagen den 10 maj 2011

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sedan Lissabonfördraget trätt i kraft ingår utländska direktinvesteringar i förteckningen över områden som omfattas av den gemensamma handelspolitiken. Enligt artikel 3.1 e i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat fördraget) har unionen exklusiv befogenhet när det gäller den gemensamma handelspolitiken. Endast unionen får därför lagstifta och anta rättsligt bindande akter på det området. Medlemsstaterna får göra detta endast efter bemyndigande från unionen enligt artikel 2.1 i fördraget.
- (2) I tredje delen avdelning IV kapitel 4 i fördraget fastställs dessutom gemensamma regler för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer, inbegripet kapitalrörelser som gäller investeringar. De reglerna kan påverkas av internationella avtal om utländska investeringar som ingåtts av medlemsstaterna.
- (3) När Lissabonfördraget trädde i kraft fortsatte medlemsstaterna att tillämpa ett stort antal bilaterala avtal om investeringar med tredjeländer. Fördraget innehåller inte några uttryckliga övergångsbestämmelser för sådana avtal som nu har blivit unionens exklusiva befogenhet. Vissa av de avtalen kan dessutom innehålla bestämmelser som påverkar de gemensamma reglerna för kapitalrörelser enligt tredje delen avdelning IV kapitel 4 i fördraget.
- (4) Även om bilaterala avtal förblir bindande för medlemsstaterna enligt folkrätten och successivt kommer att ersättas av nya unionsavtal på samma område kräver villkoren för deras fortsatta existens och inbördes förhållande med unionens investeringspolitik, i synnerhet den gemensamma handelspolitiken, att de förvaltas korrekt. Detta förhållande kommer att utvecklas i takt med att unionen utövar sin befogenhet **på området för den gemensamma investeringspolitiken, vars främsta syfte är att skapa bästa möjliga investeringskyddssystem för alla EU-investerare utan åtskillnad och samma investeringsvillkor på tredjelandsmarknader. Eftersom den nya investeringspolitiken kommer att utformas med hänsyn till att medlemsstaternas bilaterala investeringsavtal fortsatt är giltiga under en övergångsperiod, bör den erkänna de rättigheter som tillkommer investerare, vars investeringar omfattas av dessa avtal och garantera dessa investerare rättssäkerhet.**
- (5) Bilaterala avtal som specificerar och garanterar investeringsvillkoren bör fortsätta att tillämpas i EU-investerarnas intresse och med hänsyn till deras investeringar i tredjeländer och de medlemsstater som är hemvist åt utländska investerare och investeringar. **Kommissionen bör vidta nödvändiga åtgärder för att stegvis ersätta medlemsstaternas alla befintliga bilaterala investeringsavtal med nya EU-övergripande avtal. [Ändring 6]**
- (6) I denna förordning fastställs de villkor enligt vilka medlemsstaterna bör bemyndigas att fortsätta tillämpa eller bemyndigas att ingå internationella investeringsavtal.
- (7) I denna förordning fastställs de villkor enligt vilka medlemsstaterna bör bemyndigas att **fortsätta tillämpa**, ändra eller ingå internationella investeringsavtal.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 maj 2011.

Tisdagen den 10 maj 2011

- (8) Eftersom bemyndigandet att fortsätta tillämpa, ändra eller ingå avtal, som omfattas av denna förordning, ges inom ett område som omfattas av unionens exklusiva befogenhet bör det betraktas som en **övergångsåtgärd**. Bemyndigandet ges utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget när det gäller medlemsstaternas underlåtenhet att fullgöra skyldigheter enligt fördragen, utom sådana skyldigheter som avser oförenligheter som beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna.
-
- (9) Kommissionen bör ■ återkalla bemyndigandet **om ett avtal med ett tredjeland**, om ett **av kommissionen framförhandlat unionsavtal om investeringar med samma tredjeland redan har ratificerats. Kommissionen kan återkalla bemyndigandet om ett avtal om det står i strid med unionslagstiftningen, förutom oförenligheter som beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna när det gäller utländska direktinvesteringar, eller om det utgör ett allvarligt hinder för ingåendet av framtida investeringsavtal mellan unionen och med det berörda tredjelandet**. Slutligen bör bemyndigandet också kunna återkallas om rådet inte fattar ett beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om investering inom ett år från det att kommissionen har lämnat en rekommendation enligt artikel 218.3 i fördraget.
-
- (10) Senast **tio år** efter denna förordnings ikraftträdande bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av ■ denna förordning. ■ Bilateral avtal som medlemsstaterna har ingått med tredjeländer förblir bindande för parterna i enlighet med allmän folkrätt såvida de inte ersätts med ett unionsavtal om investeringar eller sägs upp på annat sätt.
- (11) Avtal som bemyndigas enligt denna förordning eller bemyndigande att inleda förhandlingar för att ■ ingå ett nytt bilateralt avtal med ett tredjeland bör inte i något fall utgöra ett **allvarligt hinder för ingåendet av framtida investeringsavtal mellan unionen och det berörda tredjelandet**.
- (12) Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör se till att all information som anges som konfidentiell behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.
- (13) Investeringsavtal mellan medlemsstater omfattas inte av denna förordning.
- (14) Det är nödvändigt att fastställa regler för att säkerställa att de avtal som fortsätter att tillämpas enligt denna förordning förblir operationella, inbegripet i fråga om tvistlösning, samtidigt som unionens exklusiva befogenhet respekteras.
- (15) **För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾.**

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Tisdagen den 10 maj 2011

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Tillämpningsområde

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom denna förordning fastställs de villkor, bestämmelser och förfarande enligt vilka medlemsstaterna ska bemyndigas att fortsätta tillämpa, ändra eller ingå bilaterala investeringsavtal med tredjeländer.

KAPITEL II

Bemyndigande att fortsätta tillämpa gällande avtal

Artikel 2

Anmälan till kommissionen

Inom trettio dagar från denna förordnings ikraftträdande ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla alla bilaterala investeringsavtal med tredjeländer som ingåtts **och/eller undertecknats** före denna förordnings ikraftträdande, och som de antingen önskar fortsätta att tillämpa eller fortsätta tillåta enligt detta kapitel. Anmälan ska innehålla en kopia av de bilaterala avtalen. **Medlemsstaterna ska också till kommissionen anmäla framtida ändringar av dessa avtals ställning.**

Artikel 3

Bemyndigande att fortsätta tillämpa gällande avtal

Trots unionens befogenheter när det gäller investering och utan att medlemsstaternas övriga skyldigheter enligt unionslagstiftningen påverkas får medlemsstaterna enligt artikel 2.1 i fördraget fortsätta att tillämpa de bilaterala investeringsavtal som har anmälts enligt artikel 2 i den här förordningen.

Artikel 4

Offentliggörande

1. Var tolfte månad ska kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en förteckning över de avtal som har anmälts enligt artikel 2 eller artikel 11.7.
2. Det första offentliggörandet av den förteckning över avtal som avses i punkt 1 ska göras senast tre månader efter tidsfristen för anmälningarna enligt artikel 2.

Artikel 5

Översyn

1. Kommissionen **får** se över de avtal som har anmälts enligt artikel 2 och vid denna översyn **■** bedöma huruvida avtalen

- a) står i strid med unionslagstiftningen, förutom oförenligheter som beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna **när det gäller utländska direktinvesteringar**, eller

■

- b) utgör ett **allvarligt** hinder för **ingåendet av framtida investeringsavtal mellan unionen och tredjeländer.**

■

Tisdagen den 10 maj 2011

2. Senast **tio år** efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen lämna en rapport ¶ till Europaparlamentet och rådet **om hur översynen av befintliga bilaterala investeringsavtal med tredjeländer fortskrider.**

¶

Artikel 6

Återkallande av bemyndigande

1. **Det bemyndigande som avses i artikel 3 ska återkallas om unionen redan har ratificerat ett av kommissionen framförhandlat unionsavtal om investeringar med samma tredjeland.**

Det bemyndigande som avses i artikel 3 får återkallas om

a) ett avtal står i strid med unionslagstiftningen, förutom oförenligheter som beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna **när det gäller utländska direktinvesteringar**, eller

¶

b) ett avtal utgör ett **allvarligt** hinder för **ingåendet av framtida investeringsavtal mellan unionen och det berörda tredjelandet**, eller

c) rådet inte har fattat ett beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om ett avtal som, helt eller delvis, överlappar ett avtal som anmälts enligt artikel 2 inom ett år från det att kommissionen har lämnat en rekommendation enligt artikel 218.3 i fördraget.

2. Om kommissionen anser att det finns skäl att återkalla det bemyndigande som ges enligt artikel 3 ska den lämna ett motiverat yttrande till den berörda medlemsstaten ¶. Det ska hållas samråd mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten. **Dessa samråd kan omfatta en möjlighet för medlemsstaterna att omförhandla avtalet med det berörda tredjelandet inom en överenskommen tidsperiod.**

3. Om de samråd som avses i punkt 2 inte löser problemet **inom den överenskomna tidsperioden** får kommissionen återkalla bemyndigandet för avtalet i fråga **eller, om detta är lämpligt, lägga fram en rekommendation för rådet om att bemyndiga förhandlingar om ett unionsavtal om investeringar i enlighet med artikel 207.3 i fördraget.** Kommissionen ska fatta ett beslut om återkallandet av bemyndigandet i enlighet med förfarandet i artikel 15.2. Beslutet ska innehålla ett krav på att medlemsstaten vidtar lämpliga åtgärder och om så behövs säger upp avtalet i fråga.

4. Om ett bemyndigande återkallas ska kommissionen avföra avtalet från den förteckning som avses i artikel 4.

KAPITEL III

Bemyndigande att ändra eller ingå avtal

Artikel 7

Bemyndigande att ändra eller ingå avtal

Med förbehåll för villkoren i artiklarna 8–12 ska en medlemsstat ha rätt att inleda förhandlingar för att ändra ett befintligt **bilateralt investeringsavtal med ett tredjeland** eller ingå ett nytt avtal om investering med ett tredjeland.

Artikel 8

Anmälan till kommissionen

1. En medlemsstat som avser att inleda förhandlingar i syfte att ändra ett befintligt **bilateralt investeringsavtal med ett tredjeland** eller ingå ett nytt avtal om investering med ett tredjeland ska anmäla detta skriftligen till kommissionen.

Tisdagen den 10 maj 2011

2. Anmälan ska innehålla relevant dokumentation och uppgifter om vilka bestämmelser som kommer att tas upp vid förhandlingarna, syftet med förhandlingarna samt all annan relevant information. Om det rör sig om ändring av ett befintligt avtal ska anmälan innehålla uppgifter om vilka bestämmelser som kommer att omförhandlas.
3. Kommissionen ska göra anmälan och, på begäran, den åtföljande dokumentationen tillgänglig för medlemsstaterna med förbehåll för de krav på konfidentialitet som ställs i artikel 14.
4. **Om en medlemsstat avser att ingå ett nytt investeringsavtal med ett tredjeland, ska kommissionen inom 30 dagar samråda med de övriga medlemsstaterna för att fastställa om ett unionsavtal skulle tillföra ett mervärde.**
5. Den anmälan som avses i punkt 1 ska översändas minst **tre kalendermånader** innan de formella förhandlingarna inleds med det berörda tredjelandet.
6. Om den information som medlemsstaten lämnat in är otillräcklig för att bemyndiga inledandet av formella förhandlingar enligt artikel 9 får kommissionen begära ytterligare information.

Artikel 9

Bemyndigande att inleda formella förhandlingar

1. Kommissionen ska ge sitt bemyndigande till att inleda formella förhandlingar såvida den inte anser att detta skulle
  - a) stå i strid med unionslagstiftningen, utom de oförenligheter som beror på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna **när det gäller utländska direktinvesteringar**, eller
  - b) motverkar syftena med de förhandlingar som pågår mellan unionen och det berörda tredjelandet, eller
  - c) **inte är i linje med unionens investeringspolitik, eller**
  - d) utgör ett **allvarligt** hinder för **ingåendet av framtida investeringsavtal med det berörda tredjelandet**.
2. Som en del av det bemyndigande som avses i punkt 1 får kommissionen begära att medlemsstaten inför särskilda klausuler i förhandlingarna.
3. Beslut om det bemyndigande som avses i punkt 1 ska fattas i enlighet med förfarandet i artikel 15.2. Kommissionen ska fatta sitt beslut inom 90 dagar från mottagandet av den anmälan som avses i artikel 8. Om det krävs ytterligare information för att fatta ett beslut ska de 90 dagarna börja löpa från mottagandet av den informationen.
4. **Om en enkel majoritet av medlemsstaterna enligt artikel 8.4 anmäler sitt intresse av att ingå ett unionsavtal om investeringar med det berörda tredjelandet, får kommissionen återkalla bemyndigandet och i stället föreslå rådet ett förhandlingsmandat i enlighet med artikel 207.3 i fördraget. Kommissionen ska omedelbart och fullständigt informera Europaparlamentet i alla skeden av förfarandet.**

Kommissionen ska när den fattar sitt beslut beakta de geografiska prioriteringarna för unionens investeringsstrategi och kommissionens förmåga att förhandla fram ett nytt unionsavtal med det berörda tredjelandet.

Tisdagen den 10 maj 2011

Artikel 10

Kommissionens deltagande i förhandlingarna

Kommissionen ska hållas underrättad om framsteg och resultat under de olika skedena av förhandlingarna och får begära att delta i förhandlingarna om investering mellan medlemsstaten och tredjelandet. **Kommissionen får delta i förhandlingarna mellan medlemsstaten och tredjelandet som observatör när det gäller unionens exklusiva befogenheter.**

Artikel 11

Bemyndigande att underteckna och ingå ett avtal

1. Innan ett avtal undertecknas ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om utgången av förhandlingarna och översända avtalstexten till kommissionen.
2. Den anmälningsplikt som föreskrivs i punkt 1 ska inbegripa avtal som förhandlats fram före denna förordnings ikraftträdande, men som ännu inte ingåtts och därför inte omfattas av den anmälningsplikt som föreskrivs i artikel 2.
3. Efter mottagandet av denna anmälan ska kommissionen bedöma om det framförhandlade avtalet **inte strider mot de krav som anges i artikel 9.1 och 9.2 och som kommissionen har meddelat medlemsstaterna.**
4. Finner kommissionen att förhandlingarna har resulterat i ett avtal som inte uppfyller kraven i punkt 3 ska medlemsstaten inte bemyndigas att underteckna och ingå avtalet.
5. Finner kommissionen att förhandlingarna har resulterat i ett avtal som uppfyller kraven i punkt 3 ska medlemsstaten bemyndigas att underteckna och ingå avtalet.
6. Beslut enligt punkterna 4 och 5 ska fattas i enlighet med förfarandet i artikel 15.2. Kommissionen ska fatta sitt beslut inom **60 dagar** från mottagandet av de anmälningar som avses i punkterna 1 och 2. Om det krävs ytterligare information för att fatta beslutet ska de **60 dagarna** börja löpa från mottagandet av den informationen.
7. Om ett bemyndigande ges enligt punkt 5 ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om ingåendet och ikraftträdandet av avtalet.
8. **Om kommissionen beslutar att förhandla fram ett bilateralt investeringsavtal eller ett avtal om utländska direktinvesteringar med ett tredjeland, ska den vederbörligen underrätta alla medlemsstater om sin avsikt och om det nya avtalets räckvidd.**

Artikel 12

Översyn

1. Senast **tio år** efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta kapitel som ska se över behovet av fortsatt tillämpning av **denna förordning och något av dess kapitel.**
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska innehålla en översyn av de bemyndiganden som begärts och beviljats enligt **denna förordning.**

Tisdagen den 10 maj 2011

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 13

Medlemsstaternas uppträdande när det gäller avtal med ett tredjeland

1. För alla avtal som omfattas av denna förordning ska den berörda medlemsstaten utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om alla möten som kommer att äga rum enligt bestämmelserna i avtalet. Kommissionen ska tillhandahållas dagordningen och all relevant information som gör det möjligt att förstå de ämnen som ska diskuteras. Kommissionen får begära ytterligare information från den berörda medlemsstaten. Om ett ämne som ska diskuteras kan påverka genomförandet av unionens investeringspolitik, inbegripet i synnerhet den gemensamma handelspolitiken, kan kommissionen begära att den berörda medlemsstaten intar en särskild ståndpunkt.

2. För alla avtal som omfattas av denna förordning ska den berörda medlemsstaten utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om den har fått några framställningar om att en viss åtgärd är oförenlig med avtalet. Medlemsstaten ska också omedelbart underrätta kommissionen om det inkommit någon begäran om tvistlösning inom ramen för avtalet så snart medlemsstaten blir varse begäran. Medlemsstaten och kommissionen ska samarbeta fullt ut och vidta alla de åtgärder som krävs för att säkerställa ett effektivt försvar som, i lämpliga fall, kan inbegripa att kommissionen deltar i förfarandet.

3. För alla avtal som omfattas av denna förordning ska den berörda medlemsstaten nå enighet med kommissionen innan eventuella relevanta tvistlösningsmekanismer som anges i avtalet aktiveras **mot ett tredjeland** och, om kommissionen så begär, aktivera sådana mekanismer. Mekanismerna ska inbegripa samråd med den andra avtalsparten och tvistlösning om det föreskrivs i avtalet. Medlemsstaten och kommissionen ska samarbeta fullt ut när det gäller att genomföra förfarandena i samband med relevanta mekanismer vilket, i lämpliga fall, kan inbegripa att kommissionen deltar i de relevanta förfarandena.

Artikel 14

Konfidentialitet

Medlemsstaterna får i samband med att de i enlighet med artiklarna 8 och 11 underrättar kommissionen om förhandlingar och förhandlingsresultaten ange om någon del av den information som tillhandahålls ska betraktas som konfidentiell och om den kan delas med andra medlemsstater.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av rådgivande kommittén för förvaltningen av övergångsordningar om internationella investeringsavtal. **Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.**

2. När det hänvisas till denna punkt ska **artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011** tillämpas.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Tisdagen den 10 maj 2011

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien ***I

P7_TA(2011)0207

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien (KOM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD))

(2012/C 377 E/34)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0804),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 212.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0019/2011),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artiklarna 55 och 46.1 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A7-0053/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0390

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 10 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2011/EU om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 212.2,

Tisdagen den 10 maj 2011

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Förbindelserna mellan Georgien och Europeiska unionen utvecklas inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. År 2006 enades gemenskapen och Georgien om en handlingsplan inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken i vilken man identifierade prioriteringar på medellång sikt i förbindelserna mellan EU och Georgien. 2010 inledde unionen och Georgien förhandlingar om ett associeringsavtal som är tänkt att ersätta det befintliga partnerskaps- och samarbetsavtalet. Förbindelserna mellan EU och Georgien har stärkts ytterligare genom det östliga partnerskap som nyligen har lanserats.
- (2) Vid det extra mötet i Europeiska rådet den 1 september 2008 bekräftade unionen att man ville stärka förbindelserna mellan EU och Georgien efter den väpnade konflikten mellan Georgien och Ryska federationen i augusti 2008.
- (3) Den georgiska ekonomin har sedan tredje kvartalet 2008 drabbats allt hårdare av den internationella finanskrisen, med minskande produktion, sjunkande skatteintäkter och ett växande behov av extern finansiering.
- (4) Vid den internationella givarkonferensen som hölls den 22 oktober 2008 utlovade världssamfundet stöd till Georgiens ekonomiska återhämtning i enlighet med FN:s och Världsbankens gemensamma behovsprövning.
- (5) Europeiska gemenskapen meddelade att upp till 500 miljoner EUR i stöd skulle ges till Georgien.
- (6) Internationella valutafonden (IMF) ger finansiellt bistånd för att stödja Georgiens ekonomiska anpassning och återhämtning. I september 2008 kom de georgiska myndigheterna överens med IMF om ett stand-by-avtal på 750 miljoner USD för att stödja den georgiska ekonomin och åstadkomma nödvändiga anpassningar till den ekonomiska krisen.
- (7) Efter det att det ekonomiska läget i Georgien hade försämrats ytterligare och en nödvändig revidering hade gjorts av de ekonomiska antaganden som låg till grund för programmet samt behovet av extern finansiering hade ökat, träffade Georgien och IMF en överenskommelse om att utöka stödet med 424 miljoner USD. Överenskommelsen godkändes av IMF:s styrelse i augusti 2009.
- (8) Unionen avser att under 2010–2012 ge 37 miljoner EUR per år i budgetstöd inom ramen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet.
- (9) Georgien har begärt ytterligare makroekonomiskt stöd från unionen med anledning av det försämrade ekonomiska läget och de försämrade utsikterna.
- (10) Med tanke på att det fortfarande finns ett finansieringsunderskott i Georgiens betalningsbalans, anses makroekonomiskt stöd vara ett lämpligt svar på Georgiens begäran i det rådande exceptionella läget för att stödja en ekonomisk stabilisering i anslutning till det pågående IMF-programmet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 maj 2011.

Tisdagen den 10 maj 2011

- (11) Unionens makroekonomiska stöd som ska ges till Georgien (nedan kallat unionens makroekonomiska stöd) bör inte endast komplettera program och medel från IMF och Världsbanken utan även säkerställa att unionens engagemang ger ett mervärde.
- (12) Kommissionen bör säkerställa att unionens makroekonomiska stöd är rättsligt och innehållsmässigt förenligt med de åtgärder som vidtas på de olika områdena av extern politik och annan relevant unionspolitik.
- (13) De särskilda målen för unionens makroekonomiska stöd bör leda till förbättrad effektivitet, transparens och ansvarighet. Dessa målsättningar bör regelbundet följas upp av kommissionen.
- (14) Villkoren för unionens makrofinansiella stöd bör återspegla grundprinciperna och målen i unionens politik gentemot Georgien.
- (15) För att säkerställa ett effektivt skydd av unionens ekonomiska intressen knutna till detta makroekonomiska stöd är det nödvändigt att Georgien vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oegentligheter i samband med detta stöd. Det är också nödvändigt att kommissionen genomför lämpliga kontroller samt att revisionsrätten utför revisioner.
- (16) Unionens budgetmyndighets befogenheter påverkas inte av att unionens makroekonomiska stöd frigörs.
- (17) Unionens makroekonomiska stöd bör förvaltas av kommissionen. För att säkerställa att Europaparlamentet och Ekonomiska och finansiella kommittén kan följa genomförandet av detta beslut bör kommissionen regelbundet informera dem om hur unionens makroekonomiska stöd utvecklas och förse dem med relevanta dokument.
- (18) **För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾. [Ändring 1]**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska ge Georgien makroekonomiskt stöd i form av ett bidrag på maximalt 46 miljoner EUR för att hjälpa Georgien att stabilisera sin ekonomiska situation och täcka sina betalningsbalansbehov såsom de fastställts i det gällande IMF-programmet. Av detta maximibelopp ska upp till 23 miljoner EUR tillhandahållas i form av bidrag och upp till 23 miljoner i form av lån. Utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd görs under förutsättning att Europeiska unionens budget 2011 godkänns av unionens budgetmyndighet.
2. För att finansiera lånedelen av unionens makroekonomiska stöd ges kommissionen därför befogenhet att på unionens vägnar låna upp de medel som krävs för detta ändamål. Lånet ska ha en maximal löptid på 15 år.
3. Utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd ska förvaltas av kommissionen på ett sätt som är förenligt med de avtal och överenskommelser som ingåtts mellan IMF och Georgien och med de grundprinciper och mål för ekonomisk reform som fastställs i partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Georgien. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och Ekonomiska och finansiella kommittén om utvecklingen när det gäller förvaltningen av unionens makroekonomiska stöd och förse dem med relevanta dokument.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Tisdagen den 10 maj 2011

4. Unionens makroekonomiska stöd ska vara tillgängligt i två år och sex månader från och med den första dagen efter det att det samförståndsavtal som avses i artikel 2.1 har trätt i kraft.

Artikel 2

1. Kommissionen ska, **genom genomförandeakter, anta ett samförståndsavtal som anger den ekonomiska politik och de finansiella villkor som ska styra unionens makroekonomiska stöd, inklusive en tidsfrist för när dessa villkor ska vara uppfyllda. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 6.2.**

Den ekonomiska politik och de finansiella villkor som anges i samförståndsavtalet ska vara förenliga med de överenskommelser som avses i artikel 1.3. Dessa villkor syftar särskilt till att stärka effektiviteten, transparensen och ansvarigheten när det gäller unionens makroekonomiska stöd, inklusive med avseende på systemen för förvaltning av de offentliga finanserna i Georgien. Framstegen på vägen mot dessa mål ska regelbundet övervakas av kommissionen. Närmare finansiella villkor för unionens makroekonomiska stöd ska fastställas i den bidragsöverenskommelse och det låneavtal som ska ingås mellan kommissionen och de georgiska myndigheterna. [Ändring 2]

2. Under det faktiska genomförandet av unionens makroekonomiska stöd ska kommissionen övervaka att Georgien har sunda finansiella system, administrativa förfaranden samt interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för denna typ av stöd, och att den överenskomna tidsfristen respekteras.

3. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att Georgiens ekonomiska politik överensstämmer med målen för unionens makroekonomiska stöd och att överenskommelserna om ekonomisk politik och finansiella villkor följs på ett tillfredsställande sätt. I detta avseende ska kommissionen ha en nära samordning med IMF och Världsbanken och, när så krävs, med Ekonomiska och finansiella kommittén.

Artikel 3

1. Enligt villkoren i punkt 2 ska kommissionen utbetala unionens makroekonomiska stöd till Georgien i två delar, som var och en består av en bidrags- och en lånedel. Storleken på delutbetalningarna ska fastställas i samförståndsavtalet.

2. Kommissionen ska besluta att betala ut delbeloppen under förutsättning att de ekonomisk-politiska villkoren i samförståndsavtalet har uppfyllts på ett tillfredsställande sätt. Den andra delutbetalningen ska ske tidigast tre månader efter den första delutbetalningen.

3. Unionens stöd ska utbetalas till Georgiens centralbank. Med förbehåll för de bestämmelser som ska överenskommas i samförståndsavtalet, däribland en bekräftelse på återstående finansieringsbehov i budgeten, får unionsmedlen överföras till Georgiens finansministerium som slutmottagare.

Artikel 4

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avser lånedelen av unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i euro med användande av samma valuteringsdag och får inte exponera unionen för risker vad gäller omvandling av löptider, valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Kommissionen ska, om Georgien så begär, vidta nödvändiga åtgärder för att se till att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att denna motsvaras av en liknande klausul i upplåningsvillkoren.

3. På Georgiens begäran och i de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet, får kommissionen refinansiera hela eller en del av sitt ursprungliga lån eller ändra motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller ändringstransaktionerna ska genomföras i enlighet med villkoren i punkt 1 och får inte förlänga den genomsnittliga löptiden för lånet i fråga eller öka det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller ändringen av de finansiella villkoren.

Tisdagen den 10 maj 2011

4. Georgien ska stå för unionens alla kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktionerna enligt detta beslut.
5. Europaparlamentet och Ekonomiska och finansiella kommittén ska minst en gång om året informeras om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 5

Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ samt dess genomförandebestämmelser ⁽²⁾. I synnerhet gäller att det samförståndsavtal, det låneavtal och den bidragsöverenskommelse som ingås med Georgiens myndigheter ska innehålla lämpliga åtgärder som Georgien ska vidta för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oegentligheter som påverkar unionens makroekonomiska stöd. I syfte att säkerställa större insyn i förvaltningen och utbetalningen av stödet ska samförståndsavtalet, låneavtalet och bidragsöverenskommelsen också innehålla bestämmelser om kontroller, inklusive kontroller på platsen och inspektioner, som ska utföras av kommissionen, inklusive Europeiska byrån för bedrägeribekämpning. Dessa texter ska dessutom innehålla bestämmelser om revisioner av revisionsrätten, vid behov inbegripet revisioner på platsen.

Artikel 6

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. **Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.**
2. När det hänvisas till denna punkt ska **artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011** tillämpas. **[Ändring 3]**

Artikel 7

1. Kommissionen ska senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta beslut under föregående år, inklusive en utvärdering därav. I rapporten ska sambandet anges mellan de politiska villkor som har fastställts i samförståndsavtalet, Georgiens aktuella ekonomiska och finanspolitiska resultat och kommissionens beslut att frigöra delutbetalningarna av stödet.
2. Kommissionen ska senast två år efter utgången av den tillgänglighetsperiod som avses i artikel 1.4 överlämna en avslutande utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 31.12.2002, s. 1).

Onsdagen den 11 maj 2011

Identifikationsmärkning av livsmedelspartier ***I

P7_TA(2011)0208

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om identifikationsmärkning av livsmedelspartier (kodifierad version) (KOM(2010)0506 – C7-0285/2010 – 2010/0259(COD))

(2012/C 377 E/35)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0506),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0285/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 8 december 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0095/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
    1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 34.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

P7_TC1-COD(2010)0259

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om identifikationsmärkning av livsmedelspartier (kodifiering)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/91/EU.)

Onsdagen den 11 maj 2011

Tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter ***I

P7_TA(2011)0209

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter (kodifierad version) (KOM(2010)0507 – C7-0287/2010 – 2010/0260(COD))

(2012/C 377 E/36)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0507),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0287/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 8 december 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0089/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
    - 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
    - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 31.⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.**P7_TC1-COD(2010)0260****Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011 .../EU om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter (kodifierad version)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

Onsdagen den 11 maj 2011

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 80/181/EEG av den 20 december 1979 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) Måttenheter har central betydelse vid användning av alla mätdon, för att uttrycka mätresultat eller ange storhet av något slag. Måttenheter förekommer inom de flesta områden för mänsklig verksamhet. Största möjliga tydlighet måste säkerställas vid användning av måttenheter. Regler måste därför skapas för hur måttenheter ska användas inom unionen i ekonomiskt, hälsovårdande, skyddande eller administrativt syfte.
- (3) Måttenheter är föremål för internationella resolutioner som antagits av Allmänna konferensen för vikt och mått (Conférence Générale des Poids et Mesures, CGPM), upprättad enligt den i Paris den 20 maj 1875 undertecknade meterkonventionen, som samtliga medlemsstater anslutit sig till. Dessa resolutioner har lett fram till det internationella enhetssystemet (SI).
- (4) Det finns internationella konventioner eller avtal inom det internationella transportväsendet, som är bindande för unionen eller medlemsstaterna och måste respekteras.
- (5) Eftersom vissa undantag i fråga om måttenheter som fortfarande tillämpas i Förenade kungariket och Irland endast har en lokal karaktär och gäller ett begränsat antal produkter, skulle det inte innebära något icke-tariffärt hinder för handeln om undantagen bibehålls, och det är därför inte nödvändigt att avskaffa dem.
- (6) Vissa tredjeländer godtar inte att produkter som enbart är märkta med författningsenliga enheter i enlighet med detta direktiv släpps ut på deras marknader. Företag som exporterar till dessa länder kommer att drabbas negativt om kompletterande visning inte är tillåten. Kompletterande visning i icke-författningsenliga enheter bör därför fortsätta att tillåtas.
- (7) Sådan kompletterande visning kan också göra det möjligt att gradvis och smidigt införa nya metriska enheter som kan komma att utvecklas på internationell nivå.
- (8) En systematisk tillämpning av kompletterande visning för alla mätdon, inklusive medicinsk utrustning, är emellertid inte nödvändigtvis önskvärd. Medlemsstaterna bör därför kunna kräva att mätdon inom deras territorium anger mått i en enda författningsenlig måttenhet.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 31.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011.

⁽³⁾ EGT L 39, 15.2.1980, s. 40.

⁽⁴⁾ Se bilaga II del A.

Onsdagen den 11 maj 2011

- (9) Detta direktiv omfattar inte fortsatt tillverkning av produkter som redan fanns på marknaden innan direktiv 80/181/EEG började tillämpas. Det omfattar dock utsläppande på marknaden eller idrifttagande av produkter och utrustning som visar storheter i måttenheter som inte längre är författningens- enliga, när sådana produkter och utrustning är nödvändiga för att komplettera eller ersätta komponenter eller delar av produkter, utrustning eller mätdon som redan finns på marknaden. Medlemsstaterna måste därför godta att produkter och utrustning släpps ut på marknaden och tas i bruk som reserv- och utbytesdelar, även om de visar storheter i måttenheter som inte längre är författningens- enliga, så att produkter, utrustning och mätdon som redan finns på marknaden kan fortsätta att användas.
- (10) Detta direktiv bidrar till att den inre marknaden fungerar smidigt genom den nivå det föreskriver för harmoniseringen av måttenheter. Mot den bakgrunden är det lämpligt att kommissionen övervakar den marknadsutveckling som har samband med det direktivet och genomförandet av detsamma, med särskilt fokus på eventuella hinder för den inre marknadens funktion och behovet av ytterligare harmonisering för att övervinna dessa hinder.
- (11) Det är lämpligt att kommissionen, inom ramen för sina handelsförbindelser med tredjeländer, däribland det transatlantiska ekonomiska rådet, fortsätter att kraftfullt verka för att varor som är märkta endast med SI-enheter accepteras på marknaderna i tredjeländer.
- (12) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga II del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Författningens- enliga måttenheter, som ska användas för att ange storheter, ska enligt detta direktiv vara

- a) de enheter som anges i bilaga I kapitel I,
- b) de enheter som anges i bilaga I kapitel II, men endast i de medlemsstater där de var tillåtna den 21 april 1973.

Artikel 2

1. Skyldigheterna enligt artikel 1 avser mätdon som används, mätningar som utförs och värden på storheter som anges med hjälp av måttenheter.
2. Detta direktiv ska inte hindra att inom luft- och sjöfart och järnvägstrafik används andra måttenheter än dem som föreskrivs i direktivet, vilka fastställts genom internationella konventioner eller överenskom- melser som är bindande för unionen eller medlemsstaterna.

Artikel 3

1. I detta direktiv betyder kompletterande visning att en visning av en storhet med hjälp av en enhet som finns upptagen i kapitel I i bilaga I åtföljs av en eller flera visningar med hjälp av enheter som inte finns upptagna i nämnda kapitel I.
2. Kompletterande visning ska vara tillåten.

Medlemsstaterna får dock kräva att mätdon ska visa storheter med hjälp av endast en författningens- enlig måttenhet.

3. Visning av storheter med hjälp av måttenheter som ingår i kapitel I i bilaga I ska dominera. Särskilt gäller att visning av storhet med hjälp av måttenhet som inte upptas i nämnda kapitel I inte får ske med hjälp av skrivtecken som är större än skrivtecknen i motsvarande visning med hjälp av enhet som upptas i kapitel I.

Onsdagen den 11 maj 2011

Artikel 4

Användning av måttenheter som inte längre är författningsenliga ska godtas för

- a) produkter och utrustning som redan finns på marknaden och/eller är i bruk den 20 december 1979,
- b) komponenter och delar av produkter samt utrustning som krävs för att komplettera eller ersätta komponenter eller delar av sådana produkter och utrustning som avses i led a.

Användning av författningsenliga måttenheter får dock krävas för mättons visningsanordningar.

Artikel 5

Frågor rörande tillämpningen av detta direktiv, och i synnerhet rörande kompletterande visningar, ska granskas närmare, och lämpliga åtgärder ska vid behov vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/34/EG av den 23 april 2009 om gemensamma föreskrifter för både mätton och metrologiska kontrollmetoder⁽¹⁾.

Artikel 6

Kommissionen ska övervaka den marknadsutveckling som har samband med detta direktiv och genomförandet av detsamma med avseende på en väl fungerande inre marknad och internationell handel och ska lägga fram en rapport, om det är lämpligt tillsammans med förslag, för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2019.

Artikel 7

Medlemsstaterna ska se till att kommissionen i så god tid att den hinner avge ett yttrande underrättas om alla förslag till lagar eller andra författningar som de avser att anta inom det område som detta direktiv omfattar.

Artikel 8

Direktiv 80/181/EEG i dess lydelse enligt de direktiv som anges i bilaga II del A, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningen av de direktiv som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 9

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 106, 28.4.2009, s. 7.

Onsdagen den 11 maj 2011

BILAGA I

KAPITEL I

FÖRFATTNINGSENLIGA MÅTTENHETER SOM OMNÄMNS I ARTIKEL 1 a

1. SI-ENHETER OCH DERAS TIOPOTENSMULTIPLER

1.1. SI-grundenheter

Storhet	Enhet	
	Benämning	Beteckning
Längd	meter	m
Massa	kilogram	kg
Tid	sekund	s
Elektrisk ström	ampere	A
Termodynamisk temperatur	kelvin	K
Substansmängd	mol	mol
Ljusstyrka	candela	cd

Grundenhetererna i SI definieras på följande sätt:

Grundenhet för längd

En meter är längden av den sträcka ljus tillryggaläger i tomrum under 1/299 792 458 sekund.

(CGPM 1983, sjuttonde konferensen, resolution nr 1.)

Grundenheten för massa

Ett kilogram är enheten för massa; den är lika med massan av den internationella kilogramprototypen.

(CPGM 1901, tredje konferensen, sidan 70 i mötesprotokollet.)

Grundenheten för tid

En sekund är varaktigheten av 9 192 631 770 perioder av den strålning som motsvarar övergången mellan de två hyperfinnivåerna i grundtillståndet hos atomen cesium 133.

(CPGM 1967, trettonde konferensen, resolution nr 1.)

Grundenheten för elektrisk ström

En ampere är storleken av den konstanta elektriska ström som, då den genomflyter två parallella, raka ledare med oändlig längd och försumbart, cirkulärt tvärsnitt och placerade på ett avstånd av en meter från varandra i tomrum, mellan dessa ledare åstadkommer en kraft lika med 2×10^{-7} newton per meter ledare.

Internationella kommittéen för vikt och mått (CPGM) 1946, resolution nr 2, godkänd vid CPMG 1948, nionde konferensen.)

Grundenheten för termodynamisk temperatur

En kelvin, enhet för termodynamisk temperatur, är bråkdelen 1/273,16 av den termodynamiska temperaturen vid vattnets trippelpunkt.

Onsdagen den 11 maj 2011

Denna definition avser vatten med en isotopisk sammansättning som definieras genom följande substansmängdsförhållanden: 0,00015576 mol ^2H per mol ^1H , 0,0003799 mol ^{17}O per mol ^{16}O och 0,0020052 mol ^{18}O per mol ^{16}O .

(CGPM 1967, trettonde konferensen, resolution nr 4 och CGPM 2007, tjugotredje konferensen, resolution nr 10.)

Grundenheten för substansmängd

En mol är substansmängden i ett system innehållande lika många systemelement som det finns atomer i 0,012 kilogram kol 12.

När enheten mol används bör systemelementen specificeras. Dessa kan vara atomer, molekyler, joner, elektroner, andra partiklar eller specificerade grupper av sådana partiklar.

(CPGM 1971, fjortonde konferensen, resolution nr 3.)

Grundenheten för ljusstyrka

En candela är ljusstyrkan i en given riktning från en källa som utsänder monokromatisk strålning med frekvensen 540×10^{12} hertz och vars strålningsstyrka i denna riktning är 1/683 watt per steradian.

(CPGM 1979, sextonde konferensen, resolution 3.)

1.1.1. Särskild benämning och beteckning för den härledda SI-enheten för temperatur vid angivelse av Celsiustemperatur.

Storhet	Enhet	
	Benämning	Beteckning
Celsiustemperatur	grad Celsius	°C

Celsiustemperaturen t definieras som skillnaden $t = T - T_0$ mellan de två termodynamiska temperaturerna T och T_0 , där $T_0 = 273,15$ kelvin. Ett intervall eller en temperaturskillnad kan uttryckas antingen i kelvin eller grader Celsius. Enheten "grad Celsius" är lika med enheten "kelvin".

1.2. Härledda SI-enheter

1.2.1. Allmän regel för härledda SI-enheter

Enheter, samstämt härledda från SI-grundenheter, ska uttryckas algebraiskt som en produkt av potenser av SI-grundenheter med en numerisk faktor lika med 1.

1.2.2. Härledda SI-enheter med särskilda namn och beteckningar

Storhet	Enhet		Uttryck	
	Benämning	Beteckning	andra SI-enheter	SI-grundenheter
Plan vinkel	radian	rad		$\text{m} \cdot \text{m}^{-1}$
Rymdvinkel	steradian	sr		$\text{m}^2 \cdot \text{m}^{-2}$
Frekvens	hertz	Hz		s^{-1}
Kraft	newton	N		$\text{m} \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$
Tryck	pascal	Pa	$\text{N} \cdot \text{m}^{-2}$	$\text{m}^{-1} \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$
Energi, arbete, värmemängd	joule	J	$\text{N} \cdot \text{m}$	$\text{m}^2 \cdot \text{kg} \cdot \text{s}^{-2}$

Onsdagen den 11 maj 2011

Storhet	Enhet		Uttryck	
	Benämning	Beteckning	andra SI-enheter	SI-grundenheter
Effekt ⁽¹⁾ , strålningsflöde	watt	W	$J \cdot s^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3}$
Elmängd, laddning	coulomb	C		$s \cdot A$
Electrisk spänning, elektrisk potential, electromotorisk kraft	volt	V	$W \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-1}$
Resistans	ohm	Ω	$V \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3} \cdot A^{-2}$
Konduktans	siemens	S	$A \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^3 \cdot A^2$
Kapacitans	farad	F	$C \cdot V^{-1}$	$m^{-2} \cdot kg^{-1} \cdot s^4 \cdot A^2$
Magnetiskt flöde	weber	Wb	$V \cdot s$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Magnetisk flödestäthet	tesla	T	$Wb \cdot m^{-2}$	$kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-1}$
Induktans	henry	H	$Wb \cdot A^{-1}$	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2} \cdot A^{-2}$
Ljusflöde	lumen	lm	$cd \cdot sr$	cd
Belysning	lux	lx	$lm \cdot m^{-2}$	$m^{-2} \cdot cd$
Aktivitet (inom radiologin)	becquerel	Bq		s^{-1}
Absorberad dos (inom radiologin)	gray	Gy	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
Dosekvivalent	sievert	Sv	$J \cdot kg^{-1}$	$m^2 \cdot s^{-2}$
Katalytisk aktivitet	katal	kat		$mol \cdot s^{-1}$

⁽¹⁾ Särskilda benämningar på effektenheten: voltampere, med beteckningen VA, för skenbar växelströmseffekt var, med beteckningen var, för reaktiv växelströmseffekt. Enheten var ingår inte i någon CGPM-resolution.

Enheter som härletts ur SI-grundenheter kan uttryckas med hjälp av de enheter som räknats upp i kapitel I.

Särskilt kan härledda enheter i SI uttryckas med hjälp av de benämningar och beteckningar som anges i tabellen ovan. SI-enheten för dynamisk viscositet kan till exempel uttryckas som $m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-1}$ eller $N \cdot s \cdot m^{-2}$ eller $Pa \cdot s$.

1.3. Multipelprefix och deras beteckningar

Faktor	Prefix	Beteckning
10^{24}	yotta	Y
10^{21}	zetta	Z
10^{18}	exa	E
10^{15}	peta	P
10^{12}	tera	T
10^9	giga	G
10^6	mega	M
10^3	kilo	k

Onsdagen den 11 maj 2011

Faktor	Prefix	Beteckning
10^2	hekto	h
10^1	deka	da
10^{-1}	deci	d
10^{-2}	centi	c
10^{-3}	milli	m
10^{-6}	mikro	μ
10^{-9}	nano	n
10^{-12}	piko	p
10^{-15}	femto	f
10^{-18}	atto	a
10^{-21}	zepto	z
10^{-24}	yokto	y

Benämningar och beteckningar på massenhetens multipelenheter bildas med prefix till ordet "gram" respektive till beteckningen "g".

Om en härledd enhet uttrycks som en kvot, kan dess multipelenheter bildas med prefix till enheter i täljaren eller enheter i nämnaren eller i båda dessa.

Sammansatta prefix, alltså prefix som bildas genom att flera av prefixen ovan sätts samman, är inte tillåtna.

1.4. Tillåtna särskilda benämningar och beteckningar på SI-multipelenheter

Storhet	Enhet		
	Benämning	Beteckning	Värde
Volym	liter	l eller L ⁽¹⁾	1 l = 1 dm ³ = 10 ⁻³ m ³
Massa	ton	t	1 t = 1 Mg = 10 ³ kg
Tryck	bar	bar ⁽²⁾	1 bar = 10 ⁵ Pa

⁽¹⁾ Bägge beteckningarna "l" och "L" för enheten "liter" är tillåtna. (CPGM 1979, sextonde konferensen, resolution nr 5.)

⁽²⁾ Enhet som i broschyr från International Bureau of Weights and Measures upptas bland temporärt tillåtna enheter.

Anmärkning: De under punkt 1.3 upptagna prefixen med beteckningar får användas tillsammans med de enheter och beteckningar som upptas i tabell 1.4.

Onsdagen den 11 maj 2011

2. ENHETER SOM DEFINIERATS MED HJÄLP AV SI-ENHETER, MEN SOM INTE ÄR MULTIPELENHETER AV DESSA

Storhet	Enhet		
	Benämning	Beteckning	Värde
Plan vinkel	varv (*) (1) (e)		1 varv = 2π rad
	nygrad (*) eller gon (*)	gon (*)	1 gon = $\pi/200$ rad
	grad	°	1° = $\pi/180$ rad
	minut	'	1' = $\pi/10\ 800$ rad
	sekund	"	1" = $\pi/648\ 000$ rad
Tid	minut	min	1 min = 60 s
	timme	h	1 h = 3 600 s
	dag	d	1 d = 86 400 s

(1) Tecknet (*) efter en benämning eller beteckning anger att denna inte upptas på de listor som fastställts av CPMG, SIPM eller BIPM. Detta gäller hela denna bilaga.

(e) Ingen internationell beteckning finns.

Anmärkning: Endast benämningen "nygrad" eller "gon" och beteckningen "gon" får kombineras med de under punkt 1.3 upptagna prefixen.

3. ENHETER SOM ANVÄNDS MED SI, VARS VÄRDEN SI ÄR EXPERIMENTELLT FRAMTAGNA

Storhet	Enhet		
	Benämning	Beteckning	Definition
Energi	elektronvolt	eV	En elektronvolt är ökningen av den kinetiska energin för en elektron som passerar i tomrum från en punkt till en annan vars potential är en volt högre.
Masse	atommassaenhet	u	En atommassaenhet är 1/12 av massan av en atom av nukliden ^{12}C .

Anmärkning: De under punkt 1.3 upptagna prefixen och beteckningarna får användas tillsammans med dessa båda enheter och deras beteckningar.

4. ENHETER OCH BENÄMNINGAR PÅ ENHETER SOM ENDAST TILLÅTS INOM SPECIALOMRÅDEN

Storhet	Enhet		
	Benämning	Beteckning	Värde
Optiska systems brytningsförmåga	dioptri (*)		1 dioptri = $1\ \text{m}^{-1}$
Ädelstenars massa	metrisk karat		1 metrisk karat = 2×10^{-4} kg
Markareal	ar	a	1 a = $10^2\ \text{m}^2$
Textilfibrers längdvikt	tex (*)	tex (*)	1 tex = $10^{-6}\ \text{kg} \cdot \text{m}^{-1}$

Onsdagen den 11 maj 2011

Storhet	Enhet		
	Benämning	Beteckning	Värde
Blodtryck	millimeter kvicksilver	mm Hg (*)	1 mm Hg = 133,322 Pa
Effektiv tvärsnittsarea	barn	b	1 b = 10^{-28} m ²

Anmärkning: De under punkt 1.3 upptagna beteckningarna och prefixen får användas tillsammans med enheterna ovan och deras beteckningar, utom med enheten millimeter kvicksilver och dess beteckning. Multipeln 10^2 a benämns dock "hektar".

5. SAMMANSATTA ENHETER

Sammansatta enheter bildas genom sammansättning av de i kapitel 1 upptagna enheterna.

KAPITEL II

FÖRFATTNINGSENLIGA MÅTTENHETER ENLIGT ARTIKEL 1 b, SOM FÅR ANVÄNDAS ENDAST FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL

Ändamål	Enhet		
	Benämning	Ungefärligt värde	Beteckning
Vägskyltar, mätning av avstånd och hastighet	mile	1 mile = 1 609 m	mile
	yard	1 yd = 0,9144 m	yd
	fot	1 ft = 0,3048 m	ft
	tum	1 in = $2,54 \times 10^{-2}$ m	in
Utskänkning av fatöl och cider; mjölk i returförpackningar	pint	1 pt = $0,5683 \times 10^{-3}$ m ³	pt
Handel med ädla metaller	troy ounce	1 oz tr = $31,10 \times 10^{-3}$ kg	oz tr

Sammansatta enheter får bildas genom att enheter som upptas i detta kapitel sätts samman med varandra eller med enheter som upptas i kapitel I.

BILAGA II

Del A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess senare ändringar

(som avses i artikel 8)

Rådets direktiv 80/181/EEG
(EGT L 39, 15.2.1980, s. 40)

Rådets direktiv 85/1/EEG
(EGT L 2, 3.1.1985, s. 11)

Rådets direktiv 89/617/EEG
(EGT L 357, 7.12.1989, s. 28)

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/103/EG
(EGT L 34, 9.2.2000, s. 17)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/3/EG
(EUT L 114, 7.5.2009, s. 10)

Onsdagen den 11 maj 2011

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning [och tillämpning]

(som avses i artikel 8)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
80/181/EEG	30 juni 1981	1 oktober 1981
85/1/EEG	1 juli 1985	—
89/617/EEG	30 november 1991	—
1999/103/EG	8 februari 2001	—
2009/3/EG	31 december 2009	1 januari 2010

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 80/181/EEG	Detta direktiv
Artikel 1 a och 1 b	Artikel 1 a och 1 b
Artikel 1 c och 1 d	—
Artikel 2 a	Artikel 2.1
Artikel 2 b	Artikel 2.2
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 3.2 första stycket
Artikel 3.3	Artikel 3.2 andra stycket
Artikel 3.4	Artikel 3.3
Artikel 4 första stycket, inledande ord	Artikel 4 första stycket, inledande ord
Artikel 4 första stycket, första strecksatsen	Artikel 4 första stycket, a
Artikel 4 första stycket, andra strecksatsen	Artikel 4 första stycket, b
Artikel 4 andra stycket	Artikel 4 andra stycket
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 6a	Artikel 5
Artikel 6b	Artikel 6
Artikel 7 a	—
Artikel 7 b	Artikel 7
—	Artikel 8

Onsdagen den 11 maj 2011

Direktiv 80/181/EEG	Detta direktiv
—	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Bilagan, kapitel I, punkterna 1 – 1.2	Bilaga I, kapitel I punkterna 1 – 1.2
Bilagan, kapitel I, punkt 1.2.2	Bilaga I, kapitel I, punkt 1.2.1
Bilagan, kapitel I, punkt 1.2.3	Bilaga I, kapitel I, punkt 1.2.2
Bilagan, kapitel I, punkterna 1.3 - 5	Bilaga I, kapitel I, punkterna 1.3 - 5
Bilagan, kapitel II	Bilaga I, kapitel II
Bilagan, kapitel III och IV	—
—	Bilaga II
—	Bilaga III

Tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon ***I

P7_TA(2011)0210

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon (kodifierad version) (KOM(2010)0508 – C7-0288/2010 – 2010/0261(COD))

(2012/C 377 E/37)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0508),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0288/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 8 december 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 32.⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Onsdagen den 11 maj 2011

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0093/2011), och av följande skäl:

- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0261

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon (kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande ⁽²⁾,

och av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 70/157/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) Direktiv 70/157/EEG är ett av särdirektiven i det system för EG-typgodkännande som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) ⁽⁵⁾ och det fastställer tekniska föreskrifter vad gäller tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon. Dessa tekniska föreskrifter gäller tillnärmningen av medlemsstaternas lagstiftningar för att därmed för varje typ av motorfordon möjliggöra det förfarande för EG-typgodkännande som fastställts genom direktiv 2007/46/EG. Bestämmelserna i direktiv 2007/46/EG om system, komponenter och separata tekniska enheter till fordon gäller därför för det här direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 32.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011.

⁽³⁾ EUT L 42, 23.2.1970, s. 16.

⁽⁴⁾ Se bilaga IV, del A.

⁽⁵⁾ EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

Onsdagen den 11 maj 2011

- (3) Det är önskvärt att hänsyn tas till de tekniska krav som antagits av FN:s ekonomiska kommission för Europa (UN/ECE) i dess motsvarande förordningar, vilka är bilagda överenskommelsen inom Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av godkännanden som utfärdats på grundval av dessa föreskrifter (Reviderad överenskommelse av år 1958) ⁽¹⁾.
- (4) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga IV del B,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv avses med "fordon" varje motorfordon som är avsett att användas på väg, med eller utan karosseri, som har minst fyra hjul och som är konstruerat för en högsta hastighet som överstiger 25 km/tim, med undantag av 1 spårbundna fordon, jordbruks- och skogsbrukstraktorer och alla mobila maskiner.

Artikel 2

1. I fråga om fordon eller avgassystemen som uppfyller kraven i detta direktiv får medlemsstaterna inte, av skäl som hänför sig till tillåten ljudnivå eller avgassystem,

- a) vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en fordonstyp eller en typ av avgassystem
- b) vägra att registrera ett fordon eller förbjuda att fordon säljs; tas i bruk eller används eller att avgassystem säljs eller tas i bruk.

2. Om en fordonstyp eller en typ av avgassystem inte uppfyller kraven i detta direktiv, ska medlemsstaterna

- a) inte bevilja EG-typgodkännande
- b) vägra att bevilja nationellt typgodkännande.

3. Utan hinder av punkt 2 ska medlemsstaterna, när det gäller utbytesdelar, fortsätta att bevilja EG-typgodkännande och att tillåta att avgassystem säljs eller tas i bruk, i enlighet med tidigare lydelse av direktiv 70/157/EEG som föregick den version som blev resultatet av de ändringar som infördes genom kommissionens direktiv 1999/101/EG av den 15 december 1999 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 70/157/EEG ⁽²⁾, förutsatt att dessa avgassystem

- a) är avsedda för fordon som redan används
- b) överensstämmer med de krav i det direktivet som var tillämpliga när fordonen först registrerades.

⁽¹⁾ Offentliggjord som bilaga I till rådets beslut 97/836/EG (EGT L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽²⁾ EGT L 334, 28.12.1999, s. 41.

Onsdagen den 11 maj 2011

Artikel 3

Ingen medlemsstat får, med hänvisning till tillåten ljudnivå eller avgassystemet, vägra att bevilja EG- eller nationellt typgodkännande med avseende på en komponent i ett avgassystem som betraktas som en separat teknisk enhet om

- a) fordonet uppfyller kraven i bilaga I avseende ljudnivå och avgassystemet,
- b) komponenten i ett avgassystem som betraktas som en separat teknisk enhet enligt artikel 3 punkt 25 i direktiv 2007/46/EG, uppfyller kraven i bilaga II till detta direktiv.

Artikel 4

1. Ingen medlemsstat får, med hänvisning till den tillåtna ljudnivån eller avgassystemet, förbjuda att en komponent i ett avgassystem som betraktas som en separat teknisk enhet enligt artikel 3 punkt 25 i direktiv 2007/46/EG släpps ut på marknaden om komponenten, i enlighet med vad som sägs i artikel 3 i detta direktiv, är av en typ som har beviljats typgodkännande.

2. Medlemsstaterna ska förbjuda att motorfordon tas i bruk vars ljudnivå eller avgassystem inte uppfyller de krav som fastställs i det här direktivet.

Artikel 5

Ändringar, som är nödvändiga för att anpassa kraven i 1 bilagorna I, II och III med hänsyn till den tekniska utvecklingen (med undantag för krav enligt punkterna 2.1 och 2.2 i bilaga I), ska antas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2 i direktiv 2007/46/EG.

Artikel 6

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Direktiv 70/157/EEG i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga IV, del A, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga IV, del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Onsdagen den 11 maj 2011

Förteckning över bilagor

- BILAGA I: Bestämmelser om EG-typgodkännande avseende ljudnivån för en motorfordonstyp
- Tillägg 1: Informationshandling
  - Tillägg 2: Mall Intyg om EG-typgodkännande
  - Tillägg till intyg om EG-typgodkännande
- BILAGA II: Administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av avgassystem som separat teknisk enhet (utbytesavgassystem)
- Tillägg 1: Informationshandling
  - Tillägg 2: Mall Intyg om EG-typgodkännande
  - Tillägg till intyg om EG-typgodkännande
  - Tillägg 3: Mall för EG-typgodkännandemärke
- BILAGA III: Tekniska krav
- BILAGA IV: Del A: Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar /
Del B: Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning
- BILAGA V: Jämförelsetabell

Smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul ***I

P7_TA(2011)0211

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om skyddsbågar monterade framför förarsätet på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0610 – C7-0340/2010 – 2010/0302(COD))

(2012/C 377 E/38)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0610),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0340/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 19 januari 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 84, 17.3.2011, s. 54.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0098/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
    1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0302

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om skyddsbågar monterade framför förarsätet på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 87/402/EEG av den 25 juni 1987 om skyddsbågar monterade framför förarsätet på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) Direktiv 87/402/EEG är ett av särdirektiven i det system för EG-typgodkännande som har fastställts genom rådets direktiv 74/150/EEG vilket har ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003 om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG ⁽⁵⁾ och det fastställer tekniska föreskrifter om utformningen och konstruktionen av jordbruks- och skogsbrukstraktorer vad gäller skyddsbågar monterade framför förarsätet. Dessa tekniska föreskrifter gäller tillnärmningen av medlemsstaternas lagstiftningar för att därmed för varje typ av traktor möjliggöra det förfarande för EG-typgodkännande, som fastställts genom direktiv

⁽¹⁾ EUT C 84, 17.3.2011, s. 54.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011.

⁽³⁾ EGT L 220, 8.8.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ Se del A i bilaga VIII.

⁽⁵⁾ EUT L 171, 9.7.2003, s. 1.

Onsdagen den 11 maj 2011

2003/37/EG. Bestämmelserna i direktiv 2003/37/EG om jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon gäller därför för det här direktivet.

- (3) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga VII.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv ska gälla för traktorer enligt definitionen i artikel 2 j i direktiv 2003/37/EG vilka har följande egenskaper

- a) en markfrigång på högst 600 mm mätt vid den lägsta punkten på fram- och bakaxlarna, differentialen medräknad,
- b) en fast eller inställningsbar minsta spårvidd på 1 150 mm för den axel som är försedd med de största däcken. Det antas att axeln som är försedd med bredare däck ställs in på en spårvidd på högst 1 150 mm. Spårvidden för den andra axeln måste kunna ställas in på så sätt att bredden vid ytterkanten av de smalaste däcken inte är större än bredden vid ytterkanten av däcken på den andra axeln. Om de två axlarna är försedda med fälgar och däck av samma storlek måste den fasta eller inställningsbara spårvidden för de två axlarna vara mindre än 1 150 mm,
- c) en massa mellan 600–3 000 kg, motsvarande traktorns olastade massa enligt definitionen i punkt 2.1 i mall A i bilaga I till direktiv 2003/37/EG, medräknat överrullningsskydd monterat i överensstämmelse med detta direktiv och däck av de största dimensioner som tillverkaren rekommenderar.

Artikel 2

1. Varje medlemsstat ska bevilja EG-typgodkännande för varje typ av överrullningsskydd och fastsättning på traktorn som uppfyller de krav om konstruktion och provning som fastställs i bilagorna I och II.
2. En medlemsstat som har beviljat EG-typgodkännande ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att i den utsträckning det är nödvändigt och vid behov i samverkan med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater kontrollera att tillverkningen är i överensstämmelse med den godkända typen. Sådan kontroll ska begränsas till stickprover.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska tilldela tillverkaren av traktorn eller överrullningsskyddet eller dennes representant ett EG-typgodkännandemärke enligt den förebild som visas i bilaga IV för varje typ av överrullningsskydd och dess fastsättning i traktorn som typgodkänt enligt artikel 2.

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra användning av godkännandemärkning som kan medföra förväxling av överrullningsskydd som har typgodkänts enligt artikel 2 och andra anordningar.

Artikel 4

En medlemsstat får inte förbjuda att överrullningsskydd eller deras traktorfastsättningar släpps ut på marknaden av skäl som hänförs till deras konstruktion om de är försedda med märkning om EG-typgodkännande.

Onsdagen den 11 maj 2011

En medlemsstat kan dock förbjuda att överrullningsskydd som är försedda med märkning om EG-typgodkännande släpps ut på marknaden om de inte överensstämmer med den godkända typen.

Medlemsstaten ska genast underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om åtgärder som vidtagits och samtidigt ange skälen för detta beslut.

Artikel 5

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska inom en månad till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater översända kopior av intyg om EG-typgodkännande, enligt förebilden i bilaga V, för varje typ av överrullningsskydd som de godkänner eller vägrar att godkänna.

Artikel 6

1. Om den medlemsstat som har beviljat EG-typgodkännande finner att ett antal överrullningsskydd och deras traktorfastsättningar som är försedda med samma EG-typgodkännande inte överensstämmer med den typ som har godkänts ska den vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att tillverkningen överensstämmer med den godkända typen.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga ska underrätta de övriga medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits och som, vid allvarlig och upprepad brist på överensstämmelse, kan innebära en återkallelse av EG-typgodkännandet.

De nämnda myndigheterna ska vidta samma åtgärder när de av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat underrättas om sådan brist på överensstämmelse.

2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska inom en månad underrätta varandra om återkallelser av ett beviljat EG-typgodkännande och om skälen till en sådan åtgärd.

Artikel 7

Varje beslut som har fattats enligt de bestämmelser som har antagits för att genomföra detta direktiv att vägra eller återkalla EG-typgodkännande för överrullningsskydd och deras traktorinfästningar, eller att de släpps ut på marknaden eller används, ska noggrant motiveras.

Sådana beslut ska meddelas den berörda parten, vilken samtidigt ska upplysas om de möjligheter till prövning av beslutet som enligt medlemsstaternas lagstiftning står till buds samt inom vilken tid prövning ska begäras.

Artikel 8

1. I fråga om traktorer som uppfyller kraven i detta direktiv får medlemsstaterna inte

a) vägra att bevilja EG-typgodkännande för en traktortyp,

b) förbjuda att traktorer tas i bruk.

2. Medlemsstaterna får vägra att bevilja nationellt typgodkännande för en traktortyp som inte uppfyller kraven i detta direktiv.

Artikel 9

1. Ingen medlemsstat får vägra att registrera en traktor eller förbjuda att en traktor saluförs eller används av skäl som hänför sig till överrullningsskyddet och dess traktorfastsättning, om dessa är försedda med märkning om EG-typgodkännande och om de i bilaga VI fastställda kraven är uppfyllda.

Onsdagen den 11 maj 2011

Medlemsstaterna får dock i överensstämmelse med fördraget införa begränsningar av användningen av traktorer som omfattas av artikel 1 i vissa områden där detta motiveras av säkerhetsskäl på grund av särskilda terrängförhållanden eller grödor. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana begränsningar innan de träder i kraft och om skälen för dessa.

2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas möjligheter att i överensstämmelse med fördraget ange de föreskrifter som de anser nödvändiga för att säkra skyddet av arbetstagarna vid användning av traktorena i fråga, under förutsättning att detta inte innebär att överrullningsskyddet ändras på ett sätt som inte anges i detta direktiv.

Artikel 10

1. I samband med EG-typgodkännande ska varje traktor som omfattas av artikel 1 vara försedd med överrullningsskydd.

2. Den i punkt 1 avsedda anordningen ska, om det inte gäller ett baktill monterat överrullningsskydd, uppfylla de krav som föreskrivs i bilagorna I och II till detta direktiv, eller i bilagorna I-IV till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/57/EG ⁽¹⁾ eller 2009/75/EG ⁽²⁾.

Artikel 11

Ändringar som är nödvändig för att anpassa föreskrifterna i bilagorna I och VII med hänsyn till den tekniska utvecklingen ska beslutas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 20.3 i direktiv 2003/37/EG.

Artikel 12

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Direktiv 87/402/EEG i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i del A i bilaga VIII ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga VIII.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga IX.

Artikel 14

DDetta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 261, 3.10.2009, s. 1.
⁽²⁾ EUT L 261, 3.10.2009, s. 40.

Onsdagen den 11 maj 2011

Manöverorgan på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ***I

P7_TA(2011)0212

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0717 – C7-0404/2010 – 2010/0348(COD))

(2012/C 377 E/39)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0717),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0404/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 17 januari 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0090/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
    - 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
    - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 74.⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.**P7_TC1-COD(2010)0348****Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

Onsdagen den 11 maj 2011

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 86/415/EEG av den 24 juli 1986 om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) Direktiv 86/415/EEG är ett av särdirektiven i det system för EG-typgodkännande som har fastställts genom rådets direktiv 74/150/EEG, vilket har ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003 om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG ⁽⁵⁾ och det fastställer tekniska föreskrifter om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan. Dessa tekniska föreskrifter avser att närma medlemsstaternas lagstiftningar till varandra för att därmed för varje typ av traktor möjliggöra det förfarande för EG-typgodkännande som fastställts genom direktiv 2003/37/EG. Bestämmelserna i direktiv 2003/37/EG om jordbruks- och skogsbrukstraktorer, släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon gäller därför för det här direktivet.
- (3) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga VI.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med "jordbruks- eller skogsbrukstraktor" avses varje motorfordon som är försett med hjul eller band och har minst två axlar, vars huvuduppgift grundas på dess dragkraft och som är särskilt konstruerat för att dra, skjuta, bära eller driva vissa redskap, maskiner eller släpvagnar avsedda för jordbruk eller skogsbruk. Fordonet kan vara utrustat för transport av gods och passagerare.

2. Detta direktiv ska endast tillämpas för traktorer som avses i punkt 1 och som är försedda med luftfyllda däck, och är konstruerade för en hastighet mellan 6 och 40 km/tim.

Artikel 2

Medlemsstaterna får inte vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en traktor eller vägra att registrera traktorn eller förbjuda att den saluförs, tas i bruk eller används av skäl som hänför sig till montering, placering, manövrering och identifiering av manöverorgan om de senare uppfyller de krav som anges i bilagorna I-IV.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 74.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011.

⁽³⁾ EGT L 240, 26.8.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ Se del A i bilaga VI.

⁽⁵⁾ EUT L 171, 9.7.2003, s. 1.

Onsdagen den 11 maj 2011

Artikel 3

Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att inom fördragets ramar ange de krav som de bedömer nödvändiga för att säkerställa arbetarnas skydd vid användning av ifrågavarande traktorer, under förutsättning att detta inte innebär ändringar av traktorerna på sätt som inte anges i detta direktiv.

Artikel 4

Varje ändring som är nödvändig för att anpassa bilagorna I–V till den tekniska utvecklingen ska antas enligt det förfarande som avses i artikel 20.3 i direktiv 2003/37/EG.

Artikel 5

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Direktiv 86/415/EEG, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga VI, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningen av de direktiv som anges i del B i bilaga VI.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 7

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ***I

P7_TA(2011)0213

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0729 – C7-0421/2010 – 2010/0349(COD))

(2012/C 377 E/40)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0729),

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0421/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0092/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
    1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 75.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

P7_TC1-COD(2010)0349

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 76/432/EEG av den 6 april 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 75.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011.

⁽³⁾ EGT L 122, 8.5.1976, s. 1.

⁽⁴⁾ Se del A i bilaga VI.

Onsdagen den 11 maj 2011

- (2) Direktiv 76/432/EEG är ett av särdirektiven i det system för EG-typgodkännande som har fastställts genom rådets direktiv 74/150/EEG, vilket har ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003 om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG ⁽¹⁾, och det fastställer tekniska föreskrifter gällande bromsutrustning. Dessa tekniska föreskrifter avser att närma medlemsstaternas lagstiftningar till varandra för att därmed för varje typ av traktor möjliggöra det förfarande för EG-typgodkännande som fastställts genom direktiv 2003/37/EG. Bestämmelserna i direktiv 2003/37/EG om jordbruks- och skogsbrukstraktorer, släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon gäller därför för det här direktivet.
- (3) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga VI.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med "jordbruks- eller skogsbrukstraktor" avses varje motorfordon som är försett med hjul eller band och har minst två axlar, vars huvuduppgift grundas på dess dragkraft och som är särskilt konstruerat för att dra, skjuta, bära eller driva vissa redskap, maskiner eller släpvagnar avsedda för jordbruk eller skogsbruk. Fordonet kan vara utrustat för transport av gods och passagerare.

2. Detta direktiv ska bara gälla traktorer definierade i punkt 1 som är utrustade med luftfyllda däck och är konstruerade för en högsta hastighet på mellan 6 och 40 km/tim.

Artikel 2

1. I fråga om traktorer som uppfyller kraven i detta direktiv får medlemsstaterna inte, av skäl som hänför sig till bromsutrustning,

a) vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en traktortyp, eller

b) vägra registrering eller förbjuda försäljning eller ibruktagande av traktorer.

2. Medlemsstaterna får vägra att bevilja nationellt typgodkännande för en traktortyp av skäl som hänför sig till bromsutrustning, om kraven i detta direktiv inte är uppfyllda.

Artikel 3

Medlemsstaterna får inte förbjuda användningen av traktorer av skäl som hänför sig till deras bromsutrustning, om dessa traktorer är försedda med de anordningar som anges i bilagorna I–IV och om dessa anordningar uppfyller de krav som fastställs där.

Artikel 4

En medlemsstat som har beviljat EG-typgodkännande för en traktor ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att den underrättas om varje ändring av en sådan del eller egenskap som nämns i punkt 1.1 i bilaga I. De behöriga myndigheterna i den medlemsstaten ska besluta om huruvida nya provningar bör utföras på den ändrade traktortypen och om en ny rapport ska utarbetas. Om dessa provningar visar att kraven i detta direktiv inte uppfylls ska ändringen inte godkännas.

⁽¹⁾ EUT L 171, 9.7.2003, s. 1.

Onsdagen den 11 maj 2011

Artikel 5

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa kraven i bilagorna I–V till den tekniska utvecklingen ska antas enligt det förfarande som avses i artikel 20.3 i direktiv 2003/37/EG.

Artikel 6

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Direktiv 76/432/EEG, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga VI, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningen av de direktiv som anges i del B i bilaga VI.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [...].

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Förrarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ***I

P7_TA(2011)0214

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om förrarutrymme, tillträde till förrarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0746 – C7-0428/2010 – 2010/0358(COD))

(2012/C 377 E/41)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0746),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0428/2010),

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0096/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
    - 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
    - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 76.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

P7_TC1-COD(2010)0358

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om förarutrymme, tillträde till förarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 80/720/EEG av den 24 juni 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förarutrymme, tillträde till förarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ⁽³⁾, har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

⁽¹⁾ EGT C 107, 6.4.2011, s. 76.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011.

⁽³⁾ EGT L 194, 28.7.1980, s. 1.

⁽⁴⁾ Se del A i bilaga III.

Onsdagen den 11 maj 2011

- (2) Direktiv 80/720/EEG är ett av särdirektiven i det system för EG-typgodkännande som har fastställts genom rådets direktiv 74/150/EEG, vilket har ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003 om typgodkännande av jordbruks- och skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG⁽¹⁾, och det fastställer tekniska föreskrifter om utformning och konstruktion av jordbruks- och skogsbrukstraktorer vad gäller förarutrymme, tillträde till förarplats samt dörrar och fönster. Dessa tekniska föreskrifter avser att närma medlemsstaternas lagstiftningar till varandra för att därmed för varje typ av traktor möjliggöra det förfarande för EG-typgodkännande som fastställts genom direktiv 2003/37/EG. Bestämmelserna i direktiv 2003/37/EG om jordbruks- och skogsbrukstraktorer, släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon gäller därför för det här direktivet.
- (3) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga III.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I detta direktiv avses med "traktor" en traktor enligt definitionen i artikel 2 j i direktiv 2003/37/EG.

I detta direktiv ska de kategorier av traktorer som definieras i bilaga II till direktiv 2003/37/EG tillämpas.

2. Detta direktiv ska tillämpas på traktorer i kategorierna T1, T3 och T4 såsom dessa definieras i bilaga II till direktiv 2003/37/EG.

Detta direktiv ska inte tillämpas på traktorer i kategori T4.3 om förarsätets sätesindexpunkt, såsom denna bestäms i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/144/EG⁽²⁾, ligger mer än 100 mm från traktorns längsgående symmetriplan.

Artikel 2

1. I fråga om traktorer som uppfyller kraven i bilaga I får medlemsstaterna inte vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande eller vägra registrering eller förbjuda saluföring, ibruktage eller användning av skäl som hänför sig till

- a) förarutrymmet,
- b) tillträde till förarplatsen (hjälpmedel för in- och urstigning),
- c) dörrar och fönster.

2. Medlemsstaterna får vägra att bevilja nationellt typgodkännande för en traktortyp vars förarutrymme, tillträde till förarplatsen samt dörrar och fönster inte överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 3

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa kraven i bilaga I till den tekniska utvecklingen ska antas enligt det förfarande som avses i artikel 20.3 i direktiv 2003/37/EG.

⁽¹⁾ EUT L 171, 9.7.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 27, 30.1.2010, s. 33.

Onsdagen den 11 maj 2011

Artikel 4

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Direktiv 80/720/EEG, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga III, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningen av de direktiv som anges i del B i bilaga III.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 6

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Baktill monterade skyddsågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul ***I

P7_TA(2011)0215

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om baktill monterade skyddsågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0510 – C7-0290/2010 – 2010/0264(COD))

(2012/C 377 E/42)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0510),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0290/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

Onsdagen den 11 maj 2011

- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 8 december 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0101/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
    1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 33.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

P7_TC1-COD(2010)0264**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om baktill monterade skyddsbågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 86/298/EEG av den 26 maj 1986 om baktill monterade skyddsbågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 33.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011.

⁽³⁾ EGT L 186, 8.7.1986, s. 26.

⁽⁴⁾ Se del A i bilaga VII.

Onsdagen den 11 maj 2011

- (2) Direktiv 86/298/EEG är ett av särdirektiven i det system för EG-typgodkännande som har fastställts genom rådets direktiv 74/150/EEG vilket har ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003 om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG ⁽¹⁾, och det fastställer tekniska föreskrifter om utformning och konstruktion av jordbruks- och skogsbrukstraktorer vad gäller baktill monterade skyddsågar. Dessa tekniska föreskrifter avser att närma medlemsstaternas lagstiftningar till varandra för att därmed för varje typ av traktor möjliggöra det förfarande för EG-typgodkännande som fastställts genom direktiv 2003/37/EG. Bestämmelserna i direktiv 2003/37/EG om jordbruks- och skogsbrukstraktorer, släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon gäller därför för det här direktivet.
- (3) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga VII.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv ska gälla för traktorer enligt definitionen i artikel 2 j i direktiv 2003/37/EG vilka har följande egenskaper:

- a) en markfrigång på högst 600 mm mätt vid den lägsta punkten på fram- eller bakaxlarna, differentialen medräknad,
- b) fast eller inställbar minsta spårvidd på mindre än 1 150 mm på de axlar som är försedda med de bredaste däcken; eftersom axeln som är försedd med de bredaste däcken förutsätts vara inställbar till en högsta spårvidd av 1 150 mm ska den andra axelns spårvidd kunna ställas in på så sätt att bredden vid ytterkanten av de smalaste däcken inte skjuter ut utanför ytterkanterna av däcken på axeln med de bredaste däcken; är båda däcken försedda med fälgar och däck av samma storlek måste den fasta eller inställbara spårvidden för båda axlarna vara mindre än 1 150 mm,
- c) en massa som överstiger 600 kg och som motsvarar traktorns olastade massa enligt definitionen i punkt 2.1 i mall A i bilaga I till direktiv 2003/37/EG, medräknat överrullningsskydd monterat i överensstämmelse med detta direktiv och däck med de största dimensioner som tillverkaren rekommenderar.

Artikel 2

1. Varje medlemsstat ska bevilja EG-typgodkännande för varje typ av överrullningsskydd och dess fastsättning på traktorn som uppfyller kraven på konstruktion och provning enligt bilagorna I och II.
2. En medlemsstat som har beviljat EG-typgodkännande ska i den utsträckning som är nödvändigt och vid behov i samarbete med de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kontrollera att tillverkningen överensstämmer med den godkända typen. Sådan kontroll ska begränsas till stickprov.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska för varje typ av överrullningsskydd och dess fastsättning på traktorn som den godkänner enligt artikel 2 till tillverkaren av traktorn eller överrullningsskyddet, eller dennes representant, utfärda en märkning om EG-typgodkännande i överensstämmelse med förebilden i bilaga III.

⁽¹⁾ EUT L 171, 9.7.2003, s. 1.

Onsdagen den 11 maj 2011

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra användning av märkning som kan medföra förväxling av överrullningsskydd som har typgodkänts i överensstämmelse med artikel 2 och andra anordningar.

Artikel 4

En medlemsstat får inte förbjuda att överrullningsskydd eller deras fastsättning på traktorer för vilka de är avsedda släpps ut på marknaden av skäl som hänför sig till deras konstruktion om de är försedda med märkning om EG-typgodkännande.

En medlemsstat kan dock förbjuda att ett överrullningsskydd som är försett med märkning om EG-typgodkännande släpps ut på marknaden om det vid upprepade tillfällen avviker från den godkända typen.

Denna medlemsstat ska genast underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om de åtgärder som har vidtagits och samtidigt ange skälen för sitt beslut.

Artikel 5

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska inom en månad till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna sända en kopia av intyget om EG-typgodkännande, enligt förebilden i bilaga IV, för varje typ av överrullningsskydd som de godkänner eller vägrar att godkänna.

Artikel 6

1. Om den medlemsstat som har beviljat ett EG-typgodkännande finner att ett antal överrullningsskydd och deras fastsättning på traktorn som är försedda med märkning om EG-typgodkännandet inte överensstämmer med den typ som den har godkänt ska den vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att tillverkningen överensstämmer med den godkända typen.

De behöriga myndigheterna i denna medlemsstat ska underrätta myndigheterna i de andra medlemsstaterna om de åtgärder som har vidtagits, vilka, vid behov, när det gäller allvarlig och upprepad brist på överensstämmelse kan innebära en återkallelse av EG-typgodkännandet.

De nämnda myndigheterna ska vidta motsvarande åtgärder när de av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat underrättas om sådan brist på överensstämmelse.

2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska inom en månad underrätta varandra om återkallelse av ett beviljat EG-typgodkännande och skälen till denna åtgärd.

Artikel 7

Varje beslut som har tagits i överensstämmelse med de för detta direktivs genomförande antagna bestämmelserna att vägra eller återkalla EG-typgodkännande för överrullningsskydd och deras fastsättning på traktorn, eller att förbjuda att de släpps ut på marknaden eller används ska noggrant motiveras.

Sådana beslut ska meddelas den berörda parten med upplysning om de möjligheter till prövning av beslutet som enligt medlemsstaternas lagstiftning står till buds samt inom vilken tid prövning ska begäras.

Artikel 8

1. I fråga om traktorer som uppfyller kraven i detta direktiv får medlemsstaterna inte

a) vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en traktortyp,

b) förbjuda att traktorer tas i bruk.

2. Medlemsstaterna får vägra att bevilja nationellt typgodkännande för en traktortyp som inte uppfyller kraven i detta direktiv.

Onsdagen den 11 maj 2011

Artikel 9

Ingen medlemsstat får vägra att registrera en traktor eller förbjuda att en traktor saluförs eller används av skäl som hänför sig till överrullningsskyddet eller dess fastsättning på traktorn om denna är försedd med märkning om EG-typgodkännande och om de i bilaga V föreskrivna kraven är uppfyllda.

Artikel 10

Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas rätt att i överensstämmelse med fördraget ange de föreskrifter som de anser nödvändiga för att säkra skyddet av de arbetstagare som använder traktorn i fråga, under förutsättning att detta inte innebär att överrullningsskydden ändras på ett sätt som inte anges i detta direktiv.

Artikel 11

1. I samband med EG-typgodkännande ska varje traktor som omfattas av artikel 1 vara försett med ett överrullningsskydd.
2. Om överrullningsskyddet inte har två pelare monterade framför förarsätet ska det skydd som avses i punkt 1 överensstämma med de krav som föreskrivs i bilagorna I och II till detta direktiv eller i bilagorna I-IV till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/57/EG ⁽¹⁾ eller 2009/75/EG ⁽²⁾.

Artikel 12

Ändringar som är nödvändiga för att anpassa föreskrifterna i bilaga I till VI med hänsyn till den tekniska utvecklingen ska beslutas i överensstämmelse med det förfarande som avses i artikel 20.3 i direktiv 2003/37/EG.

Artikel 13

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14

Direktiv 86/298/EEG i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i del A i bilaga VII, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga VII.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VIII.

Artikel 15

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 16

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 261, 3.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 261, 3.10.2009, s. 40.

Onsdagen den 11 maj 2011

BILAGEFÖRTECKNING

BILAGA I	Föreskrifter för EG-typgodkännande
BILAGA II	Tekniska krav
BILAGA III	Märke
BILAGA IV	Förebild för intyg om EG-typgodkännande
BILAGA V	Villkor för EG-typgodkännande
BILAGA VI	Förebild: Bilaga till intyg om EG-typgodkännande för en traktortyp med hänsyn till hållfastheten hos skyddsanordning och hållfastheten hos dess fastsättning på traktorn.
BILAGA VII	Del A: Upphävt direktiv och en förteckning över dess ändringar i kronologisk ordning Del B: Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning
BILAGA VIII	Jämförelsetabell

Punktskatten på tobaksvaror *

P7_TA(2011)0216

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om det ändrade förslaget till rådets direktiv om strukturen och skaotesatserna för punktskatten på tobaksvaror (kodifierad version) (KOM(2010)0641 – C7-0403/2010 – 2007/0206(CNS))

(2012/C 377 E/43)

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2007)0587) och det ändrade förslaget (KOM(2010)0641),
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 19 februari 2008 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0403/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0100/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 119.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Onsdagen den 11 maj 2011

- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens ändrade förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som ska sättas i omlopp *

P7_TA(2011)0217

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till rådets förordning om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som ska sättas i omlopp (kodifierad version) (KOM(2010)0691 – C7-0034/2011 – 2010/0338(NLE))

(2012/C 377 E/44)

(Samråd – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2010)0691),
  - med beaktande av artikel 128.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0034/2011),
  - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter⁽¹⁾,
  - med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0102/2011), och av följande skäl:
- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Onsdagen den 11 maj 2011

Benämningar på textilier och etikettering och märkning av textilprodukter ***II

P7_TA(2011)0218

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om benämningar på textilfibrer och etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/121/EG (13807/4/2010 – C7-0017/2011 – 2009/0006(COD))

(2012/C 377 E/45)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (13807/4/2010 – C7-0017/2011),
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 december 2009 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽²⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0031),
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 april 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen i enlighet med artikel 294.8 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 66 i arbetsordningen,
  - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0086/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid andra behandlingen.
  2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 255, 22.9.2010, s. 37.

⁽²⁾ Antagna texter 18.5.2010, P7_TA(2010)0168.

P7_TC2-COD(2009)0006

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om benämningar på textilfibrer och etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1007/2011.)

Onsdagen den 11 maj 2011

BILAGA

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet

Europaparlamentet och rådet är medvetna om vikten av att konsumenterna får korrekt information, särskilt vad gäller det ursprungsland som anges på produkternas märkning, så att konsumenterna skyddas från bedrägliga, felaktiga eller vilseledande ursprungsmärkningar. Användningen av ny teknik såsom elektronisk märkning, inbegripet identifiering av radiofrekvenser (RFID), kan vara en lämplig metod för att tillhandahålla sådan information och samtidigt hålla jämna steg med den tekniska utvecklingen. Europaparlamentet och rådet uppmanar kommissionen att, då den utarbetar sin rapport i enlighet med artikel 24 i förordningen, överväga om det finns ny teknik som möjliggör nya märkningskrav, bland annat för att förbättra textilprodukternas spårbarhet.

Särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess ***I

P7_TA(2011)0219

Europaparlamentets ändringar antagna den 11 maj 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1215/2009 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess (KOM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 377 E/46)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 12**Förslag till förordning – ändringsakt
Skäl 7a (nytt)**

(7a) För att anta de bestämmelser som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vad gäller detaljerade bestämmelser för införandet av tullkvoter för "baby-beef"-produkter, ändringar och tekniska anpassningar som blir nödvändiga till följd av ändringar av KN-nummer och underuppdelningar i Taric samt anpassningar som blir nödvändiga till följd av att andra avtal har ingåtts mellan unionen och de länder och territorier som avses i denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter ska den se till att de relevanta dokumenten överförs samtidigt, så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0243/2010).

Onsdagen den 11 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 13
Förslag till förordning – ändringsakt
Skäl 7b (nytt)

(7b) För att garantera enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter avseende utfärdandet av äkthetsintyg av vilket framgår att varorna har sitt ursprung i det berörda landet eller den berörda regionen och motsvarar definitionerna i denna förordning samt villkoren för det tillfälliga upphävandet, helt eller delvis, av de bestämmelser som föreskrivs i denna förordning. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽¹⁾. Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av genomförandebestämmelser för utfärdandet av äkthetsintyg som styrker att varorna härstammar från det berörda landet eller den berörda regionen och motsvarar definitionerna i denna förordning, med hänsyn till effekterna av dessa åtgärder samt för antagande av genomförandebestämmelser avseende åtgärder för att helt eller delvis tillfälligt upphäva ordningarna enligt denna förordning under en period av tre månader.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Ändring 14
Förslag till förordning – ändringsakt
Artikel 1 – led 2a (nytt)
Förordning (EG) nr 1215/2009
Artikel 2 – punkt 2 – stycke 2

(2a) I artikel 2.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om dessa villkor i punkt 1 eller 2 inte respekteras får kommissionen via genomförandeakter upphäva förmånerna i denna förordning för länder eller territorier helt eller delvis. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det undersökningsförfarande som avses i artikel 8.3.”

Ändring 15
Förslag till förordning – ändringsakt
Artikel 1 – led 3
Förordning (EG) nr 1215/2009
Artikel 3 – punkt 2 – stycke 2

Alla importansökningar inom ramen för denna kvot ska åtföljas av ett av de behöriga myndigheterna i det exporterande territoriet utfärdat äkthetsintyg, av vilket framgår att varan har sitt ursprung i territoriet i fråga samt att den överensstämmer med definitionen i bilaga II till denna förordning. Detta intyg ska utformas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i **artikel 195.2 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter¹ ("förordningen om en samlad marknadsordning").**

Alla importansökningar inom ramen för denna kvot ska åtföljas av ett av de behöriga myndigheterna i det exporterande territoriet utfärdat äkthetsintyg, av vilket framgår att varan har sitt ursprung i territoriet i fråga samt att den överensstämmer med definitionen i bilaga II till denna förordning. Detta intyg ska utformas av kommissionen **via genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas** i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i **artikel 8.2.**

Onsdagen den 11 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 16

Förslag till förordning – ändringsakt

Artikel 1 – led 4a (nytt)

Förordning (EG) nr 1215/2009

Artikel 3 – punkt 4

(4a) I artikel 3 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning, särskilt artikel 10, kan kommissionen med hänsyn till att jordbruks- och fiskerimarknaderna är särskilt känsliga anta lämpliga åtgärder via genomförandeakter, om importen av jordbruks- och fiskeriprodukter orsakar allvarliga störningar på unionens marknader och regleringsmekanismer för dessa marknader. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det undersökningsförfarande som avses i artikel 8.3.”

Ändring 17

Förslag till förordning – ändringsakt

Artikel 1 – led 5

Förordning (EG) nr 1215/2009

Artikel 4

*(5) Artikel 4 ska ersättas med följande:**utgår*

”Artikel 4

Genomförande av tullkvoter för ”baby-beef”

Tillämpningsföreskrifter för tullkvoten för ”baby-beef”-produkter ska fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195.2 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”).”

Ändring 18

Förslag till förordning – ändringsakt

Artikel 1 – led 5a (nytt)

Förordning (EG) nr 1215/2009

Artikel 7

(5a) Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Befogenhetstilldelning

Kommissionen ska bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 7a avseende

a) ändringar och tekniska anpassningar som blir nödvändiga till följd av ändringar av KN-nummer och underuppdelningar i Taric,

Onsdagen den 11 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

- b) anpassningar som är nödvändiga till följd av de andra avtal som har ingåtts mellan unionen och de länder och territorier som avses i artikel 1, och
- c) tillämpningsföreskrifter för tullkvoten för "baby-bebef"-produkter.

Om särskilt brådskande fall gör det nödvändigt ska förfarandet i artikel 7a gälla för delegerade akter som antagits i enlighet med denna artikel."

Ändring 19

Förslag till förordning – ändringsakt

Artikel 1 – led 5b (nytt)

Förordning (EG) nr 1215/2009

Artikel 7a (ny)

(5b) Följande artikel ska införas:

"Artikel 7a

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta delegerade akter ska ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Delegeringen av befogenhet enligt artikel 7 ska ges till kommissionen t.o.m. den 31 december 2015. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast nio månader innan denna period löper ut.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Det ska träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning eller vid en senare tidpunkt som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 7 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort någon invändning inom två månader från det att denna akt delgivits Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, innan denna frist har löpt ut, har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Onsdagen den 11 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 20**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 1 – led 5c (nytt)**

Förordning (EG) nr 1215/2009

Artikel 7b (ny)

*(5c) Följande artikel ska införas:**”Artikel 7b**Skyndsamt förfarande*

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. En delegerad akt ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet tillsammans med en motivering av varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Europaparlamentet eller rådet kan göra invändningar mot en delegerad akt enligt det förfarande som anges i artikel 7a. I sådant fall ska kommissionen utan dröjsmål upphäva akten så snart Europaparlamentet eller rådet meddelat sitt beslut att invända mot akten.”

Ändring 21**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 1 – led 5d (nytt)**

Förordning (EG) nr 1215/2009

Artikel 8

*(5d) Artikel 8 ska ersättas med följande:**”Artikel 8**Kommittéförfarande*

1. Kommissionen ska biträdas av genomförandekommittén för västra Balkan. Denna kommitté ska vara en kommitté enligt vad som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”

Onsdagen den 11 maj 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 22
Förslag till förordning – ändringsakt
Artikel 1 – led 5e (nytt)
Förordning (EG) nr 1215/2009
Artikel 10 – punkt 1

(5e) Artikel 10.1 ska ändras på följande sätt:

a) led a ska ersättas med följande:

”a) underrättat genomförandekommittén för västra Balkan,”

b) Följande stycke ska läggas till:

”De åtgärder som avses i första stycket ska antas via genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 8.2.”

Det första programmet för radiospektrumpolitik ***I

P7_TA(2011)0220

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av det första programmet för radiospektrumpolitik (KOM(2010)0471 – C7-0270/2010 – 2010/0252(COD))

(2012/C 377 E/47)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0471),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0270/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för kultur och utbildning (A7-0151/2011).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 53.

Onsdagen den 11 maj 2011

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0252

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2011/EU om inrättande av det första programmet för radiospektrumpolitik

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾,

och av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 8a.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektivet) ⁽³⁾ kan kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett lagförslag om att inrätta fleråriga program för radiospektrumpolitiken som anger politisk inriktning och mål för en strategisk planering och harmonisering av spektrumanvändning i enlighet med de direktiv som gäller elektroniska kommunikationsnät och -tjänster. Inriktningen och målen för politiken ska hänvisa till nödvändig tillgänglighet och effektiv användning av spektrum för att etablera och upprätthålla en fungerande inre marknad. **Programmet för radiospektrumpolitik stöder de mål och de centrala åtgärder som anges i Europa 2020-strategin och den digitala agendan och finns också med bland de 50 prioriterade åtgärderna i inre marknadsakten.** Detta beslut påverkar inte befintlig unionslagstiftning, i synnerhet **Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse** ⁽⁴⁾, **Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektivet)** ⁽⁵⁾, **Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektivet)** ⁽⁶⁾, **Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG om ändring av direktiv 2002/21/EG, 2002/19/EG och 2002/20/EG** ⁽⁷⁾, eller **Europaparlamentets och rådets beslut 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för**

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 53.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2011.

⁽³⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EUT L 337, 18.12.2009, s. 37.

Onsdagen den 11 maj 2011

radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslutet) ⁽¹⁾. Det påverkar inte heller åtgärder som vidtagits på nationell nivå, i enlighet med unionslagstiftning, som ett led i arbetet med att uppnå mål av allmänt intresse, framför allt i fråga om innehållsreglering och audiovisuell politik och medlemsstaternas rätt att organisera och använda spektrum för ändamål som rör allmän ordning och säkerhet samt försvar. [Ändring 1]

- (2) Spektrum är en **offentlig** nyckelresurs inom viktiga sektorer och tjänster, inklusive mobil kommunikation, trådlös bredbandskommunikation och satellitkommunikation, TV- och radiosändningar, transport, radiolokalisering och tillämpningar som larm, fjärrkontroller, hörselhjälpmedel, mikrofoner och medicinsk utrustning. Det ingår i allmänna tjänster för säkerhet, inklusive civilskydd och vetenskapliga aktiviteter som meteorologi, jordobservation, radioastronomi och rymdforskning. **En effektiv spektrumanvändning spelar även en roll för den universella tillgången till elektronisk kommunikation, särskilt för invånare och företag i glesbefolkade eller avlägsna områden, till exempel landsbygdsområden eller öar.** Reglerande åtgärder för spektrum påverkar därmed ekonomi, säkerhet, hälsa, det allmänna intresset, kultur, vetenskap, samhället, miljö och teknik. [Ändring 2]
- (3) **Man bör inta ett förnyat ekonomiskt och socialt synsätt på förvaltningen, tilldelningen och användningen av spektrum, där särskild tonvikt läggs vid reglering som säkrar ökad spektrumeffektivitet, bättre frekvensplanering och garantier mot konkurrenshämmande beteende och mot samhällsfientliga åtgärder vad gäller spektrumanvändning.** [Ändring 3]
- (4) Strategisk planering och harmonisering av spektrumanvändning på unionsnivå bör främja den gemensamma marknaden för tjänster och utrustning för trådlös elektronisk kommunikation samt annan politik inom unionen som kräver spektrumanvändning, och därmed skapa nya möjligheter till innovation **och sysselsättningskapande och samtidigt bidra till** ekonomisk återhämtning och social integration inom unionen; samtidigt bör denna planering ta hänsyn till de viktiga sociala, kulturella och ekonomiska värdena hos spektrum. **En harmoniserad spektrumanvändning är också mycket viktig för kvaliteten på elektroniska kommunikationstjänster samt för stordriftsfördelar som sänker både kostnaderna för utbyggnaden av trådlösa nät och konsumenternas kostnader för trådlösa enheter.** Slutsatsen är att unionen därför behöver ett politiskt program som omfattar den inre marknaden för unionens alla politiska områden där spektrum används, till exempel elektronisk kommunikation, forskning och utveckling, transport, **kultur** och energi. **Man bör till varje pris förhindra att den nödvändiga reformen fördröjs av befintliga rättighetsinnehavare.** [Ändring 4]
- (5) **Detta första program bör främja konkurrensen, medföra lika villkor i hela EU och lägga grunden för en verklig digital inre marknad. För att trygga radiospektrumprogrammets och den inre marknadens fulla potential och konsumentfördelar bör programmet kompletteras med kommande och nya förslag som möjliggör nätekonomin utveckling, såsom förslag om uppgiftsskydd och ett europeiskt licenssystem för nätinnehåll.** [Ändring 5]
- (6) Detta första program bör i synnerhet stödja Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla med tanke på möjligheterna att främja en informationsbaserad ekonomi med trådlösa tjänster, utveckla och hjälpa sektorer som är beroende av informations- och kommunikationstekniker och minska den digitala klyftan. **Den explosiva ökningen av framför allt audiovisuella medietjänster och nätinnehåll driver på efterfrågan på hastighet och täckning.** Det är även en nyckelåtgärd i den digitala agendan för Europa ⁽²⁾, vars mål är att erbjuda snabbt Internet i en framtida nätverksbaserad kunskapsekonomi, med ett ambitiöst mål att ge alla tillgång till bredband. **Att tillhandahålla högsta**

⁽¹⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2010)0245.

Onsdagen den 11 maj 2011

möjliga bredbandshastighet och -kapacitet, med en hastighet på minst 30 Mbps för alla senast år 2020, varvid minst hälften av de europeiska hushållen ska ha tillgång till hastigheter på minst 100 Mbps, är viktigt för att främja den ekonomiska tillväxten och den globala konkurrenskraften samt för att uppnå de hållbara ekonomiska och sociala fördelarna med en gemensam digital marknad. Det ska även stödja och främja annan sektorspolitik inom unionen som hållbar miljö och ekonomisk och social integration för unionens alla medborgare. Med tanke på hur viktigt trådlös kommunikation är för innovation är programmet även ett nyckelinitiativ för att stödja unionens politik inom innovation. [Ändring 6]

- (7) **Det första programmet måste lägga grunden för en utveckling där unionen tar täten i fråga om bredbandens hastighet, mobilitet, täckning och kapacitet. En sådan ledande roll är nödvändig om vi ska kunna skapa en konkurrenskraftig digital inre marknad som fungerar som en spjutspets för att öppna upp den inre marknaden för alla unionsmedborgare.** [Ändring 7]
- (8) Det första programmet bör **fastställa principerna och målen** fram till 2015 för medlemsstaterna och unionens institutioner, och även ange specifika genomförandeinitiativ. Även om spektrumhantering till stora delar fortfarande är en nationell befogenhet bör den vara förenlig med befintlig lagstiftning inom unionen och tillåta åtgärder för att genomföra unionens politik. [Ändring 8]
- (9) Programmet ska även beakta beslut nr 676/2002/EG och det tekniska kunnandet hos Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT) så att unionspolitik som berör spektrum och som parlamentet och rådet har enats om kan genomföras med tekniska genomförandeåtgärder och sådana åtgärder kan påbörjas när som helst för att genomföra befintlig unionspolitik.
- (10) Att säkerställa en optimal **och produktiv användning av spektrum som en offentlig nyttinghet** kan kräva **att kommissionen och medlemsstaterna inför** nyskapande lösningar för tillstånd såsom gemensam spektrumanvändning, allmänna tillstånd eller gemensamt nyttjande av infrastrukturer **utöver traditionella lösningar såsom auktioner**. Tillämpningen av sådana principer inom unionen kan förenklas genom **fastställande av bästa praxis och uppmuntran till informationsutbyte samt genom** en definition av vissa gemensamma och sammanfallande villkor för spektrumanvändning. Allmänna tillstånd, som är det **lämpligaste och** minst krävande tillståndssystemet, är mycket intressanta där störningar inte riskerar att hindra utvecklingen av andra tjänster **och är också lämpligast enligt artikel 5 i direktiv 2002/20/EG.** [Ändring 9]
- (11) Handel med spektrumrätter kombinerat med flexibla villkor för användning bör påverka den ekonomiska tillväxten positivt. Därför bör handel med band där flexibel användning redan är tillåten enligt lagstiftning i unionen omedelbart tillåtas i enlighet med direktiv 2002/21/EG. Gemensamma principer för format och innehåll för sådana försäljningsbara rätter och gemensamma åtgärder för att förhindra ackumulering av spektrum som kan skapa dominerande marknadsaktörer eller otillbörliga förhållanden med spektrumrätter som inte används skulle underlätta en samordnad introduktion av dessa åtgärder i medlemsstaterna och underlätta förvärv av sådana rätter i hela unionen. **För att målen för den digitala agendan för Europa ska uppnås bör en del av intäkterna från auktioneringen av spektrumrätter ("den digitala utdelningen") dessutom användas till att påskynda bredbandsutbyggnaden.** [Ändring 11]
- (12) I den digitala agendan för Europa understryks att trådlöst bredband är en viktig resurs för att öka konkurrensen, **främja lika villkor i hela EU, öka** konsumenternas valmöjligheter och åtkomsten i landsbygds- och andra områden där det är svårt eller ekonomiskt olönsamt att bygga ut trådbaserat

Onsdagen den 11 maj 2011

bredband. Spektrumhanteringen kan även påverka konkurrensen genom att roller och marknadspositioner ändras för aktörer om befintliga användare får otillbörliga konkurrensfördelar. Begränsad tillgång på spektrum, i synnerhet när tillgången på lämpligt spektrum minskar, kan skapa hinder för nya tjänster eller tillämpningar och inverka negativt på innovation och konkurrens. Förvärv av nya nyttjanderätter, inklusive handel eller andra transaktioner mellan användare, samt införandet av nya flexibla kriterier för spektrumanvändning kan påverka den nuvarande konkurrenssituationen. Medlemsstaterna bör därför, **innan någon ny spektrumtilldelning görs, grundligt undersöka hur denna tilldelning kommer att påverka konkurrensen samt** på förhand eller i efterhand vidta lämpliga reglerande åtgärder (t.ex. åtgärder för att ändra befintliga rätter, förhindra vissa former av förvärv av spektrumrätter, införa villkor för hamstring av spektrum och effektiv användning, som t.ex. de villkor som det hänvisas till i artikel 9.7 i direktiv 2002/21/EG, för att begränsa tillgänglig mängd spektrum för varje operatör eller för att undvika en överdriven ackumulering av spektrum) för att förhindra en snedvridning av konkurrensen i enlighet med de principer som ligger till grund för artikel 5.6 i direktiv 2002/20/EG och artikel 1.2 i **rådets direktiv 87/372/EEG av den 25 juni 1987 om vilka frekvensband som skall reserveras för det samordnade införandet av allmänt tillgänglig, alleuropeisk, cellulär, digital, landbaserad mobilkommunikation inom gemenskapen** ⁽¹⁾ (GSM-direktivet). **Medlemsstaterna får även vidta åtgärder för en jämnare spektrumtilldelning mellan ekonomiska aktörer genom att reservera spektrum för nya aktörer inom ett frekvensband eller en bandgrupp med liknande egenskaper.** [Ändring 12]

- (13) En optimerad och effektiv spektrumanvändning kräver att utvecklingen kontinuerligt övervakas och att det finns uppdaterad och transparent information om spektrumanvändningen i unionen. Trots att kommissionens beslut 2007/344/EG av den 16 maj 2007 om harmoniserad tillgång till information om spektrumanvändningen inom gemenskapen ⁽²⁾ kräver att medlemsstaterna ska publicera information om nyttjanderätter, krävs en detaljerad förteckning över befintlig spektrumanvändning **samt över dess effektivitet, vilken bör sammanställas för unionen enligt gemensamma** metoder för granskning och utvärdering för att öka effektiviteten av användningen av spektrum och radioutrustning, i synnerhet mellan 300 MHz och **6 GHz, men även mellan 6 GHz och 70 GHz, eftersom dessa frekvenser kommer att bli allt viktigare till följd av den snabba tekniska utvecklingen. Förteckningen bör vara tillräckligt detaljerad för** att identifiera ineffektiva tekniker och ineffektiv användning inom både **den privata** och **den offentliga sektorn**, liksom tilldelningar som inte används och möjligheter till delad användning, och till att utvärdera framtida behov för konsumenter och företag. **Mot bakgrund av det ständigt växande antalet tillämpningar som använder trådlösa data bör medlemsstaterna dessutom främja en effektiv spektrumanvändning för användartillämpningar.** [Ändring 13]
- (14) **Den så kallade kognitiva tekniken är fortfarande under utveckling, men bör redan nu utforskas och tillämpas ytterligare genom geolokaliserad information om spektrumanvändningen, som bör kartläggas i förteckningen.** [Ändring 89]
- (15) Harmoniserade standarder enligt direktiv 1999/5/EG är viktiga för att uppnå en effektiv spektrumanvändning och bör beakta rättsligt definierade delningsvillkor. Europeiska standarder för elektrisk och elektronisk utrustning och nätverk som inte använder radiofrekvenser får inte störa spektrumanvändningen. Den sammanlagda effekten av en ökad mängd och täthet av trådlösa enheter och tillämpningar kombinerat med de breda användningsområdena för spektrum är en utmaning för den nuvarande störningshanteringen. Denna bör undersökas och utvärderas tillsammans med statistik för mottagare och mer avancerade tekniker för att undvika störningar, **i syfte att förhindra skadliga störningar av eller skadlig påverkan inom befintlig och framtida spektrumanvändning. Medlemsstaterna bör i lämpliga fall dessutom kunna införa ersättning för de direkta kostnaderna för att lösa störningsproblem och för migrationskostnaderna, i enlighet med den nationella lagstiftningen.** [Ändring 14]

⁽¹⁾ EGT L 196, 17.7.1987, s. 85.

⁽²⁾ EUT L 129, 17.5.2007, s. 67.

Onsdagen den 11 maj 2011

- (16) I enlighet med målen i kommissionens flaggskeppsinitiativ om en digital agenda för Europa **bidrar trådlösa bredbandstjänster** avsevärt till en ekonomisk återhämtning och tillväxt om spektrum blir tillgängligt, tilldelning av nyttjanderätter sker effektivt och handel tillåts för en marknadsanpassad utveckling. Den digitala agendan vill ge alla unionens medborgare åtkomst till bredband (minst 30 Mbps) senast 2020. Därför bör redan **harmoniserat** spektrum auktoriseras före 2012 för markbunden kommunikation som ett sätt att säkerställa enkel åtkomst till trådlöst bredband för alla, och speciellt inom de spektrumband som angivits i kommissionens beslut 2008/477/EG ⁽¹⁾, 2008/411/EG ⁽²⁾ och 2009/766/EG ⁽³⁾. Bredband via satellit till ett rimligt pris kan vara en snabb och genomförbar lösning som ett komplement till markbundna bredbandstjänster och för att garantera geografisk täckning för glest befolkade områden inom unionen. [Ändring 15]
- (17) **Enligt en mängd samstämmiga undersökningar ökar den mobila datatrafiken snabbt och fördubblas för närvarande varje år. Denna ökningstakt, som sannolikt kommer att fortgå under de kommande åren, innebär att den mobila datatrafiken kommer att närpå fyrtiodubblas mellan 2009 och 2014. För att denna drastiska ökning ska kunna hanteras måste regleringsorganen och marknadsaktörerna vidta en rad åtgärder, bland annat ökad spektrumeffektivitet överlag, eventuella ytterligare harmoniserade spektrumtilldelningar för trådlöst bredband och avledning av trafiken till andra nätverk via enheter med multipla användningsområden.** [Ändring 16]
- (18) **Spektrumanvändningen bör göras mer flexibel i syfte att främja innovation och bredbanduppkopplingar med hög hastighet som gör det möjligt för företagen att sänka sina kostnader och öka sin konkurrenskraft och som möjliggör nya interaktiva nättjänster inom exempelvis utbildning, hälso- och sjukvård och allmännyttiga tjänster.** [Ändring 17]
- (19) **En europeisk marknad med nästan 500 miljoner människor anslutna till höghastighetsbredband skulle fungera som en spjutspets för den inre marknadens utveckling och skapa en globalt sett unik kritisk massa av användare, där alla regioner ges nya möjligheter och där varje användare ges ett mervärde och unionen kan bli en världsledande kunskapsbaserad ekonomi. En snabb bredbandsutbyggnad är avgörande för utvecklingen av produktiviteten i unionen och för framväxten av nya och små företag som kan bli ledande inom olika sektorer, t.ex. hälso- och sjukvård, tillverkning och tjänsteindustrin.** [Ändring 18]
- (20) **Internationella teleunionen (ITU) har uppskattat att de framtida kraven på spektrumbredd för utvecklingen av IMT-2000 (International Mobile Telecommunications-2000) och IMT-advanced systems (dvs. tredje och fjärde generationens mobila kommunikationer) kommer att uppgå till 1 280–1 720 MHz år 2020 för den kommersiella mobilindustrin i varje ITU-region, inklusive Europa. Om det inte frigörs ytterligare spektrum – helst på ett harmoniserat sätt i hela världen – kommer framväxten av nya tjänster och den ekonomiska tillväxten att hindras av kapacitetsbegränsningar i de mobila näten.** [Ändring 19]
- (21) **Utöver ett lämpligt och konkurrensfrämjande tillgängliggörande av frekvensbanden 925-960 MHz ("bandet 900 MHz") i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/114/EG ⁽⁴⁾ kan bandet 790-862 MHz ("bandet 800 MHz") användas på ett optimalt sätt för att täcka stora områden med trådlösa bredbandstjänster. Utifrån harmoniseringen av tekniska villkor enligt kommissionens beslut 2010/267/EU av den 6 maj 2010 om harmoniserade tekniska**

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2008/477/EG av den 13 juni 2008 om harmonisering av frekvensbandet 2 500–2 690 MHz för markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster i gemenskapen (EUT L 163, 24.6.2008, s. 37).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2008/411/EG av den 21 maj 2008 om harmonisering av frekvensbandet 3 400–3 800 MHz för markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster i gemenskapen (EUT L 144, 4.6.2008, s. 77).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2009/766/EG av den 16 oktober 2009 om harmonisering av frekvensbanden 900 MHz och 1 800 MHz i markbundna system med kapacitet för alleuropeiska tjänster för elektronisk kommunikation i gemenskapen (EUT L 274, 20.10.2009, s. 32).

⁽⁴⁾ EUT L 274, 20.10.2009, s. 25.

Onsdagen den 11 maj 2011

villkor för användning av frekvensbandet 790–862 MHz för markbundna system som kan tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster i Europeiska unionen ⁽¹⁾ och kommissionens rekommendation 2009/848/EG av den 28 oktober 2009 om frigörandet av den digitala utdelningen i Europeiska unionen kan underlättas ⁽²⁾ med uppmaning att analoga sändningar ska stängas av före den 1 januari 2012 och med tanke på den snabba utvecklingen av nationell lagsiftning bör detta band kunna vara tillgängligt för elektronisk kommunikation inom unionen senast 2013. När det gäller detta band behövs det ett snabbt genomförande för att förhindra tekniska störningar, särskilt i gränsområdena mellan medlemsstater. Med tanke på möjligheten att sända över stora områden på bandet 800 MHz bör skyldigheter om geografisk täckning som uppnåtts med tillämpning av principerna om teknik- och tjänsteneutralitet vara knutna till rätterna. Det bör frigöras ytterligare spektrum för trådlösa bredbandstjänster på bandet 1 452–1 492 MHz ("bandet 1,5 GHz") och bandet 2 300–2 400 MHz ("bandet 2,3 GHz") för att tillgodose den ökande efterfrågan på mobil trafik, samtidigt som man bör säkerställa lika villkor för olika tekniska lösningar och främja uppkomsten av alleuropeiska operatörer inom unionen. Ytterligare spektrumtilldelningar för mobila tjänster, exempelvis på bandet 694-790 MHz ("bandet 700MHz"), bör utvärderas utifrån framtida kapacitetskrav i fråga om trådlösa bredbandstjänster och marksänd tv. [Ändring 20]

- (22) Förbättrade mobila bredbandsmöjligheter är av avgörande betydelse för att kultursektorn ska få nya distributionsplattformar och för att bana väg för en framgångsrik framtida utveckling i sektorn. Det är mycket viktigt att leverantörer av marksända tv-tjänster och andra aktörer kan upprätthålla sina befintliga tjänster när ytterligare en del av spektrumet frigörs för trådlösa tjänster. Migrationskostnaderna för tillgängliggörandet av ytterligare spektrum kan täckas genom licensavgifter, så att programföretagen får samma möjligheter som i dag i andra delar av spektrumet. [Ändring 21]
- (23) För WAS/RLAN (Wireless Access Systems including Radio Local Access Networks) är de nuvarande tilldelningarna utan licenskrav på banden 2,4 GHz och 5 GHz på väg att bli otillräckliga. För att tillgodose nästa generations trådlösa teknik krävs det bredare kanaler som möjliggör hastigheter på över 1 Gbps. Dessutom bör man undersöka möjligheterna att utöka de tilldelningar av licensfritt spektrum till WAS/RLAN som införts genom kommissionens beslut 2005/513/EG ⁽³⁾ i samband med förteckningen över befintliga användningsområden för och nya behov av spektrum och beroende på spektrumanvändningen för andra ändamål. [Ändring 22 och 25]
- (24) Sändningsverksamheten kommer att förbli en viktig distributionsplattform för innehåll eftersom den fortfarande är den mest ekonomiska plattformen för massdistribution, men bredband (fast och mobilt) och andra nya tjänster ger kultursektorn nya möjligheter att bredda sitt urval av distributionsplattformar, att leverera tjänster på beställning och ta till vara den ekonomiska potential som den stora ökningen av datatrafiken innebär. [Ändring 23]
- (25) Precis som i fallet med GSM-standarden, som med framgång anammades över hela världen tack vare en tidig och beslutsam alleuropeisk harmonisering, bör unionen sträva efter att sätta den globala dagordningen för framtida omfördelningar av spektrum, särskilt när det gäller den effektivaste delen av spektrumet. Det kommer att vara av central betydelse att man vid Världsradiokommunikationskonferensen (WRC) 2016 ingår avtal för att uppnå en global harmonisering och samordning med angränsande tredjeländer. [Ändring 24]

⁽¹⁾ EUT L 117, 11.5.2010, s. 95.

⁽²⁾ EUT L 308, 24.11.2009, s. 24.

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2005/513/EG av den 11 juli 2005 om harmoniserad användning av radiospektrum i frekvensbandet 5 GHz för införande av Wireless Access Systems med Radio Local Area Networks (WAS/RLANs) (EUT L 187, 19.7.2005, s. 22).

Onsdagen den 11 maj 2011

- (26) Eftersom en gemensam strategi och stordriftsfördelar är en nyckel för att utveckla bredbandskommunikation inom hela unionen och förhindra snedvriden konkurrens och fragmenterade marknader mellan medlemsstaterna, **bör** vissa villkor för tillstånd och förfaranden anges i samordnade åtgärder mellan medlemsstaterna och kommissionen. Villkoren **bör i första hand trygga nya aktörers tillträde till lägre spektrumband med hjälp av auktioner eller andra konkurrensförfaranden**. De kan **också inbegripa** skyldigheter om geografisk täckning, blockstorlekar för spektrum, tider för att bevilja rätter, åtkomst till virtuella mobilnätoperatörer (mobile virtual network operators – MVNO) och tidslängder för nyttjanderätterna. Utifrån vikten av handel med spektrum för en effektivare spektrumanvändning och för att **underlätta framväxten av alleuropeiska tjänster och** utveckla den inre marknaden för trådlös utrustning och trådlösa tjänster, bör dessa villkor även gälla för spektrumband som är avsedda för trådlös kommunikation och för vilka nyttjanderätterna kan överlätas eller leasas. [Ändring 26]
- (27) Ytterligare spektrum kan behövas inom andra sektorer som t.ex. transport (för säkerhets-, informations- och förvaltningssystem), forskning och utveckling, **kultur, e-hälsa, e-integration samt räddningstjänst** och katastrofhjälp, **eftersom det inom katastrofhjälpen används alltmer video- och dataöverföring för snabbare och effektivare insatser**. Starkare synergier och **direkta kopplingar** mellan spektrumpolitik och forskning och utveckling och studier av radiokompatibilitet mellan olika spektrum bör vara positivt för nyskapandet. **Relevanta forskningsorganisationer** bör bidra till den tekniska utvecklingen av spektrumregleringen, särskilt genom att erbjuda testanläggningar för att verifiera störningsmodeller som är relevanta för lagstiftningen inom unionen. Resultat från forskning inom ramen för det sjunde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration⁽¹⁾ kräver vidare att spektrumbehov för projekt med stor ekonomisk potential eller investeringspotential undersöks, och då speciellt för små och medelstora företag, till exempel kognitiv radio eller e-hälsa. Lämpliga skydd mot skadlig strålning bör vidare säkerställas för hållbar forskning och utveckling och vetenskapliga aktiviteter. [Ändring 27]
- (28) Europa 2020-strategin anger miljömål för en hållbar, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi, exempelvis genom en ökad resurseffektivitet med 20 %. Sektorn för informations- och kommunikationsteknik har en nyckelroll och detta understryks i den digitala agendan för Europa. Några av de föreslagna åtgärderna är en snabbare utbyggnad av de intelligenta energihanteringssystemen i hela unionen (smarta nät och elmätare) som minskar energiförbrukningen med hjälp av kommunikationsmöjligheter och utvecklingen av intelligenta transportsystem och intelligent trafikhantering för att minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn. En effektiv användning av spektrumteknikerna kan även bidra till en minskad energiförbrukning från radioutrustning och begränsa de miljömässiga effekterna på landsbygd och glesbefolkade områden.
- (29) Det är nödvändigt *med tanke på människors välmående* att allmänhetens hälsa skyddas mot elektromagnetiska fält och att det sker på ett konsekvent sätt vid spektrumtillstånd inom unionen. Även om skyddet av folkhälsan mot elektromagnetiska fält redan omfattas av rådets rekommendation 1999/519/EG av den 12 juli 1999 om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz till 300 GHz)⁽²⁾ är det viktigt att **vi får bättre kunskaper om hur levande organismer reagerar på elektromagnetiska fält samt att** hälsoeffekterna av joniserande och icke-joniserande spektrumanvändning löpande övervakas, inklusive verkliga kumulativa effekter av spektrumanvändning inom olika frekvenser för ett ökat antal typer av utrustning. **I sin strävan efter en lämplig nivå av allmän säkerhet bör medlemsstaterna se till att skyddsåtgärderna är teknik- och tjänsteneutrala**. [Ändring 28]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr. 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007-2013) (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 59.

Onsdagen den 11 maj 2011

- (30) Viktiga mål av allmänt intresse som säkerheten för människoliv kräver samordnade tekniska lösningar för att säkerhets- och nödtjänster ska fungera mellan medlemsstaterna. En tillräcklig mängd spektrum bör **i form av ett samordnat alleuropeiskt spektrumblock** göras tillgänglig för utveckling och fritt spridande av säkerhetstjänster och -utrustning och innovativa alleuropeiska eller samverkande säkerhets- och nödlösningar. Det finns redan studier som har visat på behovet av ytterligare harmonisering av spektrum under 1 GHz för att leverera mobila bredbandstjänster för räddningstjänst och katastrofhjälp inom hela unionen inom de närmaste 5–10 åren. **Eventuell ytterligare harmoniserad spektrumtilldelning under 1 GHz för räddningstjänst och katastrofhjälp bör också innefatta en översikt över möjligheterna att frigöra eller dela ytterligare spektrum som avsatts för dessa ändamål.** [Ändring 29]
- (31) Regleringen av spektrum har en i hög grad gränsöverskridande eller internationell dimension på grund av spridningsegenskaperna, att marknader som är beroende av radiobaserade tjänster ofta är internationella och på grund av behovet att undvika skadliga störningar mellan länder. Hänvisningarna till internationella avtal i direktiven 2002/21/EG och 2002/20/EG, i deras ändrade lydelse genom direktiv 2009/140/EG, innebär att medlemsstaterna inte ska påta sig internationella skyldigheter som förhindrar eller begränsar deras möjligheter att uppfylla sina unionskyldigheter. Medlemsstaterna bör, i enlighet med rättspraxis, vidta alla åtgärder som krävs för att se till att unionen, i frågor som faller under dess kompetens, representeras på ett lämpligt sätt i internationella organ med ansvar för spektrumsamordning. I de situationer där unionens politik eller kompetens berörs bör unionen ansvara politiskt för förberedelserna till förhandlingarna **se till att unionen uppträder enhälligt vid multilaterala förhandlingar för att skapa globala samverkans effekter och stordriftsfördelar i samband med spektrumanvändningen**, inklusive i den Internationella teleunionen som motsvarar dess ansvarsnivå i spektrumfrågor inom unionens lagstiftning. [Ändring 30]
- (32) För att vidareutveckla nuvarande metoder och bygga vidare på de principer som definierats i rådets slutsatser av den 3 februari 1992 gällande procedurer som ska följas inom 1992 års Världsdministrativa radiokonferens, och där WRC och andra multilaterala förhandlingar berör principer och politiska frågor med en unionsdimension, bör unionen kunna upprätta nya procedurer för att försvara sina intressen i multilaterala förhandlingar, förutom det långsiktiga målet att bli medlem i Internationella teleunionen jämte medlemsstaterna. Utifrån detta kan kommissionen, med hänsyn till yttrandet från Gruppen för radiospektrumpolitik (RSPG), föreslå gemensamma politiska mål till Europaparlamentet och rådet som det angivits i direktiv 2002/21/EG.
- (33) **För att undanröja det ökande trycket på frekvensband som är reserverade för satellitnavigation och satellitkommunikation måste dessa frekvensbands bandbredd säkras i den nya planeringen av spektrumanvändning.** Världsradiokonferensen 2012 tar upp frågor av relevans för unionen, som digital utdelning, vetenskapliga och meteorologiska tjänster, hållbar utveckling och klimatförändringar, satellitkommunikation och spektrumanvändning för Galileo (inrättat genom rådets förordning (EG) nr 876/2002 av den 21 maj 2002 om bildande av det gemensamma företaget Galileo⁽¹⁾) och rådets förordning (EG) nr 1321/2004 av den 12 juli 2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering⁽²⁾) samt det europeiska programmet för jordövervakning (GMES)⁽³⁾) om en förbättrad användning av data från jordobservationer. [Ändring 31]
- (34) Medlemsstaterna **bör fortsätta att bedriva** bilaterala förhandlingar med **angränsande tredjeländer**, inklusive ■ kandidatländer **och potentiella kandidatländer**, för att uppfylla sina skyldigheter inom unionen gällande koordinering av frekvenser **och försöka nå överenskommelser som kan tjäna som ett gott exempel för andra medlemsstater.** Unionen **bör bistå medlemsstaterna med tekniskt och politiskt stöd i deras bilaterala och multilaterala förhandlingar med tredjeländer, särskilt grannländer, inklusive kandidatländer och potentiella kandidatländer.** Detta bör även bidra till att

⁽¹⁾ EUT L 138, 28.5.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 246, 20.7.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 276, 20.10.2010, s. 1.

Onsdagen den 11 maj 2011

undvika skadliga störningar och förbättra spektrumeffektiviteten och konvergensen av spektrum-användningen utanför unionens gränser. Det finns ett starkt behov av åtgärder för banden 800 MHz och 3,4–3,8 GHz för övergången till mobila bredbandstekniker och för den harmonisering av spektrum som krävs vid en moderniserad flytrafikledning. [Ändring 32]

- (35) För att lyckas uppnå målen i programmet måste lämpliga institutioner tas fram som kan koordinera spektrumhanteringen och -regleringen på unionsnivå och som samtidigt tar full hänsyn till kompetens och sakkunnande inom nationella administrationer. En sådan ram kan även bidra till att samordning av spektrum mellan medlemsstater lyfts upp till den inre marknaden. Samarbete och koordinering är även nödvändiga för standardiseringsorgan, forskningsinstitut och CEPT.
- (36) Kommissionen bör **årligen** rapportera till Europaparlamentet och rådet om de resultat som uppnåtts genom detta beslut och om planerade framtida åtgärder. [Ändring 33]
- (37) Vid utarbetandet av förslaget har kommissionen i högsta grad beaktat yttrandet från Gruppen för radiospektrumpolitik.
- (38) **Detta beslut påverkar inte det skydd som marknadsaktörerna åtnjuter i enlighet med direktiv 2009/140/EG.** [Ändring 34]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom detta beslut inrättas ett **flerårigt** program för radiospektrumpolitik för strategisk planering och harmonisering av spektrumanvändningen för att säkerställa en fungerande inre marknad.
2. **Detta beslut täcker alla EU-politikområden på den inre marknaden som inbegriper spektrum-användning såsom elektronisk kommunikation, forskning, utveckling och innovation, transport, energi och det audiovisuella området.**
3. **Detta beslut är förenligt med gällande unionslagstiftning, särskilt direktiven 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG och 1999/5/EG samt beslut 676/2002/EG, och med åtgärder som vidtas på nationell nivå i enlighet med unionslagstiftningen och specifika internationella överenskommelser, med beaktande av ITU:s radiobestämmelser.**
4. **Detta beslut påverkar inte åtgärder som vidtas på nationell nivå i full överensstämmelse med unionslagstiftningen som ett led i arbetet med att uppnå mål av allmänt intresse, framför allt i fråga om innehållsreglering och audiovisuell politik.** [Ändring 35]

Artikel 2

Tillämpning av **allmänna** regleringsprinciper

1. Medlemsstaterna ska öppet samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa en konsekvent tillämpning av följande allmänna regleringsprinciper i unionen:
  - (a) Uppmuntra till en effektiv spektrumanvändning för att på bästa sätt möta det ökade behovet av användbara frekvenser **med beaktande av spektrumets stora samhällliga, kulturella och ekonomiska värde.**

Onsdagen den 11 maj 2011

- (b) Tillämpa det lämpligaste, icke-diskriminerande och minst krävande tillståndssystemet för att maximera flexibiliteten och effektiviteten vid spektrumanvändningen.
  - (c) Säkerställa utvecklingen av den inre marknaden och de digitala tjänsterna genom att slå vakt om en effektiv konkurrens och lika villkor i hela EU och genom att främja framväxten av framtida all-europeiska tjänster.
  - (d) Främja innovation.
  - (e) Ta full hänsyn till tillämplig unionslagstiftning om elektromagnetiska fälts inverkan på människors hälsa när man tar fram de tekniska villkoren för spektrumanvändning
  - (f) Främja teknik- och tjänsteneutralitet i spektrumanvändningen. [Ändring 36]
2. För elektroniska kommunikationer gäller följande specifika principer, i enlighet med artiklarna 8a, 9 och 9b i direktiv 2002/21/EG och med beslut nr 676/2002/EG:
- (a) Tillämpa teknik- och tjänsteneutralitet vid användning av spektrum för elektroniska kommunikationsnät och -tjänster och vid överlåtelse eller uthyrning av individuella nyttjanderätter för radiofrekvenser.
  - (b) Främja en harmonisering av användningen av radiofrekvenser i hela EU i enlighet med behovet av att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv användning.
  - (c) Underlätta ökad mobil datatrafik och mobila bredbandstjänster, i synnerhet genom att uppmuntra till flexibilitet, samt främja innovation, med hänsyn till att skadliga störningar måste förhindras och tjänsternas tekniska kvalitet säkras.
  - (d) Upprätthålla och vidareutveckla effektiv konkurrens genom att med hjälp av åtgärder på förhand eller i efterskott förhindra en överdriven ackumulering av radiofrekvenser vilken medför en avsevärd snedvridning av konkurrensen. [Ändring 37]

Artikel 3

Politiska mål

För att fokusera på prioriteringarna i detta första program ska medlemsstaterna och kommissionen samarbeta för att stödja och genomföra följande politiska mål:

- (a) Tilldela tillräckliga mängder lämpligt spektrum för mobil datatrafik, minst 1 200 MHz senast 2015 om inget annat anges i programmet för radiospektrumpolitik samt främja unionens politiska mål för att på bästa sätt tillgodose den växande efterfrågan på mobil datatrafik och därigenom möjliggöra utvecklingen av kommersiella och offentliga tjänster och samtidigt ta hänsyn till viktiga mål av allmänt intresse, exempelvis kulturell mångfald och mångfald i medierna. [Ändring 38]
- (b) Överbrygga den digitala klyftan och uppfylla målen med den digitala agendan för Europa genom att se till att alla unionsmedborgare har tillgång till bredband med hastigheter på minst 30 Mbps senast år 2020 och ge unionen möjlighet att skaffa sig högsta möjliga bredbandshastighet och bredbandskapacitet. [Ändring 39]
- (c) Ge unionen möjlighet att bli ledande inom trådlösa bredbandstjänster för elektronisk kommunikation genom att öppna upp tillräckligt mycket extra spektrum inom de mest kostnadseffektiva frekvensbanden för att göra dessa tjänster allmänt tillgängliga. [Ändring 40]

Onsdagen den 11 maj 2011

- (d) **Skapa möjligheter för både den kommersiella sektorn och offentliga organ genom ökad mobil bredbandskapacitet. [Ändring 41]**
- (e) Maximera flexibiliteten vid användningen av spektrum för att främja innovation och investeringar, genom att **konsekvent** tillämpa principerna om teknik- och tjänsteneutralitet **i hela unionen och därigenom skapa lika villkor i hela EU för de tekniska lösningar som kan komma att antas samt garantera förutsebarhet i lagstiftningen**, genom att öppna upp **harmoniserat** spektrum för **ny avancerad teknik** och genom att skapa möjligheter att handla med spektrumrätter, **för att på så vis möjliggöra framväxten av framtida alleuropeiska strukturer. [Ändring 42]**
- (f) Öka effektiviteten vid spektrumanvändning genom att utnyttja fördelarna med allmänna tillstånd och öka användningen av sådana tillstånd.
- (g) **Uppmuntra till gemensamt utnyttjande av passiv infrastruktur, om detta är proportionerligt och icke-diskriminerande, i enlighet med artikel 12 i direktiv 2002/21/EG. [Ändring 43]**
- (h) Underhålla och vidareutveckla en effektiv konkurrens, i synnerhet inom elektroniska kommunikationstjänster, genom att på förhand förhindra, eller i efterhand korrigera, en överdriven ackumulering av radiofrekvenser hos vissa ekonomiska aktörer som medför en avsevärd snedvridning av konkurrensen, **genom att dra in frekvensrättigheter eller genom andra åtgärder eller genom att tilldela frekvenser på ett sätt som korrigerar marknadsstörningar. [Ändring 44]**
- (i) Minska fragmenteringen på den inre marknaden **och dra full nytta av dess potential för att skapa lika villkor i hela EU med målet att främja den ekonomiska tillväxten och stordrifts- och diversifieringsfördelarna på unionsnivå** genom, där så är lämpligt, ökad samordning och harmonisering av tekniska villkor för spektrumanvändning och -tillgänglighet. ■ [Ändring 45]
- (j) Undvika skadliga störningar från andra radioenheter eller enheter utan radiosändare genom att uppmuntra utvecklingen av standarder för flexibel och effektiv spektrumanvändning, förbättra störningståligheten hos mottagare, med speciell hänsyn till den sammanlagda effekten av en ökad volym och täthet av radioenheter och -tillämpningar.
- (k) Definiera de tekniska villkoren för spektrumtilldelningen, med full hänsyn till forskningsresultat från relevanta internationella organisationer om hur elektromagnetiska fält påverkar människors hälsa, **och tillämpa dem på ett teknik- och tjänsteneutralt sätt. [Ändring 46]**
- (l) **Ge konsumenterna tillgång till ny utrustning och ny teknik för att säkerställa deras acceptans av övergången till digital teknik och ett effektivt utnyttjande av den digitala utdelningen. [Ändring 47]**
- (m) **Minska unionens koldioxidavtryck genom att förbättra den tekniska effektiviteten hos trådlösa kommunikationsnät och -tillämpningar. [Ändring 48]**

Artikel 4

Ökad effektivitet och flexibilitet

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2013 anta åtgärder för tillstånd och tilldelning **som liknar varandra och är lämpliga** för utvecklingen av bredbandstjänster, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG, som att ge operatörer tillgång, där det är möjligt och med samråd enligt artikel 12, direkt eller indirekt till angränsande spektrumblock på minst 10 MHz, **och på så vis möjliggöra högsta möjliga kapacitet och bredbandshastighet samt effektiv konkurrens. [Ändring 49]**

Onsdagen den 11 maj 2011

2. Medlemsstaterna ska, i samarbete med kommissionen, uppmuntra till ett gemensamt användande av spektrum samt delad **och licensfri** spektrumanvändning. **De ska också främja utvecklingen av befintlig och ny teknik, såsom databaser för geolokalisering och kognitiv radio i exempelvis frekvensluckor ("vita fläckar"), efter grundliga konsekvensbedömningar. Dessa konsekvensbedömningar ska göras inom tolv månader efter detta besluts ikraftträdande. [Ändring 90]**

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta för att utveckla och harmonisera standarder för radioutrustning och telekommunikationsterminaler samt för elektrisk och elektronisk utrustning och nät, om nödvändigt på grundval av standardiseringsmandat som kommissionen har gett till relevanta standardiserande organ. **Särskild uppmärksamhet ska även fästas vid standarder för utrustning avsedd att användas av personer med funktionsnedsättningar, dock utan att beröva dem rätten att använda icke-standardiserad utrustning om de så önskar. I detta sammanhang är en effektiv samordning av såväl spektrumharmonisering som spektrumstandardisering av särskilt stor betydelse, så att det blir möjligt för konsumenterna att utan begränsningar och inom hela den inre marknaden använda spektrumberoende apparater. [Ändring 51]**

4. **Medlemsstaterna ska intensifiera sina forsknings- och utvecklingsinsatser i fråga om ny teknik, exempelvis kognitiv teknik, eftersom utvecklingen av denna kan ge ett framtida mervärde genom att effektivisera spektrumanvändningen. [Ändring 52]**

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att villkor och procedurer för urval främjar **konkurrens och lika villkor i hela EU, liksom** investeringar och en effektiv **användning av spektrum som en offentlig nyttinghet samt att nya och nuvarande tjänster och enheter kan användas jämsides med varandra. Vidare ska medlemsstaterna främja kontinuerlig effektiv spektrumanvändning för både nätverk och användartillämpningar. [Ändring 53]**

6. För att undvika en eventuell fragmentering av den inre marknaden på grund av olika procedurer och villkor för urval av harmoniserade spektrumband som tilldelats för elektroniska kommunikationstjänster och som kan överlåtas i alla medlemsstater i enlighet med artikel 9b i direktiv 2002/21/EG, ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna **och i enlighet med subsidiaritetsprincipen, fastställa bästa praxis och uppmuntra informationsutbyte avseende dessa band samt ta fram riktlinjer om tillståndsvillkor och tillståndsförfaranden för dem, till exempel gällande infrastrukturdelning och täckningsvillkor, i syfte att säkerställa lika villkor i hela EU med hjälp av principerna om teknik- och tjänsteneutralitet. [Ändring 54]**

7. **För att säkerställa en effektiv användning av spektrumrätter och undvika hamstring av spektrum ska medlemsstaterna vid behov vidta lämpliga åtgärder inklusive ekonomiska sanktioner, avgiftsincitament och återkallande av nyttjanderätter. [Ändring 55]**

8. **De åtgärder som medlemsstaterna enligt punkt 1 ska vidta utöver frigörandet av bandet 900 MHz inom en snar framtid, i enlighet med GSM-direktivet samt på ett konkurrensfrämjande sätt. Åtgärderna ska vara icke-diskriminerande och får inte snedvrیدا konkurrensen till förmån för operatörer som redan har en dominerande marknadsställning. [Ändring 56]**

Artikel 5

Konkurrens

1. Medlemsstaterna ska upprätthålla och främja en effektiv konkurrens och undvika otillbörliga snedvridningar av konkurrensen **både** på den inre marknaden **och på specifika nationella marknader. [Ändring 57]**

2. I syfte att **till fullo fullgöra** skyldigheterna i punkt 1, och speciellt för att säkerställa att konkurrensen inte snedvrids på grund av **tilldelning**, ackumulering, överlåtelse eller ändringar av nyttjanderätterna för radiofrekvenser, ska medlemsstaterna **före en planerad spektrumtilldelning grundligt undersöka huruvida det är sannolikt att tilldelningen kommer att snedvrیدا eller minska konkurrensen på de berörda marknaderna för mobil kommunikation, med beaktande av de berörda marknadsoperatörernas befintliga spektrumrättigheter. Om spektrumtilldelningen sannolikt kommer att snedvrیدا eller minska konkurrensen ska medlemsstaterna vidta lämpligast möjliga åtgärder för att främja effektiv konkurrens samt minst en av följande åtgärder, utan att detta påverkar tillämpningen av konkurrensreglerna: [Ändring 58]**

Onsdagen den 11 maj 2011

- (a) Medlemsstaterna kan begränsa den mängd spektrum för vilken nyttjanderätter tilldelas en enskild aktör och rätter kan tilldelas med användningsvillkor, som att tillhandahålla tillgång för grossister, **nationell eller regional roaming**, för vissa band eller vissa bandgrupper med liknande egenskaper, till exempel att göra banden under 1 GHz tillgängliga för elektroniska kommunikationstjänster. [Ändring 59]
- (b) **Medlemsstaterna får reservera en viss del av ett frekvensband eller en bandgrupp för tilldelning till nya aktörer som inte tidigare fått några frekvenser eller som fått avsevärt färre frekvenser, för att trygga lika villkor för gamla och nya aktörer på marknaden för mobil kommunikation genom att ge alla tillgång till lägre frekvensband på lika villkor.** [Ändring 60]
- (c) Medlemsstaterna kan neka att bevilja nyttjanderätter eller tillåta ny spektrumanvändning i vissa band, eller ställa villkor för att bevilja nya nyttjanderätter eller tillstånd för ny spektrumanvändning, om detta kan leda till en ackumulering av spektrumfrekvenser hos vissa ekonomiska aktörer **och om denna ackumulering** riskerar att medföra en avsevärd snedvridning av konkurrensen. [Ändring 61]
- (d) Medlemsstaterna kan förbjuda eller ställa villkor för överlåtande av nyttjanderätter för spektrum som inte är underkastade kontroll av företagskoncentrationer på nationell nivå eller unionsnivå, om detta riskerar att medföra en avsevärd snedvridning av konkurrensen.
- (e) Medlemsstaterna kan ändra befintliga rätter i enlighet med artikel 14 i direktiv 2002/20/EG, om det anses nödvändigt för att i efterhand korrigera en överdriven ackumulering av spektrumfrekvenser hos vissa ekonomiska aktörer som **sannolikt** snedvrider konkurrensen. [Ändring 62]

3. **Medlemsstater som önskar anta sådana åtgärder som anges i punkt 2 ska göra detta genom att införa villkor i enlighet med de förfaranden som fastställts i direktiv 2002/20/EG för införande eller ändring av villkor för rätten att använda spektrum.** [Ändring 63]

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att procedurerna för tillstånd och urval inte orsakar förseningar och **att de är icke-diskriminerande och** främjar en effektiv konkurrens **genom att förhindra alla eventuella konkurrenshämmande resultat till förmån för unionsmedborgarna och konsumenterna.** [Ändring 64]

Artikel 6

Spektrum för trådlös bredbandskommunikation

1. Utan att det påverkar principerna om teknik- och tjänsteneutralitet ska medlemsstaterna i samarbete med kommissionen vidta nödvändiga steg för att säkerställa att tillräckliga mängder **harmoniserat** spektrum, för täckning och kapacitet, görs tillgängliga i unionen, **som därigenom kan få den högsta bredbandshastigheten i världen**, så att trådlös kommunikation **och en europeisk ledarroll i fråga om nya tjänster** effektivt kan bidra till **ekonomisk tillväxt och till** att uppnå målet att alla medborgare ska ha tillgång till bredband med en hastighet **som inte understiger** 30 Mbps senast 2020. [Ändring 65]

2. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2012 **tillgängliggöra de frekvensband** som anges i beslutet 2008/477/EG (2,5-2,69 GHz), 2008/411/EG (3,4-3,8 GHz) och 2009/766/EG (900/1 800 MHz) **för att göra** trådlösa bredbandstjänster **tillgängliga på bredare bas till förmån för unionsmedborgarna och konsumenterna, utan att detta påverkar den pågående och framtida utbyggnaden av andra tjänster som har lika tillgång till detta spektrum på villkor som anges i dessa kommissionsbeslut.** [Ändring 66]

Onsdagen den 11 maj 2011

3. **Medlemsstaterna ska verka för att de som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster fortlöpande uppdaterar sina nät till en nivå som motsvarar den senaste och effektivaste tekniken, så att de själva bidrar till den digitala utdelningen.** [Ändring 67]

4. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2013 göra bandet 800 MHz tillgängligt för elektroniska kommunikationstjänster i enlighet med de harmoniserade tekniska villkoren i beslut 676/2002/EG. **Endast i undantagsfall då det är motiverat av tekniska och historiska skäl** kan kommissionen, **på den berörda medlemsstatens vederbörligt motiverade begäran**, bevilja särskilda undantag fram till **utgången av 2015. Om problem med den gränsöverskridande frekvenssamordningen av frekvenserna med ett eller flera tredjeländer fortsätter att hindra tillgängliggörandet av frekvensbandet kan kommissionen bevilja särskilda årliga undantag till dess att hindren i fråga undanröjts.** I enlighet med artikel 9 i direktiv 2002/21/EG ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, övervaka användningen av spektrum under 1 GHz och utvärdera om ytterligare spektrum kan frigöras. [Ändring 68]

5. **Kommissionen uppmanas att i samarbete med medlemsstaterna vidta åtgärder på lämpliga nivåer för att se till att bandet 1,5 GHz och bandet 2,3 GHz ytterligare harmoniseras och på ett mer effektivt sätt används för trådlösa bredbandstjänster.**

Kommissionen ska kontinuerligt övervaka kapacitetskraven på trådlösa bredbandstjänster och i samarbete med medlemsstaterna senast den 1 januari 2015 uppskatta behovet av åtgärder för att harmonisera ytterligare spektrumband, såsom bandet 700 MHz. Denna bedömning ska ta hänsyn till spektrumteknikens utveckling, marknadserfarenheter av nya tjänster, eventuella framtida behov av markbundna radio- och tv-sändningar samt bristen på spektrum inom andra frekvensband som lämpar sig för trådlös bredbandstäckning.

Medlemsstaterna får i lämpliga fall se till att de direkta kostnaderna för migration eller omfördelning av spektrum användningen ersätts på adekvat sätt i enlighet med den nationella lagstiftningen. [Ändring 69]

6. **Kommissionen ska, i samarbete med medlemsstaterna, säkerställa att möjligheten att få tillgång till bredbandstjänster på bandet 800 MHz ska uppmuntras i glesbefolkade områden, exempelvis genom täckningsskyldigheter som följer av principerna om teknik- och tjänsteneutralitet.** [Ändring 70]

Medlemsstaterna ska, i samarbete med kommissionen, undersöka möjligheterna och, om lämpligt, vidta tekniska åtgärder och lagstiftningsåtgärder så att frigörandet av bandet 800 MHz inte negativt påverkar PMSE-användare (Programme Making and Special Events).

7. **Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna bedöma huruvida tilldelningarna av olicensierat spektrum för WAS/RLAN i enlighet med beslut 2005/513/EG kan utvidgas till hela bandet 5 GHz..**

Kommissionen uppmanas att verka för den antagna harmoniseringsagendan inom relevanta internationella forum, framför allt ITU:s världsradiokonferenser. [Ändring 71]

8. **Kommissionen uppmanas att anta, som en prioritering, lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 9b.3 i direktiv 2002/21/EG för att säkerställa att medlemsstaterna tillåter handel med spektrumrätter inom unionen på de harmoniserade banden 790–862 MHz, 880–915 MHz, 925–960 MHz, 1 710–1 785 MHz, 1 805–1 880 MHz, 1 900–1 980 MHz, 2 010–2 025 MHz, 2 110–2 170 MHz, 2,5–2,69 GHz och 3,4–3,8 GHz samt i andra ytterligare delar av spektrumet som frigörs för mobila tjänster, utan att detta påverkar den pågående och framtida utbyggnaden av andra tjänster som har lika tillgång till detta spektrum på de villkor som anges i kommissionsbeslut antagna i enlighet med beslut 676/2002/EG.** [Ändring 72]

Onsdagen den 11 maj 2011

9. För att alla medborgare ska ha tillgång till avancerade digitala tjänster, inklusive **■** bredband och särskilt i avlägsna och glesbefolkade områden, får medlemsstaterna och kommissionen undersöka om det finns tillräckligt med spektrum för bredbandsbaserade satellittjänster för att kunna erbjuda Internet-åtkomst **■**. [Ändring 73]

10. Medlemsstaterna ska, i samarbete med kommissionen, undersöka möjligheterna att sprida tillgängligheten och användningen av pikoceller och femtoceller. De ska ta full hänsyn till möjligheterna att låta dessa mobilbasstationer och delad och licensfri spektrumanvändning ligga till grund för trådlösa meshnät, som kan fylla en viktig funktion i överbyggnaden av den digitala klyftan. [Ändring 92]

Artikel 7

Spektrumbehov för annan trådlös kommunikationspolitik

För att stödja den fortsatta utvecklingen av innovativa audiovisuella medietjänster och andra tjänster för unionsmedborgarna, och med tanke på de ekonomiska och sociala fördelarna med en digital inre marknad, ska medlemsstaterna i samarbete med kommissionen säkerställa att det finns tillräckligt mycket spektrum tillgängligt för att sådana tjänster ska kunna tillhandahållas via satellit eller via marknätet. [Ändring 75]

Artikel 8

Spektrumbehov för annan specifik politik inom unionen [Ändring 76]

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att spektrum finns tillgängligt och skydda de radiofrekvenser som behövs för att övervaka jordens atmosfär och yta, tillåta utveckling och exploatering för rymdtillämpningar och förbättrade transportsystem, i synnerhet för det globala civila satellitnavigations-systemet Galileo, för programmet Global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) och för intelligenta transportsäkerhets- och transportförvaltningssystem.

2. I samarbete med medlemsstaterna ska kommissionen genomföra studier och undersöka möjligheterna att ta fram tillståndsscheman som kan bidra till sänkta koldioxidutsläpp genom energibesparingar vid användningen av spektrum och genom att tillgängliggöra spektrum för trådlösa tekniker som **gör andra distributionsnät, till exempel för vattenförsörjning, energisnålare och** energieffektiva, inklusive smarta nät och elmätare. [Ändring 77]

3. **■** Kommissionen ska säkerställa att det finns tillgång till tillräckliga mängder spektrum på harmoniserade villkor **och harmoniserade band för räddningstjänst, civilskydd och katastrofhjälp samt vidta åtgärder** för att stödja utvecklingen av säkerhetstjänster och fri spridning av relaterade enheter samt utvecklingen av nyskapande samverkande lösningar för allmän säkerhet samt räddningstjänst och katastrofhjälp. För att trygga en effektiv spektrumanvändning ska kommissionen i detta sammanhang undersöka möjligheten att använda militära frekvenser i samband med räddningstjänst och katastrofhjälp. [Ändring 78]

4. Medlemsstaterna och kommissionen ska granska spektrumbehoven hos forskarvärlden **och den akademiska världen** och samarbeta med den, identifiera ett antal forsknings- och utvecklingsinitiativ och innovativa tillämpningar som kan ha omfattande socioekonomisk påverkan och/eller investeringspotential och förbereda tilldelning av spektrum för sådana tillämpningar på harmoniserade tekniska villkor och med så få administrativa krav som möjligt. [Ändring 79]

5. Medlemsstaterna ska i samarbete med kommissionen försöka finna en minimiuppsättning av harmoniserade huvudband för PMSE (Programme Making and Special Events) i EU, i enlighet med unionens mål att stärka integrationen på den inre marknaden och förbättra tillgången till kultur. Dessa harmoniserade band ska utnyttja frekvensen 1 GHz eller högre. [Ändring 80]

Onsdagen den 11 maj 2011

6. Medlemsstaterna och kommissionen ska garantera spektrumtillgång för RFID (radiofrekvensidentifiering) och annan trådlös kommunikationsteknik med anknytning till IOT (sakernas Internet) och arbeta för en standardisering av spektrumtilldelning för IOT-kommunikation i alla medlemsstater. [Ändring 81]

Artikel 9

Förteckning och övervakning av befintlig användning och framtida behov av spektrum

1. Kommissionen ska **■** skapa en förteckning över **all** befintlig spektrumanvändning, **till vilken medlemsstaterna ska tillhandahålla alla nödvändiga faktauppgifter.**

Den information som medlemsstaterna tillhandahåller ska vara tillräckligt detaljerad för att man i förteckningen ska kunna bedöma spektrumanvändningens effektivitet samt identifiera eventuella framtida möjligheter till spektrumharmonisering till stöd för unionens åtgärder.

I ett första skede ska förteckningen omfatta frekvenser i området 300 MHz till 6 GHz och därefter från 6 GHz till 70 GHz.

Vid behov ska medlemsstaterna tillhandahålla licensspecifik information som inbegriper användare inom både den kommersiella och den offentliga sektorn, utan att det påverkar möjligheterna att utelämnas kommersiellt känsliga uppgifter och konfidentiell information. [Ändring 82]

2. Den förteckning som avses i punkt 1 ska **på grundval av tydligt fastställda och insynsvänliga kriterier och metoder** tillgodose behov av utvärderingar av den tekniska effektiviteten hos befintlig spektrumanvändning och identifikation av **ineffektiva** tekniker och tillämpningar, oanvänt eller dåligt utnyttjat spektrum och möjligheter till spektrumdelning, **på grundval av öppna, tydliga och gemensamt fastställda kriterier och metoder för utvärdering. Dessutom ska den säkerställa att det vidtas nödvändiga åtgärder för att effektivisera spektrumanvändningen i möjligaste mån om denna inte är optimal.** Den ska även beakta framtida behov, **inbegripet långsiktiga behov, av spektrum** utifrån konsumenternas, **samhällets, företagens** och operatörernas behov, och möjligheterna att tillgodose dessa behov. [Ändring 83]

3. Den förteckning som avses i punkt 1 ska åskådliggöra användningen av olika former av spektrum, både av privata och offentliga användare, och möjliggöra identifikation av spektrumband som kan tilldelas eller omfördelas för att öka effektiviteten, främja innovation och öka konkurrensen på den inre marknaden till fördel för både privata och offentliga användare och samtidigt ta hänsyn till potentiella positiva och negativa effekter för befintliga användare av dessa band.

4. **Förteckningen ska även innehålla en redogörelse för de åtgärder medlemsstaterna vidtagit för att genomföra beslut på unionsnivå om harmonisering och användning av de specifika frekvensbanden. [Ändring 84]**

Artikel 10

Internationella förhandlingar

1. Unionen ska delta i internationella förhandlingar om spektrumfrågor för att försvara sina intressen **och för att se till att unionen intar en enda hållning**, i enlighet med unionslagstiftningen i fråga om, bland annat, principerna om unionens interna och externa kompetens. [Ändring 85]

2. Medlemsstaterna ska se till att internationella avtal i vilka de är parter inom ramen för ITU är förenliga med gällande unionslagstiftning, särskilt med relevanta regler och principer i unionens lagstiftning om elektroniska kommunikationer.

Onsdagen den 11 maj 2011

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att internationella föreskrifter möjliggör full användning av frekvensband för de ändamål som de är avsedda för enligt unionslagstiftningen, och att tillräckliga mängder skyddat spektrum finns tillgängligt för **verkställandet av** sektorspolitik inom unionen. [Ändring 86]

4. **För att lösa problem kring spektrumsamordning vilka annars skulle hindra medlemsstaterna att fullgöra sina skyldigheter enligt EU-lagstiftningen om spektrumpolitik och förvaltning av spektrum ska** unionen bidra med politiskt och tekniskt stöd till medlemsstaterna i deras bilaterala **och multilaterala** förhandlingar med **tredjeländer, särskilt med** grannländer utanför unionen, inklusive kandidat- och anslutningsländer. Unionen ska även stödja initiativ från tredjeländer som syftar till att genomföra åtgärder för spektrumförvaltning som är kompatibla med unionens metoder, för att säkerställa unionens politiska spektrumsmål. [Ändring 87]

5. Vid förhandlingar med tredjeländer ska medlemsstaterna vara bundna av sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen. Vid undertecknanden eller andra former av påtaganden av skyldigheter gällande spektrum ska medlemsstaterna till undertecknandet eller någon annan form av godkännande föga en gemensam förklaring om att de ska uppfylla sådana internationella avtal eller skyldigheter i enlighet med sina skyldigheter enligt fördragen.

Artikel 11

Samarbeten mellan olika organ

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska samarbeta för att förbättra den nuvarande institutionella ramen, i syfte att uppmana till samarbete inom spektrumförvaltning på unionsnivå, inklusive frågor som direkt berör två eller flera medlemsstater, för att vidareutveckla den inre marknaden och säkerställa att målen med unionens spektrumpolitik genomförs till fullo. De ska verka för unionens spektrumintressen utanför unionen i enlighet med artikel 10.

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa ett nära samarbete mellan standardiseringsorgan, CEPT och kommissionens gemensamma forskningscentrum i tekniska frågor om effektiv spektrumförvaltning. I detta syfte ska de upprätthålla en koppling mellan spektrumförvaltning och standardisering som är positiv för den inre marknaden.

Artikel 12

Offentligt samråd

Vid behov ska kommissionen organisera offentliga samråd för att ta del av åsikter från alla berörda parter samt åsikter från allmänheten om spektrumanvändning inom unionen.

Artikel 13

Rapportering

Före den 31 december 2015 ska kommissionen genomföra en utvärdering av tillämpningen av detta program för radiospektrumpolitik. **Kommissionen ska årligen** rapportera till Europaparlamentet och rådet om den verksamhet som bedrivits och de åtgärder som vidtagits enligt detta beslut [Ändring 88]

Artikel 14

Meddelande

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa politiska riktlinjer och mål senast den 1 juli 2015 om inget annat anges i föregående artiklar.

Onsdagen den 11 maj 2011

De ska delge kommissionen all nödvändig information för att granska tillämpningen av detta beslut.

Artikel 15

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 377 E/16	Komplettering av ILO:s konvention med en rekommendation om hushållsarbetare Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om förslaget till ILO:s konvention som kompletteras med en rekommendation om hushållsarbetare	128
2012/C 377 E/17	Antibiotikaresistens Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om antibiotikaresistens	131
2012/C 377 E/18	De kulturella aspekterna i EU:s yttre åtgärder Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om de kulturella aspekterna i EU:s yttre åtgärder (2010/2161(INI))	135
2012/C 377 E/19	Att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om "Att tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn" (2010/2156(INI))	142
2012/C 377 E/20	Sarajevo som europeisk kulturhuvudstad 2014 Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Sarajevo som Europeisk kulturhuvudstad 2014	155
2012/C 377 E/21	Sri Lanka: uppföljning av FN-rapporten Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om situationen i Sri Lanka	156
2012/C 377 E/22	Azerbajdzjan Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Azerbajdzjan	159
2012/C 377 E/23	Vitryssland Europaparlamentets resolution av den 12 maj 2011 om Vitryssland	162
2012/C 377 E/24	Cleanup in Europe och Let's do it world 2012 Europaparlamentets förklaring av den 12 maj 2011 om Cleanup in Europe och Let's do it world 2012	164

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 10 maj 2011

2012/C 377 E/25	Begäran om fastställelse av Luigi de Magistris immunitet och privilegier Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 om begäran om fastställelse av Luigi de Magistris immunitet och privilegier (2010/2122(IMM))	166
-----------------	---	-----

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 377 E/26	Begäran om fastställelse av Bruno Gollnischs immunitet och privilegier Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 om begäran om fastställelse av Bruno Gollnischs immunitet och privilegier (2010/2097(IMM))	167
2012/C 377 E/27	Begäran om upphävande av Bruno Gollnischs immunitet Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 om begäran om upphävande av Bruno Gollnischs immunitet (2010/2284(IMM))	169
Onsdagen den 11 maj 2011		
2012/C 377 E/28	Ändring av arbetsordningen efter upprättandet av ett gemensamt öppenhetsregister Europaparlamentets beslut av den 11 maj 2011 om att ändra Europaparlamentets arbetsordning till följd av inrättandet av ett gemensamt öppenhetsregister för Europaparlamentet och kommissionen (2010/2292(REG)) ...	171
2012/C 377 E/29	Interinstitutionellt avtal om ett gemensamt öppenhetsregister Europaparlamentets beslut av den 11 maj 2011 om ingående av ett interinstitutionellt avtal mellan parlamentet och kommissionen om ett gemensamt öppenhetsregister (2010/2291(ACI))	176
	BILAGA	177

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 10 maj 2011

2012/C 377 E/30	Avtal om skydd och hållbar utveckling av Prespaparkområdet *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 maj 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet om skydd och hållbar utveckling av Prespaparkområdet (16581/2010 – C7-0007/2011 – 2010/0300(NLE))	188
2012/C 377 E/31	Avtal om hamnstatsåtgärder för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 maj 2011 om utkastet till rådets beslut om godkännande på Europeiska unionens vägnar av avtalet om hamnstatsåtgärder för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (05571/2011 – C7-0068/2011 – 2010/0389(NLE))	188
2012/C 377 E/32	Införande av brådskande autonoma handelsförmåner för Pakistan ***I Europaparlamentets ändringar antagna den 10 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av brådskande autonoma handelsförmåner för Pakistan (KOM(2010)0552 – C7-0322/2010 – 2010/0289(COD))	189
2012/C 377 E/33	Övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeländer (KOM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD))	203

P7_TC1-COD(2010)0197

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 10 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringssavtal mellan medlemsstater och tredjeländer

[Ändring 1 såvida inget annat anges] 203

2012/C 377 E/34

Ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien (KOM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD)) 211

P7_TC1-COD(2010)0390

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 10 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2011/EU om ytterligare makroekonomiskt stöd till Georgien 211

Onsdagen den 11 maj 2011

2012/C 377 E/35

Identifikationsmärkning av livsmedelspartier ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om identifikationsmärkning av livsmedelspartier (kodifierad version) (KOM(2010)0506 – C7-0285/2010 – 2010/0259(COD)) 216

P7_TC1-COD(2010)0259

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om identifikationsmärkning av livsmedelspartier (kodifiering) 216

2012/C 377 E/36

Tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter (kodifierad version) (KOM(2010)0507 – C7-0287/2010 – 2010/0260(COD)) 217

P7_TC1-COD(2010)0260

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011 .../EU om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter (kodifierad version) ⁽¹⁾ 217

BILAGA I 221

BILAGA II 226

BILAGA III 227

2012/C 377 E/37

Tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon (kodifierad version) (KOM(2010)0508 – C7-0288/2010 – 2010/0261(COD)) 228

P7_TC1-COD(2010)0261

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon (kodifiering) ⁽¹⁾ 229

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

	Förteckning över bilagor	232
2012/C 377 E/38	Smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om skyddsågar monterade framför förarsätet på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0610 – C7-0340/2010 – 2010/0302(COD))	232
	P7_TC1-COD(2010)0302 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om skyddsågar monterade framför förarsätet på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering) ⁽¹⁾	233
2012/C 377 E/39	Manöverorgan på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0717 – C7-0404/2010 – 2010/0348(COD))	237
	P7_TC1-COD(2010)0348 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering) ⁽¹⁾	237
2012/C 377 E/40	Bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0729 – C7-0421/2010 – 2010/0349(COD))	239
	P7_TC1-COD(2010)0349 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering) ⁽¹⁾	240
2012/C 377 E/41	Förarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om förarutrymme, tillträde till förarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0746 – C7-0428/2010 – 2010/0358(COD))	242
	P7_TC1-COD(2010)0358 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om förarutrymme, tillträde till förarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering) ⁽¹⁾	243
2012/C 377 E/42	Baktill monterade skyddsågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om baktill monterade skyddsågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2010)0510 – C7-0290/2010 – 2010/0264(COD))	245

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

	P7_TC1-COD(2010)0264	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om baktill monterade skyddsågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifiering) ⁽¹⁾	246
	BILAGEFÖRTECKNING	250
2012/C 377 E/43	Punktskatten på tobaksvaror *	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om det ändrade förslaget till rådets direktiv om strukturen och skaotesatserna för punktskatten på tobaksvaror (kodifierad version) (KOM(2010)0641 – C7-0403/2010 – 2007/0206(CNS))	250
2012/C 377 E/44	Valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som ska sättas i omlopp *	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till rådets förordning om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som ska sättas i omlopp (kodifierad version) (KOM(2010)0691 – C7-0034/2011 – 2010/0338(NLE))	251
2012/C 377 E/45	Benämningar på textilier och etikettering och märkning av textilprodukter ***II	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om benämningar på textilfibrer och etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/121/EG (13807/4/2010 – C7-0017/2011 – 2009/0006(COD))	252
	P7_TC2-COD(2009)0006	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om benämningar på textilfibrer och etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG	252
	BILAGA	253
2012/C 377 E/46	Särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess ***I	
	Europaparlamentets ändringar antagna den 11 maj 2011 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1215/2009 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess (KOM(2010)0054 – C7-0042/2010 – 2010/0036(COD))	253
2012/C 377 E/47	Det första programmet för radiospektrumpolitik ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av det första programmet för radiospektrumpolitik (KOM(2010)0471 – C7-0270/2010 – 2010/0252(COD))	258
	P7_TC1-COD(2010)0252	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 maj 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2011/EU om inrättande av det första programmet för radiospektrumpolitik ⁽¹⁾	259

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV